

रुमिकुष्ठनुदः चि०.१९,९१.
रुमिकुष्ठप्रशमनः सू०.१५,
२९.

रुमिकुष्ठभगंदरप्रमेहसतना-
डीव्रणरोहणाः उ०.२८,
३७.

रुमिकुष्ठी क०.२,५८.
रुमिग्रंथिः उ०.१०,९०.
रुमिग्रंथिम् उ०.११,६.
रुमिग्रम् सू०.६,५६.
" " १५,१०.
" उ०.२८,२९.
" " ४०,४९.
" चि०.६,५८.

रुमिजा उ०.४०,४८.
रुमिजारुमित्द्वोगगदितैः
चि०.६,२२.

रुमिजाम् नि०.५,३८.
रुमिजित् सू०.६,१४९.
" उ०.२४,१३.

रुमिजित्पटोलमधुपर्णः
चि०.१९,९१.

रुमिजित्पथ्यामल्लातकैः
चि०.१९,१३.

रुमिजे उ०.२४,१५.
" चि०.६,५८.

रुमिणम् शा०.५,११६.
रुमिणोदरे चि०.२०,१९.

रुमित्पट्विपम् सू०.१०,१४.
रुमित्पट्विपाम् नि०.५,३७.

रुमिदंतकः उ०.२१,२०.
रुमिदंतकम् उ०.२२,१९.

रुमिदंतम् उ०.२२,१६.
रुमिदूषितमूर्द्धनि सू०.२०,
२७.

रुमिनुत् सू०.६,७७.
रुमिमक्षणात् उ०.२५,१९.

रुमिभिः नि०.५,४३.
" उ०.२३,२२.
" " २४,१८.

रुमिभ्यः नि०.८,३.
रुमिमत् नि०.१३,१५.
रुमिमान् चि०.२०,२८.

रुमिशूलजित् उ०.२२,२०.
रुमिशोफोदरानाहशूलपांडु-
कफानिलान् सू०.५,८१.

रुमिश्लीपदशोकान् चि०.
१२,३५.

रुमिश्लीपदत्कंठशिरो-
रुगान् सू०.५,१०.

रुमिषु उ०.४०,४९.
" चि०.२०,२८.

रुमिसंभवः उ०.३३,८.
रुमिहरम् सू०.२०,३७.

रुमीन् सू०.२९,७४.
" नि०.१४,५.

" चि०.२०,३५.
रुशः सू०.१४,३४.

" " १८,४९.
" " १९,४.

" शा०.२,१६.
" नि०.७,२३.

" उ०.३५,५०.
" चि०.३,८७.

रुशक्षमिणि क०.२,५.
रुशताम् नि०.१५,१०.

रुशत्वम् सू०.७,२४.
रुशदीर्घाकृतयः शा०.३,८७.

रुशदुर्बलरुक्षणां चि०.६,
८१.

रुशदुर्बलवृद्धानाम् उ०.२२,
२६.

रुशम् सू०.६,६९.
" चि०.१२,३७.

रुशरः चि०.२२,३०.
रुशरया क०.१,४५.

रुशरा सू०.१६,४०.
रुशराम् चि०.१०,८५.

रुशशृष्कवराहाविगोमक्षम-
हिषामिपम् सू०.८,४०.

रुशशृष्कामिषासात्म्यतिल-
पिष्टविकृतकैः नि०.८,२.

रुशस्थूलहितम् सू०.५,६४.
रुशस्य उ०.३९,१५८.

" चि०.१०,६६.
रुशा उ०.१७,१९.

रुशाः नि०.१२,४.
रुशांगता सू०.११,१८.

" उ०.६,६.
रुशान् चि०.३,९९.

रुशानाम् सू०.५,५६.
" " ८,४८.

" नि०.२,६४.
रुशाशक्वातलालयाशिनाम्
उ०.२७,६.

रुशे सू०.१४,१६.
रुशेषु सू०.१६,२१.

रुष्णः उ०.२१,५४.
" " २५,६.

" " ३१,२४.
" " ३७,५७.

रुष्णकेशः उ०.३९,१५१.
" " " १६०.

" " " १७७.
रुष्णगंधया चि०.१८,२५.

रुष्णगंधा चि०.१८,११.
रुष्णचूचुको शा०.१,५१.

" चि०.१३,२८.
रुष्णताम् उ०.३५,४४.

रुष्णतिलप्रकुंचम् उ०.३९,
१५९.

रुष्णतिलाः शा०.२,५४.

॥ उ०.३२,१८.

रुष्णतिलात् चि०.१६,४१.

रुष्णतिलाद्वितीयाम् उ०.

३९,१०८.

रुष्णत्वङ्नखविण्मूत्रनेत्र-

वक्रः नि०.७,३३.

रुष्णदुष्टास्त्रविस्त्रावी उ०.

३५,४२.

रुष्णधान्यगुडोदश्विल्ववण्ण-

सवचर्मणाम् शा०.६,

२०.

रुष्णनीलम् नि०.६,३०.

रुष्णपराजयम् उ०.३५,२८

रुष्णपाटल्या उ०.५,४२.

रुष्णभागम् सू०.३०,२९.

रुष्णभागे उ०.११,५६.

रुष्णम् सू०.१०,२७.

॥ १८,४०.

॥ शा०.५,३१.

॥ ॥ ७४.

॥ नि०.५,३२.

॥ ॥ १४,३०.

॥ उ०.७,११.

॥ ॥ ८,२.

॥ ॥ १८.

॥ ॥ १०,२८.

॥ ॥ १३,३९.

॥ ॥ १५,११.

॥ ॥ १४.

॥ ॥ २९,२०.

॥ ॥ ३१,२७.

॥ ॥ ३५,५३.

॥ ॥ ३७,११.

॥ ॥ ३८,१०.

॥ ॥ ३९,१३३.

रुष्णमंहलम् उ०.१०,२३.

॥ ॥ ॥ २७.

रुष्णमृच्छंस्त्रयष्टधाहसौदा-

सृक्तं डूलोदकम् चि०.९,

९१.

रुष्णमृत् चि०.२,२६.

प्रष्णमृत्तिकया चि०.९,७३.

रुष्णमृत्तिका उ०.२४,४२.

रुष्णमृदा चि०.१५,११.

रुष्णमृत्तिसम् उ०.३९,७२.

रुष्णया उ०.३९,१४७.

रुष्णराजिमान् उ०.२१,

५४.

रुष्णरूक्षारुणसिरान्सवि-

ण्मूत्रनेत्रता नि०.१३,९.

रुष्णलोहरजोव्योषसैधवात्रि

फलांजनैः उ०.१३,७१.

रुष्णलवेहैः उ०.३९,१७१.

रुष्णसर्पम् चि०.१,१०४.

रुष्णसर्पवदने उ०.१३,३८.

रुष्णसर्पवसा उ०.१३,४१.

रुष्णसर्पेण उ०.३६,५८.

रुष्णसर्पोद्भवा चि०.२०,१२

रुष्णस्फोटावृतः नि०.११,

१०.

॥ ॥ ॥ २५

रुष्णा शा०.५,६०.

॥ ॥ ६,५८.

॥ उ०.१२,२१.

॥ ॥ १३,८२.

॥ चि०.१,१५९.

॥ ॥ ४,४२.

॥ ॥ १४,१२१.

॥ सू०.२२,१९.

॥ ॥ २६,३६.

रुष्णाः नि०.१५,३८.

॥ उ०.६,६.

॥ ॥ २४,४०.

॥ ॥ ॥ ४१.

रुष्णाकल्कः क०.४,२६.

रुष्णाकाकनासासितान्वितैः

उ०.३४,४२.

रुष्णात् उ०.१४,११.

रुष्णातन्मूलयोः चि०.१०,

१६.

रुष्णातन्मूलसैधवम् चि०.

१३,४३.

रुष्णाधात्रीफलरजः उ०.

४०,२७.

रुष्णान् उ०.२७,३६.

॥ ॥ ३१,२६.

रुष्णानाम् शा०.७,५७.

॥ चि०.९,९२.

रुष्णानि उ०.३३,२५.

रुष्णापुराणपिण्याकशिमुत्व-

कूसिकतातसीः चि०.

१७,३४.

रुष्णाम् क०.४,२९.

॥ चि०.३,१६.

॥ ॥ ५,१६.

रुष्णायट्टेलाः उ०.२२,७५.

रुष्णायष्टीसर्पसैधवैः उ०.

९,२५.

रुष्णारुणकलापामम् नि०.

१४,१३.

रुष्णाविडंगत्रिकलाकषायैः

चि०.९,१५.

रुष्णासन्नाः उ०.१०,१९.

रुष्णासिराततम् नि०.१२,

१४.

रुष्णासैधवाभ्याम् उ०.१६,

३४.

रुष्णास्याम् उ०.४,३५.

रुष्णाहिः उ०.३०,३०.

रुष्णाहिकंचुकेः शा०.१,८३.

रुष्णे सू०.६,१४६.	केवलानिलवीसर्पम् चि०.१, १६५.	केश्यः सू०.६,२१.
" उ०.४,११.		" " " १०८.
" " १०.२२.	केशग्रम् सू०.६,१२८.	केश्यम् सू०.५,६०.
" " " ३१.	केशचक्षुषाम् सू०.२,१७.	" " ६,१२१.
" क०.६,२०.	केशदोषः सू०.२१,२२.	" " " १५६.
रुष्णेः उ०.३९,१६१.	केशनखातिवृद्धिः नि०.१०, ३८.	केशरम् उ०.३२,३१.
रुष्णोपकंचुके उ०.३४,३२.		" " ३६,८३.
रुष्यते शा०.६,४०.	केशभुवः सू०.२२,२९.	" चि०.१,१२६.
रुसरा उ०.३४,५८.	केशरोम शा०.५,६.	" " ८,१२८.
रुसरेः चि०.२१,३.	केशलुंचनम् उ०.३,९.	केशयष्ट्यावहपिपलीक्षीर-
रुत्सनान् चि०.१९,९७.	केशलुंचनवेदनाम् शा०.५, ६७.	शाङ्गलेः चि०.१६, ३८.
कुसनसः उ०.२६,४४.	केशशालः उ०.३,२९.	कैड्यः उ०.१,४९.
कुसनसेन शा०.१,९१.	केशशातस्फुटनधूपने सू०. २२,२५.	कैलासः उ०.३७,२६.
कुप्ताः चि०.१५,९१.	केशसंवर्धनम् उ०.२४,४२.	कोकिलः उ०.३८,१.
कचित् सू०.१९,२१.	केशाः उ०.३९,३१.	कोकिला उ०.१३,७०.
" शा०.३,६५.	केशात् उ०.१२,९.	कोकिलाक्षतनिर्व्यूहः चि०. २२,१८.
" " ५,३.	केशादाः नि०.१४,५२.	कोठः उ०.३१,३३.
" नि०.७,३०.	केशान् शा०.५,११८.	कोठकुशाशौव्रणजंतुजित् सू०.५,५९.
" " १४,४३.	" उ०.१६,३०.	कोठपिठिकांकडूगंडान् नि०. १४,४५.
" " " ५१.	" " २३,२९.	कोठे उ०.३२,३३.
" " १५,३७.	" " २४,४१.	कोठोन्नतिः नि०.१४,११.
" " " ४०.	केशानाम् चि०.७,११९.	कोथः सू०.१२,५१.
" उ०.२,७०.	केशान्तम् उ०.१८,५२.	" उ०.३८,४.
" " २५,५६.	केशान्ते शा०.४,३९.	कोथतः उ०.३७,२३.
" " ४०,६०.	केशाम्बराश्रयाः नि०.१४, ४४.	कोदबभुक् उ०.२२,७०.
" चि०.१,४३.	केशस्थितुषमस्मादिराशौ नि०.५,१२.	कोदबसंस्कृतकांजिकेन चि०.१९,२३.
केदारः शा०.१,५६.	केशास्यकंधरास्कंधपुष्टिला- बण्यकांतिदम् उ०.१३, ५३.	कोदबेभ्यः सू०.२३,२६.
केम्बुकम् सू०.६,७६.		कोदबैः चि०.६,६२.
केम्बुकान् सू०.१४,२६.		कोदबोद्दालकैः नि०.३,१.
केवलजलघोतम् उ०.३९, १३४.		कीपः सू०.१२,२३.
केवलबातनुत् चि०.२२,५०.		" नि०.२,४३.
केवलबातान् सू०.६,६४.		" " ७,७.
केवलवात्प्रातः सू०.१९,७.	केशी उ०.६,३४.	
केवलवातिकः चि०.२१, १५.	केशेषु क०.५,१४.	
केवलानिलजम् चि०.३,१.	केशैः उ०.३१,१७३.	
	केशौदुकेन सू०.२८,३७.	

कोपशुत्थ्यानशोकधमादि-
भिः सू०.११,३९.

कोपनः नि०.१३,६.

कोपनम् सू०.१,१६.

॥ नि०.१४,१२.

कोपनामिशितुरुष्कनतैः
चि०.२१,६६.

कोपनैः उ०.३७,१.

कोपनैर्मलाः नि०.१३,१.

कोपम् सू०.१२,२०.

॥ ॥ ॥ २१.

॥ ॥ ॥ २२.

॥ ॥ ॥ २६.

॥ उ०.१६,६.

॥ चि०.६,२३.

कोपयेत् सू०.१३,१६.

कोपात् उ०.१६,१.

कोपिताः सू०.८,४.

कोपिते उ०.२३,१२.

कोपे सू०.१२,३४.

॥ नि०.२,४३.

कोमलैः सू०.३,३६.

कोरका उ०.१६,२३.

कोरदूषः सू०.६,११.

कोरदूषनृणक्षारवारिप्रक्षाल-
नम् उ०.२४,२७.

कोरदूषाः चि०.१९,२५.

कोरिते उ०.१८,१३.

कोलककंधूलकुचाभ्रातमारु-
कम् सू०.६,१३५.

कोलगोधाहिराशजाहकाः

शा०.६,२६.

कोलदाडिमघर्मावुतक्रमया-

म्लकाजिकैः चि०.१४,

२९.

कोलदाडिमतोये चि०.१०,

१५.

कोलदाडिमवृक्षाम्लचुकी-
काचुकीकारसः चि०.७,
३१.

कोलद्विप्रस्थसंयुक्तम् चि०.
१५,९३.

कोलम् क०.६,२६.

॥ चि०.५,५६.

॥ ॥ ६,२६.

कोलमज्जसितालाजामक्षि-

काविट्कणांजनम् चि०.

६,१६.

कोलमज्जा सू०.६,१२३.

॥ उ०.३२,२०.

कोलमज्जावृषान् सू०.२२,

१८.

कोलमात्रः उ०.८,११.

कोलमात्रगुटिकार्घविषांशः

चि०.१९,६४.

कोललाजामलद्वाक्षापिप्प-

लीनागराणि चि०.४,४०.

कोलवत् उ०.२१,४९.

कोलवृक्षाम्लकलशीधावनी-

श्रीफलैः चि०.१,३२.

कोलसमैः चि०.१६,४३.

कोलात् चि०.१४,१२.

कोलानाम् चि०.९,२९.

कोलानि चि०.११,१९.

कोलाम् उ०.२१,४०.

कोलाभाः चि०.१५,१०६.

कोलांबुमधुरोषधैः शा०.१,

५९.

कोलाम्लचापेयोः चि०.९,

४८.

कोलास्थिदलतुल्यास्या सू०

२५,३७.

कोलैः चि०.१४,१५.

कोविदारस्य क०.१,७.

॥ चि०.८,३१.

कोविदासदिवारिणा क०.१,
११.

कोशबंधेन उ०.२६,२७.

कोशवत्यौ सू०.१५,१.

कोशस्वस्तिकमुतोलीचीन-

दामानुबेलितम् सू०.

२९,६०.

कोशातकारम्बधेवदारुमूर्वा-

श्वदंष्ट्राकुटजार्कपाठाः

क०.४,१७.

कोशातकाबल्लुजकौ सू०.६,

८१.

कोशातकाश्वघ्नरूपिकासत-

पर्णजम् उ०.१८,५७.

कोशातकीः सू०.३०,११.

कोशातक्यम्रिकः पाठासूर्य-

बल्यमृतामयाः उ०.३५,

२१.

कोशातक्या क०.१,४२.

कोशातक्याः उ०.३८,२१.

कोष्टः उ०.२५,१३.

कोष्टगः चि०.१०,७९.

कोष्टगते चि०.१८,४.

कोष्टगे चि०.२१,१६.

कोष्टजरुजोगुलमोदरादीन्

चि०.१४,३६.

कोष्टदाहरुजापहम् चि०.१४,

४९.

कोष्टपृष्ठसंशूलजित् चि०.

१४,५०.

कोष्टमेदः उ०.२६,४०.

कोष्टरुक्ते चि०.१०,१०.

कोष्मातहरम् चि०.१०,१४.

कोष्टविर्जितम् उ०.२६,४.

कोष्टगुद्री उ०.२८,३३.

कोष्टशूली चि०.९,४७.

कोष्ठस्थम् चि०.१३,१८.	कोष्ठानाम् नि०.२,३१.	" " ९,६८.
कोष्ठकशीर्षः नि०.१५,५२.	कोष्ठे सू०.१२,८.	" " १४,६७.
कोष्ठे नि०.२,३५.	" " १६,२९.	" " १५,३५.
" उ०.२,७.	" शा०.२,१४.	कोष्णवारिणा क०.३,३३.
" क०.५,२२.	" " ४,१.	" चि०.९,१०६.
" चि०.१,३३.	" " ११७.	" " १०,१०.
कोष्ठः सू०.१,९.	" नि०.५,२१.	कोष्णा उ०.२५,३५.
" " १२,४५.	" " ११,३९.	कोष्णाः चि०.२२,३९.
" " १८,३४.	" उ०.२६,३२.	कोष्णान् उ०.३७,२२.
कोष्ठगता सू०.१९,८५.	" " ४२.	कोष्णाम् चि०.११,५७.
कोष्ठगाः सू०.१७,३०.	" क०.२,५.	कोष्णांबुतप्तेन उ०.९,३.
" " १८,९.	" " ४२.	कोष्णांबुना चि०.८,३४.
कोष्ठगे नि०.५,१४.	" " ५,५०.	कोष्णांबुमस्तुभिः उ०.५८.
कोष्ठवृष्टद्वत्पार्श्वानि नि०.७,	" चि०.१,१०२.	कोष्णांबुसिकायाः शा०.२,
४८.	" " १६,३५.	२४.
कोष्ठप्रपन्नाम् सू०.१३,२३.	" " १९,२०.	कोष्णांभोममया उ०.११,
कोष्ठम् सू०.१३,१८.	" " २१,९.	३९.
" " २२.	कोष्णः उ०.१६,११.	कोष्णारनालेन उ०.३७,३०
" " १७,३०.	" " २२,५८.	कोष्णे चि०.१६,६.
" " १८,१५.	" चि०.६,३१.	कोष्णेन सू०.१९,५१.
" " ३३.	कोष्णक्षीरानुपः चि०.१४,	" " २७,३७.
" शा०.३,५५.	४२.	" उ०.१,७.
" नि०.५,५५.	कोष्णजलेन चि०.१४,३६.	" " १४,२०.
" " ८,४.	कोष्णतोयेन चि०.६,१८.	" " ३४,१३.
" " १२,२१.	कोष्णपानीयपुतेन सू०.२३,	" चि०.३,१९.
" उ०.२६,४६.	४.	" " ९,११९.
" क०.६,१२.	कोष्णम् सू०.८,४७.	" " २२,२३.
" चि०.४,३.	" " १९,३४.	कोष्णेः चि०.८,१२४.
कोष्ठमंत्राणि शा०.२,३४.	" " २,२९.	" " २,२४.
कोष्ठसांखाप्रयम् नि०.१३,	" " २३,२.	कोष्णौ सू०.२४,२०.
२६.	" उ०.१६,१७.	कौटजत्रिकलानिबपटोलघ-
कोष्ठशोधनकर्षणम् शा०.१,	" " २९.	ननागरैः चि०.१६,
२५.	" " २६,४९.	२३.
कोष्ठसंश्लिष्टे सू०.२८,८.	" चि०.३,६८.	कौटजम् क०.१,४५.
कोष्ठांगानि शा०.३,१२.	" " ४,८.	" " २,२३.
कोष्ठांगेषु नि०.११,५८.	" " ५,३९.	" चि०.१०,१३.
कोष्ठात् सू०.१३,१७.	" " ६,१०.	" " १२,४२.

कोटजम् चि०.८,१२८.	क्रव्यान्मांसरसेन चि०.५ १५.	कुदम् नि०.१६,८.
कोटजैगुदकारंजीजीशम्या- कवलकलेः उ०.१८,४९.	क्रव्यासिशितनिर्यूहम् चि०. ३,८७.	" उ०.३६,८७.
कोणपः शा०.६,१५.	किमिद्वदोगलिगैः नि०.५, ३८.	कुद्राः सू०.४,२६.
कोण्यम् शा०.४,९.	क्रियाकालम् सू०.१३,३६.	" नि०.१,२४.
" नि०.१४,३५.	क्रियाक्रमः सू०.४,१६.	" " ११,३६.
कोतीरुष्णास्रोतोर्जसैधवैः उ०.१३,८६.	" उ०.३४,११.	" उ०.५,४९.
कोपम् सू०.३,४६.	" चि०.१,२.	" " १९,२.
कोलस्थः सू०.६,३२.	क्रियाक्रमम् चि०.१६,५७.	" " २१,३.
कोलस्थात् क०.४,२२.	क्रियातियोगभीशोकचिता- व्यायाममैथुनेः नि०.१, १५.	कुद्रे शा०.२,१६.
कोलस्थेन चि०.७,३७.	क्रियानिवृत्ते चि०.१५,७७.	" नि०.१०,१९.
" " १५,६८.	क्रियायोगैः उ०.२२,२३.	कुद्रेः उ०.७,३५.
कोलस्थैः चि०.१७,१८.	क्रियासौकर्यतः सू०.२६, ३२.	कूरः सू०.१,९.
कोशाम्रतिल्वैकैरंडसुकुमार- कमिश्रकैः चि०.१३,३०.	क्रोडाविहंगैः चि०.७,७८.	" " १८,३४.
कोष्टिकम् उ०.३२,३३.	कुद्रः नि०.११,२१.	" शा०.६,१५.
कोसुंभम् सू०.६,९९.	" " " ४९.	" नि०.२,२.
क्रकचम् चि०.८,१४८.	" " १३,६५.	कूरकरमाणम् शा०.६,३.
क्रकचेन नि०.५,४४.	" " १५,७.	कूरकोष्ठ सू०. १८,५२.
क्रकरः सू०.६,४३.	" " " १६.	कूरम् उ०.४,२८.
क्रकः सू०.६,५८.	" " १६,३.	कूराणाम् शा०.६,१९.
क्रमविबधितभागसमावृता- न् चि०.८,१५७.	" उ०.२,६३.	कूराशये क०.५,६.
क्रमवृद्धम् उ०.२८,३८.	" " १०,१.	कूर सू०.१६,२९.
क्रमवृद्धेः उ०.१३,४४.	" " १९,१५.	" क०.२,५.
क्रमवृत्त्या उ०.३९,९८.	" " २६,१९.	" चि०.१९,२०.
क्रमात्ययः चि०.१५,५५.	" " ३३,२९.	क्रोधः नि०.२,१.
क्रमुककुटरणी सू०.१५,४५.	" " " ४४.	" " ६,९.
क्रमुकधवकुलिंगच्छागकर्णा- श्वकर्णाः सू०.१५,१९.	" " ३६,८.	" " ७,१९.
क्रमेणाल्पालम् चि०.७,५२.	कुद्रगंधवहार्दितः नि०.४, १६.	" उ०.६,१०.
क्रमैः उ०.५,२०.	कुद्रज्वरिततांताक्षिशिरोरु- क्षीकजागरे सू०.२३, २२.	क्रोधजः चि०.१,१६८.
क्रशिमाम् सू०.१४,३३.		क्रोधनः नि०.६,२७.
क्रव्यभोजनाम् चि०.८,८५.		क्रोधनम् उ०.४,१६.
क्रव्यादाः सू०.६,६०.		" " " १९.
क्रव्यान्मांसम् चि०.५,६.		क्रोधम् सू०.२९,७९.
		" उ०.२०,९.
		" चि०.२२,४४.
		क्रोधशोकमयैः सू०.७,५७.
		क्रोधात् नि०.२,४२.
		क्रोधादिजम् चि०.११,६८.

क्रोधेन शा०.३,९४.	क्लिन्नात्रः उ०.२६,४१.	क्लृदिने उ०.२३,१२.
॥ चि०.१,१६८.	क्लिन्नैः उ०.३०,१००.१८.	क्लृदिनः उ०.२५,६७.
क्रोशनम् उ०.३,१६.	क्लिष्टः नि०.१३,५५.	क्लृती उ०.३७,४९.
क्रोष्टुर्शीर्षके सू०.२७,१६.	॥ उ०.३५,५४.	क्लृदे चि०.१३,२२.
क्रोष्टुर्शीर्षवत् नि०.१५,	क्लिष्टम् उ०.७,३७.	॥ १९,९०.
५२.	क्लिष्टाख्यवर्त्मनी उ०.८,१७.	क्लृदेन उ०.३७,५८.
क्रौंचस्य सू०.७,१५.	क्लिष्टे नि०.५,३७.	क्लृशमीरवः शा०.३,९५.
क्रौंचादनम् सू०.६,९१.	क्लीवः शा०.१,५.	क्लृश्रिणायम् चि०.७,८८.
क्रौंचोष्ट्रासमास्थिनि चि०.	क्लीवऋश्चपाकानाम् शा०.	क्लृशयन्ति सू०.१३,२४.
११,२८.	६,२१.	॥ १८,५२.
क्लृमः सू०.२,१२.	क्लीवता सू०.७,५३.	क्लृशैः उ०.४०,५.
॥ १६,३०.	क्लीवम् शा०.१,७२.	क्लृव्यव्याधिर्यतोमर्यशर्करा-
॥ २६,४५.	क्लृदः सू०.१२,५१.	श्मरिपीडितः चि०.७,
॥ शा०.१,७४.	॥ २९,४५.	२५.
॥ २,२३.	॥ नि०.१४,३४.	क्लृव्याभिमादर्वच्छर्दिमप्राय-
॥ नि०.२,८.	क्लृदकः सू०.१२,१७.	विकारदाः नि०.७,४१.
॥ ३,५.	क्लृदकंङ्घ्रम् उ०.१६,५२.	क्लृमकुण्डुसम् शा०.३,१२.
॥ ५,४१.	क्लृदजंत्वाढ्यम् नि०.१४,	क्लृन्नि नि०.११,१४.
॥ १४.	२५.	क्लृणन् नि०.९,११.
॥ ८,२०.	क्लृदनः सू०.१०,१०.	क्लृणत् उ०.३,३३.
॥ १६,४४.	क्लृदनाय सू०.३०,३२.	क्लृथन् नि०.४,१३.
॥ उ०.३५,११.	क्लृदबहुलाः उ०.२३,२२.	क्लृथितः उ०.२२,१०५.
क्लृमनाशः सू०.२०,२९.	क्लृदम् उ०.१८,२९.	क्लृथितकल्कितैः चि०.११,३.
क्लृमम् चि०.२२,२७.	क्लृदमेदोवसामज्जाशक्नुमूत्रो	क्लृथितम् उ०.२,१८.
क्लृमांगभंगवमधुक्षयथुक्षयथु	पशोपणः सू०.१०,१५.	॥ चि०.३,५४.
ज्वरेः नि०.७,२५.	क्लृदमेदोविशोपणः सू०.१०,	॥ ७७.
क्लृमापाये उ०.३९,१२१.	२०.	॥ ६,६०.
क्लृन्तिदेहस्य नि०.९,३७.	क्लृदयन् उ०.२८,१६.	॥ १४,४९.
क्लृन्ता सू०.२४,१२.	क्लृदयित्वा उ०.१३,३९.	॥ १८,५.
क्लृन्तान् सू०.७,५७.	क्लृदरुजा नि०.१०,२७.	॥ २१,५५.
क्लृयति उ०.२६,४५.	क्लृदवजिताः उ०.२५,२२.	क्लृथितशीतम् चि०.१,७८.
क्लृयते सू०.७,४.	क्लृदवाहनम् सू०.११,५.	क्लृथितशीतलम् सू०.५,१८.
क्लृन्नः नि०.१३,६३.	क्लृदविधृतिः सू०.११,५.	क्लृथिता चि०.१२,६.
क्लृन्नमिन्नात्रमेदेन उ०.	क्लृदसंमनः उ०.३४,५७.	क्लृथिताः शा०.२,८.
२६,४०.	क्लृदहरः सू०.२८,४२.	॥ उ०.२२,७४.
क्लृन्नम् सू०.१९,१४.	क्लृदा नि०.१०,३०.	॥ चि०.९,१०५.
॥ उ०.३१,१८.	क्लृदात् नि०.११,१७.	॥ १८,७.

कथितेः उ०.११,२१.
 " " २२,६०.
 " चि०.१,१३९.
 काथः उ०.१६,११.
 " " " १३.
 " " " ३३.
 " " २२,५५.
 " " " ७८.
 " " २५,४२.
 " " ३४,४.
 " क०.६,१०.
 " चि०.१,६०.
 " " " ८९.
 " " " १३०.
 " " ६,१५.
 " " " ३१.
 " " " ६८.
 " " ७,१६.
 " " ९,९६.
 " " ११,३१.
 " " १६,१३.
 " " १७,३२.
 " " १९,३७.
 काथदयम् क०.५,४.
 काथनान् उ०.२२,९०.
 काथम् सू०.१९,४५.
 " शा०.२,४१.
 " उ०.५,७.
 " " ९,२६.
 " " १३,६८.
 " " २२,१०३.
 " " ३८,२६.
 " क०.१,२५.
 " " ६,१४.
 " चि०.१,११८.
 " " " २८.
 " " ६,५१.

" " ८,१३.
 " " " १५३.
 " " ९,५३.
 " " " ५८.
 " " १५,८७.
 " " २२,१४.
 काथयित्वा उ०.२,१४.
 " चि०.२०,२०.
 काथयेन् सू०.१९,३६.
 " " २०,३७.
 " उ०.१३,७.
 " " ३९,८६.
 " चि०.१,१२०.
 " " १०,५४.
 काथाः चि०.१,१५२.
 " " २,२७.
 काथाढके उ०.३९,७९.
 काथात् सू०.१९,३९.
 काथाभ्याम् चि०.२१,६३.
 काथे उ०.३,५२.
 " " १६,५०.
 " क०.१,२४.
 " चि०.३,९२.
 " " ४,२०.
 " " ६,५१.
 " " ८,१०५.
 " " ११,२०.
 " " " २३.
 " " " ३८.
 " " १३,१६.
 " " १४,१५.
 काथेन उ०.९,२.
 " " २२,८२.
 " " २८,४१.
 " " ३९,११९.
 " क०.१,१०.
 " " " ४२.

" " २,४५.
 " चि०.३,१२०.
 " " १४,१२१.
 " " १५,३०.
 काथेः उ०.१४,२१.
 " " २२,१३.
 " " " २२.
 " " ३९,१३४.
 " " " १३६.
 " क०.५,३७.
 " " १५,४९.
 काथौपधव्यत्यययोजनेन
 उ०.२२,९५.
 काथ्यम् उ०.१३,१०.
 " चि०.२१,६३.
 क्षणादिः सू०.१,२४.
 क्षनिणाम् उ०.३९,१४४.
 क्षणोति उ०.२८,१९.
 क्षतः चि०.३,८७.
 क्षतकासे चि०.३,१७६.
 क्षतक्षयस्वरभ्रंशश्रीहशोका-
 षड्यमारुतान् चि०.३,
 ८२.
 क्षतक्षामबालवृद्धसुखात्मसु
 सू०.२०,२६.
 क्षतक्षीणपरीसर्पशस्त्रामि-
 ग्लपितात्मनाम् सू०.५,
 ३८.
 क्षतक्षीणबलाबहः चि०.९,
 ९७.
 क्षतक्षीणहितम् सू०.५,२२.
 क्षतक्षीणहिताः सू०.५,४९.
 क्षतक्षीणे चि०.१,१५.
 क्षतच्छेददाहाद्यैः नि०.२,
 ३८.
 क्षतजः नि०.३,३६.
 " उ०.२८,२०.

॥ ॥ ॥ २८.	॥ चि०.३,७२.	क्षयप्रदम् उ०.१९,३.
क्षतजनिते चि०.१७,४०.	॥ ॥ ॥ ९३.	क्षयम् सू०.११,२३.
क्षतजम् चि०.१७,४०.	॥ ॥ ॥ १४५.	॥ ॥ ॥ २५.
क्षतजागमः उ०.३६,३६.	॥ ॥ ५,३३.	॥ ॥ १२,५९.
क्षतजात्यर्थप्रवृत्तेः शा०.४, ६४.	क्षतेन नि०.११,३.	॥ शा०.१,७.
क्षतजिह्वः उ०.३,३३.	क्षतोद्भवः सू०.२९,१२.	॥ उ०.३४,३९.
क्षतजौ उ०.२१,९.	क्षतोरस्कः सू०.१९,४.	॥ ॥ ४०,३१.
क्षततः उ०.२८,१९.	॥ चि०.३,९०.	॥ चि०.१,९१.
क्षतदोषे चि०.३,१४६.	क्षतोष्णणाः उ०.२६,७.	॥ ॥ ३,१३०.
क्षतनेत्रवत् उ०.२६,१९.	क्षतोष्मा नि०.११,११.	॥ ॥ ७,८९.
क्षतपित्तज्वरोक्तम् चि०.६, ४३.	क्षपणानि चि०.२१,४९.	॥ ॥ १४,७१.
क्षतपित्तास्त्रसौतुकुपित्तच- क्षुषाम् सू०.२,६.	क्षपणेन चि०.१,१४६.	क्षयरूपाणि नि०.३,३५.
क्षतम् उ०.३४,३९.	क्षय्येत् सू०.१०,१४.	क्षयवृद्धिमाह् नि०.२,६५.
॥ ॥ ३९,२८.	॥ नि०.२,६०.	॥ उ०.२९,२५.
क्षतवत् उ०.२७,६.	क्षपाशयः सू०.१६,२५.	क्षयसमताविवृद्धिभेदेः सू०. १२,७८.
क्षतविद्रव्यो उ०.१८,३६.	क्षपिते चि०.१,३.	क्षयहितम् चि०.६,७९.
क्षतविधिम् उ०.३४,१९.	क्षमावान् सू०.४,३६.	क्षयहेतुकः नि०.१५,४१.
क्षतशुक्रम् उ०.१०,२३.	॥ शा०.३,१०१.	क्षयात् सू०.११,४५.
॥ ॥ ११,३३.	क्षयः सू०.२,९.	॥ शा०.४,५.
क्षतशुक्रम् उ०.११,३४.	॥ ॥ १२.	॥ नि०.५,२४.
क्षतशुके उ०.११,३०.	॥ ॥ ११,२५.	॥ ॥ १२६.
क्षतसर्वोत्थो नि०.१३,६७.	॥ शा०.३,१०५.	क्षयाय चि०.३,१८.
क्षतात् नि०.१३,६५.	॥ नि०.५,१.	क्षयी शा०.५,१०१.
॥ ॥ ३६,३६.	॥ ॥ ३.	॥ नि०.५,२२.
क्षतिनाम् चि०.३,१२५.	क्षयकासः चि०.३,१७८.	॥ उ०.३५,५२.
क्षती चि०.३,७५.	क्षयकासनिपीडितः चि०.३, १६०.	क्षये शा०.५,९४.
क्षते सू०.२२,६.	क्षयकासवान् चि०.३,१५२.	॥ चि०.५,३३.
॥ नि०.३,२८.	क्षयकासहरैः चि०.६,८०.	॥ ॥ २१,५४.
॥ ॥ ९,१०.	क्षयकासिनाम् चि०.३, १६५.	क्षयेण सू०.११,२४.
॥ ॥ ११,११.	क्षयकासिने चि०.३,१७५.	क्षयः नि०.२,४१.
॥ ॥ १४,३६.	क्षयकासिभ्यः चि०.३,१७७.	॥ ॥ ७९.
॥ उ०.१७,१४.	क्षयकासे चि०.३,१७६.	॥ ५,७.
॥ ॥ ३१,२१.	क्षयजः नि०.३,३६.	॥ उ०.१९,३.
॥ क०.२,३१.	क्षयजायाम् चि०.६,७९.	॥ ॥ २६.
	क्षयजे चि०.३,१५०.	क्षयकसरसिमागी सू०.१५, ३०.

क्षवकासादिषु शा०.५,२३.

क्षवग्रहः नि०.१५,३५.

क्षवधुम् उ०.१४,१८.

" " १९,१५.

क्षवधूद्वारकास्वप्नाब्जैथूनम्
सू०.२,४०.

क्षवधूद्वारच्छर्दिनिद्रावधार-
णेः नि०.१६,२११

क्षवधूद्वारधारणम् उ०.३३,
४६.

क्षवधूद्वारविष्टंभट्टद्रुमहारो-
चकप्रदाः नि०.७,३१.

क्षवधोः नि०.२,१७.

" उ०.१९,१३.

क्षवधौ उ०.२०,१८.

क्षवपुटप्रणुत् उ०.११,१९.

क्षववत् सू०.४,१६.

क्षवानुगाम् नि०.४,२०.

क्षामः सू०.११,४.

" नि०.५,२४.

" " ७,२३.

" उ०.३,३४.

" चि०.३,८५.

" " १५,२७.

क्षामक्षीणरुशांगानाम् चि०
३,१११.

क्षामक्षीणरुशान् चि०.१०,
७६.

क्षामता सू०.१८,२६.

" " २०,२५.

" शा०.१,५०.

" नि०.५,५०.

क्षामतादिकम् नि०.११,५१.

क्षामतोद्वारभूरिता नि०.७,
१८.

क्षामत्ववेगितास्वेदाः सू०.
२७,३६.

क्षामदेहबलानलम् क०.५,
५१.

क्षामप्रसन्नवदनाम् शा०.१,
२१.

क्षामभिन्नस्वरः नि०.७,२६.

क्षामस्वरः सू०.७,१४.

क्षारः सू०.६,१४९.

" " १०,२७.

" " १४,२४.

" " ३०,१.

" " " २०.

" " " २५.

" " " ३९.

" उ०.११,४५.

" " १८,२६.

" " २२,१०.

" चि०.३,१२.

" " ७,७.

" " ८,१३१.

" " " १४१.

" " १०,५८.

" " ११,३२.

" " १४,१०६.

" " " १०७.

" " १९,५६.

क्षारकर्मणा उ०.२५,५०.

क्षारक्षीरयवाग्वादिद्रव्यैः
चि०.११,२७.

क्षारघृताम्ललवणैः चि०.६,
३०.

क्षारचूर्णात् चि०.२१,१६.

क्षारचूर्णासन्नारिष्टमूत्रतका-
णि चि०.१७,३४.

क्षारचूर्णासवारिष्टान् चि०.
१०,७३.

क्षारचूर्णैः उ०.२२,१८.

क्षारताम् चि०.७,५.

क्षारतैलम् उ०.१८,३०.

क्षारतोयवत् नि०.१०,१४.

क्षारत्वात् चि०.१४,१०७.

क्षारदग्धम् सू०.३०,३३.

क्षारदग्धाः सू०.२९,७३.

क्षारद्वयम् चि०.२०,१६.

क्षारनिर्म्यदम् सू०.३०,१५.

क्षारपीतेन उ०.३०,३८.

क्षारबुद्बुदकोपमः उ०.१०,
३.

क्षारम् सू०.३०,२७.

" " " ३१.

" उ०.२२,३९.

" " २७,३५.

" चि०.२,४४.

" " ३,१६९.

" " ४,२७.

" " " ३१.

" " १०,१३.

" " ११,९.

" " १४,१०५.

" " " १२५.

" " १५,८६.

" " " १०३.

" " २०,५.

क्षारमूत्रान्वितान् चि०.२१,
५१.

क्षारराक्षावचाङ्गिगुपाठाय-
ष्ट्याह्वधान्यकैः चि०.३,
४.

क्षारलेपः सू०.३०,२९.

क्षारबन्धिभ्याम् उ०.९,४१.

क्षारवारितान् सू०.३०,४४.

क्षारविषामिजान् सू०.२९,
५२.

क्षारविषाम्यादीन् शा०.४,
६९.

क्षारव्योपान्वितैः चि०.१७, १८.	क्षारेणाकः चि०.२०,१०.	क्षिप्रजाः उ०.२१,२३.
क्षारसंयुते चि०.८,२०.	क्षारैः चि०.१५,२६.	क्षिप्रपाकम् नि०.१२,१७.
क्षारसाध्ये सू०.३०,२७.	क्षारोक्षितक्षतसमव्यथः उ०.२५,८.	क्षिप्रप्राका नि०.१०,३२.
क्षारसूककैः उ०.२८,२७.	क्षारोक्षितक्षतसमाः उ०. २१,६१.	क्षिप्रपाकार्तिरागिणी उ०. २१,२३.
क्षारस्य चि०.१०,६२.	क्षारोक्षितक्षताक्षित्वम् उ०. १५,९.	क्षिप्रमर्मणः सू०.२७,१७.
क्षाराः उ०.२५,३७.	क्षारोत्थे सू०.३०,१६.	क्षिप्रपालपवृहतीनितंबस्त- नरैहिताः शा०.४,५४.
" चि०.१४,१०२.	क्षारोदकनिभम् नि०.५,३३.	क्षिप्रोत्थानप्रपाकः नि०. ११,८.
क्षाराम्निभ्याम् उ०.३०,१७.	क्षारोदकेन चि०.११,१४.	क्षिप्रोत्थानशमः नि०.१३. ३१.
क्षाराज्यम् चि०.१५,८८.	क्षारोषितैः उ०.२२,११०.	क्षीणः सू०.११,३५.
क्षारात् सू०.३०,२०.	क्षारो चि०.३,१५९.	" नि०.१०,२०.
" चि०.१५,७२.	" " १०,१४.	" चि०.३,८७.
क्षारान् चि०.६,५३.	" " ६१.	क्षीणक्षतदुर्बलमूर्च्छितरुश- युष्कशुद्धदेहनाम् क०.४, ७२.
" " १५,६९.	" " १५,१५.	क्षीणक्षतातिसारासृक्पित्त- दाहानुबंधजान् चि०.४, १९.
क्षारांबु सू०.३०,२३.	" " २६.	क्षीणक्षतोरस्कः चि०.३. ८५.
क्षारांबुगंडूषः सू०.२२,९.	क्षारौषधकमे सू०.२५,३८.	क्षीणक्षामशरीरस्य चि०. १०,६७.
क्षारांबुना सू०.२९,७६.	क्षारौषधानि उ०.२५,३७.	क्षीणदेहः चि०.३,१५२.
क्षाराग्लतीक्ष्णोष्णलवणः क०.५,२३.	क्षालनम् सू०.२३,२६.	क्षीणदेहस्य शा०.५,१०६.
क्षारारिष्टाभ्रिकर्मभिः चि०. १४,१००.	" उ०.९,१७.	" नि०.४,३०.
क्षारे सू०.२५,३६.	" " २५,४२.	क्षीणपानीये सू०.३०,२३.
" उ०.३९,२५.	" " ३४,४.	क्षीणपापस्य चि०.२०,१८.
" चि०.२०,१४.	क्षालनायेषु उ०.२५,४१.	क्षीणम् सू०.४,२२.
क्षारेण नि०.१०,१४.	क्षालयते सू०.१०,३.	" शा०.१,११.
" उ०.२२,१६.	क्षालयित्वा सू०.२९,२५.	" " ५,७९.
" " २८,२५.	" उ०.३८,१९.	" नि०.५,२३.
" " २६.	क्षालयेत् चि०.५,४६.	" उ०.२६,५७.
" " ३२,१०.	क्षालितम् चि०.१३,४.	" चि०.७,५०.
" " १४.	क्षिणुयात् सू०.१२,७२.	क्षीणविट्कस्य क०.५,२७.
" " ३५,४६.	क्षिण्वन् क०.५,२४.	
" क०.४,३५.	क्षितौ उ०.७,४.	
" चि०.४,५१.	क्षिपन् नि०.३,२०.	
" " ८,३.	" " ४,१७.	
" " १४,१२३.	क्षिपाः उ०.२७,३६.	
" " १५,९५.	क्षिप्रकारी उ०.२३,१७.	
" " १८,३३.	क्षिप्रजः उ०.२५,७.	

क्षीणशुक्रबलेंद्रियः चि०.३, ९०.	क्षीणमाणामयप्राणाः उ०. ४०,६१.	क्षीरद्विप्रस्थसंयुक्तम् क०.४, ३८.
क्षीणस्य शा०.५,१०१.	क्षीयेत सू०.११,३९.	क्षीरद्विप्रस्थसंयुक्तम् उ०. १८,९.
" नि०.३,३२.	क्षीरकाकोलीम् क०.४,६०.	क्षीरधात्रीविदारीसुछागमा- सरसान्वितम् चि०.३, ९६.
" " ११,१९.	क्षीरकुंभसहितम् उ०.३९, ७६.	
" " १२,३७.	क्षीरकुंभे उ०.१३,३९.	
" उ०.६,३.	क्षीरक्षीरान्नसेविनम् उ०. २,३२.	क्षीरपः उ०.३९,५८.
क्षीणस्वरधातुबलानम् शा०. ५,१०१.	क्षीरक्षौद्रघृतोपेतम् उ०.९, ३३.	क्षीरपक्षम् चि०.३,७८.
क्षीणाः सू०.११,४३.	क्षीरघृतम् शा०.२,४.	क्षीरपानम् चि०.१५,९८.
" " " ४४.	" चि०.६,६४.	क्षीरपिष्टम् चि०.२२,३४.
क्षीणान् शा०.५,१०२.	क्षीरघृताशित्वान् उ०.९,८.	क्षीरपिष्टाः उ०.३२,१३.
क्षीणानाम् सू०.१६,४४.	क्षीरघृते सू०.५,४२.	क्षीरपिष्टानि उ०.२४,४२.
" नि०.३,३६.	" उ०.४०,५४.	क्षीरपिष्टैः उ०.३२,१५.
क्षीणास्त्रेतसः सू०.१६,५.	क्षीरघृतेः सू०.११,३१.	क्षीरपेया सू०.१६,४१.
क्षीणे सू०.८,५०.	क्षीरचतुर्गुणं चि०.३,१०२.	" शा०.१,६४.
" " ११,१५.	" " ५,२१.	क्षीरप्रयोगम् चि०.७,५२.
" शा०.१,१४.	क्षीरजले क०.४,४५.	क्षीरप्रस्थे चि०.८,१२६.
" नि०.२,६६.	क्षीरजीवनीयसितोत्पलेः उ०.१३,६७.	क्षीरवस्तयः चि०.१५,९७.
" " १०,५.	क्षीरणयोषधः उ०.१,१८.	क्षीरवस्तिभिः चि०.१५,६१.
" उ०.२१,८.	क्षीररतः उ०.३९,१७१.	" " २२,१३.
" क०.२,३१.	" चि०.१३,१४.	क्षीरवस्तीन् चि०.१६,५५.
" चि०.७,२९.	क्षीरतुल्येन उ०.३४,३६.	क्षीरमुक् उ०.२४,३४.
" " " ४७.	क्षीरदध्याज्यमिश्रकोदनगु- ग्गुलः उ०.५,३४.	क्षीरमुजः उ०.२४,३६.
" " " ४९.	क्षीरदाक्षारसाढके चि०.३, १६१.	क्षीरभोजनः चि०.९,८८.
" " ९,११६.	क्षीरदाक्षेक्षुकाश्मर्यस्वादु- स्कंधवरप्रसेः क०.२,८.	" " १७,१०.
" " ११२०.	क्षीरद्रुमत्वग्भिः चि०.९,८०.	क्षीरम् सू०.३,३३.
" " १०,६९.	क्षीरद्रोणम् चि०.१५,३२.	" " ४,२२.
" " १८१.	क्षीरद्रोणे उ०.७,२६.	" " १८,१४.
" " १८,९.	क्षीरद्विगुणितः चि०.८, १३०.	" " २२,३.
क्षीणेषु नि०.१०,४०.		" " २६,४३.
" चि०.३,१५२.		" शा०.२,५९.
" " १०,९१.		" " " ६०.
क्षीणेः सू०.१२,७६.		" उ०.१,१६.
क्षीयते सू०.३,२७.		" " " ३८.
" नि०.१२,६.		" " " ४५.
" उ०.३३,४५.		" " ९,१८.

॥ ॥ ॥ ३०.	॥ ॥ ॥ ५५.	॥ ॥ १४,४५.
॥ ॥ १३,२.	॥ ॥ ॥ ६५.	क्षीरशेषे चि०.८,१२७.
॥ ॥ २२,१४.	॥ ॥ ॥ १३१.	क्षीरस्तुयुतम् उ०.१३,४९.
॥ ॥ २४,४.	॥ ॥ १६,८.	क्षीरसंतानम् क०.१,२१.
॥ ॥ ॥ ३९.	॥ ॥ १७,३०.	क्षीरसमम् उ०.२४,४८.
॥ ॥ २६,५३.	॥ ॥ २१,६७.	॥ ॥ ३०,२९.
॥ ॥ ३२,३२.	॥ ॥ २२,७.	॥ चि०.१,९३.
॥ ॥ ३७,३३.	॥ ॥ ॥ ९.	॥ ॥ १४,६७.
॥ ॥ ३९,३०.	॥ ॥ ॥ १०.	॥ ॥ २२,४५.
॥ ॥ ४०,१७.	॥ ॥ ॥ २३.	क्षीरसर्पिः उ०.१३,९३.
॥ ॥ ॥ ३१.	॥ ॥ ॥ ५५.	॥ ॥ २२,५४.
॥ ॥ ॥ ५१.	॥ ॥ ॥ ५९.	॥ चि०.५,४२.
॥ क०.१,१२.	क्षीरमद्यरसान् सू०.७,६५.	क्षीरसर्पिषा उ०.११,५७.
॥ ॥ ॥ २८.	क्षीरमद्यवसान् उ०.१३,	॥ ॥ ३९,९९.
॥ ॥ ॥ २९.	२६.	क्षीरसर्पिषी उ०.२४,१२.
॥ २,४५.	क्षीरमस्तुयुतम् उ०.२,४२.	क्षीरसर्पिषि चि०.५,८३.
॥ चि०.१,१९.	क्षीरमांसरसाश्लः चि०.३,	क्षीरसौहित्यम् चि०.९,३८.
॥ ॥ ॥ १०६.	१८.	क्षीरस्य सू०.९,२७.
॥ ॥ ॥ ११४.	क्षीरमांसरसाश्लिनम् उ०.	क्षीरज्यतक्रमद्यादिभिः
॥ ॥ ॥ १२२.	४०,८.	चि०.१४,१०५.
॥ ॥ २,११.	क्षीरमांसरसाश्लिना चि०.	क्षीराज्यैः शा०.१,२०.
॥ ॥ ॥ ३६.	३,९८.	क्षीरांजलिष्याम् उ०.२४,
॥ ॥ ३,३६.	क्षीरमांसाद्यैः सू०.६,३०.	१०६.
॥ ॥ ३,६७.	क्षीरयुतम् चि०.३,११८.	क्षीराणि चि०.२०,३५.
॥ ॥ ॥ १७५.	क्षीररोपणमैषज्जसृतेन उ०.	क्षीरात् शा०.३,९.
॥ ॥ ५,६.	२५,५७.	॥ उ०.२४,३७.
॥ ॥ ६,४०.	क्षीरवर्जिता क०.४,४८.	॥ ॥ ३४,६५.
॥ ॥ ॥ ८३.	क्षीरवान् चि०.२२,५४.	॥ क०.४,२१.
॥ ॥ ७,५०.	क्षीरवृत्तिः उ०.३९,५५.	॥ चि०.३,८९.
॥ ॥ ॥ ५३.	॥ चि०.३,११८.	॥ ॥ ५,१९.
॥ ॥ ८,१३.	॥ ॥ १५,११८.	॥ ॥ ॥ २५.
॥ ॥ ९,३८.	क्षीरबेधुकम् उ०.४०,६७.	॥ ॥ ८,३०.
॥ ॥ ॥ ६८.	क्षीरशुक्ला सू०.१०,२४.	॥ ॥ २१,६३.
॥ ॥ ११,३३.	क्षीरशृंगत्वचः शा०.२,५६.	क्षीरादीन् चि०.२,४७.
॥ ॥ १४,६३.	क्षीरशयम् क०.४,३८.	क्षीरानुपानम् चि०.९,८७.
॥ ॥ ॥ ६८.	॥ ॥ ॥ ४५.	॥ ॥ २२,१२
॥ ॥ १५,४१.	॥ चि०.१,११८.	क्षीराश्लुमुक् चि०.११,३४.

क्षीरान्नम् उ०.९,३०.	" " " ८८.	" " २६,४५.
क्षीरान्नादाः उ०.३९,५८.	" उ०.९,१३.	" " ३९,४४.
क्षीरान्नोभयवर्तनः उ०.१,१.	" " १३,४९.	" " " ५७.
क्षीरार्थः चि०.१४,२६.	" " १६,१०.	" " " ५८.
क्षीरार्धदग्धम् उ०.१३,४२.	" " १८,२३.	" " " १४२.
क्षीरालसकम् उ०.२,२३.	" " २०,१२.	" " " १६४.
" उ०.२४,५.	" " २४,६.	" " ४०,३४.
क्षीरावशिष्टम् चि०.९,४०.	" " २५,३१.	" क०.४,१५.
क्षीरप्रशिनः उ०.३९,१६३.	" " २७,३६.	" चि०.३,३९.
क्षीराशी चि०.९,८७.	" " ३४,४२.	" " " ७३.
" " १५,४१.	" " ३४,५२.	" " " १२०.
क्षीराष्टांशम् उ०.१३,९३.	" " ४०,२३.	" " ८,६३.
क्षीरिणाम् उ०.२२,१३.	" क०.४,४९.	" " ९,८८.
क्षीरिण्यौ सू०.१०,२४.	" चि०.३,७४.	" " १४,५२.
क्षीरितोयेन चि०.१३,४.	" " " ७६.	" " १५,४२.
क्षीरिद्रुमाणाम् उ०.३४,३.	" " " ९२.	" " " ६२.
क्षीरिभ्यः उ०.३,६०.	" " ९,५३.	" " १६,९.
क्षीरिवृक्षकषायेण उ०.१,६.	" " २१,६१.	" " १८,२२.
क्षीरिवृक्षजैः उ०.३७,६९.	क्षीरेक्षुगोक्षुरदाक्षादिः सू०.	" " २०,११.
क्षीरिवृक्षत्वङ्गकुरैः उ०.३२.	१०,२५.	" " २२,३.
१५.	क्षीरेक्षुधात्रीनिर्यासे चि०.	क्षीरैः चि०.३,३.
क्षीरिवृक्षत्वङ्गालेपः उ०.३७,	१३,१७.	" " ६,३.
२६.	क्षीरेक्षुरसगोडिकाः चि०.३,	" " २२,२५.
क्षीरिवृक्षांशु उ०.३२,३२.	२४.	क्षीरोचितस्य चि०.१,१०५.
" चि०.११,५६.	क्षीरेक्षुरसयोः उ०.७,२६.	क्षीरोदकात् सू०.२६,४३.
" " १२,३९.	क्षीरेक्षुविकृतिः सू०.२९,	क्षीरोदके चि०.१४,४५.
क्षीरिवृक्षांशुगंडूषः उ०.२२,	३९.	क्षीरोदनाशनः चि०.२२,
४२.	क्षीरेक्षुस्युरसद्वैः उ०.२५,	११.
क्षीरीभूर्जार्जूनकदंबजैः सू०.	२७.	क्षीरोद्वम् सू०.५,३६.
२९,७२.	क्षीरेक्ष्वादिरसपुतान् चि०.	" चि०.९,८७.
क्षीरिवृक्षकषायेण चि०.११,	२,४६.	क्षुड्धान् चि०.१,३७.
५९.	क्षीरेण सू०.१८,३४.	क्षुण्णपीडितात् उ०.३४,
क्षीरिवृक्षांकुरकाथकलकस्ति-	" " २०,६.	३६.
द्रम् चि०.५,४०.	" शा०.१,४०.	क्षुण्णम् चि०.२,४०.
क्षीरिवृक्षैः चि०.६,६९.	" उ०.११,२१.	क्षुण्णाद्यः क०.६,९.
क्षीरे सू०.७,७.	" " २४,९.	क्षुण्णानि उ०.३०,क्षप०.१६.
" शा०.१,३९.	" " " ३८.	क्षुण्णाम् चि०.३,६२.

सुण्णे उ०.२४,४.	सुदजंतवः सू०.७,१८.	क्षेरेयः सू०.७,४०.
सुत् नि०.२,५४.	सुदवृहतीफललेपिते चि०.	क्षेरेयम् शा०.१,२५.
॥ चि०.१,३.	८,४४.	॥ उ०.५,२८.
सुतजृम्भितविष्णुत्रखीसेषा-	सुदम् नि०.४,५.	क्षेरेयीम् क०.१,१३.
शस्त्रकर्मणाम् सू०.२१,५.	सुदरोगाः उ०.३१,३३.	क्षेरेयीम् चि०.३,२२.
सुतम् शा०.६,१७.	सुदरोगेषु सू०.१,४७.	क्षोदम् नि०.२,१२.
सुतिम् सू०.४,११.	सुदा नि०.४,१९.	क्षोमणम् शा०.२,१८.
सुतिहास्यविजृम्भणम् सू०.	सुदाः शा०.३,३४.	क्षोमणेः नि०.११,२९.
२,३५.	सुदागुहूचीसुमनःप्रबालदा-	क्षोभते चि०.७,९५.
सुतृश्रमनेत्रामयघ्नणान्	वीयवासत्रिकलाकषायः	क्षोभम् नि०.११,२७.
सू०.६,३७.	उ०.२२,९७.	॥ उ०.३८,९.
सुतृसहोदयः सू०.१४,	सुदांत्रावयवम् नि०.११,	क्षोभयन् नि०.७,२१.
१७.	२९.	क्षोभात् सू०.२८,१३.
सुतृदुःसङ्केशधर्मेः शा०.३,	सुदाम् नि०.४,२१.	॥ उ०.२५,२१.
९६.	सुदतः सू०.१६,१९.	क्षोभिणा नि०.१३,२७.
सुतृरुचिप्रभामेधाधीशौ-	॥ उ०.२३,१९.	क्षोभिण्या सू०.२८,१७.
यंतनुमादंबैः सू०.११,३.	सुदता क०.३,१.	क्षोभितम् सू०.८,११.
सुतृइव्यापामातपमारुताः	सुद्वती शा०.१,९४.	क्षोभिते नि०.८,१२.
सू०.१४,७.	सुद्वान् सू०.७,७१.	क्षौदघृताम्बितानि उ०.३९,
सुतृष्णा नि०.८,२३.	॥ ८,३६.	३०.
सुतृष्णाकामलापांडुमेहिन्ः	॥ १८,२८.	क्षौदजातीरसान्विता चि०.
सू०.१७,२४.	सुधः सू०.४,१२.	१०,४०.
सुतृष्णाग्लानिदौर्बल्यकुक्षि	सुधा सू०.१७,२९.	क्षौदतंडुलवारिभ्याम् चि०.
रोगजरापहा सू०.६,२७.	सुधार्तस्य क०.३,२३.	१०,४०.
सुतृष्णाधर्मदौर्बल्यक्रोधशो-	सुधितः सू०.३,५०.	क्षौदतैलाभ्याम् क०.४,३५.
कभयश्रमेः उ०.३५,६१.	॥ १८,३.	क्षौददाक्षारसोपतम् क०.२,
सुतृष्णादिविधारणात् उ०.	सुधितम् चि०.७,३५.	२४.
१३,९५.	॥ ६,१९.	क्षौदद्रुतम् उ०.३९,१५१.
सुतृष्णानिग्रहेः सू०.१४,	सुधितस्य चि०.९,५५.	क्षौदपादम् चि०.९,१००.
१४.	सुधितायाः उ०.१,१९.	क्षौदपादयुतम् चि०.१०,
सुतृष्णोल्लेखनस्येदस्सपाना	सुन्नाशः नि०.१२,५.	५१.
न्नमेपजम् सू०.१६,३३.	सुभितः नि०.११,२९.	क्षौदपादिकम् चि०.९,
सुते सू०.४,१०.	॥ क०.५,४६.	१०१.
सुत्साम् चि०.९,९.	सुरकस्य चि०.१५,९५.	क्षौदपिण्णलीलिप्तम् क०.२,
सुदुपगमने सू०.८,५५.	सुरघृष्टयोः उ०.२४,२४.	५२.
सुदः नि०.४,२१.	सुराकारम् सू०.२६,६.	क्षौदम् सू०.१३,१२.
सुदकः नि०.४,२.	सुरैः क०.४,५२.	॥ उ०.१३,७७.

॥ ॥ १८,१०.	सौद्वर्णे चि०.३,११३.	॥ ॥ ३०,१३,२८.
॥ ॥ २४,४२.	सौद्विंशत्युपेतम् चि०.८,	सौद्वेण उ०.२२,१७.
॥ ॥ ३९,१४६.	१४७.	॥ ॥ ४०,२,२२.
॥ ॥ ४०,५७.	सौद्वशतैः उ०.३९,२०.	॥ ॥ चि०.२,२९.
॥ ॥ चि०.३,११५.	सौद्वशकराभ्याम् चि०.३,	॥ ॥ ६,१७.
॥ ॥ १९,४८.	१०६.	॥ ॥ ७,१०६.
सौद्वमंजिष्ठागृहधूमयुतम्	सौद्वसंयुक्तः उ०.३४,५६.	॥ ॥ २१,४८.
उ०.३६,५९.	सौद्वसंयुताम् चि०.१,३४.	सौमगर्भाम् उ०.२०,१७.
सौद्वमिश्रम् चि०.२०,७.	सौद्वसंयुतैः चि०.३८,२९.	सौमपत्रोर्णकौशेयदुकूलमृग-
सौद्वयुक्तम् चि०.२,११.	सौद्वसर्पिर्युतम् उ०.४०,२६.	चर्मजः सू०.२६,३३.
सौद्वयुक्तैः उ०.३४,१२.	सौद्वसर्पिषा चि०.५,३४.	सौमम् सू०.२९,५७.
सौद्वयुतः उ०.१६,८.	सौद्वसाव्हया उ०.३५,२१.	सौमवालजलैः सू०.२८,३९.
॥ ॥ चि०.६,१९.	सौद्वसैधवप्रतिसारितम् उ०.	सौमादिभिः उ०.३६,४२.
॥ ॥ १६,१३.	११,४.	सौमे चि०.३,१४७.
सौद्वयुतम् चि०.६,१८.	सौद्वस्य क०.४,१८.	सौमेण उ०.१८,४.
सौद्वयुताः चि०.१२,७.	सौद्वदाढकाधम् चि०.१२,२९.	स्माम् सू०.९,१.
॥ ॥ ॥ ८.	सौद्वान् सू०.१०,३३.	स्मांभोमिस्मांभुतेजःखवा-
सौद्वयुतान् चि०.२०,२७.	॥ ॥ उ०.४०,२०.	खप्रयनिलगानिलैः सू०.
सौद्वयुताम् चि०.३,७२.	॥ ॥ चि०.३,१३७.	१०,१.
सौद्वयुतैः उ०.२,१७.	॥ ॥ १७,१६.	स्वेडः क०.१,४१.
॥ ॥ २८,३९.	सौद्वान्वितम् उ०.३२,५.	स्वेडकाथे क०.१,४३.
॥ ॥ ३४,५.	सौद्वे सू०.७,८.	स्वेडन् शा०.५,११९.
सौद्ववत् सू०.३,४७.	॥ ॥ ८,४७.	स्वेडरसे क०.१,४३.

ख.

१

खगमृगाः शा०.६,२४.	खजेन उ०.३९,२०.	नोत्संगगोकणाः सू०.
खगाः शा०.५,२०.	॥ ॥ क०.४,२१.	२९,६०.
खजः सू०.२६,२३.	॥ ॥ चि०.३,११५.	खङ्गः सू०.६,४९.
खजस्तोभणेन उ०.३९,७७.	॥ ॥ १५,२९.	खंडचक्रम् सू०.२८,१५.
खजसमाहितम् सू०.१९,	खजः नि०.१५,४५.	खंडम्, शा०.६,२.
४१.	॥ ॥ चि०.२१,४०.	खंडशः सू०.३०,१०.
खजाहतम् उ०.३९,१२६.	खजता शा०.४,६.	॥ ॥ शा०.२,३५.
॥ ॥ चि०.५,३१.	खजन् नि०.१५,४६.	॥ ॥ चि०.१५,११.
खजाहतात् उ०.१३,५९.	खजम् नि०.१६,११.	खंडात् चि०.३,११४.
॥ ॥ चि०.१५,३१.	खट्टाम् शा०.१,६०.	खंडैः उ०.३९,१७०.
खजितम् चि०.२२,२१.	खट्टाविधेयस्थगिकाविता-	खंडोष्ठविहितम् उ०.२२,५.

संडोष्ठस्य उ०.२२,१.

संडोष्ठः उ०.२१,३.

सदिरः सू०.१०,३१.

“ चि०.१,८६.

सदिरकाथे उ०.३९,९२.

सदिरजंबूयश्चान्तान्त्रेः उ०.

२२,८८.

सदिरतुलाम् उ०.२२,८५.

सदिरानिबुगुडूचीदेवदारु-

जनीः चि०.१९,३९.

सदिरवृषर्निबकुटजाः चि०.

१९,९१.

सदिरश्रेष्ठानिबपत्रैः उ०.९,

२४.

सदिरसारात् उ०.२२,९०.

सदिरस्य उ०.२२,८२.

“ “ “ १०६,

“ “ “ ४०,५०.

सदिरांगारतप्तानि चि० १२,

३१.

सदिरार्जुनतालीसकुष्ठचंदन

जे उ०.२,६१.

सदिढकीशिमुभिः उ०.९,२१

सदिरात् उ०.३९,९४.

सदिरायौवनपार्थमदत्यंत्य-

हिमारकैः उ०.२२,१०७.

सदिरासनयूपमाविताः उ०.

३९,१५३.

सदिरेन उ०.२२,९६.

सनेत् चि०.१२,३६.

सपुः उ०.४०,५२.

सकानुगे सू०.६,५४.

सम् नि०.६,३०.

सरः सू०.१,११.

“ उ०.२१,३४.

“ “ ३१,२४.

“ क०.६,२१.

सरचिक्कणः क०.६,१९.

सरता उ०.८,२१.

सरंधारत्वम् सू०.२६,३०.

सरंधारम् सू०.२६,१६.

सरधूसराणि शा०.३,८८.

सरबुसवृषकर्णीकटफलम्

सू०.१५,३०.

सरम् नि०.१४,१३.

“ क०.१८,५८.

“ “ २३,३०.

“ “ २९,२०.

“ चि०.८,९५.

सररोना चि०.१३,३०.

सरा नि०.२,३०.

सराः नि०.७,२९.

“ उ०.८,१८.

“ “ २१,३६.

सराश्वश्वाविदुष्टार्क्षगोधान-

कुलशल्यकम् उ०.५,४.

सरोष्ट्रमहिषारूढम् शा०.६,

४.

सरोष्ट्रमाजरेकपिशार्दूलसू-

करैः शा०.६,४६.

सर्जूरम् सू०.१०,३२.

“ उ०.४०,१८.

“ चि०.३,८०.

“ “ १३,१६.

“ “ १४,१४.

सर्जूरमृद्वीकामधुकैः चि०.

५,१८.

सर्जूरसदृशः उ०.३७,३.

सर्जूरसदृशम् उ०.२१,८.

सलः चि०.९,२५.

“ “ “ २८.

“ “ “ ११६.

सलकः चि०.१२,११.

सलकान् चि०.९,६५.

सलतिः शा०.१,४८.

“ उ०.२३,३२.

सलतिम् सू०.१०,१३.

सलतेः उ०.२३,२६.

सलतौ उ०.२४,३३.

सलाः चि०.६,४.

सलादिभिः चि०.९,११५.

सलु उ०.२१,१५.

सलोद्दालयवश्यामाककोद्-

वाः सू०.१६,३३.

सलयाम् सू०.१७,२६.

सल्ली नि०.१५,५५.

सांज्यन् चि०.२२,५१.

सांडवः चि०.३,१४५.

सांडवाः सू०.७,६.

सान् शा०.३,३.

सादिरन् चि०.१९,४८.

सादीनाम् शा०.५,४६.

सानि सू०.११,३६.

“ शा०.३,३.

सानिलाभ्यम्बुवाम् शा.३,२

साजूरम् म०.५,१२

सिन्नः चि०.६,४८.

खडकात् उ०.३०,३४.

खडम् नि०.१६,४.

“ चि०.२२,२०.

खडवातता चि०.२२,५१.

खडे सू०.२७,१६.

“ क०.१,४४.

खडोक्तम् चि०.२२,७२.

खुरखुरायते नि०.५,२६.

खे शा०.३,६९.

खेदेयन् उ०.४०,२४.

खेदितादकाः सू०.५,९.

खेभ्यः शा०.५,१३.

“ उ०.२६,३५.

खेषु शा०.३,६३.

॥ उ०.७,२.
सैः उ०.२८,५.

॥ ॥ ३७,११.
ख्यातम् उ०.३४,६६.

॥ क०.२,३.
ख्याताः उ०.११,४१.

ग.

गगनम् शा०.३,८८.
गंगांशु सू०.५,२.
गजकणापाठाकारवीचकौ-
लकैः चि०.८,५०.
गजदंतिका उ०.३६,६१.
गजपिप्पली उ०.३,४८.
॥ ॥ ३७,२७.
गजम् सू०.२,१४.
गजबाजीरथक्षोभममजर्ज-
रितात्मनाम् क०.४,५१.
गजलिङ्गे चि०.२०,१४.
गजस्थ चि०.२०,१४.
गजाब्हा उ०.५,८.
गजैः उ०.६,५०.
गडूचीपद्मकारिष्टधानकाः
सू०.१५,१६.
गडूचीम् सू०.१४,२२.
गणः सू०.१०,२५.
॥ ॥ ॥ २७.
॥ ॥ १५,८.
॥ ॥ ॥ १०.
॥ ॥ ॥ २७.
॥ ॥ ॥ ४२.
॥ ॥ २१,१८.
॥ उ०.३,५०.
॥ ॥ २४,३९.
॥ चि०.१,५३.
॥ ॥ ३,९३.
गणनाम् सू०.१०,४४.
गणम् उ०.२,१५.
॥ ॥ ॥ २४.
॥ ॥ ३६,७९.

॥ चि०.३,७४.
॥ ॥ २१,२८.
गणे उ०.१८,३.
गणेश चि०.१२,४०.
गणैः चि०.१,१२९.
॥ ॥ ६,६८.
गणौ सू०.१५,३९.
गंडम् उ०.१८,६१.
गंडमालापत्रो उ०.२९,२९.
गंडमालाप्रलेपनम् उ०.३०.
क्षे० १९.
गंडमालाबुंदयंधिस्थूलयकु-
ष्टमगंदरम् चि०.१२,
३५.
गंडयोः शा०.२,३३.
गंडव्ययधुसंभवः नि०.७,४९.
गंडान् उ०.२९,२४.
॥ चि०.१९,५.
गंडानि क०.५,३.
गंडाबुंदयंधिगंडोरुदरवृद्धिताः
सू०.११,१०.
गंडालजी उ०.२१,११.
गंडाप्रियम् उ०.१,३१.
गंडाभिः चि०.८,१४७.
गंडीरन् सू०.१५,३३.
गंडूपदमुखे सू०.२५,२९.
गंडूपदमुखैषणौ सू०.२६,८.
गंडूपदास्यरूपाणि नि०.७,
२६.
गंडूपदोपमाः नि०.१४,४७.
गंडूषः सू०.२२,१.
॥ ॥ ॥ ११.

॥ उ०.२२,१४.
॥ ॥ ॥ २४.
॥ ॥ ॥ ३६.
॥ ॥ ॥ १०७.
गंडूषधरणे उ०.२२,६४.
गंडूषधारणम् उ०.२२,१४.
॥ ॥ ॥ ५३.
गंडूषधारणे उ०.२२,६.
गंडूषधूमान् सू०.४,१९.
गंडूषनावनम् उ०.२२,५९.
गंडूषम् सू०.२२,११.
॥ उ०.२२,२२.
गंडूपमात्रम् उ०.३९,१२०.
गंडूपविहितौषधैः सू०.२२,
१३.
गंडूषाः सू०.७,२१.
॥ चि०.६,६५.
गंडूषादि उ०.२२,३९.
गंडूषे उ०.२२,७८.
गंडे उ०.२१,१२.
॥ ॥ ॥ ६४.
॥ ॥ २२,११.
गंडैः नि०.१४,२२.
गतप्रसकालायै चि०.१४,
११९.
गत्यः उ०.२८,१८.
गतरुजः सू०.३०,२६.
गतवेगे उ०.२६,१३.
गतमृताभिधानां शा०.१,
१००.
गतायुषम् सू०.१,३१.
गतासाः शा०.१,१२९.

गतिः सू०.२८,१.	" " " ५१.	" " " १९,७.
" शा०.३,९१.	गदपानम् उ०.३५,१८.	गदानि उ०.३०,३३.
" उ०.२८,१२.	गदम् उ०.२,२२.	गदिन् उ०.१६,६०.
" " " १९.	" " " ७७.	गदे सू०.१३,३८.
" " २९,२७.	गदशुकतरुपुष्पवीजोयष्ट-	" " १७,२४.
" " " २८.	दिकर्णीनिकुंभानिचिल्वैः	" " २३,१९.
" " ३०,४२.	उ०.५,२०.	" " ३०,२७.
गतिक्षयः नि०.१४,३५.	गदस्य उ०.३०,३१.	" क०.५,३.
गतिभिः उ०.२८,१७.	गदाः सू०.४,३२.	" चि०.१५,२७.
गतिवाक्पमोहाः शा०.५,	" " ११,३५.	गदेषु क०.१,३६.
६६.	" " १२,४५.	गदैः चि०.१९,५७.
गतीः उ०.३२,१०.	" " १४,३७.	गदोद्भवः उ०.६,१०.
गते सू०.१८,३३.	" " २७,४.	गदोद्भेकः सू०.२०,२५.
" नि०.१५,२८.	" नि०.३,३८.	गद्वदः शा०.५,३८.
" उ०.१६,६५.	" " ६,२४.	गद्वदवाक् उ०.३५,३५.
" " ३८,३.	" " १४,४१.	गंधः सू०.२१,२२.
" " ३९,१२१.	" उ०.२,४४.	" शा०.३,२.
" चि०.१,११५.	" " ९,२८.	" " ५,२४.
" " ६,५४.	" " १०,३१.	" " ६,१५.
गतेः सू०.२६,८.	" " १२,३३.	" " " ३६.
गतेन उ०.२२,८२.	" " १५,२३.	गंधजलाभिषिकाम् चि०.७,
" " २८,३१.	" " १६,६०.	७६.
" चि०.२०,१५.	" चि०.२२,५२.	गंधज्ञानास्यवेरस्यश्रुतिनि-
गतेः नि०.११,३२.	गदात् सू०.२७,९.	द्रावलक्ष्याः नि०.५,५०
गतोष्माणम् शा०.५,१२१,	गदान् सू०.१०,९.	गंधतैलम् उ०.२७,४१.
गतो नि०.१६,४८.	" " १९,३५.	गंधद्रव्याणि सू०.२१,१८.
गत्यपक्षेपणोत्प्रेषणनिमेषो-	" नि०.५,६.	गंधनाः सू०.६,८.
न्मेषणादिकाः सू०.१२,	" " १६,२१.	गंधनामा उ०.३१,१२.
७.	" " " २५.	गंधपलाशम् चि०.१४,१४.
गदः सू०.१,३१.	" " " २६.	गंधपाषाणपंचकम् उ०.१३,
" नि०.११,२३.	" उ०.११,२३.	३१.
" उ०.५,१३.	" " २१,३.	गंधफलपुष्पापानजाः चि०
" " " ४३.	" " २२,१०४.	६,६.
" " १२,२५.	" " ३३,३१.	गंधमादनः उ०.३७,७४.
" " १४,४.	" क०.२,१६.	गंधमाल्यरतिम् उ०.४,४०.
" " ३३,२०.	" " ३,५.	गंधमाल्यादिकम् चि०.५,
" चि०.१३,५०.	" चि०.८,१३४.	८२.

गंधमाल्यानि उ०.५,२३.	गंभीरपाकः नि०.१३,६३.	गरिमा शा०.१,५५.
गंधरसस्पर्शान् शा०.५,३५.	गंभीरपाका उ०.२१,४५.	" उ०.३६,२६.
गंधर्वहस्तवृहतीव्याघ्रीशोक्षु- रंक्षुरान् चि०.११,२१.	गंभीरम् सू०.२९,८.	गरी क०.२,५४.
गंधर्वाः उ०.४,१०.	" नि०.१६,९.	गरीयः सू०.५,२३.
गंधर्वाध्युषितम् उ०.४,१९.	" उ०.३९,२८.	" " " २९.
गंधर्वान् शा०.५,३२.	" चि०.२२,४.	" " ६,७०.
गंधर्वाय उ०.५,२५.	" " " ३८.	गरीयसः सू०.८,२८.
गंधर्वजितः सू०.६,१४६.	गंभीरघ्नमांस्तानाम् सू०.	गरीयान् सू०.६,६४.
गंधर्वर्णरसस्पर्शैः नि०.१०,१४.	२५,९.	गरुडसमम् उ०.१३,३३.
गंधवर्णानुवृत्तेः नि०.३,३.	गंभीरा नि०.४,१९.	गरे सू०.२७,२८.
गंधविज्ञानहारिणौ शा०.४,३०.	" " " २९.	" " १९,९.
गंधवेदिन्यौ शा०.३,२९.	गंभीराः उ०.२५,६७.	" उ०.६,२९.
गंधसंपत् क०.१,३४.	गंभीरानुगतम् क०.२,६६.	गरेषु उ०.४०,४९.
गंधाः सू०.२१,१७.	गंभीराम् उ०.१२,३३.	गरापहतपावकः उ०.३५,५८.
" उ०.५,२८.	गंभीरे सू०.२६,६.	गर्दभी उ०.३१,१०.
" चि०.६,६.	" नि०.१६,१०.	गर्भः शा०.१,१.
गंधाज्ञानम् नि०.१५,३५.	" उ०.२५,४६.	" " " ९.
गंधानाम् सू०.१३,५.	गंभीरेण नि०.४,२९.	" " " ३७.
गंधांशुः सू०.७,१०.	गंभीरेषु सू०.२९,५१.	" " " ४७.
गंधी नि०.१३,३४.	गरः उ०.३५,५०.	" " " ४८.
गंधे उ०.२५,१०.	गरतृष्णारुजाकासश्वासहि-	" " " ७९.
गंधैः सू०.१७,२.	ष्माज्वरापहम् उ०.३५,५९.	" " " ८०.
गंधैरंडशतावरीः चि०.१३,४१.	गरदूषीविषादोः नि०.१२,२०.	" " " २,१४.
गंधोपलः चि०.१९,६७.	गरदोषाणाम् चि०.१५,३७.	" " " १६.
गमनम् शा०.३,४५.	गरम् उ०.३५,४९.	" " " २०.
" " ६,६९.	" चि०.१५,३०.	" " " ३,६३.
गमनारंभे नि०.१५,४६.	" " १९,७.	गर्भकोष्टम् उ०.३३,४०.
गमनोद्यमः उ०.६,९.	गरयोगावचूणनान् नि०.	गर्भकोष्ठविशुद्ध्यर्थम् शा०.
गमयेत् सू०.३,२५.	१३,४१.	२,१०.
गमिष्यतः शा०.५,६९.	गरशोककफनिलान् सू०.	गर्भदम् उ०.३४,२९.
गंभीरः शा०.३,१०१.	६,९६.	" " " ४१.
" " ५,७१.	गरशोकहा सू०.६,१०७.	गर्भधृक् शा०.१,४३.
" नि०.११,४.	गरसंज्ञम् उ०.३५,६.	गर्भपातसमुत्पन्नः नि०.१५,२१.
	गरात् नि०.१,२२.	गर्भभूवैशमशयनम् वि०.१,१३.
	गरातः उ०.३५,५५.	गर्भम् शा०.२,३७.

" " " ६१.	गर्भिणीनाम् नि०.११,२०.	गलतालु सू०.१८,१९.
" " " ६२.	" उ०.२,५३.	गलतालुशोषः चि०.१०,३९.
" उ०.३३,५२.	" " ३४,६७.	गलंतीः सू०.१७,१०.
" " ३४,४४.	गर्भिणीबालवृद्धेषु उ०.३६,	गलपार्श्वगः उ०.२१,४६.
" " " ६१.	८२.	गलपीडादिकर्म क०.५,५०.
" चि०.२,४३.	गर्भिणीम् सू०.१७,२४.	गलपीडावसन्ने उ०.२६,१९.
गर्भमाता शा०.२,६२.	" शा०.२,२२.	गलम् क०.५,५०.
गर्भवत् नि०.११,५४.	गर्भिणीसूतिकाजीर्णपित्ता-	गलमार्गिगलोपमः उ०.२१,
गर्भवृद्धिप्रपीडनात् नि०.७,	स्त्रश्वातकासिनाम् सू०.	४८.
१४.	२७,७.	गलरोगेषु क०.१,३२.
गर्भवृद्धिप्रसवरूक्केदास्त्रसु-	गर्भिणीसूतिकाबालवृद्धान्	गलविद्धिः उ०.२१,५२.
तिपीडनैः शा०.१,९९.	सू०.१४,९.	गलशुंडिका उ०.२१,३८.
गर्भशंकुः सू०.२५,३२.	गर्भिण्याः शा०.१,५३.	गलश्रोतारोगच्छेदनभेदेन
गर्भशंकुना शा०.२,३२.	" " " ५८.	सू०.२६,१५.
गर्भसंगे शा०.१,८३.	" " " २,१.	गलात् उ०.३९,११२.
गर्भस्थस्य उ०.२३,२१.	" " " २१.	गलापीडम् क०.५,१५.
गर्भस्य शा०.१,५४.	" उ०.१,१९.	गलामयघ्नी उ०.२२,१०१.
" " " ५६.	गर्भे शा०.१,७०.	गलामयोदृक्कुष्ठालसकशोक-
" " २,३५.	" " " ८१.	जित् सू०.१०,१७.
" " " ३६.	" " २,९.	गलायुक्तः उ०.२१,५०.
" नि०.१५,१३.	" " " १४.	गलायुदम् उ०.२१,५३.
गर्भाकृतित्वात् शा०.२,६१.	" " " २२.	गले उ०.२१,४९.
गर्भादिनीरुजाम् शा०.३,	" " " ५८.	" " " ५६.
११५.	" " १७,१३.	" " " ६४.
गर्भाभम् नि०.९,२१.	" " चि०.२१,२१.	गलोघः उ०.११,४८.
गर्भाभः उ०.१,१०.	गर्भेण शा०.१,५८.	" " २१,६७.
गर्भावकांति उ०.१,३९.	गर्भोत्पादः सू०.११,४.	गल्लिरः उ०.१७,२३.
गर्भाशयः शा०.३,२१.	गर्भोदकस्रुतिः शा०.१,७६.	गवयः सू०.६,४९.
गर्भाशयम् शा०.१,३.	गर्हितम् सू०.२,१८.	गवाक्षितम् नि०.१२,१०.
गर्भाशयात् उ०.३३,३८.	गलगंडः उ०.२१,६९.	गवाक्षी सू०.१५,४५.
गर्भाशयाश्रयः चि०.११,५३	" " २२,६५.	गवाक्षीम् चि०.१५,१३.
गर्भाशये शा०.१,८.	गलगंडयोः सू०.२७,१४.	गवादिशरत्कोथात् उ०.३७,
" नि०.११,५३.	गलगंडवान् सू०.१९,९.	७.
गर्भास्पंदः शा०.२,२३.	गलगंडादीन् नि०.१६,२२.	गवाम् शा०.६,३६.
गर्भिणी सू०.६,६७.	गलगंडोभवेत् उ०.२१,५३.	" उ०.५,२५.
" " १८,३.	गलग्रहः नि०.११,१४.	" " " ३०.
" " २९,६.	गलग्रहे चि०.१५,२०.	" " " ४३.

॥ ॥ ६,५८.	॥ चि०.१२,३२.	॥ ॥ ॥ ३३.
॥ ॥ ७,२९.	गाढवर्चसाम् चि०.८,५२.	॥ ॥ २९,१२.
॥ ॥ ३८,२९.	॥ ॥ ११४३.	॥ ॥ ३६,११.
॥ ॥ ३९,४९.	गाढबिट् चि०.९,१९.	गात्रेषु शा०.५,२६.
॥ चि०.४,१३.	गाढबिट्पतिपीडिताः नि०.	॥ नि०.१६,३५.
॥ ॥ १५,१२३.	७,४४.	॥ उ०.३१,८.
॥ ॥ २०,१३.	गाढस्थाने सू०.२९,६५.	गानम् उ०.७,८.
गवांषु चि०.१९,४२.	गाढाम् सू०.२९,४५.	गन्धर्वकाव्यादिकथाप्रवीणाः
गवाश्चगुदमुक्तानाम् चि०.	गाढेन उ०.२७,१७.	उ०.४०,४२.
१२,१०.	गात्रगौरवम् नि०.२,६.	गांधारि उ०.३५,३०.
गवाश्चशकतः चि०.२,२८.	॥ उ०.१९,६.	गांधीर्म उ०.२२,८६.
गव्यदध्नः उ०.१६,३४.	॥ ॥ ३६,२१.	गांभीयात् उ०.२५,१९.
गव्यम् सू०.५,२१.	गात्रपंचकम् शा०.१४,४.	॥ चि०.२२,५२.
॥ उ०.१,२०.	गात्रभंगः उ०.३६,२७.	गायत्रिदाशीकमिन्दुद्वा-
॥ चि०.८,१०७.	गात्रभेदे चि०.३,९०.	नाम् चि०.१२,७.
॥ ॥ १५,२.	गात्रम् सू०.१७,१०.	गायत्रीविंशतिपलकाथे उ०.
॥ ७ ॥ २७.	॥ ॥ २६,५१.	५,३८.
॥ ॥ २७,७.	॥ ॥ ३०,२५.	गायत्रीशिक्षिशिषासन-
गव्यमाहिषम् सू०.२२,२७.	॥ शा०.२,२७.	शिवाबेह्लाक्षकारुष्करान्
गव्यमूत्रेण चि०.१९,४१.	॥ ॥ ४,६६.	उ०.३९,१७२.
गव्याजपयसा चि०.१४,७४.	॥ नि०.२,५.	गार्दभम् उ०.११,३५.
गव्याजयोः चि०.३,१०७.	॥ ॥ १३,३२.	गार्धम् उ०.१३,३७.
गव्याबिकच्छागः चि०.२२,	॥ ॥ १५,१८.	गालयेत् सू०.२४,९.
२५.	॥ उ०.३५,४१.	॥ ॥ ३०,१४.
गव्ये सू०.५,४२.	॥ चि०.१,१३१.	॥ क०.२,३८.
गव्येन उ०.५,१६.	गात्ररुकोदकपनम् नि०.१३,	गालान् चि०.१,६.
गहनेषु उ०.५,२७.	९.	गालितम् चि०.१५,२९.
गांगम् सू०.५,३.	गात्ररुक्नखैः सू०.२,४३.	गाबेधुकम् उ०.३६,६६.
गाढघनतिर्यग्भिः सू०.२६,	गात्ररावताम् उ०.३७,१७.	गिरः शा०.६,३७.
५३.	गात्रसादः नि०.८,५.	गिरयः उ०.३९,१३१.
गाढतरम् चि०.१५,११७.	गात्रणाम् उ०.३६,२५.	गिरिकर्णिका उ०.३६,५७.
गाढम् सू०.२७,२०.	गात्राणि सू०.८,८.	गिरिजम् उ०.३९,१३५.
॥ ॥ ॥ ३१.	॥ चि०.२१,६.	॥ ॥ ॥ १३७.
॥ ॥ ५९,६२.	गात्रे शा०.५,२१.	॥ ॥ ४०,४८.
॥ ॥ ६३.	॥ ॥ १११.	गिरिजस्य चि०.१७,३०.
॥ शा०.१,८५.	॥ नि०.११,४२.	गिरिजाह्वयम् उ०.३९,
॥ उ०.२४,२८.	॥ उ०.२६,२२.	१४१.

गिरिसंभवन् चि०.२१,४९.	गुंजाफलव्यूषणशंखचूर्णम् चि०.२०,१६.	गुडक्षारघृतानि चि०.८,५४.
गिरिसंभूताम् उ०.३६,९१.	गुंजामूलफलेः उ०.२४,२९.	गुडक्षारोषणकणादाडिमम् चि०.३,५२.
गीतनर्तनकारिणम् उ०.४, १८.	गुंजालावुशुकाव्हाः उ०.२२, ७०.	गुडक्षीरमत्स्याद्यैः चि०.२०, १९.
गीतनर्तनहास्यादिविरुते- हाप्रवर्तनम् नि०.२,२८.	गुंजाबिद्रुमसंनिभाः नि०.७, ४३.	गुडक्षौद्रघृतैः क०.४,२.
गीतभाष्यप्रसंगे सू०.८,५३.	गुंजासूरणकुष्मांडबीजैः चि०.८,२१.	गुडगुडायते नि०.१२,१०.
गीतम् सू०.१३,६.	गुटिका उ०.२२,५७.	गुडगोभिन्नसंयुतैः चि०.८, १३७.
॥ चि०.७,७८.	॥ ॥ ३७,३६.	गुडघृतक्षौद्रधान्यरुष्णावि- डंगतः क०.६,६.
गीतवादित्रवांगविक्षेपास्फो- टनानि उ०.६,७.	॥ ॥ चि०.८,१५५.	गुडतः चि०.८,१११.
गीतवादित्रशब्दैः चि०.७, ११५.	॥ ॥ १०,५९.	गुडतक्रेण चि०.९,१०९.
गीतवादित्रोत्सवसंश्रुतिः चि०.५,८३.	गुटिकाः उ०.११,४१.	गुडतुलाम् चि०.३,१२८.
गीतहासमृगयाकलिलोलाः शा०.३,८६.	॥ ॥ १३,४३.	॥ ॥ ८,६९.
गुग्गुलम् चि०.४,१३.	॥ ॥ १६,४१.	॥ ॥ ११५१.
॥ ॥ १३,२५.	॥ ॥ २२,८२.	॥ ॥ १७,१५.
॥ ॥ १४,९९.	॥ ॥ ११,९४.	गुडतैलनिशादाक्षकणारा- स्त्रोषणानि चि०.४,४०.
॥ ॥ १५,४१.	॥ ॥ १६.	गुडतैलेन चि०.९,१८.
॥ ॥ १७,४.	॥ ॥ १४,१०६.	गुडनागरम् चि०.१७,५.
॥ ॥ २१,४३.	गुटिकानाम् उ०.३९,१६६.	गुडनागरमंडरतिलांशान् चि०.१६,१९.
गुग्गुलुः उ०.२८,३८.	गुटिकाम् उ०.५,७.	गुडपलशतयोजितम् चि०. ८,१५०.
॥ ॥ ४,४८.	॥ ॥ ३७,४३.	गुडम् सू०.७,२४.
॥ ॥ ५६.	॥ ॥ क०.२,४६.	॥ शा०.२,२५.
॥ चि०.११,२५.	॥ ॥ चि०.३,१७२.	॥ उ०.३२,२५.
गुग्गुलुना उ०.२८,३९.	॥ ॥ १६,१७.	॥ ॥ ३९,११.
गुग्गुलुपंचपलम् उ०.२८,४०	गुटिकार्धम् उ०.३९,६७.	॥ ॥ क०.२,३६.
गुग्गुलुमरिचविडंगैः चि०. १९,७१.	गुडः सू०.५,४७.	॥ ॥ चि०.४,४५.
गुग्गुलोः सू०.१४,२३.	॥ उ०.१३,८२.	॥ ॥ ९,३५.
गुग्गुल्वगुरुसिद्धार्थहिंसुसर्ज- रसान्वितैः सू०.२९,२५.	॥ ॥ ३२,२२.	॥ ॥ १४,९३.
गुग्गुल्वतसिगोदंतस्वर्णक्षीरो उ०.२५,३७.	॥ ॥ ३७,२३.	॥ ॥ १५,१२५.
गुग्गुल्वाम् उ०.३९,१३३.	॥ ॥ ३८,३६.	॥ ॥ २०,३५.
	॥ क०.२,२१.	गुडमंजयाः उ०.४०,५२.
	॥ चि०.८,२४.	गुडपुतम् चि०.३,६६.
	॥ ॥ १५२.	

गुडवत् उ०.३५,६३.
 गुडवारिभिः चि०.५,५१.
 गुडवार्ताकभुक्तस्य चि०.८,
 ५८.
 गुडबैरुतम् चि०.१०,८५.
 गुडव्योषत्रिजातकरजान्वि-
 तम् शा०.१,९३.
 गुडयोषवराबेलतिलारुष्कर-
 • चित्रकैः चि०.८,१५५.
 गुडशीतांबुना चि०.१०,३०.
 गुडस्य सू०.१९,४०.
 " क०.२,५८.
 " चि०.८,१४४.
 " " " १४५.
 " " ११,५७.
 " " १४,४१.
 " " १९,३१.
 गुडहरीतकीम् चि०.८,३३.
 गुडांशुकृताः चि०.१९,४४.
 गुडाः चि०.८,१६०.
 गुडादधेन चि०.११,५८.
 गुडावत् २०,२०,६५.
 " चि०.३,५१.
 " " " १६६.
 " " ८,६६.
 " " १२,२९.
 " " १३,४२.
 गुडान् उ०.५,१६.
 " चि०.३,११२.
 " " ८,१५७.
 " " १६,२६.
 गुडारूपामिषक्षीरतिलमाष-
 सुरादधि सू०.१६,४३.
 गुडान्विताम् चि०.८,५९.
 गुडाभयम् चि०.१७,५.
 गुडामांशरसाघ्नतानि चि०.
 ६,२४.

गुडांघ्रि चि०.६,७६.
 गुडांबुना क०.२,४८.
 गुडाधतुलान्वितान् क०.२,
 १९.
 गुडारुष्करजंतुघ्नसोमराजी-
 कृता चि०.१९,४७.
 गुडूची चि०.४०,५०.
 गुडूचीकंटकारिका चि०.१,
 ६६.
 गुडूचीकंटकारीभ्याम् चि०.
 ३,३.
 गुडूचीचतुरंगुलम् चि०.११,
 १२.
 गुडूचीत्रिफलादंतीकायैः
 उ० ३४,३३.
 गुडूचीनिबकलकोत्थः उ०.
 २२,७८.
 गुडूचीनिबकुटजहंसपादीव-
 लाद्वयैः उ०.२२,६८.
 गुडूचीभद्रमुस्तानाम् चि०.
 २५,७.
 गुडूचीम् क०.४,१.
 " चि०.१,१५२.
 " " १८,६.
 " " २२,१५.
 गुडूचीयष्टिपत्तंगसिद्धम् उ०.
 २२,६.
 गुडूचीसैर्यकामीरुथुकनासा-
 ननैः उ०.३४,२८.
 गुडूचीस्वरसक्षीरसाधितेन
 चि०.१६,५३.
 गुडूचीस्वरसे चि०.२२,७.
 गुडूच्यपामागदेवदारुणी
 चि०.१९,८६.
 गुडूच्यंबुपयः चि०.६,१४.
 गुडूच्या चि०.१,९३.
 " " १२,६.

गुडूच्याः उ०.३९,४४.
 " चि०.१६,४३.
 गुडूच्येरंडभूतिकभाङ्गीवृष-
 करोहिषाम् क०.४,५४.
 गुडे चि०.९,२७.
 गुडेशुमद्यमाद्वीकशुकम् सू०
 ५,७७.
 गुडैन सू०.७,३०.
 " " " ३५.
 " " " २०.
 " " " ४१.
 " " ३९,८०.
 " " " १४७.
 " क०.२,१५.
 " चि०.८,१५७.
 " " " १५८.
 " " १०,१७.
 " " " २१.
 " " १९,४५.
 गुडोदकम् शा०.१,९४.
 " चि०.३,७७.
 " " ६,७८.
 गुडोपदंशान् चि०.११,१५.
 गुडोदनम् चि०.५,३८.
 गुणः शा०.३,१२०.
 " चि०.७,७२.
 गुणकल्पनाभिः उ०.१४,३२
 गुणक्षयः नि०.१३,४.
 गुणदोषमयी शा०.५,६४.
 गुणम् चि०.२,३३.
 " " ६,२६.
 गुणमयीम् शा०.३,१०४.
 गुणवत् उ०.४,१.
 गुणवताम् क०.३,३२.
 गुणवत्तमाः सू०.५,४९.
 गुणवान् उ०.३९,६२.
 गुणाः सू०.१,१८.

॥ ॥ ७,४९.	॥ ॥ १७,१३.	गुदध्रंशातिगुदजग्रहणीगद-
॥ ॥ ९,४.	॥ ॥ १२१.	मारुतान् नि०.८,७९.
॥ ॥ १२,२०.	॥ ॥ १९,११.	गुदध्रंश चि०.८,१३३.
॥ ॥ १२२.	गुणोत्कर्षापिरुष्टता सू०२०,	॥ ॥ ९,५१.
॥ शा०.३,२.	३४.	॥ ॥ १९७.
॥ नि०.६,२.	गुण्ठः चि०.११,२२.	गुदम् शा०.२,२९.
गुणान् सू०.३,३.	गुंठत्रिकंठकम् चि०११,१९.	॥ ॥ ३,१३.
॥ ॥ १२,३३.	गुदः शा०.४,१०.	॥ नि०.७,५९.
॥ ॥ २०,३२.	॥ ॥ १४५.	॥ उ०.२०,१५.
॥ नि०.६,३.	॥ उ०.२८,१५.	॥ ॥ २८,१४.
॥ उ०.३९,७४.	॥ चि०.८,९७.	॥ ॥ १३.
॥ ॥ १३९.	गुदकीलकान् चि०.८,१५.	॥ ॥ २०.
॥ ॥ १७७.	गुदकीली चि०.१९,४०.	॥ क०.३,३८.
गुणानाम् सू०.११,२४.	गुदकुदके उ०.२,७५.	॥ ॥ ५,२४.
गुणांतरेण सू०.९,२३.	गुदकुंदम् उ०.२,७०.	॥ ॥ ४४.
गुणाबेलाहरेणुका चि०.११,	गुदकुष्टस्य क०.५,८.	॥ चि०.९,५२.
२५.	गुदजकुष्टप्रीहगुल्मोदराणि	॥ ॥ ११,६३.
गुणे उ०.२४,४.	चि०.८,१५४.	गुदमार्गनिरोधतः नि०७,२.
गुणेः सू०.६,८.	गुदजक्षयम् चि०.८,४५.	गुदमेढ्रयोः चि०.११,५०.
॥ ॥ १२३.	गुदजग्रहणीपांडुकुष्ठोदरगर-	गुदरुकूध्रंशयोः चि०.९,४८.
॥ ॥ १६३.	ज्वरान् चि०.८,६७.	गुदवंक्षणम् शा०.५, १०७.
॥ ॥ ८,५०.	गुदजच्छिदः चि०.८,१५७.	गुदवंक्षणवेदः चि०.८,
॥ शा०.३,१०४.	गुदजनाशनाः चि०.८,१६०.	७६.
॥ नि०.६,३.	गुदजप्रीहगुल्मोदराणि चि०	गुदबन् सू०.१९,७५.
॥ उ०.१,४८.	८,१४४.	गुदशिरोविण्मूत्रमरुतः चि०
॥ ॥ ५,१४.	गुदजशातनी चि०.८,२०.	८,१३९.
॥ ॥ ६,३४.	गुदजाः चि०.८,४२.	गुदश्वयथुकुंडातिनाशनम्
॥ ॥ २४,५५.	॥ ॥ १६०,५	चि०.८,४८.
॥ ॥ ३५,८.	॥ ॥ १८८.	गुदश्वयथुशूलार्तः चि०.८,
॥ ॥ ३९,१८१.	गुदजान् चि०.८,३१.	३२.
॥ चि०.७,४.	गुदजानि चि०.१६,२३.	गुदसेचने चि०.९,८४.
॥ ॥ ११.	गुदनिःसरणम् सू०१८,४१.	गुदस्थूलान्नसंश्रयः नि०.७,
॥ ॥ १५१.	॥ चि०.८,९१.	३.
॥ ॥ २,११४.	गुदपाकम् चि०.९,८२.	गुदस्य सू०.३०,३६.
॥ ॥ १२,३२.	गुदपाके सू०.२९,७३.	॥ चि०.९,९४.
॥ ॥ १३,१५.	गुदध्रंशम् चि०.८,७७.	गुदागमे चि०.२,४५.
॥ ॥ १७.	॥ ॥ ९,५४.	गुदाकुसाः नि०.७,२८.

॥ चि०.८,२७.
 ॥ ॥ ॥ ५८.
 गुदाकुरान् चि०.८,१९०.
 गुदान् नि०.११,१७.
 ॥ ॥ १२,३३.
 गुदाश्रये चि० ८,६०.
 गुदास्थिबिबराश्रयाः नि०.
 १,१.
 गुदे सू०.१९,२४.
 ॥ ॥ ३०,३६.
 ॥ नि०.७,४३.
 ॥ ॥ १२,२८.
 ॥ उ०.२,६९.
 ॥ ॥ ३,१९.
 ॥ ॥ २८,२७.
 ॥ क०.५,४१.
 ॥ ॥ ५,४६.
 ॥ ॥ ॥ ४८.
 ॥ चि०.८,८८.
 ॥ ॥ ॥ १२.
 ॥ ॥ ॥ १३५.
 ॥ ~~॥ ॥ ३८.~~
 ॥ ॥ १,१२०.
 ॥ ॥ ११,५०.
 गुदेन सू०.१३,३१.
 ॥ नि०.७,२७.
 गुदोपस्तंभबिधुरशृंगाटानि
 शा०.४,४२.
 गुदोपस्थम् नि०.११,६१.
 गुदोष्टः नि०.७,५.
 गुदाभीरुः सू०.१५,६.
 गुप्तम् चि०.२,३३.
 गुप्तये उ०.३६,५३.
 गुप्ताम् चि०.३,१२५.
 गुर्बः सू०.६,५.
 ॥ ॥ ॥ १६.
 ॥ ॥ ॥ ४०.

॥ नि०.२,५९.
 गुरशीतसरस्त्रिध्वमंदसूक्ष्म-
 मृदुद्वम् सू०.१६,१.
 गुरु सू०.५,६.
 ॥ ॥ ॥ २१.
 ॥ ॥ ॥ २८.
 ॥ ॥ ॥ २२.
 ॥ ॥ ॥ ४७.
 ॥ ॥ ॥ ५७.
 ॥ ॥ ॥ ६०.
 ॥ ॥ ॥ ६५.
 ॥ ॥ ॥ ७२.
 ॥ ॥ ६,३३.
 ॥ ॥ ॥ ३४.
 ॥ ॥ ॥ ६२.
 ॥ ॥ ॥ ८२.
 ॥ ॥ ॥ ८६.
 ॥ ॥ ॥ ९१.
 ॥ ॥ ॥ ९३.
 ॥ ॥ ॥ ९९.
 ॥ ॥ ॥ १०२.
 ॥ ॥ ॥ ११९.
 ॥ ॥ ॥ १२५.
 ॥ ॥ ॥ १२७.
 ॥ ॥ ॥ १२८.
 ॥ ॥ ॥ १३०.
 ॥ ॥ ॥ १३३.
 ॥ ॥ ॥ १३४.
 ॥ ॥ ॥ १४५.
 ॥ ॥ ॥ १४७.
 ॥ ॥ ८,४५.
 ॥ ॥ १४,३६.
 ॥ ॥ १६,३.
 ॥ ॥ १७,१८.
 ॥ ॥ २९,४०.
 ॥ शा०.१,१८.
 ॥ ॥ ॥ ४४.

॥ नि०.३,२६.
 ॥ ॥ ८,१०.
 ॥ ॥ ॥ २७.
 ॥ ॥ १२,१९.
 ॥ ॥ १४,१६.
 ॥ ॥ ॥ ३८.
 ॥ उ०.२९,२१.
 ॥ ॥ ३९,१३३.
 ॥ चि०.१,१७३.
 ॥ ॥ ४,१२.
 ॥ ॥ ८,९७.
 ॥ ॥ १०,९०.
 ॥ ॥ १५,१२५.
 ॥ ॥ १७,४१.
 गुरुः सू०.१,१२.
 ॥ ॥ ५,४२.
 ॥ ॥ ॥ ६७.
 ॥ ॥ ६,६.
 ॥ ॥ ॥ ९.
 ॥ ॥ ॥ ११.
 ॥ ॥ ॥ १२.
 ॥ ॥ ॥ १४.
 ॥ ॥ ॥ १७.
 ॥ ॥ ॥ १८.
 ॥ ॥ ॥ २१.
 ॥ ॥ ॥ २२.
 ॥ ॥ ॥ ३०.
 ॥ ॥ ॥ ३६.
 ॥ ॥ ॥ ३९.
 ॥ ॥ ॥ ५७.
 ॥ ॥ ॥ ५८.
 ॥ ॥ ॥ ६७.
 ॥ ॥ ॥ १०८.
 ॥ ॥ ॥ ११४.
 ॥ ॥ ९,८.
 ॥ ॥ १०,८.
 ॥ ॥ ॥ २०.

॥ ॥ ॥ ३८.	गुरुमंदहिर्मन्त्रिगंधश्लक्ष्णा-	गुर्वल्पव्याधिसंस्थानम् सू०.
॥ शा०.५,११.	दमुदुस्थिराः सू०.१.,	१२,६८.
॥ नि०.२,३०.	१८.	गुर्वादिषः सू०.९,४.
॥ ॥ १,१४.	गुरुविष्टभी सू०.५,४५.	॥ ॥ ॥ १६.
॥ ॥ ११,२५.	गुरुवृद्धिर्धिसिद्धामिशापचि-	गुर्वादिषु सू०.९,१४.
॥ ॥ ॥ ४६.	तानुनूपताः उ०.४,४३.	गुर्वाद्यन्नं चि०.६,७९.
॥ ॥ १३,३५.	गुरुवृद्धादयः उ०.४,१२.	गुर्वाभरणभारायैः उ०.१७,
॥ ॥ ॥ ६३.	गुरुव्याधौ सू०.१२,७०.	२१.
॥ उ०.१०,१३.	गुरुशीतदीक्षात्यप्रस्निग्धाश्ल-	गुर्वी सू०.६,८३.
॥ ॥ २१,२४.	मधुरान् सू०.३,२६.	॥ ॥ ॥ ८४.
॥ ॥ ॥ ३२.	गुरुस्तिमितशीतता उ० २३,	॥ ॥ ॥ १५९.
॥ ॥ ॥ ५५.	१०.	॥ उ०.२१,५९.
॥ ॥ ३३,७.	गुरुस्थूलस्थिरगंधगुणोत्खण-	गुलिका चि०.१९,४३.
॥ क०.५,२९.	म् सू०.९,५.	गुलिकामुखम् सू०.१९,१०.
गुरुकोष्टस्य क०.५,१.	गुरुस्निग्धमंदसांद्हिमस्थिरैः	गुल्फस्य उ०.३०,११.
गुरुगान्त्रत्वम् नि०.१६,४७.	चि०.१०,८३.	गुल्फः शा०.४,५.
गुरुणा चि०.१६,४७.	गुरुस्निग्धहिमम् सू०.९,१२.	गुल्फवत् शा०.४,८.
गुरुणी सू०.६,६७.	गुरुस्निग्धाः सू०.६,५५.	गुल्फसंधः शा०.४,४.
गुरुता सू०.६,११२.	गुरू नि०.१५,५०.	गुल्फस्य सू०.२७,१६.
॥ ॥ २०,२४.	॥ उ०.२१,६.	॥ उ०.३०,९.
॥ नि०.१६,४८.	गुरूणाम् सू०.८,२.	गुल्फौ शा०.४,४५.
॥ उ०.३६,२५.	॥ शा०.३,१०२.	॥ ॥ ॥ ६१
गुरुताम् क०.४,१०.	गुरूणि सू०.८,१.	गुल्मः शा०.५,८८.
गुरुत्वम् शा०.१,३६.	॥ शा०.५,१२.	॥ नि०.११,३२.
गुरुदेवद्विजद्विषम् उ०.४,	गुरूदरम् नि०.१२,४२.	॥ ॥ ॥ ४०.
१६.	गुरून् सू०.८,३७.	॥ ॥ ॥ ४३.
गुरुदेवनृपालयम् सू०.७,७०.	गुरूणः सू०.६,२०.	॥ ॥ ॥ ४४.
गुरुपंचमूलम् चि०.२१,३२.	गुरूणम् सू०.६,१०.	॥ ॥ ॥ ४६.
गुरुप्रकोपि क०.२,५२.	॥ उ०.२०,२.	॥ ॥ ॥ ५४.
गुरुप्रावरणम् सू०.१७,२८.	गुरूणवीर्यम् सू०.६,१३५.	॥ ॥ ॥ ५५.
गुरुवस्तिगुदोदरः नि०.९,	गुरूणस्निग्धमधुराः सू०.६,	॥ चि०.१४,६८.
११.	५९.	॥ ॥ ॥ ११४.
गुरुभारानिरुदितहास्यायैः	गुरोः उ०.४,७.	गुल्मकामलापांडुरोगान्
॥ नि०.१६,२१.	गुरो सू०.२३,१३.	चि०.१६,४१.
गुरुभिः नि०.६,३४.	गुर्वगम् नि०.१५,११.	गुल्मकासक्षयश्वासव्रणने-
गुरुम् सू०.१२,६९.	गुर्वस्त्रस्निग्धशीतलम् नि०.	अगलामयान् सू०.६,
॥ चि०.१४,१००.	१३,२५.	१३१.

गुल्मकुष्ठोदरव्यंगशोकपांडु- मयज्वरान् चि०.१४, ५७.	॥ ॥ ॥ ८६.	गुल्मानाहार्तिजित् चि०.६, २५.
गुल्मरुमिप्रीहान् सू०.५, ७१.	॥ ॥ ॥ १००.	गुल्मारुचिविषश्चिकुष्ठा- शोमि सू०.५,८१.
गुल्मघ्नम् चि०.१४,७.	॥ ॥ ॥ ११३.	गुल्मार्शोविदधीकुष्ठवातरक गलामयान् सू०.२६, क्षिप्त०.
गुल्मजठरपांडुशोकविस्तारिषु सू०.१४,२.	गुल्ममेहार्शोविबंधकफमा- रुतात् क०.२,५६.	गुल्मार्शोविस्फोटव्यंगकाम- लाः सू०.१८,८.
गुल्मज्वरोदरप्रीहग्रहणीपा- दुपीनसाम् चि०.५,२६.	गुल्ममेहार्शमरीपांडुमेदोर्शः- ककशुकजित् सू०.१५, ३२.	गुल्मार्शवर्धमयहणीगुदो- त्थान् क०.४,१०.
गुल्मतूतिप्रतूनिजित् सू०. ६,३२.	गुल्मरुजापहम् चि०.१४, १२१.	गुल्मिनाम् चि०.१४,९०.
गुल्मनाशनम् चि०.१४,९९.	गुल्मवत् नि०.११,२.	गुल्मिमिः चि०.१५,१८.
गुल्मनिदानोक्तैः नि०.५, ३९.	॥ चि०.१३,२५.	गुल्मी सू०.१८,५.
गुल्मप्रभेदनम् चि०.१४, १२७.	गुल्मविदधिम् चि०.१५,३०	॥ शा०.५,१०२.
गुल्मप्रीहापहम् चि०.१५, ९०.	गुल्मविधिना चि०.१५,९६.	॥ क०.२,५४.
गुल्मप्रीहार्यः चि०.८,१५२.	गुल्मविलयोन्नमने सू०.२५, २८.	गुल्मे नि०.११,५५.
गुल्मप्रीहोदरानाहशूलघ्नम् सू०.६,१६५.	गुल्मशैथिल्यजननीम् चि० १४,१२२.	॥ ॥ ॥ ५७.
गुल्मप्रीहोदराष्टीलासंभवः नि०.७,३४.	गुल्मत्सू सू०.६,१४८.	॥ क०.१,३३.
गुल्मभेदनैः चि०.१८,३१.	गुल्मत्सूदोगदुर्नामशोकाना- हगरोदान् चि०.१४,९६.	॥ ॥ ॥ २,५०.
गुल्मम् सू०.६,१५५.	गुल्मत्सूदोगदुर्नामश्वासका- सजित् चि०.३,६६.	॥ चि०.१३,५१.
॥ ॥ १५,२२.	गुल्मत्सूदोगसंमोहाः सू०. ४,१५.	॥ ॥ १४,४.
॥ ॥ ॥ ४५.	गुल्मा नि०.११,४७.	॥ ॥ ॥ ५.
॥ नि०.१५,५३.	॥ चि०.१४,८.	॥ ॥ ॥ ६.
॥ उ०.३३,३०.	॥ ॥ ॥ ७१.	॥ ॥ ॥ ६०.
॥ क०.२,१६.	गुल्माख्यम् नि०.११,३८.	॥ ॥ ॥ ६१.
॥ चि०.१४,१.	गुल्मान् चि०.१४,३३.	॥ ॥ ॥ ७३.
॥ ॥ ॥ ३.	गुल्मानाम् चि०.१५,३७.	॥ ॥ ॥ ८३.
॥ ॥ ॥ ७.	गुल्मानाहखुडप्रीहशुद्धाती- सारशूलिनः सू०.१९,२.	॥ ॥ ॥ ८४.
॥ ॥ ॥ ७७.	गुल्मानाहामबासान् चि०. १६,१२.	॥ ॥ ॥ ११९.
॥ ॥ ॥ ८५.		॥ ॥ ॥ १२०.
		॥ ॥ १५,६.
		गुल्मेन शा०.६,४३.
		गुल्मोदरगर्त्वगुल्मधुमे- हिषु क०.२,४३.
		गुल्मोदरवर्धमशूलघ्नम् चि०. १४,३९.

गुल्मोदरश्वयधुपाङ्गुदोद-
 रेषु चि०.१४,३८.
 गुल्मोदरार्शः चि०.१७,७.
 गुल्मोदरार्शः शूलानि सू०.
 ६,१३१.
 गुल्मोदरार्शोऽग्रहणीशोषत्तु
 सू०.५,६७.
 गुल्मोदरेषु चि०.६,३३. •
 गुल्मोदावर्तस्कृक्कुमाः सू०.
 ४,२.
 गुल्मोदावर्तवध्माशोऽजिठरग्र-
 हणीरुमीन् चि०.१४,
 १३५.
 गुल्मोन्मादो चि०.२१,६७.
 गुहस्य उ०.३,१.
 गुहाम् सू०.२९,३१.
 गुहपाणितलोष्टेषु नि०.१४,
 ४१.
 गुहपृष्ठस्तनग्रीवाजठराना-
 भिकाङ्कुलीः शा०.६,९.
 गुहम् उ०.३३,४.
 गुह्यरोगे सू०.१,४७.
 " शा०.१,१७.
 गुह्यवेदना सू०.४,२०.
 गुह्यस्य उ०.३३,११.
 गुह्यासृक्पिशिताश्रयेः उ०.
 ३३,९.
 गुह्ये उ०.२,८.
 गूढदृढाः सू०.२६,२०.
 गूढप्रहाराभिहते उ०.२६,
 ५६.
 गूढमांसम् चि०.१४,१००.
 गूढमूलाम् उ०.२८,६.
 गूढवंशम् शा०.३,११३.
 गूढनिग्धश्लिष्टसंध्यस्थिमां-
 सः शा०.३,९६.
 गूढाः शा०.३,३८.

गूढाम् नि०.१६,५६.
 गृध्रस्याम् सू०.२७,१५.
 गृजनकः सू०.६,१११.
 गृजनकस्य चि०.४,४५.
 " " ९,३२.
 गृद्धिः नि०.८,२३.
 " उ०.६,९.
 गृध्रः उ०.१३,३७.
 गृध्रगंधित्वम् उ०.३,३७.
 गृध्रनख्याः उ०.३५,४६.
 गृध्रभासस्वरोष्णम् चि०.५,७.
 गृध्रसी नि०.१५,५५.
 गृध्रसीम् नि०.१५,५४.
 " चि०.१४,४६.
 गृध्रस्य नि०.१५,१४.
 गृध्रास्याम् सू०.२७,१७.
 गृध्राहिकुटुलात्था उ०.१३,
 ५६.
 गृध्रक्षीरचतुर्गुणम् उ०.६,
 ३२.
 गृध्रक्षीरम् उ०.२७,२१.
 गृध्रपियोनुपः उ०.४०,२४.
 गृहकपोतपुरीवम् उ०.३७,
 ४०.
 गृहतंत्रताम् चि०.७,८८.
 गृहधूमः चि०.२२,३६.
 गृहधूमताक्ष्यपाठाव्यापक्षा-
 राण्ययोर्वरातेजोर्वः
 उ०.२२,९९.
 गृहम् सू०.१७,२८.
 गृहाणि सू०.१३,८.
 गृह शा०.५,१२७.
 " उ०.६,५०.
 " " ४०,२३.
 गृहोत्थे चि०.१,१६६.
 गैरिकम् उ०.१६,५२.
 " " ३२,३१.

" " ३८,३९.
 " चि०.१८,१४.
 गैरिकजनरुष्णाम् चि०.४,
 ३८.
 गैरिकेण उ०.९,३९.
 गोः नि०.९,७.
 " चि०.१७,१०.
 गोः फलाबंधम् चि०.९,५२.
 गोकंटकाभीरुसृतम् चि०.२,
 ३७.
 गोकुलस्थः उ०.३९,५७.
 गोक्षीरभृक् चि०.१५,३.
 गोक्षीरात् चि०.१५,३१.
 गोक्षुरकः उ०.३९,५६.
 गोक्षुरकम् चि०.११,६.
 गोक्षुरुः उ०.४०,५५.
 गोस्वराश्वतरोष्णश्वद्वीपिसि-
 हदवानराः सू०.६,४६.
 गोस्वराश्वोष्णदशनाः उ०.
 ११,४७.
 गोगजाश्ववराहोष्टस्वमेवा-
 जविडसम् चि०.४,३६.
 गोगोधाच्छगलोष्णाम्
 चि०.८,८५.
 गोजाविमहिषीगजोश्वोष्ण-
 रोद्रवम् सू०.५,८०.
 गोजिह्वा सू०.६,७५.
 " उ०.३८,३९.
 गोडम् चि०.१७,४१.
 गोतीर्थकः उ०.२८,३१.
 गोतीर्थसर्वतोभद्रदललांग-
 ललांगलाम् उ०.२८,
 ३०.
 गोत्रे शा०.१,३०.
 गोदध्रा उ०.१६,२२.
 गोदंतः उ०.३७,७८.
 गोदंतशंसकेनः उ०.११,३५.

गोदंतसदृशाधोगुलानना सू०.२६,१२.	गोभिः चि०.१२,३७.	" " ३२,२५.
गोधाकर्कवसान्वितम् सू०. १६,४५.	गोमयः उ०.३७,३३.	" क०.२,२७.
गोदंतसदृशाधोगुलानना सू०.२६,१२.	गोमयचूर्णाभम् शा०.५, १७.	" चि०.१६,१८.
गोधाकर्कवसान्वितम् उ०. १६,४५.	गोमयजैः उ०.१८,४८.	" " २०,११.
गोधानकुलनागानाम् उ०. ७,३०.	गोमयतोयेन उ०.१३,८५.	गोमूत्रेण उ०.२२,१०१.
गोधानकुलमाजरीस्रवपित्त- प्रपेषितान् उ०.५,९.	गोमयनिष्पीडाशर्कराघृत- माक्षिकैः उ०.३७,७३.	" " ३०,९.
गोधानकुलमाजरीशल्यकौ- दुरजम् क०.४,४८.	गोमयसरसः उ०.३८,२३.	" क०.४,३४.
गोधासुतः उ०.३६,७.	गोमयस्वरसक्षीरदधिमूत्रैः उ०.७,१८.	" " ५,१७.
गोधूमः सू०.६,१४.	गोमयामिना उ०.३९,७३.	" चि०.१३,३३.
" " ९,२८.	" चि०.९७,७३.	" " १४,१९.
गोधूमचूर्णम् चि०.१०,८८.	गोमयेन क०.१,३.	" " १५,४०.
गोधूमतः सू०.१०,३३.	गोमयैः उ०.३९,२९.	" " १६,५२.
गोधूमपिष्टमापेक्षुविरुतीः सू०.३,१२.	गोमांसचूर्णेन उ०.११,५६.	गोमृगाजरसैः क०.२,५४.
गोधूममापविरुतीः चि०. ७,१५.	गोमांसम् सू०.६,६४.	गोमेदकोपनम् चि०.९,१०.
गोधूमान् उ०.४०,२३.	गोमायुमाजरीनकुलव्याल- वानरान् उ०.३५,५२.	गोरचना उ०.३२,३१.
गोधूमाम्नैः चि०.१८,२८.	गोमूत्रकल्कितः सू०.२९, ७६.	गोरदंडम् शा०.१,३९.
गोनसजम् उ०.३६,६७.	गोमूत्रकल्कितैः चि०.८,२१.	गोरसः चि०.८,३०.
गोपकन्याकाफोल्यौ चि०, २७.	गोमूत्रकथनविलीनविग्रहा- णाम् उ०.२२,१०२.	गोर्वाक्षीरपस्यशकृतम् चि०. ३,३०.
गोपतेः शा०.६,३६.	गोमूत्रगंधि उ०.३९,१३३.	गोवारिणा उ०.३६,६७.
गोपसुता सू०.१५,९.	गोमूत्रजीर्णपिण्याकरुवाकु- मले उ०.२४,२२.	गोवृषभान् शा०.६,६५.
गोपांगनाचंदनपद्मकधिय- ष्ट्याढूरोधाणि क०.४, १२.	गोमूत्रादिकम् उ०.५,४७.	गोव्यजाश्वसरादग्धाकदुते- लेन उ०.३०,३०.
गोपुच्छवत् सू०.१९,७१.	गोमूत्रादिष्टेः उ०.३०,२४.	गोशकृता उ०.२,६७.
गोपुच्छाकारम् सू०.१९, १०.	गोमूत्रमिमगंधता उ०.३,२७.	गोशकद्रिः उ०.१३,३७.
गोपुच्छारुतिः नि०.१२,३२	गोमूत्रासद्वैः क०.५,१९.	गोशकृदसदुग्धाज्यैः उ०. १३,९१.
	गोमूत्रांजलिना चि०.१६,८.	गोशकृन्मूत्रवर्तिः चि०.१२, ३७.
	गोमूत्राध्युशितान् चि०.८, ५५.	गोशृंगलोमवालाहिनिर्मोक- विशदंशविट् उ०.३,५६.
	गोमूत्रे उ०.५,११.	गोश्वयानम् शा०.६,६८.
	" " " ४०.	गोष्टीकथाभिः सू०.३,२५.
	" " १३,३३.	गोष्टीसहोत्तवोद्यान्नम् चि०. ७,६२.
		गोष्फणाबंधः उ०.२६,२३.
		" " " २५.

गोसर्गै शा०.५,११०.	गोर्धः शा०.३,३८.	॥ ॥ ॥ २०.
॥ ॥ ६,६२.	गोलिमकान् चि०.८,३२.	॥ ॥ ॥ २१.
गोसलिलेन चि०.१९,७०.	ग्रथितः नि०.१६,१०.	॥ • चि०.११,५१.
गोस्तनसन्निभाः नि०.७,३९.	॥ उ०.८,२४.	॥ ॥ १८,३२.
गोस्तनाकारम् सू०.२५,१६.	॥ ॥ ३६,१८.	ग्रंथिकम् चि०.१६,१६.
॥ ॥ ॥ २१.	॥ चि०.४,२.	ग्रंथिकगुंठी चि०.९,५७.
गोडः सू०.५,७३.	ग्रथितत्वम् सू०.१९,१७.	ग्रंथिकमियुताः उ०.१०,९.
गोडम् सू०.३,१२.	ग्रथितम् सू०.१९,१७.	ग्रंथिगडिविलापनः उ०.३०,
॥ चि०.८,६१.	॥ • नि०.३,२९.	१६.
॥ ॥ ॥ ८५.	॥ ॥ ७,३२.	ग्रंथितः उ०.२९,१४.
गोधेरः उ०.३६,७.	॥ ॥ ८,६.	ग्रंथितम् सू०.२६,५३.
गोरः सू०.६,६.	॥ उ०.२९,१३.	॥ उ०.३३,१८.
॥ उ०.३५,५३.	ग्रथिता उ०.३१,१.	॥ ॥ ३४,२०.
गोरषम् सू०.६,६८.	ग्रथिताः शा०.३,३४.	ग्रंथिनाडिकमिश्रलक्ष्ममेदो-
॥ ॥ ८,३१.	ग्रथिताख्यम् उ०.३३,२१.	मारुतरोगिषु सू०.१६,८.
॥ ॥ ११,१३.	ग्रथिताम् उ०.३१,१८.	ग्रंथिभिः उ०.३८,७.
॥ चि०.१३,४.	ग्रथिते चि०.२,२९.	ग्रंथिम् नि०.९,२४.
॥ उ०.२६,३५.	॥ ॥ ॥ ४४.	॥ उ०.२९,६.
॥ ॥ ३६,२०.	ग्रथितोन्नतः नि०.११,४.	॥ ॥ ॥ ८.
॥ चि०.१४,२८.	॥ उ०.२१,४५.	॥ ॥ ॥ ११.
गोरवसंयुतः शा०.३,११८.	ग्रथितो उ०.२१,१०.	॥ ॥ ३०,२.
गोरवस्थैर्येसंघातोपचयाव-	ग्रथित्वा उ०.१८,५२.	॥ चि०.१२,२६.
हम् सू०.९,६.	ग्रंथनात् उ०.२९,१.	॥ ॥ १८,२३.
गोरवात् चि०.८,१४.	ग्रंथयः शा०.३,४५.	ग्रंथिरूपिणम् नि०.११,३८.
गोरवारुचिकाठिन्यैः नि०.	॥ उ०.३,३०.	ग्रंथिबीसर्पः नि०.१३,५९.
१२,२७.	॥ ॥ ३१,३.	ग्रंथिबीसर्पशूले चि०.१८,
गोरवारोचकानाहमद्वन्द्व-	॥ ॥ ३६,२०.	२४.
स्तिसारिणाम् चि०.१५,	॥ ॥ ३८,४.	ग्रथिषु सू०.२७,११.
१३०.	ग्रंथाः उ०.३९,१४९.	॥ उ०.३०,१.
गोरसर्पकल्केन चि०.५,	ग्रंथाख्ये चि०.१८,२.	ग्रंथिसन्निभः उ०.३७,६३.
११.	ग्रंथिः नि०.९,३१.	ग्रंथिसन्निभम् शा०.१,११.
गोरसर्पपाः सू०.२२,१८.	॥ ॥ १३,६०.	ग्रंथी उ०.३०,५.
गोरसर्पपैः उ०.२०,१३.	॥ उ०.८,११.	ग्रंथीन् सू०.२९,४९.
गोरस्थिः उ०.३२,२१.	॥ ॥ २३.	॥ चि०.१५,११.
गौरान् शा०.६,६६.	॥ ॥ २९,१.	॥ उ०.३०,३२.
गौरि उ०.३५,३०.	॥ ॥ १५.	ग्रंथीनाम् नि०.१३,५८.
गोरोष्णांगः शा०.३,९०.	॥ ॥ ३१,१७.	ग्रंथ्यमिसेधवात् चि०.९,४३

ग्रन्थपच्यर्बुदोदरी क०.१,
११.
ग्रन्थर्बुदापचीस्थौल्यफंडु-
रोगाढ्यमारुतान् चि०.
८,५७.

ग्रन्थ्यादौ सू०.१,४७.
ग्रन्थ्यामम् नि०.११,२९.
ग्रन्थ्यामे शा०.१,१४.
ग्रन्थ्यार्तवे शा०.१,१६.

ग्रस्तनम् शा०.६,५६.
ग्रस्तः नि०.७,२४.
ग्रस्तस्य नि०.२,४५.
ग्रस्ते चि०.१०,९३.
ग्रस्यते चि०.१०,९३.
ग्रहः सू०.२६,२९.

" नि०.२,१३.

" " " १७.

" " " ७,१६.

" " " ११,१५.

ग्रहघ्नम् उ०.५,१९.

" " " ३४,६७.

ग्रहजित् उ०.३,५१.

ग्रहणम् उ०.७,१४.

" चि०.१९,२३.

ग्रहणात् शा०.३,५०.

ग्रहणाहरणे नि०.९,१५.

ग्रहणी शा०.३,५०.

" " " ५३.

" नि०.८,३०.

" चि०.४,५१.

ग्रहणीगदः नि०.८,१५.

ग्रहणीगदे सू०.५,३१.

" चि०.१०,४०.

ग्रहणीदीपनम् उ०.२,३९.

ग्रहणीदोषः नि०.८,१८.

ग्रहणीदोषगुल्मनुत् चि०.
१०,३८.

ग्रहणीदोषम् चि०.१२,२८.

ग्रहणीदोषाः नि०.८,३०.

ग्रहणीदोषान् चि०.१०,५२.

ग्रहणीदोषिणाम् चि०.१०,
४.

ग्रहणीदोषे चि०.१०,६२.

" " " १५,२०.

ग्रहणीपांडुकंडूकोटार्शसाम्
क०.२,६०.

ग्रहणीपांडुकुष्ठार्शःशोकशो-
षोदरज्वरान् सू०.५,७०.

ग्रहणीपांडुप्लीहानाहगलाम-
यान् सू०.६,१४०.

ग्रहणीपांडुरागान् क०.२,२०

ग्रहणीप्रदोषम् चि०.१९,
३०.

" " " ५२.

ग्रहणीघलः शा०.३,५३.

ग्रहणीम् चि०.१०,१.

" " " ५०.

ग्रहणे सू०.२६,१६.

ग्रहण्यशौनिलश्लेष्महितो-
ष्णा सू०.६,७३.

ग्रहण्यशौविकारघ्नः सू०.६,
७२.

ग्रहण्याः शा०.३,५३.

ग्रहण्या चि०.१०,४५.

ग्रहम् शा०.४,४३.

" " " ४४.

ग्रहवेशान् नि०.१,२२.

ग्रहाः उ०.१,४२.

" उ०.३,३.

" " " ४,५.

" " " १९.

" " " ५,२१.

ग्रहादौ नि०.२,४३.

ग्रहान् उ०.३,५५.

" " " ५,१३.

" " " ५२.

ग्रहापहान् उ०.५,९.

ग्रहापाये उ०.३,६१.

ग्रहावेशौषधिविषकोशभी-
शोककामजः नि०.२,४०

ग्रहिण्याम् उ०.४०,५०.

ग्रहीतुम् सू०.२८,२२.

ग्रहीष्यताम् उ०.३,३.

ग्रहेण नि०.२,४०.

ग्रहेषुः सू०.१,३१.

ग्रहेः नि०.१,२२.

ग्रहोन्मादान् उ०.५,८.

ग्रामणीः उ०.३९,११३.

ग्रामदेशानाम् नि०.५,१२.

ग्राम्यः सू०.६,५७.

ग्राम्यधर्मे सू०.७,६८.

ग्राम्यसुखनिरुद्धचेतसः सू०
७,६७.

ग्राम्यानुपम् चि०.१७,४१.

ग्राम्यानुपदकेः चि०.३,१९.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

ग्राम्योदकनूपरसेः चि०.२१,
२.

॥ ॥ ॥ १६१.	ग्रीवाकर्णशंसशिरःश्रिताः	ग्रीष्मवसंतयोः क००१,२.
॥ चि०.५,५७.	सू०.२७,११.	ग्रीष्मादिषु सू०.१२,२४.
॥ ॥ १५,१२५.	ग्रीवादुर्द्धता उ०.२,६५.	ग्रीष्महोरात्रिमुकानि नि०.
ग्राहिणी सू०.६,२८.	ग्रीवाबाहुशिरांतरं शा०.४,	१,१६.
॥ ॥ ॥ ७३.	२५.	ग्रीष्मे सू०.३,२६.
ग्राहिदीपत्वपाचनैः चि०.९,	ग्रीवाम् शा०.४,२५.	॥ ॥ ७,५६.
११.	॥ नि०.४,६.	॥ ॥ १४,९.
ग्राहिमेयादिभेदतः सू०.	॥ ॥ ॥ २४.	॥ ॥ २०,१५.
१४,३७.	ग्रीवायाम् शा०.३,२६.	॥ ॥ २९,६६.
ग्राहिमेवजम् चि०.२२,६६.	॥ उ०.१,५.	॥ ॥ ३९,६६.
ग्राही सू०.६,६.	ग्रीवाललाटमुष्कस्फिङ्गमेव-	॥ ॥ ॥ १३१.
॥ ॥ ॥ ११.	पायूदरादिषु सू०.२९,	॥ चि०.१,१५.
॥ ॥ ॥ ५५.	५०.	॥ ॥ ॥ ३५.
॥ ॥ ॥ ५६.	ग्रीवाललाटद्वयम् शा०.	ग्रीष्मौपतस्य चि०.७,५०.
॥ ॥ ॥ ७७.	५,६१.	गैष्म्यः सू०.१३,१४.
॥ ॥ ॥ १११.	ग्रीवाश्रितसिराव्यधे सू०.	ग्लपनः सू०.६,३९.
॥ ॥ १०,२१.	२७,२६.	ग्लपनम् सू०.६,३३.
॥ नि०.२,७१.	ग्रीष्मकाले क०.२,२६.	ग्लानिः सू०.७,१५.
॥ चि०.३,१२५.	ग्रीष्मजम् सू०.४,३५.	॥ ॥ ८,३०.
॥ ॥ ९,२८.	ग्रीष्मलीलाया उ०.३९,११४.	॥ ॥ ११,१७.
ग्राह्यम् उ०.९,१९.	ग्रीष्मवर्षाशरद्धिमाः सू०.३,	॥ शा०.१,३६.
ग्राह्यम् सू०.२५,४२.	१.	॥ ॥ ॥ ७४.
॥ ॥ २६,३२.	ग्रीष्मवर्षाहिमचितान् सू०.	॥ उ०.२७,३५.
॥ क०.६,७.	१३,३४.	॥ ॥ ३६,१७.
ग्रीवया उ०.१,२७.	ग्रीष्मावर्षाहिमप्रगमाः सू०.	ग्लानिभ्रमापकितं दारोगाः
ग्रीवा शा०.३,१११.	१३,३४.	सू०.७,६४.

घ.

घटः क०.६,२८.	घटे सू०.२६,४६.	घनचंदनशुंठ्यंबु चि०.१,१५.
घटचतुष्के उ०.२२,९०.	॥ चि०.१४,१०४.	घनताम् उ०.२२,८२.
घटस्य चि०.१४,१०४.	॥ ॥ २१,३२.	घनत्वग्वर्णान् उ०.२३,२७.
घटिका सू०.२५,३.	॥ २ ॥ ५७.	घनदूषिके सू०.२३,९.
घटिकाम् चि०.१४,८५.	घटनम् नि०.११,१४.	घननीलकेशः शा०.३,९७.
घटितकर्णिकम् सू०.१९,१४.	घटयन् शा०.५,११७.	घनपद्मणी शा०.३,१०९.
घटितानि सू०.२६,१.	॥ चि०.३,११३.	घनपिच्छिलसंस्वावा उ०.
घटी सू०.२५,२८.	घनकलकेन् क०.४,२९.	२९,३०.

घनपूतिबहुक्लेदम् उ०.१७,
१३.

घनभूरिलसीकासृक्प्रायम्
नि०.१४,२७.

घनवाससा उ०.२६,२३.

घनबृंदम् उ०.३८,३७.

घनश्लेष्मणि चि०.३,२७.

" " " ३३.

घनजिग्धश्चेतश्लेष्मप्रवर्त-
नम् नि०.३,२७.

घनस्पर्शत्वम् सू०.२९,९.

" " " ११.

" " " १२.

" " " ३३,१२.

घनांगता नि०.१०,३८.

घनात्यये सू०.४,३५.

" उ०.३५,६४.

घनातयोः सू०.३,५६.

घनापाये उ०.३५,६४.

घनाभिवृष्टम् सू०.५,३.

घनाम् सू०.२९,२७.

घनीभवति चि०.१५,१०४.

घनीभूतः उ०.२२,१०५.

घनीभूतम् शा०.५,३०.

घने उ०.११,४२.

" " १३,७७.

" " १६,२५.

" " २२,९०.

" चि०.३,२८.

घनोदये उ०.१९,११४.

घनोन्नतः नि०.११,४८.

घनोन्नतप्रसन्नत्वकृस्कंधग्री-

वास्यवक्षसः सू०.२०,

३९.

घनोन्नतम् उ०.१०,१६.

घनोन्नताः उ०.३१,२.

घर्मकाले नि०.८,१०१.

घर्मसेविनः चि०.१९,७४.

घर्मस्वदपरीते उ०.३१,१२.

घर्मोबु चि०.३,४४.

घर्मे सू०.१६,१२.

" उ०.२७,१७.

घर्मेच्छा नि०.२,१८.

घर्षतोदभेदोपदेहवत् उ०.

१५,१६.

घर्षणम् उ०.११,४३.

" " २२,१०.

" " " ३४.

" " " ४९.

" " " ६१.

घर्षणयोजितः उ०.५,१४.

घर्षणादि उ०.२२,४५.

घर्षणेन उ०.२२,९८.

घर्षम् उ०.१६,३५.

घर्षयेत् उ०.२२,४६.

घर्षरागाश्रुरुधरान् उ०.१६,

३४.

घर्षशूलाश्रुरागन्विन् उ०.

१६,३८.

घर्षाश्रुशोफकंडूविनाशनाः

उ०.१६,४२.

घर्षेत उ०.२२,६०.

घाटा उ०.२३,४.

घातम् उ०.२६,२२.

घुणप्रिया सू०.१५,३३.

" चि०.१६,११.

घृबलभाम् चि०.८,१०३.

घृघुरकम् नि०.४,७.

घृघुरम् उ०.१९,२०.

घूर्णति उ०.२३,५.

घूर्णनोद्वेष्टनम् उ०.३७,

१७.

घृणित्वम् नि०.५,१०.

घृतकुंभे उ०.३९,२६.

घृतक्षीरनिवेपणात् उ०.२,

३१.

घृतक्षीररसेः शा०.२,१७.

घृतक्षीरशालिपष्टिकभोजनः

उ०.३९,७०.

घृतक्षीरसमन्वितः चि०.९,

१६.

घृतक्षौद्रचतुष्पलम् उ०.३६,

७३.

घृतक्षौद्रपुतम् उ०.३९,५९.

घृतक्षौद्रम् उ०.३६,५४.

घृतक्षौद्रयुक्ताः उ०.३२,१९.

घृतक्षौद्रयुतैः क०.४,१५.

घृतक्षौद्रवसातेलैः क०.४,

३०.

घृतक्षौद्रसमन्वितम् उ०.

४०,२८.

घृतक्षौद्रेण चि०.४,३९.

घृतगुडव्योषभाङ्गः गीरिजोन्वि-

तः चि०.१४,१२०.

घृततैलद्विकुडवे चि०.१०,

५४.

घृततैलपाक चि०.१९,७७.

घृततैलरसक्षीरशर्कराक्षौद्रसे-

युतान् उ०.४०,७.

घृततैलाटकम् उ०.३४,४२.

घृततैलात् चि०.१५,५५.

घृतदिव्योदकक्षीरक्षौद्रदाडि-

मत्तैधवम् उ०.८,४३.

घृतनख्वणम् उ०.३९,४७.

घृतनखपलम् चि०.१४,५६.

घृतपात्रस्थम् चि०.८,४६.

घृतपात्रे उ०.३९,१२६.

घृतपानम् उ०.१३,९८.

घृतप्रस्थः चि०.१७,१२.

घृतप्रस्थम् उ०.५,३०.

" " ६,३३.

॥ ॥ ७,२५.	॥ ॥ ५,३७.	घृतसंयुतान् चि०.४,१२.
॥ ॥ १३,२.	घृतमृष्टान् चि०.२,१९.	घृतसंयुताम् उ०.२,३३.
॥ ॥ ॥ ५.	घृतमृष्टाम् चि०.९,५९.	घृतसिक्कम् शा०.६,४३.
॥ ॥ ॥ १३.	घृतभेषजैः चि०.१४,२९.	घृतस्निग्धम् उ०.१८,७.
॥ ॥ २४,४८.	घृतमंडः उ०.२२,३१.	घृतस्य चि०.१,९३.
॥ ॥ ॥ ४९.	घृतमंडम् चि०.२१,६१.	॥ ॥ ३,५५.
॥ ॥ ३४,६५.	घृतमंडमधुद्रुतैः उ०.२२,३०	॥ ॥ ६,२९.
॥ चि०.३,५९.	घृतमंडस्य उ०.१८,३३.	॥ ॥ १६,३.
॥ ॥ ॥ १६१.	घृतमंडाजनयुतम् क०.३, -	॥ ॥ २१,५७.
॥ ॥ ४,५०.	३७.	घृतद्वेगुडाक्षोडमोचचोच-
॥ ॥ ५,३०.	घृतमंडानुवासनम् क०.३,	परूषकम् सू०.१०,२२.
॥ ॥ १४,१५.	३८.	घृताकः सू०.३०,३४.
॥ ॥ ॥ ५५.	घृतमंडेन चि०.३,१५५.	घृताकान् उ०.१६,३०.
॥ ॥ ॥ ६४.	॥ ॥ १८,२१.	घृताकाम् चि०.४,१२.
॥ ॥ १५,७.	घृतमंडोपसेवनान् चि०.९,	घृताकैः सू०.२९,२७.
॥ ॥ १५,३२.	३३.	॥ उ०.१६,३५.
॥ ॥ ॥ ९४.	घृतमत्सांगशखरकनिपातनेः	घृताटकम् उ०.६,२२.
॥ ॥ १९,२२.	सू०.२६,४१.	॥ ॥ ३४,३६.
घृतपुतम् चि०.३,११.	घृतमध्वकम् सू०.३०,३१.	॥ ॥ ४०,१६.
॥ ॥ ४,१४.	॥ ॥ ॥ ४५.	॥ चि०.३,७.
घृतपुतैः सू०.२९,२६.	घृक्मध्वाकाम् उ०.२०,२५.	॥ ॥ १५,२८.
॥ चि०.५,७१.	घृतमांसोपसाधितम् क०.३,	घृताढ्यम् उ०.३९,५१.
घृतभर्जितम् उ०.३४,३१.	३१.	घृताढ्या सू०.१६,४१.
॥ चि०.९,८७.	घृतमाक्षिकपुताया सू०.३९,	घृताधिकाः चि०.१८,१८.
॥ ॥ २२,१२.	१५३.	घृतान्वितम् उ०.३९,१३.
घृतभर्जिताः उ०.३९,९७.	घृतमाक्षिकम् उ०.११,१०.	॥ चि०.३,७६.
घृतभर्जितैः चि०.६,६३.	घृतमात्रया चि०.३,१०.३.	॥ ॥ ॥ ७८.
घृतभाजने उ०.३९,२०.	घृतमादकनागरस्य चि०.	॥ ॥ १८,१४.
॥ चि०.४,२९.	१७,७.	घृतान्विताः चि०.१८,१९.
॥ ॥ ८,६५.	घृतमिश्रितैः उ०.३,४७.	घृतान्वितान् उ०.२४,२.
॥ ॥ १२,३०.	घृतमुख्यम् चि०.१९,३९.	घृतापुतम् उ०.१४,१७.
घृतमृष्टम् उ०.१६,४.	घृतमूर्च्छितम् चि०.३,३८.	॥ ॥ ३६,५४.
॥ ॥ ॥ १६.	घृतमूर्च्छिताः चि०.१८,७.	॥ चि०.१०,५५.
॥ ॥ ॥ १३२.	घृतयुक्तैः उ०.३५,६७.	घृताभ्यकशिराः उ०.२४,१.
॥ चि०.३,१७.	घृतयुतः चि०.१,५९.	घृताभ्यकैः उ०.१६,३६.
॥ ॥ ॥ ८७.	घृतयुक्तयुक्तान् उ०.३९,	घृतार्थकम् चि०.३,११५.
॥ ॥ १७३.	१२७.	घृतोपमम् उ०.३५,६९.

घृष्टः उ०.१६,३४.	घोरदर्शनः उ०.३५,१.	घ्राणगंधास्थि शा०.३,४.
घृष्टम् नि०.१४,२१.	घोरम् नि०.५,४५.	घ्राणगे चि०.२,४६.
" उ०.८,२२.	" " १२,३४.	घ्राणपाकः उ०.१९,१९.
" " १३,९६.	" उ०.१३,१.	घ्राणम् सू०.१२,३.
" " १६,३८.	" क०.३,१६.	घ्राणमार्गम् शा०.४,३०.
" " २६,२.	" चि०.७,३३.	घ्राणवक्रगुदस्त्रवाः सू०.१६,३१.
" चि०.१९,७२.	घोररूक् उ०.२८,९.	घ्राणवक्रयोः उ०.२४,१५.
घृष्टाः उ०.१३,८८.	घोरा सू०.१८,२६.	घ्राणशिरोगते सू०.२१,१०.
घृष्टान उ०.१६,३०.	" नि०.९,७.	घ्राणस्त्रावः उ०.२३,६.
घृष्टानि चि०.१९,५८.	घोराः उ०.२३,१३.	घ्राणास्तिमुखपाकायाः उ०.२,२२.
घृष्टावरुतविच्छिन्नप्रविलं- चितपातितम् उ०.२६,२.	घोरान् सू०.८,३५.	घ्राणात् सू०.२६,२४.
घृष्टे उ०.२६,१०.	घोरे उ०.३६,६१.	घ्राणार्जवधः उ०.३०,३४.
" " " १४.	घोरेः उ०.३५,५४.	घ्राणाबुद्धांशसाम् सू०.२५,२०.
घृष्टेषु उ०.२१,२८.	घोरो नि०.२,४४.	घ्राणाबुद्धेषु सू०.३०,२९.
" " २२,४३.	घोषया उ०.१३,५४.	घ्राणास्यतः उ०.२०,१७.
घृष्टेष्टिकाचूर्णकणैः उ०.३९,७५.	घोषयातुत्थकयष्टिरोघ्रैः उ०.१६,७.	घ्राणे सू०.२५,३५.
घोटाफलत्वग्बणम् उ०.३०,४०.	घ्रद्रिः शा०.५,१३२.	" उ०.२०,२५.
घोरः उ०.२१,४८.	घ्रतम् उ०.४,२५.	घ्राणेन सू०.१३,३१.
" चि०.३,१७८.	घ्राणकर्णाशिच्छेदने सू०.२६,८.	घ्राणोपरोधनिस्तोदृढतंश- शिरोग्रथाः उ०.१९,४.

च.

चकितहरिणलोलप्रेक्षणीभिः चि०.७,७९.	" " २३,१७.	चक्षुषः सू०.१०,३४.
चकोरस्य सू०.७,१५.	" शा०.५,६९.	चक्षुष्यः सू०.६,३१.
चकतेलम् उ०.२७,१९.	" उ०.१३,१६.	" क०.४,२९.
चकतेलेन उ०.२६,३१.	" " " ३३.	" " " ४२.
" " ३७,२९.	" " " ३८.	चक्षुष्यम् सू०.५,५१.
चकनाभिः शा०.३,३९.	चक्षुरक्षायम् उ०.१३,९७.	" " " १६९.
चकवत् शा०.३,६६.	चक्षुरादीनाम् नि०.१६,२०.	" चि०.५,३२.
चक्रोज्वलभुजम् उ०.३९,१७४.	चक्षुर्निमीलनम् उ०.३,१५.	चक्षुष्या सू०.६,८५.
चक्षुः सू०.२,५.	चक्षुर्वलम् क०.४,६.	" " " ११३.
	चक्षुर्द्वयोरोधनम् सू०.७,२२.	चंक्रमिते नि०.१५,५७.
		चंचुः सू०.६,८३.

चंचुफलम् उ०.३०,३९.	चतुःषष्टिम् उ०.१३,२०.	॥ ॥ ॥ ३०.
चटकाः सू०.६,५९.	चतुरः सू०.१०,४१.	॥ ॥ ॥ ४३.
चटचटायते उ०.२५,७.	॥ ॥ १९,७६.	॥ ॥ १३,४९.
॥ ॥ ३६,४९.	॥ उ०.१३,३९.	॥ ॥ १४,२८.
चणकादिरसानुः चि०.५,	॥ ॥ ३३,२७.	॥ ॥ १८,२३.
६२.	चतुरंगुलः क०.२,३१.	॥ ॥ ३०,२२.
चंद्रम् सू०.१,३४.	चतुरंगुलम् सू०.१९,७९.	॥ ॥ ३४,४२.
चंडागुगुलदेवधूपसपुराः	॥ ॥ २५,१६.	॥ क०.४,६०.
सू०.१५,४३.	॥ ॥ २१.	॥ चि०.८,७८.
चंडागुरुधिलेपने चि०.१७,	॥ ॥ ३३.	॥ ॥ १५,७.
३६.	चतुरंगुलमज्ञः क०.२,३५.	चतुर्गुणेन उ०.२४,५०.
चंडातामलकीलोहभाङ्गी-	चतुरंगुलमानम् चि०.१५,	॥ चि०.१,१७९.
नागरबालकम् चि०.४,	१०९.	चतुर्जातकतालीसमुस्तागंध-
४२.	चतुरंगुलाः सू०.२६,२२.	पलांशकैः चि०.१७,२३.
चंडालि उ०.३५,३०.	चतुरंगुलात् उ०.१,५.	चतुर्जातम् सू०.६,१५८.
चंडालैः शा०.६,४४.	॥ चि०.१५,१०८.	॥ उ०.३९,३८.
चंडावचूर्णानि चि०.१९,६५.	चतुरंगुले सू०.२७,१३.	॥ चि०.१०,१७.
चंडावालकपौष्करम् चि०.	॥ ॥ १२९.	॥ ॥ १२,२५.
४,४४.	॥ उ०.३६,४२.	चतुर्जातात् चि०.१४,९४.
चतसृभिः चि०.५,१३.	चतुरस्त्रा सू०.२६,२५.	चतुर्णाम् चि०.१०,६.
चतस्रः सू०.१०,२३.	चतुरस्त्रारुतिः उ०.२५,१४.	चतुर्थः सू०.१९,५०.
॥ ॥ ३०,११.	चतुरस्त्ररा शा०.३,२८.	॥ ॥ ॥ ६०.
॥ शा०.३,१५.	चतुरस्त्रराः शा०.३,३९.	चतुर्थकः नि०.२,७२.
॥ ॥ ३१.	चतुर्गणम् सू०.१,२७.	चतुर्थकविपर्ययः नि०.२,७३
॥ ॥ ४,२७.	चतुर्गणा चि०.१५,१६.	चतुर्थकं सू०.२७,१३.
॥ ॥ १२८.	चतुर्गुणम् उ०.१,४५.	चतुर्थमकांतरितः उ०.३९,
॥ ॥ ४४.	॥ ॥ १८,२८६	८८.
॥ चि०.१,१२०.	॥ ॥ ३४,६५.	चतुर्थम् सू०.८,४६.
चतुः सू०.२१,१३.	॥ ॥ ४०,१७.	॥ उ०.१२,७.
चतुःकुवलयम् उ०.३९,४९.	॥ क०.६,२२.	॥ क०.६,१६.
चतुःपलम् क०.६,१३.	॥ चि०.११,६८.	चतुर्थशेषम् क०.४,१.
॥ चि०.१०,५८.	चतुर्गुणविवर्धितम् क०.६,	चतुर्थसुपिरा सू०.२५,१६.
॥ ॥ १४,४५.	१५.	चतुर्थीशम् सू०.१९,३९.
चतुःप्रयोगम् चि०.२२,४४.	चतुर्गुणसितान्विताः चि०.	चतुर्थिका क०.६,२७.
चतुःप्रयोगान् उ०.२७,३३.	१०,२०.	चतुर्थिकाम् चि०.१४,९४.
चतुःशकालम् सू०.२५,२३.	चतुर्गुणाभ्याम् उ०.३९,२५.	चतुर्थिके चि०.३,१४१.
चतुःषष्टिः सू०.१६,१५.	चतुर्गुणे उ०.५,११.	चतुर्थे शा०.१,२६.

ASTĀNGAHRĪDAYAM.

A COMPENDIUM OF THE HINDU SYSTEM

OF

MEDICINE.

COMPOSED BY

VĀGBHATA.

WITH THE COMMENTARY OF

ARUNADATTA.

VOL. II.

INCLUDING CHIKITSĀ, KALPA AND UTTARA.

REVISED AND COLLATED

BY

ANNĀ MORESHVAR KUNTE, B. A., M. D.

DEMONSTRATOR OF ANATOMY, GRANT MEDICAL COLLEGE.

BOMBAY.

PRINTED AT GANPAT KRISHNAJI'S PRESS, BY THE
PROPRIETOR ATMARAM KANOBA

1880.

Registered for copy-right under Government of India's Act XXV of 1867.

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

अष्टांगहृदयम्

(उत्तराद्धम्) (चिकित्सा—कल्प—उत्तर—).

श्रीमद्वाग्भटविरचितम्

श्रीमदरुणदत्तकृतयोः सर्वाङ्गसुन्दराख्यया टीकया सहितम्

कुण्डेइत्युपाख्येन मोरेश्वर सूनुनाऽनंतेन परिशोधितम्

प्रकाशितम्

तच्च

मुष्णापुर्याम्

गणपत रुष्णाजी मुद्रायंत्रालये तदध्यक्षेणात्मारामकानोवाभिख्येन मुद्रितम्

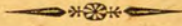
१८८०.

आ पुस्तकाची मालकी सन १८६७ च्या २५ व्या आक्ताप्रमाणे नोंदिली आहे.

उत्तरार्द्धम्.

- १ अथज्वरचिकित्साध्यायः १
आगमग्रामाण्यम्
ज्वरादौलंघनम्
लंघनेकारणम्
लंघनफलम्
सामज्वरेवमनम्
३ वमनद्रव्याणि
वमनेविशोषणम्
ज्वरितानामुपवासः
४ वातकफज्वरेउष्णांबुपानम्
केवलपित्तज्वरेनोष्णांबुपानम्
५ उद्विक्तपित्तादिभ्योघनादिसाधित-
शीतंतोयम्
ज्वरेपित्तस्यविरुद्धाहारादित्यागः
ज्वरेस्नानादित्यागः
सामज्वरेऽमूलप्रौषधपाननिषेधः
६ उदृदादियुतज्वरेस्वेदःशस्तः
स्नेहोक्ताचारविधेरनुपालनम्
मलानालंघनादीनिपाचनानि
७ अस्यविशिष्टविषयेऽपवादः
तेषुबृंहणरूपंशमनम्
८ ततोज्वरितस्यपेयामिरुपाचारः
९ पेयोपक्रमः
सशुंठीमाक्षिकशीतपेयापानम्
१० गोक्षुरसाधितपेयापानम्
पृश्निपण्यादिसाधितपेयापानम्
हिष्मादिर्मतेःपेयापानम्
कोष्ठेबिबद्वेचबिकादिसाधितपेया-
पानम्
परिकर्निनिकाष्ठेकोलादिसाधितपे-
यापानम्
११ पेयोपधैरसादिकरणम्

- अथविशेषेषुपेयानिषेधः
१२ तेषुकर्तव्यप्रकारः
ततोजीर्णैर्तपेणभोजनादि
१३ एवंज्वरस्यषडहोतिबाह्यः
ततःकषायः
१४ पित्तादौऽन्निकादिकषायः
१५ तरुणज्वरेकषायनिषेधः
१६ औषधदानमतभेदः
भेषज्यायोजनेकारणम्
१७ भेषज्ययोजनेकालः
औषधपानम्
यथायोगपूर्वककषाययोजनम्
१८ पंचानांसंतनादीनांशमनाः
वातज्वरेचिकित्सा
पित्तज्वरेचिकित्सा
कफज्वरेऽक्तकादिगणादि
१९ रुग्बंधादियुक्तज्वरेदीपनपाचनम्
द्राक्षादिगणोवातपित्तज्वरनाशकः
सर्पिर्युकोरसविशेषोज्वरदाहनाशकः
वातश्लेष्मणिषचादीनांकषायादि-
व्याध्यादिक्रियोवातश्लेष्मज्वरादि-
जित्
२० पथ्यादिपाचनंसिद्धचूर्णम्
आरम्बधादिःसक्षौद्रःकफपित्तज्वर-
घ्नः
तथातिकादयः
सन्निपातेपाचनम्
वातश्लेष्माधिकेज्वरेनारादिपाच-
नम्
मधुकपुष्पादिकःकषायः
ज्वरघ्नःकषायः
२१ और्णोषधेपेयाद्यन्नेव्यवस्था

- तंत्रकारस्याप्ययं मार्गः
 २२ पुराणज्वरे जीर्णाः शाल्यादयः
 श्लेष्मणियवाः पथ्याः
 ज्वरिणो दोदनप्रकारः
 ज्वरापहायूषाः
 २३ ज्वरे रसाहिताः
 केचित्सितामधुभ्यां युताः
 २४ तत्र रुच्यानि व्यजनानि
 अनुपाते पितृपां योजनादि
 ज्वरिणो भोजनकालः
 यथोचितकाले वा भोजनम्
 २५ सर्पिष्पानकालनिरूपणम्
 जीर्णज्वरानुवृत्तिः
 २६ जीर्णज्वरनाशार्थं सर्पिष्पानम्
 जीर्णे वातपित्तोत्तरे सर्पिर्दानम्
 २७ घृतं ज्वरोष्मादिजित्
 यथामलं पूर्वैर्बैकपायाः सघृतायो-
 ज्याः
 २८ घृतेन सह योजितः काथोज्वरादिहा
 द्रव्यविशेषैः साधितं घृतं ज्वरजित्
 जीर्णकफज्वरचिकित्सा
 पंचस्नेहा जीर्णज्वरघ्नाः
 २९ घृते परिणते रसाशनम्
 मुद्गकारवेल्हादिरसाः कफफितघ्नाः
 एवं कृते शमनाभावे बभनम्
 पक्वे पुनर्दोषे त्रिकलादिभिर्विरेचनम्
 ज्वरिणः पयसा त्रिकलादिपानम्
 ३० विरिकादीनां संसर्गिकतं व्या
 ज्वरोत्क्लिष्टमलस्योपक्षा
 एवमा मसं ग्रहणे दोषाः
 आमज्वरे आमनिर्हरणार्थमौषधं
 ३१ ज्वरेण क्षीणस्य पय आदिना मल-
 निर्हरणम्
 क्षीरोचितस्य स्तीरहितम्
 क्षीरं वपुषो जीवनकरम्
 ३२ क्षीरं द्रव्यान्तरेण संस्कृतं ग्राह्यम्
 शृंठ्यादियुतं स्तीरंतृड्दाहजित्

- तथा दाक्षादिभिः शृतम्
 पंचमूली शृतं पयः कासादिभ्यो मो-
 चकम्
 एरंडमूलादिना शृतं ज्वरविमोचकम्
 ३३ शृंठ्यादिभिः साधितं पयः शोफादि-
 जित्
 वृश्चीवादिभिः साधितं पयो ज्वरशो-
 फनुत्
 शिशपासारेण शृतमाशु ज्वरापहम्
 दोषेपक्काशियं गते निरुहोच्चलादिकरः
 विरेचनादिवातादिहारकम्
 ३४ प्रक्षीणकफपित्तस्यानुवासनम्
 पटोल्लादिभिः काथोज्वरनाशनः
 ज्वरत्तृद्विस्तिः
 ज्वरेऽनुवासनादि
 ३५ बक्ष्यमाणा बस्तयो ज्वरनाशनाः
 जीर्णज्वरे विरेचनाख्यं न स्यम्
 यथायोगं धूमादिकल्पना
 अरुचावास्थेमातुलुंगस्य केसरादि-
 धारणम्
 त्वगाश्रिते जीर्णज्वरेऽभ्यंगादयः
 ३६ दाहोऽभ्यंगविशेषः
 दाहज्वरे तैलविशेषः
 तेन मस्तकलेपनम्
 ३७ पूर्वोक्तगणकाथेनावगाहादि
 कपित्थादिफेनलिप्ते गेदाहनाशः
 पित्तहरक्रमेण दाहज्वरनाशः
 सुखोष्णेन तैलेनाभ्यंजनम्
 ३८ पूर्वोक्तैर्लेपनादि
 तथा स्वेदादिशीलनम्
 ३९ सन्निपातचिकित्सा
 ४० सन्निपातज्वरस्यातिकर्णमूलेशोकः
 तत्र चिकित्सा
 पूर्वोक्तेरुपशमाभावे बाह्वोः शिरामो-
 चनम्
 अयमेव विधिर्विषमज्वरे
 ४२ विषमज्वरघ्नाः काथाः

- विषमज्वरेत्रिफलादीनांपृथक्पृथग्-
योजनम्
अथवाभल्लातकयोजनम्
विषमज्वरेलगुनयोजनादि
विषमज्वरेचिकित्सांतरम्
४३ तदहेवर्तनप्रकारः
सर्पिषोवामात्रापानेपुनर्वसनम्
ज्वरगमनवासरेनीलिन्यादिपानम्
तैलविशेषेणनयनांजनम्
ससंधवनस्ययोजनम्
सर्वेषुज्वरेषुपलंकषाधूमः
४४ विषमज्वरेचित्तवैकृत्यधूपादयः
दैवाश्रयंचौषधंज्वरादिनाशकम्
विषमज्वराशांतौयथास्वंसिराव्यधः
केवलानिलादिज्वरेसर्पिष्पानादि
४५ ग्रहोत्थेज्वरेबलिमंत्रादिसाधनम्
ओषधीगंधजादौपित्तशमनादि
क्रोधादिजेज्वरेचिकित्सा
क्रोधजादिज्वराणांशांतिप्रकारः
शापाद्युत्थेज्वरेदैवव्यपाश्रयोविधिः
तेषुज्वरेषुदोषानुसारेणाहारादिक-
ल्पनम्
४६ वातादिकोपानुसारेणाहारादिकल्प-
नम्
ज्वरकालस्मृत्योर्हारिभिर्विषयैर्हर-
णम्
कृपापरंचेतःसर्वज्वरनाशकम्
आबल्लामाद्व्यायामादित्यागः
विज्वरस्यापिसर्वाभ्रवर्जनम्
४७ ज्वरिणस्तत्कालेभेषजदानंहारणंच
ओषध्यादयोज्वरप्राः
अथरक्तपित्तचिकित्साध्यायः २
पुंसऊर्ध्वगरक्तपित्तोपक्रमः
४८ अधोगस्यापियापनम्
रक्तपित्तेचिकित्सितविचारः
४९ रक्तपित्तस्यबिरेकादिनासाधनादि
ऊर्ध्वप्रवृत्तेरसादि
- ५० अधोगेवृंहणादि
ऊर्ध्वगादौतर्पणादि
अशुद्धरक्तधारणनिषेधादि
लेहः
त्रिवृतादिभिर्मोदकःसन्निपातोत्थ-
रक्तशोफज्वरत्तृत्
५१ तत्रवमनादि
उभयोःक्रमेणमंथपेयादी
मंथप्रकारः
मंथस्यान्यःप्रक्रमः
पेयाप्रक्रमः
५२ मांससाधनप्रकारः
रक्तपित्तेशूकशिबिजधान्यादि
पानीयप्रकारः
५३ रक्तपित्तिनःशशमांसादिशस्तम्
रक्तपित्तकारणत्यागः
वासकरसेनफलिन्यादिकपानंरक्त-
पित्तशमकम्
रक्तपित्तजयिनस्त्रयःकाथाः
५४ अथवापलाशत्वक्काथाः
ग्रथितैरक्तपित्तेलेहः
अतिस्रुतरक्तस्यरुधिरपानादि
रक्तपित्तजित्कषायः
चंदनादिजःप्रसादोरक्तस्यातिप्रवृत्ति-
नाशकः
इक्षुगंडिकाजलंपूर्वगुणम्
५५ रक्तपित्तेपित्तज्वरीयकषायाः
पूर्वोक्तैःशमाभावेलागपथोयोजनादि
शृतविशेषान्मूत्रमार्गगतरक्तनाशः
गुदगतेरक्तपित्तेशृतपयोविशेषः
५६ रक्तेरक्तातिस्फुरदुर्नामचिकित्सा
पूर्वोक्तकषायपानानंतरंभोजनम्
पित्तशोणितादिनाशकोघृतविशेषः
रक्तपित्तघ्नंशृतम्
रक्तविशेषेलेहादि
अंभोजरेण्वादिकोलेहः
५७ गुदागमेरक्तेस्तिः

- घ्राणगेरुधरेनस्यम्
अन्यदौषधंरक्तपिते
५८ अथकासचिकित्सिताध्यायः ३
कासेन्नेहायुपाचारः
५९ गुड्यादिरसादिसिद्धप्रस्थःकासा-
दिजित्
सर्पिःप्रस्थःकासादिजित्
घृतविशेषःपंचकासादिजित्
६० सिद्धं सर्पिःकासजित्
लेहादिःकासजित्
विडंगचूर्णकासादौष्यज्यम्
बातजेकासेदुरालभादीनांलेहः
बातजेकासेदुःस्पर्शादिचूर्णानांलेहः
कटुष्णजलेनपिप्पलीपानादि
६१ मदिरादिभिर्बदरमज्ञापानादिवा
कासादिःक्षौद्रिकादिधूमपानम्
यूषैर्हितशाल्यादिभक्षणम्
बातजेकासेयवान्वादिभिःसिद्धपेया-
पानम्
पंचकोलगुडयुतपेयापानम्
६२ मांससाधितपेयापानम्
बातजेकासेवास्तुकादयोभक्ष्याः
पित्तकासेतुसर्पिषावनमम्
पित्तकासेतनुकफादौत्रिवृतादिसेव-
नम्
६३ लूतदोषनरस्यपेयादिक्रमः
पित्तकासादौसितादिभिल्लेहादि
त्वगेलादिभिल्लेहः
घनश्लेष्मपित्तकासेयवादयः
६४ तनुकफेपित्तेशाल्यादि
पित्तकासेमांसरसादयः
पित्तकासेद्राक्षादिसाधितपानम्
शठ्यादिरसपानम्
पित्तकासेलेहः
६५ कफकासेपानप्रकारः
दशमूलाम्बादिपानम्
पिप्पल्यादयस्त्रयोलेहाःकफकासहराः
- ६६ कफकासेमरिचलेहः
देवदार्वीदयस्त्रयोलेहाः
दाडिमाद्यंचूर्णपीनसादिजित्
गुडादिकंचूर्णकगुणम्
पथ्याकुस्तुबरीत्यादिकंपाचनस्यपा-
नम्
६७ कफकासिनोदीप्यकादिकथितपा-
नम्
तत्रद्वितीयःप्रतीकारः
सर्ववातकफामयघ्नपेयानुपानम्
घृतविशेषःकासादिजित्
तथाविडंगरसादौसाधितंघृतम्
पुनर्नवादिरसैःसिद्धंघृतंकासादिजित्
६८ कफव्याधिनाशनंकंटकारीघृतम्
दुर्नामादिजिल्लेहः
कफकासादौधूमपानम्
६९ वातश्लेष्मेत्तरकासजिद्धूमपानम्
तमकेपित्तकासक्रिया
वातश्लेष्मात्मककासादौस्निग्धक-
मादि
कफानुबंधपवनादौकफकासहरक-
मादि
अंतःक्षतउरसिचिकित्सा
७० पार्श्ववस्त्यादिरुगादेलाक्षायुतसुरा-
पानादि
७१ दीप्ताभ्यादेःक्षीरविशेषपानम्
ज्वरदाहेघृतयुतामयबचचूर्णपानम्
कासवतोमधुरोषधसाधितसर्पिष्पा-
नम्
७२ कासवदादेःसघृतमाक्षिकमधूका-
दिलेहः
गुटिकावृष्याःपित्तशोणितादिघ्राः
रक्तघ्नीविनःपुनर्नवादिचूर्णादिपानम्
मुखादिनाविसृतेरकेऔषधम्
मूढवातस्याजामेदआदिभक्षणम्
क्षामादेःसरेणसघृतक्षौद्रादिभक्षणम्
अथवाक्षीणादेःशर्करादिकोलेहः

- तस्यनिर्यूहादेःपानम्
क्षतोरस्कादःसर्पिर्विशेषेणशाल्यो-
दनभक्षणम्
बातपित्तपीडितादेर्घृताभ्यंगादि
तृत्पाश्वपीडासुजीवनीयस्यसर्पिषः
पानम्
- ७३ क्षतकासेघृतविशेषोहितः
लेहविशेषादिःप्रकारः
- ७४ घृतात्मस्थःसिद्धोवातपित्ततृद्दोगशू-
लनुत्
समसकुघृतक्षतक्षीणेरक्तगुल्मेच-
हितम्
घृतविशेषोयक्ष्मादिहरः
- ७५ अभ्यधिकपित्तादौघृतलेहपानादि
क्षामादीनांचूर्णैःसहपूर्वपानानांया-
जनादिवीर्यप्रापकम्
- ७६ कूष्मांडाख्यंतरसायनंकासादिहरम्
पुष्ट्यादिकरःप्रयोगः
- ७७ नागबलासर्पिःपित्तरक्तादिजित्
दीप्ताभ्यादावेतद्विध्यादि
- ७८ अगस्त्यनिर्भितरसायनंपंचकासा-
दिजित्
वसिष्ठेनकथितरसायनमगस्त्यले-
हाद्रुणैरधिकम्
- ७९ रुच्यादिगुणकंचूर्णम्
- ८० अन्नपानेषुलांडवःप्रदेयः
क्षतदोषेयक्ष्मविहितोविधिः
कफेवृद्धेकासवतःपुंसोधूमपानम्
- ८१ द्विमेदादिभिर्धूमपानादि
मनःशिलादिभिर्धूमपानादि
सर्पिषासहधूमपानम्
क्षयजेकासेबृंहणादि
क्षीणदेहस्यसिद्धसर्पिषपानम्
- ८२ पित्तादिपुक्षीणेषुकासवतःसाधित-
घृतपानम्
मूत्रवैषण्यदोसाधितघृतादेःपानम्
शूनमेद्रादौघृतमंडेनानुवासनादि
- ततोभोजनादि
८३ कफकासार्तस्यसिद्धघृतपानादि
शोषादिहरोघृतप्रस्थः
रसकल्कैःपक्वघृतंकासादितृत्
भोजनोपरिसिद्धघृतपानादि
- ८४ क्षयकासिनांचव्यादिविपक्वघृतान्य-
मिवधनानि
लेहविशेषःश्वासकासजित्
सूच्यादीनांश्वासकासहरत्वादि
- ८५ श्वासकासेषुमुलेगुटिकादिधारणम्
तिल्वकस्वपत्रकल्कंछयादिजित्
सर्वकासेषुमुद्रयूषः
क्षयकासिनोयूपादयः
- ८६ क्षयकासेसानुपानाधूमबृंहणादिच
सन्निपातोद्भवक्षयकासेसन्निपातो
कंदेयम्
अथश्वासहिष्माचिकित्सिताध्या-
यः
- श्वासहिष्मायास्तुल्यमेवचिकित्सि-
तम्
- ८७ श्वासहिष्मातुरस्यप्राकृत्स्वेदोपचारः
स्विन्नस्थरसैःसहस्निग्धभोजनादि
कफेनितृत्तेसुप्तप्राप्त्यादिः
- ८८ तद्विशेषस्यहिंवादिद्युतान्नादि
अत्रहेतुः
विशोधनकारणम्
तेनाशांतोवक्ष्यमाणधूमपानादि
- ८९ धूमप्रकाराः
स्वेदार्हाणांस्वेदाः
- ९० उद्धतेपवनेस्निग्धाहारादिभिःशमः
श्वासहिष्मानकषायादिभिःशमः
मधुरादिभिर्हिष्माश्वासोपचारः
कथविशेषेजांगलरसयूषाः
कासादौपेया
- ९१ दशमूलादिभिःकषायपानादि
कासादिशान्त्यर्थंशाल्यादिभोजनम्
अथवासमाक्षिकसकुपानविशेषः

- अन्नेक्षारादियोजना
हिष्माश्वासवतोदशमूलकाथादि
तत्रविशेषःश्वासकासजित्
१२ पाठादिकपानम्
पित्तकफानुगेसप्तपर्णस्यस्वरसपानम्
पित्तानुबन्धिनिउत्कारिकायोजनादि
हिष्माभिष्यन्दकासप्रलेहः
१३ बहुकफस्यगोगजीदीनांशरुद्रसले-
हादि
जीबंत्यादिकंचूर्णहिष्मादिहरम्
१४ शठ्यादिकंचूर्णपूर्वगुणम्
सगुडशुंठीभक्षणादि
हिष्माश्वासातार्तानांनस्यम्
हिष्माश्वासातस्यघृतविशेषपानादि
शाखानिलादिघ्नघृतविशेषपानम्
१५ क्षारेणसर्पिष्पानादि
हिष्माश्वासातार्तयहितपदार्थाः
हिष्माश्वासानां सामान्येनचिकित्सा
१६ हिष्माश्वासशमकरणेहेतुः
श्वासकासयोःपरस्परभेषजैरुपाचारः
अथराजयक्ष्मचिकित्सिताध्यायः ५
१७ यक्ष्मिणःशोधनवमनविरेचनानि
तत्रवमनम्
विरेचनम्
बृंहणदीपनादि
१८ आजमांसादिस्यजित्
काकोलूकादिकंमांसहितम्
पित्तकफादौहितपशवः
आजरसपानंपीनसादिनिवर्तकम्
१९ जीर्णमद्यपानंस्त्रोत्रोविद्युद्विकरम्
सिद्धसर्पिरादिपोजना
घृतविशेषोरोगराजहरः
१०० वैस्वर्यादिहरोघृतविशेषः
पार्श्वोत्तशूलोदिहरघृतम्
पीनसादिनाशकघृतम्
स्त्रोतसांविशोधनं गुल्मादिजिच्चर्ति-
द्वघृतम्

- १०१ शोषजिदघृतम्
अश्वगंधशृतक्षीरादुद्धृतघृतपूर्वोक्त-
गुणम्
मांससर्पिर्वातपित्तघ्नकासादिजिच्च
गुल्मादिनाशकोलेहविशेषः
१०२ क्षयेक्षतसंबन्धिसर्पिर्गुडाः
त्वगेलादयःस्वर्याःकासादिघ्नाश्च
क्षयिणःस्वरसादेनस्यधूमादि
वातजेस्वरसादेसाधितघृतपानादि
१०३ अथवाधदर्याःपत्रकल्कम्
मधूकादिभिःपक्वतैलनिषेचनंवा
अनुपानाशनम्
पित्ताद्भवेसमाक्षिकसर्पिः
बलादिभिःसिन्धुसर्पिर्नस्यस्वर्यंच
पित्तजेस्वरसादेनस्यचूर्णलेहौ
१०४ कफोद्भवेमूत्रेणसहकटुकरसद्व्य-
पानादि
अन्यसिद्धयवागूपानादि
अभिहतस्वरस्यशर्करामाक्षिकमि-
श्रपयःपानम्
अरोचकेनानाविधमन्नपथ्यम्
बहिःशुद्धादिरुचिकरम्
१०५ अरुचौरुचिकराभक्ष्याः
वातेनारुचौचूर्णपानादि
पित्तादरुचौगुडवारिणावमनादि
कफादरुचौनिबजलैर्वमनादि
१०६ एलादिकंचूर्णप्रसेकादिघ्नम्
रुच्यंचूर्णविबन्धादिघ्नम्
दीपनंकासजिच्चूर्णं
प्रसेकभक्षणादि
१०७ स्निग्धोष्णैःकफप्रसेकजयः
पीनसादावस्यप्रयोगः
पीनसेविशेषेणाभ्यंगादि
शिरोत्तपार्श्वशूलेपुदोपानुसारेणोप-
क्रमादि
दोषसंसर्गेतगरादिभिःप्रलेपः
१०८ पुनर्नवादिभिर्नस्यादीनि

- शृंगाद्यैर्यक्ष्मणोदुष्टरक्तहरणम्
पद्मकादिभिः प्रलेपः
वटादिसिद्धतैलादिनाऽभ्यंगः
यक्ष्मणोऽतीसारग्रहणीविहितमौ-
षधम्
- १०९ राजयक्ष्मणः शुष्यतः पुरीवरक्षणं-
कारणंच
युक्त्यामांसादिशीलेन यक्ष्मणोऽनव-
काशः
स्रोतोविबंधमोक्षाय यस्तुरानुपानादि
स्नेहादिकोष्ठेष्वभ्यक्तस्यावगाहनादि
पुष्ट्यादिप्रदं चूर्णादि
- ११० अन्नस्नानादीनि प्रशस्तानि
- १११ अथ छर्द्यादिचिकित्सिताध्यायः ६
छर्दिषुलंघनादि
वमनादनंतरं क्रमशो विरेकौषधम्
- ११२ छर्दिषु परिशुष्कादिगुणयुक्ता यन्नम्
वातच्छर्दिषः संधवान्बितसर्पिष्पा-
नादि
- ११३ पित्तजायां विरेकायेंद्राक्षादिभिस्त्रि-
वृदादि
जंबवान्नादिजकाथादिछर्द्यादिघ्नम्
- ११४ धात्रीरसेन मुद्गदलानुपानादि
कफजायां छर्दिषिर्निबादियुक्तकोष्ण-
जलेन वमनादि
द्विष्टार्थं छर्दिषोऽनुकूलव्यापारेण स-
मनम्
रुमिजायाः रुमित्द्दोगादितैः शमः
- ११५ छर्दिषिस्तंभनबंधणे
वातजेत्द्दोगेतैलपानम्
संधवादिभिः पक्वतैलेन तथा गुणम्
काथपक्वतैलेन न स्यादि
- ११६ शुंठ्यादिभिः पक्वघृतप्राशनं त्द्दुजा-
दिजित्
घृतप्रस्थोत्द्दोगादिजित्
घृतादियुतपानं विकर्तिकाशूलहरम्
- त्द्दयादिशूलगुल्मादिपुक्लकविशे-
षभक्षणम्
- ११७ वातजेत्द्दोगे स्वेदादीनि हितानि
पंचमूलादिना साधितजलपानादि
अस्याश्चिकित्सायां स्थानम्
सत्द्दोगस्य बलातैलपानादि
महास्नेहपानादि
- ११८ दीपेभ्यो वातरोगेक्षीरादि
क्षारादिवर्ज्यस्थानानि
कफानुबंधेतस्मिन् नूद्रसोष्णक्रिया-
संबनम्
पैत्तेत्द्दोगादौ विरेकादि
साधितं माहिषंसर्पिःपित्तत्द्दोगना-
शनम्
- ११९ क्षारयुक्तपक्वघृतादि
कफोद्भवे कथितजलेन वमनादि
चूर्णपानादि
लेहविशेषः कफविकारहा
- १२० श्लेष्मगुल्मोदितानां पानम्
शिलाजतुप्रयोगादि
उष्णां बुनौकुप्तादिरुतचूर्णपानम्
फलैर्विरेचनादि
- १२१ आमाशयगतमारुतस्य शुद्धिलंघन-
पाचनैरनुलोमनम्
रुमिजेत्द्दोगेरुमिघ्नमौषधम्
तृष्णासु सर्वांश्च वातपित्तघ्नो विधिः
आंतरिक्षजलादिशस्तम्
- १२२ पवनोत्थतृष्णायां सगुडदध्यादि
- १२३ पित्तोत्थायां पक्वोदुंबरफलजरसादि
कफोद्भवायां निवप्रसववारिणा वम-
नादि
- १२४ सर्वैरामाच्चतृष्णायां सन्निपातघ्न्या-
दिक्रियाः
श्रमात्तृष्णायां मांसरसादि
आतपात्तृषिसकुभिमंथपानादि
शीतस्नानात्तृषिमद्यांनुपानादि
मद्यान्तृष्यधजलमद्यादि

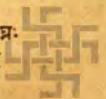
- १२५ स्नेहतीक्ष्णतराम्नेःस्वभावशीतलजल-
पानम्
अजीर्णादिस्तृष्णायामुष्णांबुपानादि
स्निग्धान्नतृपितस्यहिमशीतलगुडो-
दकपानम्
गुर्वाद्यन्नेनतृपितस्यवमनादि
क्षयजायांबृंहणम्
रुशदीनान्तृपिक्षीरादि
सोर्ध्ववातायांक्षीरम्
रोगोपसर्गज्जातायांधान्यांब्वादि
पूर्वतृष्णाजयः
- १२६ अथमदात्ययचिकित्स्ताध्यायः ७
नदात्ययेचिकित्साप्रकारः
तत्रहेतुः
- १२७ मद्योत्पन्नव्याधेमद्येनैवशांतिः
विषान्मद्यस्यवैलक्षण्यम्
विधियुक्तमद्यपानंशस्तम्
- १२८ तत्रहेतुः
पूर्वांक्तगुणैर्मद्यंवातुसाम्यकरम्
पानात्ययोपधकालः
ततस्तद्गोणानुसारेणर्मपजप्रयोगः
- १२९ विशेषेणचिकित्सितम्
वातोल्बणेमदात्ययेपिष्टरुतमद्यदा-
नादि
- १३० पित्ताधिकेमदात्ययेबहुजलशर्कर-
मद्यादि
रसैःशालिपष्टिकमोजनम्
तृड्विदाहवतोमदात्ययिनोवमनादि
- १३१ पित्तमदात्ययेकासेगुडूच्यादिरसयो-
गादि
वातपित्तेधिकेद्वीक्षारसपानादि
तृपिसत्यामल्पमद्यपानादि
- १३२ मद्यातिपानेनिशीथपवनाहतांभः-
पानादि
मुस्तलेपस्तृष्णाशमकः
मद्येनोष्मणिशीतविध्यादि

- श्लेष्माधिकमदात्ययस्यवमनोपवा-
सो
- १३३ ततोजातशुभ्रःशर्करबहुमाक्षिक-
पानादि
कौलत्थयूषेणभोजनादि
यथाम्निमांसभक्षणादि
- १३४ कफाधिकेमदात्ययेऽष्टांगलवणादि-
हितम्
उपायविशेषैःसहजागरणेकफाधिक-
मद्युत्पन्ननाशः
दोषबलमपेक्ष्यसर्वमदात्ययेचिकि-
त्सा
- १३५ सर्वेषुमदात्ययेषु रुच्यंपानकम्
मदात्ययेहर्षणीक्रियासहेतुका
तथाप्युपशमाभावेपयःपानम्
- १३६ मदाक्षीणस्यक्षीरदानेकारणम्
पयसाविजितेरेगेअल्पाल्पमद्यपान-
प्रकारः
विट्क्षयध्वंसकयोर्धृतक्षीरंचचिकि-
त्सितम्
मद्यसंयोगेकारणम्
- १३७ सुरागुणाः
- १३९ युक्तमद्यपानात्सर्वरोगनाशः
मद्येनविनाजांगलमांसपरिणामा
भावः
मद्येनविनालघुनस्याल्पगुणः
- १४० पीतमद्यस्यैववैद्यकदर्थनासहनम्
मद्यादन्यन्नारोग्यरुतं
तस्मान्मद्यपेयम्
मद्यपानेविधिः
- १४३ मद्यपानोत्तरंकर्तव्यम्
मद्यप्रशंसा
- १४४ मद्यपानानंतरंशयनम्
मद्यपानस्यसुरैरपिस्पृहणीयत्वम्
तस्माद्व्यवस्थयापानंहितम्
- १४५ एषधनिर्वाविधिः
वाताधिकस्यमद्यपानप्रकारः

- पैत्तिकस्य मद्यपानप्रकारः
 १४६ श्लेष्मिकस्य मद्यपानप्रकारः
 वातादौ हितमद्यप्रकारः
 पानकालः
 मद्येषु प्रायेण वातपित्तघ्नचिकित्सितम्
 तेषामुपक्रमः
 १४७ प्रसक्तबोगेषु मुखनासावरोधनादि
 दोषबलानुसारेण क्रिया
 १४८ मदादिषु नस्यादियोजना
 संन्यासे शीघ्रं न स्यादियोजना
 मदादिमतउपाचरणंतत्रकारणंच
 १४९ अथाशीश्चिकित्सिताध्यायः ८
 अशोयुतस्य यंत्रादि
 १५१ बद्धशंसः प्राग्दक्षिणां शंस उपचारादि
 सुदग्धांशो लक्षणम्
 बल्लिश्चूलेनाभिरधोलपादि
 शकृन्मूत्रप्रतीघाते कायप्रयोगादि
 १५२ दाहानर्हस्य तैलेन गुदकीलकसेचनादि
 १५३ अशोसाधूपनादि
 गुदजशातनीवर्तिः
 तथा गुणा अन्यावर्तिः
 लेपविशेषः पूर्वगुणः
 अन्योलेपः
 १५४ कुष्ठादिभिः कल्पितं प्रलेपनम्
 अर्कक्षीरादिकल्पितं प्रलेपनम्
 आनुवासनिकैर्लेपः
 पूर्वोक्तलेपनद्वयैस्तैलान्यभ्यंजनानि
 धूपनादिभिर्दुष्टरुधिरस्त्रावः
 अशोभ्योरुधिरहरणम्
 रक्तावसेचने कारणम्
 १५५ गोरसपानादिकर्ता गुदजजित्
 दुर्नामकस्य नाशकं पानादि
 श्वयधुशूलार्तस्य हिंवादिचूर्णं रानम्
 तक्रेण तर्पणं यवसकुदानादि च
 १५६ अत्यर्थमंदकायाग्नेस्तक्रमेव नत्वन्नम्
 तक्रयोजनकालादि
 १५७ त्रिविधतक्रोपाद्विजित्
- तक्रप्रयोगे गुणः
 तक्रप्रयोगानंतरमन्नादिना पुष्ट्यादयः
 मथितविशेषपाने गुदजक्षयः
 १५८ तक्रारिष्टपानम्
 कुंभविशेषजाततक्रमशोहरम्
 भाग्यादिष्वप्येव सविधिः
 बन्हेर्दीपनं स्नेहपेयादि
 कठिनपुरीषाणां वक्ष्यमाणक्रमः
 १५९ स्नेहायैः सकुम्भिलवणवारुणीपानादि
 तथा करंजपल्लवभक्षणम्
 तथा गुडेन सह युंठीपानादि
 द्विद्विपथ्याख्यफलखादनं दुर्नामादि-
 त्त्तु
 अजशृंगीमूलकल्कपानं गुदांकुरना-
 शकम्
 १६० श्रेष्ठारसेन त्रिवृतादिभक्षणं गुदजना-
 शकम्
 वातवर्चोनुलोमनंतक्रादि
 देहकुंभताशयोर्बलकरं पानम्
 १६१ संयुक्तपादादुर्नामकनाशनी
 अभयारिष्टसंज्ञो मिदीपको गुदजादि-
 नाशकश्च
 आनुलोमितरोऽरिष्टः
 १६२ दुरालभारिष्टः
 भक्तात्पूर्वघृतविशेषपानादि
 साधितं घृतं वातशकृन्मूत्रविवंधजित्
 पक्वघृतमशोघ्रं दीपनंच
 १६३ पक्वघृतं गुदादिवेदनादिजित्
 चांगिरीघृतमनाहादिघ्नम्
 विद्रुतसंग्रहनिवृत्त्यर्थमांसरसविशे-
 षदानम्
 मंदाग्नेर्बद्धवर्चसश्चिकित्सितम्
 १६४ वातवर्चोनुलोमनं पानम्
 १६५ विद्रुततक्रपित्ताऽनुलोमनं हतुः
 उदावर्तयुक्तादिष्वनुवासनमिष्टम्
 अनुवासनप्रकारः
 १६६ अथवानिरूहप्रयोगः

- वाताद्यनुबन्धबलोकनपूर्वचिकित्सा
 वातानुबन्धकफानुबन्धयोर्लक्षणम्
 १६७ दुष्टेऽस्त्रयथावलंघनादि
 यावद्वैःकालुष्यतावद्वक्तृस्त्रुतेरुपेक्ष-
 णम्
 रक्तस्त्रुतेरन्तरंतिक्तद्रव्यैरुपचारः
 प्रक्षीणदोषादिरक्तस्त्रावेचिकित्सा
 पित्तोल्बणरक्तस्थस्तिमनम्
 कफानुगतेरक्तेकथितशुंठ्यादिपाना-
 दि
 १६८ तंडुलजलेनरसांजसादिपानम्
 लेहविशेषैरकातीसारदिशमकः
 १६९ अशःप्रभृतिजित्लेहविशेषः
 अजादुग्धनरोध्रादिपानादिपूर्वगुणम्
 शीतजलादिनायथ्याव्हादिपानम्
 रक्ताशस्त्रुतंडुलांबुनारोध्रादिपानं-
 पूर्वगुणम्
 १७० यवान्यादीनांचूर्णैरकादौहितः
 एतस्मिन्सिद्धंसापिःप्रशस्तम्
 शर्करादिसहितंनवनीतमशोग्रम्
 छागनवनीतादिनिर्मौषधम्
 १७१ पेयादिप्रयोजितपलांडूरकवातजित्
 रक्तेऽतिस्त्रुतेतज्येयत्नः
 रक्तपित्तेप्रवृद्धेशीतोपचारः
 एवंशमाभावेरसैस्तरपणम्
 पिच्छावस्तिःसिद्धःप्रवाहिकादिहरः
 १७२ पक्वःस्नेहोऽनुवासनम्
 अशःप्रभृतिपुसाधितंघृतंदेयम्
 १७३ व्यत्यासेनमधुराम्लयोजनम्
 उदावर्तात्तस्यस्वेदादि
 गुदेऽनेषांचूर्णवा
 तद्विघातेस्निग्धवस्त्यादि
 १७४ कल्याणकानामक्षारउदावर्तादिना-
 शकः
 गाढवर्चसामशंशोक्कमत्रयोज्यम्
 गुदजादिजित्चिकित्सितम्
 १७५ चुकमशोग्रंनृहिदीपनंपांडादिग्रंथ

- अशंसांगुलमस्यचनाशकमौषधम्
 १७६ लीडोगुडविशेषोगुल्मादिजित्
 त्रिकटुकादिचूर्णयुक्तेलेहोदारुणकु-
 ष्ठादिजित्
 गुडादिगुलिकादुर्नामादिनाशिका
 १७७ साधिततौरणकंदोदुर्नामोपशमकः
 मरीचादीनिगुदांकुरच्छेदकानि
 द्रव्यविशेषाणिपिंडोदुर्नामजित्
 पथ्यादिचूर्णंभोजनजीर्णकरम्
 कलिंमृदिभिर्गुडावटिकाशोग्रा
 तक्लोडितसैधवादिपानमशोग्रम्
 १७८ शुष्कादिष्वशस्त्रुमल्लातकादिभैष-
 ज्यम्
 दुर्नामवतामौषधादिस्वीकारत्याग-
 योर्विचारः
 अशंआदावभिरक्षणंकारणंच
 १७९ अथातीसारचिकित्सिताध्यायः ९
 अतीसारलंघनम्
 अतीसारिणिवमनम्
 दोषविशेषेषुपथ्याशिवम्
 १८० आमातिसारिणिभेषजनिषेधः
 विषद्वेदोपेहरीतकी
 मध्यदोषातोसारिणोभूतिकादिपा-
 नम्
 १८१ अल्पदोषातिसारिणामुपवासः
 वचादियुक्तविषकजलपानम्
 क्षुत्क्षामातिसारिणोलघ्वन्नम्
 १८२ कदाचित्क्रादिनासात्स्योपचारः
 अतिसारिणोभोज्यानि
 कफपित्ताधिकेपेयाहिता
 बहुदोषातिसारविषयेचिकित्सितम्
 १८३ अतिसार्यामेचिकित्सा
 १८४ तक्रयवागूःपक्वातिसारजित्
 प्रवाहिकौषधम्
 अपराजितःप्रवाहिकाग्रः
 धान्ययूपप्रकल्पनादि
 १८६ बालविल्वादिहः

क्षीरसौहित्योपयोगः

सवेदनामनाशकम्

पिप्पल्या श्वूर्णपानप्रवाहिकानाशनम्

१८७ निरामरूपादेःक्षारसहितघृतपानम्
सद्योर्तिनाशनतैलम्

तैलप्रस्थपंकनिःसारकरुजापहम्
पानादिभिःप्रयुक्तैलंपुरीषग्रहशूल-
जित्

१८८ तत्रहेतुः

तैलस्यैवसेव्यत्वम्

गुदरुजिगुदभ्रंशेचसक्षीरघृतविशेष-
योजनम्

१८९ अन्यप्रकारेणसिद्धघृतपूर्वगुणम्
गुदशूलिनःस्नेहवस्त्यादियोजनम्
प्रवाहणादिपुमधुराम्लैःशततैलाद्य-
नुवासनम्

पानाभ्यंगेनतैलगुदभ्रंशजित्

१९० पित्तेत्वतीसारैवातातिसारवन्
पित्तातिसारिणोऽष्टांगजलपानादि
एवमप्यनुबंधेशक्रयबाख्यपिष्टपानम्

१९१ अन्यदौषधम्

तंडुलजलेनकिराततिकादियोगा-
योज्याः

निशादिकाथःपक्वातिसारजित्

रोधादिगणपानम्

तत्रसदधिदाडिमपेयादिकल्पनम्

१९२ निरामेऽजापयःप्रयोगादि
परस्परंशरुद्रक्षेपेकाथविशेषपा-
नादि

त्रायमाणःप्रयोज्यावा

शूलानुवृत्तावनुवासनादि

अनुवासनप्रकारः

१९३ एवमतीसाराशतौपिच्छावस्तिः

पित्तातिसारादिजित्द्वस्तिः

सर्वातिसारादिजित्कुटजोत्थादि

१९४ अतीसारविशेषस्यपुटपाकैरुपचारः

अतीसारिणोरसविशेषपानम्

अन्यसहितस्योनाकत्त्रगतीसा-

रनाशिनी

अतीसारविशेषेच्छागक्षीरादि

१९५ तद्वदसादयोऽन्नपानयोर्हिताः

रक्तातिसारनाशिनीपेयालेहश्च

प्रवृद्धरक्तेच्छागघृतादिभोजनम्

रक्तातिसारिणःशतावरीकल्कपानादि

१९६ सिद्धघृतादित्रिदोषातीसारादिजित्
तंडुलजलालोडिबंरुणमृदादिकंरक-
जित्

रुष्णतिलकल्कपानंरकनियामकम्

तंडुलजलेनचंदनादिपानंदाहादिना-

शकम्

गुदस्यदाहादौहिमाःसेकलेपाः

रक्तादौपिच्छावस्तिः

१९७ पिच्छास्रुत्यादौपिच्छावस्तिः

प्रपौडरीकपक्वघृतेनानुवासनम्

विट्सहितरक्तातिसारस्यशतावरीघृ-

तलेहः

पूर्वविकारलेहविशेषः

अधऊर्ध्वंवारकप्रवृत्तौलेहविशेषः

१९८ श्लेष्मातिसारैवातातीसारोक्तमामप-
चनम्

तेनानुपशमेबिल्वकर्कटिकादिपानम्

कथिताःपाठादयःश्लेष्मातीसारभेष-
जम्

श्लेष्मातिसारस्यसौवर्चलादिपानम्

जठररोगमोचकोलेहविशेषः

१९९ जठररोगनाशकमौषधम्

गुडतक्रेणपाठादिपानमतीसारनाश-

कम्

अतीसारादिजिच्चूर्णविशेषः

दाडिमाष्टकचूर्णावातातीसारनाशकः

२०० श्लेष्मातिसारजित्सलः

क्षीणश्लेष्मणिपूर्वकमस्तघृतम्

वातश्लेष्मबिबंघादौपिच्छावस्तिः

- २०१ कफवातार्तेऽनुवासनम्
क्षीणकफादौवायुजयःकार्यः
तत्रवातहरक्रियाहर्षणाश्वासना-
निच
- २०२ शांतोदरामयलक्षणम्
अथग्रहणीदोषचिकित्स्ताध्यायः १०
ग्रहण्यामजीर्णवदुपाचारादि
अतीसारोक्तविधेनाआमपाचनम्
अन्नकालेयवाग्वायनादिदेयम्
- २०३ आमेपेया
ग्रहणीदोषिणस्तक्रंहितम्
- २०४ चूर्णेकासादिजित्
नागरादिपाक्यपानमामघ्नम्
पुरीषआमेविडनलवणपानम्
- २०५ छर्द्यादिषुकलिगादिकपानादि
अग्निदीप्त्यर्थेपिप्ल्यादिकपानम्
पाचनीदीपनीगुटिका
वातकफात्मकच्छर्द्यादिशांतिकराब-
टकाः
- २०६ मारुतग्रहणीगदस्यदीपकौषधघृत-
पानादि
- २०७ शुद्धरूक्षाशयस्यानुवासनादि
पक्वघृतमग्निदीप्तिकरंशूलादिघ्नम्
बीजपूरकरसेनसिद्धघृतपानंवा
- २०८ एभिःसिद्धतैलेनाभ्यंजनंवा
वातेउष्णांबुनापंचमूलादिचूर्णपानम्
अग्नेर्निर्वापकपित्तहननंरुत्वासंधु-
क्षणम्
लृट्प्रोगनाशकचूर्णलेहादि
- २०९ शीतांबुनाचूर्णविशेषपानंग्रहणीरो-
गादिहरम्
पेत्तिकग्रहणीगदादौनागरादिचूर्णम्
पित्तग्रहण्यांघृतविशेषपानम्
- २१० श्लेष्मग्रहण्यांघमनोत्तरंक्षारैरग्निवर्ध-
नम्
कथितपंचकोलादिभिःपेयादिकम्
आसवप्रयोगोग्रहणीदोषकः
- २११ आसवविशेषोग्रहणीदोषजित्
मधूकपुष्पकाथासवपानम्
क्षारविशेषोषातकफरोगादिघ्नः
- २१२ बन्दिहोपनंपानम्
क्षारविशेषोऽग्निवर्धकः
गुलिकाःकासादिहिताविषूचिकादि-
द्वयश्च
मातुलुंगादिधूर्णपानंबलादिवर्धनम्
- २१३ श्लेष्मिकेग्रहणीदोषेमातुलुंगादिभि-
र्घृन्मसचनादि
अम्रिबलादिवृद्धयेपक्वघृतपानम्
सन्निपातजेग्रहणीदोषेपंचकर्मयो-
जनम्
प्रतिदोषादिमंदाभित्वमाश्रित्यचि-
कित्सितम्
- २१४ दुर्बलानलदीपनायस्नेहःश्रेष्ठः
कफेक्षीणेपुरीषशिथिलमोकेऽल्प-
शोघृतपानम्
- २१५ काठिन्यात्कच्छ्रेणपुरीषमोकेपंचलव-
णयुक्तघृतपानम्
रौक्ष्यान्मंदेग्रोदीपनैःसर्पिरादिपा-
नम्
स्नेहातिपानान्मंदेग्रोक्षारादिपानम्
उदावर्तान्मंदेग्रोनिरूहस्नेहबस्तयः
दोषातिवृद्ध्यामंदेग्रोवमनादि
व्याधिमुक्तस्यमंदेग्रोसर्पिर्दीपनम्
अध्वादिभिर्मंदेग्रौयवाग्वासाहघृतपा-
नम्
- २१६ दीर्घकालप्रसंगान्मंदेग्रोसाम्लरसैर्भो-
जनादि
स्नेहादिभिःशरीराभ्योर्बलवर्धनम्
कोष्ठगामैःस्नेहैर्बर्धनेदृष्टांतः
- २१७ भोजनातिभोजनाभ्यांकायाग्निवर्ध-
नंनेतिसदृष्टांतम्
अग्निवर्धनप्रकारः
- २१८ भस्मकाख्यामैःशांतिनयनंसदृष्टा-
तम्

- अजीर्णभोज्यानि
आविकर्मासादनम्
तृषितस्यपयःपानादि
२१९ संक्षेपेणचिकित्सा
अत्यग्रवेगुर्वादिभोजनदानेकारणम्
प्रकृत्यैवविरुद्धान्नादि
२२० अथमूत्राघातचिकित्साध्यायः ११
मूत्ररुच्छेदबलातैलनाभ्यंगादि
सिद्धासौलादयःशूलहराः
२२१ दशमूलादिद्रव्यादीनाम्नान्नादौ-
योजनम्
मूत्ररुजापहमदिरापानम्
पैत्तमूत्ररुच्छेदीतलसेकलेपादियो-
जनम्
समधुशर्करशतावर्यादिकपानम्
द्राक्षाजलेनवृषादिककल्कपानंमूत्रा-
घातनाशकम्
२२२ तंडुलाभसाएवार्बुजादिकपानादि
कफजेमूत्ररुच्छेदवमनादि
तथामयेनसूक्ष्मेलापानादि
पानविशेषलेहविशेषौ
२२३ सन्निपातात्मकेमूत्ररुच्छेदयथावस्थं-
पूर्वाक्तम्
अश्मर्यामपीदम्
अश्मर्याःसाध्यत्वादि
अश्मर्याःप्राग्रूपुच्छेहादिक्रमः
अथलेहकथनम्
२२४ वाताश्मरीभेदनपानम्
पित्ताश्मरीभेदनंसाधितघृतपानम्
साधितघृतंकफजाश्मरीघ्नम्
२२५ क्षारादिकल्पना
शर्कराशतनंपानम्
सुरादिनाक्रौंचास्थ्यादिपानं शर्करा-
शतनम्
चूर्णपानमश्मरीपातनम्
क्वाथश्वाश्मरीपातनः
क्षारपानमश्मरीनाशनम्
कपोतवंकामूलपानादि
२२६ शेषेपुमूत्राघातेपुक्रियाविभागः
सर्वमूत्रविकारजिज्ञूलविशेषादि
मूत्राघातेपुदेवदावादिपानम्
धन्वयासस्यरसपानादिवा
२२७ मयपानपूर्वकरथेनगमनादिनाशम-
रीच्युतिः
क्वाथादिपूर्वतरादिकयोजना
शुक्राश्मर्याचिकित्सा
एवमुपशमाभावेराज्ञाःप्रश्नपूर्वकंश-
खावचारः
२२८ प्रश्नप्रकारः
ततःकर्तव्यप्रकारः
२३० ततआतुरावगाहादि
ततोमूत्रसंशुद्ध्यादि
२३१ कपायेणव्रणप्रक्षालनादि
ततोव्रणस्वेदादि
ततऊर्ध्ववर्षपर्यंतनगायारोहणनिषे-
धादि
२३२ अथप्रमेहचिकित्साध्यायः १२
मेहिनेवेमनरेचनादि
२३३ अनुबंधरक्षार्थंशमनानि
असंशोध्यस्यसर्वमेहेषुतेपापानम्
तेपांकथनम्
कफपित्तयोस्त्रयस्त्रयःकपायाः
२३४ रोधादिभिर्यथायोगंपानान्नकल्प-
नादि
वातोल्बणेपुतैरेवलेहप्रकल्पना
यवादिविकारादीनिप्रमेहेहितानि
२३५ सीधुनासक्तुविशेषपानादि
कफपित्तप्रमेहेमुशालादिजपुष्पपा-
नादि
वातकफजादौतैलादिप्रकारः
साधितघृतंसर्वप्रमेहपिटिकादिजित्
२३६ रोधासवःप्रमेहादिनाशकः
२३७ अयस्कृतीरोधासबाहुणैरधिका
प्रमेहिणेहितमुद्धर्तनादि

- रसायनमेहादिजित्
 २३८ धनरहितप्रमेहिणो मुनिवृत्त्यादि
 रुशनरस्यौषधयुक्ताहारैर्बृंहणम्
 पिटिकानां शोकवत्समुपचारः
 तासां प्राग्रूपएवसोरिवृक्षांब्वादिपानम्
 २३९ तत्र तैलादिकरणम्
 पाठादिचूर्णलेहः
 मेहिनः शिलाजतुपेलशतादनेन पुनर्न-
 वत्वम्
 २४० अथ विद्वधिवृद्धिचिकित्साध्यायः १३
 आमविद्वधौ शोकवदुपक्रमः
 पक्वेतुव्रणवच्चिकित्सा
 वातविद्वधौ वातिकव्रणलेपविशेषः
 विशोधनव्रणरोपणादि
 पित्तव्रणस्य शोधनलेपनादि
 २४१ कफजव्रणस्य शोधनलेपनादि
 रक्तायुद्धवेपित्तविद्वधिवत्क्रिया
 अंतरे विद्वधौ पानम्
 अपक्वाभ्यंतरोत्थिते विद्वधौ सिद्धघृ-
 तपानादि
 २४२ पानादिषु मधुशिशुर्काथिः पक्वविद्व-
 धिहरः
 त्रायंत्यादिकाथो विद्वध्यादिनाशकः
 साधितं घृतं पूर्वगुणम्
 अन्यत् साधितं घृतं पूर्वगुणम्
 २४३ शृंगादिभीरक्तहरणम्
 विद्वधेरुपनाहः
 पक्वविद्वधिभेदनादि
 अंतर्भागस्य विद्वधेश्चिह्नम्
 विद्वधौ दोषविशेषस्योपेक्षादि
 २४४ यवादिजैयूपैः स्नानं प्रशस्तम्
 दशाहादन्तरं शोधनादि
 विद्वधेर्गुल्मवदुपक्रमः
 सप्तविद्वधिषु कपायैर्गुग्गुलुयोगः
 यत्नेन पाकवारणादि
 २४५ स्नानजे विद्वधौ प्रायो व्रणवत्क्रिया-
 क्रमः

- स्निग्धस्य शोधनादि
 ततो वातप्रकृपायककल्मेहैर्निरूहादि
 २४६ पित्तरक्तोत्थितवृद्धावामशोफक्रियादि
 श्लेष्मिके वृद्धौ गोमूत्रेण दावीकलकपा-
 नम्
 मेदोजवृद्धौ रोगस्य दारणादि
 २४७ मूत्रजवृद्धौ वेधादि
 अत्र जेवृद्धौ वातवृद्धिसदृशी चिकि-
 त्सा
 सुकुमारसंज्ञं रसायनम्
 २४८ वर्ध्मशांत्यभावे वस्तिकर्मादि
 तत्रानेकमतानि
 २४९ अथ गुल्मचिकित्साध्यायः १४
 गुल्मस्य तैलासाधनादि
 गुल्मे स्नेहपानादि
 २५० वातिके गुल्मे बृंहणान्यन्नादीनि
 सानुवातन निरूहप्रयोगः
 वस्तिकर्मगुल्मघ्नम्
 वातगुल्मवतां शूलादिजित्साधित-
 घृतपानम्
 २५१ सिद्धसर्पिर्गुल्मादिजित्
 दाधिकं नाम घृतमपस्मारादिनाशकम्
 २५२ सिद्धघृतं वातगुल्मनुत्
 सिद्धं घृतं सर्ववातगुल्मविकारजित्
 २५३ साधितं घृतं वातगुल्मजित्
 वातजगुल्मे कफोद्धमनम्
 शूलादिषु क्वाथचूर्णगुटिकाः
 चूर्णपानम्
 कफवातिके गुल्मे चूर्णवटकाः
 २५४ हिंवादिचूर्णैस्तु च्छूलरुच्छूलगुल्मादि-
 नाशकम्
 श्वणादिकं चूर्णं वैश्वानरदीपनम्
 पूर्णकोजठराग्निजनको वातगुल्म-
 हाच
 २५५ शार्दूलस्य श्रृणोर्व्याधिनाशकः
 सिधूत्वादिचूर्णपानं कफवातजरो-
 नाशकम्

- गुल्मादिपुदधिमस्तुयुतं चूर्णम्
चूर्णादिगुल्मादिघ्नम्
सुरामंडेनमातुलुंगैरसादिपानं वातगु-
ल्मरुजापहम्
- २५६ शुंठ्यादिचूर्णवातत्द्वागोदिजित्
गुल्मवतः प्रसन्नया सह एरंडतैलपानम्
वातगुल्मिनः पित्ते विरुद्धे विरेचनादि
क्षीरशंपं वातगुल्मादिनाशकम्
- २५७ तैलादिकपानं गुल्मादिनाशकम्
शूलादिपुचित्रकादिस्तथः
पुष्करादिकथितपानं कोष्ठदाहादि-
त्तत्
कथितपानं कोष्ठादिशूलजित्
वातगुल्मिनः शिलाजतुपानादि
उदावर्तसंति यूपैर्भोजनादि
सदोपनरस्याबिडादियुतं घृतम्
- २५८ नीलिनीघृतं गुल्मादिघ्नम्
कुङ्कुटाद्यावातगुल्मोपकम्
वातगुल्मिनां भोजनपानम्
पैत्तिके गुल्मे विरेचनम्
- २५९ रूक्षोष्णजे सपिस्तिकादि संशमनम्
आत्ययिके गुल्मे स्नं सनम्
सिद्धघृतं पित्तगुल्मघ्नम्
- २६० पित्तगुल्मशान्त्यर्थं द्राक्षादिपानम्
पैत्तिकगुल्मशमनं पानम्
पैत्तिके गुल्मदाहेऽभ्यंगादि
विदाहपूर्वरूपेषु गुल्मादिपुष्करहरणम्
तत्रकारणम्
- २६१ तृप्तदोषादेः सर्पिरभ्यासः
पाकान्मुले गुल्मे पित्तविद्धितुल्या-
क्रिया
शाल्यादिभोज्यं साधितजलपानं च
श्लेष्मजे गुल्मे वमनादि
गुल्मसंशोधनादि
- २६२ पक्वसर्पिः कफगुल्मघ्नम्
भस्मातकघृतं कफगुल्महरं घृहीहादि-
जिब
- ततोऽस्य गुल्मदेहयोः स्वेदाचरणम्
सर्वगुल्मे स्नेहस्वेदयोः कृतयोः क्रिया-
सिद्धिः
गुल्मे शैथिल्यगते यंत्रविध्युदितघटि-
कायोजनादि
- २६३ अथवाकफगुल्मस्थलेपनादि
ततः शोधनादि
मिश्रकारण्यः स्नेहो गुल्मिनां वृद्ध्यादि-
ष्वमृततुल्यः
- २६४ अथवानीलिनीघृतपानादि
दंतीहरीतक्यः घृहीहादिष्वयः
चूर्णलेहादि
- २६५ गोमूत्रेण कुष्ठादिपानादि
गुल्मनाशनिरूहयोजना
क्षारादिभिर्गुल्मजयः
कफाधिके गुल्मेऽश्मरीग्रहणीपूकाः-
क्षाराः
क्षारपानं गुल्मादिजिद्विषनाशकं च
- २६६ क्षारः श्लेष्मपतनरुत्
मंदेऽप्रणरुचौ मार्गशुद्धये आसनादि-
योजना
अन्नभक्षणम्
- २६७ पिप्पल्यादिभिः सह सुराजांगलश्व-
गुल्मजित्
एवंशमाभावेत्तु तेरके क्षारादिभिर्दा-
हकरणम्
दाहविधानम्
आमान्वये वन्हि संधुक्षणादि
- २६८ नार्या अस्त्रसंभवे गुल्मे स्नेहविरेचनम्
रक्तोत्थे गुल्मे बिलकाथः
तिलकाथेन चूर्णपानं गुल्मरुजात्तत्
गुल्मशैथिल्यजनन्यामात्रायाः प्र-
योगः
एवं प्रभेदनाभावे योनि विरेचनम्
तस्य योनौ क्षारयुक्तमृष्टतिलचूर्णादि
- २६९ अप्रवर्तमाने रक्ते गुल्मप्रभेदनाम्

- प्रवृत्तेरकेयमकाम्यकदेहायाःसमुपे-
क्षणदि
रुधिरितिप्रवृत्तेरकपित्तादिहराःक्रियाः
२७० अथोदरचिकित्सिताध्यायः १५
उदरिणोविरेचनम्
विरेचनप्रकारः
उदरघ्नसर्पिष्योजना
साधितघृतप्रस्थयाजना
२७१ पानंसर्बोदरापहंकफमारुतोत्थेगुल्मे-
हितंच
उदरिणःसिद्धसर्पिष्यपानम्
अथबान्येनसिद्धघृतपानम्
स्नेहैःस्निग्धनरस्यविरेचनम्
चूर्णपानादिजातसलिलसर्बोदरनाश-
कम्
२७२ गवाक्ष्यादिचूर्णपानम्
नारायणोनामचूर्णोरोगगणापहः
२७३ गुल्मादिपुहपुषादिचूर्णपानंवातादि-
नाशकम्
नीलिन्यादिकचूर्णमुदरगुल्मनुत्
पूर्वबच्चदुग्धपानादि
चूर्णविशेषपानमुदरादिघ्नम्
२७४ स्नुकृक्षीरसिद्धमाज्यपूर्वगुणम्
घृतादीनांपश्वात्प्रेयादिपानम्
२७५ जीर्णेघृतेशुंठीसाधितजलपानादि
पुनःपुनःसर्पिष्यपानम्
गुल्मादिरोगाणांशांतयेएतानिसिद्ध-
घृतानि
आनाहभेदनघृतपानादि
तृतदोषस्यशालयोदनभक्षणम्
उदरिणोदोषशेषेनिवृत्तयेहरीतकी-
सहस्रभक्षणादि
२७६ अथवाचित्रकदेवदारुकलकपानम्
साधितपयःपानंप्रवृद्धोदरजिन्
भोज्याहारभोजनादि
समीरणेपाश्वशूलादिरुतिविल्यादि-
युततैलपानादि
२७७ कफादौवातेनावृत्तेरंडतैलंहितम्
उदरस्यबाह्यांतःप्रलेपनम्
क्वाथादिभिजठरसेचनम्
उदरस्यस्वेदपूर्वकंवेशनम्
पुनराध्मानेनिरूहादिभिरुपचारः
वायोनरमाध्मापयतिबस्तयः
२७८ इतिजठरिणां सामान्यतःक्रियाः
वातोदरेपक्कघृतपानादि
संसर्जनेरुतेचलायक्षीरम्
अनंतरमुदरिणोवस्तिनानिरूहादि
ततस्तिलादिभिरनुवासनम्
२७९ बलिनःपैत्तेजठरेस्नेहनपूर्वकंविरेच-
नादि
दुर्बलस्यानुवासनपूर्वकंशोधनादि
२८० पुनःक्षीरंपुनश्चेत्यादि
कफोदरेबलवतःस्नेहनादि
ततोनिरूहादि
अरिष्टदानादि
२८१ क्षारउदरगुल्मादिनाशकः
दुर्बलस्यकफोदरस्यारिष्टपानेनजयः
मूलकधीजैजठरजयादि
सन्निपातोदरेदंत्यादिनैलपानम्
२८२ त्रिदोषजेजठरेउदरिणश्चिकित्सा
अथवापानभोजनसंयुक्तंस्थावरवि-
पदानादि
तृतदोषस्यस्नानपूर्वकंशीतपयःपा-
नादि
२८३ एवंदोषेनिर्तृतेदुर्बलस्यकरभपयःप्र-
योगः
प्रीहोदरेचिकित्सा
घृतेजातेविशोधनपूर्वकंक्षारपानादि
२८४ कृष्णांबुनाचूर्णपानम्
षडंगादिकपानंगुल्मप्रीहघ्नम्
प्रीहनाशप्रकारः
कामलादिघ्नसिद्धजलादिपानम्
२८५ साधितघृतंप्रीहाभिवृद्धिनाशकम्
तैलपानंकफवानोत्थप्रीहनाशकम्

- एवमप्यनुपशांतोगुल्मविधानेनाभि-
कर्म
पित्तोल्बणेप्लीहनिःसाधितसर्पिरादि
चकृतिप्लीहवत्कर्म
दक्षिणबाहौसिरामोचनम्
बद्धोदरिणःसानुवासननिरूहादि
२८६ छिद्रोदरस्यश्लेष्मोदरवदाचारः
उदकोदरेपूर्वमपांदोषहरयोजनादि
२८७ उदकोदरगुटिकापानम्
एवमशांतौशस्त्रप्रयोगः
बद्धोदरादाबुदरपाटनादि
२८८ जलोदरस्वान्येषामपिजातजलानां-
जटुराणांचिकित्सा
२८९ सलिलोदरस्यवत्सरेणजवप्रकारः
उदरिण आहारादौवर्ज्यावर्ज्ये
सर्वादरेवातादिशमनक्रियाप्राश-
स्त्यम्
२९० उदरिणोदीपनानिलघूनिचमोज्यानि
उदरिणायवागूभक्षणादि
उदरिणस्त्याज्यानि
उदरेपानव्यवस्था
२९१ वातकफादीनांतक्रंशस्तम्
सर्वप्रयोगाणामनुक्षीरंतक्रप्रयोगः
भेषजोपचितानांक्षीरमेवप्रशस्तम्
२९२ अथपांडुरोगचिकित्साध्यायः १६
पांडुरातुरस्वादौकल्याणाख्यसर्पिष्मा-
नादि
सिद्धंघृतंतृदयायर्तिजित्
स्नेहितस्यवमनादि
२९३ पांडुरोगग्रंथपानम्
स्वर्णक्षौर्यादिकपानादि
लोहचूर्णपानादि
हरीतकीलेहः
पांडुरोगादिग्रंथचूर्णपानम्
२९४ वासादिकाःपांडुरादिघ्नः
कामलादिनाशनचूर्णितमथोरजः
पांडुरोगिणोगुटिकाः
मंडूरवटकाःपांडुरोगघ्नः
छादिघ्नाश्च
२९५ ताप्यादयःपांडुरोगघ्नाः
वटकाःपांडुरादिघ्नाः
२९६ लेहोहलीमकादिनियामकः
पानभोजनेहस्वपंचमूलजलशस्तम्
इतिपांडुरोगेसामान्योपधम्
२९७ पवनजादौपांडौलेहप्रायादिभेषजम्
पांडौकायान्मूत्रघृतंघृतयोजनाच
शृतंघृतंमृत्तिकारुताविकारनाशकम्
केतरादिभिःपक्वंसर्पिःपूर्वगुणम्
मूत्रभेषणार्थेभावितमूत्रान्मू
२९८ दोषानुगमाद्वेषजयोजना
कामलायांपित्तहरमौपधम्
पक्वोघृतप्रस्थःकामलादिघ्नः
कामलापहोपधपानम्
निर्कुंभकल्कपानादिवा
कामलिनस्त्रिफलाद्यन्यतमरसयो-
जना
निशादिभिरंजनंकामलादितृत्
२९९ आतुरविशेषस्यकहरद्वयैःपित्त-
जयः
आतुरविशेषस्यचिकित्सा
ततःकामलाविहितोविधिः
३०० कुंभकामलायांशिलाजतुपानादि
हलीमकवतश्चिकित्सा
३०१ पांडुरांगेषुशोफचिकित्सितम्
अथश्वयधुचिकित्सिताध्यायः १७
श्वयधोलघुभोजनपूर्वकंनगरादिपा-
नादि
मंदाग्नेस्तक्रपानादि
३०२ प्रयोगविशेषोगुल्मादिजित्
शोफाद्यभिभूतस्यसाधितघृतपानम्
३०३ पक्वोघृतप्रस्थःशोफादिहा
पक्वंघृतपूर्वगुणम्
अभयाघृतयोजनम्
प्रवृद्धशोफादिनाशकमौपधम्

- ३०४ श्वयथोहितभोजनादि
शोकादिमनापेया
- ३०५ अन्यापेयापूर्वोक्तगुणा
शैलेयादिभिरभ्यंजनतैलादि
निंबादिवारिणास्नानम्
एकांगजेशोकेपुनर्नवादिभिलेपः
- ३०६ अनिलजेशोकेत्रिवृत्पानादि
पित्तश्वयथोक्तिकारुण्यघृतपानादि
अंतस्तापनुष्णादिघ्नःकायः ।
कफोद्देवेशोकेआरुग्बधादिसिद्धतैल-
पानम्
स्रोतोविबंधादौसतिक्षारादिशीलनम्
- ३०७ प्रलेपोन्मर्दनयोर्योजना
कुष्ठादिभिःसिद्धेन्मृजलेस्नानाय
एकांगकेशोकेलेपः
दोषानुसारेणशुद्ध्यादि
अजाज्यादिपानंत्रिदोषोत्थशोकघ्नम्
- ३०८ क्षतोत्थादौशोकेऽसृग्बिषोधनादि
शोफिनोद्यम्यादिमांसादिवर्जनम्
अथविसर्पचिकित्साध्यायः१८
विसर्पेषुपूर्वेलंघनादि
- ३०९ विसर्पवमनादि
विसर्पविरचनादि
अल्पदोषेशमनप्रकारः
दुरालभादिपानम्
दाव्यादिपानम्
शाखादुष्टेरकेरकहरणम्
- ३१० निरामेपुंसिघृतादिकंहितम्
रक्तेनिर्दुतेप्रलेपसेकादि
वातविसर्पशतपुष्पादिकंप्रलेपनम्
पित्तविसर्पप्रलेपः
अन्योपिलेपः
- ३११ लेपःश्लेष्मविघ्नपट्टत्
अन्यविधौलेपः
एभिःसेकादिकाः
कफस्थानगतेसामेवायौलेपाः
- ३१२ संसृष्टदोषचिकित्सितम्
- अग्निविसर्पघृतप्रलेपादि
ग्रंथिविसर्पचिकित्सितम्
- ३१३ अथवाप्रदेहादि
दंत्यादिद्रव्यलेपगुणः
ग्रंथिभेदचिकित्सितम्
- ३१४ ग्रंथ्युपशमाभावेदाहः
ग्रंथिविसर्पवतोरक्तमोक्षः
प्रक्षिन्नेवाद्यांतर्ग्रणवच्चिकित्सितम्
- ३१५ रक्तहरणकारणम्
विसर्पिणोघृताभावादि
अथकुष्ठचिकित्सिताध्यायः १९
- ३१६ कुष्ठिनःस्नेहः
वातोत्तरेकुष्ठेतैलादि
पित्तकुष्ठादिजयप्रकारः
- ३१७ महातिकसंज्ञस्यप्रकारः
कफोत्तरेपक्षघृतादि
सर्वकुष्ठेषुचिकित्सितम्
कुष्ठजयस्यान्यप्रकारः
पूर्वोक्तैरभ्यंजनम्
स्निग्धस्यकुष्ठिनःशोधनादि
- ३१८ कुष्ठिनःशिराविमोचनादि
स्नेहैराप्यायनादि
यजकसंज्ञघृतम्
महावज्रकम्
- ३१९ उर्ध्वाधोविशुद्धिकरघृतप्रकारः
कुष्ठादिबिजिगीषोश्चिकित्सितम्
लेलीतकवसाकुष्ठघ्नी
शाल्यादिकमन्नपानंकुष्ठेहितम्
अम्लादिकमहितम्
- ३२० अन्यःकुष्ठनाशनप्रकारः
जितेंद्रियाणांकुष्ठादिनाशनप्रकारः
- ३२१ कुष्ठादीनांपरमंभेषजम्
त्रिफलादिलेहोवा
वृक्षककाथस्त्वयोगनाशकः
अन्यकुष्ठनाशकम्
- ३२२ दाव्यादयःकुष्ठनाशकाः
निशादिकषायादिःकुष्ठनाशकः

- पाठादियुतगोमूत्रपानंकुष्ठनाशकम्
लाक्षादिचूर्णयुतगोमूत्रपानंतथा
- ३२३ रुच्छकुष्ठनाशनप्रकारः
कुष्ठाजिदसायनम्
अन्यत्कुष्ठनाशकम्
शशांकलखालेहःकुष्ठनाशकः
पथ्यादिपिंड्याकुष्ठजयः
- ३२४ खदिरचूर्णकिटिभादिनाशनम्
सितादिलेहःकुष्ठनाशकः
कुष्ठघ्नचूर्णम्
तुवरास्थिशीलनम्
एवंदोषेजितेलेपादि
- ३२५ कुष्ठानांपोटलेःस्वेदादि
कुष्ठविशेषेषुक्षारनिपातनम्
कुष्ठविशेषेलेपः
मुस्तादिकषायः
- ३२६ कुष्ठापहःकाथः
काथलेपःकुष्ठघ्नः
शिरीषत्वगादिलेपःकुष्ठजित्
चूर्णेनोद्धर्तनादि
- ३२७ चूर्णनदद्वादिनाशः
कल्कोविचर्चिकानाशकः
गुग्गुलवादिभिःकुष्ठनाशः
लेपविशेषेणसिध्मनाशः
- ३२८ सुवर्णलतातैलाभ्यंगेनसिध्मनाशः
लेपविशेषःसिध्मनाशकः
घृततैलपाकादिनाचर्मैककुष्ठादिनाशः
- ३२९ त्वन्दोषाणांबज्रकसंज्ञितैलनाशकम्
महावज्रसंज्ञिश्वित्रादिघ्नम्
तैलविशेषःकुष्ठदृत्
तैलविशेषःकट्टादिनाशकः
दद्रुपूकलेपादि
- ३३० चित्रकादयोवातादिघ्नाः
पित्तकफकुष्ठप्रलेपः
घृतविशेषैरभ्यंगःकुष्ठेषुहितः
खादिरादयःरुमियुतकुष्ठनाशकाः
- ३३१ वाताधिककुष्ठेषुघृतादि
- लेपानांसिद्धिकारणम्
बहुदोषकुष्ठिनःसंशोधनम्
कुष्ठिनोबमनादिकालः
- ३३२ कुष्ठिनःरुत्सनदोषनिर्हरणंकार्यम्
ग्रतादीनि कुष्ठनाशकानि
अथश्वित्ररुमिचिकित्सिताध्यायः
२०
- श्वित्रशमाययत्नकरणेहेतुः
- ३३३ श्वित्रेपूर्वसंशोधनादि
कंटकेनस्फोटकभेदनादि
कल्कपानादि
- ३३४ श्वित्रबतोगोमूत्रविशेषपानम्
भृंगराजखादनादिवा
प्रलेपःश्वित्रादिघ्नः
श्वित्रेदग्धचर्मविशेषलेपोहितः
पूतिकीटलेपःश्वित्रघ्नः
श्वित्रशाल्यैर्मल्लघातकलेपः
- ३३५ लेपविशेषाःपूर्वगुणाः
श्वित्रेपिष्टविशेषःसवर्णकरः
श्वित्रेलेपविशेषः
कुष्ठेषुमल्लघातकादिकलेपः
- ३३६ रुमिचिकित्सितम्
रुमिणोदरेवस्तिथोजनादि
- ३३७ मूर्ध्नेषुपुरुमिपुशिरोरोगनिषेधोक्ता-
चारः
विडंगादिभिस्तक्रसाधितपेयापानम्
शिरीषादिरसपानादि
रुमिमतोलेहः
शिरोगतेपुरुमिपुचूर्णनस्ये
- ३३८ पूपलिकाभक्षणीदि
नोपादिष्वेतद्विध्यादि
पानेवस्तोचतैलयोजना
पुरीषजेपुरुमिपुवस्तिविरचने
कफजन्मसुशिराविरकादि
रक्तौत्थरुमिचिकित्सा
- ३३९ रुमिजिहासोःक्षीरादिवर्जनम्

अथवातव्याधिचिकित्स्ताध्यायः

२१

- बायोरादौस्नेहोपचारादि
 ३४० स्नेहकरणकारणम्
 अत्रदृष्टांतः
 स्विन्नस्यहर्षादिशमनादि
 स्विन्नस्योपयुक्तेर्हेफलम्
 ३४१ आतुरस्यपुनःस्नेहस्वेदयोजना
 एवंशमाभाविशोधनम्
 सिद्धघृतपानादि
 मारुतानुलोमनेहेतुः
 विरेचनाहस्यनिरुहैरुपाचारादि
 ३४२ आमाशयगतेवातेषट्चरणादयो-
 जना
 अधोनाभेःस्थितेवायाववपीडकः-
 शस्तः
 कोष्ठगेश्वाराद्याःपाचनादीपनाश्रहि-
 ताः
 तृत्स्थेस्थिरासिद्धं पयः
 शिरोगतेशिरोगस्त्यादि
 त्वगाश्रितेस्वेदादीनि
 ३४३ रक्तस्थेशीतप्रदेहादि
 मांसभेदःस्थेविरेकादि
 अस्थिमज्जास्थस्यस्नेहेर्जयः
 शुक्रस्थेग्रहर्षादि
 रुद्धमार्गशुक्रदर्शनेविरेकादि
 वातेनगर्भशुष्केउत्थापनेसिद्धंक्षीरम्
 स्नावादिप्राप्तेस्नेहादि
 संकुचितेगेऽभ्यंगः
 रक्तेच्छुतेआगारिधूमादिभिलेपः
 ३४४ अपतानकार्तस्यत्वरितमुपक्रमः
 तस्मिन्नस्यादि
 र्ऋहाःस्वेदाश्रयवननाशकाः
 ३४५ वेगांतरेपुमूर्धेरचनादि
 वायावधिकसर्पिर्हितम्
 सिद्धंघृतदुष्टवातादिनाशकम्

महानिबस्याशोकस्यतिलवकवद्वि-
 धिः ८

एवंशुद्धवातापतानकेसंसृष्टदोषेदोष-
 द्वयोक्तम्

- ३४६ कफयुक्तंतुर्वादिचूर्णपानम्
 वास्याभ्यंतरयोरायामयोरर्दितवत्कि-
 यादि ८

विचूर्णदंतलक्षणादिरूपस्यशीघ्रंजी-
 विनाभावः

एतद्विपर्ययेणमंदेषुवेगेषुजीवनादि

- ३४७ जिह्वास्तंभेवातस्योपक्रमः

अर्दितादौनावनादिचिकित्सितम्

पक्षाघातेस्नेहनादि

अवबाहौनस्यादि

उरुस्तंभेनस्यादिनिषेधादि

- ३४८ अथवात्रिफलादिकलकलेहादि

व्योपादिभिर्गुगुलुभक्षणांमेदःश्ले-
 ष्मामवातजघ्नः

एवमरुतःशमनादि ।

उरुष्कंभिणोव्यायामादि

- ३४९ शेषवातरोगेषुस्थानदूष्याद्यालोच्य-
 चिकित्सितम्

मारुतार्दिनशरीरस्यकथितादिपानम्

रास्नादिपक्षसर्पिर्वातरोगतृत्

पक्षसर्पिर्वाद्यादिनाशकम्

- ३५० शिरोगतेवातेनस्यप्रयोज्यम्

पक्षतैलंकफयुक्तवातनाशकम्

- ३५१ तैलप्रस्थंशेषवातरोगघ्नम्

तैलाढकंतुल्यक्षीरंसिद्धंरुद्धमारुता-
 दिनाशनम्

सिद्धतैलंवातादिजित्

- ३५२ त्रैलतैलंकासादिनाशकंवातरोगघ्नं च

- ३५३ घानाद्यवसरेउक्तस्नेहप्रयोगेशीघ्रंदु-
 ष्टवातनाशनादि

कफविशेषादेर्वास्तिभिर्जयः

अथवातशोणितचिकित्स्ताध्यायः

२२

- ३५४ वातशोणितिनोशोणितहरणादि
रूपागादिपुजलेकाभीरुधिरहरणादि
अंगम्लानोरुधिरहरणनिषेधादि
बिरेचनयोग्यस्यबिरेचनम्
वाताधिकेवातरक्तेपुराणवृतपानम्
सिद्धंघृतंवातशोणितत्तद्
सिद्धंघृतपानादि
३५५ बलादिभिःशृतंपयोवातरुजांनाशनम्
धारोष्णंगोमूत्रयुतमनुलोमनम्
पित्तेवातशोणितेपक्वशतावर्यादिपानं
बहुदोषस्यबिरेकार्थमैरंडतैलपानादि
हरीतकीनांकाथादि
वातरक्तवतःक्षीरबालाभिर्मलनिर्हर-
णम्
३५६ कफोत्तरेवातशोणितेमुस्तादीनांका-
थपानम्
स्नेहिनोरुक्षणम्
शूलयुतेवातरक्तेचिकित्सितम्
कोकिलाक्षककाथपानंवातरक्तशम-
नम्
लेलीतकीबसापानंमुरूढखुडजित्
३५७ आभ्यन्तरमुद्दिष्टमतःपरंवाह्यम्
पक्वसर्जरसपानंज्वरदाहार्तिनुत्
पिंडतैलाभ्यंगोवातरक्तुरुजाहरः
दशमूलेनसिद्धंसर्पिःशूलत्तद्
स्तंभादिभिरार्तस्यकोष्णस्नेहैःपरिषे-
चनंवा
स्तंभाक्षेपकहिष्मासुशूलार्तस्यप्रा-
ग्बत्पारेषेचनम्
स्तंभाद्यार्तस्यनिकाथादिभिःपरिषे-
चनम्
३५८ सेकार्थद्वयाणि
सुखस्पर्शाःस्त्रियोदाहनाशकौः
रुग्दाहादिनिवर्हणोलेपः
शूलघ्नमुपनाहनम्
३५९ उपनाहेनस्तंभादिनाशकानि
प्राग्बत्प्रलेपयोजना

- शूलनिवृत्त्यर्थोलेपः
अनिलेऽधिकेमूत्रादिसिद्धांजनम्
सेकाभ्यंगयोःसमाक्षिकंचुकम्
३६० कफोत्तरेवातरक्तेगृह्णमादप्रलेपः
वातकफोत्तरेवातरक्तेप्रलेपः
वातकफोत्तरेवातरक्तलिप्तस्याम्लैःसे-
चनम्
लेपादिभिरुत्तानवातरक्तचिकित्सा
गंभीरवातशोणितस्यबिरेकादिभि-
श्चिकित्सा
वातश्लेष्मात्तरेकोष्णालेपाद्याः
पित्तरक्तोत्तरेवातरक्तेलेपादयोहिमाः
३६१ वातासृगादीनामार्तिनुत्सिद्धतैलम्
सिद्धतैलंवातशोणितोद्भववातरक्तह-
रवादिगुणम्
३६२ मार्गसंरोधात्कृपितेवातेस्नेहनबृंहणादि
प्राणादिचिकित्सा
निरामतानीतेवातेशुद्धवातचिकित्सि-
तम्
भंगशोष्णादयोवश्यंचिकित्स्याः
३६३ पित्तावृतेवायोपचयिणशीतोष्णक्रि-
यादि
पित्तावृत्तेवायौसक्षीरवस्त्रियोजनादि
पित्तावृत्तेवातेमधुयष्टितैलादिनसिच-
नादि
३६४ कफावृत्तेयवान्नादीनि
संसृष्टेपित्तविनिर्हरणादि
रक्तसंसृष्टेवातेशोणितिक्रीक्रिया
मांसावृत्तेस्वेदादयः
आढ्यवातेमेदसावृत्तेप्रमेहमेदोवात-
घ्नमौषधम्
अस्थिमज्जस्थेवातेमहास्नेहादि
रेतसावृत्तेपूवंकम्
३६५ अन्नावृत्तेपाचनीयादि
मूत्रणावृत्तेत्रपुसादीनि
वर्चसावृत्तेवातेएरंडतैलादि
सर्वस्थानावृत्तेकफपित्तयोरविरुद्धादि

- सर्वधात्वावृतेपानौषधादि
 ३६६ अपाने आवृतेदोषनादि
 एतद्विचार्यभिषजाकर्तव्यम्
 विमार्गगवायूनां स्वमार्गनयनम्
 ३६७ पित्तरक्तसंसर्गवर्जवातावरणहालशुनः
 रक्तावृतेपित्तहरादि
 एतच्चायुर्धदकलभूतचिकित्सितम्
 औषधस्वपर्यायाः
 ३६९ अथवमनकल्पाध्यायः १
 अत्रमहर्षयः प्रमाणम्
 वमनविरेचनयोर्मदनत्रिवृन्मूले श्रेष्ठे
 व्याधिचशाज्जीमूतादेर्विशिष्टा
 ३७० वमनेमदनकलचूर्णयोजना
 अनंतरंपानादि
 ३७१ अथवापिष्पलीचूर्णपानम्
 तद्दयदाहादौक्कथितक्षीरादिपानम्
 ३७२ कफछयादौदधिसरादिवमनेहितम्
 कफेनाभिभूताग्नौ शुष्यच्छरीरे च वम-
 नम्
 लेहविशेषेण वमनादि
 समूलव्याधिना शक्यपायादि
 पुष्पाघ्राणेन वमनम्
 ३७३ कलाभावे वमनेमदनपुष्पादि
 तत्र जीमूतायाः कल्प्याः
 विशेषेण ज्वरादिपुजीमूतयोजना
 ३७४ तुंबीकोशातकीष्वपीयंकल्पना
 पित्तश्लेष्मज्वरिणश्चूर्णपानम्
 पित्तज्वरे जीमूतचूर्णपानादि
 ३७५ कासाद्यार्ते वमनविषये इक्ष्वाकादि
 इक्ष्वाकुप्रवालसीधितक्षीरयोजनम्
 कफकासादिपुवमनार्थे दधिविशेष-
 पानम्
 पांडुरादीं तस्येक्ष्वाकुफलमध्यपानादि
 विषगुल्मादिपुडगलोक्षीरेण तद्वी-
 जपानम्
 ३७६ कफोद्वज्वरादिपुमंथपानादि

- गुल्मादौ मांसरसैस्तुब्धाः कल्कपा-
 नादि
 कासादिपुगदे पुकोशकलाख्यइष्टः
 कासत्तद्वयदाहयोल्लेहाः
 ३७७ कफविशेषे उष्णीदकानुपानलेहाव-
 मनाय
 धामार्गवस्य कल्को विषघ्नः
 धामार्गवफलपानादिवमनाय
 प्रगाढे पुक्कृष्ठादिपुक्ष्वेदः
 अनूपमांसपानादि
 ३७८ रोगविशेषे सुकुमारे पुकुटजं वमनम्
 अन्यसहितकुटजवीजपानादि
 एवं वमनेऽन्यौषधकल्पना
 ३७९ अथविरेचनकल्पाध्यायः २
 त्रिवृतः स्वरूपकथनम्
 सर्वरोगजित् त्रिवृत्
 त्रिवृतो मूलं द्विप्रकारकम्
 ३८० श्यामं मूर्च्छादित् त्
 तस्यामूलग्रहणप्रकारः
 वातामयादौ विरेचनप्रस्तावे तच्चूर्णपा-
 नम्
 तद्व्यं विरेचनं लेहः
 ३८१ सन्निपातज्वरादिपीडितस्याजगंधा-
 दिचूर्णलेहः
 इक्षुगंडिकाभक्षणम्
 वातपित्तकफोत्थादिपुचूर्णपानं विरे-
 चनम्
 लेहो गुल्मादिरोगघ्नः
 ३८२ कल्याणसंज्ञो गुडः कुष्ठादिनाशकः
 मूत्ररुद्धादिपुगुटिकाः
 ३८३ त्रिवृदादिकं विरेचनम्
 शरदि त्रिवृदुरालभादिकं विरेचनम्
 हेमंते त्रिवृतादिकचूर्णपानम्
 यीष्मर्तो त्रिवृच्छंकरा विरेचनम्
 क्षिग्धानां मलदोषत्तद्व्योमः
 रूक्षाणामपिश्यामायंचूर्णम्
 ज्वरादिपुराजवृत्तोधिकपथ्यः

- ३८४ बालादौ चतुरंगुलस्य योजना
शम्याकफलस्यैहणादि
दाहायार्ते शम्याकफलमज्जासुखं वि-
रेचनम्
चतुरंगुलमज्ञकपायपानम्
तन्मज्ञपानं प्रकारान्तरेण
- ३८५ तिल्वकमूलचूर्णपानम्
तिल्वकस्य लेहः श्रेष्ठं विरेचनम्
सुधाप्रयोगनिषेधस्थानम्
- ३८६ सुधाप्रयोगस्थानम्
सुधागुलिकापानम्
घृतेन त्रिवृतादिपानम्
- ३८७ तथैव गुडं बुनाव्योषादिपानम्
श्लेष्मा मयायेषु फलमूलविशेषक-
ल्पना
कफजट्टद्वोगादिपुंश्विनीसप्तलयोः
कर्पमात्रपिंडकल्पना
दंतीद्वयं पुद्गवं मूलं पित्तश्लेष्मविला-
यनम्
अभिष्यन्ने देहादिभिस्तन्मूलपानम्
- ३८८ तस्तिद्वयं वृत्तविसर्पादिजित् ॥
सिद्धं तैलगुल्मादिजित्
त्रिवृद्वरीतक्या अपि विधानम्
विशेषेण ग्रहण्यादीनां हिता मोदकाः
- ३८९ संश्लेपादिभिरल्पस्य महार्थत्वं प्रभूत-
स्याल्पकर्मता
त्वक्कृक्तरादिभिर्विरेचनानि
अथ वमनविरेचनव्यापत्तिद्विरध्या-
यः ३
- ३९० वमनेऽधोगते पुनर्वमनप्रकारः
अजीर्णनऊर्ध्वगते वमने पूर्ववत्
ततस्तृतीयमपि
- ३९१ अस्त्रिगंधस्त्रिगंधशरीरादेर्विरेचनोपध-
गदजनकम्
उत्क्लिष्टदोषस्यानुवासनादि
आध्मातस्य नरस्योदावर्तहरमभ्यंगा-
दिकर्म
- ३९२ पंचमूलादिकृतयवागूः शूलादिना-
शिनी ।
प्रवाहिकादिपुष्पिल्यादिपानम्
पीतौषधस्य कुपितवातादिकृत्यम्
तस्मिन्नवस्थाविशेषवमनादि
- ३९३ अतिवमनः प्रतिक्रिया
पीतभेषजस्यैव गनिग्रहादौ वातहरं-
स्वेदादि
विरेचनाति योगे विरेचनद्रव्योद्धरणं
अतिवमनश्च विरेकादि
- ३९४ विरेकाति योगहरं पानं
वमनाति योगे पानादि
छर्दयतोऽन्तरे प्रविष्टायां जिह्वायां कव-
लयहादि
बाग्राहादिवातरोगेषु वाग्वादियो-
जना
जीवादाने शोणितपित्तपरीक्षा
- ३९५ तृष्णायात्तस्य शोणिते स्त्रवंत्येव प्राण-
रक्षणक्रिया
- ३९६ श्यामादिभिर्वा शृतपय आदि
गुदधंशेष्काथैस्तंभनादि
विसंज्ञस्य भ्रामवेदादि श्रवणं
अथ दोषहरणसाकल्यवस्ति कल्पा-
ध्यायः ४
- सर्वगदप्रमाथी वस्तिः
तत्र कल्कः
- ३९७ सर्वानिलव्याधिहरो निरूहः
वस्तिर्दीपनो मांसादिप्रदश्च
- ३९८ वातश्लेष्मोत्थरोगजिह्वस्तिः
यष्ट्याव्हादिभिः शृतपयः पित्तामयघ्नं
निरूहादिद्राहादिघ्नः
- ३९९ कफरोगितादि निरूहः
सुकुमाराणां निरूहाः
- ४०० वस्तिर्वातघ्नो बलवर्णरुच-
वातजिह्वस्तिः
अभिष्यंदादिद्राहावस्तिः
विद्रुसंगादिदिजिह्वस्तिः

- ४०१ शुक्रकरोवस्तिः
अथसिद्धवस्ति कथनम्
मधुतैलको निरुहः प्रमेहादिजित्
रक्तपित्तजिच्चक्षुष्यश्ववस्तिः
पाय्वादिशूलजिद्धवस्तिः
- ४०२ निरुहकल्पना
युक्तरथनामावस्तिः
दोषत्तुशिवश्ववस्तिः
सिद्धवस्ति संज्ञः
कफामयादिद्विद्धवस्तिः
- ४०३ वातहरोवृष्यश्ववस्तिः
- ४०४ परमशुक्रद्ववस्तिः
तित्तिर्यादिष्वप्येवंकल्पना
व्यायाममयितोरस्कादीनां पुनर्नव-
कारकोवस्तिः
- ४०५ आत्मगुतादिभिः सिद्धेन पयसा भो-
ज्यम्
सिद्धद्वयैः स्नेहवस्ति प्रकल्पनम्
अधुना स्नेहवस्तयः
संबातविकारजिदनुशासनम्
अनूपप्राणिनां साधितावसापूर्वगुणा
शताव्हादिभिः पक्वतैलं समीरणे
- ४०६ संधवेन तप्तं धृतं समीरणजित्
अनुवासनं वृंहणादिगुणम्
अनुवासनं कफरोगजिद्धर्मादिनाश-
कं च
- ४०७ साधितं तैलं कफप्रम् ।
सिद्धमनुशासनं कफे
तीक्ष्णादिचस्तिः
वस्तेस्तीक्ष्णत्वमुद्वे
सिद्धोवस्तिः त्वस्वामयनाशकः
वस्ति योजनप्रकारः
विशोधनानर्हाः
- ४०८ अथ वस्ति व्यापत्तिद्विरध्यायः ५
अस्निग्धादिदेहस्य वस्तिना वातादि-
ग्रहः
- ४०९ तत्रावस्थायां पानविरेचनादि

- अल्पवीर्ये वस्तौ दत्ते वायुरोधादि
तत्र फलवर्ति योगादि
- ४१० वेगसंरोधं कुर्वतः पुंसो वस्ति मूर्च्छादिप्र-
वर्तकः
- ४११ तत्रावस्थायां शीतां मुना मुखसेचनादि
अत्युष्णादिचस्तिः कुक्षिरुग्जनकः
तत्राविरेचनश्च योगवत्लक्षणचिकि-
त्सिते
- ४१२ पैत्तिकस्य क्षारादिरूपे वस्तौ दाहादि
तत्र चिकित्सितम् ।
निरुहव्यापत्तीनामेवं चिकित्सितं
अथानुवासनव्यापत्तीनां चिकित्सि-
तम्
अधिके वातादियोगे चिकित्सा
- ४१३ पित्तावृत्ते स्नेहवस्तौ तस्य विनिर्हरणम्
कफावृत्ते स्नेहवस्तौ विनिर्हरणम्
- ४१४ अत्यशनावृत्ते स्नेहवस्तौ हितमौषधम्
विडावृत्ते स्नेहवस्तौ विनिर्हरणम्
अभुक्तादौ स्नेहवस्तौ विनिर्हरणम्
- ४१५ अपक्वस्नेहे विनिर्हरणम्
अनुच्छास्य वस्तेर्बदने बद्धे विनिर्ह-
रणम्
शीघ्रप्रणीतादौ चिकित्सितम्
पीड्यमाने वस्तिपुटके चिकित्सितम्
- ४१६ अतिप्रपीडिते वस्तिपुटके विनिर्हरणम्
वमनाद्यैर्विशुद्धदेहस्य वैद्यकं कर्तृकरक्ष-
णम्
विकृतस्य प्रकृतिनयनप्रकारः
- ४१७ प्रकृतिगतस्य लक्षणम्
अथ भेषजकल्पाध्यायः ६
प्रशस्तभेषजलक्षणम्
- ४१८ औषधग्रहणप्रकारः
वयआदीनां ग्रहणप्रकारः
कषाययोनयः पंचरसाः
- ४१९ स्वरसलक्षणम्
कल्कलक्षणम्
- ४२० चूर्णलक्षणम्

- क्वाथलक्षणम्
 शीतलक्षणम्
 फाटलक्षणम्
 योजनाप्रकारः
 स्वरसस्यमध्यममानंचतुःपलम्
 पेण्यस्यमध्यममानंकर्षं
 ४२१ क्वाथप्रमाणम्
 शीतकषायप्रमाणम्
 फाटप्रमाणप्रकारः
 स्नेहपाकप्रमाणप्रकारः
 स्नेहविषये शौनकमतम्
 ४२२ स्नेहपाकलक्षणम्
 अन्यलक्षणम्
 ४२३ शाणादिसंज्ञाः
 शुष्काद्द्रव्ययोर्योजनाप्रकारः
 अनुकट्वेपेपणे लोडनार्थवारि यो-
 जना
 द्रव्यपरिमाणाभावेतुल्यभागकल्पना
 ४२४ बटकादिसंज्ञाः
 ४२५ शैलभेदाद्द्रव्यविशेषप्रकारः
 ४२६ अथबालोपचरणीयाध्यायः १
 अन्नमहर्षयः प्रमाणम्
 जातमात्रस्य बालस्य शोधनादिप्र-
 कारः
 ४२७ स्वस्थीभूतस्य बालस्य नाभ्युपरिसू-
 त्रेण बधनादि
 ततो दक्षिणहस्ततर्जन्यातालून्म-
 नादि
 ततो बालस्य लेहः
 ततो गर्भाभो वमनम्
 ४२८ ततो जातकर्म
 स्तन्यप्रवर्तने हेतुः
 प्रथमदिवसे शिशुभोजनप्रकारः
 द्वितीयतृतीयदिवसयोस्तत्प्रकारः
 बालस्योत्तमस्तन्यप्रकारः
 ४२९ स्तन्यनाशकारणानि
 बालस्य रोगहेतुस्तन्यम्
 स्तन्याभावे छागादपयः
 पशुघ्रात्रौ बांधवानां जागरणम्
 ४३० दशमदिवसे पूर्णसूतिकोत्थानादि
 तत आयुषः परीक्षणादि
 धूपने काकः शस्तः
 बालस्य शुभहेतुर्मण्यादिधारणम्
 ४३१ पंचपष्ठमासयोः क्रमेण धरण्युपवेश-
 नान्नप्राशने
 षट्सप्तमाष्टममासेषुकणं व्यधः
 व्यधप्रकारः
 ४३२ सिराव्यधः प्रागादयः
 रागादीनां चिकित्सितम्
 उक्तस्थाने व्यधफलम्
 ततः सूत्रस्थापनादि
 जातदंतस्य स्तनादपसारणादि
 ४३३ अपस्तनस्य शिशोः प्रीणने मोदकः
 सौम्योपधैरोगजयः
 बालस्य चासोनकार्यः
 तस्य बख्खातादिभ्योरक्षणम्
 बाहुमेधामुक्तसाधितंपयः
 अष्टांगपानंधन्यादिगुणकम्
 ४३४ सारस्वतं घृतं बाहुमेधादिकरम्
 वचादिभिः साधितं घृतं पूर्वगुणम्
 वपुरादिकृतश्चरवारोयोगाः
 वचादिभिर्वाक्शुद्धिः
 ४३५ अथ बालामयप्रतिषेधाध्यायः २
 त्रिविधबालस्वास्थ्यकारणम्
 शुद्धक्षीरलक्षणम्
 वातदुष्टलक्षणम्
 पित्तदुष्टलक्षणम्
 कफदुष्टलक्षणम्
 ४३६ संसर्गदुष्टलक्षणम्
 तत्क्षीरं बालस्य यथास्वं व्याधिजन-
 कम्
 रोदनात्पीडावेदनम्
 अथयवविशेषरोगवेदनप्रकारः
 शिरादौ पीडावेदनप्रकारः

- यथादोषं धाव्या उपचारकरणम्
 बातेन दुष्टेस्तन्ये दशमूलपानादि
 ४३७ ततो वातव्याधिचिकित्सितो कृत्-
 पानादि
 शिशोर्लेहः
 पित्तेन दुष्टे बालधात्र्योः काथपानादि
 अथ वासिद्धघृतलेहादि
 ४३८ श्लेष्मदुष्टे मधुयष्टीघृतपानादि
 धात्र्या बमनादि
 त्रिदोषदुष्टे क्षीरालसकगदोत्सत्तिः
 ४३९ तत्र द्वयोरपि बमनोपक्रमः
 पेयादिके रुते बचादिगणादिप्रयोगः
 पाठादयस्तन्यदोषहराः
 अनुबन्धे यथारोगां चिकित्सितम्
 दंतोद्भेदरोगाणां हेतुः
 दंतोद्भवे बालपीडायां दृष्टांतः
 ४४० तत्र दापानुसारेण प्रयोगः
 पूर्वोक्तं बालानां भैषज्यम्
 बालानां मृदु बमनम्
 स्तन्यतृप्तस्य बमनम्
 पेयापीतवतो बालस्य बमनम्
 ४४१ विरेकेण साध्ये रोगे बस्त्यादियोजना
 मूर्बादिलेहास्तन्यदोषहराः
 पिप्पल्यादिचूर्णेन शिशोर्दंतप्ला-
 प्रतिसारणम्
 लावादिचूर्णे दंतकेसरवन्मुखकरम्
 दंतोत्थानवचादिभिः पक्वं घृतम्
 रजन्यादिचूर्णलेहः
 ४४२ साधितं घृतं दंतोत्थारोगनाशकम्
 दंतोद्भवे तीव्रबालयंत्रणं
 दिवा स्वापवती बालस्यारोचकादयः
 तेषु समधुघृतसैधवादियोजना
 ४४३ तथापंचकालादियोजना
 सिद्धघृतं स्त्रोतसां विशोधनम्
 सिंहादिभिर्घृतं पूर्वगुणम्
 मधुयष्टिकादिभिः साधितं घृतं शोष-
 जित्

- साधितं शशिशिरो बालस्यातिपुष्टिकरं
 सिद्धं तैलमभ्नीजने हितम्
 ४४४ लाक्षादिसंज्ञितैलज्वरादिजित्
 कासादिपीडित बालस्य लेहः
 अन्यो लेहः
 पक्वं सर्पिर्बमिशमकम्
 ४४५ सदंते बाले जाते शात्यादिकम्
 कुष्ठकफात्तालुमांसितालुकंठकादि
 तत्र यबक्षारक्षोद्राभ्यां प्रतिसारणम्
 कुकूलादौ स्वेदादि
 ४४६ शिशोस्तालुकंठके औषधम्
 गुदे रक्तकफोद्भवोऽनेकसंज्ञारोगः
 तत्र धात्र्याः क्षीरशोधनम्
 व्रणलेपादि
 ४४७ गुदकुट्टके पित्तव्रणतुल्यं चिकित्सितम्
 मृत्तिकोद्भवरोगनाशको लेहः
 उक्तौषधलिप्तस्तनपाने रोगनाशः
 ४४८ अथ बालग्रहप्रतिषेधाध्यायः ३
 सदा शिवोत्पादितद्वादशग्रहाः
 ग्रहनामानि
 अभिलष्यतां तेषां रूपानि
 तेषां सामान्यरूपम्
 स्कंदगृहीतस्य लक्षणम्
 ४४९ विशाखगृहीतस्य लक्षणम्
 मेघाख्यस्य लक्षणम्
 श्वघ्नस्य लक्षणम्
 ४५० पितृघ्नस्य लक्षणम्
 शकुनिघ्नस्य लक्षणम्
 पूतनालक्षणम्
 शीतपूतनालक्षणम्
 अंधपूतनालक्षणम्
 ४५१ मुखमंडितालक्षणम्
 रेवतीलक्षणम्
 शुक्ररेवतीलक्षणम्
 अचिकित्स्य बाललक्षणम्
 ४५२ भुंजान इत्यादिलक्षणस्य नाशिकाशु-
 ष्करेवती

- ग्रहग्रहणेत्रीणि कारणानि
हिंसात्मके ग्रहे स तिलक्षणादि
रतिका मे ग्रहे लक्षणादि
अर्चा कामे ग्रहे लक्षणादि
- ४५३ तेषां जयप्रकारः
साध्यग्रहचालस्वधूपनादिप्रकारः
- ४५४ पूत्यादिभिर्धूपः सर्वग्रहमोचकः
सर्वग्रहजितुकश्यपेन निर्मितो धूपः
शिशोर्धृतविशेषपानं यज्जित्
सर्वरागग्रहप्रपक्वं सर्पिः
- ४५५ पानाभ्यंजनाभ्यां पक्वं सर्पिः सर्वग्रह-
नाशनम्
गोशृंगादिसर्पनिर्मोकादिधूपनार्थ-
हितम्
अत्र भूतविद्यायां वक्ष्यमाण सर्पिर्धो-
जनादि
उत्काथतोयस्नपनं शिवम्
- ४५६ औषधैः समुपक्रमः
अथ भूतविद्याज्ञानाध्यायः ४
यद्यद्वृत्तानुकरणतत्तद्वृत्तलक्षणम्
भूतोष्ठादशविधः
- ४५७ भूतानुपंगेहेतुः
ग्रहग्रहणे हेतुः
भूतग्रहणकालः
- ४५८ देवग्रहगृहीतलक्षणम्
दैत्यग्रहगृहीतलक्षणम्
- ४५९ गंधर्वगृहीतलक्षणम्
सर्पगृहीतलक्षणम्
यक्षगृहीतलक्षणम्
ब्रह्मराक्षसगृहीतलक्षणम्
- ४६० पिशाचगृहीतलक्षणम्
प्रेतग्रहगृहीतलक्षणम्
कुष्मांडगृहीतलक्षणम्
- ४६१ निषादगृहीतलक्षणम्
औकिरणगृहीतलक्षणम्
वेतालगृहीतलक्षणम्
पितृग्रहगृहीतलक्षणम्

- गुवादीनां शापचितानुवचनादिभि-
स्तद्ग्रहवेदनम्
त्याज्यलक्षणम्
- ४६२ अथ भूतप्रतिषेधाध्यायः ५
अहिंसाकाम भूतस्य जपादिभिर्जयः
ग्रहापहः प्रयोगः
- ४६३ तस्याभ्यंजनसैकाग्रहापहाः
सिद्धसर्पिः पाननस्य यो ग्रहनाशकम्
एभिः कल्पितो गदः पूर्वगुणकः
गुडका अंजनस्य लेपे दुष्टव्रणादि-
नाशकाः
रक्तदादिघ्नधूपनम्
- ४६४ भूतरावाह्यपानं ग्रहघ्नम्
महाभूतरावसंज्ञकं धृतं सर्वग्रहनाश-
कम्
- ४६६ ग्रहग्रहणदिने चल्यादिप्रयोगः
ग्रहप्रियवस्त्रादिकं देयम्
तथारत्नादीनि
अयं सामान्यो विधिः
सुरादिभ्यो बलिदानस्थानानि
- ४६७ देवानामिष्टचलिकथनम्
पक्षघृतपानादिभिर्ग्रहमोचनम्
नस्यांजनाभ्यां ग्रहमोचनम्
दैत्यानामिष्टोचलिः
नागानामिष्टोचलिः
- ४६८ यक्षाणामिष्टोचलिः
गोमूत्रक्षीरघृतं नस्यादौ हितम्
हरीतक्यादिपिष्टं नावनांजने हितम्
ब्रह्मराक्षसामिष्टोचलिः
पक्वं घृतं पानादिमुहितम्
- ४६९ रक्षसामिष्टोचलिः
नस्याभ्यंजने
सिद्धघृतं रक्षोग्रहे निवारणम्
पिशाणामिष्टोचलिः
पक्वं घृतं पानाभ्यंजनयोः
- ४७० नस्यांजने
देवर्षिपितृगंधर्ववैज्यावज्यै

पिशाचमन्तरेण ग्रहेषु प्रतिकूलाचरणं
जपविशेषः सर्वप्रहजित्

महाविद्याश्रवणम्

भूतेशपूजादिः

४७१ वक्ष्यमाणाध्याययोरुक्तमत्रहितम्

अथोन्मादप्रतिषेधाध्यायः ६

उन्मादाः षट्

उन्मादस्वरूपम्

उन्मादानामुत्पत्तिक्रमः

उन्मादानां सामान्यलक्षणम्

४७२ विशिष्टलक्षणम्

बातादुन्मादेरुशां गत्वादि

पित्तादुन्मादेऽन्तर्जनक्रोधादयः

४७३ कफादुन्मादेऽरोचकादयः

त्रिदोषोत्थोत्तारणात्मकः

धनादिनाशेनोन्मादः

४७४ विषेणोन्मादेः श्वावबदनः

पवनजोन्मादेऽस्त्रेहपानादि

कफपित्तभवेवमनादि

एवमप्यनुवृत्तौ तीक्ष्णभावनां जन-

योजना

उन्मादादिजिदघृतम्

४७५ ब्राह्मीघृतमुन्मादादिजित्

भूतग्रहादिषुकल्याणकारण्यसर्पिः

४७६ महाकल्याणसंज्ञं पूर्वस्माद्गुरौ रधिकम्

४७७ वर्णिर्नस्यादिभिरुन्मादहृतम्

अधपीडादयोहिताः

शृगालादिमूत्रादिभिर्धूपदिकम्

ऋगोमत्स्यैर्धूपः

४७८ पित्तिकेतुन्माहेतिककादिहितम्

तथा शिराव्यधादि

४७९ जलवर्जितकूपे प्रक्षिप्यक्षु-

धाशोषणादिवा

४८० इष्टविनाशादुन्मादेनादृशमास्यादि

कामादिजानां कामादिभिः शमः

भूतोन्मादे भूतनिर्दिष्टमौषधम्

४८० भूतानुबंधे चतुष्पथे बलिः

उन्मादाप्रतिहेतुः

विगतोन्मादलक्षणम्

४८१ अथापस्मारप्रतिषेधाध्यायः ७

अपस्मारलक्षणम्

अपस्मारश्चतुर्विधः

४८२ अपस्मारेऽदुग्धमूषतिकंपादयः

बातादपस्मारलक्षणम्

पित्तादपस्मारलक्षणम्

४८३ कफादपस्मारलक्षणम्

सर्वाल्लिगापस्मारलक्षणम्

वमनादिभिर्ध्यादीनां प्रबोधनम्

वातिकादौ चिकित्सा

अपस्मारिणोऽपस्मारशोधनार्थयो-

गाः

साधितं घृतमपस्मारघ्नम्

४८४ महत्पंचगव्यं ज्वरादिहरम्

साधितं तैलं पिच्छोन्मादादिजित्

सित्धतैलप्रस्थाप्यपस्मारमोचकम्

घृतप्रस्थं वातपित्तजापस्मारनाशक-

म्

४८५ क्वाथविशेषे शृतं क्षीरं तद्वत्

पक्वं घृतप्रस्थमपस्मारजित्

गवादीनां पित्तं न स्येहितम्

साधितं तैलं न स्येऽभ्यंगे च शस्तम्

उन्मादापस्मारिणोः साधितं तैलं न-

स्यं चूर्णं वा

४८६ अपस्मारिणो धूपयोजना

तैललग्नशीलनादि

दुश्चिकित्स्यस्य रसायनानि

त्वमित्थं कृतवानिति वचननिषेधः

४८७ अथ वत्सरो रोगविज्ञानीयाध्यायः ८

नयनरोगसंप्राप्तिः

रुद्धोन्मीलनारुयोनेत्ररोगः

४८८ निमेषारुयोरोगः

वातहृत्तारुयोरोगः

कुंभीसंज्ञाः पिटिकाः

पित्तोत्कृष्टसंज्ञाः

- पक्ष्मशातनाख्यः
पोथकीसंज्ञाःपिटिकाः
४८९ कफोत्कृष्टसंज्ञा
लगणाख्यः
उत्संगाख्याःपिटिकाः
तद्वदुत्कृष्टाख्यमर्शोनाम
आंजननामिकापिटिका
४९० विसवर्त्माख्यः
उत्कृष्टवर्त्माख्यः
श्याववर्त्माख्यः
शिलष्ववर्त्मनी
सिकतावर्त्म
कर्ममाख्यम्
बहलनाम
४९१ शिशोःकुक्कुणकः
पक्ष्मोपरोधवर्त्तनासंकोचादि
आलजीग्रंथिः
अर्बुदाख्यः
४९२ बर्त्तमसंश्रयाणांसंख्या
तेबुमाध्यासाध्यत्वप्रकारः
शस्त्रसाध्येपक्ष्मसदनकुट्टनादि
अथवर्त्मरोगप्रतिषेधाध्यायः ९
रुद्धोन्मीलेपुराणघृतादियोजना
४९३ कुंभीकावर्त्मविलेखनादि
वर्त्मविलेखनप्रकारः
४९४ मुलिखितवर्त्मलक्षणम्
अतिलेखनाद्रुजादीनि
तत्रप्रतीकारः
नवर्त्तनीनाभ्यंगादि
अतिलिखितेचिकित्सा
४९५ कठिनोन्नतपिटिकाभेदनादि
सर्ववर्त्मलेखनेभेदनेचायक्रमः
पित्तरक्तोत्कृष्टयोःशिराविमर्शक्षणादि
पक्ष्मणासदनेरोममूलविकुट्टनादि
४९६ पक्ष्मशातश्रेष्ठमंजनम्
कथितखदिरादिभिःसेचनादि
कलकोत्कृष्टविलिखितादि
लगणेष्वेवमेव
अशांतावघ्ननादहनम्
कुक्कुणेस्तनदायिन्याःपानादि
स्तनदायिन्याविवेचनम्
४९७ मुस्तादिकल्केनकुचालेपादि
शुद्धायाःकायपानम्
शिशोर्वर्त्मनिर्लिखितेसेचनम्
शिशूनांसर्वव्याधिपुंसहेतुकं वमनम्
तत्रवमनम्
तत्रशोधनम्
४९८ कुक्कुणवर्त्मादि
कुक्कुणपोथकयोर्वर्त्तः
पक्ष्मरोधेप्रवृद्धेपुरोममुच्छेदनादि
४९९ अशोनोदाहादि
अथसंधितसितासितरोगविज्ञाना-
ध्यायः १०
५०० संधिरोगकथनम्
पवनाज्वलस्रावाख्योरोगः
कफात्कफस्रावश्चेतादिस्रावः
श्लेष्मणोशोकउपनाहाख्यः
रक्तेनताम्रास्रस्रावः
रक्ततमुत्थपिटिकाशूलदाहवती
पूयस्रावाख्येपूयस्रावः
५०१ कनीनसंधौपूयालसोव्रणः
कनीनस्यांतःशोफोऽलजी
अपांगिकनीनेवारुमिग्रंथिः
उपनाहादिचतुर्णांशस्त्रेणसाधनम्
आस्रवादिचतुर्णामलजेश्रेत्यागः
सितेनेत्रदेशेयुक्लिकसंज्ञारोगः
५०२ कफाच्छुक्लभागेयुक्लार्म
बलासग्रथितमर्म
दिष्टकंनामार्म
शोणितात्शिशोत्पातः
तत्रचिकित्सिताभावेऽवलोकनाभा-
वः
शिराजालेशिराजालंताम
५०३ अर्जुनंताम

- प्रस्तार्थम्
स्त्रावार्थम्
अधिमांसार्थम्
शिरसंज्ञाःपिटिकाः
एषात्रयोदशानांसाधनप्रकारः
तत्रवर्ज्यावर्ज्याविचारः
५०४ अथरुष्णरोगाः
पित्ताक्षतशुक्रकंत्रिधा
कफातृशुक्रशुक्रकम्
रक्तेनाजकाख्या
५०५ सरक्तमलैःशिराशुक्रादि
तीव्ररुजंशुक्रकम्
वर्ज्यंशुक्रकम्
५०६ एवरुष्णेपंचगदाः
अथसंधिसितासितरोगप्रतिषेधा-
ध्यायः ११
उपनाहचिकित्सा
संधिरोगलेखनादि
अर्मवच्चिकित्सा
५०७ पूयालसेशिराव्यधादि
संधवादिभिश्शूर्णोजनप्रयोगादि
रुमिध्रंयिभेदनादि
शुक्त्याख्यरोगस्यपित्ताभिष्यंदबु-
पाचारः
बलासप्रथितपिष्टकयोरुपचारः
५०८ शोफकंदूघ्नमेजनंवर्तिः
शिरोत्पातादौरक्तस्यंदबन्क्रिया
शिरोत्पातादौविशेषेणहितकथनम्
अर्मणश्चिकित्सितम्
अर्मणःशस्त्रचिकित्सा
छेदनप्रकारः
५०९ छेदादनंतरंबंधनादि
५१० हीनातिछेदनजगदजयप्रकारः
श्लेष्मतिमिरादिजिदंजनम्
तिमिरघ्नान्यंजनानि
५११ कठिनशिराणामर्मवच्चिकित्सा
शुक्रेशुक्रादिधोजना
- क्षतशुक्रपक्वतृपानादि
वर्तयःपित्तास्रप्रसादकार्यःक्षतशुक्र-
घ्राश्र
दंतवर्तिःक्षतशुक्रनिवृत्तिकरी
५१२ वर्तिःसर्वशुक्रहृत्
अंजनंसव्रणाव्रणगंभोरत्वक्स्थशु-
क्रहरम्
निम्नशुक्रस्थान्नमनम्
शुद्रशुक्रहरिद्रादिकाथेनसेचनम्
शुक्रघ्रागुटिकाः
५१३ मरीचादिभिर्घर्षणकरणम्
घर्षणायद्वौयोगी
चूर्णःशुक्रहर्षणमंजनम्
मुद्गाअंजनम्
स्तृष्टशुक्रहरावर्तिः
५१४ बालादिभिःशुक्रलेखनम्
सिराशुक्रेव्रणइवचिकित्सा
वर्तिर्नैत्रांजनम्
अशांतौशस्त्रप्रयोगः
अताध्याजकायावेदनोपशमादि
असाध्यशुक्रेअंजनम्
५१५ अजकयाव्यधादि
शुक्रेषुपातादौपक्वघृतम्
५१६ अथदृष्टिरोगविज्ञानीयाध्यायः १२
तिमिराख्यरोगलक्षणम्
प्रथमपटलप्राप्तस्यकार्यम्
द्वितीयपटलप्राप्तस्यकार्यम्
५१७ तृतीयपटलप्राप्तस्यकार्यम्
चतुर्थपटलप्राप्तस्यकार्यम्
वातेनतिमिरव्याविद्वदवलोकना-
दि
५१८ वातेदृक्शिरासंकोचादि
पित्तजेतिमिरेबिरुदादिदीपितादि
कफेनतिमिरेस्निग्धशुक्रावलोकनादि
५१९ रक्तेनतिमिरेरक्ताभायबलांकनादि
संसर्गसन्निपातेपुत्तकीर्णलक्षणवेद-
नादि

- नकुलांधस्य दिवा दृष्टीरात्रौ न
 ५२० दिवा दर्शने युक्तिः
 उष्णविदग्धाख्यादृष्टिः
 अम्लेन विदग्धादृष्टिः
 धूमरोनामरोगः
 ५२१ औपसर्गिकलिंगनाशः
 एवं दृष्टिर्भंडले सख्यं शतिरोगाः
 ५२२ अधतिमिरप्रतिषेधाध्यायः १३
 तिमिरस्य शीघ्रमुपक्रमः
 साधितघृतप्रस्थपानंतिमिरापहम्
 साधितपुराणघृतप्रस्थं काचादिनाश
 कम्
 ५२३ घ्राणादिरोगजिद्वृतम्
 तिमिरिणखिलफलाघृतपानम्
 महात्रैफलं सर्पिर्दृष्टिविकारजित्
 ५२४ लेहेन गारुत्मतचक्षुलाभः
 संयुक्तत्रिकलातिमिरघ्नी
 तिमिरातुरस्य पायसादिभक्षणम्
 ५२५ चूर्णाजनं सर्वातिमिरघ्नम्
 अजनंतिमिरादिशांतिरक्तू
 कफामयजिच्चूर्णं
 सर्वाक्षिरोगेष्वंजनम्
 ५२६ भास्करशूर्णो विशेषेण तिमिरघ्नः
 अंजनंतिमिरांतरं द्वितीयो भास्करः
 गरुडतुल्यनयनकरंतुल्यम्
 ५२७ सीसशलाकतेमियादिघ्नी
 नयनयोगधृतुल्यबलकरो योगः
 भिन्नतारचक्षुरक्षकशूर्णः
 ५२८ अंजनविशेषादंधस्यापि दृष्टिः
 अंधानां दृष्टिप्रदारसक्रिया
 तिमिरेऽप्रतिसाराख्यमंजनम्
 गुटिकातिमिरनाशिन्यः
 षण्मासिको योगस्तिमिरादिघ्नः
 ५२९ अशेषदृष्टिरोगहरं चूर्णांजनम्
 दृष्टिबलकारकं नस्यम्
 नेत्ररोगिणः ज्ञेहादिभिरुपक्रमः
 इतः परं प्रतिदोषं साधनम्

- वातजेतिमिरे काथपक्वघृतपानादि
 ५३० ऊर्ध्वजन्तुजरोगादिनाशकं नस्यम्
 तैलं नस्येन सर्वजन्तुध्वंरोगादिजित्
 अंजने वैद्याघ्रादिबसा
 स्रोतोऽजनंतिमिरहरम्
 ५३१ एवंगमाभावे तर्पणम्
 घृतविशेषः श्रेष्ठतर्पणम्
 अन्यतर्पणम्
 तत्रश्वादिदादीनां वसाकल्पना
 पुटपाकादियोजना
 वातजेतिमिरे पीनसवन्निहानुवा-
 सने
 पित्तजेतिमिरे सर्पिष्पानादि
 ५३२ समाक्षिकशर्करादिभिर्विरेचनम्
 नेत्रस्य शिरस्सुशिशिरसेकलेपादयः
 अंजने सारिवादिभिर्वर्त्यादि
 तिमिरजित्सौवीरांजनादिकं मंज-
 नम्
 नस्ये पक्वं घृतम्
 श्लेष्मोऽतिमिरे घृतपानपूर्वकशि-
 राव्यधादि
 ५३३ पक्वतैलं नावनम्
 दृग्बैमल्याय विमलाकोकिलाख्ये वर्ती
 तिमिरशुक्रहारीतिः
 रक्तजेतिमिरे पित्तबदुपकमादि
 रक्तोत्थतिमिरनाशकमौषधम्
 संसर्गजेतिमिरे चिकित्सितम्
 ५३४ तत्र नावनमुत्सलेपौ
 नावनशिरोवस्थोऽसाधिततैलम्
 सर्वोत्थतिमिरे हितमंजनम्
 सन्निपातिकेतिमिरे मंजनम्
 काचे शिरारहिता पूर्वोका क्रिया
 ५३५ अंजनं काचयापनम्
 रात्र्याध्ये श्रेष्ठमंजनम्
 नकांध्यत्द्वर्तिः
 निशांध्यघ्नीवार्तिः
 निशांध्ये हितावतयः

- राश्याध्येपरमंजनम्
माहिमप्रीहयलक्ष्णम्
५३६ जीवेन्याःपल्लवभक्षणादि
धूमराख्याम्लपित्तविद्वहिलेहादि
गोशुक्रदादिभिर्विपक्वाजनादि
पक्ववृत्तनाशनम्
क्षीरभवसर्पिस्तूर्पणादि
५३७ धितादिभिस्तिमिररोगवदवलोकनम्
तत्रोपधयोजनम्
सूर्योपराभादिदर्शनेनोपहनदर्शनस्य-
स्निग्धहिमादितर्पणम्
चक्षुरक्षाकरणसहेतुकम्
त्रिकलादिकंनेत्ररक्षा
ईक्षणस्यपररक्षणमहिताशननिवृ-
त्त्यादि
५३८ अधालिंगनाशप्रतिषेधाध्यायः १४
कफोद्गलालिंगनाशस्यव्यधादि
तत्रहेतुः
श्लेष्मिकलिंगनाशेआनीलतागदः
५३९ आवर्तकीदृष्टिस्वरूपम्
राजीमनीस्वरूपम्
विषमास्वरूपम्
चंद्रकीस्वरूपम्
छत्रकीस्वरूपम्
अशिगर्हादीनांनराणांलिंगनाशन-
व्यधान
दक्षिणाक्षिव्यधप्रकारः
५४० सुविद्रलक्षणादि
५४१ समाहंसवत्त्वादिनिषेधः
शक्त्यनुसारिणलंघनादि
अतिसूक्ष्मादिदर्शननिषेधादि
५४२ शोकादीनामधिमंथस्यचोद्भूत्यादि
रुग्नागशमनायमुखालेपः
नर्षपयुततिलीःपृवंगुणालेपश्च
श्रोतनेऽजाक्षीररुजादिद्वन्द्वम्
मधुकादिभिर्वाऽजाक्षीरं
एवमप्यशांतोशिरामोक्षादि
- ५४३ विद्वनयनेवतिः
विद्वनयनेप्रसादजननं पिंडांजनम्
अथसर्वाक्षिरोगविज्ञानाध्यायः १५
नेत्रवातेनाभिषण्णेउपशमनम्
५४४ अधिमंथेकर्णनादादिः
अधिमंथात्हृताधिमंथः
मन्यादिभ्योवायुस्तीव्रव्यथाकरः
अन्यतोवातविपर्ययेजिह्वनेत्रम्
• पित्ताभिष्यंदलक्षणम्
५४५ अधिमंथलक्षणम्
कफजेभिष्यंदेजाड्यादिकम्
अधिमंथेरुष्णमंडलादि
रक्तस्यदेनरक्ताश्रुराज्यादिकंनयनम्
मंथेलक्षणम्
सर्वेऽधिमंथाःस्यंदाधिकव्यथाः
५४६ शुष्काक्षिपाकोरोगः
सशोकोनेत्ररोगः
अक्षिपाकात्पयारुख्योरोगः
५४७ अम्लोपिताख्यः
सर्वनेत्रगारांगाःषोडश
एतेपुहृताधिमंथाक्षिपाकात्पय-
यास्त्यागः
एषांदृष्टिघ्नत्वेकालपरिमाणम्
५४८ अथसर्वाक्षिरोगप्रतिषेधाध्यायः १६
स्यंदेपुंतीक्ष्णगंडूषकादिकर्तव्यं प्रायू-
पे
स्यंदेदाहादिशांत्यैविडालकादिकार-
णम्
सद्यःप्रकुपितेनेत्रेचूर्णावगुंठनम्
५४९ चूर्णेनेत्रकोपजित्
नेत्रेओषधधारणम्
सर्वदोषकुपितेचक्षुपितेकः
शोभांजनकरसोनेत्रपीडाजित्
सुकुपिंडिकारोगहंत्री
५५० मारुतजेभिष्यंदेआश्रोतनादि
रक्तपित्तजेस्यंदेकसरुकादिरजः
पुंड्रादिभिर्भूतीदाहादिद्वन्द्वम्

- सूक्ष्मरजीकृतश्चेतरोध्रंपित्तादि-
जित्
कफेनागरादिरसआश्रोतनम्
५५१ साभिपातिकेभिष्यंदेआश्रोतनम्
शिरोबदनलेपादि
तिमिरप्रतिषेधस्यपर्यालोचनपूर्वक-
चिकित्सितम्
अयमेवविधिर्मथादिष्वपि
अशांतोभ्रुवोरुपरिदाहः
बाताक्षिरोगनाशिनीवर्तिः
५५२ पित्तरक्तद्वर्तिः
श्लेष्माक्षिरोगजिद्वर्तिः
सर्वाभिष्यंदोत्थरोगघ्नःपाशुपता-
ख्योयोगः
शुद्धाक्षिपाकेघृतपानतर्पणादि
तत्रांजनम्
५५३ श्रेष्ठांजनम्
सशोफेलपशोफेवाशिराव्यधादि
शूलदृत्सेकः
आश्रोतनेकाथः
घर्षादिहरसंधावप्रयोगः
घृष्टान्त्रादिवेदनाघ्नम्
५५४ ताम्रघृष्टंशंखघर्षादिघ्नम्
घृष्टादुंबरफलदाहादिजित्
शिथुपल्वरसःशोफादिघ्नः
मृत्कपालंघर्षादिजित्
स्तन्येनाश्रोतनम्
गुटिकाघर्षादिघ्नः
५५५ व्याघ्रादिकंशोफरुकप्रणुत्
अम्लोषितेनेत्ररोगेपित्ताभिष्यंदचि-
कित्सितम्
उत्क्लृष्टादयोष्टादशरोगाः
पिलाक्षिरोगवतोवर्त्मनिलेंखणम्
पिल्लनाशनःसेकः
५५६ पिल्लेजनमौषधम्
क्लेदकंडूददंजनम्
हरीतकीकाथपिष्टतगरादिपिल्लघ्नम्

- सैधवादिभ्योवर्तिःपिल्लशुकदृत्
पैल्यचपक्ष्मशातघ्नमंजनम्
५५७ चूर्णःपिल्लेपुरोमकारकः
मपीपिल्लानारोपणार्थेष्टा
पिल्लरोगिणःपुनःपुनर्वर्मावलेखादि-
कम्
स्वस्थनेत्रस्यत्तपिपुराणयवादिकसे-
वनम्
५५८ बेगसंरोधादिकवर्जनम्
शिराणानयनदुष्टुष्टुकरत्वम्
उपानदभ्यंजनादिसेवनम्
५५९ अथकर्णरोगविज्ञानीयाध्यायः १७
कुपितवायुःकर्णविवरेशूलकरः
पित्तेनदाहान्वितशूलादि
कफात्शिरआदिगौरवादि
५६० दूषितरक्तात्कर्णशूलः
समुदितदोषैःशोफादियुतशूलादि
कर्णनादः
उपेक्षितोवायुःकर्णनादोवाबाधियं-
करः
प्रतीनाहसंज्ञकोगदः
५६१ कंडूशोफाख्यौगदौ
कफःपूतिकर्णकरः
रुमिकर्णकाख्यः
कर्णविदधिः
कर्णांशःकर्णाबुदे
५६२ कुचिकर्णसंज्ञः
कर्णपिप्पली
विदारिकाख्यः
पालीशोपसंज्ञः
तंत्रिका
परिपोटसंज्ञः
५६३ उत्पातसंज्ञः
श्यावाख्यः
गह्विराख्यः
दुःखवर्धनसंज्ञः
लेह्याख्याःपिटिकाः

- एषांसाध्यत्वादि
 ५६४ अथकर्णरोगप्रतिषेधाध्यायः १८
 बातोद्भवेकर्णशूलेमांसभोजनादि
 बातहरेरणेअम्लादिपुचमहास्नेहः
 सयोरुजापहःस्नेहः
 ५६५ अन्यस्नेहयोजना
 बातव्याधिप्रतिश्यायविहितमत्र
 शिरसासहस्नानवर्जनादि
 पित्तशूलेस्निग्धस्यविरेचनादि
 शूलादिघ्नतैलम्
 कर्णलेपनम्
 ५६६ कफोत्थेवमनादि
 कर्णपूरणेशुनादीनांस्वरसः
 रसःशूलजित्
 बीजापूरादिरसेनपूरणादि
 सिद्धतैलपूरणेहितम्
 रक्तजेकर्णशूलेपित्तवत्कर्म
 ५६७ पक्षेपूयवहेकर्णेधूमादिकादियोजनम्
 पिचुवार्तिमःकर्णस्त्रोतःपूरणादि
 एषशूलादिनिवर्तकोविधिः
 तैलविशेषपूरणात्स्त्रावनिर्हारः
 नादबाधिर्ययोर्वातशूलोक्तमौषधम्
 तैलनावनादिभिर्नादादिघ्नम्
 ५६८ पक्कंतैलपूरणाद्गुजादिजित्
 कर्णनादेसर्पपोत्थंतैलम्
 पक्कंतैलपूरणात्सरुच्छकंद्वादिजित्
 यदिकर्णोत्तुसाविवतदास्त्रहरणम्
 ५६९ कर्णयोःसशोफक्लेदयोर्नरस्यवमनम्
 बालवृद्धचिरजातबाधिर्याणावर्ज-
 नम्
 प्रतिनाहिकर्णविशोधनादि
 कटूष्णैलेपनम्
 पूतिकर्णरुम्भिकर्णयोःकर्णस्त्रावोक्तं-
 चिकित्सितम्
 कर्णविद्धधौवमिपूर्वाविद्धधिक्रिया
 क्षतविद्धधोपित्तोत्थकर्णशूलोक्तम्
 ५७० अशोबुंदेषुनासाचिकित्सितम्

- कर्णविदारिकायाःकर्णविद्धधिवत्
 पालीशोषेर्वातश्रोत्रशूलइवनस्या-
 दिच
 पालीनांपुष्टिरुत्पक्कंतैलम्
 पाचित्तैलपालीपोषणवृद्धिरुत्
 पालीछेदनादि
 ५७१ परिपोट्येएवविधिर्याप्याख्यः
 उत्पानेशीतलैलेपः
 अभ्यंजनेसिद्धतैलादि
 उन्मथेसिद्धतैलाभ्यंजनादि
 दुर्बिद्धेपालीसेचनादि
 पारिलेहिकलेपनादि
 ५७२ छिन्नेकर्णेचिकित्सा
 कर्णरोगविधानम्
 सुकृढादिगुणकर्णविवर्धनम्
 ५७३ कर्णवर्धनोभ्यंगः
 नासासंधानम्
 ५७४ छिन्नोष्ठस्यनासासंधानवद्विधिः
 अथनासारोगविज्ञानाध्यायः १९
 ५७५ दोषानासायांप्रतिश्यायजनकाः
 बातात्प्रतिश्यायेमुखशोषादयः
 पित्तात्प्रतिश्यायेतृष्णादयः
 कफात्प्रतिश्यायेकासादयः
 त्रिदोषजःप्रतिश्यायोवृद्धिमांश्या-
 तिमांश्च
 दुष्टरक्तंप्रतिश्यायरुत्
 ५७६ दुष्टप्रतिश्यायलक्षणम्
 प्रतिश्यायेषुपक्वलक्षणानि
 भृशक्षवाख्यः
 ५७७ नासिकाशोषस्यलक्षणम्
 नासानाहाख्यः
 घ्राणपाकाख्यः
 घ्राणस्त्रावाख्यः
 नासाप्रवृद्धःकफःपीनसाधिकरुद्धः
 ५७८ दीप्तिस्जालक्षणम्
 पूतिनासालक्षणम्
 पूयरक्तस्जालक्षणम्

पुटकलक्षणम्

दोषलिङ्गैरशौर्बुदज्ञानम्

सर्वेष्वशस्वबुदेपुरुच्छ्लादुच्छसना-
दयः५७९ तेषांमध्येदुष्टपीनसस्ययापनम्
अथनासारोगप्रतिषेधाध्यायः २०
पीनसेपुस्नेहनादि५८० पीनसादित्दौषधम्
वसादियुक्तधूमपानम्
स्नानादित्यागःवातप्रतिश्यायेसाधितघृतपानादि
पित्तरक्तोत्थयोः शृतसर्पिष्पानादि५८१ तैलनाबनम्
कफजेलंघनादि
घृतादिभिः सान्निपातिकप्रतिश्याय-
जयःदुष्टपीनसेयक्ष्महरंरुमिहरंचिकि-
त्तितम्

नासयामुस्नेनवर्तिपानम्

पुटपाकारुयेतीक्ष्णैः प्रथमनम्

५८२ नस्यंक्षवपुटप्रणुत्
नासाशोषचलातैलपानादि
नासापाकादौपित्तप्रचिकित्सितादि
पूतिनासापीनसयोः कफपीनसवदु-
पक्रमः

वमनादि

पूतिनासापीनसयोर्नस्यम्

पूयरेकेनवेरक्तपीनसइवचिकित्सित-
म्५८३ अशौर्बुदेपुघ्राणेवर्तिप्रवेशादि
अथमुखरोगविज्ञानाध्यायः २१
मुखरोगकारकादोषाः
खंडोष्ठलक्षणम्

पवनादोष्ठकोपेओष्ठयोस्तब्धत्वम्

५८४ पित्तात्तीक्ष्णासहनत्वादि
कफेनशीतासहत्वादि
सन्निपातादोष्ठयोर्नासाग्नौपिटिका-

वृत्तत्वादि

रक्तोपसृष्टयोरुधिरस्रवत्त्वादि

मांसेनमांसपिंडोपमत्त्वादि

मेदसातैलाभश्चयथुक्तेदत्त्वादि

५८५ क्षतजैयोरसकृद्वेदनत्त्वादि

वातकफादोष्ठजलाबुदं

गंडेगंडालजीनमकः

श्रीतदंतसंज्ञोदालनश्च

दंतहर्षेदंताः सरुजाः

दंतभेदेदंतास्त्रोदादियुताः

चालाख्योरोगः

कालाख्योरोगः

अधिदंताख्यः

५८६ पूतिगंधाख्यः

शर्कराख्यः

कपालिकाख्यः

श्यावाख्यः

प्रलूनाख्यः

शीतादसंज्ञकः

५८७ उपकुशसंज्ञः

दंतपुष्पुटसंज्ञः

दंतविद्धिः

सुपिरसंज्ञः

महासुपिराख्यः

५८८ अधिमांसकः

विदभाख्यः

पंचगतयः

वातदूषितजिह्वायालक्षणम्

पित्तदूषितजिह्वायालक्षणम्

कफदूषितजिह्वायालक्षणम्

अलसाख्यः

५८९ अधिजिह्वाख्यः

उपजिह्वाख्यः

तालुपिटिकाः

गलगुंडिकाख्यः

तालुसंहतिः

अबुदम्

- ५९० कच्छपाख्यः
पुष्पुटाख्यः
पाकाख्यः
तालुशोषः
रोहिणी
वातरोहिण्याः कार्यं
पित्तरोहिण्याः कार्यं
५९१ कफरोहिण्याः कार्यं
अमृगोहिण्याः कार्यं
सन्निपातरोहिण्याः कार्यं
कंठशालूकः
बृन्दाख्यः
तुण्डिकेरिकाख्यः
५९२ गलौघाख्यः
बलयाख्यः
गलायुकाख्यः
शतघ्नी
गलविद्वधिः
गलाबुद्धं
५९३ गलगंडः
वातगलगंडः
पित्तगलगंडः
कफगलगंडः
मेदोगलगंडः
श्लेष्मगलगंडः
५९४ मुखपाकः
उर्ध्वगदः
पित्तजमुखपाकेदाहादि
रक्तजपाकेतद्वत्
कफजपाकेमधुरमुखत्वादि
५९५ कफोर्बुदकरः
मलैः सर्वलक्षणः
दंतकाष्ठविद्विप्रः पूतिवक्त्रम्
पंचसप्ततिरामयाः
तेषां साध्यत्वादि
५९६ अथमुखरोगप्रतिषेधाध्यायः २२
संडोष्ठचिकित्सा
- तैलमभ्यञ्जनम्
साधिततैलं नस्यम्
५९७ वातजओष्ठकोपेपिबुः
महास्नेहेनप्रतिसारणं वा
वातोष्ठस्यस्वेदः
तत्रसंडोष्ठोक्तनस्यादि
पित्तजओष्ठकोपेजलौकोभीरकस्त्राः
वः
पित्तोत्प्रेयोरोध्रादिभिः प्रतिसारणम्
सिद्धं घृतमभ्यञ्जने
पित्ताभिघातजयोः पित्तविद्वधिबतू-
क्रिया
शोणितजेपीदमेव
५९८ कफोत्तरओष्ठेप्रतिसारणादि
मोदोजोष्ठकोपेस्वेदादि
जलाबुद्धेर्घर्षणादि
गंडेलजीरोगस्यशोकबदुपक्रमः
शीतदंतस्यपालीबिलेखनादि
५९९ दंतभेदेहर्षेचवातघ्नक्रियादि
प्रचलद्द्विजगुण्डीपादि
अधिदंतकरुमिदंतमिबचिकित्सा
दंतेभ्यः शर्कराहरणादि
६०० रुमिदंतकस्यविस्त्रावादि
हिंवादिचूर्णदंतेधृतं रुजात्तद्वत्
सिद्धतैलगंडूषधारणम्
एवमप्यशांतपीडदंतस्योद्वरणादि
६०१ ततः पक्वतैलं नस्यम्
रुशादीनां दंतोद्वरणनिषेधादि
विस्त्राविताशीतोदः प्रतिसारणादि
उपकुशोदंतमांसस्वेदादि
६०२ दंतपुष्पुटकेस्वेदादि
दंतविद्वधोक्बललेपनादि
औषिरच्छिन्नलिखितयोः प्रतिसार-
णादि
अधिमांसकेच्छेदनादि
६०३ विद्वर्भेदंतमूलच्छेदनादि
विरकादिनाशोधनादि

बातोत्थकंठकेषु बातोष्ठकोपोर्कचि-
कित्सितम्

पित्तजातेषु जिह्वाकंठकेषु प्रतिसार-
णादि

कफोत्थेष्वपि प्रतिसारणादि

६०४ नवेजिह्वालेसे एष एवोपक्रमः

अधिजिह्वाकायलेदनादि

उपजिह्वायां परिस्त्रावादि

शुंडिकायां नस्यादि

वृद्धगलगुंडिकायां लेदनादि

६०५ सम्यक्छिन्नायां चर्षणम्

संहतौ पुष्पुटके च छपे विलेखनादि

अपक्वेतालुपाके चर्षणादि

पक्वेतालुपाके प्रतिसारणादि

तालुशोषे सार्पिर्द्यौजनादि

कंठरोगेषु रक्तमोक्षादि

६०६ अन्नप्रतिसारणम्

रुजाशोकघ्नोलेपः

बातजरोहिण्याः स्वेदादि

६०७ पित्तजविस्त्राविण्याविस्त्रावादि

रक्तजाम्रत्याख्यायपित्तजाया इवो-
पक्रमः

कफोत्थायाः प्रतिसारणादि

बृंदादिषुकफरोहिणीवच्चिकित्सा

विद्धौस्त्रावादि

बातोद्भवगलगंडे स्वेदादि

गलगंडिनः पक्वतैलपानम्

६०८ कफोत्थेष्वेतत्

कफजे गलगंडे लेपः

क्षारपानादि

भेदो भवे गलगंडेशिराव्यधादि

अशांतौ पाटनादि

मुखपाकेषु मुखधावनाखिकादयः

६०९ अनिलान्मुखके प्रतिसारणादि

पित्ताग्नेपित्तरक्तघ्नो विधिः कफे च क-

फट्

पिटिकानालेखनम्

सन्निपाते मुखपाके यथादोषोदयं चि-
कित्सितम्

नवेऽर्बुदे प्रतिसारणादि

पूतिमुखे वमिते तीक्ष्णधूमादि

६१० गुटिकाः कंठादिरोगघ्नाः

पक्वतैलपानादिभिः सर्वरोगजित्

मुखस्य प्रपुच्छतादिभिरुद्धर्तनम्

६११ विपक्वतैलं सर्वमुखरोगहृत्

सर्वमुखरोगहरा गुटिकाः

६१२ पक्वतैलं सर्वमुखरोगघ्नम्

गुटिकादिद्विजदाद्व्यरुत्

कृपायकबलयहो मुखरोगघ्नः

दंतमांसात्त्यादीनां चूर्णो धर्षणेन ना-
शनः

मुखविकारे कालकाख्यशूर्णः

दंतायामयेपीतकाख्यशूर्णः

६१३ गलरोगघ्नो गुटिका

पथ्याविशेषभक्षणरोगघ्नम्

मुखपाकहरः काथः

कपायो मुखगदघ्नः

कथितोरसो वकृपाकादिघ्नः

पटोलादीनां पृथगेवं कल्पना

६१४ द्विजदाद्व्यरुद्गुडः

मुखादिगदेषु पुनः पुनारकस्त्रावः

कायशिरसो धिरेकादिकंतेषां शस्तम्

मुखदंत रोगाणां भोजनादि

मुखरोगेषु दागुपक्रमः

६१५ अथाशिरोगविज्ञानाध्यायः २३

धूमादिभिः शिरोरोगजननम्

बातकोपोत्थे शंस्वनिस्तोदादायः

शिरसोर्ध्वे त्वर्धावेभेदकः

६१६ कफजेशिरोभित्तपेऽरुच्यादयः

रक्तोद्भवे पित्ताधिकरुजः

सन्निपातजे सर्वलक्षणः

संकीर्णैराहोरेर्मूर्ध्नि रुमयः

६१७ बाताधिकादोषाः शिरःकंपाख्यज-
काः

- वातायैः शंखशोकोतिदाहादयश्च
पित्तानुरुत्थः सस्यंदनरूकुरः
६१८ दशोतिमूर्धगताः
कपालेनवरोगाः
कपालपवनेदुष्टे उपशीर्षकाख्यः
कपालपिटिकाः
कफवाताभ्यांदाकणकम्
इंद्रलुप्तसंज्ञं
६१९ खलतिः
वातादिभिः खलतेर्मानावर्णाः
शिरसि पलितस्य कारणम्
पलितस्यापि नानागुणवर्णाः
शिरोरुजोत्थं पलितं विवर्णं
६२० सन्निपातोत्थाः खलत्यादयोऽसा
ध्याः
पलितानिरसायनापेक्षाणि
अथ शिरोरोगप्रतिषेधाध्यायः २४
पवनजेशिरोभितापेवातव्याधिचि-
कित्सितम्
अभ्यक्तशिरसोरात्रौ घृतपानादि
६२१ पक्वं घृतं नस्यम्
सशर्करघृतं पानम्
सर्वमूर्धरुजाग्रं नस्यम्
पित्तसृगुत्थे सर्पिरादि
अर्धावभेदकेष्वेपाक्रिया
६२२ तन्न नस्यादि
सूर्यावर्तेष्वेप उपक्रमः
पित्तोत्थेशिरोभितापेशिरामोक्षादि
रक्तजेष्वेतत्
श्लेष्मणः शिरोभितापेवमनादि
रुमिजेशोणितनस्यादि
६२३ साधितसर्पपतैलादि नस्यम्
नयेरुमिजिद्योजना
नस्यद्रव्यैर्धूमः
अन्नरक्तनिर्हरणं
कंपेदाहंविनावाताभितापोकोविधिः

- उपशीर्षकेन वेत्ता तव्याधिचिकित्सि-
तम्
पक्वे विद्रुधिवत्कर्म
आमादौ यथास्वम्
६२४ अरुषिकायारक्तनिस्त्रावादि
रुषिकालेपतंकड्वादिहितम्
मालत्यादिप्रसाधिततैलाभ्यंगः
अशांतौ वमनादि
दिरुणकेशिराव्यधादि
६२५ इंद्रलुभेशिराव्यधादि
तैलाकाहस्तिदंतमपी औषधम्
सितरोमोद्गमेनैष विषाणजामपी
खलत्यादिपुशोधितस्य नस्यादि
तैलं नस्यम्
६२६ पलितांतकरं नस्यम्
तैलकुड्बो नस्यम्
दुग्धिकाकरबीरकौ पलितघ्नौ
इंद्रलुप्तबलीषु वक्तव्यलेपः
केशरंजनं शिरः प्रलेपनम्
६२७ केशसंवर्धनानि मांस्यादीनि
पलिते चूर्णादिकम्
यबागूः पलितघ्नी
शिरोरोगघ्नं सिद्धतैलम्
नस्यं सर्वजत्रूध्वरोगजित्
मायूराख्यं घृतं सर्वजत्रूध्वरोगजित्
६२८ महामायूरं बंध्यामुतप्रदम्
मूषिकादिभिरेवं कल्पना
६२९ रोगाणां शीघ्रतरं जयः कार्यः
उत्तमांगस्य यत्नेन रक्षणम्
अथ व्रणविज्ञानीयप्रतिषेधाध्यायः
२५
व्रणस्य द्वैविध्यम्
६३० दुष्टव्रणारुतिवेदनम्
सपंचदशधा
मारुताच्छयावादिगुणाः
६३१ पित्तेन पीतादिगुणः
कफेन कंठूयुतादिगुणः

रक्तेन विद्रुमलोहितादिगुणः
संसर्गात्संसर्गरूपगुणः
शुद्धव्रणलक्षणम्
त्वगादिषु व्रणाश्रयेषूत्तरोत्तरं दुःसा-
ध्यत्वम्

सुसाध्यलक्षणम्

६३२ अक्ष्यादिषु कच्छसाध्यः
फेनादिबहाव्रणादुःसाध्याः
असाध्याः

साध्यस्याप्यसाध्यत्वम्

६३३ रोहस्यलक्षणम्
व्रणे शोधनादि
शोफावस्थस्य शीतोपचारः
शोफव्रणयोरस्त्रहरणम्
पुनः पुनः स्त्रावितेलेपादि

६३४ शोफनिर्वापणः प्रदेहः
दाहरुजाग्रास्तिलाः
मन्दरुकशोफस्य स्वेदादि
एवं विउयाभावे उपनाहादि

६३५ उपनाहे सक्तुर्पिडिका
सुपक्वे ग्रथिते च शोफेदारणम्
गुग्गुल्वालीनिपक्वशोफविदारणम्
पूयगर्भादीनां पीडनम्
लेपविशेषस्य समुपेक्षादि
कलायादयः प्रपीडनम्

६३६ मेहकुष्ठव्रणेषु स्रुसाराग्वधादिकौ
व्रणक्षालने कायः
व्रणशोधनोलेपः
वर्त्याव्रणविशोधनम्
वाताभिभूतानां यवादिभिर्धूपनम्
पित्तादिकानां निर्वापणम्
गंभीरव्रणे उत्सादनादि

६३७ व्रणानां जातीमुकुलादिभिरुत्साद-
नादि

उत्सन्नमांसादि व्रणानां विशोधनम्
व्रणविशेषा अभिकर्मणा शोध्याः
अश्वगंधादिकं व्रणरोपणम्

६३८ व्रणानां तिलकलकंसंरोहणम्
तिलकलकः सर्वरोगजित्
तिलकलकवद्वयवकलकः
सास्त्रपित्तादि व्रणानां घृतेन रोपणादि
तेलरोपणम्

व्रणानां चूर्णमिष्टम्

स्वग्ग्वाहकाश्चूर्णाः

६३९ त्वग्विशुद्धिकरोलेपः

सवर्णकरोलेपः

रोमोद्भवकरोलेपः

व्रणिनः शस्त्रकर्मां कं पथ्यादि

बाताधिकादौ वातघ्नादि

एवं व्रणे यथास्वयं योजना

६४० साध्यसर्पिषा व्रणविशोधनादि

अथ सद्यो व्रणप्रतिषेधाध्यायः २६

व्रणैर्जुष्टमंगमष्टधा

तेषां लक्षणानि

६४१ सद्यो व्रणस्य सेचनादि

क्षतोष्मणः शांतयेलेपादयः

सद्यो व्रणेष्वायते पुसघृतमास्ति कादि

संसंभेषु शोधनम्

६४२ घृष्टे विदलिते च पूर्वोक्तचिकित्सा
विक्षते स्नेहपानादिकं वातघ्नौषधसा-
धितम्

समाहादूर्ध्वं व्रणप्रतिषेधोक्तम्

घृष्टे व्रणेषां डोषशमादि

अवरुक्ते कल्कादीनि

विच्छिन्नप्रविलं चिन्तः सीबनादि

६४३ स्फुटितं लं च न मसाध्यमस्फुटे चिकि-
त्सा

पक्वतेलं सर्वनेत्राभिघातजित्

गलपीडावसन्नेनेत्रे वमनादयः

कर्णस्थानाद्भ्रष्टे सीबनादि

रुक्कटिकायां छिन्नायां सीबनादि

६४४ अत्राजेन घृतेन परिषेकादि

शास्त्रासुहृतस्य सीबनादि

विलं चिमुष्कस्य सीबनादि

- वृषणयोरोपणंपक्वतैलम्
निःशेषेणछिन्नशस्वाद्दहनादि
६५५ शिरसःशल्येनिपतितेबालवार्तप्रवे-
शादि
अंगाच्छल्येतद्देवणेस्नेहवार्ति
दूरावगाढादिगुणानांतैलेनसेचनम्
भिन्नेकोष्ठेरुक्तेरूपूर्णमूर्छाद्याः
आमाशयस्येरुधिरशूलेनविशसनम्
६५६ पक्काशयस्येशूलगौरवादि
अभिन्नाशयस्यापिलोहितेनपूरणम्
अंतर्लोहितादेर्वर्जनम्
आमाशयस्येरुक्तेवमनादि
अन्नभक्षणप्रकारः
भिन्नकोष्ठस्यरुधिरपानम्
६५७ कोष्ठभेदस्यद्वैविध्यादि
कोष्ठेभिन्नेपिजीवनाहंस्यलक्षणम्
अन्नप्रवेशेमतम्
अन्नप्रवेशनप्रकारः
६५८ यथास्थानस्थितेत्रेव्रणसीवनादि
जठरान्मेदसोवर्तिर्निर्मिनेकर्तव्यप्र-
कारः
६५९ सद्योव्रणेपुतैलरोपणम्
गूढप्रहारेणाभिहतादौवातरक्तहरणा-
दिकम्
विश्लिष्टदेहादिकस्यतैलद्रोण्यावासः
६५० अथभगप्रतिषेधाध्यायः २७
भंगस्यद्विप्रकारकत्वादि
दुःसाध्यास्थिति
६५१ कटिसंबंधिभिन्नकपालादिवर्जनम्
असंश्लिष्टकपालललाटादिवर्ज्यं
दुर्न्यासादिनाविक्रियागतविवर्जना-
दि
तथादुःसाध्यानि
६५२ भेगक्रियाप्रकारः
मध्यमप्रकारेणबंधनम्
ऋतुविशेषेमोचनकालः
६५३ भंगसंधितस्यसेचनम्

- अवस्थाविशेषेणचकतैलाद्यबचारः
सुशीतलसेकादि
भग्नरस्यगृष्टक्षीरादिपानम्
सत्रणस्यभग्नस्यव्रणप्रतिसारणम्
व्रणसंधानम्
६५४ तत्रावचूर्णनम्
साध्योसाध्योव्रणः
संधेःस्थैर्यकालः
कट्यादिभग्नानांकपाटेस्थित्यादि
६५५ भग्नसंधीनांविमोक्षेएवंविधिः
चिरविमुक्तसंधीनांस्नेहादि
असंधिभग्नरूढेचप्रकारः
भग्नस्यपाकोनजायतेतथायतनीयम्
भग्नस्यवातव्याधिरुतस्नेहयोजना
६५६ भग्नस्यमात्रादिभिरुपक्रमः
भग्नस्यरूक्षलवणादिकाहारनिषेधः
गंधतैलपवनपित्तोत्थदोषजित्
६५७ अधभगंदरप्रतिषेधाध्यायः २८
भगंदरलक्षणम्
६५८ तस्यक्रिया
सअष्टधा
अपक्वशोकस्यपिटिकासंज्ञापक्वशो-
कस्यभगंदरइति
भगंदरकरपिटिकालक्षणम्
पवनाच्छयावादिगुणापिटिका
पित्तादुष्प्रीवेवोद्धितारागादिगुणा-
न्विताच
६५९ कफात्स्थिरादिगुणा
वातपित्तोत्थाशयावादिगुणा
श्लेष्मपवनात्पांडुरादिगुणा
सर्वदोषैःपादांगुष्ठतुल्या
ताःप्रमादानुपक्काव्रणः
हातजपिटिकाशतपोनकसंज्ञोभगंदरः
पित्तजोभगंदरउष्म्रीवाख्यः
६६० कफोत्थःपरिस्त्रावी
वातपित्तोत्थःपरिक्षेपी
वातकफादुजुसंज्ञः

- अशोभगंदरः
सन्निपातोत्थोशंभुकावर्तसंज्ञः
उन्मार्गी
- ६६१ तेषु व्रणनिषेधतोरुगादिबेदनम्
तत्र साध्यासाध्यप्रकारः
यथापिटिकापाकंनयातितथायत्नः
पाकेतुतस्याअवाक्मुखत्वायबलोक-
नम्
- ६६२ अंतर्मुखस्यशस्त्रेणपाटनादि
शतपोनकस्यपाटनप्रकारः
परिक्षेपिणक्षारसूककैःसाधनम्
अशोभगंदरेऽशःप्रतिसाधनादि
क्षतजेचिकित्सा
बहुच्छिद्रेभगंदरेगोतीर्थकादिकर-
णम्
- ६६३ गोतीर्थकादीनांलक्षणानि
सर्वव्रणानामभिनादाहः
भगंदरिणःकोष्ठशृद्धौयत्नः
व्रणलेपः
तत्राम्यंगार्थतैलम्
भगंदरादिघ्नतैलम्
- ६६४ रुम्यादिव्रण
पिटिकादिजिदौषधम्
स्वायंभुवाख्योगुग्गुलुःकुष्ठादिघ्नः
वातरोगजिदौषधम्
तुल्यमाहिषाख्यमाक्षिकंकुष्ठादिघ्नः
- ६६५ अन्येषुयथायोगमुपक्रमः
भगंदररूढेपिबर्षवर्षाधिकंवातुरगादि-
पृष्ठगमनादिकवर्जनम्
अथग्रंथ्यबुंदश्लीपदापचीनाडीवि-
ज्ञानाध्यायः २९
- ग्रंथिलक्षणम्
नवग्रंथयः
- ६६६ वातादायामादिगुणःश्वयथुः
पित्तेनदाहयुतः
कफेननीरुजादिगुणः
दोषैर्दुष्टलोहितेग्रंथिः

- दूषितमांसिनस्त्रिधादिगुणयुतोग्रं-
थिः
मेदोग्रंथिःस्त्रिधादिगुणः
- ६६७ अस्थिभंगेनाभिघातेनास्थिग्रंथिः
शिरासंज्ञोनीरुजोग्रंथिः
कंडूमान् व्रणग्रंथिः
- ६६८ ग्रंथयःसाध्यासाध्याः
अबुंदस्यपटप्रकारंलक्षणम्
शोणितार्बुदलक्षणम्
तेषुसाध्यासाध्यविचारः
- ६६९ श्लीपदलक्षणम्
वातात्परिपोटयुतंश्लीपदम्
पित्तात्पीतंदाहज्वरयुतंच
वर्षातिकांतादिःश्लीपदस्यत्यागः
पाण्यादिष्वपिश्लीपदमित्यपिमतम्
गंडमालोत्पत्तिः
- ६७० ज्वरादियुतगंडमालात्यागः
अथनाडीविज्ञानम्
सानाडीत्रिसंख्याचतुर्थपिंचमीच
वातात्संज्ञादिगुणा
पित्तात्तृडादिकत्
- ६७१ कफाद्वनपिच्छिलसंस्त्रावादिद्युता
सर्वैःसर्वाकृतेस्त्यागः
नाडीकारकंशल्यम्
अथग्रंथ्यबुंदश्लीपदापचीनाडीप्रति-
षेधाध्यायः ३०
- अपक्वग्रंथिषुशोकवच्चिकित्सितम्
- ६७२ शुद्धिकामस्यस्नेहादि
ग्रंथेःस्वेदादि
एवमप्यपक्वस्यस्नेहादि
ग्रंथेःपाटनम्
- मेदोजेपिग्रंथावेतत्
- ६७३ शिराग्रंथौचिकित्सितम्
अबुंदेयथास्वंग्रंथिवत्क्रिया
पैत्तेपित्तजिच्चिकित्सितम्
- कफजेशिराव्यधादि
- ६७४ अपच्योचिकित्सितम्

- आमग्रंथीनांलेपनादि
लेपप्रकारः
पाकोन्मुखग्रंथीनांजयप्रकारः
६७५ गंडमालाचिकित्सितम्
अपचीनाशकंतैलम्
सर्पपतैलपक्कं कुष्ठादिनाशकम्
तैलविशेषोपचीनाशकः
६७६ दुष्टारुः प्रभृतिनाशकंतस्यादि-
नस्यादौ हित्तैलम्
लेपने हित्तैलप्रकारः
एवमप्यशांतौदाहप्रकारः
ग्रंथिहरणे निमिमुनिमतम्
एतद्विषये सुश्रुतमतम्
६७७ अपरमतम्
वातनाडीपाटनादि
पित्तनाडीपाटनादि
श्लेष्मिकीचिकित्सितम्
शल्यजालेपनम्
छेदनाह्रायादारणम्
६७८ व्रणपुयत्साधनादितस्तर्बनाडोष्पि-
नाडीव्रणतृलेपः
नाडीघ्नः कल्कः
कल्काभ्यंगचूर्णवर्ती भिगंतिनाशः
६७९ अथक्षुद्ररोगविज्ञानाध्यायः ३१
बालानामजगल्लिकापिटिका
वातकफाभ्यांयवप्रख्या
ग्रंथयः पंचबाण्डवा
कर्णसंघंधिपनसिकाख्या
पाषाणगर्दभः शोफः
मुखदूषिकलपिटिकाः
६८० पद्मकंटकाः
पित्तेन पिटिकाविवृताख्या
मसूरिकाः पिटिकाः
बिस्फोटसंज्ञाः स्फोटाः
वातपित्ताभ्यांविद्रापिटिका
ताभ्यामेवचगर्दभीसंज्ञा
६८१ कक्षासन्नदशेष्वनिलाद्गर्दभीसंज्ञा

- कक्षा
पित्तात्कक्षासंज्ञा
गंधनामापिटिका
राजिकासंज्ञाः
जालगर्दभः
अग्निरोहिणी
जत्रुणऊर्ध्वत्रिदोषजाइरिबेलिका
६८२ विदारीसंज्ञापिटिका
शर्कराचुंदसंज्ञाग्रंथिः
बल्मीकाख्यस्त्रिदोषजः
कदरं नामग्रंथिः
६८३ रुद्रगुदरोगः
अक्षतरोगः
कुनकाख्यः
अरुसं नामरोगः
तिलकाख्याः
तेजन्मतामाषाख्याः
माषेभ्य उन्नताः चर्मकीलाः
तथाविधोजनुमणिः
६८४ लांछनम्
मुखे श्यामवर्णमंडलाकारं व्यंगम्
वक्त्रादन्यत्र नीलिका
व्यंगं वातादिभिर्भिन्नलक्षणम्
प्रसूतिः
उत्कोठकोठौ
६८५ क्षुद्ररोगाः षट्त्रिंशत्
अथक्षुद्ररोगप्रतिषेधाध्यायः ३२
अजगल्लिकायाजलोकोभिर्विस्त्राव-
यवप्रख्यायाः स्वेदनादि
पाषाणगर्दभं यावदपविधिः
मुखदूषिके रोध्रादिप्रलेपादि
६८६ पद्मकंटकेर्निघांघुनावमनादि
विवृतादीनां पित्तबीसर्पवचिकित्सा
जालगर्दभस्यलंघनादि
विदारिकाधारकेऽस्तुतेकफग्रंथिव-
चिकित्सा
शर्कराचुंदमेदोचुंदकित्सा

- हस्तपादेचजातसूक्ष्मीकवर्जनं
इतरस्यलेपः
६८७ पक्केतुदुष्टमांसादिशोधनं
कदरस्योत्कर्तनादि
चिप्यस्यबिरेकादिपूर्वकंशस्त्रकर्म
दुष्टस्यापिनस्वस्यैवमेव
अलसेतुचरणयोर्लेपः
तिलकालकमपाणादह्नम्
चर्मकौलजतूमण्योरुत्कृत्यदह्नम्
६८८ लांछनादिपुशिराव्यधादि
व्यंगादिपुलेपादि
व्यंगहरोलेपः
जीरकादयोलेपेप्रयुक्ताव्यंगग्राः
तत्रलेपाः
६८९ सबर्णकरोलेपः
पद्मसदृशमुखकरमुद्वर्तनम्
एभिरेवाभ्यंगः
नीलिकादिघ्नोभ्यंगः
नीलिकादिघ्ननस्यं
६९० व्यंगादिनाशकरमौषधम्
नावनेमार्कवत्तरसादीनि
प्रभुमौवातकुष्ठविहितादि
उत्कोठकोठयोःकफपित्तोक्तकौष्ठिकम्
६९१ अथगुह्यरोगविज्ञानाध्यायः ३३
उपदंशायामयास्त्रयोर्विंशतिः
६९२ उपदंशःपंचधा
वातेनोपदंशेमेढ्रशोफः
पित्तेनपक्वोदुंबरसंकाशःश्वयथुज्व-
रश्च
श्लेष्मणाश्वयथुःकठिनादिगुणः
लोहितेनरुष्णस्फोटसंभवादयः
सर्वदोषजेसर्वलिङ्गमुष्कयोःश्वयथुश्च
रक्तोद्भवसन्निपातजौक्रमेणयाप्यमृ-
त्युहेतू
मांसकौलकानामनुपेक्षणीयत्वम्
६९३ गुह्यस्यसर्वपिकासंज्ञाःपिटिकाः
अवमंथः

- रक्तपित्तोद्भवाकुम्भिका
मेहवदत्रालजी
पित्तरक्तजाउत्तमाख्यामेढ्रपिटिका
६९४ पुष्करिकापिटिका
संव्यूढपिटिका
अष्टौलिका
सकफचर्मनिवृत्तसंज्ञम्
अवपाटिकाचर्म
निरुद्धमणिसंज्ञारोगः
६९५ स्थर्शहानिसंज्ञा
शतपोनकः
त्वक्पाकाख्यः
मांसपाकाख्यः
रक्ताबुद्
मांसाबुदंविदग्निश्च
तिलकालकाः
६९६ मांसादिचतुर्णांत्यागःशेषाणामुपक्रमः
दुष्टाहाराद्योनेर्विंशतिर्व्यापदः
येनिर्वातिकाव्यापन्
सैवश्वयथुयुताऽतिचरणा
प्राकारणा
६९७ उदावृत्ताख्यापन्
जातग्रीव्यापन्
अंतर्मुखी
सूचीमुखी
शुष्कसंज्ञा
वामिनी
६९८ पंढसंज्ञा
महायोनिः
पैत्तिकीव्यापन्
रक्तयोन्याख्या
श्लेष्मिकीव्यापन्
६९९ लोहिताक्ष्याख्या
परिपुताख्या
उपपुताख्या
चिपुताख्या

- कार्णिनी
७०० सान्निपातिकीध्यापत्
गर्भाऽनादानेकारणम्
अथगुह्यरोगप्रतिषेधाध्यायः ३४
नवेउपदेशेऽलिङ्गमध्येशिराव्यधादि
७०१ क्षालनेकाथः
उपदेशत्रणहरेलेपः
तत्ररोपणम्
प्रतिदोषंशोफवच्चिकित्सितम्
पाकाभावेत्थितयत्नः
छिन्नदग्धानामशंसामुपदेशवत्क्रिया
७०२ सर्पपिकानालेखनादि
अवमंथेप्येतच्चिकित्सितादि
कुभीकायांलोहितमोक्षणादि
अलज्यामेपएवोपक्रमः
उत्तमाख्यपिटिकायाश्लेदनादि
मुष्करव्यूढयोःपित्तविसर्पोकंचि-
कित्सितम्
त्वक्पाकस्पर्शहान्योःसेचनं
मृदिनस्यबलातैलेनसंचनादि
७०३ अष्टीलिकाधारकेऽदृतेऽश्लेष्मग्रंथिव-
दुपक्रमः
निवृत्तसंज्ञस्याभ्यंजनादि
अवपाटयामयमेवक्रमः
निरुद्धाख्येनाडीलेपनादि
७०४ ग्रथितसंज्ञस्यस्वेदादि
शतपोनकस्यलेखनादि
शोणितायुदेरक्तविद्वधिवच्चिकित्सा
सर्वपुण्यावस्थंघ्नोपचारः
योनिव्यापत्सुप्रायेणपवनविजयि-
चिकित्सितम्
तत्रहेतुः
तस्याःखियोन्नलातैलपानादि
७०५ क्षमनादीनिकर्माणि
पक्वघृतयोनिवातविकारहरम्
योनिपार्श्वार्तिशमकमोपधं
दृषकादिपानम्
७०६ रास्नादिभिःशृङ्गपयःशूलघ्नम्
योनौपरिषेचनम्
रुजाघ्नःपिचुः
पित्तलानांयोनीनांशीतलक्रियादि
लेहोयोन्यादिदोषघ्नः
७०७ पित्तजानारोगाणांक्षीरंसर्पिर्बाहितम्
सिद्धंघृतंवाशिरोगघ्नंमध्वरकं
रक्तयोन्यारक्तस्थापकंभेषजं
पुष्पानुगसंज्ञंचूर्णंयोनिदोषघ्नम्
७०८ बलासदुष्टयोन्यांरुक्षोष्णंसर्वहितम्
योन्याःशूलादिगुणकरेतैलं
यवान्नादिकशीलनादि
७०९ पैच्छील्येविशदत्वचचूर्णः
चूर्णोदुर्गंधादिपुस्तंभनम्
क्वाथोदुर्गंधादौपरिषेकः
योनीनांमृदुत्वकरंवेसवारादिधारणं
दुर्गंधयोनीनांक्वाथादि
श्लेष्मलानांयोनीनांबस्तयः
सान्निपातोत्थायाःसाधारणंकर्म
७१० एवंशुद्धयोनिपुगर्मधारणम्
पुरुषस्यदुष्टशुक्रपरीक्ष्योपक्रमः
घृतंयोनिशुक्रप्रदोषेषुशस्तम्
७११ अथविषविप्रतिषेधाध्यायः ३५
विषस्यप्रागुत्पत्तिदर्शनम्
स्थिरंविषकंदेषुबीर्यातिरुतफलत्वं-
किंचिन्न्यूनम्
सर्पलूतादिदंसुदारुणंजंगमम्
७१२ स्थावरंजंगमंचारुत्रिमं। गरसंज्ञंरु-
त्रिमम्
विषगुणनिर्देशः
जीवितहरंविषम्
७१३ तत्रहेतुः
तपयुक्तस्थावरविषस्यप्रथमवेगेर-
सनाश्यावत्त्वादि
द्वितीयेवेगेवेपथ्यादयः
तृतीयेवेगेतालुशोषादयः
७१४ चतुर्थवेगेमूर्ध्नातिगुरुत्वादि

- पंचमवेगेकप्रसिकादि
षष्ठवेगेचेतनायाः प्रणाशादि
सप्तमवेगेस्कंधादिभंगोमृत्युश्च
प्रथमविषवेगेवमनादिक्रिया
द्वितीयवेगेशीतांबुसेचनादि
तृतीयवेगेऽगदपानादि
चतुर्थवेगेस्नेहयुक्तगदयोजनम्
७१५ पंचमवेगेकाथादि
षष्ठवेगेतीसारवच्चिकित्सा
सप्तमवेगेऽवपीडादि
सिद्धयबागूः सर्वविषघ्नी
तद्वत्कार्यैः पेया
विषादिपुपानादिपुचंद्वेदयोनामा-
ऽगदः
७१६ दूषीविषेणपीडितलक्षणम्
७१७ रसादिपुस्थितं विकारकरम्
दूषीविषमिति संज्ञाया हेत्वंतरम्
दूषीविषार्तस्यलेहः
दूषीविषारि संज्ञाकोलेहः
७१८ विषलिप्तशस्त्रेण विद्वस्यलक्षणम्
अमर्मविद्वस्यद्रुतं तद्वदयावरणविधा-
नम्
शल्यकपर्णादि
७१९ दिग्धकलविद्वस्यकीटदृष्टचिकित्सा-
तम्
ग्रणेचपूतिमांसपित्तविसर्पवच्चिकि-
त्सितम्
विषदायकाः
गरस्यलक्षणम्
गरेणपीडितस्यलक्षणम्
७२० गरपीडितस्यचिकित्सिताभावेनाशः
गरातुरस्यरुत्थम्
दारुणगरयोगजविषघ्नोलेहः
गरोपहताभेः पानम्
७२१ पारावतामिषादिभिः शृतं शीतं जलं-
गरतृष्णादिघ्नम्
शतमध्ये विषार्तस्यैकस्य जीवनम्

- क्षुधादिभिर्विषस्यवर्धनम्
शरदिविषस्यमंदवीर्यत्वे हेतुः
एवमालोच्य कर्मकरणम्
७२२ श्लेष्मिकविषस्यवमनादिभिः शान्तिः
पैत्तिकविषस्यबिरेचनादिभिः
वातिकस्यमधुराद्याहारादिभिः
क्षपविषेषु साध्यत्वासाध्यत्वे
७२३ अथसर्पविषप्रतिषेधाध्यायः ३६
संक्षेपेण भुजंगास्त्रिविधाः
दर्वीकरादीनां विषरूक्षादिगुणम्
एषां विषोत्खण्डनप्रकारः
दर्वीकरलक्षणम्
७२४ मंडलिलक्षणम्
राजीमल्लक्षणम्
गोधरोविषेण दर्वीकरैस्तुल्यः
एतेषामेव संकरणव्यंतराज्ञेयाः
भुजंगदशने कारणादि
७२५ हेतुं विदित्वा च धास्वं चिकित्सा
व्यंतरभुजंगस्यवर्माश्रितत्वं
दृष्टस्य साध्यत्वादि विचारः
सर्पजविषस्यरक्तप्राप्त्यैववर्धनम्
भीरोः सर्पाणां भिहतम्
७२६ शंकाविषम्
सविषनिर्विषरूपम्
दर्वीकराणां प्रथमविषवेगे श्याववर्ण-
त्वादि
द्वितीयादौ ग्रंथ्यादयः
७२७ मंडलिदृष्टस्य प्रथमवेगादिलक्षणम्
पंचसुवेगेषु चिकित्सितम्
जलाप्लुतादयः सर्पा अल्पविषाः
७२८ स्मशानादिषु मर्मसु च दृष्टस्य त्यागः
एककालमेव हिष्मादयो यस्य तस्य-
जीवनम्
विषपीतो दर्जी वित्तस्ये संप्राप्ते रूपाणि
७२९ यमसमीपं गमिष्य तोलक्षणम्
साध्यत्वे त्वरया विषस्य शान्तिः कार्या
दशनोत्तरं विषस्य देहव्यापनकालः

एतद्वसरेदंशस्योत्कीर्तनादिशीघ्र-
कार्यं

- ७३० दृष्टपुरुषस्यकर्तव्यं
बंधनेनविपस्तंभनादि
पश्चान्निष्पीड्यदंशोद्धरणम्
दंशदहनादि
- ७३१ अगदेनपुनःपुनर्लेपनादि
विषेप्रविस्मृतेशिराव्यधादि
सविपशोणितलक्षणम्
शिरास्वदृश्यमानास्तुशृगादियोजना
सुतशेषलोहितस्यस्तंभनम्
- ७३२ अस्कन्नादौरक्तेमुर्छादीनांज्वयः
स्कन्नेतुविपशांतिः
तदाघृतादिपानम्
विपार्तस्यबमनम्
भुजंगदोषादिकावलोकनपूर्वविशि-
ष्टक्रिया
दर्वीकरैर्दृष्टेपानादि
- ७३३ रुष्णसर्पेणदृष्टस्यलेपनादि
फणिनाराजीमतांविषेऽगदः
मंडलिनांविषेऽगदः
हिमवन्नामागदोमंडलिविषघ्नः
- ७३४ मंडलिदृष्टस्यपानम्
गोनसविषघ्नोऽगदः
कुटादयोराजीमतांविषघ्नाः
सर्पविशेषस्यकांडविघ्नायादंशचिकि-
त्सितम्
व्यंतरदृष्टानांहितोगदः
- ७३५ भुजंगदृष्टानांपानादि
तक्षकेणापिदृष्टानांपानम्
दर्वीकृतांचप्रथमबगेपानम्
द्वितीयेबमनादि
तृतीयेविषघ्नमंजनादि
चतुर्थेबगेरुतबमनस्ययबागूपानम्
- ७३६ पष्ठपंचमयोर्लेपनादि
सप्तमेअंजनादि
मंडलिनांतृतीयेबमनादि

- पष्ठेऽगदादियोऽनना
राजीमतामायबगेरक्तहरणादि
पष्ठेजनयोजनादि
अनुक्तेषुदर्वीकरक्रिया
- ७३७ गर्भिण्यादिषुमुदुक्रिया
सर्वविषघ्नपानम्
आर्तादीनामंजनम्
प्रलेपाद्यानिःशेषविषोद्धारकाः
विषापगमेकुपितबाय्वादीनांस्नेहायु-
पक्रमः
- ७३८ सर्पांगाभिहतशंकाविषार्दितयोःप-
नादि
विपशांत्यर्थेकर्तव्यतनादिधारणम्
रात्रौसंचारेछत्रजर्जरधारणम्
- ७३९ अथकीटलतादिविषप्रतिषेधाध्यायः
३७
सर्पाणांविषमूत्रादिजाःकीटाश्चतुः-
प्रकाराः
तत्रवायव्यकीटदृष्टस्यदंशलक्षणम्
आग्नेयकीटदृष्टस्यदंशलक्षणम्
कफाधिककीटदृष्टस्यदंशलक्षणम्
त्रिदोषाधिककीटस्यदंशलक्षणम्
कीटेषुसर्पषट्वेगाः
- ७४० सर्वेषांदंशानांकार्णिकायाः
वृश्चिकदंशलक्षणम्
वृश्चिकखिप्रकाराः
मंदविषाःकीटाःपीतादिगुणाः
मध्यविषाःकपिलादिगुणाः
महाविषादभेदुर्बांसदृशाः
महाविषदृष्टलक्षणम्
- ७४१ उग्रधूमकोवृश्चिकः
कीटावृश्चिकाश्चप्रायोवातपित्ता-
धिकः
तेषुभेदप्रकारः
वातिकविषेत्स्पीडादयः
- ७४२ पित्तोत्पण्णसंज्ञानाशादयः
कफाधिकविषस्यछयादिभिज्ञानम्

श्लेष्मिकस्य लेपनायोज्यः
त्रिविधानां कीटानां यथास्वंचिकित्सा
सर्वस्य विषदंशस्य नरकचादयो धूप-

७४३ तथा विषघ्नविध्यादि
विषोद्यकीटवृश्चिकदंशानां सर्पवत्सा-

धनम्
कीटविषेपानम्
कीटविषघ्नोलेपः
सर्वकीटविषघ्नमगदपानम्
वृश्चिकोत्थदंशस्य चक्रतैलेन सेचनम्
सैधवान्विताज्यादिना वा सेचनम्

७४४ तत्रोपनाहः
चूर्णेदंशस्य घर्षणम्
तत्र लेपादि
वृश्चिकविषघ्नमौषधम्
वृश्चिकविषपट्टद्रुटिका
दंशलेपः

७४५ दारुणपीडस्य प्रलेपनम्
सुदारुणे वृश्चिकविषे सर्पिष्पानादि
वृश्चिकविषघ्नोलेपः
७४६ कीटादिविषघ्नोऽगदः
विषसंक्रांतिरुदगदः
लूतानां संख्याविषये मतानि
तत्र हेतुः

७४७ लूतानां रुद्धसाध्यासाध्यत्वे
तस्याः पैत्तिकदंशलक्षणम्
श्लेष्मिकदंशलक्षणम्
वातिकदंशलक्षणम्
दोषलक्षणेर्विभागलक्षणम्
असाध्यायालक्षणम्

७४८ तस्यास्त्रिप्रकारत्वम्
लूतादंशलक्षणम्
लूतायाः श्वासादिभिर्विषोद्धमनम्
लूतायाः कीटानां च दंशस्थानम्
प्रथमेऽन्हिलूतादंशानुभवप्रकारः

७४९ द्वितीयेऽन्हिप्रकारः

तृतीयेऽन्हिप्रकारः
चतुर्थेऽपंचमपष्ठेऽपुप्रकारः
एवं तीक्ष्णादिलक्षणम्
एकविंशतिरात्रेण सर्वथा विषशमः

७५० लूतायादंशोद्वरणादि
कर्कशादिगुणस्य छेदनादिनिषेधः
दग्धदंशस्य लेपनादि

रक्तविस्त्रावादि
लूताकीटानां पद्मकसंज्ञोऽगदः
चंपकनामागदः पूर्वाधिकः

७५१ तद्वदपरोऽगदः पूर्वगुणः
मुंदरगंधमादनाख्यावगदौ
बहुदोषनरेषु विषघ्नविशोधनयोजना
कफविषवमनम्

अधवापानादि
निवृत्ते दाहादौ कर्णिकापातनम्

७५२ सैधवादिकं पूर्वगुणम्
कर्णिकापातनसमये विषघ्ने बृंहणम्
लूतायां घृतेनैव स्नेहकार्यं

७५३ त्रयोऽंगेदाः पित्तादिलूतावारकाः
लूताग्नानिपानादीनि
अधमूषिकालर्कविषप्रतिषेधाध्यायः
३८

अष्टादशमूषिकाः
एषां विषप्राप्तिप्रकारः

७५४ आसुविषसंबन्धे हव्यापनशीलम्
असाध्यलक्षणं मूलादयः
आसुदूषितस्य वर्ज्यस्य लक्षणम्
विषयुक्तस्य शुनोलक्षणम्
तेन विदष्टस्य रुष्णरक्तस्त्रावः

७५५ एवं शूलालादयो वेद्याः
सर्वत्रैव सविषदंशे कृद्धादयोलिंगम्
निर्विषेऽतो विपरीतम्
दंशकतृचेष्टां कुर्वतो मरणम्
आससंज्ञदष्टस्य वर्जनम्
आसुनादष्टमा अस्त्र्यदंशदाहः
दग्धदंशस्य विस्त्रावः

- ७५६ मूषिकाविषघ्नोलेपः
भस्मैःक्षालनादि
नीलिनीकाथेनछर्दनादि
चूर्णपानंविषवमनकरम्
सर्षपदुरुविषघ्नं चूर्णं
त्रिवृतादिकल्काविरेचनम्
तन्त्रांजनम्
- ७५७ अवलेहः
पानेपक्वसर्पिर्हितम्
क्वाथपानार्द्धं
चूर्णपानम्
सर्षपविषनाशनःकल्कः
कपित्थबीजादिकपानम्
सैर्यकमूलादिपानंवा
- ७५८ मूषिकविषनाशनं पानम्
अगदोनस्याद्यैर्मूषिकाविषघ्नः
मूषिकविषस्यजलदौघ्नत्यादौकोपः
अवस्थावशात्सर्वे उपक्रमाः
दूषीविषघ्ना अपिप्रयोज्याः
अलकंदष्टस्यदंशस्यलेपमादि
अस्यविरेचनम्
अंकोलोत्तरमूलजलपानम्
- ७५९ विषमालकंभेदकंपानम्
मंत्रान्वितौषधीपुतरूपनादि
चतुष्पदां द्विपदांचनस्वदंतपरिक्षत-
पाकः
सदिगादिभिल्लेपोनस्वदंतविषघ्नः
- ७६० अथरसायनाध्यायः ३९
रसायनाद्दीर्घायुःप्रभृतिप्राप्तिः
आद्येमध्येमेवावयसिरसायनप्रयोगः
अविशुद्धशरीरेरसायनंनिष्फलम्
रसायनानां द्विप्रकारःप्रयोगः
रसायनकरणेस्थानम्
- ७६१ रसायनारंभकर्तुंलक्षणम्
७६२ रसायनेपूर्वकरणीयम्
शुद्धदेहायसर्पियुतंयावकंदेयम्
एवंसंस्कृतकोष्ठस्यभिषजारसायनं-

- देयम्
रसायनंनंद्यादिनाशकरममितायुष्क-
रंमेधादिकरंच
- ७६४ रसायनेउपयुक्तंस्वत्सरशतंनारोगो-
जरारहितश्च
एतस्मिन्नुपयुक्तंसुखपादिरूपोदीर्घ-
जीवीच
- ७६५ च्यवनप्राशोलेहः
७६६ सर्वरोगघ्नीत्रिकलारसायनम्
७६७ रसायनीनिमेधादिप्रदानिरोगघ्ना-
निच
रसायनप्राशकस्यवाग्मिच्चादिगुणः
नष्टशुक्रादिभिर्निषेवितव्यंसर्पिःपं-
चारविंदमितिसंज्ञम्
- ७६८ जडानामपिमध्यंघृतम्
जरादिरहितकरंभेषजम्
- ७६९ वर्षशतजीवित्वादिकरोलेहः
शक्त्यादिगुणकरंपानम्
जराजित्पानम्
पूर्वगुणंपक्वघृतपानम्
- ७७० विदार्यादयोवयःस्थैर्यादिप्रदाः
विधिनाप्रयुक्तश्चित्रकोरसायनम्
सुखकरोलेहादिः
लीढश्चित्रकावातादिजित्
भल्लातकप्रयोगोऽभिलषितादिकरः
- ७७१ पूर्वोक्तगुणकरःस्वरसः
७७२ अमृतरसतुल्यपाकःस्मृत्यादिकरः
७७३ पक्वतलंकुष्ठनिपूदनम्
आयुःप्रदोभल्लातकोपयोगः
भल्लातकानियथाविधिप्रयुक्तान्यमृ-
तकल्पानि
भल्लातकप्रशंसा
भल्लातकस्यकुलत्थादीनिवर्ज्यानि
- ७७४ सर्वकुष्ठनाशकंतेलपानम्
७७५ कुष्ठवन्नःप्रयोगः
द्विशतायुष्करंतेलपानम्

तदेवनस्ययोजितं त्रिवर्षशतायुष्क-
रम्

रसायनगुणकः पिप्पलीप्रयोगः

अन्यप्रकारोऽपिरसायनगुणकः

७७६ अन्यविधः

एतेप्रयोगाः कासादिनाशकाः

पूर्वगुणंरसायनम्

७७७ शुद्ध्यादिप्रयोगोऽर्धशतंरोगजरारहि-
तकरः

रसायनादीनां द्विगुणप्रकर्षकरत्वम्

बाकूचीलेहः परिणतविकारादिजित्

कुष्ठिनश्चैकान्तिकरंशशाकलेखाभ-
क्षणम्

७७८ कृष्णतालहादि

अथलशुनविधिः

रसोनः श्रेष्ठरसायनम्

लशुनशीलनकालः

७७९ लशुनगंडूपमात्रपानं गलनाडीविशु-
द्धये

वेदनायां स्वेदनादि

क्लृप्तैरपगमेशेषरसपानम्

७८० विदाहोपशान्तयेऽतिशीतानुलेपनादि

अस्योत्तममात्रादिपरिमाणम्

पुराणशालिभक्तभोजनम्

तृप्तिजातायामद्यादिपानम्

अथवालशुनस्यकल्कादिभक्षणादि

अन्योलशुनभक्षणप्रकारः

७८१ शुद्धवातेलशुनात्परं द्रव्यं न

प्रियजलादेर्नरस्यलशुनोऽप्यापत्तये

लशुनप्रयोगातिविरेचनम्

अधुनाशिलाजतुकल्पः

शिलाजतुलक्षणम्

लौहशिलाजं प्रशस्तम्

७८२ श्रेष्ठशिलाजतुलक्षणम्

लांहाप्रागेगिरिजस्यभावनाप्रकारः

ततः स्रग्धनरस्यदिवसत्रयमुपयो-

ज्यम्

७८३ तस्योत्तमादिभेदेन त्रिविधः प्रयोगः

रसायनफलः शिलाजतुप्रयोगः

७८४ सर्वरोगनाशने शिलाजनुत्तमार्थं

७८८ कुटीप्रवेससूर्यमारुतिकोविधी

वातातपसहयोगकथनम्

भोजनात्माकृशिशिरजलादिकपान-

प्रकारः

७८९ हरीतकीभक्षणवर्षशतं सुखजीवन-
करम्

जराविकारनाशकरोलेहादिः

धात्र्यादिकंसेवमानस्यपुनर्यौवनकरं

बलकरोलाहचूर्णादिकलेहः

७९० विडंगादीनि निरामयकराणि

भावितत्रिकलाभक्षणं निरामयकरम्

बीजसारसोजराभावकरः

प्रत्यग्रपुनर्नवपानं जरापहम्

मूत्रादीनां कल्पनापुनर्नवासदृशी

७९१ सिद्धं सार्वभिकारनाशकम्

अश्वगंधाशानं रुशवपुषः पुष्टिकरम्

रुष्णतिलपलभक्षणमनुदिनं पुष्टि-

रम्

रुष्णकचकरोलेहः

रुष्णतिलादिभक्षणं रमणीयवयःप-

रिणामकरम्

७९२ शिलाजत्वादिभक्षो दुर्बलशरीरधातु-

पूरकः

मार्कवस्वरसपानंचलवीर्यादिगुणक-

रम्

वचासेवनं राक्षसानुपद्रुतत्वादिकरम्

मंडूकपर्णीभक्षणंच हुकालं जीवनक-

रम्

गुटिकोपयोगो नीरोगत्वादिकरः

७९३ नारसिंहाख्यो योगोऽतीवगुणकरः

७९४ मार्कवल्लभभक्षणादिना नीरोगत्वा-

दि

अनेन विधानेन तैलोपयोगपूर्वकगु-

णादिः

- ७९५ रसायनभ्रंशादपाये औषधम्
पुरुषविशेषारसायनरूपः
रसायनसेविनोदोर्धायुष्टादि
शास्त्रानुसारित्वादिरसायनम्
- ७९६ अधवाजीकरणाध्यायः ४०
वाजीकरणौषधग्रहणेफलम्
- ७९७ वाजीकरणशब्दावयवार्थः
ब्रह्मचर्यनैःश्रेयसिकम्
वाजीकरणमाभ्युदयिकम्
कल्पपुरुषस्यक्रतुष्वर्हरहव्यवायः
- ७९८ त्रिगुणस्यसानुवातनिरुद्धादि
निरपत्यनिंदा
अपत्यलाभमहत्वम्
शुद्धशरीरेपुरुषेवृष्ययोगयोजना
वृष्ययोगकथनम्
- ८०० कांताशतस्यचूर्णभक्षणम्
साधितगोधूमादिभक्षणंसर्वरात्रौर-
तिकारकम्
कांताशतगामिकर्तृऔषधम्
प्रमदाशतेच्छाकर्तृचूर्णम्
- ८०१ रुष्णामलकचूर्णलेहोवृद्धस्यापितरु-
णइवहर्षकरः
अप्रनष्टवेगकरोलेहः
कल्कपानादीरामासुवृषवत्करः
क्षीरकाकोलीभक्षणंशुकवृद्धिकरम्
चूर्णपानंशुकवृद्धिकरम्
उच्चटायाःशतावर्थाश्चचूर्णपूर्वगुणम्
- ८०२ दधिसरादिवृद्धस्यापितरुणकरम्
श्वदंष्ट्रादिपानंवृद्धस्यापिरामाशतगं-
हृत्वकरम्

- वृष्यलक्षणम्
शब्दरूपशाब्दयःसेव्याः
एकैकस्यापिसेव्यत्वंकिंपुनःस्त्रीशरी-
रेप्रतिष्ठितानां
- ८०३ योग्यस्त्रीलक्षणम्
कामशास्त्रविहितरतिचर्याचरणम्
वाजीकरणाति
- ८०४ कामोत्पादकानि
अध्ययसंग्रहः
- ८०५ अग्निवशप्रश्नः
- ८०७ प्रश्नस्योत्तरम्
आतंकपकमग्नानांभिषग्जितंहस्ता-
लंघः
उपायसाध्यानांसिद्धत्वम्
- ८०८ देववेगण्यात्कचित्तिद्वयं
एतस्येवप्रतिपादनं
- ८०९ चिकित्सातंत्रस्यसफलत्वेहेतुः
ज्वरेलघनबुंहणशास्त्रसिद्धम्
चिकित्सितेसंशयोनेवकर्तव्यः
एतच्छास्त्रमकाडेमृत्युपाशानांछे-
दनम्
- ८१० चिकित्साशास्त्रंमृत्युजयेऽमृतम्
भिषक्पाशानांत्यागः
सुवेद्यानांभद्रं
मंत्रवदेतस्यप्रयोगः
- ८१५ पाठबोधानुष्ठानेदीर्घजीविनादिप्राप्तिः
- ८१६ चरकाद्यैकैकाकरग्रंथाभ्यासेसम्यग्ज्ञा-
नं
- ८१७ ओधुनिककविरुतयंथाभ्यासेयु-
क्तिःतस्मात्सुमतिभिरेतद्रथास्म

शुद्धिपत्रम्

उत्तरार्धम्

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
४	६	पित्तानिल	पित्तानिल
	१५	जीविता	जीपिता
५	२५	तीव्र	तिव्र
६	२४	द्रव्योपायोगः	द्रव्योपायोगः
७	३	लिगे	लिगे
८	२२	दीपिकाः	दीपकाः
९	२	अन्हादेशोन	अन्हादेशः
	१९	अम्लार्थी	आम्लार्थी
	२१	सभावोवैकल्पिकः	सभावः
१०	३	पृथ्वीपणी	पृथ्वीपणी
	५	पृथ्वीपण्यादि	पृथ्वीपण्यादि
	५	ज्वरातिसारीअम्लां	ज्वरातिसारानम्लां
	१८	शृतां	सृतां
१४	१०	जलं	जल
१६	६	शृतादि	सृतादि
	११	स्यपरनिपातः	स्यापरनिपातः
	१८	परीतस्य	परितस्य
	१९	नोक्लेशा	नोक्लेशा
	२४	शृतादि	सृतादि
१७	६	तीतज्वरितस्य	ततिज्वरितस्य
२०	२१	त्युह्योर्वेतिवाच्य	त्युहेवाच्य
२३	१९	दिभीरसा	दिभिरसा
२६	१८	गृहस्य	ग्रहस्य
२७	११	त्रिवृतया	तृवृतया
	१३	त्रिवृतया	तृवृतया
३०	७	च्यवमानः	चव्यमानं
३३	१	स्नाय	श्राव

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
३७	५	शुक्ल	सूक्ल
३८	२	तेनाभ्यंजात्	तेनभ्यंजात्
	२३	अम्लरुताननमि	अम्लरुतन्नमि
४३	२	मध्योष्ण	मेध्योष्ण
४४	१०	त्यूहोर्बेतिवाचमितिहःभावः	त्यूहोर्बचनमितितहःभावः
	१९	सर्प	सर्प
४६	१२	सात्म्य	सात्म
४७	९	ज्वरं	ज्वर
४८	१५	इणःशतरिङ्गणोयणितियादेशे	इणःशंतुरिङ्गणश्चेतियादेशे
५४	१०	पारावतस्यशकृत्	पारावच्छकृत्
	१९	शोणिताति	शोणितादि
५५	१२	पृथक्शृतं	पृथक्छृतं
	१७	पृथक्शृतं	पृथक्छृतं
	२१	पृष्टिपर्णी	पृष्टिपर्णी
५७	१	रससदृशी	रससदृशि
	१४	पुतान्	पुतान्
	१५	स्तोयं	स्तोय
५८	११	त्वोर्ध्व	तूर्ध्व
५९	१	अध्यात्मादिस्वाह्व	आध्यात्मादिस्वादिकण्
६२	४	कोकुट	कोकुट
	१२	पदंयच्छ्रूयते	परंयत्श्रूयते
६३	२	त्रिवृतां	तृवृतां
	२०	शकेश्व	शकेश्व
६५	१	काष्ठात्	काष्ठात्
	६	कास	काश
	७	बेलरसेः	बैल्वरसेः
	८	काष्ठात्	काष्ठात्
	१३	बैलाः	बैला
६७	१	त्रिवृद्विशाला	त्रिवृद्विशाला
	२३	सयलाश्च	सबलाश्च
६८	४	वृश्चीष	गृश्ची
	१२	दर्बी	दर्बी
६९	९	द्रुयः	तनूः
	२३	माक्षिक	माक्षीक
७०	४	समुक्ता	समुक्ता

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
७३	१६	क्षीण	क्षीणो
७६	२०	मासं	मासं
	२४	मासं	मासं
७७	१९	द्वेते	द्वेते
	२०	शर्ठी	षर्ठी
७९	१	गुडातुलां	गुडातुलां
	१२	गुडातुलां	गुडातुलां
८०	२०	षोडशिकां	षोडशीकां
८१	१८	त्रिवृतया	तृवृतया
	२१	त्रिवृतया	तृवृतया
८२	५	वैवर्ण्यं	वैवर्ण्यः
	१४	काशमर्दादिभिः	काशमर्दादिभिः
८८	४	तमकः	तमक
	१८	बहुत्	बहु
८९	१५	धर्चादि	धर्चादि
९३	३	मध्वैकैकशो	मध्वैकैकशो
९४	५	तुल्यां	तुल्यं
	१७	कार्यं	कार्य
	२०	च्छयाकुपुं	कुपुं
	१४	त्रिवृच्छा	तृवृच्छा
९७	१७	त्रिवृता	तृवृता
	१८	त्रिवृता	तृवृता
	१८	त्रिवृतादीन्	तृवृतादीन्
९९	१५	अनुकूलादिग्रहणमात्रादि	अनुकूलादिग्रहणमत्रति
	२३	शर्ठी	षर्ठी
१००	६	शृतात्	सृतात्
	१२	शृतात्	सृतात्
	१४	यस्मिणः	यस्मिण
	१८	स्नातसां	श्रोतसां
१०१	४	शृतान्	सृतान्
१०२	५	शृतात्	सृतात्
	६	आश्वेव	आश्वेव
	१६	पिबेदोत्तर	पिबेदुत्तर
	२२	ठञ्	ठक्
१०३	५	नास्तिकायायत्तसूत्रे	नास्तिकायायत्तसूत्रे

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
१०४	८	कणाधात्रीकृतां	कणाधात्रिकृतां
	१९	प्राणसंधारणा	प्राणामसंधारणा
१०५	२०	तीक्ष्णाः	तिक्ष्णाः
१०६	२	धि	शि
१०८	५	श्रोत्तर	श्रोत्तर
	७	तथाओत्तर	तयाउत्तर
११०	१४	मलक्ष्मीघ्नां	मलक्ष्मिघ्नां
	१६	सर्पिषि	सर्पिषि
११२	१९	दधि	दधी
११५	२	अप्यामयाः	अप्यामयः
११६	१०	शठी	षठी
	१४	शठि	षठि
	२०	शठी	षठी
११७	४	तृषि	तृषिः
	९	शिखि	शिखी
११९	२	क्षीरं	क्षार
	१४	निध	नीध
	१९	शठी	षठी
१२३	१२	त्तितायुक्तः	च्छितायुक्तः
	२३	युपं	युपं
१२४	५	व्युषणा	व्युषणा
	२१	जश्चेऽनुनासिके	मयडित्तिणत्वे
१२५	१९	माक्षिकं	माक्षीक
१२६	१३	पश्ये	पश्ये
१२८	१२	अम्लेषु	आम्लेषु
	१७	अत्रहेतौटः	त्वात्रहेतौतृचू
१३१	१	स्वस्थानाच्युता	स्वस्थानाच्युता
	१४	तित्तिरिप्रति	तित्तिरिप्रति
	१४	मात्रार्थ	मात्रार्थ
१३२	३	हिममिति	हिममिति
	२०	व्यधयेद्	व्यधयेद्
१३३	२०	यथामि	यथामि
	२५	भृष्टो	भृष्टो
१३४	३	स्पष्टं	स्पष्टं
१३५	१८	हर्षोत्पादिका	हर्षोत्पादका

पत्रं	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
	१९	ल्यवादेशस्यात्र	अल्पवादेशस्यात्र
१३६	२	क्षीणौज	क्षीणोज
	३	वृषेः	वृषे
	२४	वक्ष्यते	वक्षते
१३७	८	सर्वोपधि	सर्वोपधि
	२२	द्यानं	द्यान
	७	रिदमि	रिदमि
१३८	१२	संपूर्णादिब	संपूर्णादिब
	१३	त्यजंती	त्यजंति
	२५	सती	सति
१४२	९	तेनावृत्त	तेनावृत्त
१४३	४	न्यकृतं	न्यकृतं
१४४	५	त्सोम्रौम्लौगोरसोदधिसप्तभिः	त्सोम्रौम्लौगोरसोदधिसप्तभिः
	१३	गाश्च	गौच
१४५	२	त्तापेधनं	त्तापेधनं
१४५	९	वस्तुये	वस्तुयो
१४६	२४	शिलाद्वं	शीलोद्वं
१४७	१२	शीरादिकेसरं	शीरादिकेसरं
१४८	१३	लध्वन्नंप्रति	लध्वन्नंकटु
	१४	मंजनं	मजनं
	१७	लध्वचेतनश्च	लध्वचेनतश्च
	१९	लध्वन्नंप्रतीति	लध्वन्नंप्रतीति
१४९	२	तस्मिन्ङोणिचि नित्यंस्मर्यते- रित्याच्चेपु किल्लु	तस्मिन्ङोणिचि नित्यंस्मर्यतेरि- त्याच्चेपु किल्लु
	१३	अशादिच्चा	अशादिच्चा
१५०	२०	करणा	कर्णा
१५१	५	वैद्योयथोक्तविधिना	वैद्योक्तविधिना
	५	बृहदुनाम	बृहदुनाम
	५	छित्त्वा	स्थित्त्वा
	६	इतरदुष्कं	इतरदुष्कं
	१३	पृष्ठाग्रजं	पृष्ठाग्रजं
	२१	नाभेलेपयेत्	नाभेपयेत्
१५२	३	युंजीतान्नं	युंजितान्नं
	१३	सकुना	सकुना
	१६	कीलकान्शौ	कीलकाशौ

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
	२५	ठञ्	ठक्
१५४	४	स्तुही	स्तुहि
	९	ठञ्	ठक्
१५७	११	यद्वृत्ति	यद्वृत्ति
१५९	११	वर्जानुलोमनान्	वर्जानुलोमनान्
	१३	तामया	तान्मया
१६०	५	त्रिवृद्धंती	त्रिवृद्धंती
१६२	६	विवंधनुत्	विवंधनुत्
१६४	४	व्यंजनंशाक	व्यंजनान्शाक
१६५	१८	स्त्रावं	श्रावं
	२४	पवनाना	पावनाना
१६६	१६	च्छद्यावं	च्छावं
—	११	मारुतानुबंधं	मारुतानुबंधः
	२१	च्छद्यावादि	च्छावादि
	२१	तत्रानुबंधो	तत्रानुबंधे
	२४	अस्त्रस्य	अस्त्रस्य
१६८	३	दाडिमजा	दाडिमजा
	१३	श्छागं	च्छागं
	१५	स्त्रवदूर्ध्वं	श्रवदूर्ध्वं
	१६	कुटजस्त्रव	कुटजस्त्रवा
१७०	१	हिमके	होमके
	१६	छागानि	छागाति
१७२	११	माक्षिक	माक्षीक
	१७	समंगा	समंगां
	२३	स्त्रावे	श्रावे
१७३	१	शीतोष्णानि	शीतोष्णानि
	८	त्रिवृद्धंती	त्रिवृद्धंती
१७४	१९	शुकं	सुकं
	२३	शुकं	शुकं
१७५	१४	चुकं	शुक
१७६	७	योजितान्	योजितानि
१७७	१	मन्दिध	मन्दिध
१७८	११	विवंधान्	विवंधान
१७९	८	शयान्वयो	शयान्वयो
१८०	८	पश्चादीष	पश्चाद्दिष

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
१८१	४	दोषोत्तिसारी	दोषोसारी
	७	धनिकादीनि	धातक्यादीनि
	१०	अल्प	अल्प
	१८	नपादस्येत्यादिना	नापादस्याद्येत्यादिना
१८२	१६	पृश्निपर्ण्या	पृष्टिपर्ण्या
	१८	स्रुते	श्रुते
१८४	१०	चिल्वशलाट्टना	चिल्वःशलाट्टना
१८६	१५	विंशतित्रि	विंशतिखि
१८७	५	निरामरूपं	निरामरूप
१८८	१६	एकवारे	एकस्त्रीरणे
	२४	रसादिकं	रसादिक
१९१	२७	समाक्षिका	समाक्षिका
१९२	१३	पलाशफल	पलाशफल
	१६	विशोधनी	विशोधनि
१९३	१०	जागलेन	जागलेन
	१२	शीघ्रमति	शीघ्रमती
	१९	प्रवृत्ति	प्रवृत्ति
१९४	५	पिंडाद्	पिंड
	१३	सलिलोष्मणो	सलिलोष्मणा
१९५	३	सारिवा	सारीवा
	१०	पृश्निपर्णी	पृष्टिपर्णी
	१४	मार्गे	मार्गे
	१७	मार्गे	मार्गे
	१८	एवकारा	एवकारा
१९६	१६	रक्तस्त्रावाच्च	रक्तश्रावाच्च
१९७	१९	माक्षिक	माक्षीक
	१९	माक्षिकस्य	माक्षीकस्य
१९८	२	माक्षिक	माक्षीक
	४	वातोक्तं	वातोक्ते
	५	पिबेत्पक्त्वा	पिबेत्पक्का
	१२	क्त्वा	स्वा
	१६	पाठादयः	पाठादयाः
१९९	६	त्युहोर्वाचनमितिवातङ्	त्युहोर्वाचनमतिरङ्
	११	यवानी	यवानि
२००	१९	सलः	सल

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
२०२	२	पुरुषस्योच्चारित्तत्	पुरुषस्योच्चारितत्
	१०	हितकारी	दितकारी
२०९	४	चित्रकात्	चित्रका
२११	१५	यथेष	यथेष
२१४	८	कार्यस्य	काश्यस्य
	१०	द्रव्यं	द्रव्य
२१५	६	नरो	नरा
	१६	शुद्धे	शुद्धे
२१६	५	पिशिताशिनां	पिशिताशिनः
२१८	६	निर्दिधनोतरं	निर्दिधनांतरं
२१९	१	त्रिवृद्विपकं	त्रिवृद्विपकं
२३२	१७	सारसास्थ्यादीनि	सारस्थ्यादीनि
	२२	भद्रं	भद्रा
२२३	२	त्वगेलोषक	त्वगलोषक
	११	व्याधिरंतक	व्याधिरंतकः
२२४	२१	रुतावाप	रुतावापं
२२५	१४	कुर्यापे	ण्यापो
	१५	शिशूमूलोत्थः	शिशूमूलोत्थः
२३२	१४	बलवतो	बलवता
२३३	५	ततो	तथो
२३४	५	भावना	भाबना
	६	एभी	एभि
	१९	हिता	हिताः
२३८	४	शिलाव्हाया	शिलाव्हाया
२४३	३	निठनावितिठन्	तिपगवितिठक्
२४४	२०	देहिकी	देहिकी
२४७	४	श्रावयेच्च	श्रावयेच्च
२५२	५	तूषां	तूषां
	२४	पंचपलदग्रं	पंचपनदग्रं
२५७	६	काथः	काथः
२५८	१९	भोजनं	भोजन
२५९	१९	पित्त	पित्त
२६२	४	मूलशृतं	मूलशृतं
२६३	६	तामप्यपसारयेत्	तामप्यसारयेत्
	७	प्रमाणविद्विमाणां	प्रमाणविद्विमाणां

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
२६९	१९	पुना	पुन
२७०	१३	तैलमैरंडं	तैलमैरंड
२७१	२१	शृतं	सृतं
२७२	१	विरक्तः	विरक्तः
	१८	रूष्णांबु	रूष्णांबु
	२४	एषचूर्णो	एषश्चूर्णो
२७३	२	रेपस्तक्रेण	रेपस्तक्रेण
	१७	शुद्धोतरांतरः	शुद्धोतरांतरः
२७८	१३	रिंधितानलं	रिंधितानलं
	२१	शृतेन	सृतेन
२८५	८	तैलपक्कं	तैलपक्कं
२८८	१	बिद्धोदरे	बिद्धोदरे
२९०	१६	आयासा	अयासा
२९२	५	शृतं	सृतं
२९७	२	इत्युक्तः	स्मक्तः
	७	सान्निपातिके	सान्निपातिके
३००	२३	विंशतिर्विजया	विंशतिर्विजया
३०३	१	कुक्कुट्यादीनां	कुक्कुट्यादीनां
	८	च्छोप	च्छोप
	१०	दध्न	दध्न
	१२	दध्न	दध्न
३०४	१३	श्वयथो	श्वयथो
३०६	४	स्तमीरघ्नान्	स्तमीरघ्नान्
	१०	शृतं	सृतं
	१२	शृतं	सृतं
३०८	२	पट्टिपमेष्टौसमेकलास्ताश्च- मेस्युर्नोनिरंतरानस- मात्रपराश्रिताकला- वैतालीयंतरेलोगुरुः	क्यादोष्टौसमश्चलनसमोत्रपरेणयु- ज्यतेनेताःपट्टनिरंतरायुतः
३१०	३	पित्तोत्तरे	पित्तोत्तरे
	४	शृतं	सृतं
३१५	११	पित्तस्थ	पित्तस्थं
३१७	१२	शृतं	सृतं
	१५	शृतं	सृतं

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
३१९	६	सुसंस्कृत	संस्कृतं
	२१	चक्षुराजिमत्	चेंदुरा जिमत्
३२०	३	त्रिभागा	त्रिभागाः
	११	श्रृद्धम्	श्रद्धम्
	१३	त्रीणि	त्रीणि
३२१	३	जतौजगौगः	जगौजगौगः
३२२	९	द्वलयति	द्वलयति
	१७	वेदैरंध्रैः स्लोयसगा	वेदैरंध्रैः स्लोयसगौ
३२३	१	जलधिषड्गैः स्मौनतोतादुरू- चेत्	मभयनतरुगागः समुद्रतुलोकैः
३२५	१४	कठिने	कठिनः
	१३	वृत्तिसर्गे	रुत्युत्साहे
३२८	१५	दार्ढी	दार्ढी
३३०	३	दारुणि	दारुणी
	८	दारुणी	दारुणी
३३१	१८	एकहेलयैव	एकहेलयैव
३३२	१२	भ्यासो	भासो
३३३	१६	तान्स्फोटकान्	तास्फोटकान्
३३४	७	शृतं	सृतं
३३६	१८	पामादिस्वानूनप्रत्ययः	पामादिस्वादनूनप्रत्ययः
३३७	६	तन्मूर्ध्वगेषु	तन्मूर्ध्वगेषु
३३८	२२	इंदलस	इंदलस
३४४	१५	शृतं	सृतं
३४५	१२	शृतेन	सृतेन
३५३	१	शठ्यादिभिः	पठ्यादिभिः
३५७	६	शृतं	सृतं
	१४	शृतं	सृतं
३५९	१८	फलानि	पलानि
३६०	११	शुकादिभिः	सुकादिभिः
३६३	९	सिद्ध्ययुः	सिद्ध्ययुः
	१८	शृतं	सृतं
	२१	शृतं	सृती
३६५	१४	मृदुकाय	मृदुकार्ये
३६६	५	अपाने	अपानेन
	१८	संपद्येततथा	संपद्येत्तथा

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
३७०	५	मध्वष्ट	मध्वेष्ट
३७०	२३	शर्वरी	शर्वरी
	७	फलपिप्पलीः	फलपिप्पलीं
३७१	१	साधुतेन	साधूकेन
	१८	शृतं	सृत्तं
३७४	४	प्रस्तुतं	प्रस्तुतं
	६	शानकीष्वपि	शानकेष्वपि
	१७	वर्गादायो	वर्गाद्यायो
३७५	१४	इक्ष्वाकोः	जीमूते
३७७	१४	क्ष्वेडोति	क्ष्वेडाति
३७८	६	सहिष्णुपित्त	सहिष्णुपित्त
३७९	२०	यद्व्यरुणं	यध्यारुणं
३८०	३	केश	रुश
३८२	१८	समा	समाः
३८६	५	लिङ्ग	लिट्
३८७	८	ग्राह्यं	ग्राह्य
३९३	१८	योगे	योग
३९५	२४	शृतं	सृतं
३९८	३	फलपलाशात्	फलपलाशात्
	१५	जयति	जयते
४०१	१३	मधुतैलसमे	मधुतैलसमे
	१६	कर्षामिसिः	कर्षामिसिः
	२०	चक्षुष्यो	श्रक्षुष्यो
४०५	१२	रोहिषं	रोहिषां
४०८	१३	शीतोल्प	शीताल्प
	१६	दाहोत्प्लेपः	दाहोत्प्लेप
४०९	१३	दोषाढ्ये	दोषाढ्या
	१५	मार्गोनिलः	मार्गानिलं
४१०	१०	पीडितोऽस्निग्ध	पीडितःस्निग्ध
	११	तथाभूतो	तथाभूतो
	१२	मुखं	मुखं
	१४	मृज्यात्	मृज्यात्
	१९	बास्तिस्तमा	बास्तिस्तमा
	२१	सोऽस्या	सौम्या
४११	३	सिंधूत्योविरिकोषध	सिंधूत्यविरिकोषध

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
	५	धूमःप्रच्छाद्यं	धूमप्रच्छाद्यं
	९	उत्क्षिप्यो	उत्क्षेप्यो
	१३	ऊर्ध्वादधः	ऊर्ध्वादधो
	२४	प्रयुक्तत्वादतियोगस्त्वं	प्रयुक्तत्वातियोगस्त्वं
	२५	तथाविधोवस्तिविरेचन	तथाविधेवस्तिविरेचन
४१२	८	विशुद्धश्च	विशुद्धस्य
	२२	गुरुर्वचः	गुरुर्वचः
		बलस्तथा	बलेष्वर्थ
४१३	१५	चःसमुच्चये	चसमुच्चये
४१४	२३	छर्दिघ्नीभिः	छर्दिघ्नीभिः
४१५	११	नुबद्धे	नुबद्धे
	१४	अनुच्छास्य	अनुच्छस्य
	२४	फल	फलैः
४१७	१५	जन्तुदग्धं	जतुदग्धं
४१८	२१	बष्कयिण्याः	बष्कयिण्या
४१९	१	बलाधिका	बलाधिकाः
	५	द्रव्येण	द्रव्येण
	६	क्वाथयिस्वा	क्वाथयिस्वा
	२३	क्षुण्णाद्यः	क्षुण्णाद्यः
	२५	मुत्स्नातं	मुत्स्ना
४२१	२	श्रवणेन	श्रयणेन
	१८	सिध्यति	शुध्यति
	१९	मष्टमं	षट्कम्
४२२	१	द्रवाणि	द्रव्याणि
	८	अवतरणेइत्यर्थः	अवतरणेत्यर्थः
४२३	७	मुष्टिः	मुष्टि
	१४	यागे	योग
४२४	१	तिदुकः	तिदुकं
४२५	३	व्याधि	व्याधि
	३	भेषज्य	भेषज्य
४२९	३	व्यंगस्वरहिते	व्यंगरहिते
	२१	पृश्निपर्णी	पृष्णिपर्णी
४३१	१७	रश्म्यवभासिते	रश्मीवभासिते
	२०	गृतं	सृतं
४४८	२१	सस्वेदो	स्वस्वेदो

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
४४९	६	स्त्रवण	श्रवण
४५४	२	रुस्वोर्थप्रयोगेकालेधिकरण	रुस्वः सः प्रायेणयेण
४४७	१५	श्मशानादिषु	स्मशानादिषु
४६१	३	श्मशान	स्मशान
४७८	१२	स्वापयेच्च	स्वप्नयच्च
४८२	१५	श्यावा	श्यावा
४९०	४	स्त्राव	श्राव
	११	रुक्लेद	रुक्लेद
४९३	५	वृद्धिपत्रादिना	वृद्धपत्रादिना
४९६	२१	कुक्कूणे	कुक्कूणे
	२३	कुक्कूणे	कुक्कूणे
५०३	४	प्रस्तार्यम	प्रस्तार्यम
५०५	१५	आकृतिर्यस्य	आकृतियस्य
५०७	३	अश्रुगतिः	अस्त्रुगतिः
५१३	६	शिरोविरेकादीन्	शिरोविरेकादीन्
५१७	६	श्यावेत्यादि	शावेत्यादि
५२१	१	धूमदर्शा	धूमदर्शा
५२३	१३	अर्द्धपलिकैर्घृतं	अर्द्धपलिर्घृतं
५२६	६	स्रोतो	श्रोतो
५२७	१६	सममंजनं स्रोतोर्जं	समंजनं श्रोतोर्जं
	२३	कथंचिद्	कथंचिद्
५३२	१८	शृतं	सृतं
	१२	शृतं	सृतं
५३३	१	हीवेर	हीवेर
५३७	१७	शब्दोऽत्राचतुर	शब्दोऽत्रचतुर
	१८	स्रुति	श्रुति
५४०	१५	त्सुत्तिः	च्लुत्तिः
	१९	उत्सिचनाच्च	उच्छिचनाच्च
	२२	बध्वाक्षि	बध्वाक्षं
५४१	२	उत्सिचनाच्च	उच्छिचनाच्च
	५	बध्वाक्षि	बध्वाक्षं
५४२	१४	शृत	सृत
	१५	शृत	सृत
	१९	शृत	सृत
५४३	१२	स्रोतो	श्रोतो

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
	१३	स्रोतो	श्रोतो
५४९	१२	शृत	सृत
५५१	१८	भ्रुवोरुपरि	भ्रुवोरुपरि
५५८	४	एवंविधं	एवंविध
५५९	१९	सर्वांगीण	सर्वांगिण
५६७	८	सुसूक्ष्मैश्च	ससूक्ष्मैश्च
५६९	१	सुतेर्वमन	श्रुतेर्वमन
	३	बाधिर्यं	बाधीर्यं
	४	बाधिर्यं	बाधीर्यं
५७२	१७	सुपामादिषु	सुपमादिषु
५७४	९	क्षेहविध्युक्त	क्षेहंविध्युक्त
५७६	७	कुप्यत्यकस्माद्	कुपत्यकस्माद्
५७७	११	च्छ्वास	श्वास
	१३	च्छ्वाससरोधाच्छ्रोतसी	श्वाससरोधाच्छ्रोतसी
५७९	२०	शृङ्गः	शृङ्गः
५८०	२४	परिपेकान्	परिपेकां
	२३	शृतं	सृतं
५८५	३	सरुदीर्यैर्ते	सरुदीर्यैते
	१५	भक्ष्यस्यासहा	भक्ष्यस्यासहाद्
५८६	९	श्यावत्व	शावत्व
५९०	१७	श्रोत्ररुक्करी	श्रोत्ररुक्करी
	२३	चत्वारि	चवारि
५९२	१३	मांसाकुरावृत्ता	मांसांकुरवृत्ता
५९५	११	श्यावं	शावं
६०१	३	विश्राविते	विश्राविते
६०९	२९	धूमस्तीक्ष्णः	धूमतीक्ष्णः
६१०	१६	गार्ध्री	गार्ध्री
६१४	३	शृतैर्धात्र्यो	सृतैर्धात्र्यो
	१९	दुतं	दुतं
	२१	प्राग्	प्राग्
६१८	१६	विद्याद्	विद्याद्
	१७	विद्याद्	विद्याद्
६१९	१८	श्यावं	शावं
	२०	विद्याद्	विद्याद्
६३१	७	जालस्ततो	जालततो

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
६३४	९	पिष्टादाह	पिष्टादाह
६३५	७	शोफे	शोफो
६३८	१४	शृतेनाज्येन	सृतेनाज्येन
६४२	१६	निवृत्तइतितेन निवृत्तमितिठञ्	निवृत्तइतिप्राग्बृहतेष्वितिठक,
६४३	१८	स्रोतसौलेन	श्रोतसौलेन
	१९	स्रोतः	श्रोतः
६४५	३	मस्तुलुंगेसुत्रे	मस्तुलुंगसुत्रे
६४८	२३	शृतं	सृतं
६५३	६	शृतेन	सृतेन
६५८	१९	श्यावारुणा	शावारुणा
	२१	मध्याच्छयावादि	मध्याच्छावादि
६६१	२१	अवाचीनं	अर्वाचीनं
६६१	२३	अवाचीनं	अर्वाचीनं
६६५	१८	वृत्तोन्नतं	वृतोन्नतं
	१९	वृत्तोन्नतं	वृतोन्नतं
८७२	९	एषक्रमो	एषःक्रमो
६७४	२३	दग्ध्वा	दुग्ध्वा
६७९	१७	पनसिकासंज्ञा	पनसिकासंज्ञा
	२१	कंटकाकाराः	कंटकीकाराः
६८०	२	स्ताश्च	स्तोच
६८१	४	कक्षेत्युच्यते	कक्षेत्युच्यते
	१७	पित्तोल्बणैः	पित्तोल्बणैः
६८२	४	डयापोरित्यादिना	पाण्योरित्यादिना
६८२	२१	दुत्सन्नो	दुच्छनो
६८२	१३	अंगुल्यो	आंगुल्यो
	१७	स्त्ववस्थां	स्वस्थां
	१४	अंगुल्यो	आंगुल्यो
६८४	१२	पित्तेनाताम्रातं	पित्तेनाताम्रातं
६८७	१०	विरेकादिकया	विरेकादिकयो
६९४	२१	स्रोतोमूत्रं	श्रोतोमूत्रं
६९६	१७	सैवं	सैवं
७०८	३	पुण्ये	पुण्ये
७१२	८	यस्मात्तत्	यमात्तत्
७१३	१०	तदयुक्तिमदिव	तदयुक्तमदिव
७१६	३	पुण्ये	पुण्ये

पत्रे	पंक्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
७१७	५	मलक्ष्यं	मालक्ष्यं
	५	कफेनावृतं	कफेनावृतं
७१८	२४	शुकनासा	शूकनासा
७२२	१८	वातेतिरिक्ते	वातेतिरिक्ते
७२३	७	विस्तरतोनेकधा	विस्तरतोनेकधा
७२४	१२	गोधायाद्गु	गोधायाःकगु
७२५	४	आश्रित्यास्ते	आश्रित्यास्त
७२७	१२	दुष्टं	दुष्ट
७२९	५	आहिताभ्यादिपूक्त	आदिनाभिपूक्त
	११	प्रदीप्तागार	प्रदीप्तागार
७३३	१७	अर्धभागेन	आर्धभागेन
	२३	मंडलविषं	मंडलीविषं
७३५	१४	पूर्वं	पूर्वा
७४१	११	जलेनेव	जलेनैव
७४४	२०	शेवाल्युता	सेवाल्युता
७४६	९	वृश्चिकानां	वृश्चिकाणां
	१	श्लेष्मातक	श्लेष्मांतक
७५०	१४	श्लेष्मानकाक्षैः	श्लेष्मांतकाक्षैः
७५३	१५	यत्रैषां	यत्रैषां
७६३	१७	सहस्रमामलक	सहस्रयामलक
७६४	८	अवादीतत्ररुत्	अवादीतत्ररुत्
७६५	४	शृतं	सृतं
७६६	८	शृता	सृता
७८२	१३	तत्काथे	तत्काथो
७९२	११	इत्यस्मायेति	इत्यस्मयेति
८०७	११	उपरामर्शेन	परामर्शेण
८१०	१७	इदृशा	इदृशा
८१३	२६	नतूनषोडश	नतुनषोडश
८१४	१	वाक्यं	वाक्य
	७	नाह्यनुमतं	नाह्यनुमतं
	११	संशय	संशय
	२१	यस्मिन्	यस्मिन्
८२८	८	वाङ्मयपयोधेः	वाङ्मयपयोधेः

॥ श्री ॥

श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः । अथेदानीं
चिकित्सितस्थानमारभ्यते ।

तस्य चायं संबंधः । रोगपरीक्षा निदानस्थाने गदिता । सांप्रतं चिकि-
त्सा वक्तुं युक्ता । तथा च मुनिः । रोगमादौ परीक्षेत ततो नंतरमौषध-
मिति । तस्माच्चिकित्सितस्थानारंभो न्याय्यः । तत्र यथोद्देशो व्याधीनां नि-
दानस्थाने तेनैव क्रमेणास्थं स्थानस्य विरचना युक्तेति ज्वरचिकित्सितमेव
विवक्षुराह ।

अथातो ज्वरचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

इति ह स्माहुरात्रेयादयो महर्षयः ॥

इति ह स्माहुरात्रेयादयो महर्षय इत्यनेनागमशरणत्वमात्मनः प्रति-
पादयति ।

आमाशयस्थो हत्वाग्निं सामो मार्गान् निषिधाय यत् ।

विदधाति ज्वरं दोषस्तस्मात्कुर्वीत लंघनम् ॥ १ ॥

प्राग्रूपेषु ज्वरादौ वा बलं यत्नेन पालयन् ।

आमाशयस्थो दोषो बन्धि हत्वा । सहामेन वर्तत इति सामः । तथा
मार्गान् निषिधाय स्रोतांसि स्थगयित्वा यद्यस्माद्धेतोर्ज्वरं विदधाति तस्मात्का-
रणालंघनं कुर्वीत । लंघनमत्रोपवासः । तथा चोक्तं । लंघनस्याविशेषोक्ता-
नुपवासं प्रकल्पयेदिति । अत एवायमपि वक्षति । तस्मादादोषपचनाज्
ज्वरितानुपवासयेदिति । कदा लंघनं कुर्वीतेत्याह । प्राग्रूपेषु पूर्वलक्षणेपूर्वपन्न-
मात्रेष्वेव ज्वरादौ वा । उत्पन्नमात्रे ज्वरे सति । किं कुर्वन् लंघनं कुर्वीतेत्याह ।
बलं यत्नेन पालयन् प्राणांस्तात्पर्येण रक्षन् तदविरोधेनेत्यर्थः ।

ननु कुत एवं विधीयत इत्याह ।

बलाधिष्ठानमारोग्यमारोग्यार्थं क्रियाक्रमः ॥ २ ॥

यस्मादारोग्यं स्वास्थ्यं बलाधिष्ठानं बलमधिष्ठानमाश्रयो यस्य तदेवं ।
तथा क्रियाक्रम आरोग्यार्थः स्वास्थ्यप्रयोजनः ॥

लंघन उपवासे विहिते सति यस्यात्तदाह ।

लंघनैः क्षपिते दोषे दीप्तेऽग्नौ लाघवे सति ।

स्वास्थ्यं क्षुत्तृड् रुचिः पक्तिर्बलमोजश्च जायते ॥ ३ ॥

लंघनैरुपवासैर्दोषे पूर्वोक्ते क्षपिते क्षयं नीते । तथाग्नौ दीप्ते सति समिद्धे
सति । तथा लाघवैर्गानां सति स्वास्थ्यादि ज्ञायते । स्वास्थ्यं यथाप्रकृतित्वं ।
रुचिरन्नाभिलम्भः । पक्तिः पाक आमस्य । बलमुत्साहः । ओजः परं धातुतेजः ।
क्षपिधातुरनुक्तोपि धातुगणे शिष्टप्रयोगवशादंगीकृतः । लंघनैरिति जातौ
बहुवचनं तेन कदाचिदेकैव लंघनेन । कदाचिदनेकैर्दोषक्षयो जायत
इति ज्ञेयम् ।

तत्रोत्कृष्टे समुत्क्रिष्टे कफप्राये चले मले ।

सहलासप्रसेकान्नद्वेषकासविषूचिके ॥ ४ ॥

सद्यो भुक्तस्य संजाते ज्वरे सामे विशेषतः ।

वमनं वमनार्हस्य शस्तं कुर्यात्तदन्यथा ॥ ५ ॥

श्वासातीसारसम्मोहहृद्रोगविषमज्वरान् ।

तत्र तस्मिन्मल उत्कृष्टे स्वजन्मगुणकर्मलक्षणतोधिके । तथा कफप्राये
कफबहुले वाताख्ये पित्ताख्ये वेति सामर्थ्याद्गम्यते । समुत्क्रिष्टे स्वस्थानाच्च-
लिते बहिर्निर्यति । तथा चले शिथिल उत्क्रिष्टेपि हि कदाचित् स्थानावष्ट-
भादचलः स्यात् । एतदेव कफोत्क्रिष्टादिकं दर्शयति । सहलासेत्यादि ।
सहलासादीनां द्वंद्वः । सह तैर्वर्तते यस्मिन् । सहलास उद्वमनमिवानुभवः ।
उद्वमनं सहस्य प्रसेकः पानीयस्यैव निष्ठीवनं । सद्यो भुक्तस्येत्यादि । ईदृशे
मले सति सद्यः कृताहारस्य ज्वरे संजाते विशेषेण सामे ज्वरे वमनार्हस्य
वमनं शस्तं । वमनार्हा वमनविरेचनविधौ प्रोक्ताः । अन्यथा उक्तविधिवि-
पर्ययेण तद्वमनं कृतं श्वासादीन् कुर्यात् । तथानुत्क्रिष्टः कफप्रधानः स्थिरो
सहलासादिरहितो विपरीतः ।

वमनद्रव्याण्याह ।

पिप्पलीभिर्युतान् गालान् कलिंगैर्मधुकेन वा ॥ ६ ॥

उष्णांभसा समधुना पिबेत्सलवणेन वा ।

पटोलनिंबककोटिवेत्रपत्रोदकेन वा ॥ ७ ॥

तर्पणेन रसेनेक्षोर्मद्यैः कल्पोदितानि वा ।

वमनानि प्रयुंजीत बलकालविभागवित् ॥ ८ ॥

गालान्मदनान् । अस्मू निरपायत्वाच्छ्रेष्ठत्वाच्च पिप्पल्यादिद्रव्येभ्योनेम स होपयोगिभ्यो बहूपयोगितया प्रधानविभक्त्या प्रागुपन्यासः । अन्यथा । कल्प-
येत्सदृशान् भागान् प्रमाणं यत्र नोदितमिति मदनफलेन पिप्पल्यादीनां च तुल्यं प्रमाणं प्राप्नुयात् । पिप्पलीभिर्युतान् गालानथवा शक्रयवैर्यु-
तानथवा मधुयष्टिकया वा युतानथवोष्णांबुना माक्षिकयुतेन वा सह पिबेत् ।
अथवा पटोलादीनां पत्रोदकेन वा सह पिबेत् । अथवा तर्पणादिभिः पिबेत् ।
अथवा कल्पोदितानि वमनकल्पोक्तानि वमनयोग्यानि प्रयुंजीत । बलकाल-
विभागविदिति । अस्यां देहबलाबलावस्थायां तथा व्याधिबलावस्थायां
चेदं वमनं दातुं योग्यमिति यो विभागं वेत्ति स बलकालविभागवित् ।

कृतेऽकृते वा वमने ज्वरी कुर्याद्विशोषणम् ।

दोषाणां समुदीर्णानां पाचनाय शमाय च ॥ ९ ॥

वमने योग्यो यो ज्वरी स कृते वमनेऽपरस्तु वमनेऽयोग्यः सोऽकृते
वमने विशोषणमुपवासलक्षणं कुर्यात् । एवं कृतवमनोऽकृतवमनो वा ज्वरी
सर्वथा लंघनं कुर्यात् । किमर्थमित्याह । दोषाणां वातादीनां समुदीर्णानां
समंतात्समुत्थानामुत्पन्नानां पाचनाय पक्षयर्थं शमाय शान्त्यर्थं च । निरामाणां
पुनःसमुदीर्णानां शान्त्यर्थमेव ।

आमेन भस्मनेवाग्नौ छन्नेऽन्नं न विपच्यते ।

तस्मादादोषपच्यनाज् ज्वरितानुपवासयेत् ॥ १० ॥

दोषेणामाख्येन वातादिना वा सहैकलोलीभूतेनाग्नौ छन्न आच्छादिते
ऽन्नमामाशयस्थं न विपच्यते भस्मनेव यथा बाह्येऽग्नौ स्थगिते तोयतुल्य-

दिकं स्थालीस्थं न विपच्यते । यतश्चैवं । तस्माद्धेतोरामदोषस्य पूर्वोक्तस्य
पचनं पाककर्मविधिं कृत्वा ज्वरितान्नरानुपवासयेत् ॥

तृष्णगल्पाल्पमुष्णांबु पिबेद्वातकफज्वरे ।

तत्कफं विलयं नीत्वा तृष्णामाशु निवर्तयेत् ॥ ११ ॥

उदीर्य चाग्निं स्रोतांसि मृदूकृत्य विशोधयेत् ।

लीनमित्तानिलस्वेदशकृन्मूत्रानुलोमनम् ॥ १२ ॥

निद्राजाज्यारुचिहरं प्राणानामवलंबनम् ।

विपसीतमतः शीतं दोषसंघातवर्द्धनम् ॥ १३ ॥

तृष्णावान्नरोल्पाल्पं स्तोकं वातकफज्वर उष्णांबु पिबेत् । उष्णगितिस्व-
पितृषोर्नजिडितिनजिड् । अल्पाल्पमिति प्रकारे गुणवचनस्येति द्वित्वं । तदुष्णांबु
पित्तं कफं वातस्त्यानं विलयं नीत्वा विलीनविग्रहतामापाद्य तृष्णामाशु निव-
र्तयेत् । तर्पणस्वभावत्वात् । तथाग्निमुदीर्य समिद्धं कृत्वा स्रोतांसि विशोध-
येत् । किं कृत्वा मृदूकृत्य तेषां स्रोतसां मार्दवमुत्पाद्य । तथा लीनान्यप्रवृत्त-
स्वरूपाणि च तानि पित्तानिलस्वेदशकृन्मूत्राणि च । तेषामनुलोमनं प्रवर्तनं ।
तथा प्राणानां जीविताख्यानमवलंबनं । तदुष्णं जलमाश्रित्य तथा प्राणाः
प्रवर्तत इत्यर्थः । अनेन चोष्णांबुर्कर्मकथनव्याजेन वातकफज्वरस्वरूपमपि
किंचित् प्रकाशयति । तथा वातशोषितेन कफेन स्त्यानीभूतेनात्र तृष्णा
जायते । तथाधिकमग्निमाद्यं । स्रोतसामशुद्धत्वं । तथा लीनानि पित्ता-
दीन्यत्रस्युरिति ।

उष्णमेवंगुणत्वेपि युञ्ज्यान्नैकांतपित्तले ।

उद्विक्तपित्ते दवथुदाहमोहातिसारिणि ॥ १४ ॥

विषमद्योत्थिते ग्रीष्मे क्षतक्षीणेऽस्रपित्तिनि ।

एवंगुणमुष्णांबु । एकांतपित्ते पित्तले केवलपित्ते ज्वरिणि वा न युञ्ज्यादि-
ति । तथोद्विक्तमधिकं पित्तं यस्मिंश्च न युञ्ज्यात् । तथा तदुष्णांबु दव-
थादिमति नरे न युञ्ज्यात् । चक्षुरादिभ्यो यस्तीव्र उष्मा प्रवर्तते स दव-
थुः । सर्वांगीणस्तीव्र उष्मा दाहः । मोहो भ्रमः । तथा विषमद्याभ्यामु-

स्थिते जाते ज्वरे । तथा ग्रीष्मकाले तथा क्षतश्च क्षीणश्च क्षतक्षीणः । क्षतउरः
क्षतः । क्षीणोधात्वपचयवान् । तस्मिंस्तथाभूते नरे न युज्यात् । तथा
ऽस्त्रपित्तिनि रक्तपित्तवति नेति ।

घनचंदनशुंक्रांबु पर्पटोशीरसाधितम् ॥ १५ ॥

शीतं तेभ्यो हितं तोयं पाचनं तृट्ज्वरापहम् ।

तेभ्य उद्रिक्तपित्तादिभ्यः पिपासितेभ्यो घनादिसाधितं शीतं तोयं हितं ।
पानीयसाधने च तत्रांतरे विधिरुक्तः । यथा । कर्षं गृहीत्वा द्रव्यस्य तोयस्य
प्रस्थमावपेत् । अर्धावशेषं तद् ग्राह्यं तोयपाने त्वयं विधिरिति ।

उष्मा पित्तादृते नास्ति ज्वरो नास्त्यूष्मणा विना ॥ १६ ॥

तस्मात्पित्तविरुद्धानि त्यजेत् पित्ताधिकेऽधिकम् ।

पित्तं विना उष्मा न विद्यते । ज्वरश्चोष्मणा विना नास्ति संप्रपलक्ष-
णत्वान् ज्वरस्य । यतश्चैवं तस्माद्यानि पित्तस्य विरुद्धान्याहारविहारादीनि
तानि सर्वस्मिन् ज्वरे त्यजेत् । पित्तधिके पुनराधिकं कृत्वाऽतिशयेन त्य-
जेत् । पित्ताधिक इत्यत्राधिकग्रहणेनेदं प्रतिपादयति । सर्वो ज्वरस्त्रिदोषजो
भूयसा व्यपदेश इति ॥

स्नानाभ्यंगप्रदेहांश्च परिशेषं च लंघनम् ॥ १७ ॥

न केवलं ज्वरे पित्तविरुद्धानि त्यजेत् । यावत् स्नानादींश्च त्यजेत् । स्ना-
नादीनां पित्तहरत्वशंकया सेव्यत्वे प्राप्तेऽचित्यप्रभावत्वान् ज्वरे विरुद्धानि
नीति तत्सेवनं निषेधयति । प्रदेहश्चंदनाद्यनुलेपः । परिशेषं च लंघनं त्य-
जेत् । यल्लंघनमुपयुक्तमुपवासलक्षणं । ततो यदन्यत्तत्परिशेषं । शुल्क्याद्ये-
कादशप्रकारं च तत्त्यजेत् । उपवासलक्षणं तु लंघनं नवज्वरे कर्तव्यमेव ।

अजीर्णं इव शूलघ्नं सामे तीव्ररुजि ज्वरे ।

न पिवेदौषधं तद्धि भूय एवाममावहेत् ॥ १८ ॥

आमाभिभूतकोष्ठस्य क्षीरं विषमहेरिव ।

यथा अजीर्णे सामे स्तिव्ररुज्यपि शूलघ्नमौषधं न पिवेत्प्रत्यवायभयात् ।
तथैव सामे ज्वरे दारुणपीडावति तदानीमामपत्त्यर्थं मुस्तापर्पटकाद्यौषधं

काथ्यादिकल्पनाकल्पितं न पिबेत् । हि यस्मात्तदौषधं पीतमस्यामवस्थया
मामाभिभूतकोष्ठस्य प्रयुक्तं भूय एवाममावहेत् । अत्र च साम इत्युक्ते
ब्रह्माम इति गम्यते । अल्पे ह्यजीर्णे भेषजमनुज्ञातमेव । तथाचोवाच तत्र-
कारः । जीर्णेऽशने तु भैषज्यं युज्यात्स्तब्धगुरूदरे । दोषशेषस्य पाकार्थ-
मग्नेः संभुक्षणाय चेति । तस्माद् ब्रह्माम इति बोध्यं । अथात्र दृष्टान्तमाह ।
क्षीरं विषमहेरिव । यथा क्षीरं विषघ्नमप्यभिहितमहीनां तदेव विषं कुर्यात् ।

सोदर्दपीनसश्वासे जंघापर्वस्थिशूलिनि ॥ १९ ॥

वातश्लेष्मात्मके स्वेदः प्रशस्तः संप्रवर्तयेत् ।

स्वेदमूत्रशकृद्वातान् कुर्यादग्नेश्च पाटवम् ॥ २० ॥

उदर्दादयः प्रागुक्ताः । उदर्दश्च पीनसश्च श्वासश्च तैः सह वर्तते यो
ज्वरस्तस्मिन् । तथा जंघा च पर्वणि च अस्थीनि च तत्र शूलं तद्विद्यते
यस्य । तस्मिंश्च । तथा वातश्लेष्मात्मके वातकफोद्भवे स्वेदः शस्तो हितः
स आचरितः स्वेदादीन् प्रवर्तयेत् । अग्नेश्च पाटवं दीप्ततरत्वं विदध्यात् ।

स्नेहोक्तमाचारविधिं सर्वशश्चानुपालयेत् ।

तथा स्नेहोक्तं स्नेहविध्यध्याये कथितमाचारविधिं वा सर्वशश्चानुपालयेत्
कुर्यादित्यर्थः ।

लंघनं स्वेदनं कालो यवागूस्तिक्तको रसः ॥ २१ ॥

मलानां पाचनानि स्युर्यथावस्थं क्रमेण वा ।

मलानां सामानां वातादीनां पृथक्स्थितानां संसर्गस्थितानां सन्निपात-
स्थितानां च सामर्थ्यालंघनादयस्तिक्तरसावसानाः पाचनानि स्युः । यथा-
वस्थमवस्थानतिक्रमेण कस्यांचिज् ज्वरावस्थायां लंघनमुपवासलक्षणं म-
लानां पाचनं स्यात् । कस्यांचित् स्वेदनं स्यात् । कालः षडहाख्यः । क-
स्यांचिद् यवाग्वः पेयाः कस्यांचिक्तिक्तको रसः । तिक्तरसायस्तद्द्रव्यो-
पायोगः । एवमवस्थावशालंघनादयस्तिक्तरसांश्च मलानामेकैकशः पाचनानि
स्युः । अथवा क्रमेणैव पाचनानि स्युः । यथा लंघनं च स्वेदनं च कृत्वा षड-
हादूर्ध्वं यवाग्वस्तिक्तको रसः पाचनान्यविपकानां मलानां तरुणे ज्वरे स्युः ।

तत्रामाशयस्थमित्यादिना ग्रंथेन निर्दिष्टा लंघनयोग्यावस्था । सोदरदपीनस
इत्यादिना च स्वेदनयोग्याऽवस्था । इत्ययं षडहं नेय इत्यादिना च
निर्दिष्टाकालयोग्यावस्था । युक्तं लंघित लिङ्गैस्तुतमित्यादिना पेयायोग्याव-
स्था । उद्विक्तपित्तादिना च तिक्तसोपयोगयोग्यावस्थेति यथावस्थं द्रव्यं ।
क्रमस्तु यथा वातश्लेष्मकेसामे ज्वरे प्रथमं लंघनं कुर्वन्नेव स्वेदनं द्वित्रादि-
दिनलक्षणं च कालं लंघितलक्षणयुक्तस्य यवादिपेयाद्यन्नं भुक्तस्यानंतरं
मुस्तापर्पटकादितिक्तसोपयोग इति क्रमार्थः ज्वरे लंघनं कुर्वितेत्युक्तं ।
अस्य विशिष्टविषयेऽप्रवादमाह ।

शुद्धवातक्षयागंतुजीर्णज्वरिषु लंघनम् ॥ २२ ॥

नेष्यते ।

शुद्धेन वातेनामदोषाद्यदुष्टेन यो ज्वरः स शुद्धवातज्वरः । क्षयेण धात्व-
पचयादिलक्षणेन यो ज्वरः स क्षयज्वरः । यश्च भूतविषवाय्वमिसंप्रहारादि-
समुद्भवः स आगंतुज्वरः । यथाऽतरूणो ज्वरः स जीर्णः । ते विद्यन्ते
येषां ते एवं भूताः । तेषु लंघनं नेष्यते ।

तेषु तर्हि किं कार्यमित्याह ॥

तेषु हि हितं शमनं यन्न कर्शनम् ।

हि यस्मात्तेषु शुद्धवातादिज्वरेषु शमनं हितं । शमनस्य संतर्पणा-
पतर्पणरूपेण द्वैविध्यात् । किं तच्छमनं तेभ्यो हितमित्याह । यन्नकर्षणं
बृंहणमित्यर्थः । यद्येवं स्पष्टमेव बृंहणमित्येतदेव कस्मान्न कृतं ।
किं शमनं यन्नकर्षणमितिपदद्वयोपादानेन ब्रूमः । अर्थांतरयोतनार्थमेतदु-
क्तं । तथा चायमर्थो विशिष्ट उभययोरुपादानेन प्रकाश्यते । तथा न स-
र्वसर्विकया यद्वृंहणं शमनं तत्तेभ्यो हितं । किं तर्हि किंचिद्वृंहणं शमनं
तत्तेभ्यो हितमिति ।

तत्र सामज्वराकृत्या जानीयादविशोषितम् ॥ २३ ॥

द्विविधोपक्रमज्ञानमवेक्षेत च लंघने ।

तत्रेत्यादि तेषु ज्वरेषु मध्ये सामज्वरस्याकृत्या लक्षणेन ज्वरोपद्रवती-

क्षणत्वमित्यादिनाविशोषितमलंघितं विद्यात् । लंघने लंघनं लक्षणापेक्षया
द्विविधोपक्रमज्ञानं द्विविधोपक्रमणीयाध्यायोक्तलक्षणं चावेक्षेत तल्लक्षणं च
विमलेंद्रियता सर्गो मलानामित्याद्यतिकाश्यादिभिरतिलंघितं च ॥

युक्तं लंघितलिङ्गैस्तु तं पेयाभिरुपाचरेत् ॥ २४ ॥

यथा स्वौषधसिद्धाभिर्मंडपूर्वाभिरादितः ।

तस्याग्निर्दीप्यते ताभिः समिद्धिरिव पावकः ॥ २५ ॥

षडहं वा मृदुत्वं वा ज्वरो यावदुपायमुयात् ।

लंघितलिङ्गैर्विशोषितलक्षणैर्युक्तं ज्वरितं नरं ज्ञात्वा तं पेयाभिरुपाचरेत् ।
किंभूताभिः । यथास्वौषधसिद्धाभिः यद्यत्स्वं यथास्वमिति वीप्तायामव्ययी-
भावः । यथा स्वं च तदौषधं च यथास्वौषधं । वातादेः पृथग्रूपसंसृष्टस्य
सन्निपातितस्य यद्यस्य योग्यमौषधं । तेन सिद्धाभिर्वक्ष्यमाणैः पेयादिद्रव्यै-
र्यथायथं योग्यैः कृताभिरित्यर्थः । किं भूताभिः मंडःपूर्वं प्रधानोत्थतया या-
भ्यस्ताभिरिति समासः । एवं मंडात् किंचिद् घनाः पेयाः कार्या इत्यर्थो-
वतिष्ठते । ननु मंडः पूर्वः प्रथमोऽभ्यवहारे यासां तामंडपूर्वा इति व्याख्येया।
एवं हि व्याख्यायमाने सर्वासां पेयानां मंडपूर्वाणां ज्वरेऽभ्यवहारः प्राप्नोति
ततश्च सृष्टविद्बहुपित्तो वा सशुंठीमाक्षिकां हिमां पेयां पिबेत् । तामपि मंड-
पूर्वां पिबेन्नकेवलमिति । एतच्च क्रियमाणं विरुद्धं स्यात् । यथाकथितामलके
ऽत्यर्थपित्तशमने क मंडः । तथा क बहुपित्तो ज्वरी वा मंडः शृतः पिप्पली-
शुंठीभ्यां युक्तो लाजांबुदाडिमैरित्येवं स्वरूपः । पेयायाश्च ज्वरघ्नत्वमुक्तं ।
तथा क्षुधिते सम्यग् लंघितं ज्ञात्वा मंडात् किंचिद्घनाभिः पेयाभिरसानुपच-
रणीयाः । तस्य ज्वरिणस्ताभिः पेयाभिरग्निर्दीप्यते समिध्यते । समिद्धिरेधैर्यथा
बाह्यः पावकः । मुनिना चोक्तं । ताश्च भेषजसंयोगाल्लघुत्वादग्निदीपकाः ।
स्वेदनादय द्रव्येणत्वान्मृदुत्वात्तृप्प्रशांतये । आहारभावात् प्राणाय
सरत्वाल्हाघवाय च । ज्वरघ्नो ज्वरसात्मत्वात्तस्मात् पेयाभिरादितः ।
ज्वरानुपाचरेद्धीमानिति । खरनादेप्युक्तं । पिबेदच्छां ससिद्धां वा स्वां स्वां पेयां
नवज्वरेदति । कियंतं कालं ज्वरिणं पेयाभिरुपाचरेदित्याह । षडहमित्यादि ।
पेयाभिर्ज्वरिणं षडहं यावदुपाचरेत् । षण्णामह्नां समाहारस्तद्विद्वत्तार्थोत्तरपदे-

त्यादिना समासः । राजाहःसखिभ्यष्टजिति टच् । न संख्यादेः समाहारइ-
त्यन्हादेशः । अन्हष्टखोरेवेतिटिलोपः । तथा षडहादर्वागपि यदि शांतो ज्वर-
स्तदा दोषदूष्याद्यपेक्षया भक्तयूषादिभिरूपाचरेदिति वा शब्देन गमयति ।
मृदुत्वं चेति । अथवा षडहेतीतेपि यावज्ज्वरे मार्दवं गच्छति तावत् पेया-
भिरूपाचरेत् । ननु तर्हि किं षडहंवेत्यनेन । अत्र केचिदेवमाहुः । षडहादर्वाक्
प्रायेण मृदुतायामपि ज्ञातायां षडहं यावज् ज्वरिणं पेयाभिरूपाचरेदिति द्योत-
नार्थं षडहंचेति कृतं । अपरे तु काल एव बहुल्येन ज्वरमार्दवस्येति ज्ञाप-
नार्थमिदं कृतमिति मन्यन्ते । ज्वरमार्दवे तु ज्ञाते पाचनादियोगः कार्यः तथा
च वक्ष्यति । ततः पक्षेषु दोषेषु लघनाद्यैः प्रशस्यते कषाय इति ।

अथ ता पेया वक्तुमुपक्रमते ।

प्राग्लाजपेयां सुजरां सशुंठीधान्यपिप्पलीम् ॥ २६ ॥

ससैधवां तथाम्लार्थी तां पिबेत्सह दाडिमाम् ।

प्राक् पूर्वं सर्वाभ्यः पेयाभ्यो लाजपेयां पिबेत् । न तु यवादिप्रकृतिजां
पेयां । कीदृशी । सुजरामल्पलाजत्वाद् यस्य शीघ्रं जरा याति तां ।
तथा सशुंठीधान्यपिप्पलीं शुंठ्यादिभिः सृतामिति बोध्यं । अत एव ससैधवा-
मिति पृथग् निर्दिष्टं । अन्यथा सशुंठीं धान्यपिप्पलीं सैधवामिति निर्देशं
कुर्यात् । मुनिरप्याह । लाजपेयां च सुजरां पिप्पलीं नागरैः सृतामित्यादि ।
ससैधवामित्यत्र सशब्दस्य ईषत् पर्यायत्वादल्पसैधवामिति बोध्यं । तथा
आम्लार्थी यो ज्वर्याम्लं प्रार्थयते स तां पूर्वोक्तां पेयां सहदाडिमां पि-
बेत् । पूर्वस्याः पेयायाः सदाडिमत्वमेवास्या विशेषः । वोपसर्जनस्येति सह
शब्दस्य स भावः ।

सृष्टविड्बहुपित्तो वा सशुंठीमाक्षिकां हिमां ॥ २७ ॥

पिबेदिति वर्तते सृष्टविड्भिन्नवर्चा ज्वरी बहुपित्तो वा सशुंठीमाक्षिकां
हिमां पेयां पिबेन्नोष्णां नान्यथा यो ज्वरी धान्यपिप्पल्यावत्रान्याग्यौ
शुंठीग्रहणात् । अत्र च शुंठ्या द्रव्येभ्योऽसंयोगान्मधुरपाकत्वादभिमांयो-
त्सारणोपक्षीणशक्तित्वाद् युक्तः पित्ते प्रयोगः । एवमन्यत्रापि शुंठ्याः प्रयोगो
चित्यम् । सैधवं तु तावन्मात्रं सर्वत्राविरुद्धमेव ।

वस्तिपार्श्वशिरःशूली व्याघ्रीगोक्षुरसाधिताम् ।

बस्त्यादिशूली व्याघ्रीगोक्षुरसाधितां पेयां पिबेत् ।

पृष्ठीपर्णीबलाबिल्वनागरोत्पलधान्यकैः ॥ २८ ॥

सिद्धां ज्वरातिसार्यम्लां पेयां दीपनपाचनीम् ।

पृष्ठीपर्ण्यादिम्लाधितां पेयां दीपनपाचनीं ज्वरातिसारानम्लां पिबेत् । दीपनी चासौ पाचनीचेति पुंवत्कर्मधारयेति पुंवद्भावः । अत्राम्लग्रहणं न कर्तव्यं । यतः सर्वत्र पेयाप्रसंगेऽम्लार्थो यो ज्वरी स दाडिमां पेयां पिबेदित्युक्तं । तस्मात्किमनेन ब्रूमः । अम्लाभिलाषी भवतु वा मा भवतु । तथाप्यम्लमेव ज्वरातिसारी पिबेदित्यस्यार्थस्य द्योतनार्थमम्लमित्युक्तम् ।

ह्रस्वेन पंचमूलेन हिकारुकृश्वासकासवान् ॥ २९ ॥

पंचमूलेन महता कफार्तोयवसाधिताम् ।

विवद्धवर्चाः सयवां पिप्पल्यामलकैः कृताम् ॥ ३० ॥

यवागूं सर्पिषा भृष्टां मलदोषानुलोमनीम् ।

पिबेत्सिद्धामित्यत्र वर्तते । ह्रस्वेन बृहत्यादिना पंचमूलेन सिद्धां पेयां हिध्मादिवान् पिबेत् । कफार्तो नरो बिल्वादिना महता पंचमूलेन सहयवसाधितां पिबेत् तंडुला एवात्र प्रकृतिखेन योज्याः । यवास्तु काथ एव । विवद्धं विष्टब्धं वर्चः पुरीषं यस्य स नरः सयवां यवप्रधानां पिबेत् । किंभूतां पिप्पल्यामलकैः सूतां । तथा सर्पिषा भृष्टां सम्यगाज्येन संस्कृतां । तथा मलः पुरीषादिदोषो वातादिस्तेषामनुलोमनीम् स्वमार्गप्रवृत्तिर्नी ।

चविकापिप्पलीमूलद्राक्षामलकनागरैः ॥ ३१ ॥

कोष्ठे विबद्धे सरुजि

कोष्ठे विबद्धे विबद्धदोषाधिष्ठाने । तथा सरुजे चविकादिभिः साधितां पेयां पिबेत् ।

पिबेत्तुषारिकर्त्तनि ।

कोलवृक्षाम्लकलशीधावनीश्रीफलैः कृताम् ॥ ३२ ॥

अस्वेदनिद्रस्तृष्णार्तः सितामलकनागरैः ।

सिताबदरमृद्धीकासारिवामुस्तचंदनैः ॥ ३३ ॥

तृष्णाच्छर्दिपरोदाहज्वरघ्नी क्षौद्रसंयुताम् ।

तु पुनरर्थे । परिकर्तनं परिकर्तिकाछेदनमिवानुभवः स यस्यास्ति स परिकर्तिकोष्ठस्तस्मिन्परिकर्तनि तु कोष्ठे कोलादिभिः साधितां पेयां पिबेत् । श्रीफलं बिल्वफलं ।

कुर्यात्पेयौषधैरेव रसयूषादिकानपि ॥ ३४ ॥

पेयोद्विष्टैरेवौषधैर्मांसरसादयोपि यथोपयोगं कर्तव्याः । तथाच संग्रहेऽध्य-
गीष्ट । कुर्यात् पेयौषधैरेव रसयूषादिकानपि । रसोज्ञ मांसरसः । यूषा मुद्रादि-
संबन्धिनः काथाः । आदिग्रहणात् पानीयमस्तुतक्रव्यंजनादयो गृह्यन्ते ।
पेयादिषु च द्रव्यपरिमाणादिकं पूर्वोक्तं सूदशास्त्रादिभ्यो वावगंतव्यं ।
तथा च तंत्रांतरे । पेयायूषरसाद्येषु रसाला पानकादिषु । द्रव्यमात्रां प्रयु-
जीत लोकसिद्धां यथार्हत इति । यस्य पुंसो यत्परिमाणैर्द्रव्यैर्मात्रा योग्या
तस्य तत्परिमाणैरेव पेयादयः कार्या इत्यर्थः । अन्ये त्वेवं मन्यन्ते । पेयायूष-
रसाद्येषु द्रव्यपरिमाणमल्पमेव कल्पयितव्यं । पानार्थं च यद् द्रव्यैः साधितं
तोयमुक्तं तदल्पपरिमाणद्रव्यैरेव साधनीयं । अल्पपरिमाणेनैव द्रव्येण तत्तोयं
सम्यक् पाच्यते । तथा च खारणादिरपठीत् । बहुद्रव्यो घनः काथः स्व-
च्छमल्पौषधं जलमिति । श्रपणक्रियासामान्येष्वस्योभयस्य पृथक्संज्ञाविनिर्देशो
द्रव्यपरिमाणभेदादयं काथ इदं जलमिति । ज्वरिणां च प्रथमं यथाच्छाः
पेया देयाः । तथा यूषरसा अप्यच्छा एव देया अग्निमांशभयात् । काथोप्यत
एव बहुपरिमाणद्रव्यसाध्यत्वाद्धनतया तिक्तरसद्रव्यकृतोपि प्रथमं ज्वरे नि-
षिद्धः । अस्वेदनिद्रो नरस्तृष्णार्तश्च सितादिभिः साधितां पेयां पिबेत् ।
किं सर्वत्र ज्वरे सर्वाः सर्वदा सर्वस्मिन्देशे पेया देया । नेत्याशंक्याह ।

मद्योद्भवे मद्यनित्ये पित्तस्थानगते कफे ।

ग्रीष्मे तयोर्वर्धिकयोस्तृच्छर्दिदाहपीडिते ॥ ३५ ॥

ऊर्ध्वं प्रवृत्ते रक्ते च पेयां नेच्छन्ति

मद्योद्भव इत्यादिष्वर्थेषु पेयां नेच्छन्ति मुनय इति शेषः । मद्येनोद्भवति यस्तस्मिन् मद्योद्भवे ज्वरे । तथा मद्यनित्ये पुरुषे । तथा कफे पित्तस्थान-
गते सति । तथा ग्रीष्मकाले तथा तयोर्वाधिकयोः । तथा तयोरिति पित्तकफौ
परामृश्येते । पित्तकफयोश्चाधिक्ये पित्तस्थाने गते कफ इत्यतस्तयोरेव
प्रकृतत्वात् । तथा तृट्छर्दिर्दाहैः समुदितैः पीडिते पुरुषे यो ज्वरस्तस्मिंश्च
प्रत्येकं तु तृडातैऽनुजातैश्च । अस्वेदनिद्रस्तृष्णार्तद्विद्युक्तेः । दाहातैपि सृष्ट-
विड्बहुपित्ते चेत्याह । तथा यस्योर्ध्वप्रवृत्ते रक्ते ज्वरस्तस्मिंश्च पेयां
नेच्छन्ति । तेषु तर्हि किं कार्यमित्याह ।

तेषु तु ।

ज्वरापहैः फलरसैराद्रिर्वा लाजतर्पणम् ॥ ३६ ॥

पिवेत्सशर्कराक्षौद्रं

तेषु पुनर्विषयभूतेषु लाजतर्पणान् लाजसक्तून् पिवेत् । पेयावसरे । नतु
यवसक्तून् पिवेत् । ज्वरापहैः । फलरसैः द्राक्षामलकादीनां ज्वरघ्नानां
फलानां रसैः स्वरसैः । अथवा तद्रसैः काथैः । अथवाद्रिर्जलैः कथि-
तशीतलैरित्यर्थाद्रिम्यते । किंभूतान् लाजतर्पणान् । सशर्कराक्षौद्रान् ।

ततो जीर्णे च तर्पणे ।

यवाग्वामोदनं क्षुद्धानश्रीयाद्भ्रष्टतंडुलम् ॥ ३७ ॥

दकलावणिकैर्यूपै रसैर्वा मुद्गलावजैः ।

ततस्तर्पणपानादनंतरं जीर्णे तर्पणे । यवाग्वान् वेति । यवागूपानाहं नरे
यवाग्वान् जीर्णायां क्षुद्धान् पुरुषो जातकबुभुक्षः सन् द्वितीयेनकाल ओ-
दनमश्रीयात् । किंभूतं भृष्टास्तंडुला यस्मिन् । किं केवलमोदनं भुंजीत
नेत्याह । दकेत्यादि । दकलावणिकैर्मुद्गकुलित्यादीनां संबंधिभिर्यूपैः काथै-
रोदनमद्यात् । अथवाऽवस्थावशान्मुद्गलावजैरोदनमद्यात् । मुद्गलावजैरि-
तिवक्तव्ये रसैरिति पृथङ्निर्देशो लावजरसानां प्राधान्यज्ञापनार्थः । तथा ला-
वरेसाः संस्कार्याः । संस्कारकाश्च मुद्राः । अल्पेव । बहुमात्राणां लावाना-
मल्पानां च मुद्रानामत्रोपयोगः कार्य इत्यङ्गितिष्ठते । नातिमांसास्तनुरसा

दकलावणिकाः स्मृता इति केचिदाहुः । अन्ये त्वाचक्षते । अल्पमांसपटुत्वे-
हा दकलावणिकाः स्मृता इति ।

इत्ययं षडहो नेयो बलं दोषं च रक्षता ॥ ३८ ॥

इति पूर्वोक्तेन प्रकारेण प्रथमो ज्वरस्य षडहो नेयोऽतिबाह्यो नान्यो
ज्वरस्य संबंधीत्ययमिति निर्देशालभ्यते । किं कुर्वता भिषजा षडहो नेयः ।
बलं रक्षता । तथा दोषं तत्काले सामं वातायन्यतमं पृथक् संसृष्टं सन्नि-
पतितं वा तज् ज्वरकारणं रक्षता तत्र तद्रक्षां कुर्वता । तथा असौ दोषः
कृच्छ्रसाध्यतामसाध्यतां वा न याति । अत्र च यदि किल बलरक्षार्थं सं-
तर्पणं क्रियेत । तदा संतर्पणस्यामवृद्धिहेतुत्वात्सामो दोषो वर्द्धेत ।
अथामदोषक्षपणार्थमपतर्पणं कुर्वीत । तदा बलहीनिः स्यात् । तस्मान्म-
ध्यमया वृत्त्यावहितेन वैद्येनोभयं रक्षतोपक्रमः कार्यो नात्रावहेला
कार्येत्यर्थः ।

ततः पक्केषु दोषेषु लंघनाद्यैः प्रशस्यते ।

कषायो दोषशेषस्य पाचनः शमनो यथा ॥ ३९ ॥

लंघनाद्यैस्तिक्तस्रावस्तनैस्तत्कालेचितैर्ज्वरकारीसाममलपाकहेतुभिः ।
पक्केषु दोषेषु ततः षडहादूर्ध्वं कषायः प्रशस्यते । मुस्तापर्पटकादिः पाच-
नः प्राधान्येन पाचनसंज्ञया विहितत्वात् । तथा वक्ष्यमाणः कलिंगकादिर-
र्धश्लोकसमापनः पाचनः पंचप्रकारः शमनः प्रशस्यते । प्राधान्येन शमन-
संज्ञया विहितत्वात् । तथा चाध्येष्यते तंत्रकृत् । पंचैते संततादीनां पंचानां
शमना मता इति । तदेदुभयं पाचनशब्दश्रुत्याक्षिप्तो मुस्तापर्पटकादिः
शमनश्रुत्याक्षिप्तः कलिंगकादिः कषायः काथः प्रशस्यते । कस्य पाचन
इत्याह । दोषशेषस्य । अत एव पक्केषु दोषेषु लंघनाद्यैरित्यल्पपक्केषु पक्क-
प्रायेष्वीषदामेषु दोषेष्विति बोध्यं । अन्यथा पकस्य पाचनमयुक्तमिव स्यात् ।
पिष्टपेषणन्यायेनानर्थकत्वात् । तथा चापक्वं यद्रस्तुजातं । तदग्निः पचति पच-
तमाग्निं पाचनः पाचयति । एवं च पाचक्याभावात् किमाग्निः पचतु किं वा
कषायः पाचयत्वित्यनुपपन्नमेवैतत् स्यात् । यदा पुनर्मुस्तापर्पटकादिः कलि-

गादिरन्यो वा कश्चित्कषायस्तिक्ताद्यन्यतमो वातादिदोषज्वरशांत्यर्थं प्रयु-
ज्यते । तदा पाचनोभवन्नपि शमनसंज्ञो न पाचनसंज्ञः । ननु प्रथम एव
दिने तिक्तरसकषायमनुजज्ञौ तंत्रकृत् । तथा चोवाच । घनचंदनशुंठयंबुर्प-
टोशीरसाधितं । शीतं तेभ्यो हितं तोयं पाचनं तृड्ज्वरापहमिति । तत्कथ-
मेतदत्रोच्यते ज्वरिणः प्रसक्ततृषोवश्यं पानं किंचिद्वितरणीयं । न च
मध्येक्षुरसदधिमस्त्वारनालक्षीरादीनामत्र योग्यत्वेपि ज्वरे ह्येवंविधानि
निषिद्धानि तंत्रकृद्भिः शिशिरजलमथामदोषस्रोतःसंरोधामिसादादीनावहेत्
ज्वरं गाढतरं कुर्यात् । तस्मात्पानार्थं तिक्तसाधितमुष्णमंश्नुमेने । द्रव्या-
णि चात्र स्वल्पैश्चाथैव योज्यानीत्यनंतरमेव प्रत्यपीदि । किंच ज्वरितस्तृ-
षितो जलबन्धौषधं पातुमपि न क्षमेत । किं च कतिपयान्येव घनादीनि
जलसंस्कारेण पातुमनुमतानि न सकलान्यपीति कान्यनुक्तानि किं तर्हि विशि-
ष्टप्रभावं दर्शयति । घनादीन्येव विशिष्टप्रभावत्वं चान्यत्रापि द्रव्याणां
दृष्टं । यथा शमीफलं मधुरमपि केशघ्नं । तथा म्लमामलकं पित्तकफघ्नं ।
सैधवं लवणमपि चक्षुष्यमित्याद्यन्यदप्यूह्यं । तस्माद् घनादीनां पानीयसं-
स्कारोपयोगो नवज्वरेपि हितः ।

तिक्तः पित्ते विशेषेण प्रयोज्यः कटुकः कफे ।

कषाय इति वर्तते । ज्वरस्य प्रकृतत्वात् पित्ते पित्तज्वरे तिक्तकषायकल्प-
नाप्रकारः प्रयोज्यः । तिक्तः पित्तविशेषेणेत्यतो विशेषनिर्देशेऽन्यदोषोत्थेपि
ज्वरे तिक्तरसाधिशितो द्रव्यकषायो यथावस्थं प्रयोज्यो न केवलं पित्त-
ज्वराख्ये व्याधिमोक्षत्वात् । तथा तिक्तो रसो निसर्गत एव ज्वरघ्न
शास्त्रेऽस्मिन्पठितः । यथा । तिक्तः स्वयमरोचिष्णुररुचिं कृमिभृद्विषं ।
कुष्ठमूर्छाज्वरोत्कृष्टदाहपित्तकफान् जयेदिति । मुनिरप्यवोचत् । तिक्तो
रसः स्वयमरोचिष्णुररोचकघ्नो विषघ्नः कृमिघ्नो मूर्छादाहप्रशमनस्तृष्णाप्रशम-
नस्त्वङ्मांसयोः स्थिरीकरणो ज्वरघ्न इत्यादि । तस्माद्रसेषु यथा तिक्तरसस्य
ज्वरघ्नत्वं तथा नान्येषां रसानामित्येवेहि गुडूच्यादेश्च द्रव्यस्य तिक्तरसत्वा-
देव ज्वरघ्नत्वस्य प्रतिपादितत्वात् पुनर्यज्ञं ज्वरघ्नत्वमुक्तं तच्छतयुक्तर्षये-
ति बोध्यं । गुडूच्यादेश्च मुनिर्गुणनाह । यथा तिक्ता मृता त्रिदोषघ्नी घ्रा-

हिण्युष्णा रसायनी । दीपनी ज्वरतृडाहकामलावातरक्तनुदिति । एवमन्ये-
षामपि द्रव्याणामाधेयसामर्थ्याद्युत्कर्षसिद्धमपि पुनरुच्यते । तत्तेषां तस्य
कर्मणा शक्त्युत्कर्षार्थं बोध्यं । कटुक इत्यादि । कटुरसाधिष्ठितो ज्वरघ्नद्रव्य-
विशेषजः काथः । कफे ज्वरे प्रयोज्यो ननु यः कश्चित्कटुकद्रव्यकषायः ।
सर्वस्य ज्वरघ्नत्वानुपपत्तेः । यस्माद् द्रव्यप्रभावाद्विशिष्टमेव कटुरसाधिष्ठितं ।
किमपि यद् द्रव्यं तज्ज्वरघ्नमिति मंतव्यं । एतदेव च तस्माच्चायं
ग्रंथकृत् कफे कटुको योज्य इति जगाद ।

पित्तश्लेष्महरत्वेऽपि कषायस्तु न शस्यते ॥ ४० ॥

नवज्वरे मलस्तंभात्कषायो विषमज्वरम् ।

कुरुते रुचिद्वल्लासहिध्माध्मानादिकानपि ॥ ४१ ॥

कषायः कषायरसाधिष्ठितद्रव्यजः कषायः स पित्तश्लेष्महरत्वेऽपि नव-
ज्वरे तरुणज्वरे न शस्यते । कुत इत्याह । मलेत्यादि । कषायो ह्यत्र यो-
जितो मलस्तंभात् कारणाद्विषमज्वरं सततकादिकं कुरुते । कषायस्तं-
भिता हि मलाः । कोष्ठमप्रतिपन्नत्वात् सम्यक्पाकमयातःसंधिस्त्रोतोली-
नाः कषायपानविहितवेगा असक्तत्वाद्विषममेव ज्वरं कुरुति । यदि हि तेषां
कषायदानेन शक्तिहानिर्न कृता स्यात् । तदा संततमेवज्वरं कुर्युः । तस्मात्
स्वल्पत्वात् सततादिकं विषमज्वरं कर्तुमेषां युक्तं । ननु पित्तश्लेष्महरत्वे-
पीत्यनर्थं । यतः कषायः पित्तकफहेतिपूर्वमुक्तं । अस्त्येवैतत् । अर्थविशेषज्ञाप-
नार्थं तु पुनरुक्तं नवज्वर एकदोषजे सन्निपातजे वातकफजे वातपित्तजे के-
वलं कषायो न शस्तोऽपि तु पित्तश्लेष्मज्वरोऽपि न शस्तः । तस्मात् पित्त-
कफजेऽपि ज्वरे नायं योज्य इत्यर्थः । तथा कषायोऽयं योजितो न केवलं वि-
षमज्वरं करोति । यावदरुच्यादींश्च करोति । अत्रापि मलस्तंभादिति संब-
ध्यते । तेन यद्यथादिशब्देनानियतरूपाणामनेकानां व्याधीनां ग्रहणं
प्राप्तं । तथापि मलस्तंभाये व्याधय उत्पद्यन्त अरुच्यादिरूपास्तेषा-
मेवेह ग्रहणार्थमेवं संबंधः कृतः । तथा । विषमज्वरारुचिद्वल्लासहिध्माध्माना-
दिकानपीत्येकविभक्त्यैव निर्देशः कर्तुं व्यवच्छिद्य पृथङ् निर्देशो यः क-
तस्तेनेदं बोध्यते । कषायः प्रयोजितोऽयमेव विषमज्वरं कुरुते । अरु-

च्यादीन्पुनर्नावश्यं कुरुत इति । तदेवं कषायो रसविशेषो मलस्तंभादेव नवज्वरे निषिध्यते । नतु कल्पनावशात् । तथा च मुनिः । यः कषायकषायस्तु स वर्ज्यस्तरुणे ज्वरे । न तु कल्पनमुद्दिश्य कषायः प्रतिषिध्यत इति ।

सप्ताहादौषधं केचिदाहुरन्ये दशाहतः ।

केचिल्लघ्वन्नभुक्तस्य योज्यमामोल्बणे न तु ॥ ४२ ॥

सप्ताहादनंतरमष्टमेहन्यौषधं ज्वरघ्नं यथायोग्यं सृतादिकल्पनया कल्पितं योज्यमिति केचिदेवाचोर्या आहुः । अन्ये तु दशाहादूर्ध्वमौषधं मुस्तापर्पटकादिकं योज्यमाहुः । केचिदाचार्या लघ्वन्नभुक्तस्य नरस्यौषधं योज्यमित्याहुः । लघ्वन्नशब्देन मंडपेयादिकं भण्यते । ओदनतस्तस्य लघुत्वोक्तेः । लघ्वन्नं भुक्तं येनासौ लघ्वन्नभुक्तः । आहिताग्न्यादित्वान्निष्ठांतस्यापरनिपातः । परमतमप्रतिषिद्धमनुमतमेवेति सर्वमेतत् प्रमाणमवस्थावशेन प्रयोगार्हत्वात् । आमोल्बणे तु नामाधिकज्वरिणि पुरुषे पुनरौषधं ज्वरघ्नं मुस्तापर्पटकादिकं षडहादूर्ध्वं सप्ताहादशाहाद्वा न योज्यं । किमिति चेत्याह ।

तीव्रज्वरपरीतस्य दोषवेगोदये यतः ॥

दोषेथवातिनिचिते तंद्रास्तैमित्यकारिणि ॥ ४३ ॥

अपच्यमानं भैषज्यं भूयो ज्वलयति ज्वरम् ।

तीव्रज्वरेण परितस्य ज्वरिणः पुंसो दोषवेगोदये दोषस्यामाद्याख्यस्योल्बणस्य वेगो मुस्ता च पर्पटकादिनोक्लेशादोषवेगस्तस्योदयः प्रादुर्भावः दोषवेगोदयः । अथ चोल्बणामस्य वातादेर्दोषस्य वेगोदयस्तस्मिन्दोषवेगोदये सति । अथवा तथैव दोष आमाख्येऽतिनिचितेऽतिशयेन संचयं प्राप्ते वातादौ वा दोष उल्बणे । अत एव तंद्रास्तैमित्येऽवश्यं करोति । तस्मिंस्तंद्रास्तैमित्यकारिणि यतो यस्मात्तदानीमामच्छन्नतया पावकेनापच्यमानं भैषज्यमौषधं मुस्तापर्पटकादिसृतादिकल्पनाकल्पिततदौषधं प्रयुक्तं भूयः पुनरपि ज्वरं ज्वलयत्युत्तेजयति । न शमयति । तस्मादामोल्बणे ज्वरे न षडहादूर्ध्वं नापि सप्ताहान्नच दशाहादूर्ध्वं भैषज्यं योज्यं । कदा तु हि योज्यमित्याह ।

मृदुज्वरो लघुर्देहश्चलिताश्च मला यदा ॥ ४४ ॥
अचिरज्वरितस्यापि भेषजं कारयेत्तदा ॥

मृदुज्वर उपद्रवमृदुतया । लघुः पटुर्देहः । चलिता मला मूत्रपुरी-
षादयः । मृदुज्वर इत्यादिलक्षणावस्था यदा भवति तदाऽस्यामवस्था-
यामचिरज्वरितस्याप्यनतिक्रांतषडहस्यापि भेषज्यं योज्यं । अपिशब्दात्
किं पुनः षडहाततिज्वरितस्यैवलक्षणायामवस्थायामुत्पन्नायां तदौषधं च
योज्यमित्येवं व्याधवस्था कालतो गरीयसीत्युक्तं भवति ।

अथ तदौषधमाह ।

मुस्तया पर्पटं युक्तं शुंघ्या दुस्पर्श्यापि वा ॥ ४५ ॥
पाक्यं शीतकषायं वा पाठोशीरं सवालकम् ।
पिवेत्तद्वच्च भूनिवगुडूचीमुस्तनागरम् ॥ ४६ ॥

मुस्तया सह पर्पटं युक्तमथवा शुंघ्या धन्वयासेन युक्तं पाक्यं शृतं
शीतकषायं शीतकल्पनाकल्पितं वा कृत्वा पिबेदिति वक्ष्यमाणेन संबंधः ।
पाठा चोशीरं वालकेन सह शृतं शीतं वा पिबेत् । स्वरसकल्कफांटाख्य
कल्पनाभ्यः शृतः शीतस्य कल्पनाद्वयकल्पितस्यास्य तथा सामर्थ्यस्य
दृष्टत्वादेतत्कल्पनायुगलमुपन्यस्तवान् । वा समुच्चयेभिन्नक्रमः । तद्वदित्यादि
न केवलं मुस्तापर्पटकं पिबेत् । तथा पाठोशीरं सवालकं पिबेद्यावद्भूनिवं गुडू-
चीमुस्तानागरमपि पिबेदिति ।

यथायोगमिमे योज्याः कषाया दोषपाचनाः ।

ज्वरारोचकतृष्णास्यवैरस्यापक्तिनाशनाः ॥ ४७ ॥

इमे पूर्वोक्ता मुस्तापर्पटकादयः कषाया यथायोगं योगानतिक्रमेण
योज्याः । कषायो यस्मिन् ज्वरे दातुं युक्तः स तत्र योज्य इति यथायोगं
योज्याः । किंक्रिया एते स्युरित्याह । दोषपाचनाः दोषस्यामाख्यस्य
पक्वमायस्य पाचनाः । तत्रोक्ते चोक्तं । प्रयुक्तं पाचयेदामं यत्तत्पाचनमु-
च्यते । पित्तादिजिन्निरामस्तु यत्स्यात्तच्छमनं मतमिति । अत्र मुस्तापर्पटस्य

पूर्वमुपन्यासो ज्वरनाशनेभ्योऽन्येभ्योऽस्य मुस्तापर्पटस्य प्राधान्यप्रदर्शनार्थः ।
तथा चाचार्योऽग्राणां मध्ये मुस्तापर्पटकं ज्वर इति निर्देक्षते तस्मान्मुस्ताप-
टस्यैव ज्वरनाशने ज्यायस्त्वमित्यवेहि व्याधिप्रतिपक्षत्वात् ।

कलिंगकाः पटोलस्य पत्रं कटुकरोहिणी ॥ ४८ ॥

पटोलं सारिवा मुस्ताः पाठाः कटुकरोहिणी ।

पटोलं निंबत्रिफलामृद्वीकामुस्तवत्सकाः ॥ ४९ ॥

किराततिक्तममृता चंदनं विश्वभेषजम् ।

धात्रिमूस्तामृताक्षौद्रमर्धश्लोकसमापनाः ॥ ५० ॥

पंचैते संततादीनां पंचानां शमना मताः ।

कलिंगकादयोरर्धश्लोके समापनं येषां तेऽर्धश्लोकसमापनाः पंचैते
पंचानां संततादीनां यथासंख्यं शमना मताः । मुनीनामिति शेषः ।

दुरालभाऽमृता मुस्ता नागरं वातजे ज्वरे ॥ ५१ ॥

अथवा पिप्पलीमूलगुडूची विश्वभेषजम् ।

कनीयः पंचमूलं च

दुरालभादि पाचनं वातजे ज्वरे । अथवा पिप्पल्यादिकं वातजे ज्वरे ।
कनीयो वृहत्यादिकं पंचमूलं च वातजे ज्वर इति योज्यं ।

पित्ते शक्रयवा घनम् ॥ ५२ ॥

कटुका चेति सक्षौद्रं मुस्तापर्पटकं तथा ।

सधन्वयासभूनिंबं

पित्ते पित्तजे ज्वरे शक्रयवादयः समाक्षीका मताः पित्तजेऽपि मुस्तापर्पट-
कं धन्वयासकिरततिक्तकाभ्यां सहितं हितं ।

वत्सकाद्यो गणः कफे ॥ ५३ ॥

अथवा वृषागिेयीशृंगवेरदुरालिषाः ।

वत्सकमूर्वाभागीत्यादिः कफे मतः । अथवा वृषादिर्गागेयी मुस्तः ।

रुग्विवंधानिलश्लेष्मयुक्ते दीपनपाचनम् ॥ ५४ ॥

अभया पिप्पलीमूलशम्याककटुकाधनम् ।

रुग्विवंधादियुक्ते ज्वरेऽभयादिघनावसानं दीपनपाचनं ।

द्राक्षामधूकमधुकं रोध्रकाश्मर्यसारिवाः ॥ ५५ ॥

मुस्तामलकह्रीवैरपद्मकेसरपद्मकम् ।

मृणालचंदनोशीरनीलोत्पलप्ररूपकम् ॥ ५६ ॥

फांटो हिम्रो वा द्राक्षादिर्जातीकुसुमवासितः ।

युक्तो मधुसितालाजैर्जयत्यनिलपित्तजिम् ॥ ५७ ॥

ज्वरं मदात्ययं छर्दिर्मूर्छादाहंश्रमं भ्रमम् ।

ऊर्ध्वगं रक्तपित्तं च पिपासां कामलामपि ॥ ५८ ॥

द्राक्षादिरयं गणः फांटः सद्योभिषुतपूत इत्येवंलक्षणस्तथा हिमः शी-
तो वा रात्रिं द्रवे स्थित इत्येवं लक्षणस्तथा जातिकुसुमैः सुगंधिकृतो मधु-
सितालाजैर्युक्तो वातपित्तज्वरं जयति । मदात्ययादींश्च ।

पाचयेत्कटुकां पिष्ट्वा कर्परेऽभिनवे शुचौ ।

निष्पीडितो घृतयुतस्तद्रसो ज्वरदाहजित् ॥ ५९ ॥

कटुकां पानीयेन पिष्ट्वा कर्परे मृदूघटखंडेऽभिनवे तथा शुचौ पाचयेत् ।
तस्या रसो निष्पीडितः सर्पिर्युक्तो ज्वरदाहौ जयति ।

कफवाते वचा तिक्ता पाठारग्वधवत्सकाः ।

पिप्पलीचूर्णयुक्तो वा काथश्छिन्नोद्भवोद्भवः ॥ ६० ॥

वातश्लेष्मणि कषायकल्पनया कल्पिता वचादयो मताः । अथवा गुड-
चीसंभवः काथः पिप्पलीचूर्णयुतो मतः ।

व्याघ्रीशुंघ्रमृताकाथः पिप्पलीचूर्णसंयुतः ।

वातश्लेष्मज्वरश्चासिकासपीनसंशूलजित् ॥ ६१ ॥

व्याघ्यादिकाथः कण्ठचूर्णसंयुक्तो वातश्लेष्मज्वरादिजित् ।

पथ्या कुस्तुंवरी मुस्ता शुंठी कटूतृणपर्पटम् ।
 सकटफलवचाभांगीदेवाव्हं मधुहिंगुमत् ॥ ६२ ॥
 कफवातज्वरेष्वेव कुक्षिहृत्पार्श्ववेदनाः ।
 कंठामयास्यश्वयथुकासश्वासान्नियच्छति ॥ ६३ ॥

पथ्यादिपाचनं सिद्धचूर्णं मधुहिंगुभ्यां द्विशणमात्राभ्यां संयुतं कफवात-
 ज्वरेष्वेवादीन् पराकरोति ।

आरग्वधादिः सक्षौद्रः कफपित्तज्वरं जयेत् ।
 तथा तिक्तोदृषोशीरत्रायंतीत्रिफलामृताः ॥ ६४ ॥

आरग्वधेन्द्रयवादिभिर्मिक्षिकेसहितः कफपित्तज्वरं जयति । तथा तिक्ता-
 दयः कफपित्तज्वरं घ्नति ।

संनिपातज्वरे व्याघ्री देवदारुनिशाघनम् ।
 पटोलपत्रनिवत्वक्त्रिफलोकटुकायुतम् ॥ ६५ ॥

संनिपातज्वरे व्याघ्रहृदिकटुकांतं पाचनं ।

नागरं पौष्करं मूलं गुडूचीकंटकारिका ।
 सकाशश्वासपार्श्वीतो वातश्लेष्मोत्तरे ज्वरे ॥ ६६ ॥

नागरादिपाचनं वातश्लेष्माधिके ज्वरे कासादीन्निहंति ।

मधूकपुष्पं मृद्वीका त्रायमाणा परूषकम् ।
 सोशीरतिक्ता त्रिफला काश्मर्यं कल्पयेद्धिमम् ॥ ६७ ॥
 कषायं तं पिबन् काले ज्वरान्सर्वान्व्यपोहति ।

मधूकपुष्पादिकं काले शास्त्रोक्ते शीतकषायं पिबन् ज्वरान्सर्वानेकदो-
 षद्विदोषत्रिदोषजानपोहति । उपसर्गादित्युद्देवाच्यमिति परस्मैपदं ।

जात्यामलकमुस्तानि तद्वद्धन्वयवारिकम् ॥ ६८ ॥
 बद्धविट् कटुकाद्राक्षा त्रायंती त्रिफलागुडान् ।

जाती पलवा । आमलकानि मुस्तं धन्वयासकं । तद्वत्पूर्ववच्छीतकषायं
कल्पयित्वा पिबेत्सर्वान् ज्वरान्हन्ति । धन्वयवासकं चेति । चशब्दोत्र लुप्तो
द्रष्टव्यः । तदेतैश्चतुर्भिर्द्रव्यैरेतत् पाचनं । केचित्तु धन्वयवासकं पृथगे-
वेच्छन्ति तस्मादेतत्कृतोपि कषायः पूर्ववद्बोध्यः । तथाच बद्धविट्पुरुषः
कटुकादिकं कषायं पिबेदिति वर्त्तते नतु हिममिति । शीतस्य मलस्तंभहेतु
त्वादस्य चौषधस्य शोधनरूपत्वाद्गुडा सुधा गुड इत्यन्ये ।

जीर्णौषधोन्नं पेयाद्यमाचरेच्छेष्मवान्नतु ॥ ६९ ॥

पेया कफं वर्धयति पंकपांसुषु वृष्टिवत् ।

जीर्णं परिणतमौषधं यस्य स जीर्णौषधः सन् पेयाद्यमेव पूर्वोक्तमन्नं भुंजीत ।
अद्यत इत्यन्नमिति कृत्वा पेयादेरप्यन्नत्वं । आदिशब्देन यूषादिग्रहः । नच
सर्वः कश्चिपेयादिकमाचरेदित्याह श्लेष्मवान्नतु । जीर्णौषधोपि श्लेष्मवा-
न्नरः पेयादिकं नाश्रीयत् । किमित्याह । पेयेत्यादि । यतः पेया कफं वर्ध-
यति । विलीनरूपस्य कफस्य स्थानभूवतामुत्पादयति । स्थानविशेषमुपर्यु-
परि भावयतो यदा यमुत्पादयति नतु सा कफं साक्षाद्वर्धयति वर्धयते-
रर्थोऽनेकार्थत्वाद्भातूनामिति । एष एवार्थोनुरूपतंत्रकारदृष्टान्तदर्शनादव-
गम्यते तथाचाह । पंकं पांसुषु वृष्टिवदिति । यथा पांसुषु वृष्टिः पतति नतु
पंकं वर्धयतीति शिथिलरूपतां पांसूनामपास्य निविडरूपतामिव तेषामुत्पाद-
यति । न पांसुनवृष्टिर्वर्धयत्याधिक्यं नयति । न वर्धयतेरन्वार्थस्तंत्रकारस्यार्थ
एवं विवक्षतो भविष्यतः । तदानीमत्रैवं स्पष्टमेव दृष्टान्तमदर्शयिष्यत ।
यथा पेया कफं वर्धयति यथा वृष्टिर्नदीजलमिति ।

तच्च तंत्रकारोऽमुनैवानुसारेणाह ।

श्लेष्माभिष्पन्नदेहानां मतः प्रागपि योजयेत् ॥ ७० ॥

यूषान् कुलत्थचणकदाडिमादिकृतान् लघून् ।

रूक्षांस्तिक्तरसोपेतान् हृद्यान् रुचिकरान् पटून् ॥ ७१ ॥

अभिष्पन्न इति । अभिपूर्वात्स्पंदः स्रवणार्थो व्युत्पादितः । श्लेष्मणांस्तु
निरूपणैवाभिष्पन्नः श्लेष्म इव देहो येषां ते श्लेष्माभिष्पन्नदेहास्तेषाम्

तो ज्वरिणां प्रागपि प्रथमपथ्यावसरेऽपि यूषान् योजयेदित्यपि शब्दस्यार्थः । किंभूतान् यूषान् । कुलत्थादिकृतान् । तथा लघून् । न कुलत्थादीनां लघुत्वात्तत्कृता यूषा लघव एव भविष्यन्ति । तत्किं लघूनित्यनेनात्रोच्यते । शिविधान्यानां मध्ये गुरवोपि राजमाषादयः संति तन्निवृत्त्यर्थमेतत् । अपि च । लघूनित्यनेन यूषप्रकृतिद्रव्यैरल्पपरिमाणैः कृतानि द्योतयति । यतोऽल्पपरिमाणैः कुलत्थादिभिः कृता लघुतराः स्युस्तस्मात्लघूनिति युक्तं । तथा रूक्षान् घृतभर्जनकादिरहितान् तथा तिक्तसरसयुक्तान् तथा हृद्यानिष्ठरसगंधवर्णस्पर्शयुक्तत्वाच्चेतस आह्लादकरान् ! तथा रुचिकरान् । ज्वरिणोऽन्यस्य वा रौचिष्णून् तथा पटून् सलवणान् ।

रक्ताद्याः शालयो जीर्णाः षष्टिकाश्च ज्वरे हिताः ।

रक्तपद्या रक्तो महान् सकलम् इत्यादयः । तथा षष्टिका ब्रीह्यादयोऽपि जीर्णाः पुराणा हिताः पथ्याः ।

श्लेष्मोत्तरे वीततुषास्तथा वाद्यकृता यवाः ॥ ७२ ॥

श्लेष्मोत्तरे प्रभूते श्लेष्मणि ज्वरे वीततुषा अपनीतत्वचो यवाश्च पथ्याः । कीदृशा वाद्यकृता भृष्टविदलीकृता इत्यर्थः ।

ओदनस्तैः शृतो द्विस्त्रिःप्रयोक्तव्यो यथायथम् ।

दोषदूष्यादिवलतो ज्वरघ्नकाथसाधितः ॥ ७३ ॥

ओदनस्तैरक्तशाल्यादिभिः पूर्वोक्तैश्च कृतो ज्वरिणो यथायथं यो यस्योदानयोग्यः स तस्य प्रयोक्तव्यः । किंभूतः द्विस्त्रिःशृतो द्वौ वारौ त्रीन् वारान् जलं दत्त्वा धौतशृतः । कथं प्रयोज्यः । दोषदूष्यादिवलेन ज्वरघ्नैर्ज्वरापहैर्द्रव्यैः काथं कृत्वा तेन काथेन साधितो दोषस्य वातादेर्वलं तथा दूष्यस्य रसादेर्वलमपेक्ष्यादिग्रहणादेशकालवयः सत्वसाम्यशरीराहारबलं गृह्यते । एकाहादिकानां ज्वरिणामकृतपेयानामेव कुलत्थमुद्रचणकादि यूषा उक्ताः । संप्रति सामान्येन ज्वरिणां कृतपेयानां यूषादीनाह ॥

मुद्गाद्यैर्लघुभिर्यूषाः कुलत्थैश्च ज्वरापहाः ।

मुद्राद्यैः शिबिधान्यैर्लघुभिः कृता यूषास्तथा कुलत्थैः कृता यूषा ज्वर-
घ्नाः । मुद्राद्यैरित्यादिः प्रकारे । तेन सुज्वरामुद्रमाषचणककुलत्थ-
मकुष्ठमसुरादयो गृह्यन्ते । मुद्रशब्दस्यादौ निर्देश इदं बोधयति । यूषसाध्ये
व्याधौ बाहुल्येन मुद्रयूषः कार्यो मुद्रानां पथ्यतमत्वात् । तथाचोवाच मुनिः ।
मुद्रः शिबिधान्यानां पथ्यत्वे श्रेष्ठतम इति । ननु मुद्राद्यैरित्यादिशब्देनैव कुल-
त्था गृहीता एव किं पृथग्निर्देशेन ब्रूमहे । कुलत्थयूषस्य ज्वरविषये
विरलः प्रयोगः कार्य इति सूचयितुं पृथक्कृतो निर्देश इति । तथा च
कुलत्था एवंगुणाः । उष्माः कुलत्थाः पाकेऽम्लाः शुक्राश्मश्वसपीनसान् ।
कासार्यः कफवातांश्च घ्नन्ति पितास्रदाः परं । इत्येवमुष्णत्वादम्लविपाकित्वा-
दतिपित्तास्रकारित्वात्कुलत्थानां यूषो बहुद्रव्यपरिमाणो बहुमात्रो युक्तो
ज्वरस्य न शांतये संपद्यते । प्रत्युत वृद्धये स्यादिति संभाव्यते पित्तविरुद्ध-
त्वात् । तस्मादल्पपरिमाणद्रव्यसाधितोऽल्पमात्रया कुलत्थयूषः श्लेष्माद्यु-
पशमकृद्यावन्मात्रः स्यात्तावानेव प्रयोज्यत इति स्थितं ।

कारवेल्लककर्कोटवालमूलकपर्पटैः ॥ ७४ ॥

वार्ताकनिंबकुसुमपटोलफलपल्लवैः ।

अत्यंतलघुभिर्मांसैर्जांगलैश्च हिता रसाः ॥ ७५ ॥

व्याघ्रीपरूषतर्कारीद्राक्षामलकदाडिमैः ।

संस्कृतापिप्पलीशुंठीधान्यजीरकसैधवैः ॥ ७६ ॥

कारवेल्लकादिभि रसा ज्वरे हिताः । मुनिस्तु कारवेल्लकादीनां शाकत्व-
मेवेच्छति । खारणादेरप्युक्तं । पटोलं सकलं निंबं कर्कोटककटिलकं । शाकं
पर्पटकं च स्यादिति । तथा जांगलैर्जांगलदेशप्राणिजैस्तदभावात्तत्तुल्यैरन्यदे-
शप्राणिजैरपि मांसैर्हिता रसा व्याघ्यादिभिः संस्कृतास्तथा पिप्पल्यादिभिः
संयुता इति वक्ष्यमाणेन संबंधः संस्कारमात्रयोगभाजाः • पिप्पल्यादयोऽत्र
योज्या इत्यर्थः ।

सितामधुभ्यां प्रायेण संयुता वा कृताकृताः ।

प्रायेण केचिदेव सितामधुभ्यां युक्ता अवस्थावशान्नतु सर्व एव । किं-

भूता रसा यूषाश्चैवंविधाः कार्याः । कृताकृताः । दाडिमाजाजिशुंठयाथैरपि
संस्कृता यूषा रसाश्च कृताः । विपरीतास्त्वतोऽकृताः ।

अनम्लतक्रसिद्धानि रुच्यानि व्यंजनानि च ॥ ७७ ॥

अच्छान्यनलसंपन्नानि ।

अनम्लेन तन्त्रेण सिद्धानि । तथा रुच्यान्यभ्यवहर्तुमभिलषितानि । त-
थाऽच्छानि तनूनि न घनानि । तथाऽनलसंपन्नानि बन्धिपक्वानि । केचि-
द्वितक्रमपक्वमेवाच्छीकृत्य च संस्कृत्य शुंठीजीरकादिनाभ्यवहरति । त-
न्निषेधायैतदुक्तं । एवंविधानि व्यंजनानि तेमनानि रसकषायाण्योदनेन
सहाभ्यवहर्तव्यानि ।

अनुपानेपि योजयेत् ।

तानि कथितशीतं च वारि मद्यं च सात्म्यतः ॥ ७८ ॥

अनुपानेप्यातुरस्य पश्चात्पानेपि तानि योजयेत् । तथा कथितशीतं च
वारि । मद्यं च सात्म्यतः सात्म्यवर्षादिनुपानेपि योजयेत् ।

सज्वरं ज्वरमुक्तं वा दिनांते भोजयेच्छु ।

श्लेष्मक्षयविवृद्धोष्मा बलवाननलस्तदा ॥ ७९ ॥

सज्वरं नरं दिनांते भोजयेदथवा ज्वरमुक्तमचिरकालज्वरत्यक्तं । किंभू-
तं भोजनं भोजयत् । लघुमात्रया स्वभावादुभयथा यल्लघु किमित्य-
स्मिन् काले भोजयेत्याह । श्लेष्मेत्यादि । तदा तस्मिन्दिनांतराख्ये काले
यस्तेन विवृद्ध उष्मा स्वभावो यस्यानलस्य जठराग्नेरसौ श्लेष्मक्षयविवृद्धो-
ष्माऽनलः । अत एव बलवान् तदा पक्तुं शक्तः ।

यथोचितेऽथवा काले देशसात्म्यानुरोधतः ।

प्रागल्पवन्धिर्भुजानो न ह्यजीर्णेन पीड्यते ॥ ८० ॥

अथवा यथोचिते काले सज्वरं ज्वरमुक्तमातुरं भोजयेत् । यस्य यस्य
य उचितः सात्म्य आहारकालस्तस्मिन् भोजयेत् । यथोचिते हि काले प्रा-
यः क्षुद्रपगमो जायते । कथं भोजयेदित्याह । देशेत्यादि । देशसात्म्यव-

शात्तं भोजयेदेव । नन्वेवं सति यस्य पूर्वाण्हे काले भोजनमुचितं तदा तस्य भोजने दीयमाने को गुणः स्यादित्याह । प्रागित्यादि । यस्मादल्पवह्निर्मदाग्निः पूर्वाण्हे भुजानोऽजीर्णेन न पीडयते न बाध्यते । अधुना सर्पिः पानकालं निरूपयति ।

कषायपानपथ्यान्नैर्दशाह इति लंघिते ।

सर्पिर्दद्यात्कफे मंदे वातपित्तोत्तरे ज्वरे ॥ ८१ ॥

पक्वेषु दोषेष्वमृतं तद्विषोपममन्यथा ।

दशाहे स्यादतीतेपि ज्वरोपद्रववृद्धिद्वर्त् ॥ ८२ ॥

लंघनादिक्रमं तत्र कुर्यादाकफसंक्षयात् ।

कषायस्य मुस्तापर्पटकादेः पानं कषायपानं तेन । तथा पथ्यान्नैः पेयायूषादिभिर्दशाह इत्यनेन प्रकारेण लंघितेऽतिक्रांते । तथेति प्रायेण क्षीणः कफः संभाव्यतेऽतो दशाहे लंघित इत्युक्तं । आमज्वरसंज्ञानिवृत्तिस्तु षडहादूर्ध्वं सप्तमे ह्यष्टमे वाऽहनि ज्वरस्य जायते । तथा च मुनिः । सप्ताहेन हि पच्यंते सप्तधातुगता मलाः । निरामश्चाप्यतः प्रोक्ते ज्वरः प्रायोष्टमेऽहनीति । तस्मात्कषायपानपथ्यान्नैरित्यादितो दशाहे लंघिते कफे मंदे क्षीणप्राये सर्पिर्दद्यात् । किंभूते ज्वरे । वातपित्तोत्तरे वातपित्ताधिके । अस्यामवस्थायां पक्वेषु निरामेषु वातादिदोषेषु सर्पिर्दद्यात् । पक्वेषु सर्पिर्दत्तममृतं महागुणमित्यर्थः । अन्यथा पुनरपक्वेषु दोषेषु कफोत्तरे तत्सर्पिर्दत्तं विषोपमं विषतुल्यं दशाहेतिक्रांतेपि स्यादतोस्यामवस्थायां सर्पिर्दत्तं ज्वरस्य तदुपद्रवाणां च वृद्धिं करोति । तस्मादस्यामवस्थायां सर्पिः पानमयुक्तं । तत्र कफोत्तरे ज्वरे सति लंघनादिक्रमं कुर्यात् । कियंतं कालमाकफसंक्षयाद्यावत्कफस्य ज्वरकारिणोधिकस्य संक्षयः सम्यक् क्षयः । न धातुक्षयोपि यावद्यतः कफज्वरेपि विडंगादिसर्पिर्वक्ष्यति ।

अथ जीर्णज्वरचिकित्सामाह ।

देहधात्ववलत्वञ्च ज्वरो जीर्णोऽनुवर्त्तते ॥ ८३ ॥

जीर्णः पुराणो ज्वरो दीर्घकालमनुवर्त्ततेऽनुवर्त्तते । कुतः । देहधात्व-

बलत्वात् । देहधातवस्तदारंभकारसरुधिरादयः । देहग्रहणाद्वातपित्तश्लेष्मा-
णोपि धारणाद्वातव उच्यंते । देहधातूनामवलत्वं स्वल्पत्वं । तस्माच्च जीर्णो
ज्वरोनुब्रूयति । तत्स्वभावमात्रादेवेति चशब्दस्यार्थः । जीर्णज्वरस्य शान्त्यर्थं
देहबलाधानार्थं च सर्पिःपानं हितमिति प्रतिपादयन्नाह ।

रूक्षं हि तेजो ज्वरकृत्तेजसा रूक्षितस्य च ।

वमनस्वेदकालांबुकेषायलघुभोजनैः ॥ ८४ ॥

यः स्यादतिबलो धातुः सहचारी सदागतिः ।

तस्य संशमनं सर्पिर्दीप्तस्यैवांबुवेश्मनः ॥ ८५ ॥

रूक्षं यत्तेजस्तज्ज्वरकृत् । रूक्षमिति वचनादेहोष्मा जाठरोनलो गृह्यते ।
तस्यैव ज्वरकृतत्वान्तथोक्तं । मलास्तत्रस्वैःस्वैर्दुष्टा इत्यादि यावज्ज्वरं निवर्त्त-
यन्ति । नेत्रसेत्यादि । जाठरानलस्यैव ज्वरकृतत्वेन ज्वरकृता रूक्षेण तेजसा
रूक्षितस्य च पुंसः सर्पिः संशमनं । च शब्दाच्चान्यस्यापि । अत एवाह ।
वमनेत्यादि । वमनादिभी रौक्ष्यकृद्भिः कृतैस्तदानीं यः स्याद्भवेदतिबलः प्रवृ-
द्धत्वादतिसमर्थो धातुः । को धातुः । सहचारी यः सहचरति तच्छीलो वा-
ताख्यो धातुरभिना सह चरति । नन्वेवं परस्परसहचरभावत्वेऽभिरपि वायुना
सह चरति ततोऽभिस्वभावत्वात्पित्ताख्योपि धातुरिह सहचारी प्राप्तस्तन्नि-
वृत्त्यर्थं सदागतिरित्याह । सदागतित्वं वायोरेवान्वर्थत्वेनोपपद्यतइति पित्तस्या-
ग्रहणं । किं कस्य । यथा संशमनमंबुवेश्मनो ग्रहस्य दीप्तस्य ज्वलितस्य
जलं यथा ।

वातपित्तजितामग्न्यं संस्कारमनुरुध्यते ।

सुतरां तत्तद्व्यतो दद्याद्यथा स्वौषधसाधितम् ॥ ८६ ॥

यस्माद्धृतं सुवैषां वातपित्तजितामग्न्यं यथा न तथाऽन्यान्यौषधानि
वातपित्तजितीत्यत एव प्रागभ्यधात् । सर्पिर्दद्यात्कफे मंदे वातपित्तो-
त्तरे ज्वर इत्यादि । यस्माच्च धृतं संस्कारमनुरुध्यतेऽनुवर्तते । गुणांतरा-
धानं संस्कारं । ननु यथा धृतं स्वशैत्यमजहदेव संस्कारमनुवर्त्तत इत्येतच्च
स्नेहविधौ प्रतिपादितमेव । अमुमेव च न्यायमंगीकृत्य मुनिरप्यबोचत् । ना-

न्यस्नेहस्तथा कश्चित् संस्कारमनुवर्त्तते । यथा सर्पिरतः सर्पिः सर्वस्नेहोत्तमं मतमिति । हि यस्मात् सुतरां संस्कारमनुवर्त्तते घृतं तस्माद्घृतं जीर्णं वातपित्तोत्तरे निर्विकल्पं दद्यात् । कीदृशं । यथा स्वौषधसाधितं । यथायथं व्याधिप्रतिपक्षैरौषधैः पक्वं ।

विपरीतं ज्वरोष्माणं जयेत्पित्तं च शैत्यतः ।

स्नेहाद्घातं घृतं तुल्यं योगसंस्कारतः कफम् ॥ ८७ ॥

घृतं विपरीतं ज्वरोष्माणं जयेत् । ज्वरनिवर्तक ऊष्मा जाठरोनलो रूक्ष-
तीक्ष्णादिगुणः स पक्तिस्थानान्निरस्तो ज्वरनिवर्तको घृष्टस्य लिग्धशीतत्वा-
दिगुणयोगाद्विपरीतः । एवं विपरीतं ज्वरोष्माणं घृतं जयेत्पित्तं च । शैत्यतः
शैत्याद्घृतं जयेन्नस्नेहात् । पित्तं सस्नेहमिति वचनात् । स्नेहात्लिग्धत्वाद्घृतं
वातं जयेन्नतु शैत्यात् । शीतोऽनिल इति वचनात् । कफं लिग्धशीतत्वा-
दिना तुल्ययोगसंस्काराभ्यां जयेत् । योगो युक्तिः । कफज्वरहरैर्द्रव्यैः
सह योजनात्संस्कारो गुणादिधानं । योगश्च संस्कारश्च योगसंस्कारौ ता-
भ्यां घृतं कफं जयेत् । ननु विपरीतं ज्वरोष्माणं घृतं जयेदिति न घटते ।
घृतस्याभिवृद्धिहेतुत्वात् । तथा च वक्ष्यति । स्नेहमेव परं विद्याद्बलानल-
दीपनं । नालं स्नेहसमिद्धस्य शमायान्नं सुगुर्वपीति । अत्राचक्ष्महे । घृतं
स्नेहनत्वदीपनत्वाभ्यां वातशमनं कुर्वज्वरोष्माक्षेपत्वं वातस्य विनिवार्य ज्वरो-
ष्मणोपि रौक्ष्यैतद्व्यादियुतस्य घृतं विपरीतगुणत्वाच्छमं करोति न वृद्धिं ।
ननु यथा स्नेहाद्घातं शमयति तथा तत एवं स्नेहात्किमिति घृतं समा-
नगुणत्वान्न पित्तं शमयति । ब्रूमः । जीर्णज्वरे लंघनादिभिरतिरूक्षेण ज्वरो-
ष्मणा पित्तं रूक्षमेव संपन्नं स्नेहभागपरिक्षयान्न स्नेहमतः कथं कृत्वा त्वर-
येत्तच्च घृतं पित्तमेव शमयति न वातं कोपयति । द्रव्यप्रभावत्वात्संस्ने-
हनत्वाच्च ।

पूर्वे कषायाः सघृताः सर्वे योज्या यथामलम् ।

पूर्वे कषायाः । प्रागुक्तानि पाचनानि सहघृतेन यथादोषं प्रयुज्यात् ।
कथं । यथामलं दोषानतिक्रमेण ।

त्रिफलापिचुमंदत्वङ्मधुकं बृहतीद्वयम् ॥ ८८ ॥

समसूरदलं काथः सवृतो ज्वरकासहा ।

त्रिफलादीनि मसूरदलानि चैषः काथो घृतेन सहोपयोजितो ज्वरका-
सहा स्यात् ।

पिप्पलीन्द्रयबुधावनिस्त्रिक्तासारिवामलकतामलक्रीभिः ॥ ८९ ॥

विल्वमुस्तहिमपालनिसेब्यैर्द्राक्षयातिविषया स्थिरया च ।

घृतमाशु निहंति साधितं ज्वरमग्निं विषमं हलीमकम् ॥ ९० ॥

अरुचिं भृशार्तापेमंसयोर्वमथुं पार्श्वशिरोरुजं क्षयम् ।

पिप्पलीत्यादिभिर्द्रव्यैः कल्कीकृतैर्घृतचतुर्थशैस्तोयेन चतुर्गुणेन घृता-
पेक्षया साधितं घृतमाशु ज्वरं हन्ति विषमाग्न्यादींश्च ।

तैल्वकं पवनजन्मनि ज्वरे योजयेत्तृवृतया वियोजितम् ॥ ९१ ॥

तिक्तकं वृषघृतं च पैत्तिकेऽप्यच्च पालनिकया सूतं हविः ।

तैल्वकं घृतं वाष्पव्याधिचिकित्सितोक्तं तृवृतया रहितं पिबेत् । पैत्तिके
ज्वरे तिक्तकं कुष्ठचिकित्सितोक्तं तथा वृषघृतं रक्तपित्तचिकित्सितोक्तमत्रैव
वा वक्ष्यमाणं योजयेत् । पालनिकया त्रायंत्या यद्घृतं पक्वं तच्च पित्तज्वरे
योजयेत् ।

विडंगसौवर्चलचव्यपाठाव्योषाग्निसिंधूद्भवयावशूकैः ॥ ९२ ॥

पलांशकैः क्षीरसमं घृतस्य प्रस्थं पचेज्जीर्णकफज्वरघ्नम् ।

विडंगादिभिः पलप्रमाणैर्घृतप्रस्थं क्षीरतुल्यं चतुर्गुणजलं पचेत् ।
तच्चोपयुक्तं जीर्णकफज्वरं हन्ति ।

गुडूच्या रसकल्काभ्यां त्रिफलाया वृषस्य च ॥ ९३ ॥

मृद्वीकाया बलायाश्च स्नेहाः सिद्धा ज्वरच्छिदः ।

गुडूच्यादीनां पंचानां पृथक् पृथक्सकल्काभ्यां सिद्धाः पंचस्नेहा ज्वर-
च्छिदो जीर्णज्वरघ्नाः स्युरित्यर्थः ।

जीर्णे घृते च भुंजीत मृदुमांसरसौदनम् ॥ ९४ ॥

बलं ह्यलं दोषहरं परं तच्च बलप्रदम् ।

घृते च परिणते सति मृद्वतीक्ष्णमांसरसाशनं भुंजीत । हि यस्मादलं बलं जातं दोषहरं भवति । तच्च रसाशनमतिशयेन बलकरं स्यात् ।

कफपित्तहरा मुद्गकारवेष्टादिरसाः ॥ ९५ ॥

प्रायेण तस्मान्न हिता जीर्णे वातोत्तरे ज्वरे ।

शूलोदावर्तविष्टंभजनना ज्वरवर्द्धनाः ॥ ९६ ॥

अत एव तस्मात्कारणान्मुद्गकारवेष्टादिरसाः कफपित्तहरा जीर्णज्वरे वातोत्तरे प्रायेण न हितास्तेद्युपयुक्ताः शूलादिकृतो ज्वरवर्द्धनाश्च स्युः ।

न शाम्यत्येवमपि चेज्ज्वरः कुर्वीत शोधनम् ।

शोधनार्हस्य वमनं प्रागुक्तं तस्य योजयेत् ॥ ९७ ॥

आमाशयगते दोषे बलिनः पालयन् बलम् ।

एवमपि कृते सति यदि ज्वरो न शाम्यति तदा शोधनार्हस्य नरस्य प्रागुक्तं पिप्पलीभिर्युतान्गालानित्यादिकं वमनं योजयेत् । कदा दोषेऽऽमाशयगते सति बलवतः पुंसो वमनं योजयेद्वलं पालयन् रक्षयन् ।

पके तु शिथिले दोषे ज्वरे वा विषमद्यजे ॥ ९८ ॥

मोदकं त्रिफलाश्यामात्रिवृत्पिप्पलिकेसरैः ।

ससितामधुभिर्दद्याद्व्योषाद्यं वा विरेचनम् ॥ ९९ ॥

आरग्वधं वा पयसा मृद्वीकानां रसेन वा ।

पके पुनर्दोषे तथा शिथिलेऽविष्टब्धेऽथवा विषजे मद्योत्थे वा वातज्वरे मोदकं त्रिफलादिभिर्विरेचनं दद्यात् । व्योषाद्यं वा व्योषत्रिजातकाभोदकमिधामलकैस्त्रिवृत्सर्वैः समा समसिताक्षौद्रेण गुटिकाः कृता इति दद्यादथवा पयसा क्षीरेण मृद्वीकानां रसेन वाऽऽरग्वधं विरेचनं दद्यात् ।

त्रिफलां त्रायमाणं वा पयसा ज्वरितः पिबेत् ॥ १०० ॥

त्रिफलां त्रायंतीं वा पयसा ज्वरी पिबेत् ।

विरिक्तानां च संसर्गी मंडपूर्वा यथाक्रमम् ।

विरिक्तानां ज्वरिणां च शब्दाद्विमतानां च यथाक्रमं क्रमानतिक्रमेण संसर्गीं कर्तव्येत्यध्याहार्यं । मंडः पूर्वः प्रथमो यस्यां सैवं । मंडं प्रथमं दत्त्वाऽनंतरं पेयविलेह्यादयो यथाक्रमं देयाः । कृतवमनविरेचनानंतरं यः पेयाद्यवचारणाक्रमः स संसर्गीत्युच्यते ।

चव्यमानं ज्वरोत्क्लिष्टमुपेक्षेत मलं सदा ॥ १०१ ॥

पक्वेऽपि हि विकुर्वीत दोषः कोष्ठे कृतास्पदः ।

अतिप्रवर्त्तमानं वा पाचयन्संग्रहं नयेत् ॥ १०२ ॥

ज्वरेणोत्क्लिष्टमुत्क्षेपितं ज्वरोत्क्लिष्टं मलं पुरीषाख्यं च्यवमानं पतंतमुपेक्षेत । तद्विधारणे प्रयत्नमौषधैः कुर्यान्न त्वौषधनिमित्तं । किमित्यसौ न विधीयत इत्याह । दोषः पुरीषः पुरीषाख्यो यतः पक्वः । अशब्दात्किमुतापक्वः कोष्ठ आमपकाशयाश्रयाख्ये कृतं गृहीतमास्पदमवस्थितिर्येन स एवंभूतो विकुर्वीत विद्धारं कुर्यात् । अतिप्रवर्त्तमानं वा तं मलमपक्वं पाचयन् संग्रहं नयेत् ।

नत्वाम् एवं संग्रहीतव्य इत्याह ।

आमसंग्रहणे दोषा दोषोपक्रम ईरिताः ।

आमशब्देः पुरीषाख्यदोषस्यापच्यमानावस्थोपलक्षणार्थः । आमस्यापकस्य दोषस्य संग्रहणमामसंग्रहणं तस्मिन्नामसंग्रहे ये दोषा भवन्ति ते दोषोपक्रमणीयाध्याय ईरिता उक्ताः । तथा च तत्रोक्तं । उत्क्लिष्टानघ ऊर्ध्वं वा न चामान्वहतः स्वयं । धारयेदौषधैर्दोषान् विधृतास्ते हि दोषदा इति । तस्मादामसंग्रहार्थमौषधं न देयं । तथामज्वरेऽप्यामनिर्हरणार्थमौषधं न देयमिति प्रतिपादयन्नाह ।

पाययेद्दोषहरणं मोहादामज्वरे तुभ्यः ॥ १०३ ॥

प्रसुप्तं कृष्णसर्पं स कुराग्रेण परामृशेत् ।

तुर्व्यतिरेके भिन्नक्रमः। यस्तु मोहादज्ञानाद्विषक् पापो दोषहरणमामज्वरे
पाययेत्स स्वयमनर्थकारी सुप्तं कृष्णसर्पं करस्याग्रेण परामृशेत् स्पृशेत्।
अतिप्रत्यवायं पश्यतैवमुक्तं तत्रकृता। तत्रच वाक्ये रूपकाख्योलंकारस्तस्य
ह्येतल्लक्षणं। तदपरमौपम्ये सति यस्मिन् स्याद्वाक्ययोगः। अस्योदाहरणं।
यः सेवते कुनृपतिं कुरुते बधिरस्य कर्णजापं स इति।

ज्वरक्षीणस्थ न हितं वमनं च विरेचनम् ॥ १०४ ॥

कामं तु पयसा तस्य निरूहैर्वा हरेन्मलान्।

ज्वरेण क्षीणस्य पुंसो न हितं वमनं विरेचनं च। तर्हि कथं दोषनिर्ह-
रणं तस्येत्याह। काममित्यादि। तस्य कामं यथेष्टं कृत्वा पयसा निरूहै-
र्वा मलान् हरेत्।

क्षीरोचितस्य प्रक्षीणश्लेष्मणो दाहतृड्वतः ॥ १०५ ॥

क्षीरं पित्तानिलार्त्तस्य पथ्यमप्यतिसारिणः।

क्षीरमुचितं साल्प्यं यस्य तस्य क्षीरोचितस्य तथा प्रक्षेपेण क्षीणः श्लेष्मा
यस्य तस्य प्रक्षीणश्लेष्मणस्तथा दाहश्च तृट् च ते विद्येते यस्य तस्य दाहतृड्व-
तः। एवं पित्तानिलाभ्यामार्त्तस्य पीडितस्य क्षीरं पथ्यमप्यतिसारणोपि पथ्यं किं
पुनः प्रक्षीणश्लेष्मा यस्य। तस्य क्षीरोचितस्य पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टस्य
क्षीरं पथ्यमित्यपि शब्दार्थः।

तद्वपुर्लघनोत्तमं छुष्टं वनमिवाग्निना ॥ १०६ ॥

दिव्यांशु जीवयेत्तस्य ज्वरं चाशु नियच्छति।

तच्च क्षीरं लघनोत्तमं वपुर्जीवयेत्कायस्य सप्राणतामुत्पादयेत्। किं कि-
मिव। अग्निना दावेन छुष्टं वनं यथांशु जीवयेत्प्ररोहयेत्तथा वपुः क्षीरमि-
ति। लघनशब्देनात्र सामान्यं लघनं वाच्यवस्तु भण्यते। शरीरलाघवकरं
यत्तद्द्रव्यं कर्म वा पुनः। तल्लघनमिति ज्ञेयमित्येथैवं लक्षणं नतु विशिष्टमुपवास-
लक्षणं योग्यतावशात्। तस्य ज्वरिणः पुंसस्तत्क्षीरमाशु ज्वरं च नियच्छति।
न केवलं वपुर्जीवयेदिति चार्थः।

संस्कृतं शीतमुष्णं वा तस्माद्धारोष्णमेव वा ॥ १०७ ॥

विभज्य काले युंजीत ज्वरिणं हंत्यतोऽन्यथा ।

यत एवं महागुणं क्षीरं तस्माद्धेतोः संस्कृतं द्रव्यांतरेण तथा शीतमुष्णं चेति कृत्वाऽथवा धारोष्णमेव । काले विभज्य युंजीत यथाविषयं काले प्रयोजयेत् । अतोऽन्यथा निरूपितात्क्षीरोपयोगविषयादन्यथाऽन्येन प्रकारेण प्रयुक्तं क्षीरं ज्वरिणं हन्ति ।

पयः सुशुंठीखर्जूरमृद्धीकाशर्कराघृतम् ॥ १०८ ॥

शृतशीतं मधुयुतं तृड्दाहज्वरनाशनम् ।

क्षीरं शुंठ्यादियुतं शृतमन्तरं शीतं मधुयुतं तृड्दाहजिदित्यर्थः ।

तद्वद् द्राक्षावलायष्टीसारिवाकणचंदनैः ।

चतुर्गुणेनांभसा वा पिप्पल्या वा शृतं पिबेत् ॥ १०९ ॥

तद्वदिति तेनैव पूर्वोक्तेन पयसा तुल्यं तद्वद्यथा पूर्वोक्तं शृतशीतं तृड्दाहज्वरहन्तया द्राक्षादिभिः शृतमन्तरं शीतं मधुयुतं तृड्जिदित्यर्थः ।

अथवा क्षीरं चतुर्गुणेन जलेन शृतं पिबेदथवा पिप्पल्या शृतं पिबेत् ।

कासाच्छ्वासाच्छिरःशूलात्पार्श्वशूलाच्चिरज्वरात् ।

मुच्यते ज्वरितः पीत्वा पंचमूलीशृतं पयः ॥ ११० ॥

पंचमूलेन शृतं क्षीरं पीत्वा कासादिभ्यो मुच्यते । मुच्यत इति कर्मकर्त्तरि तड् । चिरज्वरो दीर्घकालानुबन्धी ज्वरः ।

शृतमेरंडमूलेन बालबिल्वेन वा ज्वरात् ।

धारोष्णं वा पयः पीत्वा विबद्धानिलवर्चसैः ॥ १११ ॥

सरक्तपिच्छातिसृतेः सतृट्शूलप्रवाहिकाम् ।

एरंडमूलेनाथवा बिल्वेन शृतमथवा धारोष्णं क्षीरं पीत्वा पुरुषो ज्वराद्विमुच्यते । किंभूताज्वरात् । विबद्धानिलवर्चसैः ! विबद्धे विशेषेण बद्धेऽसम्यक्प्रवर्तनादनिलवर्चसी यस्मिन्ज्वरे स बद्धानिलवर्चास्तस्माज्ज्वरा-

द्विमुच्यते । तथा रक्तं च पिच्छा च यो रक्तपिच्छाश्रावस्ताभ्यामुपलक्षिता ।
अतिमृतीरतीसारः सह तथा वर्तते यो यस्मात्तस्मात्तथाविधाज्वरात्तथा सह
तृषा सहशूलेन तथा प्रवाहिकया निश्चारिकापरसंज्ञया वर्तते यस्तस्मात्तथा-
विधाज्वरात्प्रमुच्यते ।

सिद्धं शुंठीबलाव्याघ्रीगोकंटकगुडैः पयः ॥ ११२ ॥

शोफमूर्त्रशकृद्वातविबंधज्वरकासजित् ।

शुंठ्यादिभिः साधितं पयः शोफादिजित् ।

वृश्चीवविल्ववर्षाभूसाधितं ज्वरशोफनुत् ॥ ११३ ॥

वृश्चीवादिभिः साधितं पयो ज्वरशोफनुदिति । वृश्चीवः सूक्ष्मपुनर्नवः ।
स्थूलपुनर्नवस्तु वर्षाभूः । पुनर्नवद्वयं विल्वं चात्र योज्यं ।

शिशिपासारसिद्धं वा क्षीरमाशु ज्वरापहम् ।

शिशिपासारेण सिद्धं घृतं क्षीरमुपयुक्तमाशु न तु चिरेण ज्वरहत् ।
क्षीरस्य श्रपणे विधिरतीसारचिकित्सितोक्तः । पयस्युक्ताथ्यमुस्ताविंशति-
मित्यनुसारेणानुकल्प्यः । तंत्रांतरे त्वेवमुक्तं । द्रव्यादष्टगुणं क्षीरं क्षीरात्तोयं
चतुर्गुणम् । क्षीरावशेषः कर्तव्यः क्षीरकाथे त्वयं विधिरिति । ननु किं वात-
पित्तोत्तरे ज्वरे घृतं प्रधानमाश्रीयतां पूर्ववचनप्रामाण्यादथवा क्षीरं प्रधा-
नमेतद्वचनप्रामाण्यादित्यत्र संशयः । अत्रोच्यते । उभयमपीदं घृतं क्षीरं च
वातपित्तोत्तरे ज्वरे प्रधानमवस्थावशात्सात्म्यवशाच्च क्वचित्किंचिदुपयुज्यते ।

निरूहस्तु बलं वान्ह विज्वरत्वं मुदं रुचिम् ॥ ११४ ॥

दोषे युक्तः करोत्याशु पक्वे पक्वाशयं गते ।

निरूहो युक्तो दोषेपक्वे तथा पक्वाशयं गते सति बलादीन् द्रागेव
करोति ।

पित्तं वा कफपित्तं वा पक्वाशयगतं हरेत् ॥ ११५ ॥

स्वंसनं त्रीनपि मलान् वस्तिः पक्वाशयाश्रयान् ।

पित्तं केवलं कफपित्तं वा पक्वाशयाश्रितं स्तंसनं विरेचनं हरेत् । बस्तिः
प्रयोजितस्त्रीनपि मलान्वाताद्यान् हरेत् । कीदृशान् । पक्वाशयमाश्रितान् ।

प्रक्षीणकफपित्तस्य त्रिकष्टकटिग्रहे ॥ ११६ ॥

दीप्ताग्नेर्वद्धशकृतः प्रयुंजीतानुवासनम् ।

प्रक्षीणे कफपित्ते यस्य पुंसस्तथा दीप्ताग्नेर्वद्धवर्चसस्त्रिकष्टकटिग्रहे
सत्यनुवासनं प्रयुंजीत ।

पटोलनिवच्छदनकटुकाचतुरंगुलैः ॥ ११७ ॥

स्थिराबलौगोक्षुरकमदनोशीरवालकैः ।

पयस्यधौदके काथं क्षीरशेषं विमिश्रितम् ॥ ११८ ॥

कल्कितैर्मुस्तमदनकृष्णामधुकवत्सकैः ।

धृ बस्ति मूदुघृताभ्यां च पीडयेज्ज्वरनाशनम् ॥ ११९ ॥

पटोलादिभिः काथं क्षीराधौदके क्षीरशेषं तथा मिश्रितं । कल्कीकृतै-
र्द्रव्यैर्मुस्तादिभिर्मधुघृताभ्यां वा योजितं बस्तिं ज्वरनाशनं दद्यात् ।

चतस्रः पर्णिनीर्यष्टीफलोशीरनृपद्रुमान् ।

काथयेत्कल्कयेद्यष्टीशताब्हाफलिनीफलम् ॥ १२० ॥

मुस्तं च बस्तिः सगुडसौद्रसर्पिर्ज्वरापहः ।

चतस्र इति मुद्रपर्णी माषपर्णी शालपर्णी पृश्निपर्णीत्यादि चतस्रः
पर्णिनीः फलादींश्च काथयेत् । फलं मदनफलं । तथा यष्ट्यादीन् कल्क-
येदित्येष सगुडादिर्बस्तिर्ज्वरहृत् ।

जीवंती मदनं मेदां पिप्पलीं मधुकं वचाम् ॥ १२१ ॥

ऋद्धिं रास्तां बलां विल्वं शतपुष्पां शतावरीम् ।

पिष्ट्वा क्षीरं जलं सर्पिस्तैलं चैकत्र साधितम् ॥ १२२ ॥

ज्वरेऽनुवासनं दद्याद्यथा स्नेहं यशामलम् ।

जीवंत्यादीनि द्रव्याणि स्नेहस्य चतुर्भागमात्राणि जलेन पिष्ट्वा क्षीरं

स्नेहसमं च तैलात्सर्पिषश्चतुर्गुणं जलं तैलसर्पिर्द्रव्याच्चतुर्गुणमित्येकत्र साधितं
पक्रमेतज्ज्वरेऽनुवासनं दद्यात् । यथा स्नेहं यथामलं यो यस्मिन् ज्वरे दोषे
वातादौ यः स्नेहो योग्यस्तत्र तं दद्यात् ।

ये च सिद्धिषु वक्ष्यन्ते वस्तयो ज्वरनाशनाः ॥ १२३ ॥

ये च वस्तयः सिद्धिषु वस्तिकल्पनाध्याये वक्ष्यन्ते ज्वरनाशनास्ते च
देया इति शेषः ।

शिरोरुग्गौरुश्च श्लेष्महरमिन्द्रियबोधनम् ।

जीर्णज्वरे रुचिकरं दद्यान्नस्यं विरेचनम् ॥ १२४ ॥

लैहिकं शून्यशिरसो दाहार्ते पित्तनाशनम् ।

जीर्णज्वरे विरेचनाख्यं नस्यं दद्यात् । कीदृशं तन्नस्यं स्यात् । शिरसो
रुजं गौरवं च श्लेष्माणं च हरति तच्छीलं तत् । तथैन्द्रियाणां चक्षुरादीनां
च बोधनं । तथा रुचिकृत् । शून्यशिरसः पुंसः लैहिकं स्नेहेन मिश्रं लि-
ग्धं नस्यं दद्यात् । दाहार्ते शिरसि पित्तहरं नस्यं दद्यात् ।

धूमगंडूषकवलान् यथादोषं च कल्पयेत् ॥ १२५ ॥

प्रतिश्यायास्यवैरस्यशिरःकंठामयापहान् ।

धूमादींश्च यथायोगं कल्पयेत् । किंभूतान् । प्रतिश्यायादिघ्नान् ।

अरुचौ मातुलुंगस्य केसरं साज्यसैधवम् ॥ १२६ ॥

धात्रीद्राक्षासितानां वा कल्कमास्येन धारयेत् ।

अरुचौ सत्यां बीजपूरकस्य केसरं सधृतसैधवमास्येन धारयेदितिसंब-
धः । अथवा धात्र्यादीनां कल्कं धारयेत् ।

यथोपशयसंस्पर्शान् शीतोष्णद्रव्यकल्पितान् ॥ १२७ ॥

अभ्यंगालेपसेकादीन् ज्वरे जीर्णे त्वगाश्रिते ।

कुर्यादंजनधूमांश्च तथैवागंतुजेषु तान् ॥ १२८ ॥

त्वगाश्रितेजीर्णज्वरेऽभ्यंगादीन्कुर्याद्यथोपशयं यथामुखावहं संस्पर्शो
येषां तांस्तथा शीतवीर्यैरुष्णवीर्यैश्च द्रव्यैः कल्पितांस्तथाञ्जनधूमांश्च कु-
र्यात् । अञ्जनधूमानागंतुजेपि ज्वरे तथैव कुर्यात् । सद्योगत्वादागंतुजेप्येते
अनिषिद्धा एव । तानिति पुनः कृतमतिशयार्थं । विशेषेणागंतुजेपि ज्वरे
भूतविषाद्युद्धवे तान्कुर्यादित्यर्थः ।

दाहि सहस्रधौतेन सर्पिषाभ्यंगमाचरेत् ।

दाहे सति सर्पिषा सहस्रधौतेनाभ्यंगमाचरेत् ।

सूत्रोक्तैश्च गणैस्तैस्तैर्मधुराम्लकषायकैः ॥ १२९ ॥

दूर्वादिभिर्वापि पित्तघ्नैः शोधनादिगणोदितैः ।

शीतवीर्यैर्हिमस्पर्शैः काथाः कल्कीकृतैः पचेत् ॥ १३० ॥

तैलं सक्षीरमभ्यंगात्सद्यो दाहज्वरापहम् ।

सूत्रोक्तैः सूत्रस्थानोदितैर्मधुराम्लकषायकैर्गणैस्तत्र मधुरो गणो घृतहेमे-
त्यादिः । अम्लो गणो धात्रीफलाम्लिकेत्यादिः । कषायो गणः पथ्याक्षमित्या-
दिः । तत्र चैतैर्मधुराम्लकषायैर्वर्गैस्तत्र दूर्वादिभिर्गणैर्दूर्वानंतिति निर्दिष्ट एकः ।
न्यग्रोधादिद्वितीयः । तृतीयस्तु पद्मकपुण्ड्रेत्यादिः । चतुर्थः सारिवोशीरेत्यादिः ।
एतैः पूर्वोक्तैर्गणैः पित्तघ्नैः शोधनादिग्रहणं संग्रहोक्तैः शीतवीर्यैर्हिमस्पर्शैर्भेष-
जैस्तथा स्पर्शतो वीर्यतश्च शीतैर्गणैरकाथाः काथाः कृता अकल्ककृतास्तैः
काथकल्कीकृतैरेतैर्गणैस्तैलं क्षीरेण सह पचेत् । तच्च पक्वमभ्यंगान्त्वक्षणात्सद्यो
न क्षिरेण कालेन दाहज्वरं जयेत् ।

शिरो गात्रं च तैरेव नातिपिष्टैः प्रलेपयेत् ॥ १३१ ॥

न केवलमेतैर्गणैस्तैलं पचेद्दाहज्वरशान्त्यै यावत्तैरेव शिरो मूर्धानं गात्रं-
च नातिपिष्टैः किंचित्पिष्टैः प्रलेपयेत् । सुपिष्टैर्ह्येतैः प्रत्युत दाह उत्पद्यते ।
तथाचोक्तं । शुष्कपिष्टघनो लेपश्चंदनस्यापि दाहकृत् । त्वग्यातस्योष्मणो रोधा-
च्छीतकृत्वन्यथा गुरोः । इत्यनेनैवाभिप्रायेण शीतज्वरे वक्ष्यति तैः सुपिष्टैर्लेप-
येदिति । गात्रग्रहणेनैव शिरोग्रहणे लब्धे पुनः शिरोग्रहणं विशेषार्थं । विशेषेण

शिरो लेपयेत्तस्य विशेषेण ज्वराश्रयत्वात् । तथाचोक्तं । विमुक्तस्यापि हि शिरोज्वरो यस्य न मुंचति । अविमुक्तः स विज्ञेयो ज्वरः पुनरुपैति तमिति । तस्माच्छिरसो विशेषेण लेपनार्थं पृथगुपादानं ।

तत्काथेन परीषेकमवगाहं च योजयेत् ।

तथारनालसलिलक्षीरसूक्तघृतादिभिः ॥ १३२ ॥

तेषां गणानां काथस्तत्काथस्तेन परीषेकमवगाहं च काथेपूर्णायां द्रोण्यां योजयेत्तथारनालादिभिः परीषेकादि योजयेत् ।

कपित्थमातुलिंगाम्लविदारीरोध्रदाडिमैः ।

वदरीपल्लवोत्थेन फेनेनारिष्टजेन वा ॥ १३३ ॥

लिप्तेगे दाहरुग्मोहछर्दिस्तृष्णा च शाम्यति ।

कपित्थादिभिर्वदरीपल्लवोद्भवेन वा फेनेन लिप्तेगे सति दाहादयः शाम्यन्ति ।

यो वर्णितः पित्तहरो दोषोपक्रमणे क्रमः ॥ १३४ ॥

तं च शीलयतः शीघ्रं सदाहो नश्यति ज्वरः ॥

यश्च दोषोपक्रमणीयाध्याये पित्तहरः क्रमो वर्णित उक्तस्तं च क्रमं शीलयतोभ्यसतो ज्वरो दाहेन सह नश्यति ।

वीर्योष्णैरुष्णसंस्पर्शैस्तगरागुरुकुंकुमैः ॥ १३५ ॥

कुष्ठस्यौणेयशैलेयसरलामरदारुभिः ।

नखरास्त्रामुरवचाचंडेलाद्वयचोरकैः ॥ १३६ ॥

पृथ्वीकाशिग्रुसुरसाहिंस्त्राध्यामकसर्षपैः ।

दशमूलामृतैरंडद्वयपन्नूररोहिषैः ॥ १३७ ॥

तमालपत्रभूतिकशल्लकीधान्यदीप्यकैः ।

मिशिमाषकुलत्थाग्निप्रकीर्यानाकुलीद्वयैः ॥ १३८ ॥

अन्यैश्च तद्विधैर्द्रव्यैः शीते तैलं ज्वरे पचेत् ।

कथितैः कल्कितैर्युक्तैः सुरासौवीरकादिभिः ॥ १३९ ॥

तेनाभ्यंजात्सुखोष्णेन

वीर्योष्णैरुष्णसंस्पर्शैरुभयथा । वीर्यतः स्पर्शतश्चोष्णैस्तगरादिभिर्द्रव्यैरप-
रैरपि तद्विविधैरुष्णसंस्पर्शैश्च काथीकृतैः कल्कीकृतैश्च सुरादिभिरग्लपाकरसैः
शीतज्वर एतद्विषये तैलं पचेत् । तेन तैलेन सुखोष्णेनाभ्यंज्यान्वक्षयेत् ।

तैः सुपिष्टैश्च लेपयेत् ।

कवोष्णैस्तैः परीषेकमवगाहं च कल्पयेत् ॥ १४० ॥

केवलैरपि तद्वच्च सुक्तगोमूत्रमस्तुभिः ।

आरग्वधादिवर्गं च पानाभ्यंजनलेपनैः ॥ १४१ ॥

धूपानगुरुजास्तांश्च वक्ष्यंते विषमज्वरे ।

तैश्च पूर्वोक्तैर्द्रव्यैः सुपिष्टैरतिश्लक्ष्णैर्लेपयेत्तैश्च किञ्चिदुष्णैः परिषे-
कमवगाहं कल्पयेद्योजयेत् । तद्वच्च तथैव सुक्तादिभिः केवलैश्च परिषे-
कादि कल्पयेत् । आरग्वधेर्द्रव्यवेत्यादिश्च पानाभ्यंजनलेपने कल्पयेत् ।
अगरुजान् धूपान् त्वांश्च धूपान् विषमज्वरे वक्ष्यंते तांश्च कल्पयेत् ।

अग्न्यनग्निकृतान्स्वेदान् स्वेदिभेषजभोजनम् ॥ १४२ ॥

गर्भभूवेश्मशयनं कुथाकंबलरल्लकान् ।

निर्धूमदीप्तैरंगारैर्हसंतीश्च हसंतिकाः ॥ १४३ ॥

मद्यं सत्र्यूपणं तक्रं कुलत्थव्रीहिकोद्रवान् ।

संशीलयेद्वेपथुमान् यच्चान्यदपि पित्तलम् ॥ १४४ ॥

दयिताः स्तनशालिन्यः पीना विभ्रमभूषणाः ।

यौवनासवमत्ताश्च तमालिगेयुरंगनाः ॥ १४५ ॥

वीतिशीतं च विज्ञाय तास्ततोपनयेत्पुनः ।

तथा स्वेदान् शीलयेत् । किंभूतान् । अग्निकृतान् अग्निकृतांश्च स्वेदविध्यु-
क्तास्तथा स्वेदयति साधुस्वेदि यद्वेषजं भोजनं तच्च शीलयेत् ।
गर्भे गर्भगृहाभ्यंतरे यद्रूवेश्म भूमिगृहं तत्र शयनं शय्यां । तथा कुथादी-

नावरणविशेषास्तथा हसंतिका वह्निशकटिकाः शीलयेत् । किंभूताः । निर्धूमदीपैरंगारैर्हसंतीरिव । तथा मयादोश्च शीलयेत् । वेपथुमंतमंगना आलिंगयेद्युर्दयितादिगुणयुक्ताः । गतशीतं च विदित्वा ततस्ता योषाः पुनरपनयेदेतच्चानुब्रुवंस्ताभिः संभोगाभिलाषं निवारयति । अभुना सन्निपातचिकित्सितं ब्रूते ।

वर्धनेनैकदोषस्य क्षपणेनोच्छ्रितस्य च ॥ १४६ ॥

कफस्थानानुपूर्य वा तुल्यकक्षान्नयेन्मलान् ।

हीनाधिकभावत्वेन विषमदोषजे सन्निपाते वर्धनेनैकदोषस्यार्थात् क्षीणस्य क्षीणयोर्वैच्छ्रितस्योच्छ्रितयोर्वा देशकालबलान्मलान् जयेत् । कथं विषमदोषजे सन्निपाते वर्धनेनैकदोषस्य सन्निपातज्वरस्योपशान्तिस्तस्माद्वर्धनमयुक्तं । अत्राचक्ष्महे । सन्निपातस्थेन दोषेण सतावक्षीणौ दोषौ ज्वरकारिणौ न तौ सुखेन जेतुं शक्येते विषमाश्रयत्वात् । क्षीणस्य दोषस्य वर्धनेन दोषसाम्यमुत्पादयैकरूपया क्रियया सन्निपातः सुखेन जेतुं शक्यते । तस्माद्वर्धनेनैकदोषस्येति वक्तुं युक्तं तथा च । वाताख्ये यतो दोषे शीतलघुरूक्षादिरूपैर्द्रव्यैर्वृद्धिर्भवति । वर्धमानेन च तत्रस्थौ पित्तकफावप्येवं प्रायेण किंचित् क्षयं यातस्तत्क्षयाच्चासौ ज्वरोपि मृदुतां गतः सुखेन शक्यते जेतुं । तथैव पित्ताख्यस्य सन्निपातस्थस्य ज्वरघ्नया तीक्ष्णोष्णकटुरूपया क्रियया वर्धनेन वातकफावपि किंचित्क्षयं यातस्तत्क्षयाज्ज्वरोप्यसौ मृदुतां गतः सुखेन जेतुं शक्यते । एवं कफाख्यस्य दोषस्य सन्निपातस्थस्य ज्वरघ्नस्निग्धमधुरशीतादिकया क्रियया वर्धनेन तत्रस्थौ वातपित्ताख्यौ दोषौ किंचित् प्रायः क्षयं यातस्तत्क्षयाच्च ज्वरोप्यसौ मार्दवं गतः सुखेन जेतव्यः । इत्येवं दोषत्रयस्यापि ज्वरकारणे तथा युक्त्या प्रतीकारः कृतो भवति । एवमुच्छ्रितस्यापि क्षपणैकरूपया क्रियया सुखेन सन्निपातो जीयते । तदेवं द्युल्वणैर्कोल्वणैर्दोषैर्जनिते सन्निपाते चिकित्साक्रम उक्तः । संप्रति समदोषजे सन्निपाते चिकित्साक्रमं दर्शयितुमाह । कफेत्यादि । स्थितिः स्थानं कफश्च स्थानं च कफस्थाने तयोरानुपूर्वीक्रमस्तथा च तुल्यकक्षान् समान् सन्निपातान्ज्वरे मलान् जयेत् । तत्र

कफः प्राग्जेतव्यस्ततः पित्तं ततो वायुरिति कफानुपूर्वीत्युच्यते । उक्तं च । स्थानतः केचिदिच्छन्ति प्राक् तावच्छ्लेष्मणो बध् । शिरस्युरसि कंठे च प्रलितेन्नरुचिः कुतः । तदभावे कथं भोज्यपानद्रव्यावचारणा । असत्यभ्य-
वहारे च कुतो दोषविनिग्रहः । तस्मादादौ कफो घाल्यः कायद्वारार्गलो हि सः । मध्यस्थायि यतः पित्तमाशुकरि च चिंत्यते । अतो वातसखस्यास्य कुर्यात्तदनुनिग्रहं । अधःस्थायी च तदनु निग्राह्यः स्यात्समीरण इति । सुश्रुतस्त्वाह । जयेज्ज्वरेतिसारे च क्रमात्पित्तकफानिलान् । प्रायेण तापात्मतया ज्वरे तेजो विशिष्यते । विशश्च सुप्तापित्तात्तथा च मृदुको-
ष्ठता । तस्य चानुगतः श्लेष्मा गौरवापक्तिजाड्यकृत् । वायुश्च वर्धतेऽवश्यं येष्वहःसु तयोः क्षये । ज्वरातिसारथोस्तस्मादेष दोषजये क्रमः । कफपित्ता-
निलानन्ये क्रमादाहुस्तयोरपि । यस्मादामाशयोद्वेदाद्रूयिष्ठं तत्समुद्भवः । क्रमेणद्येन तत्रापि प्रवृद्धाः स्वाशये स्थिताः । स्वाश्रयेषु प्रदुष्टानां स्थि-
तैर्वह्नीयाशुकारिता । विज्ञाय कर्मभिः स्वैः स्वैर्दोषोद्रेकं यथामलं । भेषजं योजयेत्तत्तु स्वीकुर्यान्न क्रमं भिषमिति । अन्येत्वाहुः । क्रमान्मरुत्पित्तकफाः सर्वत्र सदृशे बले । वातादीनां यथापूर्वं यतः स्वाभाविकं बलं । ऊचे पराश-
रोप्यर्थममुमेव प्रमाण्यन् । यथोपन्यासतः प्राप्तमादौ दोषभिषग्जितं । नेतृभंगेन दृष्टो हि समं सैन्यपराजय इति । स्थानानुपूर्व्या वा दोषांस्तुल्य-
कक्षान्मलान् जयेत् । स्थानं च यद्यप्यविशेषेणैव संभवति तथापीह ज्वरकारि-
दोषप्रस्तावादामाशयो गृह्यते । तेनामाशयस्थो दोषः प्राग्जेतव्यस्ततः पका-
शयस्थः । इति स्थानानुपूर्वी स्थानमाहात्म्यस्य चिकित्साक्रमः कार्यः । तथा च प्रागध्यगीष्ट । आमाशयगते वायौ कफे पकाशयाश्रिते । रूक्षपूर्वं तथा स्नेहपूर्वं स्थानानुरोधत इति । तदेवं कफस्थानानुपूर्व्या वा तुल्यकक्षान् मलान् जयेत् । अन्येत्वेवं व्याख्यानयति । कफस्य स्थानं कफस्थानं । कफ-
स्थानलक्षणा चासावानुपूर्वी च तथा कफस्थानानुपूर्व्या वा तुल्यकक्षान् मलान् जयेद्यद्यपि कफस्थानानि कंठादीन्यपि तथापीह ज्वरकारिदोषप्र-
स्तावादामाशयो गृह्यते । तथा चोक्तं । आमाशयस्थो हत्वायिं सामो मार्गान् पिधाय यत् । विदधाति ज्वरं दोषस्तस्मात्कुर्वीत लंघनमिति । तदेवं रूक्षोष्णपाचनादिक्रमोत्र कार्य इत्यवतिष्ठते । ननु कफस्थानानुपूर्व्या वेत्ये-

तन्न वाच्यं यतस्तुन्यकालं त्रिदोषहरैर्द्रव्यैः संनिपातस्य क्रिया कार्या ।
द्रव्याणि दोषघ्नान्यत्रोच्यते । ज्वरनाशनानि द्रव्याणि त्रिदोषघ्नानि विरलानि ।
एकदोषघ्नानि पुनर्ज्वरहंतृणि त्रिदोषघ्नेभ्यः समधेतराणि बहुतराणीति ।
कफस्थानानुपूर्व्या चेत्युक्तमपि च दोषकालादिवशाच्चिकित्साप्रकारांतरो-
यमुपयुज्यत इति संनिपातचिकित्साप्रकारादिदमप्याह ।

संनिपातज्वरस्यांति कर्णमूले सुदारुणः ॥ १४७ ॥

शोफः संजायते तेन कश्चिदेव प्रमुच्यते ।

संनिपातज्वरस्यावसाने कर्णमूलप्रदेशे सुष्ठु दारुणः शोफः संजायते ।
येन शोफेनोत्पन्नेन कश्चिदेव विमुच्यते । कश्चिदेवेत्यनेनास्य रोगस्य ना-
वश्यमसाध्यतेति ब्रूते । अत एव चिकित्सामत्राह ।

रक्तावसेचनैः शीघ्रं सर्पिःपानैश्च तं जयेत् ॥ १४८ ॥

प्रदेहैः कफपित्तघ्नैर्नावनैः कवलग्रहैः ॥

रक्तावसेचनादिभिः कवलग्रहांतैराशु तं जयेत् । प्रदेहः प्रलेपः ।

शीतोष्णस्निग्धरूक्षाद्यैर्ज्वरो यस्य न शाम्यति ॥ १४९ ॥

शाखानुसारी तस्याशु मुंचेद्वाव्होः क्रमाच्छिराम् ।

आदिशब्देन स्तंभस्वेदनादयो गृह्यन्ते । शीतोष्णादिभिरुपक्रमैर्यथायथं
पृथग्वातपित्तश्लेष्मसंसर्गसन्निपातज्वरप्रशमनैः सम्यक्प्रयोजितैर्ज्वरो यस्य
शमं न गच्छति तस्य शाखानुसारित्वाद्देतोर्बाव्होः क्रमादेकैकस्मिन्न युगपद्
द्वयोर्भुजयोः शिरां मुंचेत् । शाखाशब्देनात्र केवलं रक्तं विवक्षितं न
मांसादयः । अत एव रक्तस्यैव चिकित्सामुवाच मुंचेच्छिरामिति । मांसजानां
हि शस्त्रक्षारामिकर्मादिचिकित्सा तस्माच्छाखाशब्देन रक्तस्यैव ग्रहणं युक्तं ।

अयमेव विधिः कार्यो विषमेपि यथायथम् ॥ १५० ॥

ज्वरे विभज्य वातादीन् यश्चानंतरमुच्यते ।

अयमेव पूर्वोक्तो विधिर्विषमज्वरे सततकादौ यथास्वं वातादीन् विभज्य

कार्यः । अनंतरमधुनैव च यो विधिरुच्यते पटोलकटुकादिभिः सोपि विषमज्वरे कार्यः ।

पटोलकटुकामुस्ताप्राणदामधुकैः कृताः ॥ १९१ ॥

त्रिचतुर्भुजः पंचशः काथा विषमज्वरनाशनाः ।

पटोलादिभिस्त्रिभिश्चतुर्भिः पंचभिर्वा कृताः काथा विषमज्वरघ्नाः ।

योजयेन्निफलां पथ्यां गुडूचीं पिप्पलीं पृथक् ॥ १९२ ॥

त्रिफलां वा पथ्यां वा गुडूचीं पिप्पलीं वा पृथक् पृथक् योजयेत्सतत-
कादिके विषमज्वरे ।

तैस्तैर्विधानैः सगुडैर्भस्मातकमथापि वा ।

लंघनं बृंहणं चापि ज्वरागमनवासरे ॥ १९३ ॥

अथवा तैस्तैरसायनायुक्तैर्विधिभिर्गुडसहितं भस्मातकं वा योजयेत् ।
यदि वा ज्वरागमनदिवसे ह्यादौ प्रथमं लंघनं बृंहणं वा योजयेत् ।

प्रातः सतैलं लशुनं प्राग्भक्तं वा तथा घृतम् ।

जीर्णं तद्वदधिपयस्तक्रं सर्पिश्च षट्पलम् ॥ १९४ ॥

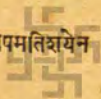
कल्याणकं पंचगव्यं तिक्ताख्यं वृषसाधितम् ।

विषमज्वरे प्रागेव सहतैलेन लशुनं योजयेत् । प्राग्भक्तमित्यादि । भ-
क्तात्प्रथमं प्रातर्वा घृतं च जीर्णं पुराणं योजयेत्तथैव दधिसर्पिस्तथा
पयस्तथा तक्रं षट्पलं च सर्पिःक्षयचिकित्सितोक्तं प्रातः प्राग्भक्तं वा यो-
जयेदित्यर्थः । कल्याणकमुन्मादप्रतिषेधोक्तं पंचगव्यमपस्मारप्रतिषेधोक्तं
तिक्ताख्यं कुष्ठचिकित्सितोक्तं तथा वृषसाधितं रक्तपित्तचिकित्सितोक्तं
प्रातः प्राग्भक्तं वा योजयेत् ।

त्रिफलाकोलतर्कारीकाथदध्ना शृतं घृतम् ॥ १९५ ॥

तिरुवकत्वक्कृतावापं विषमज्वरजित्परम् ।

त्रिफलादिकाथे चतुर्गुणे सर्पिर्दधिसमं शाबररोध्रत्वक्कृतावापमतिशयेन
विषमज्वरजित् ।

सुरां तीक्ष्णं च यन्मद्यं शिखितित्तिरिक्कुटाञ्च ॥ १५६ ॥

मांसं मेध्योष्णवीर्यं च सहाच्चेन प्रकामतः ।

सेवित्वा तदहः स्वप्यादथवा पुनरुल्लिखेत् ॥ १५७ ॥

सुरां च तीक्ष्णं च यन्मद्यं शिखितित्तिरिदक्षजं च मांसं मेध्योष्ण-
वीर्यमन्नेन सह बहु सेवित्वा तदहः स्वप्यात् । यस्मिन् दिने तदुक्तं तं दि-
वसं शयीत तदहः स्वप्यादिति कालाध्वनोरत्यंतसंयोग इति द्वितीया । अ-
थवा पूर्वोक्तपीतभुक्तभक्तो नरः पुनरुल्लिखदुद्दमेत् ।

सर्पिषो महतीं मात्रां पीत्वा तच्छर्दयेत्पुनः ।

सर्पिषो वा महतीमुत्तमां मात्रां पीत्वा पुनश्छर्दयेदुद्दमेत् ।

नीलिनीमजगंधां च त्रिवृतां कटुरोहिणीम् ॥ १५८ ॥

पिवेज्ज्वरस्यागमने स्नेहस्वेदोपपादितः ।

नीलिन्यादीन् पृथग्ज्वरगमनवासरे कृतं स्नेहः स्वेदः पिवेत् ।

मनोव्हा सैधवं कृष्णा तैलेन नयनाञ्जनम् ॥ १५९ ॥

योज्यं

मनोव्हादिकं तैलं तैलेन नयनाञ्जनं योज्यं । अञ्जनशब्दो स्वक्षणेपि
दृश्यत इति नयनशब्दे प्रयुक्तः ।

हिंगुसमा व्याघ्री वसानस्यं ससैधवम् ।

पुराणसर्पिः सिंहस्य वसा तद्वत्ससैधवा ॥ १६० ॥

हिंगुतुल्या व्याघ्रीवसा नस्यं ससैधवं योज्यं । व्याघ्रीति स्त्रीलिङ्गनिर्देशः
स्त्रियाग्रहणार्थोऽचित्यत्वात्प्रभावस्यान्यथा पुल्लिङ्गेनैव निर्देशं कुर्यात् । यथा
वक्ति । पुराणं सर्पिः सिंहस्य वसा तद्वत्ससैधवेति ।

पलंकषा निंबपत्रं वचाकुष्ठहरीतकी ।

सर्षपाः सयवाः सर्पिर्धूपोविद्धा विडालजा ॥ १६१ ॥

पुरुध्यामवचासर्जनिंवाकीगरुदारुभिः ।

धूपो ज्वरेऽसर्वेषु प्रयोक्तव्योपराजितः ॥ १६२ ॥

पलंकषादिधूमः सर्वेषु ज्वरेषु कार्यः । अथवा विडालजाता विडालजा विट् । पुरीषादिभिः सहापयुजिताख्योयं धूमो ज्वरेषु कार्यः ।

धूपनस्यांजनऋसा ये चोक्ताश्चित्तवैकृते ।

ये च चित्तवैकृत उन्मादापिस्मारे धूपादय उक्तास्ते च विषमज्वरे योज्याः । विकृतमेव वैकृतं । प्रज्ञादित्वात्स्वार्थेऽण् ।

दैवाश्रयं च औषज्यं ज्वरान्सर्वान्व्यपोहति ॥ १६३ ॥

विशेषाद्विषमान्प्रायस्ते ह्यागंतुनुबंधजाः ।

न केवलं धूपादयो ज्वरं नाशयन्ति । दैवाश्रयं चौषधं मणिमंगलबल्युपहारप्रायश्चित्तजपदानस्वस्त्ययनादिकं सर्वान्ज्वरान्नागंतून्निजांश्च व्यपोहति । उपसर्गादस्यत्यूहोर्वचनमिति तद्भावात् । विशेषेण विषमान् व्यपोहति । यस्मात्ते विषमज्वरा आगंतूनां भूतादीनामनुबंधाज्जाताः ।

यथास्वं च सिरां विध्येदशांतौ विषमज्वरे ॥ १६४ ॥

विषमज्वरशांतौ सत्यां यथास्वं दोषाद्यपेक्षया सिरां विध्येत् । संग्रहे च रसादिधातुस्थज्वरे चिकित्सितोक्ता । यथा । रसस्थे तु सर्वस्मिन् कुर्याद्द्वमनलंघने । सेकसंशमनालेपरक्तमोक्षमसृक्स्थिते । तीक्ष्णं विरेकं मांसस्थे मेदोघ्नं मेदसि स्थिते । अस्थिस्थे वातशमनमभ्यंगस्वेदमर्दनं । ज्वरे वातातिशमनं विशेषाद्वस्तिकर्म च । मज्जस्थशुक्रस्थयोर्ज्वरयोरसाध्यत्वान्न चिकित्सा नोक्ता ।

केवलानिलवीसर्पं विस्फोटान्निहतज्वरे ।

सर्पिः पानहिमालेपसेकमांसरसाशनम् ॥ १६५ ॥

कुर्याद्यथास्वमुक्तं च रक्तमोक्षादिसाधनम् ।

केवलानिलादिभिर्ज्वरे सर्पिःपानादिकं कुर्यात् । यच्च रक्तमोक्षादिसाधनं यथास्वमुक्तं तच्च कुर्यात् ।

ग्रहोत्थे भूतविद्योक्तं बलिमंत्रादिसाधनम् ॥ १६६ ॥

ग्रहोत्थे ज्वरे भूतविद्योक्तं बलिमंत्रादिसाधनं चिकित्सितं ।

ओषधीगंधजे पित्तशमनं विषजिद्धि ।

ओषधीगंधजे पित्तशमनं चिकित्सितं । विषे विषजे ज्वरे विषजिद्धि-
कित्सितं ।

इष्टैरर्थैर्मनोज्ञैश्च यथादोषशमेन च ॥ १६७ ॥

हिताहितविवेकैश्च ज्वरं क्रोधादिजं जयेत् ।

क्रोधादिजे ज्वरे इष्टैरभिमतैरर्थैर्विषयैस्तथा मनोज्ञैरग्नैस्तथा यथा दोषं
युः शमः शमनं तेन तथा हिताहितविवेकैश्च जयेत् । आदिशब्देन भीशो-
कादिपरिग्रहार्थः । अधुना क्रोधजादीनां पृथगप्युपक्रममाह ।

क्रोधजो याति कामेन शान्तिं क्रोधेन कामजः ॥ १६८ ॥

भयशोकोद्भवौ ताभ्यां भीशोकाभ्यां तथेतरौ ।

क्रोधजो ज्वरः कामोपभोगेन शान्तिं याति । कामजश्च ज्वरः क्रोधेन शा-
म्यति । भयशोकजौ ज्वरौ कामक्रोधाभ्यां शान्तिं यातः । तथेतरौ कामक्रोधजौ
भीशोकाभ्यां शाम्यतः ।

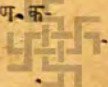
शापाथर्वणमंत्रोत्थे विधिर्देवव्यपाश्रयः ॥ १६९ ॥

शापाद्युत्थे ज्वरे दैवव्यपाश्रयो विधिः कार्यः । शापो मुनिपित्रादिभिः
सक्रोधिर्दत्तः ।

ते ज्वराः केवलाः पूर्वं व्याप्यन्तेऽनंतरं मलैः ।

तस्मादोषानुसारेण तेष्वहारादि कल्पयेत् ॥ १७० ॥

ओषधाद्युत्थज्वराः पूर्वं केवला भवन्ति । अनंतरं मलैर्वर्तमानादिभिर्व्याप्यन्ते ।
तस्माद्धेतोस्तेषु ज्वरेषु दोषानुसारेणाहारादिकल्पयेत् । ननु शापाद्युत्थेषु
वातादिकोपो नाशङ्क्यत एव तत्किमिति । तेष्वहारादिकं दोषानुसारेण क-
ल्प्यत इत्याह ।

न हि ज्वरोनुबध्नाति मारुताद्यैर्विनाकृतः ।

यस्माद्वातादीनंतरेण विना कृतो ज्वरो नानुबध्नाति तस्मादवश्यं तेष्वपि वातादिकोपः संभाव्यत आ एव च तदनुसारेणाहारादिककल्पनं ।

ज्वरकालं स्मृतिं चास्य हारिभिर्विषयैर्हरेत् ॥ १७१ ॥

ज्वरकालं स्मृतिं चास्य हारिभिर्विषयैर्हरेत् । ज्वरकालं च वेगं च यश्च चितयन् ज्वर्यतेऽस्य च ज्वस्त्रिंशो ज्वरकालस्मरणं हारिभिर्मनोहरेर्विषयैः शब्दादिभिर्हरेद्विस्मारयेत् ।

करुणाद्रिं मनः शुद्धं सर्वज्वरविनाशनम् ।

शुद्धं रागद्वेषाद्यनुपहतं तथा करुणयाऽऽर्द्रं कृपापरं चेतः सर्वज्वरविनाशनं स्यात् ।

त्यजेदाबललाभाच्च व्यायामस्नानमैथुनम् ॥ १७२ ॥

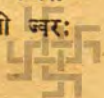
गुर्वसात्मविदाह्यन्नं यच्चान्यज्ज्वरकारणम् ।

बललाभादाबललाभमवधीकृत्य व्यायामादि त्यजेन्नाचरेत् । स्नानं च यद्यपि दीपनादिगुणयुक्तं प्रागधीतं तथापि प्रभावाज्ज्वरं करोतीति तद्वर्जनं । एवं व्यायामादिष्वपि चित्यं । अपरमनुक्तमपीह यज्ज्वरकारणं तदपि त्यजेत् । खरणादिष्युक्तं । पिष्टान्नं हरितं शाकं मांसं शुष्कं तिलान्दधि । ग्राम्यनूपोदकाजाविगव्यसूकरमाहिषं । मांसं शुष्काणि शाकानि सर्वमेव त्यजेज्ज्वरी । तथोक्तं । ज्वरितैस्तिक्तिरिक्त्रौचशिखिवर्तकुकुट्टाः । गुरूष्णत्वाद्विवर्ज्याः स्युरन्नसोपद्रवे ज्वर इति ।

न विज्वरोपि सहसा सर्वान्नीनो भवेत्तथा ॥ १७३ ॥

निवृत्तोपि ज्वरः शीघ्रं व्यापादयति दुर्बलम् ।

तथा विज्वरोपि पूर्वानुभूतज्वरः सहसाऽक्रमेणैव सर्वान्नभक्षो न स्यात् । सर्वान्नीनइत्युपपदसर्वान्नेत्यादिना खः । यतो निवृत्तोप्यपगतो ज्वरः शीघ्रमेव दुर्बलं व्यापादयति ।

सद्यः प्राणहरो यस्मात्तस्मात्तस्य विशेषतः ॥ १७४ ॥
तस्यां तस्यामवस्थायां तत्तत्कुर्याद्भिषग्जितम् ।

यस्माच्च ज्वरः सद्य एव प्राणहृद्भवति तस्मात्कारणात्तस्य ज्वरिणो विशेषणान्यरोगेभ्यः सकाशात्तस्यां सामपच्यमानपक्वजीर्णविषमचिरनिवृत्तज्वराद्यवस्थायां च तल्लघनस्यैव ज्वरपूपाचनक्षीरसर्पिःपानादिकं भिषग्जितमौषधं कुर्यात् ।

ओषधयो मणयश्च सुमंत्राः साधुगुरुद्विजदेवत्तपूजाः ॥ १७५ ॥
प्रीतिकरा मनसो विषयाश्च घ्नन्त्यपि विष्णुकृतं ज्वरमुग्रम् ।

ओषध्यादयो विष्णुकृतमप्युग्रं ज्वरं घ्नन्ति । किं पुनरपचारादिकृतं ज्वरं न घ्नन्तीत्यपिशब्दार्थः । भौतुभामोगिति दोषकमेतत् ।

इति श्रीमृगांकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां
ज्वरचिकित्सिते प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

द्वितीयोऽध्यायः

ज्वरचिकित्सितानंतरं रक्तपित्तचिकित्सितमुच्यते । यतो महेश्वरस्य ललाटाज्ज्वरो बभूव तत्संतापाद्रक्तपित्तमित्युक्तमतो रक्तपित्तचिकित्सितस्यैवारंभो युक्तः । तथा निदाने यद्विशेषेण नोक्तं तदिह विशेषेण स्पष्टं कृत्वा निदानप्रायमपि भण्यते रक्तपित्तस्य क्षिप्रकारित्वात् ।

अथातो रक्तपित्तचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

ऊर्ध्वगं बलिनोऽवेगमेकदोषानुगं नवम् ।

रक्तपित्तं सुखे काले साधयेन्निरुपद्रवम् ॥ १ ॥

बलिनो बलवतः पुंसो न स्त्रिया यदुत्पन्नमूर्ध्वगं रक्तपित्तं तत्साधयेदुपक्रमेत्तथा यदेवोर्ध्वगमवेगवत्तथैको दोषः कफाख्योऽनुगोऽनुबलो यस्य तदैकदोषानुगं । निदानेप्युक्तं । ऊर्ध्वं साध्यं कफाद्यस्मादिति । तथा नवमचिरो-

त्यन्नं तथा यत्सुखे काले तद्व्याधिप्रतिपक्षभूते हेमन्ते शिशिरे वा जातं तथा यन्निरुपद्रवं विहृताजानीयाध्यायोक्तै रक्तपित्तं भृशं रक्तमित्यादिग्रन्थनिर्दिष्टैरुपद्रवै रहितमन्ता लक्षणाद्यद्विपर्ययलक्षणमूर्ध्वगमपि रक्तपित्तं तदर्थोदसाध्यं साध्यं वा स्यादिति गम्यते ।

अधोगं यापयेद्रक्तं यच्च दोषद्वयानुगम् ।

अधोगं रक्तपित्तमूर्ध्वगरक्तपित्तोक्तैकदोषानुगाद्विशेषणविशिष्टमपि यापयेत् । यच्च दोषद्वयानुगं वातकफाम्बां हीनबलाभ्यामनुगतमूर्ध्वगमपि तच्च यापयेत् ।

शांतं शांतं पुनः कुप्यन्मार्गान्मार्गांतरं च यत् ॥ २ ॥

अतिप्रवृत्तं मंदाग्नेस्त्रिदोषं द्विपथं त्यजेत् ॥

शांतं शांतमतिशयेन शांतं पुनः कुप्यत्कोपं गच्छदूर्ध्वगमेकदोषानुगमधोगं वा त्यजेत् । अथ मार्गादूर्ध्वनासाक्षिकर्णस्य लक्षणान्मार्गांतरं गुदमेलूलक्षणं यद्रच्छेदं यत्प्रवृत्तं तच्च त्यजेत् । तस्मादपि चाधोमार्गात्पुनर्मार्गांतरमूर्ध्वं याति तदुभयं यापयेदिति चंद्रिकाव्याख्या । यदिति इणः शंतृडि-इणश्चेति यादेशे यदिति रूपं । तथाऽतिप्रवृत्तमूर्ध्वमार्गादधोमार्गाद्वा यद्रक्तपित्तं तत्त्यजेद्रक्तस्य प्राणायतनत्वात् । उक्तं च । जीवितं प्राणिनां तत्र रक्ते तिष्ठति तिष्ठतीति । तथा मंदाग्नेर्यत्प्रवृत्तमधोगमूर्ध्वगं वा तदपि विरुद्धोपक्रमत्वात्त्यजेत् । तथा हि मंदाग्नेः कटुकाम्लोष्णरूक्षतीक्ष्णाद्यौषधमग्निसंभुक्षणं यत्तद्वितं रक्तपित्ते वाऽतोविपरीतप्रायं यत्तत्पथं । तथा त्रिदोषमूर्ध्वगमधोगं वा तदपि त्यजेद्विषमत्वात् । यतो न तद्वमनविषयं भवितुमर्हति नापि विरेचनविषयं तथा यद्विपथं तुल्यकालं द्विमार्गप्रवृत्तं युगपद्रक्तपित्तं तदपि त्याज्यं मृतिलोमौषधाभावात् । तथा चोक्तं । असाध्यमुभयायनमशक्यप्रतिलोम्यत्वादिति । ज्ञात्वा निदानप्रयत्नं मलावनुबलौ बलं । देशकालाद्यवस्थां च रक्तपित्ते प्रयोजयेत् । लंघनं बृंहणं चादौ शोधनं शमनं तथा । निदानादि ज्ञात्वाऽनंतरं रक्तपित्तं ऊर्ध्वगेऽधोगे वाऽऽदौ प्रथमत एव लंघनं प्रयोजयेदथवा बृंहणमथवा शोधनं शमनं वा । तत्र निदानं तद्विषण-

कटुमम्लादिसेवनमेतज्ज्ञानं हि तन्निदानवर्जनं उपयुज्यते । तथा च वक्ष्य-
ति । यत्किञ्चिद्रक्तपित्तस्य निदानं तच्च वर्जयेदिति । अयनमूर्ध्वाधोलक्षणं
जात्वा । तथा च वक्ष्यति । ऊर्ध्वगे तर्पणं योज्यं प्रागपि तथा । रक्तपित्ते तु
सकफे ग्रथिते कंठमार्गगे । लिङ्गान्माक्षिकसर्पिर्भाक्षारमुत्पलनालजमिति ।
तथा । गुदागमे विशेषेण शोणिते वस्त्रिष्यत इत्यादि । तथा पित्ताख्यस्य
मलस्यान्नमूलभूतत्वात्सामर्थ्यान्मलो वातकफाख्यावन्बलौ जात्वा चिकि-
त्साविशेषं प्रयोजयेत् । तथा च वक्ष्यति । रक्तपित्तं न चेच्छाम्येत्तत्र वातोल्बणे
पयः युञ्ज्याच्छागमित्यादि । तथा त्रिविधं बलं ज्ञात्वा । यतो वक्ष्यति । त-
था स्वं मंथपेयादिः प्रयोज्यो रक्षता बलमिति । देशो द्विविधः । शारीरो भूमि-
देशश्च । तत्र शारीरो मुखनासायवयवरूपः । ऊर्ध्वगे हि रक्तपित्ते स-
त्यपि नासाप्रवृत्ते विशेषेणान्यदौषधामन्यप्रवृत्तेऽन्यत् । तथाऽधोगे रक्तपि-
त्ते सत्यपि गुदप्रवृत्तेऽन्यदौषधं मूत्रप्रवृत्ते चान्यत् । भूमिदेशश्च त्रिविधो
व्याख्यातो । जांगलानूपसाधारणभेदेन । तत्र जांगलेऽन्यदौषधमनूपेऽन्यत्साधा-
रणे चान्यत् । कालो मुहूर्त्तादिः शीतोष्ण वर्षलक्षणआवस्थिकश्च तथा च शीते
कालेऽन्यदेशमन्यस्मिन्कालेऽन्यदेशमौषधं रक्तपित्ते । आदिग्रहणेनानलाहार
सत्वसात्म्यवयः प्रकृतिप्रभृतयो गृह्यन्ते । अवस्थां च ज्ञात्वाऽवस्थावशाद्-
रक्तपित्तस्य ह्यवस्थाविशेषेणान्यदौषधं स्यात् ।

संतर्पणोत्थं बलिनो बहुदोषस्य साधयेत् ॥ ३ ॥

ऊर्ध्वभागं विरेकेण वमनेन त्वधोगतम् ।

शमनैर्बृंहणैश्चान्यलंघ्यबृंह्यानवेक्ष्य च ॥ ४ ॥

संतर्पणोत्थं बलिनो बहुदोषस्य नरस्य रक्तपित्तमूर्ध्वगं विरेकेण साधयेद-
धोगतं तु वमनेन साधयेदन्यदपतर्पणोत्थं रक्तपित्तं दुर्बलस्याल्पदोषस्यो-
र्ध्वगं शमनैरधोगं बृंहणैरुपचरेत् । बृंहणैर्वा शमनैः । न चेदं चिकित्सितं
निरपेक्षं युञ्जीतेत्याह लंघ्यबृंह्यानवेक्ष्य चेति । लंघनादुत्पन्नमधोगमपि
शमनैरुपाचरेत् । बृंहणादुत्पन्नमूर्ध्वगमपि लंघनैरुपाचरेदित्यर्थः ।

ऊर्ध्वं प्रवृत्ते शमनौ रसौ तिक्तकषायकौ ।

उपवासश्च निःशुंठीषडंगोदकपायिनः ॥ ५ ॥

ऊर्ध्वं प्रवृत्ते रक्तपित्ते शुंठीरहितं षडंगोदकं पिवतः पुंसस्तित्तकषायौ
रसौ शमनं तथोपवासः ।

अधोगे रक्तपित्ते तु बृंहणो मधुरो रसः ।

अधोगे तु रक्तपित्ते बृंहणो मधुरो रसो हितः ।

ऊर्ध्वमे तर्पणं योज्यं पेयापूर्वमधोगे ॥ ६ ॥

ऊर्ध्वगे रक्तपित्ते प्राक् पूर्वं तर्पणं योज्यं तथा सात्म्यत्वात् । एवमधोगे
रक्तपित्ते प्राक् पूर्वं पेया योज्याः ।

अश्रतो बलिनोऽशुद्धं न धार्यं तद्धि रोगकृत् ।

धारयेदन्यथा शीघ्रमभिवच्छीघ्रकारि तत् ॥ ७ ॥

बलिनो नरस्याश्रतो रक्तमशुद्धं दुष्टं न धार्यं न स्तम्भनीयं । तद्धिधृतं
सिराव्यधविध्युक्तान्विसर्पविद्रधिप्लीहादीन् रोगान् करोति । अन्यथा विधि
विपर्यये सति दुर्बलस्याभोजनस्य च शीघ्रं धारयेद्यस्मादभिवच्छीघ्रं मरण-
कारि तद्रक्तमस्तम्भितं स्यात् ।

तृट्छद्यामाकषायेण कल्केन च सशर्करम् ।

साधयेद्विधिवल्लेहं लिह्यात्पाणितलं ततः ॥ ८ ॥

तृवृता शुक्लगोपीत्युच्यते । श्यामा मालविका तृवृदुच्यते । तयोः कषा-
येण तथा तयोरेव मात्रामाश्रित्यैतदुक्तमत्र च कंटकारिकालेहवत्काथकल्क-
शर्कराणां परिमाणं वेद्यमिति वृद्धवैद्यव्यवहारः ।

तृवृता त्रिफला श्यामा पिप्पली शर्करा मधु ।

मोदकः संनिपातोर्ध्वरक्तशोफज्वरापहः ॥ ९ ॥

तृवृत्समसिता तद्वत् पिप्पली पादसंयुता ।

तथा त्रिवृतादिभिर्मोदको वटकः शर्करापरिमाणं च प्रश्नकायचूर्णवदव-
बोध्यं । स च मोदकः संनिपातोर्ध्वरक्तशोफज्वरहृद्ववति । पूर्वोक्तस्य
लेहस्य विषयनिर्देशादेव विषयोवेद्यस्त्रिवृत्समसिता पिप्पली पादसंयुता

तद्वत्सन्निपातादिद्वयार्थः । एवमूर्ध्वगरक्तपित्तचिकित्सा मुक्ताऽधो गरक्तपित्तचिकित्सितमाह ।

वमनं फलसंयुक्तं तर्पणं ससितामधु ॥ १० ॥

ससितं वा जलं क्षौद्रयुक्तं वा मधुकोदकम् ।

क्षीरं वा रसनिषेधा

मदनफलेन संयुक्तं तर्पणं सितामधुभ्यां सह वमने देयं वातकोपभयादित्यभिप्रायः । अथवा सुशर्करं जलं फलसंयुक्तं मधुकोदकमथवा क्षौद्रसंयुक्तमथवा क्षीरमथवेक्षुरसां सर्वमेतन्मदनफलसंयुक्तं पृथक् प्रत्येकं देयम् ।

शुद्धस्यानंतरो विधिः ॥ ११ ॥

यथा स्वं मंथपेयादिः प्रयोज्यो रक्षता बलम् ।

ऊर्ध्वरक्तपित्तिनोऽधोरक्तपित्तिनो वा यथाक्रमं विरेकवमनाभ्यां शुध्यन्तरं यथायोगं यथाविधि मंथपेयादिराहारार्थं प्रयोक्तव्यः । ऊर्ध्वगे मंथादिरधोगे पेयादिरिति यथार्थः ।

मंथो ज्वरोक्तो द्राक्षादिःपित्तत्रैर्वा फलैः कृतः ॥ १२ ॥

मधुखर्जूरमृद्वकिपरूषकसितांभसा ।

मंथो ज्वरोक्तो द्राक्षादिर्द्राक्षामभूकमधुकेत्यादिपित्तत्रैर्वा द्राक्षामलककाशमर्यमधुकादिभिः फलैः कृतः प्रयोक्तव्यः ।

मंथो वा पंचसारेण सधृतैर्लाजसक्तुभिः ॥ १३ ॥

दाडिमामलकाम्लो वा मंदाग्र्यम्लाम्लिलाषिणाम् ।

अथवा मध्वादिना द्रव्यपंचकेन कृतेन पंचसाराख्येन लाजासक्तुभिः ससर्पिष्कैर्मथो हितः । मंदाग्रीनामम्लाम्लिलाषिणां च दाडिमामलकाभ्यामम्लश्च मंथः प्रयोज्यः । अधोगे माक्षपेया प्रेयोऽग्या इत्युक्तं । अतस्ता एव पेया ब्रूते ।

कमलोत्पलकिंजल्कष्टष्टीपर्णीप्रियंगुकाः ॥ १४ ॥

उशीरं शावरं रोध्रं शृंगवेरं कुचंदनम् ।

न्हीवेरं धातकीपुष्पं विल्वमध्यं दुरालभा ॥ १५ ॥

अर्धार्धेविहिता पेया वक्ष्यंते पादयौगिकाः ।

भूनिवसेवजलदा ममूरः पृष्टिपर्ण्यपि ॥ १६ ॥

विदारिगंधा मुस्तश्च बला सर्पिर्हरेणुका ।

कमलोत्पलेत्यादिभिर्घैरर्धश्लोकैः पेया विहिताः । पादयौगिका वक्ष्यं-
ते । भूतनिवसेव्येत्यादयः ।

जांगलानि च मांसानि शीतवीर्याणि साधयेत् ॥ १७ ॥

पृथक्पृथग्जले तेषां यवागूः कल्पयेद्रसे ।

शीताः सशर्कराक्षौद्रास्तद्वन्मांसरसानपि ॥ १८ ॥

ईषदम्लाननम्लान्वा घृतभृष्टान्सशर्करान् ।

मांसानि जांगलानि शीतवीर्याणि शशादिसंबंधीनि पूर्वोक्तपेयोपयोगिनां
पृथक्पृथग्जले साधयेत् । अनंतरं तस्मिन् रसे यवागूः कल्पयेत् । कीट-
शीः । शीतास्तथा सशर्कराक्षौद्राः तद्वदित्यनेन शीतत्वं मांसरसानामति-
दिशति न तु सशर्कराक्षौद्रत्वमप्ययोगार्हत्वात् । अत एवाह । तान्मांसरसा-
नीषदम्लानाम्लाभिलाषिणोऽनम्लाम्लाभिलाषिणोऽनम्लानेव तथा घृतभृष्टान्
सशर्करान् शर्करायुक्तान् ।

शूकशंविभवं धान्यं रक्ते शाकं च शस्यते ॥ १९ ॥

अन्नस्वरूपविज्ञाने यदुक्तं लघु शीतलम् ।

तथा शूकशंविजं धान्यं शाकं च रक्तपित्ते शस्यते । अन्नस्वरूपविज्ञानीये-
ऽध्याये यदुक्तं लघु च शीतलं च ।

पूर्वोक्तमंबुपानीयं पंचमूलेन वाशृतम् ॥ २० ॥

लघुना शृतशीतं वा मध्वंभो वा फलांबु वा ।

पूर्वोक्तमंबु षडंगं शुंठीराहितं पानीयं पातव्यमथवा लघुना पंचमूलेन
शृतं । पानीयस्य श्रपणे तंत्रकारैर्विधिरुक्तः । यथा । कर्षं गृहीत्वा द्रव्यस्य

काथयेत्मास्थिकेऽभसि । अर्धशृतं प्रयोक्तव्यं जलपाकेष्वयं विधिरिति । केवलं वा जलं शृतशीतं हितं । मध्वंभो माक्षिकयुक्तं पानीयं । फलांबु वा द्राक्षादिभिर्वा पित्तघ्नैः फलैः कृतं ।

शशः सवास्तुकः शस्तो विबन्धे तित्तिरिः पुनः ॥ २१ ॥

उदुंबरस्य निर्यूहे साधितो मारुतेऽधिके ।

छक्षस्य बर्हिणस्तद्वन्यग्रोधस्य च कुकुटः ॥ २२ ॥

शशः शशस्य मांसं सहवास्तुकेन विड्बन्धे सति रक्तपित्तिनः शस्तः । तित्तिरस्तु मारुतेऽधिक उदुंबरस्य काथे साधितः शस्तः । छक्षस्य काथे साधितो बर्हिणो मयूरस्तद्वन्मारुतेऽधिके शस्तः । बर्हिण इति फलबर्हाभ्यामिनच् । तथैव । न्यग्रोधस्य निर्यूहे कुकुटः शस्तः । उदुंबरादिकाथसाधनं तित्तिर्यादीनामौष्ण्यं प्रतिहतुं ।

यत्किञ्चिद्रक्तपित्तस्य निदानं तच्च वर्जयेत् ॥ २३ ॥

यत्किञ्चिद्रक्तपित्तस्य कारणं येन सेविन्नं तज्जातं तच्च वर्जयेत्परिहरेत् ।

वासारसेन फलिनी मृद्रोभ्रांजनमाक्षिकम् ।

पित्तासृक् शमयेत्पीतं निर्यासो वाऽटरूषकात् ॥ २४ ॥

शर्करामधुसंयुक्तः केवलो वा शृतोपि वा ।

वृषः सद्यो जयत्यस्त्रं स ह्यस्य परमौषधम् ॥ २५ ॥

वासकस्य रसेन फलिन्यादिकं पीतं रक्तपित्तं शमयति । अथवाऽटरूषकस्य रसः शर्करामधुयुक्तः पीतो रक्तपित्तं जयेत् । अथवा केवलो वासारसः । अथवा कथितो वृषः शीघ्रं रक्तं जयेत् । सवृषो यस्मादस्य रक्तस्य परमौषधं ।

पटोलमालतीनिवचंदनद्वयपद्मकम् ।

रौध्रो वृषः स्तंदुलियः कृष्णमृन्मदयंतिका ॥ २६ ॥

शतावरी गोपकन्याकाकोल्यौ मधुयाष्टिका ।

रक्तपित्तहराः काथास्त्रयः समधुशर्कराः ॥ २७ ॥

पटोलादयोऽर्धश्लोकास्त्रयः काथा मधुशर्करायुता रक्तपित्तं जयंतीति
 योज्यं । अत्र च वासक आद्रोपि द्विगुणो न योज्यः । एवं ह्युक्तं तंत्रांतरे ।
 वासाकुटजकूष्माण्डशतपुष्पासहाचराः । नित्यमाद्राः प्रयोक्तव्यास्तथा हि
 द्विगुणा न त इति ।

पलाशवल्ककाथो वा सुशीतः शर्करान्वितः ।

पिबेद्वा मधुसर्पिभ्यां गवाश्वशकृतो रसम् ॥ २७ ॥

अथवा पलाशवल्ककाथः शीतः शर्करायुतः पूर्वोक्तगुणोऽथवा मधुस-
 र्पिभ्यां गवाश्वशकृतो रसं पिबेत् । गवाश्वेत्यवईस्फोटायनस्येत्यवज्जदेशः ।

सक्षौद्रं ग्रथिते रक्ते लिह्यात्पारावतं शकृत् ।

ग्रथिते ग्रथितमति रक्तपित्ते पारावच्छकृत् क्षौद्रेण सह लिह्यात् ।

अतिनिमृतरक्तश्च क्षौद्रेण रुधिरं पिबेत् ॥ २८ ॥

जांगलं भक्षयेद्वाजमामं पित्तयुतं यकृत् ।

अतिस्मृतरक्तश्च जांगलं रक्तं क्षौद्रेण सहपिबेत् । आजं यकृदपकं पित्त-
 युतं भक्षयेत् ।

चंदनोशीरजलदल्लजामुद्रकणायवैः ॥ २९ ॥

बलाजले पर्युषितैः कषायो रक्तपित्तहा ।

चंदनादिभिर्बलाजले पर्युषितैः कषायो रक्तपित्तजित् ।

प्रसादश्चंदनां भोजसेव्यं मृदृष्टलोष्टजः ॥ ३० ॥

सुशीतः ससिताक्षौद्रः शोणिताग्निप्रवृत्तिजित् ।

चंदनादिजः प्रसादः सुशीतः शर्करामाक्षिकाभ्यां सहरक्तस्यातिप्रवृत्ति-
 जयेत् ।

आपोथ्य वा नवे कुंभे छावयेदिक्षुगंडिकाः ॥ ३१ ॥

स्थितं तद्दुग्धमाकाशे रात्रिं प्रातः शृतं जलम् ।

मधुमृद्वीकणां भोजकृतोत्तंसं च तद्दुग्धम् ॥ ३२ ॥

इक्षुगंडिका आपोथ्य भृशमादौ संकुटय जले प्लावयेत् । नवे कुंभे रा-
त्रिमाकाशे गुप्तं कीटाद्युपहतं यथा न स्यात्तथा स्थितं तदिक्षुगंडिकाजलं
प्रातः शृतं समाक्षिकं विकसितपद्मेन कृतशेखरं तद्गुणं पूर्ववद्गुणमित्यर्थः ।

ये च पित्तं ज्वरे चोक्ताः कषायस्तांश्च योजयेत् ॥

पित्तज्वरे च ये कषाया उक्ताः शक्रयवाद्यनंताकटुकाचेति सक्षौद्रा इ-
त्यादयस्तांश्च कषायानत्र योजयेत् ।

कषायैर्विविधैरेभिर्दीप्तेऽग्नौ विजिते कफे ।

रक्तपित्तं न चेच्छाम्येत्तत्र वातोल्बणे मयः ॥ ३३ ॥

युंज्याच्छागं शृतं तद्वद्वयं पंचगुणंऽभसि ।

पंचमूलेन लघुना शृतं वा ससितामधु ॥ ३४ ॥

जीवकर्षभकद्राक्षाबलागोक्षुरनागरैः ।

पृथक्पृथक्कृतं क्षीरं सघृतं सितयाऽथवा ॥ ३५ ॥

एभिर्विविधैर्नानाप्रकारैः कषायैरग्नौ दीप्ते च कफे च विजिते सति
यदि रक्तपित्तं न शाम्यति तत्र वातोल्बणे रक्तपित्ते सति पंचगुणंऽभसि
शृतं छागं पयो युंज्यात् । पंचगुणंऽभसि गव्यं क्षीरं कथितं तद्वत्तेन छागे-
न समानगुणं तच्च युंज्यात् । अथवा लघुना पंचमूलेन शृतं गव्यं सशर्क-
रमधु तद्गुणं । तथा जीवकर्षभकादिभिः पृथक्कृतं घृतेनाथवा शर्करया
सह तद्गुणं ।

गोकंटकाभीरुसृतं पर्णिनीभिस्तथा पयः ।

हंत्याशु रक्तं सरुजं विशेषान्मूत्रमार्गगम् ॥ ३६ ॥

गोकंटकादिभिस्तथा शालिपर्णीपृष्ठिपर्णीमुद्गपर्णीमाषपर्णीभिः शृतं शीघ्र-
मेव रक्तं सवेदनं हन्ति । विशेषमूत्रमार्गगतं । विशेषग्रहणादन्यमार्गगमपि
रक्तं हन्तीति द्योतयति ।

विष्णुमार्गगे विशेषेण हितं मोचरसेन तु ।

वटप्ररोहैः शुंगैर्वा शुंक्षुदीच्योत्पलैरपि ॥ ३७ ॥

विण्मार्गगे गुदगते रक्तपित्ते तु विशेषेण मोचरसेन शृतं क्षीरं हितं ।
वटप्ररोहैर्वा शृतं क्षीरमथवा वटशृंगैः प्रथमोद्धूतमुकुलितैः पल्लवप्रायैः शुंठयु
दीच्योत्पलैर्वा शृतं पयो हितं ।

रक्तातिसारदुर्नामचिकित्सां चात्र कल्पयेत् ।

रक्तशब्दस्यातिसारदुर्नामोः संबंधः । रक्तातिसारस्य रक्तार्शसश्च
या चिकित्सा ताम्रत्र रक्ते योजयेत् ।

पीत्वा कषायान् पयसा भुंजीत पयसैव च ॥ ३८ ॥

कषाययूगैरेभिर्वा विषकं पाययेद् घृतम् ।

कषायान्पूर्वोक्तान्पयसा पीत्वा पयसैवाश्नीयात् । एतैर्वा कषायाख्यैर्यो-
गैर्विषकं घृतं रक्तपित्तिनं पाययेत् ।

समूलमस्तकं क्षुण्णं वृषमष्टगुणैर्भसि ॥ ३९ ॥

पक्त्वाष्टांशावशेषेण घृतं तेन विपाचयेत् ।

पुष्पगर्भं च तच्छीतं सक्षौद्रं पित्तशोणितम् ॥ ४० ॥

पित्तगुल्मज्वरश्वासकासहृद्रोगकामलाः ।

तिमिरभ्रमवीर्यसर्पस्वरसादांश्च नाशयेत् ॥ ४१ ॥

मूलपल्लवादियुक्तं क्षुण्णं चूर्णितं वृषमष्टगुणे जले पक्त्वा तेनाष्टांशावशे-
षेण काथेन घृतं विपाचयेत् । किंभूतं । तत्पुष्पगर्भं तस्य वृषस्य पुष्पाणि
गर्भः कल्को यस्य तदेवं । तच्च शीतीभूतं क्षौद्रेण सह पित्तशोणितादीना-
शयेत् ।

पालाशवृंतस्वरसे तद्र्भं च घृतं पचेत् ।

सक्षौद्रं तच्च रक्तघ्नं तथैव त्रायमाणया ॥ ४२ ॥

पालाशवृंतानां स्वरसे तद्र्भं पलाशवृंतकल्कं घृतं पचेत् । तच्च क्षौ-
द्रेण सह रक्तघ्नं भवति । तदेव त्रायमाणाया शृतं रक्तपित्तघ्नं ।

रक्ते सपिच्छे सकफे ग्रथिते कंठमार्गगे ।

लिह्यान्माक्षिकसर्पिर्भ्यां क्षारमुत्पलनालजम् ॥ ४३ ॥

रक्ते पिच्छवति पिच्छाशाल्मल्या रससदृशि तथा सकफे तथा ग्रथिते ग्रथिसदृशे तथा कंठमार्गगे सति क्षारमुत्पलनालजं माक्षिकसर्पिर्भ्यां लिह्यात् । ननु क्षारस्य तैक्ष्ण्यादिगुणयोगाद्रक्तपित्ते न युक्त उपयोगस्तत्कथमिह तमनुमेने तंत्रकृत् । ब्रूमः । उत्पलादीनि शीतस्वभावानि तत्समुत्थश्च क्षारः स्वयोनिमनुकरोति तथा चोक्तं । कारणानुविधायित्वात्कार्याणां तत्स्वभावतेति । क्षारस्वल्पं न विष्यंदनात्मकं धूते तदेवं कंठमार्गस्य कफानुबंधस्य ग्रथितस्य रक्तस्य क्षारो घृतमाक्षिकाभ्यां संयुक्तो विष्यंदनपूर्वं शोधयत्येवं ननु तस्य कोपीय स्यादिति युक्तोऽत्र क्षारोपयोगः ।

पृथक् पृथक् तथाभोजरेणुश्यामामधूकजम् ।

अभोजरेण्वादिकं पृथक् तथा माक्षिकघृताभ्यां लिह्यात् ।

गुदागमे विशेषेण शोणिते बस्तिरिष्यते ॥ ४४ ॥

गुदागमे रक्ते विशेषेण बस्तिरिष्यते ।

घ्राणगे रुधिरं शुद्धे नावनं अनुषेचयेत् ।

कषाययोगान् पूर्वोक्तान् क्षीरेक्ष्वादिरसप्लुवान् ॥ ४५ ॥

क्षीरादीन्ससितांस्तोयंकेवलं वा जलं हितम् ।

रसो दाडिमपुष्पाणामाम्रोत्थः शाङ्गलस्य वा ॥ ४६ ॥

घ्राणगे रुधिरं शुद्धे सति नावनमनुषेचयेन्नस्य दद्यात् । कषाययोगान् पूर्वोक्तान्वासकादीन् घ्राणगेऽनुषेचयेत् । किंभूतान्क्षीरेक्ष्वादिरसेनाप्लुवान् सद्रवान् । आदिशब्देन मांसरसघृतादि गृह्यते क्षीरादीन् वा सशर्करादीन् दद्यात् । तथा तोयमर्थात्ससितं वा केवलं जलं हितमिति हि वक्ष्यति । तथा दाडिमपुष्पाणां रसस्तथा चूतफलोत्थस्तथा दूर्वारसो नस्यं पृथक् पृथग्घृतं ।

कल्पयेच्छीतवर्गं च प्रदेहाभ्यंजनादिषु ।

यच्च पित्तज्वरे प्रोक्तं बहिरंतश्च भेषजम् ।

शीतवीर्यवर्गं च प्रलेपाभ्यंजनादिषु कल्पयेत् । यच्च पित्तज्वरे प्रोक्तं बहिरंतश्च भेषजम् । रक्तपित्ते हितं तच्च क्षतक्षीणे हितं च यत् । पित्तज्वरेऽ

० रक्तपित्तोहितं तच्च क्षतक्षीणे हितं च यत् ॥

भिहितमौषधं बहिरंतरे तच्च रक्तपित्ते हितं । तथा यच्च क्षते क्षीणे च हि-
तं तदपि रक्तपित्ते हितमिति ।

इति श्रीमृगांकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां
सर्वांगसुदराख्यायां रक्तपित्तचिकित्साध्यायो द्वितीयः ॥ २ ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः

रक्तपित्तचिकित्सानंतरं कासचिकित्सितस्यारंभः । तस्य च संबंधो नि-
दाने स्वयं ग्रंथकृतैवोक्तः ।

॥ अथातः कासचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

केवलानिलजं कासं स्नेहैरादावुपाचरेत् ।

वातघ्नसिद्धैः स्निग्धैश्च पेयायूषरसादिभिः ॥ १ ॥

लेहैर्धूमैस्तथाभ्यंगैः स्वेदसेकावगाहनैः ।

वस्तिभिर्बद्धविड्वातं सपित्तं तूर्ध्वभक्तिकैः ॥ २ ॥

घृतैः क्षीरैश्च सकफं जयेत्स्नेहविरेचनैः ।

केवलानिलजं कासं दोषांतरासंसृष्टं स्नेहैर्वातघ्नसिद्धैरादावुपाचरेत् नतु
शुद्धस्य वातस्य स्नेहैरेव प्रधानोपक्रम आदिमध्यावसानेषु न पुनरन्य
उपक्रमस्तस्मादादावित्यनेनार्थोऽत्रोच्यते । वातः केवलो दोषांतरावृतमार्गः
कासस्य कारणं न त्वनावृतमार्गः । तथा च काससंप्राप्तावुक्तं । तत्राधो वि-
हितोनिल ऊर्ध्वं प्रवृत्त इत्यादि । एवं वातस्य विहितो यो दोषः कारणं
कफादिस्तस्य रूक्षाद्युपक्रमेणैव शमं कृत्वा । अनंतरं कासेन सहोपक्रममस्य
भिषजः कुर्युरिति । तेषां भ्रातिनिरासार्थमादावित्युक्तं । तथा पेयादिभिरु-
पाचरेत् । तथा बद्धौ विड्वातौ यस्मिन्कासे तं वस्तिभिरुपाचरेत् । सपित्तं
च ज्ञातकासमूर्ध्वभक्तिकैर्भक्तसमनंतरं पीयमानैर्घृतैर्भोजयेत् क्षीरैश्च । ऊर्ध्व-
भक्तिकैरिति । ऊर्ध्वभक्तादिभिः पेयादिभिर्भयूरव्यसकादित्वात्समासः ।

आध्यात्मादित्वादिकण् । तथा वातघ्नसिद्धैरित्येतदेष्वपि योज्यं । तथा सकफं वातकासं स्नेहविरेचनैरुपाचरेत् । अथ स्नेहानाह ।

गुडूचीकंटकारीभ्यां पृथक्त्रिंशत्पलाद्रसे ॥ ३ ॥
प्रस्थः सिद्धो घृताद्वातकाम्पुद्विदीपनः ।

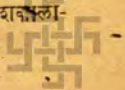
गुडूच्याः कंटकाश्चिपृथक् प्रत्येकं त्रिंशत्पलं तस्माद्यो रसस्तस्मिन् घृतात् प्रस्थः सिद्धो वातकासादिजित् । तिस्रोपि पंचम्य एता अपेक्षितक्रिये ऽपादाने बोध्याः ।

क्षाररास्त्रावचाहिगुपाठायष्टचाव्हधान्यकैः ॥ ४ ॥
द्विशाणैः सर्पिषः प्रस्थं पंचकोलयुतैः पचेत् ।
दशमूलस्य निर्यूहे पीतो मंडानुपायिना ॥ ५ ॥
सकासश्वासद्वत्पार्श्वग्रहणीरोगगुल्मनुत् ।

क्षारादिभिः पंचकोलयुतैर्द्विशाणमात्रैः कल्कैर्दशमूलकाथे सर्पिषः प्रस्थं पचेत् । स च सर्पिःप्रस्थो मंडानुपायिना पीतः कासादिजित् ।

द्रोणे ऽपां साधयेद्रास्त्रादशमूलशतावरीः ॥ ६ ॥
पलोन्मिताद्विकुडवं कुलत्थं वदरं यवम् ।
तुलार्धं चाजमांसस्य तेन साध्यं घृताढकम् ॥ ७ ॥
समक्षीरं पलांशैश्च जीवनीयैः समीक्ष्य तत् ।
प्रयुक्तं वातरोगेषु पाननावनवस्तिभिः ॥ ८ ॥
पंचकासान् शिरःकंपं योनिवंक्षणवेदनाम् ।
सर्वाङ्गैकाङ्गरोगांश्च सञ्जीहोर्ध्वानिलान् जयेत् ॥ ९ ॥

रास्त्रादीनि पलोन्मितानि कुलत्थवदरयवान् द्विकुडवोन्मितानाजमांसस्य पंचाशत्पलानि जलद्रोणे पाचयेत् । तेन काथेन घृताढकं साध्यं तुल्यक्षीरं पालिकैर्जीवनीयैर्जीवन्तीकाकोल्यादिभिस्तद्घृतं समीक्ष्य देशकालादीनालोच्य पानादिभिः प्रयुक्तं पंचकासादीन् जयति ।

विदार्यादिगणकाथकलकसिद्धं च कासजित् ।

विदार्यादिगणस्य काथकल्काभ्यां च सिद्धं सर्पिः कासजित् ।

अशोकबीजक्षवकजंतुघ्नांजनपद्मकैः ॥ १० ॥

सविडैश्च घृतं सिद्धं तच्चूर्णं वा घृतशुतम् ।

लिह्यात्पयश्चानुपिवेदाजं कासादिपात्रितः ॥ ११ ॥

आशोकबीजादिभिर्विडसहितैर्घृतं सिद्धं कासजित् तेषां वाऽशोकबीजा-
दीनां चूर्णं घृतशुतं लिह्यात् । अनु पश्चाच्च छायां क्षीरं कासेनाभिपीडि-
तः पिवेत् ।

विडंगं नागरं रास्नापिप्पलीहिङ्गुसैधवम् ।

भाङ्गी क्षारश्च तच्चूर्णं पिबेद्वा घृतमात्रया ॥ १२ ॥

सकफेऽनिलजे कासे श्वासहिध्माहताग्निषु ।

अथवा विडंगादिचूर्णं घृतस्य मात्रया यथायोगं ह्रस्वमधोत्तमया पि-
बेद्वातजे सकफे कासे श्वासादिषु च ।

दुरालभां शृङ्गेरं शठीं द्राक्षां सितोपलाम् ॥ १३ ॥

लिह्यात्कर्कटशृङ्गीं च कासे तैलेन वातजे ।

दुरालभादीन् कर्कटशृङ्गीं च वातजे कासे तैलेन लिह्यात् ।

दुस्पर्शां पिप्पलीं मुस्तां भाङ्गीं कर्कटकीं शठीम् ॥ १४ ॥

पुराणगुडतैलाभ्यां चूर्णितान्यवलेहयेत् ।

तद्वत्सकृष्णां शुंठीं च सभाङ्गीं तद्वदेव च ॥ १५ ॥

दुस्पर्शादीनि चूर्णितानि वातजे कासे पुराणगुडतैलाभ्यामवलेहयेत् । तथैव
पिप्पलीसहितां शुंठीं पुराणगुडतैलाभ्यां लेहयेत् । तद्वच्च पुराणगुडतैलाभ्यां
भाङ्गीसहितां शुंठीं लेहयेत् ।

पिबेच्च कृष्णां कोष्णेन सलिलेन ससैधवाम् ।

मस्तुनांससितां शुंठीं दध्ना वा कणरेणुकाम् ॥ १६ ॥

पिप्पलीं कदुष्णेन जलेन सैधवसहितां पिबेत् । मस्तुना सशर्करां शुठीं
वा पिबेत् । अथवा दध्ना युक्तां पिप्पलीं रेणुकां पिबेत् ।

पिबेद्बदरमञ्जो वा मदिरादधिमस्तुभिः ।

अथवा पिप्पलीकल्कं घृतभ्रष्टं ससैधवम् ॥ १७ ॥

अथवा बदरस्य मञ्जो मदिरादिभिः पिबेत् । बहुवचनोपादानाच्च मदि-
रया अथवा दध्ना मस्तुना वेत्येवं द्रष्टव्यं न तु दध्ना मस्त्विति । पिप्पली-
कल्कं वा घृतभ्रष्टं सैधवयुक्तं पिबेन्मदिरादिभिः ।

कासी सपीनसो धूमं स्नेहिकं विधिना पिबेत् ।

हिध्माश्वासोक्तधूमांश्च क्षीरमांसरम्भाशनः ॥ १८ ॥

कासी पीनसी च स्नेहिकं धूमं विधिना पिबेत् । क्षीरमांसरसाशनेहि-
ध्मोक्तान् श्वासोक्तान्श्च धूमान् पिबेत् ।

ग्राम्यानूपोदकैः शालियवगोधूमषष्टिकान् ।

रसैर्माषात्मगुप्तानां यूषैर्वा भोजयेद्धि तान् ॥ १९ ॥

ग्राम्यादिजैर्मांसरसैरथवा माषात्मगुप्तानां यूषैः शाल्यादीन् हिताना-
शयेत् । हितानिति देशकालादिसात्म्यवशाद्यथायन्यतमं यत् पथं तदु-
ज्जीतेति प्रतिपादयति ।

यवानीपिप्पलीबिल्वमध्यनागरचित्रकैः ।

रास्त्राजाजीपृथक्पर्णीपलाशशठीपौष्करैः ॥ २० ॥

सिद्धां स्निग्धाम्ललवणां पेयामनिलजे पिबेत् ।

कटिहृत्पार्श्वकोष्ठार्तिश्वासहिध्माप्रणाशनीम् ॥ २१ ॥

यवान्यादिभिः सिद्धां स्निग्धाम्ललवणां पेयां वातजे कासे पिबेत् ।
किंभूतां । कट्याद्यातिश्वासहिध्माप्रणाशनीं ।

दशमूलरसे तद्वत् पंचकोलगुडान्विताम् ।

पिबेत्पेयां समतिलां क्षैरियां वा ससैधवाम् ॥ २२ ॥

तद्वत्पूर्वोक्तगुणे दशमूलकाथेति सिद्धां पंचकोलगुडयुतां पेयां पिबेत् ।
क्षैरेयीं क्षीरसंकृतां वा पेयां वातजे कासे पिबेत् । किंभूतां । समतिलां तिलस-
हितां तथा ससैधवां ।

मात्स्यकौकुटवारहिण्यसैर्वा साज्यसैधवाम् ।

अथवा मात्स्याथैर्मागैः साधितां सघृतसैधवां पेयां पिबेत् ।

वास्तुको वायसीशीकं कासघ्नः सुनिषण्णकः ॥ २३ ॥

कंटकार्याः फलं पत्रं बालं शुष्कं च भूलकम् ।

स्नेहास्तैलादयो भक्ष्याः क्षीरेक्षुरसगौडिकाः ॥ २४ ॥

दधिमस्त्वारनालाम्लफलांबुमदिराः पिबेत् ।

वास्तुकादयः शाकविशेषास्तैलादयः स्नेहा भक्ष्याः क्षीरादिसंबन्धिनो
हिताः । क्षीरं चेक्षुरसश्च गुडश्च तेषामिमे क्षीरेक्षुरसगौडिकाः ! दृढाति
परं यत्श्रूयते तत्सर्वैः संबध्यत इति भाष्यकारवचनात्सर्वैरप्यत्र संबंधः ।
तेन क्षीरसंबन्धिनश्चेक्षुरससंबन्धिनश्च भक्ष्या हिता इत्यवतिष्ठते । तथा
दधिमस्त्वादीनि पिबेत् । इति वातजे कासे प्रायेणोपयोग्यन्नपानमुद्दिष्टं ।

पित्तकासे तु सकफे वमनं सर्पिषा हितम् ॥ २५ ॥

तथा मदनकाश्मर्यमधुककथितैर्जलैः ।

फलप्लवङ्गकलकैर्वा विदारीक्षुरसाद्भुतैः ॥ २६ ॥

पित्तजे कासे किं भूते कफयुक्ते तु सर्पिषा वमनं हितं । अत एव व-
क्ष्यति । पित्तकासे तनुकफे विरेकाय त्रिवृतामिति । तस्मादत्रार्थाद्बहुक-
फत्वं बोध्यं । न केवलं सर्पिषा वमनं हितं । यावन्मदनादिभिः कथितैर्ज-
लैर्वमनमवस्थावयाद्धितं । अथवा मदनफलमधुककैर्विदार्यादिरसद्भुतैर्व-
मनं हितं ।

पित्तकासे तनुकफे त्रिवृतां मधुरैर्युताम् ।

युञ्ज्याद्विरेकाययुतां घनश्लेष्मणितित्तकैः ॥ २७ ॥

पित्तजे कासे तनुकफे घनश्लेष्मणि त्रिवृतामधुरैर्युतां विरेकाय युज्यात् ।
घनकफे तिक्तकैः सह तृवृतां युज्यात् ।

हृतदोषो हिमं स्वादु स्निग्धं संसर्जनं भजेत् ।

घने कफे तु शिशिरं रूक्षं तिक्तोपसंहितम् ॥ २८ ॥

हृतदोषो नरो हिमं मेधुरं स्निग्धं संसर्जनं विस्कादनंतरं पेयादिक्रमं भ-
जेत् । घने तु कफे शीतं तथा रूक्षं तिक्तयुक्तं संसर्जनं भजेत् ।

लेहः पैत्ते सिताधात्रीक्षौद्रद्राक्षाहिमोत्पलैः ।

सकफे साब्दमरिचः सघृतः सानिलेहितः ॥ २९ ॥

मृद्धीकार्धशतं त्रिशत्पिप्पलीः शर्करापलम् ।

लेहयेन्मधुना गोर्वाक्षीरपस्यशकृद्रसम् ॥ ३० ॥

पित्तकासे सितादिभिल्लेहो हितः । सकफे पित्ते साब्दमरिचो लेहो हि-
तः । सानिले पित्ते सघृतो लेहो हितः । तथा मृद्धीकागुलीकीपंचाशत् त्रि-
शत्पिप्पलीः शर्करापलं च मधुना लेहयेत् । गोर्वा वत्सस्य क्षीरपस्य क्षीरवृ-
त्तेः शकृद्रसं मधुना लेहयेत् ।

त्वगेलाव्योषमृद्धीकापिप्पलीमूलपौष्करैः ।

लाजमुस्ताशठीरास्नाधात्रीफलविभीतकैः ॥ ३१ ॥

शर्कराक्षौद्रसर्पिर्भिल्लेहो हृद्रोगकासहा ।

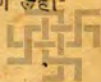
त्वगेलादिभिल्लेहो हृद्रोगकासहा भवति ।

मधुरैर्जांगलरसैर्यवश्यामाककोद्रवाः ॥ ३२ ॥

मुद्गादियूषैः शकैश्च तिक्तकैर्मात्रया हिताः ।

घनश्लेष्मणि लेहाश्च तिक्तका मधुसंयुताः ॥ ३३ ॥

घनश्लेष्मणि पित्तकासे जांगलै रसैर्मधुरैस्तथा मुद्गकुलत्थादियूषैस्तथा
तिक्तैः शकैश्च सह यवादयो मात्रया परिमिता हिताः । घनश्लेष्मणि लेहा-
श्च तिक्तद्रव्ययुक्ताः ।

शालयःस्युस्तनुकफे षष्टिकाश्च रसादिभिः ।

शर्करांभोनुपानार्थं द्राक्षेक्षुस्वरसाः पयः ॥ ३४ ॥

तनुकफे पित्ते शालयः षष्टिकाश्च रसादिभिर्हिताः स्युर्भवेयुः । अनुपानार्थं शर्करांभो हितं द्राक्षेक्षुरसाः पयश्च ।

कम्कोलीवृहतीमेदाद्वयैः सवृषनागरैः ।

पित्तकासे रसंक्षीरपेयायूपान् प्रकल्पयेत् ॥ ३५ ॥

काकोल्यादिभिर्मांसरसादीन् पित्तकासे प्रकल्पयेत् ।

द्राक्षां कणां पंचमूलं तृणाख्यं च पचेज्जले ।

तेन क्षीरं शृतं शीतं पिबेत्समधुशर्करम् ॥ ३६ ॥

साधितां तेन पेयां वा सुशीतां मधुनान्विताम् ।

पित्तकासे तथा द्राक्षादीन् चतुर्गुणे जले पचेत् । तेन पादांविशिष्टेन द्राक्षादीनां काथेन समं जलेन क्षीरं कथितं मधुशर्करायुतं पिबेत् । तेन वा जलेन साधितां पेयां सुशीतां माक्षिकयुतां पिबेत् ।

शठीन्हीविरवृहतीशर्कराविश्वभेषजम् ॥ ३७ ॥

पिष्ट्वा रसं पिबेत्पूतं वस्त्रेण घृतमूर्छितम् ।

शठ्यादीन् जले पिष्ट्वा वस्त्रेण पूतं रसं घृतमिश्रितं पिबेत् ।

शर्करां जीवकं मुद्गमाषपण्यौ दुरालभाम् ॥ ३८ ॥

कल्कीकृत्य पचेत्सर्पिः क्षीरेणाष्टगुणेन तत् ।

पानभोजनलेहेषु प्रयुक्तं पित्तकासजित् ॥ ३९ ॥

लिह्याद्वा चूर्णमेतेषां कषायमथवा पिबेत् ।

शर्करादीन् कल्कीकृत्याष्टगुणेन क्षीरेण सर्पिः पचेत् । तच्च सर्पिः पानादिषु युक्तं पित्तकासजित् । एतेषां च शर्करादीनां चूर्णं लिह्यात् । अथवैषां भेव कषायं पिबेत् ।

कफकासीपिवेदादौ सुरकाष्ठात्प्रदीपितात् ॥ ४० ॥

स्नेहं परिस्तुतं व्योषयवक्षारावचूर्णितम् ।

स्निग्धं विरेचयेदूर्ध्वमधोमूर्ध्नि च युक्तितः ॥ ४१ ॥

तीक्ष्णैर्विरेकैर्बलिनं संसर्गी चास्य योजयेत् ।

यवमुद्रकुलत्थानैरुष्णरूक्षैः कटूत्कटैः ॥ ४२ ॥

काशमर्दकवातार्त्ताकव्याघ्रीक्षारकणान्वितैः ।

धान्ववैल्लारसैः स्नेहैस्तिलसर्षपनिंबजैः ॥ ४३ ॥

कफकासी पूर्वं सुरकाष्ठात्प्रदीपितायः श्रुतः स्नेहस्तं व्योषयवक्षारावचूर्णितं पिवेत् । स्निग्धं च संतमनंतरं विरेचयेत् । ऊर्ध्वमधोमूर्ध्नि च युक्तितो यथावलहानिने स्योदिति भावः । कैर्विरेचयेत् । तीक्ष्णैर्विरेकैः । किंभूतमातुरं बलवंतं । संसर्गी च पेयादिपरिपाटीं चास्य योजयेत् । यवादिभिर्ब्रूयायोगमुष्णरूक्षैस्तथा कटूत्कटैः प्रभूतकटूकैः काशमर्दकादियुक्तैः । धन्वनिभवा धान्वा जांगलाः । विलेषु भवा वैल्वा । विलेशयास्तेषां रसास्ते मांसरसैः सहेत्यर्थः । तथा स्नेहैस्तिलादिजैः सह ।

दशमूलांबु घर्मांबु मद्यं मध्वंबु वा पिवेत् ।

मूलैः पौष्करशम्याकपटोलैः संस्थितं निशाम् ॥ ४४ ॥

पिबेद्धारिसहस्रौद्रं कालेप्वन्नस्य वा त्रिषु ।

दशमूलांब्वादीन् पिवेत् । अथवा मूलैः पौष्करादिभिर्निशां संस्थितं रात्रिस्थितं वारि क्षौद्रेण सह प्रातः पिवेत् । अथवा ऽन्नस्य त्रिषु कालेष्वदिमध्यावसानलक्षणेषु पिवेत् ।

पिप्पलीपिप्पलीमूलं शृंगवेरं विभीतकम् ॥ ४५ ॥

शिखिकुक्कुटपिच्छानां मषीक्षारो यवोद्भवः ।

विशालापिप्पलीमूलं तृटता च मधुद्रवाः ॥ ४६ ॥

कफकासहरा लेहास्त्रयः श्लोकार्धयोजिताः ।

पिप्पल्यादयस्त्रयो लेहाः श्लोकार्धैर्योजिता मधुना सह कफकासहरा भवन्ति ।

मधुना मरिचं लिह्यान्मधुनैव च जौगकम् ॥ ४७ ॥

पृथग्रसांश्च मधुना व्याघ्रीवार्ताकभृंगजान् ।

कासघ्नस्याश्वशकृतः सुरसस्यासितस्य च ॥ ४८ ॥

तथा कफकासे मधुना मरिचं लिह्यात् । माक्षिकेनेवागुरुं लिह्यात् ।
व्याघ्यादिजान् रसान् पृथक् पृथङ्मधुना लिह्यात् ।

देवदारुशठ्ठीरास्ताकर्कटाख्यादुरालभाः ।

पिप्पली नागरं मुस्तं पथ्या धात्री सितोपला ॥ ४९ ॥

लाजासितोपलासर्पिः शृंगी धात्रीफलोद्भवा ।

मधुतैलयुता लेहास्त्रयो वातानुगे कफे ॥ ५० ॥

देवदारुदयो मधुतैलयुता लेहास्त्रयः श्लोकार्धैर्योजिता वातानुगे कफे
स्युः । अत्र शृंगीधात्रीफलोद्भवेति केचिद्विशिष्टमामलकमाहुः । अन्ये तु
शृंगी कर्कटशृंगीति वाचक्षते ।

द्वे पले दाडिमादष्टौ गुडाद्वयोषात्पलत्रयम् ।

रोचनं दीपनं स्वयं पीनसश्वासकासजित् ॥ ५१ ॥

दाडिमस्य पले द्वे तु गुडादष्टौत्रिकटुकात् पलत्रयमित्येतदाडिमाद्यं
चूर्णं रोचनादिगुणं पीनसादिजित् ।

गुडक्षारोषणकणादाडिमं श्वासकासजित् ।

क्रमात्पलद्वयार्द्धाक्षकर्षार्द्धपलोन्मितम् ॥ ५२ ॥

गुडादिकं क्रमेण पलद्वयमर्धकषं कषं पलप्रमाणं पूर्वोक्तगुणं ।

पिवेज्ज्वरोक्तं पथ्यादि सशृंगीकं च पाचनम् ।

तथा ज्वरचिकित्सितोक्तं पथ्याकुस्तुंबरीत्यादिकं पाचनं कर्कटशृंगी-
सहितं पिवेत् पूर्वगुणं ।

अथवा दीप्यकत्रिवृद्धिशालाघनपौष्करम् ॥ ९३ ॥

सकणं कथितं मूत्रे कफकासी जलेऽपि वा ।

दीप्यकादिकं गोमूत्रे कथितं जलेऽथवा कथितं पिप्पलीसहितं कफका-
सी पिबेत् ।

तैलघ्रष्टं च वेदेहीकल्काक्षं ससितोपलम् ॥ ९४ ॥

पाययेत्कफकासघ्नं कुलित्थसलिलाप्लुतम् ।

पिप्पलीकल्ककर्षं सखर्करं तैलेन पक्वं कुलित्थसलिलाप्लुतं कफकासघ्नं
पाययेत् ।

दशमूलाढके प्रस्थं घृतस्याक्षसमैः पचेत् ॥ ९५ ॥

पुष्करावहशठीविल्वमुरसाव्योषहिङ्गुभिः ।

पेयानुपानं तत्सर्पिर्वातश्लेष्मामयापहम् ॥ ९६ ॥

दशमूलकाथाढके घृतस्य प्रस्थं पुष्करमूलादिभिः प्रत्येकं कर्षप्रमाणैः
कल्कीकृतैः पचेत् । तच्च पेयानुपानं सर्ववातकफामयघ्नं ।

निर्गुडीपत्रनिर्याससाधितं कासजिद् घृतम् ।

निर्गुडीपत्रस्वरससाधितं घृतं कासजित्स्यात् ।

घृतं रसे विडंगानां व्योषगर्भं च साधितम् ॥ ९७ ॥

विडंगानां रसे व्योषगर्भं च साधितं घृतं पूर्वोक्तगुणं ।

पुनर्नवा^{दत्त पुनर्नवा}शिवाटिकासरलकासमर्दामृता ।

पटोलबृहतीफणिज्जकरसैः पयःसंयुतैः ॥ ९८ ॥

घृतं त्रिकटुना च सिद्धमुपयुज्य संजायते ।

न कासविषमज्वरक्षयगुदाङ्कुरेभ्योभयम् ॥ ९९ ॥

पुनर्नवादिरसैः पयसायुतैस्त्रिकटुना कल्केन च सिद्धं घृतमुपयुज्य पीत्वा
कासादिभ्यो भयं न जायते । वसुग्रहयुताजसौजसपलाश्वपृथ्वीगुरुः । अत्र
पुनर्नवादिरसो घृताच्चतुर्गुणः क्षीरं घृतसमं घृतं व्योषाच्चतुर्गुणमिति पाकक्रमः ।

समूलफलपत्रायाः कंटकार्यारसाढके ।

घृतप्रस्थं बलाव्योषविडंगशठीदाडिमैः ॥ ६० ॥

सौवर्चलयवक्षारमूलामलकपौष्करैः ।

वृश्चीवृहतीपथ्यायवानीचित्रकर्षिभिः ॥ ६१ ॥

मृद्वीका चव्यवर्षाभूदुरालंभास्लवेतसैः ।

शृंगीतामलकीभांगीरास्नागोक्षुरकैः पचेत् ॥ ६२ ॥

कल्कैस्तत्सर्वकासेषु श्वासहिध्मासु ज्ञेयते ।

कंटकार्याः समूलफलपत्राया रसाढके बलादिभिः कल्कैर्घृताच्चतुर्थां-
शप्रमाणैर्घृतप्रस्थं पचेत् । तच्च सर्पिः सर्वकासादिष्विष्यतेऽभिहितं । इदं च
कंटकारीघृतं कफव्याधिविनाशनं ।

पचेद्दद्याघ्रीतुलां क्षुण्णां बहेपामाढकस्थिते ॥ ६३ ॥

क्षिपेत् पूते तु संचूर्ण्य व्योषरास्नामृताग्निकान् ।

शृंगीभाङ्गीघनग्रंथिधन्वयासान् पलार्धकान् ॥ ६४ ॥

सर्पिषः षोडशपलं चत्वारिंशत्पलानि च ।

मत्स्यंडिकायाः शुद्धायाः पुनश्च तदधिश्रयेत् ॥ ६५ ॥

दर्वीलेपिनि शीते च पृथग् द्विकुडवं क्षिपेत् ।

पिप्पलीनां तवक्षीर्या माक्षिकस्यानवस्य च ॥ ६६ ॥

लेऽहोयं गुल्महृद्रोगदुर्नामश्वासकासजित् ।

व्याघ्रास्तुलां क्षुण्णां मर्दितां जलस्य बहे चतुर्द्वौ पचेत् । आढक-
स्थिते जले संचूर्ण्य व्योषादीनि पलप्रमाणानि प्रत्येकं क्षिपेत् । अग्निरेवाग्नि-
कश्चित्रकः । घृतस्य च षोडशपलानि । मत्स्यंडिकायाः विमलायाश्च-
त्वारिंशत्पलानि । भूयश्च तत्सर्वं पचेत् । दर्वी लिपतीति दर्वीलेपी । तस्मिन्
दर्वीलेपिनि शीतेऽवलेहे सति प्रत्येकं द्विकुडवप्रमाणं पिप्पल्यादिः क्षिपेत् ।
अयं लेहो दुर्नामादिजित् ।

शमनं च पिबेद्धूमं शोधनं बहुले कफे ॥ ६७ ॥

तथा कफकासे शमनं धूमं पिबेत् । घनश्लेष्मणि शोधनं धूमं पिबेत् ।
अथ तमेव धूममाह ।

मनःशिलालमधुकमांसीमुस्तेंगुदित्वचः ।

धूमं कासघ्नविधिना पीत्वा क्षीरं पिबेदनु ॥ ६८ ॥

निष्ठचूतांते गुडयुतं कोष्णं धूमो निहंति सः ।

वातश्लेष्मोत्तरान् कासानचिरेण चिरंतनान् ॥ ६९ ॥

एतेषां संबंधिनं धूमं कासघ्नविधिना सूत्रोदितेन पीत्वानु पश्चान्नि-
ष्ठचूतांते कोष्णं क्षीरं गुडान्वितं पिबेत् । सधूमः पीतो वातश्लेष्मोत्तरान्
कासांश्चिरंतनानाश्चैव हंति । चिरंतनानिति साध्वंचिरमित्यादिना तनङ् ।

तमकः कफकासे तु स्याच्चेत्पित्तानुबंधजः ।

पित्तकासक्रियां तत्र यथावस्थं प्रयोजयेत् ॥ ७० ॥

कफकासे यदि तमकः पित्तानुबंधजः स्यात् । तत्र तमके पित्तकासक्रिया-
मवस्थावशात्प्रयोजयेत् ।

कफानुबंधे पवने कुर्यात्कफहरां क्रियां ।

पित्तानुबंधयोर्वातकफयोः पित्तनाशनीम् ॥ ७१ ॥

पवने कफानुबंधे सति कफकासहरां क्रियां कुर्यात् । पित्तानुबंधयोर्वा
तकफयोः पित्तकासनाशनीं क्रियां विदध्यात् ।

वातश्लेष्मात्मके शुष्के स्निग्धं चार्द्रं विरूक्षणम् ।

कासे कर्मसपित्ते तु कफजे तिक्तप्रयुतम् ॥ ७२ ॥

वातश्लेष्मात्मके शुष्के कासे स्निग्धं कर्म । आर्द्रं तु कासे विरूक्षणं कर्म

उरस्यंतः क्षते सद्यो लाक्षां क्षौद्रयुतां पिबेत् ।

क्षीरेण शालीन् जीर्णेऽद्यात् क्षीरेणैव सशर्करान् ॥ ७३ ॥

अंतः क्षत उरसि सति सद्यः शीघ्रमेव लाक्षां माक्षीकयुक्तां क्षीरेण पि-
बेत् । उरःसंधानजनने लाक्षायाः प्राधान्यात् । तथा चाग्न्यसंग्रहे । ला

क्षा सद्यः क्षतघ्नानां जीर्णे परिणते तस्मिन्नौषधं क्षीरेणैव सहशालिमद्यात्
सशर्करं ।

पार्श्ववस्तिसरूक्चालपित्ताग्निस्तां सुरायुताम् ॥

भिन्नविट्कः सुमुस्तातिविषापाठां सवत्सकाम् ॥७४॥

पार्श्ववस्त्यादिरुगल्पोमिश्र तां लाक्षायुतां सुरां पिबेत् । भिन्नपुरी-
षः पुरुषो नरो मुस्तातिविषापाठावत्सकान्वितां लाक्षां पिबेत् ।

लाक्षां सर्पिर्मधूच्छिष्टं जीवनीयं गणं सितम् ।

त्वक्षीरोसंमितं क्षीरे पक्का दीप्तानलः पिबेत् ॥७५॥

इक्ष्वारिकाधिसुग्रंथिपद्मकेसरचंदनैः ।

शृतं पयो मधुयुतं संधानार्थं क्षती पिबेत् ॥ ७६ ॥

लाक्षादीनि हि क्षीरेण पक्का तत् क्षीरं दीप्ताग्निः पिबेत् । इक्ष्वारिका-
दिभिः शृतं क्षीरं मधुयुतं संधानार्थं मुरसिक्षतः पुमान् पिबेत् ।

यवान्मं नूर्णमामानां क्षीरे सिद्धं घृतान्वितम् ।

ज्वरदाहे सिताक्षौद्रसक्तून्वा पयसा पिबेत् ॥ ७७ ॥

यवानामामानां चूर्णं क्षीरे सिद्धं घृतयुतं ज्वरदाहे पिबेत् । अथवा
शर्करामाक्षिकयुतान् सक्तून् पयसा पिबेत् ।

कासवांश्च पिबेत्सर्पिर्मधुरौषधसाधितम् ।

गुडोदकं वा कथितं सक्षौद्रमरिचं हिमम् ॥ ७८ ॥

चूर्णामलकानां वा क्षीरपक्वं घृतान्वितम् ।

रसायनविधानेन पिप्पलीर्वा प्रयोजयेत् ॥ ७९ ॥

कासवांश्च मधुरौषधैः साधितं सर्पिः पिबेत् । अथवा गुडोदकं कथितं
सक्षौद्रमरिचं शीतं पिबेत् । आमलकानां वा चूर्णं क्षीरसिद्धं सर्पिर्युक्तं पि-
बेत् । रसायनोक्तविधिना वा पिप्पलीः प्रयोजयेत् ।

कासी पर्वास्थिशूली च लिह्यात्सघृतमाक्षिकान् ।

मधूकमधुकद्राक्षात्वक्षीरीपिप्पलीबलान् ॥ ८० ॥

कासी पर्वास्थिशूलवांश्च सघृतमाक्षिकान् मधूकादीन् लिह्यात् ।

त्रिजातमर्धकर्षांशं पिप्पलयर्धपलं सिता ।

द्राक्षाभूकं खर्जूरं पलांशं श्लक्ष्णचूर्णितम् ॥ ८१ ॥

मधुना गुटिका घ्नन्ति ता वृष्याः पित्तशोणितम् ।

कासश्वासरुचिच्छर्दिमूर्च्छाहिध्मावमिध्रमान् ॥ ८२ ॥

क्षतक्षयस्वरभ्रंशछीहशोफाढ्यमारुताम् ।

रक्तनिष्ठीवद्वृत्पार्श्वरुक्पिपासाज्वरानपि ॥ ८३ ॥

त्रिजातकमर्दकर्षप्रमाणं कणाकर्षद्वयमात्रा सितादिकं प्रत्येकं पलांशं
श्लक्ष्णचूर्णितं मधुना कृता गुटिका वृष्याः पित्तशोणितादीन् घ्नन्ति ।

वर्षाभूशर्करारक्तशालितंडुलजं रजः ।

रक्तष्ठीवी पिबेत्सिद्धं द्राक्षारसपयोधृतैः ॥ ८४ ॥

मधूकमधुकक्षीरसिद्धं वा तंडुलीयकम् ।

पुनर्नवादिचूर्णं सपयोधृतैः सिद्धं रक्तष्ठीवी पिबेत् । अथवा मधूकादि-
भिः सिद्धं तंडुलीयकं पिबेत् ।

यथा स्वमार्गविसृते रक्ते कुर्याच्च भेषजम् ॥ ८५ ॥

मार्गेण च मुखादिना विसृते रक्ते यथायथं रक्तपित्तचिकित्सितोक्त-
मौषधं कुर्यात् ।

मूढवातस्त्वजामेदः सुराभृष्टं ससैधवम् ।

मूढवातस्तु पुरुषोऽजाया मेदः सुरया भृष्टमीषत्सैधवमयात्

क्षामः क्षीणक्षतोरस्को मंदनिद्रोऽग्निदीप्तिमान् ॥ ८६ ॥

शृतक्षीरसेरेणाद्यात्सघृतक्षौद्रशर्करम् ।

क्षामः क्षीणः क्षतोरस्कः मंदनिद्रो दीप्ताभिः शृतक्षीरस्य संबंधिना सरे-
ण सघृतक्षौद्रशर्करमजमेदमद्यात् ।

शर्करां यवगोधूमं जीवकर्षभकौ मधु ॥ ८७ ॥

शृतक्षीरानुपानं वा लिह्यात् क्षीणः क्षतः कृशः ।

अथवा क्षीणऽक्षतः कृशो वा शर्करादिकं लिह्यात् । क्षीरकाथं शृत-
क्षीरानुपानं ।

क्रव्यात्पिशितनिर्गूहं घृतभृष्टं पिबेच्च सः ॥ ८८ ॥

पिप्पलीक्षौद्रसंयुक्तं मांसशोणितवर्धनम् ।

सच क्षामः क्षीणादिः क्रव्यात्पिशितस्य निर्गूहं घृतेन भृष्टं पिबेत् ।
किं भूतं । पिप्पलीक्षौद्रान्वितं तच्च मांसशोणितवर्धनं स्यात् ।

न्यग्रोधोदुंबराश्वत्थप्लक्षशालप्रियंगुभिः ॥ ८९ ॥

तालमस्तकजंबूत्वक्प्रियम्लैश्च सपद्मकैः ।

साश्वकर्णैः शृतात्क्षीरादद्याज्जातेन सर्पिषा ॥ ९० ॥

शाल्योदनं क्षतोरस्कः क्षीणशुक्रबलेंद्रियः ।

न्यग्रोधादिभिः शृतात्क्षीरात्समुद्भूतेन सर्पिषा शाल्योदनं क्षतोरस्कः क्षीण-
शुक्रादिश्च नरोऽद्यात् ।

वातपित्तादितेऽभ्यंगो गात्रभेदे घृतैर्मतः ॥ ९१ ॥

तैलैश्चानिलरोगघ्नैः पीडिते मातरिश्चना ।

वातपित्तपीडिते गात्रभेदे वाभ्यंगो घृतैर्मतः । मातरिश्चना वातेन पीडिते
सति तैलैर्वीररोगघ्नैश्चभ्यंगो मतः । चशब्दाद्घृतैरपीति द्योतयति ।

हृत्पार्श्वार्तिषु पानं स्याज्जीवनीयस्य सर्पिषः ॥ ९२ ॥

कुर्याद्वा वातरोगघ्नं पित्तरक्तविरोधि यत् ।

हृत्पार्श्वपीडासु जीवनीयस्य सर्पिषः पानं स्यात् । इति संभावनायां लि-
ङ् । अथवा वातरोगघ्नं यत् पित्तरक्तविरोधि तत् कुर्यात् ।

यष्ट्याह्वनागबलयोः काथे क्षीरे समे घृतम् ॥ ९३ ॥

पयस्यापिप्पलीवांसीकलकैः सिद्धं क्षते हितम् ।

यष्ट्याह्वयस्य नागबलायाश्च काथे क्षीरे तुल्ये पयस्यादिकलकैः सिद्धं
घृतं क्षतकासे हितं ।

जीवनीयोगणः शुंठी वरीवीरा पुनर्नवा ॥ ९४ ॥

बला भार्ज्जिस्वगुप्ता शठी तामलकी कणा ।

शृंगाटकं पयस्य च पंचमूलं च यच्छु ॥ ९५ ॥

द्राक्षाक्षौडादि च फलं मधुरस्निग्धवृंहणम् ।

पचेत्सर्पिषः प्रस्थं कर्षाशैः श्लेष्मकलिकतैः ॥ ९६ ॥

क्षीरधात्रीविदारीक्षुच्छागमांसरसान्वितम् ।

प्रस्थार्धं मधुनः शीते शर्करार्धं तुलारजः ॥ ९७ ॥

पलार्धकं च मरिचं त्वगेलाप्रत्रकेसरम् ।

विनीय चूर्णितं तस्माच्छिह्यान्मात्रां यथाबलम् ॥ ९८ ॥

अमृतप्राशमित्येतन्नराणाममृतं घृतम् ।

सुधामृतरसं प्राश्यं क्षीरमांसरसाशिना ॥ ९९ ॥

नष्टशुक्रक्षतक्षीणो दुर्बलव्याधिकर्शितान् ।

स्त्रीप्रसक्तान् कृशान् वर्णस्वरहीनांश्च वृंहयेत् ॥ १०० ॥

कासहिध्माज्वरश्वासदाहवृष्णास्त्रपित्तनुत् ।

पुत्रदं छर्दिमूर्च्छाहृद्योनिमूत्रामयापहम् ॥ १०१ ॥

जीवनीयो गणस्तथा शुंठ्यादयस्तेर्जीवनीयादिगणादिभिः कर्षाशैः सू-
क्ष्मचूर्णितैः क्षीरधात्र्यादिरसयुक्तं घृतस्य प्रस्थं द्वात्रिंशत्पलानि पचेत् । द्रा-
क्षाक्षौडादीन्यत्रादिशब्देन नालिकेरन्किोचादिपरिग्रहः । शीते घृते
माक्षिकस्य षोडशपलानि शर्कराचूर्णपलानि पंचाशन्मरिचादीनि द्विजा-
धिकानि चूर्णितानि प्रक्षिप्य तस्मान्मात्रां यथा बलं लिह्यात् । अमृतप्राशमे-
तत्संज्ञं घृतं नराणाममृततुल्यं महागुणत्वात् । यथा नागानां सुधा देवानां

ममृतं । अतएवैतत्सुधाममृतरसं प्राश्यं भोज्यं क्षीरमांसरसाशिना । एतच्चा-
मृतं नष्टशुक्रादीन् बृंहयेत् । कासादिनुत् । पुत्रदं छर्द्यादिघ्नं । अत्र च म-
धुरस्निग्धवृंहणानां द्राक्षादीनामपि यथालाभं कर्षप्रमाणमधिकं वा यो-
ज्यं । यथासामान्यपरिभाषोक्ता कर्षमात्रा परिपूर्णा स्यादिति ।

श्वदंष्ट्रोक्षीरमंन्निष्ठाबलाकाश्मर्यकटूतृणम् ।

दर्भमूलं पृथक्पर्णीपिलाशर्षभकौस्थिरा ॥ १०२ ॥

पालिकानिपचेत्तेषां रसे क्षीरचतुर्गुणे ।

कल्कैः स्वगुप्ताजीवन्तीमेदकर्षभजीवकैः ॥ १०३ ॥

शतावर्याधिमृद्बीक्षाशर्कराश्रावणीविसैः ।

प्रस्थः सिद्धो घृताद्वातपित्तहृद्रोगशूलनुत् ॥ १०४ ॥

मूत्रकृच्छ्रप्रमेहार्शःकासशोषक्षयापहः ।

धनुस्त्रीमद्यभाराध्वखिन्नानां बलमांसदः ॥ १०५ ॥

श्वदंष्ट्रादीनि पालिकानि तेषां रसे क्षीरचतुर्गुणे स्वगुप्तादिभिः कल्कै-
घृतात् प्रस्थः सिद्धो वातपित्तहृद्रोगशूलनुत् । मूत्रकृच्छ्रादिघ्नः । तथा
धनुरादिखिन्नानां बलमांसदः ।

मधुकाष्ठपलद्राक्षामस्थकाथे पचेद्दृतम् ।

पिप्पल्यष्टपले कल्के प्रस्थं सिद्धे च शीतले ॥ १०६ ॥

पृथगष्टपलं क्षौद्रशर्कराभ्यां विमिश्रयेत् ।

समसक्तुक्षतक्षीप्रारक्तगुल्मेषु तद्धितम् ॥ १०७ ॥

मधुयष्टया अष्टैःपलानि द्राक्षायाः षोडश एतत्काथे पिप्पल्यष्टपले पृथग्
घृतप्रस्थं पचेत् । घृते च सिद्धे सुशीते सति क्षौद्रशर्करयोः पृथगष्टपलं
विमिश्रयेत् । एतच्च घृतं समसक्तु क्षतक्षीणे रक्तगुल्मे च हितं ।

धात्रीफलविदारीक्षुजीवनीयरसादृतात् ।

गव्याजयोश्च पयसोः प्रस्थं प्रस्थं विपाचयेत् ॥ १०८ ॥

सिद्धपूते सिताक्षौद्रं द्विप्रस्थं विनयेत्ततः ।

यक्ष्मापस्मारपित्तासृक्कासमेहक्षयापहम् ॥ १०९ ॥

वयःस्थापनमायुष्यं मांसशुक्रबलप्रदम् ।

धात्र्यादिरसस्य प्रस्थं गव्याजयोः क्षीरयोः प्रस्थौ च विपाचयेत् । सिद्ध-
पूते च ततस्तस्मिन् घृते शर्कराक्षौद्रयोः प्रस्थौ द्वौ विनयेत् क्षिपेत् न
एतच्च घृतं यक्ष्मादिहरं तथा वयःस्थापनादिगुणं ।

घृतं तु पित्तेऽभ्यधिके लिह्याद्वाताधिके पिबेत् ॥ ११० ॥

लीढं निर्वीपयेत्पित्तमल्पत्वाद्धंति नानलम् ।

आक्रामत्यनिलं पीतमूष्माणं निरुणद्धि च ॥ १११ ॥

पित्तेऽभ्यधिके घृतं लिह्यात् । वातेऽधिके घृतं पिबेत् । लीढं तु घृतं
पित्तं निर्वीपयेत्संशमयेत् । अनलं च न हंति लीढं घृतं । कुतोऽल्पत्वात् ।
अत्रायं सद्भावार्थः किल पीतेनाधिकेनार्द्रवत्तया बन्धेर्माथेनावश्यं भवितुमर्हति ।
तथा च वक्ष्यति । अग्नेर्निर्वीपके पित्तं रैकेन वमनेन वा तच्चाभ्यधिकं पित्तं
लीढं घृतं संशमयति । अल्पत्वाच्च हेतोरग्निं न हंति । मंदस्याग्नेरधिकं मांथं
जनयति । पीतं सद् घृतमनिलमाक्रामति प्रसह्य जयति । ऊष्माणं जाठरं
वन्धि जाज्वल्यमानं रुणद्धि । आश्वेव स्थगयति शमं किञ्चिन्नयति ।

क्षामक्षीणकृशांगानामेतान्येव घृतानि तु ।

त्वक्क्षीरीपिप्पलीलाजचूर्णेः पानानि योजयेत् ॥ ११२ ॥

सर्पिर्गुडान्समध्वंशान् कृत्वा दद्यात्पयो नु च ।

रेतो वीर्यं बलं पुष्टिं तैराशुतरमाप्नुयीत् ॥ ११३ ॥

क्षामाणां क्षीणानां कृशांगानां च नृणामेतान्येव पूर्वज्ञानि पानानि
त्वक्क्षीरीशर्करालाजचूर्णेः सह नियोजयेत् । सर्पिर्मिश्रान् गुडान्समध्वं-
शान् कृत्वा च दद्यात् । शर्करायाः पलानि पंचाशन्मधुनः पलानि षोडशा-
त्र देयानि । मुनिना ह्येवमुक्तं । विदारीक्षुरसः प्रस्थैः प्रस्थं द्रव्यादृतात्पचेत् ।
शर्करार्धतुलां शीते क्षौद्रार्धप्रस्थमेव च । क्षित्वा सर्पिर्गुडान् कुर्याद्विकृत्वा

सज्वरापहानिति । पय इत्यादि । अनंतरं पयः पिबेत् । तैः सर्पिर्गुडैरेतेवीर्यादीन् शीघ्रतरं प्राप्नोति ।

वीतत्वगस्थिकूष्मांडतुलां स्विन्नां पुनः पचेत् ।

घट्टयन् सर्पिषः प्रस्थे क्षौद्रवर्णेऽत्र च क्षिपेत् ॥ ११४ ॥

खंडाच्छतं कण्णशुंक्रोद्विपलं जीरकादपि ।

त्रिजातधान्यमरिचं पृथग्धे पलांशुकम् ॥ ११५ ॥

अवतारितशीते च दत्त्वा क्षौद्रं घृतार्धकम् ।

खजेनामथ्य च स्थाप्य तन्निहंत्युपयोजितम् ॥ ११६ ॥

कासहिध्माज्वरश्वासरक्तपित्तक्षतक्षयान् ।

उरःसंधानजननं मेधास्मृतिबलप्रदम् ॥ ११७ ॥

अश्विभ्यां विहितं हृद्यं कूष्मांडकरसायनम् ।

वीतान्यपासितानि त्वगस्थीनि यस्मात्कूष्मांडात्तस्य तुलां स्विन्नां सर्पिः पुनः सर्पिषः प्रस्थे चालयन् पचेत् । अत्र च कूष्मांडे माक्षिकवर्णे जाते सति खंडाच्छतं कणाशुंक्राद्विपलं जीरकाच्च पलद्वयं त्रिजातकादि प्रत्येकमर्धपलांशुकं क्षिपेत् । अवतारिते शीते चास्मिन् क्षौद्रस्य षोडश पलानि दत्त्वा खजेन दर्व्या आमथ्य विलोडय पश्चाद् भाडे स्थाप्यं । एवं ह्यस्य सम्यग् घृतादिसमयोगः स्यात् । उपयोजितं च तत्कासादीन् हंति । उरःसंधानं करोति । मेधादिप्रदं । अश्विभ्यां दस्त्राभ्यां निर्दिष्टं कूष्मांडकाख्यं रसायनं ।

पिबेन्नागवलामूलस्यार्धकर्षाभिवर्द्धितम् ॥ ११८ ॥

पलं क्षीरयुतं मांसं क्षीरवृत्तिरनन्नभुक् ।

एष प्रयोगः पुष्ट्यायुर्वलवर्णकरः परम् ॥ ११९ ॥

मंडूकपर्ण्याः कल्पोयं यष्ट्या विश्वौषधस्य च ।

नागबलपूतस्य पलं क्षीरयुतं पिबेत् । किं भूतं । अर्धकर्षादिवर्द्धितं मांसं यावत् । किं भूतो नरः क्षीरवर्त्तनोऽनन्नदः सन् । अयं प्रयोगः पुष्ट्युपुष्ट्यादिकरः । एवमेव कल्पो मंडूकपर्ण्याः यष्ट्याः शुंठ्याश्च कार्यः ।

पादशेषं जलद्रोणे पचेन्नागबलातुलाम् ॥ १२० ॥
 तेन काथेन तुल्यांशं घृतं क्षीरेण पाचयेत् ।
 पलार्धिकैश्चातिबलाबलायष्टीपुनर्नवैः ॥ १२१ ॥
 प्रपौंडरीककाश्मर्यप्रियालकपिकच्छुभिः ।
 अश्वगंधासेताभीरुमेदायुग्मत्रिकंटकैः ॥ १२२ ॥
 काकोलीक्षीरकाकोलीक्षीरशुद्धाद्विजीरकैः ।
 एतन्नागबलासर्पिः पित्तरक्तक्षतक्षयान् ॥ १२३ ॥
 जयेत्तृड्धमदाहांश्च बलपुष्टिकरं परम् ।
 वर्ण्यमायुष्यमोजस्यं वलीपलितनम्रशनम् ॥ १२४ ॥
 उपयुज्य च षण्मासान् वृद्धोपि तरुणायते ।

नागबलायास्तुला वारिद्रोणे पादशेषं यथा भवति तथा पचेत् । तेन
 नागबलाकाथेन तुल्यांशं घृतं तथा क्षीरं तथा पलार्द्धप्रमाणैरतिबलादिभिः
 कल्कैश्च साधयेत् । एतन्नागबलासर्पिः पित्तरक्तादिकं जयेत् । तथा सुष्टु-
 बलादिकरं । तच्चवर्णाय हितमायुष्यमोजस्यं वलीपलितघ्नं च । तथा ष-
 ण्मासानुपयुज्येदं घृतं वृद्धोपि तरुण इवाचरति ।

दीप्तेऽग्नौ विधिरेषः स्यान्मंदे दीपनपाचनः ॥ १२५ ॥
 यक्ष्मोक्तः क्षतिनां शस्तो ग्राही शकृति तु द्रवे ।

दीप्ते समिद्धेऽग्नौ सत्येष विधिः स्यात् । मंदेऽग्नौ दीपनपाचनः यक्ष्मोक्तो
 राजयक्ष्मण्युक्तः क्षतिनां शस्त उपक्रमः । द्रव्ये तु शकृति ग्राही उपक्रमः ।

दशमूलं स्वयं गुप्तां शंखपुष्पीं षठीं बलाक्षे ॥ १२६ ॥
 हस्तिपिप्पल्यपामार्गीपिप्पलीमूलचित्रकान् ।
 भाङ्गीं पुष्करमूलं च द्विपलांशान् यवाढकम् ॥ १२७ ॥
 हरीतकीशतं चैकं जले पंचाढके पचेत् ।
 यवस्वित्रे कषायं तं पूतं तच्चाभयाशतम् ॥ १२८ ॥

पचेद्गुडतुलां दत्त्वा कुडवं च पृथग्घृतात् ।
 तैलात्सपिप्पलीचूर्णात्सिद्धशीते च माक्षिकात् ॥ १२९ ॥
 लेहे द्वे चाभये नित्यमतः खादेद्रसायनात् ।
 तद्वलीपलितं हन्याद्वर्णायुर्वलवर्धनम् ॥ १३० ॥
 पंचकासान् क्षयं श्वासं सहिध्मं विषमज्जरम् ।
 मेहगुल्मग्रहण्यशीहृद्रोगारुचिपीनसान् ॥ १३१ ॥
 अगस्तिविहितं धन्यमिदं श्रेष्ठं रसायनम् ।

दशमूलादिपुष्करातं पृथग्द्विपलप्रमाणं । यवानामाढकं चतुःषष्टिपला-
 नि । हरीतकीफलानामेकं शलं । एतत्सर्वं जलस्य पंचाढके पचेत् । यवस्वेदे
 सति तं कषायं पूतं गालितं तच्च स्विन्नमभयाशतं गुडतुलां दत्त्वा तथा
 घृततैलपिप्पलीचूर्णानां प्रत्येकं कुडवं दत्त्वा पचेत् । सिद्धे शीते च लेहे
 माक्षिककुडवं दत्त्वा अतो लेह्याख्याद्रव्याद्रसायनात्सन्निभागपलद्वयमात्रं
 द्वे च हरीतक्यौ नित्यं खादेत् । तच्च भुक्तं वलीपलितं हन्यात् । वर्णादि-
 वर्धनं तथा पंचकासाद्दीनू हन्ति । अगस्त्येन महर्षिणा निर्मितमेतद्रसायनं
 धन्यं श्रेष्ठं । अत्र च तैलघृतमधूनां समांशानामप्यविरोधः । पाकाच्छ-
 त्तयंतरोत्पत्तेः ।

दशमूलं बलां मूर्वा हरिद्वे पिप्पलीद्वयम् ॥ १३२ ॥
 पाठाश्वगंधापामार्गस्वगुप्तातिविषामृतम् ।
 बालबिल्वं तृट्टदंतीमूलं पत्रं च चित्रकात् ॥ १३३ ॥
 पयस्यां कुटजं हिंखां पुष्पं सारं च बीजकात् ।
 बोटस्थितिर्भज्ज्वातविकंकतशतावरी ॥ १३४ ॥
 पूतीकर्जशम्याकचंद्रलेखासहाचरम् ।
 सौभ्रांजनकनिवत्वगिक्षुरं च पलांशकम् ॥ १३५ ॥
 पथ्यासहस्रं सशतं यवानां चाढकद्वयम् ।
 पचेदष्टगुणे तोये यवस्वेदेऽवतारयेत् ॥ १३६ ॥

पूते क्षिपेत्समथ्ये च तत्र जीर्णगुडातुलाम् ।
 तैलाज्यधात्रीरसतः प्रस्थं प्रस्थं ततः पुनः ॥ १३७ ॥
 अधिश्रयेन्मृदावग्नौ दर्वीलेपेवतार्य च ।
 शीते प्रस्थद्वयं क्षौद्रात्पिप्पलीकुडवं क्षिपेत् ॥ १३८ ॥
 चूर्णीकृतं त्रिजाताच्च त्रिपलं निखनेत्ततः ।
 धान्ये पुराणकुंभस्थं मासं खादेच्च पूर्ववत् ॥ १३९ ॥
 रसायनं वसिष्ठोक्तमेतत्पूर्वगुणाधिकम् ।
 स्वस्थानां निःपरीहारं सर्वर्तुषु च शस्यते ॥ १४० ॥

दशमूलादि इक्षुरकांतं पलप्रमाणं । बोटोऽलंबुसा । स्थविरं शैलीयं ।
 चंद्ररेखा बाकुची । हरीतकीनमैकादशशतानि । यवानामाढकौ द्वौ ।
 अष्टगुणे जले पचेत् । यवस्वेदे सति चावतारयेत् । तस्मिन् काथे पूते
 पथ्यासहितां पुराणगुडातुलां । तैलादीनां पृथक् पृथक् प्रस्थं क्षिपेत् ।
 ततोऽनंतरं पुनः पचेन्मृदौ वन्हौ दर्वीलेपे सत्यवतार्य शीते सति प्रस्थद्वयं
 क्षौद्रात्पिप्पलीनां चतुष्पलं चूर्णितं त्रिजाताच्च त्रिपलं क्षिपेत् । ततोऽनंतरं
 पुराणकुंभस्थं घृतलूठस्थं धान्यमध्ये मासं निखनेत् । मासादूर्ध्वं पूर्ववत्
 खादेत् । एतद्रसायनं वसिष्ठेन कथितं । अगस्त्यलेहाद्रुणैरधिकं स्वस्थानां
 निःपरीहारं सर्वर्तुष्विष्यते तंत्रकृद्भिरिति शेषः ।

पालिकं सैधवं शूंठी द्वे च सौवर्चलात्पले ।
 कुडवांशानि वृक्षाम्लं दाडिमं पत्रमार्जकं ॥ १४१ ॥
 एकैकां मरिचाजाज्योर्धान्यकाद्वे झुतुर्थिके ।
 शर्करायाः पलान्यत्र दश द्वे च प्रदापयेत् ॥ १४२ ॥
 कृत्वा चूर्णमतोमात्रामन्नपानेषु दापयेत् ।
 रुच्यं तद्दीपनं बल्यं पार्श्वार्तिश्वासकासजित् ॥ १४३ ॥

सैधवं लवणं पलप्रमाणं । शूंठीपलप्रमाणा । पालिकामिति पलं परिमाणमस्येति ठक् । पालीकं पालिकीचेति नपुंसकमनपुंसकेनेत्येकशेषः । सौवर्च

ललवणाच्च द्वे पले कुडवप्रमाणानि वृक्षाम्लादीनि । आर्जककुबेरकं तस्मात्पत्रं ।
 एकामेकां मरिचाजाज्योश्चतुर्थिकां पलसंज्ञकां धान्यकाद् द्वे चतुर्थिकेशर्करा-
 पलानि च द्वादशात्र देयानि । तथा च मुनिः । पालिकं सैधवं शुंठीमित्या-
 रभ्य यावच्छर्करायाः पलान्यत्र दशद्वे च प्रदापयेत् कृत्वा चूर्णमतोमात्रा-
 मित्यादि । तस्मादत्राप्ययं ग्रंथो निर्दिष्टो बोध्यः । प्रमादाच्च केचिन्न
 पठन्ति । अयं चात्रैवं वृक्तिरुच्यते । दीपनमित्यादि शर्करामंतरेण तु रु-
 च्यत्वमस्य कथमिवोपपद्यते । तस्माद्युक्तोत्र शर्कराप्रयोग इति । एतच्चूर्णं
 कृत्वा अतोस्माच्चूर्णान्मात्रां यथोचितामन्नपानेषु दापयेद्द्वैद्य इति शेषः ।
 एतच्चूर्णं रुच्यं दीपनं बल्यं पार्श्वार्थातिजित् ।

एकां षोडशिकां धान्याद् द्वे द्वे चाऽजाजीदीप्यकात् ।

ताभ्यां दाडिमवृक्षाम्लैर्द्विद्विसौवर्चलात्पलम् ॥ १४४ ॥

शुंठ्याः कर्षं दधित्थस्य मध्यात्पंच पलानि च ।

तच्चूर्णं षोडशपलैः शर्कराया विमिश्रयेत् ॥ १४५ ॥

खांडवोयं प्रदेयः स्यादन्नपानेषु पूर्ववत् ।

धान्यकादेकां षोडशिकां कर्षसंज्ञां । अजाजीदीप्यकाद् द्वे द्वे षोड-
 शिके ताभ्यामजाजीदीप्यकाभ्यां मिश्रिताभ्यां सकाशाद् दाडिमवृक्षाम्लै-
 र्द्विद्विः प्रत्येकं चतस्रः षोडशिका इत्यर्थः । एवमष्टौ कर्षादाडिमस्य अष्टौ
 वृक्षाम्लस्य । तथा सौवर्चलात् पलं शुंठ्याः कर्षं कपित्थस्य मज्जतः । पंच-
 पलानि । तदेव चूर्णं शर्करायाः षोडशपलैः सम्मेलयेत् । अयं खांडवोन्न-
 पानेषु पूर्ववत् प्रदेयः स्यात् । अर्हाथैकृत्यः केचित् षोडशीकां पलमित्याहुः ।

विधिश्च यक्ष्मूविहितो यथावस्थं क्षते हितः ॥ १४६ ॥

क्षते चावस्थान्नाशयक्ष्मणि यो विहितो विधिः स हितः ।

निवृत्ते क्षतदोषे तु कफे वृद्धे उरः शिरः ।

दाल्यते कासिनो यस्य स धूमानापिबेदिमान् ॥ १४७ ॥

क्षतदोषे च निवृत्ते शांतिं सति कफे वृद्धे यस्य कासवतः पुंस उरःशिर-
 श्च दाल्यते पाट्यत इव सकासी धूमानिमान्द्विमेदादीनां पिबेत् ।

द्विमेदाद्विबलायष्टीकल्कैः क्षौमे सुभाविते ।

वर्त्ति कृत्वा पिबेद्धूमं जीवनीयवृतानुपः ॥ १४६ ॥

द्विमेदादिभिः कल्कैः क्षौमे सुभाविते वर्त्ति कृत्वा धूमं पिबेत् । जीवनी-
याख्यं घृतमनु पश्चात् पिबेत् ।

मनःशिलापैलाशाजगंधात्वक्क्षीरीनागरैः ।

तद्वदेवाऽनुपानं तु शर्करेक्षुगुडोदकम् ॥ १४७ ॥

मनःशिलादिभिस्तद्वदेवं द्विमेदादिभिर्यथा धूमं पिबेत् । अनु शर्करोदक-
मिक्षुरसं गुडोदकं वा पिबेत् । उदकसाद्ययादिक्षुरसोपीक्षूदकशब्देन
गृह्यते । -

पिष्ट्वा मनःशिलां तुल्यामार्द्रया वटशृंगया ।

ससर्पिष्कं पिबेद्धूमं तित्तिरिप्रतिभोजनम् ॥ १४८ ॥

मनःशिलामार्द्रया वटशृंगया तुल्यां पिष्ट्वा सह सर्पिषा धूमं सतित्तिरि-
प्रतिभोजितं पिबेत् ।

क्षयजे बृंहणं पूर्वं कुर्यादग्नेश्च वर्धनम् ।

बहुदोषाय सस्नेहं मृदु दद्याद्विरेचनम् ॥ १४९ ॥

क्षयजे कासे पूर्वोक्तं बृंहणं कुर्यादग्निसंदीपनं च । बहुदोषाय प्रभूतदो-
षाय क्षयकासिने स्नेहेन सह मृदुविरेचनं दद्यात् । तदेवाह ।

शम्याकेन तृवृतया मृद्वीकारसयुक्तया ।

तिल्वकस्य कषायेण विदारीस्वरसेन च ॥ १५० ॥

सर्पिः सिद्धं पिबेद्युक्त्या क्षीणदेहो विशोधनम् ।

शम्याकेनाथवा तृवृतया द्राक्षारसयुक्त्या तिल्वकस्य कषायेण विदारी-
स्वरसेन च सर्पिः सिद्धं युक्त्या देशकालादिवलेन क्षीणदेहो विशो-
धनं पिबेत् ।

पित्ते कफे धातुषु च क्षीणेषु क्षयकासवान् ॥ १९१ ॥

घृतं कर्कटकीक्षीरद्विवलासाधितं पिबेत् ।

पित्ते क्षीणे कफादिषु च क्षीणेषु क्षयकासी कर्कटक्यादि पक्वं घृतं पिबेत् ।

विदारीभिः कदंबैर्वा तालसस्यैश्च साधिन्नम् ॥ १९२ ॥

घृतं मयश्च भूत्रस्य वैवर्ण्यैः कृच्छ्रनिर्गमे ।

विदारीभिरिति बहुवचनं क्षीरविदार्यादिव्यक्तिविशेषाणां ग्रहणार्थं ।
एवं कदंबैरित्यत्रापि धाराकदंबादिग्रहणार्थं । जांतौ बहुवचनमित्यन्ये ।
तालसस्यैस्तालफलैर्वा साधितं घृतं पयो वा पिबेत् । भूत्रस्य वैवर्ण्यैः कृ-
च्छ्रनिर्गमे सति ।

शूने सवेदने मेद्रे पायौ सश्रोणिबंधने ॥ १९३ ॥

घृतमेडेन लघुनाऽनुवास्यो मिश्रकेण वा ।

तथा मेद्रे शूने सवेदने पायौ श्रोण्यां बंधने चैवंविधे सति नरो
लघुना घृतमंडेनानुवास्यः । मिश्रकेण वा घृततैलेनानुवास्यः ।

जांगलैः प्रतिभुक्तस्य वर्तकाद्याबिलेशयाः ॥ १९४ ॥

क्रमशः प्रसहास्तद्वत्प्रयोज्याः पिशिताशिनः ।

औष्ण्यात्प्रमाथिभावाच्च स्रोतोभ्यश्चावयंति ते ॥ १९५ ॥

कफं शुद्धैश्च तैः पुष्टिं कुर्यात्सम्यग् वहन् रसः ।

अनुवासनानंतरं जांगलैर्मसैर्हरिणैणाजादिभिः । तदभावात्तत्सदृशै-
रपि । प्रतिभुक्तस्यानंतरं तथैव पिशिताशिनः प्रसहा द्वीपिव्याघ्रादयः प्रयो-
ज्याः । नानुवासिकमात्रस्य जांगलमांसप्रतिभुक्तस्यैव प्रसहाः पिशिताशि-
नश्च योज्याः । अग्निमाद्यभयात् । ते प्रसहाः प्रमाथिभावात्तथौष्ण्यात्कफोपलि-
प्तेभ्यः स्रोतोभ्यः कफं च्यावयंति । प्रमाथिद्रव्यलक्षणं च खारणादे गदितं ।
तथा । स्नेहमांसं दोषलिप्तानि प्रमथ्य विवृणोति यत् । प्रविश्य सौक्ष्म्यात्तै-
द्व्याच्च तत्प्रमाथीति संज्ञितं । तैश्च स्रोतोभिः शुद्धैः सम्यग्वहन् रसः पुष्टिं
कुर्यात् ।

चविकात्रिफलाभांगीदशमूलैः सचित्रकैः ॥ १५६ ॥

कुलत्थपिप्पलीमूलपाठाकोलयवैर्जले ।

शृतैर्नागरदुस्पर्शापिप्पलीशठिपौष्करैः ॥ १५७ ॥

पिष्टैः कर्कटशृंग्या च समैः सर्पिर्विपाचयेत् ।

सिद्धेस्मिश्रूर्णतौ क्षारौ द्वौ पंचलवणानि च ॥ १५८ ॥

दत्त्वा युक्त्या पिबेन्मात्रां क्षयकासनिपीडितः ।

चविकादिभिर्जले सृवैर्नागरादिभिः पिष्टैः समैः सर्पिर्विपाचयेत् ।
सिद्धेऽस्मिन् घृते क्षारौ द्वौ पंचसैववादीनि लवणानि च दत्त्वा मात्रां प्रकृत-
त्वात् घृतस्य पिबेत्कफकासार्तः पुरुषः ।

कासमर्दाभयामुस्तापाठाकटुफलनागरैः ॥ १५९ ॥

पिप्पल्या कटुरोहिण्या काश्मर्या स्त्रुरसेन च ।

अक्षमात्रैर्घृतप्रस्थं क्षीरद्राक्षारसाढके ॥ १६० ॥

पचेच्छोषज्वरछीहसर्वकासहरं शिवम् ।

काशमर्दादिभिरक्षप्रमाणैः क्षीरद्राक्षारसयोर्मिश्रितयोराढकयोरसाढके
घृतप्रस्थं पचेत् । शोषादिहरं शिवं चारोग्यकरं ।

वृषव्याघ्रीगुडूचीनां पत्रमूलफलांकुरात् ॥ १६१ ॥

रसकल्कैर्घृतं पक्वं हन्ति कासज्वरारुचीः ।

वृषादीनां मल्येकं पत्रमूलफलांकुरान् रसकल्कैः पक्वं घृतं कासादीन्हरति ।

द्विगुणे दाडिमरसे सिद्धं वा व्योषसंयुतम् ॥ १६२ ॥

पिबेदुपरिभुक्तस्य यवक्षारं घृतं नरैः । युतं

पिप्पलीगुडसिद्धं वा छागक्षीरयुतं घृतम् ॥ १६३ ॥

अथवा दाडिमस्वरसे द्विगुणे व्योषकल्कसंयुतं सिद्धं घृतं भुक्त्वाहार-
स्योपरि यवक्षारयुतं पिबेत् । पिप्पलीगुडाभ्यां वा चतुर्गुणे घृते घृताच्चतुर्गुणे
जले घृतसमे छागक्षीर इति पक्वं पिबेत् ।

एतान्यग्निविवृद्धचर्षं सर्पिषि क्षयकासिनाम् ।

स्युर्दोषवद्धः कंठोरः स्रोतसां च विशुद्धये ॥ १६४ ॥

एतानि पूर्वोक्तानि चव्यादिभिर्विपकानि घृतान्यग्निवर्धनानि क्षयका-
सिनां स्युः । दोषोपलिप्तकंठोरस्रोतसां च विशुद्धये स्युः ।

प्रस्थोन्मिते यवकाथे विंशतिर्विजयाः पचेत् ।

स्विन्ना मृदित्वा तास्तस्मिन्पुराणात्पट्पलं गुडात् ॥ १६५ ॥

पिप्पल्या द्विपलं कर्षं मनोव्हाया रसांजनात् ।

दत्त्वाद्धार्क्षं पचेद्भूयः स लेहः श्वासकासनुत् ॥ १६६ ॥

यवकाथे प्रस्थप्रमाणे हरीतकीर्विंशति पचेत् । स्विन्नास्ताहरीतकास्त-
स्मिन् यवकाथे मृदित्वा पुराणाद् गुडात् पट्पलं पिप्पल्या द्विपलं कर्षं
मनःशिलाया रसांजनादर्धकर्षं दत्त्वा अस्मिन्काथे पुनः पचेत् । स लेहः
श्वासकासजित् ।

श्वाविधां सूचयो दग्धाः सघृतक्षौद्रशर्कराः ।

श्वासकासहरा बर्हिपादौ वा मधुसर्पिषा ॥ १६७ ॥

एरंडपत्रक्षारं वा व्योषतैलगुडान्वितम् ।

लेहयेत् क्षारमेवं वा सुरसैरंडपत्रजम् ॥ १६८ ॥

लिह्यात् त्र्यूषणचूर्णं वा पुराणगुडसर्पिषा ।

पद्मकं त्रिफलाव्योषं विडंगं देवदारु च ॥ १६९ ॥

बलारात्ना च त्र्यचूर्णं समस्तं समशर्करम् ।

खादेन्मधुघृताभ्यां च लिह्यात्कासहरम् परम् ॥ १७० ॥

तद्वन्मरिचचूर्णं वा सघृतक्षौद्रशर्करम् ।

श्वाविधां संबंधिभ्यः सूचयो दग्धा घृतक्षौद्रशर्करान्विताः श्वासकास-
हराः । बर्हिणो मयूरस्य वा पादौ दग्धौ मधुसर्पिषा सह श्वासकासहरो ।
अथवा एरंडपत्रस्य क्षारं व्योषतैलगुडयुतं लेहयेत् । एवं पूर्वोक्तेन प्रकारेण

सुरसैरंडपत्रजं क्षारं व्योषतैलगुडान्वितं लेहयेत् । अथवा त्र्युषणचूर्णं
पुराणगुडसर्पिषा लिह्यात् । पद्मकादीनां समस्तं चूर्णं समशर्करं । पद्मकादी-
नां चूर्णमेकतः । एकतः शर्कराचूर्णं । तदुभयं संयोज्य खादेद्भक्षयेत् । अथवा
समशर्करमेव मधुघृताभ्यां मिश्रयित्वा लिह्यात् । तथैव मरिचचूर्णं घृतक्षौद्र-
शर्करायुतं खादेद्वा लिह्यात् ।

पथ्याशुंठीघनगुडैर्गुटिकां धारयेन्मुखे ॥ १७१ ॥

सर्वेषु श्वासकासेषु केवलं वा विभीतकम् ।

पथ्याशुंठीघनगुडैर्गुटिकां मुखे धारयेत्सर्वेष्वेव श्वासकासेषु केवलं वा
विभीतकं मुखे धारयेदिति योज्यं ।

पत्रकलकं घृतभृष्टं तिल्वकस्य सशर्करम् ॥ १७२ ॥

पेया वोत्कारिका च्छर्दिदृष्टकासामातिसारभुत् ।

पत्रकलकं तिल्वकस्य घृते भृष्टं सशर्करं छर्दिदृष्टादिजित् । पेया वा
पत्रस्य कल्के सिद्धा तद्वत् । अथवोत्कारिका पत्रकलककृता छर्द्यादिजित् ।

कंटकारीरसे सिद्धो मुद्रयूषः सुसंस्कृतः ।

सगौरामलकः साम्लः सर्वकासभिषग्जितम् ॥ १७३ ॥

कंटकार्यः काथे मुद्रयूषः संस्कृतो हिंघुसैंधवादिना सह गौरामलकैर्वर्त्त-
इति सगौरामलकान्वितः । तथा सहाम्लैर्दाडिमादिभिर्वर्त्त इति साम्लः ।
सुसंस्कृत आर्द्रकनागरघृतादिभिः शोभनं कृत्वा संस्कृत इत्युक्तं । सर्वका-
सेषु भिषग्जितमौषधं ।

वातघ्नौषधानिःकाथे क्षीरं यूपान् रसानपि ।

वैष्किरान् प्रातुदान् बैलान् दापयेत्क्षयकासिने ॥ १७४ ॥

वातघ्नौषधानां निःकाथे सिद्धं क्षीरमथवा यूपान् रसांश्च विष्किरमांस-
जान् । प्रतुदजान् वा । तथा विलेषु भवा बैलाः प्राणिनस्तेषां रसान्
क्षयकासिने वैद्यो दापयेत् ।

क्षतकासे च ये धूमाः सानुपाना निर्दिशिताः ।

क्षयकासेऽपि ते योज्या वक्ष्यते यच्च यक्ष्मणि ॥ १७५ ॥

बृंहणं दीपनं चाग्नेः स्त्रोतसां च विशोधनम् ।

व्यत्यासात्क्षयकासिभ्यो बल्यं सर्वं प्रशस्यते ॥ १७६ ॥

क्षतकासे च ये धूमः द्विमेदेत्यादयः सानुपाना उक्ताः । ते च क्षयकासे-
पि योज्या यच्च यक्ष्मणि वक्ष्यते बृंहणमग्निदीपनं स्त्रोतोविशोधनं तच्च क्षय-
कासेषु योज्यम् । तथा क्षयकासिभ्यो व्यत्यासेन सर्वं चिकित्सितं बल्यं प्र-
शस्यते ।

सन्निपातोद्भवो घोरः क्षयकासो यतस्ततः ।

यथा दोषबलं तस्य सन्निपातहितं हितम् ॥ १७७ ॥

सन्निपातोद्भवः क्षयकासो घोरो दारुणो यतो भवति तस्माद् यथा दो-
षबलं तस्य यत्सन्निपाते हितं तदत्र हितमिति ॥

इति श्रीमृगांकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां
कासचिकित्सितं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

चतुर्थोऽध्यायः ।

कासचिकित्सितानंतरं श्वासहिध्माचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

संबंधोत्र निदान एवोक्तः ।

अथातः श्वासहिध्माचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

श्वासहिध्मा यतस्तुल्यहेत्वाद्याः साधनं ततः ॥ १ ॥

तुल्यमेव

यस्मात् श्वासहिध्मस्तुल्यहेत्वाद्या आदिग्रहणात्प्राग्रूपदयो गृह्यन्ते । नि-
दानेऽप्युक्तं । श्वासैकहेतुप्राग्रूपसंख्याप्रकृतिसंश्रया इति । ततस्तस्माद्देतोः
साधनं चिकित्सितं श्वासहिध्मायास्तुल्यमेव विहितं ।

तदात्तं च पूर्वं स्वेदैरुपाचरेत् ।

स्निग्धैर्लवणतैलाक्तं तैः खेषु ग्रथितः कफः ॥ २ ॥

सुलीनोऽपि विलीनोऽस्य कोष्ठं प्राप्तः सुनिर्हरः ।

स्रोतसां स्यान्मृदुत्वं च मारुतस्यानुलोमता ॥ ३ ॥

तदात्तं श्वासहिध्मातुरं पूर्वमुपक्रमेभ्यः सर्वैर्भ्योऽपि प्राक् स्वेदैरुपाचरेत् । किंभूतैः स्निग्धैर्न रूक्षैर्कृतकोपभयात् । किंभूतं । लवणान्वितेन तैलेनाभ्यक्तं । किमेवं सति स्यादित्याह । तैस्तैः स्वेदैः खेषु स्रोतःसु योऽस्य श्वासहिध्मावतो ग्रथितः पिंडितः कफः सुलीनोऽप्यतिशयेन श्लिष्टोऽतर्भूतो नीयते कर्तव्यतया विलीनोऽस्य कोष्ठं प्राप्तः सुनिर्हरः स्यात् । सुखेन निर्हन्तुं शक्यते । तथा स्रोतसां वायुस्तब्धानां मृदुत्वं च स्यात् । मारुतश्चानुलोमता स्वमार्गगामित्वं स्यात् ।

स्विन्नं च भोजयेदन्नं स्निग्धमानूपजै रसैः ।

दध्युत्तरेण वा दद्यात् ततोऽस्मै वमनं मृदु ॥ ४ ॥

विशेषात्कासवमथुहृद्गहस्वरसादिने । • •

पिप्पलीसैधवक्षौद्रयुक्तं वाताविरोधि यत् ॥ ५ ॥

स्विन्नं च संतमातुरं स्निग्धं शाल्यादिकं न रूक्षं यवादिजमनूपजैः सूकरादिमांसजै रसैः सह भोजयेत् । अथवा स्वेदानंतरमस्मै श्वासहिध्मावते दध्युत्तरेण दधिसारेण वमनं मृदु दद्यात् । विशेषेण कासादिवते वमनं दद्यात् । तच्च वमनं पिप्पलीसैधवक्षौद्रयुक्तं वातादिविरोधि वाते न करोति यत्तदद्यात् ।

निर्हते सुखमाप्नोति सकफे दुष्टविग्रहे ।

स्रोतःसु च विशुद्धेषु चरत्यविहतोऽनिलः ॥ ६ ॥

निर्हते कफेऽसौ श्वासहिध्मावान् सुखमश्नुते । रुमिवृत्तेः किंभूते कफे । दुष्टो विग्रहः शरीरं येन तस्मिन् । तथा स्रोतःसु विशुद्धेषूपलेपादिरहितेषु वायुरविहतो न केनचिद्गतिः स्रोतःसु चरति ।

ध्मानोदावर्त्ततमके मातुलिङ्गाम्लवेतसैः ।

हिङ्गुपीलुबिडैर्युक्तमन्नं स्यादनुलोमनम् ॥ ७ ॥

ससैधवं फलाम्लं वा कोष्णं दद्याद्विरेचनम् ।

ध्मानमानाहः । उदावर्तः शरुदादीनामप्रवृत्तिः । तमकश्वासविशेषः ।
ध्मानं चोदावर्त्तश्च तमेकश्च ध्मानोदावर्त्ततमकं तस्मिन्प्रकृतत्वात् तथावि-
धे हिध्माश्वासवति मातुलुङ्गाद्यैस्तथा हिङ्गुपीलुबिडैर्युक्तमन्नमनुलोमकारि
स्यात् । अथवा अस्यामवस्थायां सैधवेन सह फलाम्लं फलेन वातानुलो-
मनेन बीजपूरादिनाम्लमग्लीकृतं यथा कोष्णमीषदुष्णं विरेचनं दद्यात्
स्रोतःशुद्ध्यर्थं । किमेवं क्रियत इत्याह ।

एते हि कफसंरुद्धगतिप्राणप्रकोपजाः ॥ ८ ॥

तस्मात्तन्मार्गशुद्ध्यर्थमधूर्ध्वधःशोधनं हितम् ।

यस्मादेते हिध्माश्वासाः । कफेन संरुद्धा गतिर्यस्य स एवं कफसंरुद्ध-
गतिः प्राणः श्वासस्तस्य प्रकोपस्ततो जाताः । यत एवं तस्माद्वेतोस्त-
न्मार्गशुद्ध्यर्थं तस्य प्राणस्य वायोर्मार्गविशुद्धिनिमित्तमधूर्ध्वमधश्च शोधनं हितं ।
एतच्च दृष्टांतद्वारेण स्पष्टयति ।

उदीर्यते भृशतरं मार्गरोधाद्बहज्जलम् ॥ ९ ॥

यथानिलस्तथा तस्य मार्गमस्माद्विशोधयेत् ।

यथा मार्गस्य रोधाज्जलं बहु भृशतरं सुतरामुदीर्यते वृद्धिं याति ।
तथा अनिलः स्वभावतो बहन्मार्गरोधान्मार्गस्यावरणाद्भृशतरमुदीर्यते वृ-
द्धिं याति वायोर्मार्गमस्मात् यथोक्ताकारणाद्विशोधयेत् ।

अशांतौ कृतसंशुद्धेधूमैर्लीनं मलं हरेत् ॥ १० ॥

पूर्वस्यां क्रियायां कृतायामप्यशमे सति । कृतसंशुद्धेः श्वासहिध्मावि-
स्य लीनं सूक्ष्मस्रोतः श्लिष्टं मलं कफाख्यं धूमैर्वक्ष्यमाणैर्हरेत् ।

हरिद्रापत्रमेरंडमूलं द्राक्षां मनःशिलाम् ।
 सदेवदार्विलं मांसीं पिष्ट्वा वर्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ११ ॥
 तां घृताक्तां पिबेद्धूमं यवान्वा घृतसंयुतान् ।
 मधूच्छिष्टं सर्जरसं घृतं वा गुरु वागुरु ॥ १२ ॥
 चंदनं वा तथा शृंगं बालान्वा स्नाववा गवां ।
 ऋक्षगोधाकुरंगैश्च शृंगखुराणि व ॥ १३ ॥
 गुग्गुलुं वा मनोऽहं वा शालनिर्यासमेव वा ।
 शल्लकीं गुग्गुलुं लोहं पद्मकं वा घृतशुतम् ॥ १४ ॥

हरिद्रादीनि पिष्ट्वा जलेन वर्तिं प्रकल्पयेत् । तां वर्तिं घृताक्तां कृत्वा
 धूमं पिबेत्सामर्थ्यादमिषुष्टां । अथवा यवान् घृताक्तान् धूमं पिबेत् । मधू-
 च्छिष्टं सिक्थकं सर्जरसं घृतं वा एकीकृत्य धूमं पिबेत् । अथवा गुरुश्रेष्ठं
 अगुरु कृष्णागुरुधूमं पिबेत् । अथवा चंदनं । अथवा गवां शृंगं धूमं पिबेत् ।
 अथवा स्नावजान् गलकंबलजातान् बालान् रोमणां धूमं पिबेत् । ऋक्षादीनां
 चर्मादीनां वा धूमं पिबेत् । स्नाववा स्नायुर्वा गवाम् धूमं पिबेत् ।
 सामर्थ्यादमिषुष्टं । खुरशब्दस्यार्द्रवादित्वान्नपुंसकत्वं । गुग्गुलुं वा । अथवा
 मनःशिलां शालनिर्यासं धूमं वा पिबेत् । शल्लक्यादिघृतशुतं वा ।

अवश्यं स्वेदनीयानामस्वेद्यानामपि क्षणम् ।
 स्वेदयेत्ससिताक्षीरसुखोष्णस्नेहसेचनैः ॥ १५ ॥
 उत्कारिकोपनाहैश्च स्वेदाध्यायोक्तभेषजैः ।
 उरःकंठं च मृदुभिः सामे त्वामविधिं चरेत् ॥ १६ ॥

अवश्यं स्वेदनीयानां तथा स्वेदार्हाणामपि क्षणमुरः कंठं च मृदुभिः
 स्वेदैः स्वेदयेत् । कैः सशर्कराक्षीरैः सुखोष्णैः स्नेहसेचनैः । तैः स्वेदाध्याये
 यान्युक्तानि द्रव्याणि तत्कृतैरुत्कारिकोपनाहैश्च स्वेदयेत् । सामे च श्वासे
 हिध्मावति आमविधिं लघनपाचनादिकं चरेन्निरामीकरणाय ।

अतियोगोद्धतं वातं दृष्ट्वा पवननाशनैः ।
 क्षिप्तै रसाद्यैर्नात्युष्णैरभ्यंगैश्च शमं नयेत् ॥ १७ ॥

अतियोगाद्वमनविरेचयोर्नराणामुद्धतं वातं दृष्ट्वा पवननाशनैः स्निग्धै-
रसाख्यैर्मांसरसघृतक्षीरादिभिराहारैस्तथा किञ्चिदुष्णैरभ्यगैश्च शमं नयेत् ।

अनुक्लिष्टकफास्विन्नदुर्बलानां हि शोधनात् ।

वायुर्लब्धास्पदो मर्मसंशोष्याशु हरेदसून् ॥ १८ ॥

अनुक्लिष्टकफानामस्विन्नानां दुर्बलानां च हि शोधनद्वितोः पवनो लब्धास्प-
दः सन् व्यवस्थानाश्रयवशात्सादादितसामर्थ्योऽतएव लब्धास्पदः । शोषण-
स्वभावत्वाद् मर्महृदयाख्यं संशोष्य शीघ्रमसून् हरेत् । तस्मादेवंविधान्
हिध्माश्वासवतो न शोधयेत् । अतोऽन्यथाभूतांश्च शोधयेदित्यर्थादुक्तं भवति ।
तथा च तेषां संशोधनादारोग्यं संपद्यते । अनुक्लिष्टकफादीनां शोधनायो-
ग्यानां तर्हि किं कार्यमित्याह ।

कफयलेहस्नेहद्वैस्तेषां संशमयेदतः ।

यतो यस्मात्ते संशोधनायोग्यास्तस्मात्तेषां कषायादिभिः संशमयेच्छ्वांस-
हिध्मा इति शेषः ।

क्षीणक्षतार्तिसारासृक् पित्तदाहानुबंधजान् ॥ १९ ॥

मधुरस्निग्धशीताद्यैर्हिध्माश्वासानुपाचरेत् ।

क्षीणक्षतार्तिसारासृक् पित्तदाहानुबंधजान् मधुरस्निग्धशीताद्यैर्हिध्मा-
श्वासानुपाचरेत् ।

कुलत्थदशमूलानां काथे स्युर्जांगला रसाः ॥ २० ॥

यूषाश्च

कुलत्थदशमूलानां काथे जांगलरसा यूषाश्च स्युः ।

शिशुवार्ताककासघ्नवृषमूलकैः ।

पुल्लवैर्नैवकुलकवृहतीर्मातुलिङ्गैः ॥ २१ ॥

व्याघ्रीदुरालभाशृङ्गीविल्वमध्यत्रिकंटकैः ।

पेया च चित्रकाजाजीशृङ्गीसौवर्चलैः कृता ॥ २२ ॥

दशमूलेन वा कासश्वासहिध्मा रुजापहा ।

पेया च चित्रकादिभिः कृता अथवा दशमूलेन कृता सा च कासादिहरा ।

दशमूलशठीरास्त्राभाङ्गीबिल्वार्द्धिपुष्करैः । २३ ॥

कुलीरशृङ्गीचपलातामलक्यमृतौषधैः ।

पिबेत्कषायै जीर्णेस्मिन्पेयां तैरेव साक्षिताम् ॥ २४ ॥

दशमूलादिभिः कषायं पिबेत् । अस्मिन्कषाये परिणते तैरेव दशमूलादि-
भिः साधितां पेयां हिध्माश्वासी पिबेत् ।

शालीपष्टिकगोधूमयवमुद्रकुलत्थभुक् ।

कासहृद्ग्रहपार्श्वार्तिहिध्माश्वासप्रशतये ॥ २५ ॥

तथा शाल्यादिभुक् स्यात्कासादिशांत्यर्थं ।

सक्तून् वार्काकुरक्षीरभावितानां समाक्षिकान् ।

यवानां दशमूलादि निक्वाथलुलितान् पिबेत् ॥ २६ ॥

अथवा अर्काकुरक्षीरभावितानां यवानां संबन्धिनः सक्तून् समाक्षिकान्
दशमूलशठीरास्त्रादीनामनन्तरोक्तानां कथेनालोडितान्निर्यूहान्वितापिबेत् ।

अन्ने च योजयेत् क्षारं हिग्वाज्यविडदाडिमान् ।

सपौष्करशठीव्योषमातुलिंगाम्लवेतसान् ॥ २७ ॥

अन्न आहारे च क्षारादीन् योजयेत् ।

दशमूलस्य वा काथमथवा देवदारुणः ।

पिबेद्वा वारुणीमंडं हिध्माश्वासी पिपासितः ॥ २८ ॥

हिध्माश्वासवान् पिपासितो दशमूलस्य काथं देवदारुणां सथवा
वारुणीमंडं पिबेत् ।

पिप्पलीपिप्पलीमूलपथ्याजंतुघ्नचित्रकैः ।

कल्कितैर्लेपिते रूढे निक्षिपेद् घृतभाजने ॥ २९ ॥

तक्रं मासस्थितं तद्धि दीपनं श्वासकासजित् ।

पिप्पल्यादिभिः कल्कितैर्लेपिते घृतभाजने रूढे शुष्के तत्रां निक्षिपेत् ।
तच्च तक्रं मासस्थितं दीपनं श्वासकासजित् ।

पाठां मधुरसां दारुसरलं निशि संस्थितम् ॥ ३० ॥

सुरामंडेलपलवणं पिबेत्प्रसृतिसंमितम् ।

भाङ्गीशुंठचौ सुखांभोभिः क्षारं वा मरिचान्वितम् ॥ ३१ ॥

स्वकाथपिष्टां लुलितां बाष्पिकां पाययेत् वा ।

पाठादिकं सुरामंडे निशि स्थितं किञ्चिद्वर्णं प्रसृतिसंमितं पलद्वय-
मात्रं पिबेत् । अथवा भाङ्गीशुंठयाबुष्णांबुना पिबेत् । यवक्षारं मरिचयुग्मं
वा । बाष्पिकां हिङ्गुपत्रिकां हिङ्गुपत्रकाथेन पिष्टां तेनैवालोडितां वा पाययेत् ।

स्वरसः सप्तपर्णस्य पुष्पाणां वा शिरीषतः ॥ ३२ ॥

हिध्माश्वासे मधुकणायुक्तः पित्तकफानुगे ।

सप्तपर्णस्यायुग्मछदस्य स्वरसः शिरीषात् पुष्पाणां वा स्वरस एतौ
मधुकणायुतौ पित्तकफानुगे हिध्माश्वासे सति पाययेत् ।

उत्कारिकातुगाकृष्णामधूलीघृतनागरैः ॥ ३३ ॥

पित्तानुबंधे योक्तव्या पवने त्वनुबन्धिनि । चतुर्गुणांबुसिद्धं वा
वातसगुडनागरं
श्वाविच्छशामिषकणाघृतशल्यकशोणितैः ॥ ३४ ॥ वातपित्तैर्द्वयं
१ छदस्योत्तरं सप्तपर्णस्योत्तरं सप्तपर्णस्योत्तरं ॥ अत्र शोणितं दत्तं पेयं

पित्तानुबंधिनि हिध्माश्वासे तुगादिभिरुत्कारिका योज्या । मधूली

जलजा मधुयष्टी गोधूमविशेषो वा । पवने पुनरनुबंधिनि चतुर्गुणांबुसिद्धं

— वा पयच्छागं सगुडनागरं हिध्माश्वासे वातपित्तानुबंधिनि सति सुवर्च-
लारसादिभिः सिद्धं पयोनुशाल्योदनं भुक्त्वा पश्चात् क्षीरं पेयं । गव्यं छागं
वा देशसाल्यादिवशात् । अथवा चतुर्गुणांबुसिद्धं छागं क्षीरं सहगुडनागरं
पिबेत् ।

पिप्पलीमूलमधुकगुडगोश्वशकृद्रसान् ।

हिध्माभिस्पर्दकासघ्नान् लिह्यान् मधुघृतान्वितान् ॥ ३५ ॥

पिप्पलीमूलादीन्मधुघृतान्वितान् संमिश्र्य हिध्माभिष्यन्दकासघ्नान् लिह्यात् ।

गोग्रजाश्ववराहोष्ट्रखरमेषाजविड्सम् ।

समध्वैकैकशो लिह्याद्बहुश्लेष्माथवा पिबेत् ॥ ३६ ॥

चतुष्पाच्चर्मरोमास्थिखुरशृंगोद्भवा मषीम् ।

तथैव वाष्णिगंधाया लिह्यात् श्वासी कफोल्बणः ॥ ३७ ॥

शठी पुष्करधात्रीर्व पौष्करं वा कणान्वितम् ।

गैरीकांजनकृष्णां वा स्वरसं वा कपित्थजम् ॥ ३८ ॥

रसेन वा कपित्थस्य धात्रीसैधवपिप्पलीः ।

घृतक्षौद्रेण वा पथ्याविडंगोषणपिप्पलीः ॥ ३९ ॥

कोललाजामलद्राक्षापिप्पलीनागराणि वा ।

गुडतैलनिशाद्राक्षाकणारास्त्रोष्णानि वा ॥ ४० ॥

पिबेद्रसांबुमद्याम्लैर्लेहौषधरजांसि वा ।

गोग्रजादीनां शकृद्रसं बहुकफः समाक्षिकमेकैकशो लिह्यात् । अथवा पिबेत् । अथवा चतुष्पदां चर्मादिजां मषीं पिबेत् । श्वासी कफाधिकेऽश्व-
गंधायाश्च मषीं तद्वन्मधुना लिह्यात् । शठीपौष्करादीन्वा मधुना लिह्यात् ।
पौष्करं सकणं वा लिह्यात् । गैरीकादीन्वा लिह्यात् कपित्थजं स्वरसं वा ।
कपित्थस्वरसेन धात्र्यादीन् लिह्यात् । पथ्याविडंगादीन् घृतक्षौद्रेण वा लि-
ह्यात् । कोलादीन्वा पूर्ववलिह्यात् । गुडादीन्वा । अथवा लेह्यस्यागस्त्या-
देरौषधानां चूर्णानि मांसरसादिभिः पिबेत् ।

जीवंतीमुस्तसुरसत्वगेलाद्वयपौष्करम् ॥ ४१ ॥

चंडातामलकीलोहभाङ्गीनागरवालकम् ।

कर्कटाख्या शठी कृष्णा नागकेसरचोरकम् ॥ ४२ ॥

उपयुक्तं यथाकामं चूर्णं द्विगुणशर्करम् ।

पार्श्वरुग्ज्वरकासघ्नं हिध्माश्वासहरं परम् ॥ ४३ ॥

जीवंत्यादिकं चूर्णं भुक्तं पार्श्वरुगादिघ्नं सुष्ठु हिध्मादिहरं । लोहमगुरु ।

शठी तामलकी भाङ्गी चंडावालकपौष्करम् ।
शर्कराष्टगुणं चूर्णं हिध्माश्वासहरं परम् ॥ ४४ ॥

शठयादिकं चूर्णं पूर्वगुणं ।

तुल्यं गुडं नागरं च भक्षयेन्नावयेत वा ।
तुल्यं सगुडशुंठीं च भक्षयेन्नस्यं वा दद्यात् ।

लशुनस्य पलांडोर्वा मूलं गृज्जनकस्य वा ॥ ४५ ॥

चंदनाद्वारसं दद्यान्नारीक्षीरेण नावर्मम् ।

स्तन्येन मक्षिकाविष्टामलक्तकरसेन वा ॥ ४६ ॥

लशुनादीनां मूलं पिष्ट्वा नारीक्षीरेण पृथङ्नावनं च स्यात् । हिध्माश्वा-
सार्त्तीयं चंदनाद्वारसं नारीक्षीरेण सह नस्यं दद्यात् । मक्षिकाविष्टां स्त-
न्येन सह नस्यं दद्यात् । अलक्तकरसेन वा ।

कणासौवर्चलक्षारवयस्याहिगुचोरकैः ।

सकायस्थैर्धृतं मस्तु दशमूलरसे पचेत् ॥ ४७ ॥

तत्पिबेज्जीवनीयैर्वा लिह्यात्समधु साधितम् ।

कणादिभिः कल्कैर्मस्तु दशमूलरसे स्नेहपानविध्युक्तपरिभाषामा-
श्रित्य घृतं पत्त्वा हिध्माश्वासार्तः पिबेत् । जीवनीयैर्वा द्रव्यैः कल्कैर्धृतं
पत्त्वा समाक्षिकं लिह्यान्न पिबेत् । विषयभेदादेवं कार्यं । अथवा वस्तुस्वभा-
वादेकस्मिन्नपि विषये कणादिभिः पक्वं घृतं पीतं हिध्माश्वासार्तानामरोग्याय ।
जीवनीयैः पुनः कल्कैः पक्वं घृतं लीढं तेषामारोग्यायेति ।

तेजोवन्ध्या कुष्ठं पिप्पली कटुरोहिणी ॥ ४८ ॥

भूतिकं पौष्करं मूलं पलाशश्चित्रकः शठी ।

पटुद्वयं तामलकी जीवन्ती बिल्वपेशिका ॥ ४९ ॥

वचापत्रं च तालीसं कर्षाशैस्तैर्विपाचयेत् ।

हिगुपादैर्धृतप्रस्थं पीतमाशु निहन्ति तत् ॥ ५० ॥

शाखानिलाशीं ग्रहणी हिध्मा हृत्पार्श्ववेदनाः ।

तेजोवत्यादिभिः कल्कैः कर्षाशैर्हिगुपादैर्हिगुतः पादश्चतुर्थांशो येषां तैरेवंविधैर्घृतं पचेत् । तत्पीतं दुष्टकफावृतस्रोतसां प्रमाथितया तेषां विवृतत्वमुत्पादयन् शाखानिलादीन्हन्ति ।

अर्धांशेन पिबेत्सर्पिः क्षारेण पटुनाऽथवा ॥ ५१ ॥

धान्वंतरं वृषघृतं दाधिकं हपुषादि वा ।

धान्वंतरादिवृतस्यार्धांशेन क्षारेण । अथवा पटुना लवणैर्न वार्धांशेन सर्पिः पिबेत् । धान्वंतरं प्रमेहोक्तं । वृषघृतं रक्तपित्तोक्तं । दाधिकं गुल्मोक्तं । गुग्गुलुदिकमुदरोक्तं ।

शीतांबुसेकः सहसा त्रासविक्षेपभीशुचः ॥ ५२ ॥

हर्षेर्ष्योच्छ्वाससंरोधा हितं कीटैश्च दंशनम् ।

सहसा झटित्येवाज्ञातसेकस्यैव हिध्मश्वासात्तस्य शीतांबुना सेको हितः । त्रासश्चित्तस्योद्वेगकृत् कर्म । विक्षेपोऽवधूतनं । भीर्भयं । शुक्रशोकश्चेतसः संतापः । त्रासादयश्चतस्रस्तामसगुणोद्भवाः । ईर्ष्या असूयापरगुणासहिष्णुता रजोगुणादयः । तथा श्वासस्य रोधः । एते च सर्वे हिध्माश्वासात्तीय हिताः । तथा कीटैः पिपीलिकादिभिस्तस्मिन् दंशनं हितं । वातवेगविघाताय । एवं हिध्माश्वासानां विशेषेण चिकित्सामुक्ता सामान्येनाह ।

यत्किञ्चित्कफवातघ्नमुष्णं वातानुलोमनम् ।

तत्सेव्यं प्रायशो यच्च सुतरां मारुतापहम् ॥ ५३ ॥

यत्किञ्चिदाहारविहारौषधादिकं कफवातौ पृथक् सहितौ वा निहन्ति तत्कफवातघ्नं । तथोष्णं न शीतं कफवातघ्नं हि प्रायेणोष्णं भवति । उष्णमिति यदिह कृतं तदतिशयेनोष्णं नृत्वीषदुष्णमिति प्रतिपादनार्थं । तथा वातानुलोमनं कफवातघ्नत्वेनैव वातानुलोमकारित्वे लब्धे प्राध्यन्येन वातप्रतिपक्षेण स्निग्धेन यद्युक्तं तद्धिध्माश्वासात्तैः सेव्यं । किमित्येवं क्रियत इत्याह ।

सर्वेषां बृंहणे ह्यल्पः शक्यश्च प्रायशो भवेत् ।
 नात्यर्थं शमनेऽपायो भृशोऽशक्यश्च कर्षणे ॥ ५४ ॥
 शमनैर्बृंहणैश्चातो भूयिष्ठं तानुपाचरेत् ।

सर्वेषां हिध्माश्वासार्त्तानां हि यस्माद्बृंहणे विधीयमाने कदाचिदैववशाद्
 यो यो रोगाधिक्यमन्कुरोगप्रादुर्भावो वा भवेत् स प्रायशोऽल्पस्तथा शक्यः
 साधयितुं सुखसाध्यः । तथा तेषां शमने भेषजादौ क्रियमाणेऽपायो यदि दै-
 वात्स्यात् स नात्यर्थं नातिशयेन किं तर्हि मध्यमज्ञा वृत्त्या हिध्माश्वासशा-
 त्यर्थः । कर्षणे भिषजा क्रियमाणे यो रागो जायते स भृशो दुःसहोऽत एवा-
 शक्यः साधयितुं न शक्यते । यत एवं कर्षणे भृशोऽशक्यश्चापायो भवति ।
 अतोऽस्मात्कारणाद् हिध्माश्वासान् भूयिष्ठं बाहुल्येन शमनैर्भेषजाद्यैस्तथा बृ-
 हणैरुपाचरेत् । अधुना कासादीनां पंचानामप्येषां सामान्येन चिकित्सितं
 वक्तुमाह ।

कासश्वासक्षयछर्दिहिध्माश्चान्योन्यभेषजैः ॥ ५५ ॥

कासोक्तैर्भेषजैः श्वसिदीनुपाचरेत् । श्वासद्युक्तैः कासानुपाचरेत् । एवं
 परस्परं सर्वैर्यथोक्तैर्भेषजैः सर्वानेतानुपाचरेदिति ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां सर्वांगसुंदराख्यायां
 श्वासीहिध्माचिकित्सितं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

पञ्चमोऽध्यायः

श्वासीहिध्माचिकित्सितादनंतरं राजयक्ष्मचिकित्सितारंभः । यतः कास-
 श्वासक्षयादीनन्योन्यभेषजैरुपाचरेदित्युक्तं । क्षयश्च राजयक्ष्मास्तमादेतदा-
 रभ्यते ।

अथातो राजयक्ष्मादिचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

बलिनो बहुदोषस्य स्निग्धस्विन्नस्य शोधनम् ।

उर्ध्वाधो यक्ष्मिणः कुर्यात्सस्त्रेहं यन्नकर्शनम् ॥ १ ॥

बहुदोषस्य बलिनो राजयक्ष्मिण उर्ध्वाधः शोधनं वमनं विरेचनं च कुर्यात् । अस्निग्धस्विन्नस्य शोधनानर्हत्वात् स्निग्धस्विन्नग्रहणं त्वतिशयार्थं । किंभूतं शोधनम् ।

सस्त्रेहमीषत्स्निग्धं तथा यन्न कर्शनं देहस्य न क्षपणं । यक्ष्मिण इति द्वंद्वोपतापेत्यादिना इनिर्मन्वर्थीयः । तत्र वमनमाह ।

पयसा फलयुक्तेन मधुरेण रसेन वा ।

सर्पिष्मत्या यवाग्वा वा वमनद्रव्यसिद्धया ॥ २ ॥

वमेत्

पयसा क्षीरेण मदनफलान्वितेन राजयक्ष्मी वमेत् । एवं तेन वमनं कार्यं मधुरेण वा मांसरसेन मदनफलयुक्तेन वमेत् । अथवा यवाग्वा घृतवत्या तथा वमनद्रव्येण मदनफलादिना सिद्धया वमेत् ।

विरेचनं दद्यात्तृवृत्त्यमानुषद्वयम् ।

शर्करामधुसर्पिर्भिः पयसा तर्पणेन वा ॥ ३ ॥

द्राक्षाविदारीकाश्मर्यमांसानां वा रसैर्युतान् ।

तृवृतादीनेकैकशः शर्करामधुसर्पिर्युतान् विरेचनं दद्यात् । अथवा पयसा तृवृतादीन् दद्यात् । तर्पणेन वा सह तृवृतादीन् विरेचनं दद्यात् । रसैरिति बहुवचननिर्देशाद् द्राक्षादीनां पृथग्रसैरिति बोध्यम् ।

शुद्धकोष्ठस्य युंजीत विधिं बृंहणदीपनम् ॥ ४ ॥

हृद्यानि चान्नपानानि वातघ्नानि लघूनि च ।

शालिषष्टिकगोधूमयवमुद्रं स्मोषितम् ॥ ५ ॥

शुद्धकोष्ठस्य सतो यक्ष्मिणे बृंहणं दीपनं च विधिं प्रयुंजीत । तथा अन्नपानानि हृद्यानि हृदयाय प्रियाणि तथा वातघ्नानि लघूनि च युंजीत ।

बाहुल्येनैतदुक्तं । तथा चाह । शालिषष्टिकगोभूमयवमुद्रामिति । तथा शाल्या-
दिकं वर्षोषितं युंजीत ।

आजं क्षीरं घृतं मांसं क्रव्यान्मांसं च शोषजित् ।

आजं क्षीरं घृतं मांसं तथा क्रव्यान्मांसं च क्षयजित् ।

काकोलूककैट्ठीपिगवाश्वनकुलोरगम् ॥ ६ ॥

गृध्रभासखरोष्ट्रं च हितं छद्मोपसंहितम् ।

ज्ञातं जुगुप्सितं तद्धि छर्दिषे न बलैर्जसे ॥ ७ ॥

काकोलूकादिकमेतन्मांसं हितम् । किं भूतं छद्मना उपसंहितम् ।
काकादयस्तिक्ष्णिर्यादि शब्देन देया इत्यर्थः । किमित्येवं क्रियते इत्यहि ।
यस्मात्तज्जुगुप्सितं ज्ञातं सुच्छर्दिषे संपद्यते । न बलाय नवौजसे ।

मृगाद्याः पित्तकफयोः पवने प्रसहादयः ।

वेसवारीकृताः पथ्या रसादिषु च कल्पिताः ॥ ८ ॥

भृष्टाः सर्पपतैलेन सर्पिषा वा यथायथम् ।

रसिका मृदवः स्निग्धाः मृदुद्रव्याभिसंस्कृताः ॥ ९ ॥

हितामौलककौलत्थास्तद्व्यूषाश्च साधिताः ।

मृगाद्या मृगविष्किरप्रतुदाः पित्तकफयोर्हिताः । वाते प्रसहा महामृग-
श्वरादयो हिताः । किंभूताः वेसवारीकृताः पिष्टाः पथ्याः । तथा रसादयो
मांसरसादयः कल्पिताः । तथा सर्पपतैलेन भृष्टाः । सर्पिषा वा देशकाला-
द्यपेक्षया यथायथं भृष्टाः । तथा रसिकाः प्रशस्तरसवन्तः । प्रशंसायां ह्येष
मन्वर्थायः । मृदवो तीक्ष्णाः । तथा स्निग्धाः सैन्धवादिभिः कृतसंस्कारा
हिताः । तद्वत्तैर्धै मूलकादिकृता यूषाः ।

सपिप्पलीकं सयवं सकुलत्थं सनागरम् ॥ १० ॥

सदाडिमं सामलकं स्निग्धमाजं रसं पिबेत् ।

तेन षड्विनिवर्त्तते विकाराः पीनसादयः ॥ ११ ॥

पिप्पल्यादिभिः संकृतमात्रं मांसरसं घृतादिस्नेहेन स्निग्धं पिबेदित्यत्र
मांसानामवश्यं स्निग्धत्वेऽपि स्निग्धग्रहणमेषां घृतादिस्नेहेन स्निग्धत्वं कार्य-
मिति प्रतिपादयति । तेन रसेन पीतेन सप्तविकाराः पीनसादयः पीनसश्चा
सकासकाशांसमूर्ध्वस्वरुजोरुचिरिति शाम्यन्ति ।

पिबेच्च सुरां मद्यं जीर्णं स्रोतोविशोधनम् ।

पित्तादिषु विशेषेण मध्वरिष्ठाः पञ्चमूलैः ॥ १२ ॥

सिद्धं वा पञ्चमूलेन तामलक्याथवा जलम् ।

पर्णिनीभिश्चतसृभिर्धान्यनागरकेण वा ॥ १३ ॥

कल्पयेच्चानुकूलोऽस्य तेनान्नं शुचियन्नवान् ।

अतितरां पुराणं च मद्यं जीर्णं स्रोतोविशुद्धिकरं पिबेत् । पित्तादिषु
पित्तकफवातेषु यथायुक्त्या मध्वादीन् विस्लेष्य पिबेत् । अथवा पञ्चमूलेन
ऋस्वेन सिद्धं जलं पिबेत् । तामलक्या वा जलं पर्णिनीभिश्चतसृभिर्वा
जलं पक्वं पिबेत् । धान्यकनागराभ्यां वा शृतं पिबेत् । अस्य च यद्विम-
णोऽनुकूलो यन्नवान् परिचारकोऽन्नं शुचि तेन पञ्चमूलजलेन कल्पयेत् ।
अनुकूलादिग्रहणमत्रातिशयार्थम् ।

दशमूलेन पयसा सिद्धं मांसरसेन वा । १४ ॥

बलागर्भं घृतं योज्यं क्रव्यान्मांसरसेन वा ।

सक्षौद्रं पयसा सिद्धं सर्पिर्दशगुणेन वा ॥ १५ ॥

दशमूलकाथेन तथा पयसा अथवा मांसरसेन बलाकलेन घृतं साधितं
योज्यम् । क्रव्यान्मांसरसेन वा बलागर्भं पक्वं घृतं योज्यम् । क्षीरेण वा दश-
गुणे जलं बलागर्भं सिद्धं घृतं सक्षौद्रं योज्यम् ।

जीवन्तीमधुकं द्राक्षां फलानि कुटजस्य च ।

पुष्कराद्वं षठीं कृष्णां व्याघ्रीं गोक्षुरकं बलाम् ॥ १६ ॥

नीलोत्पलं तामलकीं त्रायमाणां दुरालभाम् ।

कल्कीकृत्य घृतं पक्वं रोगराजहरं परम् ॥ १७ ॥

जीवंत्यादीन् कल्कीकृत्य घृतं चतुर्गुणे जले पक्वं रोगराजहरं परं ।

घृतं खर्जूरमृद्धीकामधुकैः सपरूपकैः ।

सपिप्पलीकं वैस्वर्यकासश्वासज्वरापहम् ॥ १८ ॥

कल्कीकृत्य पक्वमित्यनुवर्त्तते । खर्जूरादिभिः कल्कीकृत्य घृतं पक्वं
पिप्पलीचूर्णेन युक्तं वैस्वर्यादिहरम् ।

दशमूलसृतात्क्षीरात्सर्पिर्यदुदियान्नवम् ।

सपिप्पलीकं सक्षौद्रं तत्परं स्वरबोधनम् ॥ १९ ॥

शिरः पार्श्वासशूलघ्नं कासश्वासज्वरापहम् ।

पंचभिः पंचमूलैर्वा शृताद्यदुदियाद् घृतं ॥ २० ॥

दशमूलकथितात्क्षीरात्सर्पिर्यदुदियाद् द्रच्छेत्तत्प्रत्यग्रम् पिप्पलीक्षौद्रान्वि-
तमतिशयेन स्वरबोधनं शिरः पार्श्वासशूलघ्नं कासादिहरम् । अथवा
पंचभिः पंचमूलैः सृतात्क्षीरात्तु यदुद्वेद् घृतं तत्पूर्वगुणम् ।

पंचानां पंचमूलानां रसे क्षीरचतुर्गुणे ।

सिद्धं सर्पिर्जयत्येतद्यक्षिणः सप्तकं बलम् ॥ २१ ॥

पंचानां पंचमूलानां रसे क्षीरचतुर्गुणे पक्वमेतद्यक्षिणः सप्तकं बलम् ।
पीनसादिकमेतद्घृतं जयेत् ।

पंचकोलयवक्षारषट्पलेन पचेद् घृतम् ।

प्रस्थोन्मितं तुल्यपयः श्रोतसां तद्विशोधनम् ॥ २२ ॥

गुल्मज्वरदरष्टीहग्रहणीपांडुपीनसान् ॥

श्वासकासाग्निसदनश्वयथूध्वानिलान् जयेत् ॥ २३ ॥

पंचकोलादिना षट्पलेन कल्केन घृतप्रस्थं तुल्यक्षीरं पचेत् । तत्स्रो-
तसां विशोधनं स्यात् । अत्र चानुक्तमपि जलं स्नेहाच्चतुर्गुणं त्रिगुणं वा देयं
पूर्वोक्तन्यायात् । तथा गुल्मादीन् जयेत् ।

रास्त्रावलागोक्षुरकस्थिरावर्षाभुवारिणि ।

जीवती पिप्पलीगर्भं सक्षीरं शोषजिद् घृतम् ॥ २४ ॥

रास्त्रादिकथे जीवती पिप्पलीकल्कं क्षीरपक्वं सहितं घृतं शोषजित् ।

अश्वगंधासृतात्क्षीराद्घृतं च ससितापयः ।

अश्वगंधया सृतात्क्षीरादुद्धृतं घृतं शर्कराक्षीरयुतं पूर्वोक्तगुणं ।

साधारणामिषतुलां तोयद्रोणद्वये पचेत् ॥ २५ ॥

तेनाष्टभागशेषेण जीवनीयैः पलोन्मितैः ।

साधयेत्सर्पिषः प्रस्थं वातपित्तामयापहम् ॥ २६ ॥

मांससर्पिरिदं पीतं युक्तं मांसरसेन वा ।

कासश्वासस्वरभ्रंशशोषहृत्पार्श्वशूलजित् ॥ २७ ॥

साधारणस्य बिलेशयप्रसहानां मांसस्य तुलां पलशतं जलद्रोणद्वये पचेत् । तेनाष्टभागशेषेण काथेन जीवनीयैः पालिकैः सर्पिषः प्रस्थं पचेत् । मांससर्पिः संज्ञमेतत् केवलं पीतं मांसरसेन वा युक्तं पीतं वातपित्तघ्नं कासादिजित् ।

एलाजमोदात्रिफलासौराष्ट्रीव्योषचित्रकान् ।

सारानरिष्टगायत्रीशालबीजकसंभवान् ॥ २८ ॥

भल्लातकं विडंगं च पृथगष्टपलोन्मितम् ।

सलिले षोडशगुणे षोडशांशस्थिते पचेत् ॥ २९ ॥

पुनस्तेन घृतप्रस्थं सिद्धे चास्मिन्पलानि षट् ।

तवक्षीर्याः क्षिपेन्विंशत्सिताया द्विगुणं मेहु ॥ ३० ॥

घृतात्रिजातात्रिपलं ततो लीढं खजाहतम् ।

पयोनुपानं तत्प्राहे रसायनमयंत्रणम् ॥ ३१ ॥

मेध्यं चक्षुष्यमायुष्यं दीपनं हंति चाचिरात् ।

मेहगुल्मक्षयव्याधिपांडुरोगभगंदरान् ॥ ३२ ॥

एलादिप्रत्येकमष्टपलप्रमाणं षोडशगुणे जले षोडशांशस्थितं षोडशा-
वशेषितं यथा स्यात्तथा पचेत् । तेन क्वाथेन पुनर्घृतप्रस्थं पचेत् । सिद्धे चा-
स्मिन्घृते तुगाक्षीर्याः पलानि षट् सितायास्त्रिशत्पलानि माक्षिकं घृताद्
द्विगुणं प्रस्थौ द्वावित्यर्थः । त्रिजातकात् पलत्रयं तदेवास्मिन् क्षिपेत् ।
खजाहतं समीकरणाय दर्व्यालोडितं पूर्वाह्णे लीढं पयोनुत्पन्न रसायनमयंत्रणं
मेध्यादिगुणं च स्यात् । आश्वैव च गुल्मादीन् हन्ति ।

ये च सर्पिर्गुडाः प्रोक्ताः क्षते योज्याः क्षयेपि ते ।

ये च क्षते सर्पिर्गुडा गदितास्ते च क्षयेपि योज्याः ।

त्वगेलापिप्पलीक्षीरीशर्कराद्विगुणाः क्रमात् ॥ ३३ ॥

चूर्णिता भक्षिताः क्षौद्रसर्पिषा च बले हिताः ।

स्वर्याः कासक्षयश्वासपार्श्वरुक्कफनाशनाः ॥ ३४ ॥

त्वगेलादयः क्रमेण द्विगुणाश्चूर्णिता भुक्ता माक्षिकसर्पिभ्यां वाबले-
हिताः स्वर्याः स्वराय हिताः स्युः । कासादिघ्नाश्च ।

विशेषात्स्वरसादेऽस्य नस्यधूमादि योजयेत् ।

अस्य क्षयिणः स्वरसादे विशेषेण नस्यधूमादि योज्यं ।

तत्रापि वातजे कोष्णं पिबेदुत्तरभक्तिकम् ॥ ३५ ॥

कासमर्दकवार्ताकीमार्कवस्वरसैर्घृतम् ।

साधितं कासजित्स्वर्यं सिद्धमार्तगलेन वा ॥ ३६ ॥

तेषु च स्वरसादेषु मध्ये वातजे स्वरसादे कासमर्दादि स्वरसैः साधि-
तमौत्तरभक्तिकं घृतदूर्ध्वं घृतं पिबेत् । मार्कवो भृंगराजः । तच्च सर्पिः
कासजित् स्वर्यं च स्यात् । उत्तर भक्तादिति मयूरव्यंसकादित्वात्समासः ।
ततश्चाध्यात्मादित्वात् ठक् । अथवा आर्तगलेन नीलगुण्डसहचरेण सिद्धं
घृतमेवं पिबेत् ।

वदरीपत्रकलकं वा घृतभृष्टं ससैर्धवम् ।

अथवा बदर्याः पत्रकल्कं घृतभृष्टं ससैधवमुत्तरभक्तिकं योजयेत् ।

तैलं वा मधुकं द्राक्षापिप्पलीकृमिनुत्फलैः ॥ ३७ ॥

हंसपाद्याश्च मूलेन पक्वं नस्तो निषेचयेत् ।

अथवा तैलं धुकादिभिः पक्वं नस्तोऽवसेचयेत् । कृमिघ्नं विडंगम् ।
फलं मदनफलम् । हंसपादी कीटमारीका । नस्त इति नासिकाया यत्तत्क्षु-
द्रेष्वित्यनेन नसिनसदिशः ।

सुखोदकानुपानं च सर्पिष्कं च गुडौदनम् ॥ ३८ ॥

अश्लीयात्पायसं चैवं स्निग्धं स्वेदं नियोजयेत् ।

तथा गुडोदनं सर्पिषा सह सुखोदकमनुपानमश्लीयात् । पायसं चैवं सस-
र्पिष्कं सुखोदकानुपानमयात् । स्वेदं च स्निग्धं योजयेत् ।

पित्तोद्भवे पिबेत्सर्पिः शृतशमितपयोनुपः ॥ ३९ ॥

क्षीरीवृक्षांकुरकाथकल्कसिद्धं समाक्षिकं ।

अश्लीयाच्च ससर्पिष्कं यष्टीमधुकपायसम् ॥ ४० ॥

पित्तोद्भवे पित्तसर्पिः समाक्षिकं क्षीरीवृक्षांकुरादिकाथकल्कसिद्धं शृत-
शीतक्षीरानुपः पिबेत् । मधुयष्टिकान्वितं पायसं ससर्पिष्कं भुञ्जीत ।

बलाविदारिगंधाभ्यां विदार्या मधुकेन च ।

सिद्धं सलवणं सर्पिर्नस्यं स्वर्यमनुत्तमम् ॥ ४१ ॥

बलादिभिः सिद्धं सर्पिः ससैधवं परं खर्यं स्यान्नस्यं । विदारीगंधा शा-
लीपर्णी ।

प्रपौंडरीकं मधुकं पिप्पली बृहती बला ।

साधितं क्षीरसर्पिश्च तत्स्वर्यं नावनं परम् ॥ ४२ ॥

लिह्यान्मधुरकाणां च चूर्णं मधुघृताप्लुतम् ।

पित्तजे स्वरसादे प्रपौडरीकादिसाधितं क्षीरोद्वयं सर्पिः श्रेष्ठं नस्यं म-
धुरकाणां च मधुररसद्रव्याणां चूर्णं मधुघृतान्वितं लिह्यात् ।

पिबेत्कटूनि मूत्रेण कफजे रूक्षभोजनः ॥ ४३ ॥

कट्फलामलकव्योषं लिह्यात्तैलमधुप्लुतम् ।

व्योषक्षाराग्निचविकाभाङ्गर्मी पथ्यामधूनि वा ॥ ४४ ॥

कफोद्वये कटूनि कटुकरसस्निद्रव्याणि मूत्रेण पिबेत् । रूक्षभोजनश्च स्या-
त् । तथा कट्फलादिकं तैलमधुप्लुतं लिह्यात् । व्योषादीनि वा एवं लिह्यात् ।

यवैर्यवागूं यमके कणाधात्रिकृतां पिबेत् ।

भुक्ताद्यात्पिप्पलीं शुंठीं तीक्ष्णं वा वमनं भजेत् ॥ ४५ ॥

यवैरूपादानैर्यमके स्नेहद्वये कणाधात्रीकृतामेतन् काये सिद्धां यवागूं
पिबेत् । तथा भुक्ता पिप्पलीं शुंठीं वाद्यात् । अथवा तीक्ष्णं वमनं भजेत् ।

शर्कराक्षौद्रमिश्राणि शृतानि मधुरैः सह ।

पिबेत्पयांसि ग्रस्योच्चैर्वदतोऽभिहतः स्वरः ॥ ४६ ॥

ग्रस्योच्चैर्भाषमाणस्य स्वरोऽभिहतः स मधुरैः सह शृतानि शर्करामाक्षि-
कमिश्राणि पयांसि पिबेत् ।

विचित्रमन्त्रमरुचौ हितैरुपहितं हितम् ।

अरोचके विचित्रं नानाविधमन्नं हितं पथ्यम् । किं भूतम् । हितैः पथ्यैरुप-
हितं मिश्रितम् । एवमरुच्याख्योव्याधिविशेषः सर्वव्याधिभ्यो गरीयान् ।
येनापथ्यमपि यदन्नं तस्मै तदपि देयम् । प्राणमूलधारणार्थमन्नमेव प्राणिनां हि
प्राणा इत्याह । अथ च सर्वव्याधिष्वरुचिरेव पूर्वं जेतव्या । ततो ज्वरा-
दय इत्यर्थोदुक्तं भवति ।

बहिरंतर्मृजाचित्तनिर्वाणं हृद्यमौषधम् ॥ ४७ ॥

द्वौ कालौ दंतधवनं भक्षयेन्मुखधावनैः ।

कषायैः क्षालयेदास्यं धूमं प्रायोगिकं पिबेत् ॥ ४८ ॥

बहिर्मृजा बहिः शुद्धिः स्नानादिना बहिः परिमार्जनं । अंतर्मृजा अंतःशुद्धिः । तथा चित्तनिर्वाणमरुचौ हितं हृद्यमौषधं च । तथा द्वौ कालौ सायं-
प्रातराख्यौ दंष्ट्राधावनं भक्षयेत् । तथा मुखधावनैः कषायैरास्यं क्षालयेत् ।
प्रायोगिकं लैङ्गिकं धूमं पिबेत् ।

तालीसचूर्णवटकाः सकर्पूरसितोपलाः ।

शशांककिरणाख्याश्च भक्ष्या रुचिकराः भृशम् ॥ ४९ ॥

तथा तालीसचूर्णवटकाश्च तथा सकर्पूरसितोपलाः शशांककिरणाख्या-
श्च भक्ष्या भृशमतिशयेन रुचिकराः । सामान्येनारुचौ चिकित्सितान्युक्ता
विशेषमाह ।

वातादरोचके तत्र पिबेच्चूर्णं प्रसन्नया ।

हरेणुकृष्णाकृमिजिदद्वाक्षसैष्यनागरात् ॥ ५० ॥

एलाभाङ्गीयवक्षारहिं गुयुक्ताक्षृतेन वा ।

छर्दयेद्वा वचांभोभिः

वातेनारुचौ सत्यां हरेण्वादिभ्यश्चूर्णम् प्रसन्नया पिबेत् । एलाभाङ्गीदि-
गु क्तं घृतेन वा पेयम् । वचाजलैर्वा वमेत् ।

पित्ताच्च गुडवारिभिः ॥ ५१ ॥

लिह्याद्वा शर्करासर्पिलवणोत्तममाक्षिकम् ।

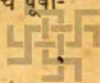
पित्तादरुचौ गुडवारिणा वमेत् । शर्करादिकं लिह्यात् ।

कफाद्वमेन्निवजलैर्दीप्यकारग्वधोदकम् ॥ ५२ ॥

पानं समध्वरिष्टाश्च तीक्ष्णाः समधुमाधवाः ।

पिबेच्चूर्णं च पूर्वोक्तं हरेण्वादुष्णवारिणा ॥ ५३ ॥

कफादारोचके निवजलैर्वमेत् । दीप्यककर्णिकारयोरुदकं पानं समाक्षिक-
मरिष्टाश्च तीक्ष्णाः समादीकमाधवाः पानं च । हरेण्वादिचूर्णं च पूर्वो-
क्तमुष्णांबुना पिबेत् ।

एलात्वग्नागकुसुमतीक्ष्णकृष्णामहौषधम् ।

भागवृद्धं क्रमाच्चूर्णं निहन्ति समशर्करम् ॥ ५३ ॥

प्रसेकारुचिहृत्पार्श्वकासश्वासगलामयान् ।

एलादिकं चूर्णं क्रमेण भागवृद्धं सम शर्करं प्रसेकादीन् हन्ति ।

सवान्नीतित्तिडीकाम्लवेतसौषधदाडिमम् ॥ ५५ ॥

कृत्वा कोलं च कर्षांशं सितायाश्च चतुष्पलं ।

धान्यसौवर्चलाजाजीवरागं चार्धकार्पिकम् ॥ ५६ ॥

पिप्पलीनां शतं चैकं द्वे शते मरिचस्य च ।

चूर्णमेतत्परं रुच्यं ग्राहि दृढ्यं हिनस्ति च ॥ ५७ ॥

विबन्धकासहृत्पार्श्वछीहाशोग्रहणीगदान् ।

यवानीत्यादि कोलांतादिप्रत्येक कार्षिकाणि शर्करायाः पलानि चत्वारि धान्यकादिकमर्धकार्षिकं शतमेकं पिप्पली द्वे शते मरिचस्य चूर्णमिदं परं रुच्यं तथा दृढयाय हितं । ग्राहि विबन्धादीन् हन्ति ।

तालीसपत्रं मरिचं नागरं पिप्पली कणा ॥ ५८ ॥

यथोत्तरं भागवृद्ध्या त्वगेले चार्धभागिके ।

तद्द्रव्यं दीपनं चूर्णं कणाष्टगुणशर्करम् ॥ ५९ ॥

कासश्वासारुचिच्छर्दिप्लीहहृत्पार्श्वशूलनुत् ।

पाण्डुज्वरातिसारघ्नं मूढवातानुलोमनम् ॥ ६० ॥

तालीसपत्रादयो यथोत्तरमुत्तरोत्तरभागवृद्धाः कार्याः । त्वक् च एला च एतेऽर्धभागप्रमाणं शतचूर्णं पिप्पल्यष्टगुणशर्करं दीपनं कासादिजिच्च पाण्डुदिघ्नं मूढवातानुलोमनं च ।

अर्कामृताक्षरजले शर्वरसमुषितैर्यवैः ।

प्रसेके कल्पितान्सक्तून् अक्षयांश्चाद्याद्वली वमेत् ॥ ६१ ॥

कटुतिक्तैस्तथा शूल्यं अक्षयेज्जांगलं पलम् ।

शुष्कांश्च भक्ष्यान् सुलघुंश्चणकादिरसानु पः ॥ ६२ ॥

अर्कादिजले रात्रिस्थितैर्धवैः सक्तून् कल्पितान् भक्ष्यांश्च प्रसेके भक्षयेत् ।
बलवान् कटुतिक्तकैर्वमेत् । तथा शून्यं जांगलं मांसं भक्षयेत् । शुष्कांश्च
भक्ष्यान् भोजयेत् । भोज्यविशेषान् लघुतरान् भक्षयेत् । चणकादिरसमनु
पश्चात् पिबेत् ।

श्लेष्मणोतिप्रसेकेन वायुः श्लेष्माणमस्यति ।

कफप्रसेकं तं विद्वान्स्निग्धोष्णैरेव निर्जयेत् ॥ ६३ ॥

वायुः श्लेष्माणं क्षिपति श्लेष्मणोऽतिप्रसेकेन हेतुभूतेन तं कफप्रसेकं
विद्वान् स्निग्धोष्णैरेव निर्जयेत् ।

पीनसेऽपि क्रममिमं वमथौ च प्रयोजयेत् ।

इमं कफप्रसेकोक्तं क्रियाक्रमं पीनसे नमथौ च प्रयोजयेत् ।

विशेषात्पीनसे ऽभ्यंगान्स्नेहस्वेदांश्च शीलयेत् ॥ ६४ ॥

स्निग्धानुत्कारिकापिण्डैः शिरःपार्श्वगलादिषु ।

लवणाम्लकटूष्णांश्च रसान् स्नेहोपसंहितान् ॥ ६५ ॥

विशेषेण पीनसेऽभ्यंगान् स्नेहान्स्वेदांश्च स्निग्धान् शीलयेत् । कैः । उत्का-
रिकापिण्डैः । केषु । शिरःपार्श्वगलादिषु । लवणादींश्च रसान् स्नेहोपसंहि-
तान् शीलयेत् ।

शिरोऽसपार्श्वशूलेषु यथा दोषविधिं चरेत् ।

औदकानुपपिशितैरुपनाहाः सुसंस्कृताः ॥ ६६ ॥

तत्रेष्टाः सचतुःस्नेहा

शिरोऽसपार्श्वशूलेषु दोषानुसारेणोपक्रमः कार्यस्तेष्वौदकानूपमांसैश्चतुः-
स्नेहयुताः सुसंस्कृता उपनाहा इष्टाः ।

दोषसंसर्ग इष्यते ।

प्रलेपो नतयष्ट्याद्दशताद्वाकुष्ठचंदनैः ॥ ६७ ॥

बलारास्नातिलैस्तद्वत्ससर्पिर्मधुकोत्पलैः ।

दोषसंसर्गे च द्वंद्वे तगरादिभिः प्रलेप इष्यते । तैर्व बलादिभिः
सघृतमधुकोत्पलयुतैः ।

पुनर्नवारुष्णगंधाबलावीराविदारिभिः ॥ ६८ ॥

सावन्नं धूमपानानि स्नेहाश्चोत्तरभक्तिकाः ।

तैलान्यभ्यंगयोगीनि वस्तिकर्म तथा परम् ॥ ६९ ॥

पुनर्नवादिभिर्नस्यं तथा धूमपानानीष्यंते । तथा उत्तरभक्तिकाश्च स्नेहाः ।
तैलान्यभ्यंगयोगीत्यभ्यंगयोगित्यभ्यंगयोगप्रशस्तानि तथा वस्तिकर्म प्राक्
स्नेह इत्यादिकं परं चेष्टं ।

शृंगाद्यैर्वा यथादोषं दुष्टमेषां हरेदसकृ ।

शृंगाद्यैः शृंगतुंबप्रच्छन्नजलैकालांबुभिर्यथायोगं वातपित्तकफदुष्टं रक्त-
मेषां यद्विमणां हरेत् ।

प्रदेहः सघृतैः श्रेष्ठः पद्मकोशीरचंदनैः ॥ ७० ॥

दूर्वामधुकमंजिष्ठाकेसरैर्वा घृतजुतैः ।

प्रलेपः पद्मकादिभिः सघृतैः श्रेष्ठदूर्वादिभिर्वा घृताप्लुतैः ।

वटादिसिद्धतैलेन शतधौतेन सर्पिषा ॥ ७१ ॥

अभ्यंगः पयसासेकः शस्तश्च मधुकांबुना ।

वटादिना न्यग्रोधादिना सिद्धेन तैलेनाभ्यंगः प्रशस्तः । शतधौतेन वा
घृतेन तथा क्षीरेणासेकः शस्तः । मधुयष्टिकाजलेन वा ।

प्रयिर्णापहताग्नित्वात्सपिच्छमतिसार्यते ॥ ७२ ॥

तस्यातिसारग्रहणीविहितं हितमौषधम् ।

बाहुल्येनोपहताग्नित्वात्कारणात् पिच्छया सहातिसार्यते यक्ष्मी तस्या-
तिसारे ग्रहण्यां च यदुक्तमौषधं तद्वितं ।

पुरीषं यत्नतो रक्षेच्छुष्यतो राजयक्ष्मिणः ॥ ७३ ॥

सर्वधातुक्षयार्त्तस्य बलं तस्य हि विड्बलम् ।

तथा राजयक्ष्मिणः शुष्यतः सतः पुरीषं यत्नतो रक्षेत् । किमित्याह ।
यस्मात्तस्य शोषिणः सर्वधातुक्षयार्त्तस्य सतो विड्बलमेव बलं न धात्वा-
दिजं बलं ।

मांसमेवाश्रतो युक्त्या मार्द्दीकं पिबतो नु च ॥ ७४ ॥

अविधारितवेगस्य यक्ष्मा न लभतेऽंतरम् ।

मांसमेव युक्त्या देशकालसात्म्यादिलक्षणया भक्षयत्ने मार्द्दीकं च पश्चात्
पिबतो वेगमधारयतो यक्ष्मा अंतरमवकाशं न लभते ।

सुरां समंडां मार्द्दीकमरिष्टान् सीधुमाधवान् ॥ ७५ ॥

यथार्हमनुपानार्थं पिबेन्मांसानि भक्षयन् ।

स्त्रोतोविबन्धमोक्षार्थं बलौजः पुष्टये च तत् ॥ ७६ ॥

तथा सुरादीननुपानार्थं पिबेत् । मांसानि भक्षयेत् । तत्सुराद्यनुपानं
मांसभक्षणं च स्त्रोतोविबन्धमोक्षार्थं बलायौजसश्च पुष्टये ।

स्नेहक्षीरांबुकोष्ठेषु स्वभ्यक्तमवगाहयेत् ।

उत्तीर्णमिश्रकैः स्नेहैर्भूयोभ्यक्तं सुखैः करैः ॥ ७७ ॥

मृद्रीयात्सुखमासीनं सुखं चोद्धर्तयेत्परम् ।

स्नेहादिकोष्ठेषु स्वभ्यक्तं संतमवगाहयेत् निमग्नं स्थापयेत् । ततः कोष्ठा-
दुत्तीर्णं भूयः पुनर्मिश्रकैः स्नेहैर्गुल्मोक्तैरभ्यक्तं सुखैः सुखावहेन दुष्करैः
सुखेन तिष्ठतं मृद्रीयात् परमतिशयेन सुखं यथा भवेति तथोद्धर्तयेत् ।

जीवन्तीं शतवीर्यां च त्रिकसां सपुनर्नवाम् ॥ ७८ ॥

अश्वगंधामपामार्गं तर्कारीं मेधुकं बलाम् ।

विदारीं सर्षपान् कुष्ठं तंडुलानतसीफलम् ॥ ७९ ॥

माषांस्तिलांश्च किण्वं च सर्वमेकत्र चूर्णयेत् ।

यवचूर्णं त्रिगुणितं दद्या युक्तं समाक्षिकम् ॥ ८० ॥

एतदुद्धर्त्तनं कार्यं पुष्टिवर्णबलप्रदं ।

जीवित्यादिकं किंत्वपर्यंतं सर्वमेकत्र चूर्णयेत् । विकसा गजिष्टा । यव-
चूर्णं सर्वेभ्यस्त्रिगुणं दद्या युक्तं समाक्षिकमेतदुद्धर्त्तनं कार्यं पुष्ट्यादिप्रदं ।

गौरसर्षपकल्केन स्नानीयौषधिभिश्च सः ॥ ८१ ॥

स्नायादृतुमुखैस्तोयैर्जीवनीयोपसाधितैः ।

गंधमाल्यादिकं भूषामलक्ष्मीनाशनीं भजेत् ॥ ८२ ॥

सुहृदां दर्शनं गीतवादित्रोत्सवसंश्रुतिः ।

वस्तयः क्षीरसर्पिषि मद्यमांसमुशीलता ॥ ८३ ॥

दैवव्यपाश्रयं तत्तदथर्वोक्तं च पूजितम् ।

गौरसर्षपाणां कल्केन स्नानीयैः स्नानार्हैर्गंधद्रव्यविशेषैरौषधिभिश्च सहदे-
वादिभिर्ऋतौ हेमन्तादिके सुखावहैरुष्णादिभिस्तोयैर्जीवनीयद्रव्यसृतैः स्ना-
यात् । तथा गंधैश्चंदनकुङ्कुमादिभिर्माल्यैः कुसुमैरादिशब्देनालंकारादिग्रहणं
तैर्भूषामलक्ष्मिणां सेवेत । तथा सुहृदां बन्धूनां दर्शनं । गीतस्य वादीत्रा-
णां तथोत्सवस्य पुत्रजन्मविवाहादेः संश्रवणं । तथा वस्तयः क्षीराणां घृ-
तानि क्षीरसर्पिषि मद्यमांसानां सुशीलता । तथा दैवव्यपाश्रयं बलिमं-
गलहोमप्रायश्चित्तादिकं । तथा अथर्वोक्तमथर्ववेदविहितं यागादिकं च
पूजितं प्रशस्तमेतदत्रेत्यर्थः ।

इति श्रीमदरुणविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां राजयक्ष्मस्वरभेदारोच-
कचिकित्साख्यः पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

षष्ठोऽध्यायः

राजयक्ष्मचिकित्स्तादनन्तरं छर्द्यादिचिकित्सितमारभ्यते ।

यतो यदिम एव प्रायेणैत उपद्रवभूता जायन्ते । अतएतदारंभो युक्त इत्याह ।

अथातश्छर्दिहृद्रोगतृष्णाचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

आमाशयोत्क्लेशभवाः प्रायश्छर्द्यो हितं ततः ।

लंघनं प्रागृते वायोर्वमनम् तत्र योजयेत् ॥ १ ॥

बलिनो बहुदोषस्य वमतः प्रततं बहु ।

उत्क्लेशनमुत्क्लेशो दोषाणामुच्छ्रानावस्थैव । अमाशयोत्क्लेशात्संभवो जन्म यासां ता आमाशयोत्क्लेशभवाः प्रायश्छर्द्यो यतस्तस्मात् प्राक् प्रथमं लंघनं हितं । प्रायो ग्रहणं वातजायां छर्द्यामाशयोत्क्लेशात्संभवार्थं वा योर्ऋते योजयेत् । छर्द्यामाशयोत्क्लेशाभावात् वा योर्ऋते तत्तद्योजयेत् । कार्यकारणोपचारादेवं निर्दिष्टं । वातजां हि छर्दि मुच्छ्रान्यासु छर्दिषु लंघनं कार्यं । लंघने कृतेप्यनुपशांतवेगासु तत्र तासु छर्दिषु वमनं कार्यं । बलिनः पुंसो न दुर्बलस्य । अथवा बहुदोषस्य तथा प्रततमनारतं बहु वमतो वमनं योजयेत् ।

ततो विरेकं क्रमशो हृद्यं मद्यैः फलांबुभिः ॥ २ ॥

क्षीरैर्वा सह सद्युर्ध्वं गतं दोषं नयत्यधः ।

शमनं चौषधं रूक्षदुर्बलस्य तदेव तु ॥ ३ ॥

ततो वमनादनन्तरं विरेकोपधं क्रमशो न सहसा योजयेत् । किं भूतं विरेकद्रव्यं । हृद्यं हृदयायहितं । कैः सह । मद्यैर्माद्रीकादिभिः । तथा फलांबुभिः । शोभनद्राक्षादिफलनिष्पादितवारिभिः । अथवा क्षीरैर्गोक्षीरादिभिः सह किमेवं स्यादित्याह । सद्युर्ध्वमित्यादि । यस्मात्सविरेक ऊर्ध्वं गतं दोषं छर्द्यनुगमधो नयति । न केवलं शोधनं वमनं विरेचनं वा तत्र योजयेत् ।

यावच्छमनमपि यदौषधं तदपि तत्र योजयेत् । रूक्षदुर्बलस्य पुनः पुंसस्त-
देव शमनमेव योजयेच्छोधनासहत्वात् ।

परिशुष्कं प्रियं सात्स्यमन्नं लघु च शस्यते ।

उपवासस्तथा यूषा रसाः कांवलिकाः खर्षिः ॥ ४ ॥

शाकानि लेहभोज्यानि रागखांडवपानकाः ।

भक्ष्याः शुष्का विचित्राश्च फलानि स्नानघर्षणम् ॥ ५ ॥

गंधाः सुगंधयो गंधफलपुष्पान्नपानजाः ।

भुक्तमात्रस्य सहसा मुखे शीतांबुसेचनं ॥ ६ ॥

तत्र सर्वास्वपि छर्दिषु परिशुष्कादिगुणयुक्तमन्नं शस्यते । कांवलिकादि
लक्षणं कृतान्नवर्गं कथितं । तथा फलानि स्नानमुद्गर्तनादिरूपेण घर्षः । सु-
गंधयो शोभना गंधाः । गंधद्रव्यपुष्पफलान्नपानजाः शस्यन्ते । अत्र गंधशब्देन
गंधद्रव्याणि भुक्तमात्रस्य सहसा झटित्वेवाज्ञातसेकस्य मुखे शीतांबुसेचन-
मिति सामान्येन छर्दिनामुपक्रमाः । अधुना विशेषेणाह ।

हंति मारुत्तज्ज्ञां छर्दिं सर्पिः पीतं सैंधवम् ।

किंचिदुष्णं विशेषेण सकासहृदयद्रवाम् ॥ ७ ॥

व्योषत्रिलवणाद्यं वा सिद्धं वा दाडिमांबुना ।

सशुंठीदधिधान्येन घृतं तुल्यांबु वा पयः ॥ ८ ॥

व्यक्तसैंधवसप्पिर्वा फलाम्लो वैष्किरो रसः ।

स्निग्धं च भोजनं शुंठीदधीदाडिमसाधितम् ॥ ९ ॥

कोष्णं सलवणं चात्र हितं स्नेहविरेचनम् ।

वातजां छर्दिषु सर्पिः पीतं सैंधवान्वितं किंचिदुष्णं विशेषेण हंति ।
पीतं नतु लीढमशक्तत्वात् । तथा चोक्तं । आक्रामत्यनिलं पीतमिति ।
तस्मात् पीतं घृतं छर्दिं हंतीति युक्तं । अथवा त्रिकटुत्रिलवणौक्तं सर्पिः
पीतं पूर्वोक्तगुणं । दाडिमांबुना वा शुंठीदधिधान्येन सह सामान्येन कल्पन-
या सिद्धं घृतं पीतं पूर्वोक्तगुणं । जलतुल्यं वा पयःसृतं पूर्ववत् । अथवा

वैष्णवः कौकुटादिजो रसो बहुसर्पिः ससैधवो मारुतजां छर्दिं हन्ति । किंभू-
तः । फलेन दाडिममातुलुंगादिना अम्लोऽम्लतां प्रापितः । स्निग्धं च भो-
जनमशनं दाडिमादिमेन संस्कृतं तु हितं छर्दिं हन्ति । अत्र च मारुतछ-
र्दिषि स्नेहनैरजैलादिना विरेचनं स्नेहविरेचनं कोष्णं सलवणं च हितम् ।

पित्तजायां विरेकार्थं द्राक्षेक्षुस्वरसैस्त्रिवृत् ॥ १० ॥

सर्पिर्वा तैल्वकं योज्यं वृद्धं च श्लेष्मधामगम् ।

ऊर्ध्वमेव हरेत् पित्तं स्वादुतिकैर्विशुद्धिमान् ॥ ११ ॥

पिवेन्मथं यवागूं वा लाजैः समभुशर्कराम् ।

मुद्गजांगलजैरद्याद्व्यञ्जनैः शालिषष्टिकम् ॥ १२ ॥

मृदृष्टलोष्टप्रभवं सुशीतं सलिलं पिवेत् ।

मुद्गोशीरकणाधान्यैः सह वा संस्थितं निशाम् ॥ १३ ॥

द्राक्षारसं रसं वैक्षोर्गुदूच्यंनुपयोपि वा ।

पित्तजायां छर्द्यां विरेकार्थं विरेकप्रयोजनाय द्राक्षेक्षुस्वरसैस्त्रिवृदेया ।
तैल्वकं वा सर्पिर्योज्यम् । पित्तजे छर्दिषि वृद्धे श्लेष्मधामगे पित्तमूर्ध्वमेव ह-
रेद्वमनंतत्र देयमित्यर्थः । कैर्द्रव्यैः । स्वादुतिकैः । आतुरो विशुद्धिमान् कृतवम-
नविरेको लाजैर्मथं पिवेत् । किंभूतम् । समभुशर्करमथवा यवागूं लाजैः समभु-
शर्करां पिवेत् । सह मभुशर्करश्च समभुशर्करा चेति । पुमान् स्त्रियेत्येकशेषः ।
तथा मुद्गजैर्व्यञ्जनैर्जांगलमांसैश्च व्यञ्जनैः शालिषष्टिकमद्यात् । मृदृष्टलो-
ष्टजं सुशीतलं जलं पिवेत् । मुद्गादिभिर्वा सह निशास्थितं जलं पिवेत् ।
द्राक्षारसादि वा यथायोगं पिवेत् ।

जम्बवान्नपल्लवोशीरवटशुंगावरोहजः ॥ १४ ॥

काथः क्षौद्रयुतः पीतः शीतो वा विनियच्छन्ति ।

छर्दिं ज्वरमतीसारं मूर्च्छां तृष्णां च दुर्जयाम् ॥ १५ ॥

जम्बवान्नादिजः काथः क्षौद्रान्वितः शीतो वा शीतकषायः पीतः क्षौद्र-
युतश्छर्द्यादीन्हन्ति ।

धात्रीरसेन वा शीतं पिबेन्मुद्रदलांबु वा । तं
कोलमज्जसितालाजामक्षिकाविट्कणांजनम् ॥ १६ ॥
लिह्यात्क्षौद्रेण पथ्यां वा द्राक्षां वा बदराणि वा ।

मुद्रदलैः शृतमंबु मुद्रदलांबु तद्वात्रीरसेन सह पिबेत् । अथवा मुद्रद-
लानामंबु मुद्रदलांबु शीतं शीतकषायं पिबेत् । कोलादिकं क्षौद्रेण लिह्यात् ।
पथ्यां वा क्षौद्रेण लिह्यात् । द्राक्षां वा बदराणि वा लिह्यात् ।

कफजायां वमेन्निवृण्णापिंडितसर्पपैः ॥ १७ ॥

युक्तेन कोष्णतोयेन दुर्बलं चोपवासयेत् ।

आरग्वधादिनिर्यूहं शीतं क्षौद्रयुतं पिबेत् ॥ १८ ॥

मंथान्यवैर्वा बहुशः छर्द्यन्नौषधभावितैः ।

कफघ्नमजं हृद्यं च रागाः सार्जकभूस्तृणाः ॥ १९ ॥

लीढं मनःशीलाकृष्णामरिचं बीजपूरकात् ।

स्वरसेन कपित्थाच्च सक्षौद्रेण वमिं जयेत् ॥ २० ॥

खादेत्कपित्थं सव्योषं मधुना वा दुरालभां ।

कफजायां छर्द्या निवादिभिर्युक्तेन कोष्णजलेन वमेत् । दुर्बलं च नरमु-
पवासयेत् । आरग्वधादिनिर्यूहं शीतं क्षौद्रान्वितं पिबेत् । बहुन्वासंश्छर्द्यन्नौ-
षधभावितैर्यवैर्मन्थान्पिबेत् । कफघ्नमजं हृद्यं च भुक्तं सद्रमिं जयेत् । रा-
गाः सकुठेरकभूस्तृणा वमिं जयंति पीताः । मनःशिलादिकं बीजपूररसेन स-
क्षौद्रेण वमिं जयेत् । कपित्थस्य वा रसेन माक्षीकान्वितेन मनःशिलादिकं
लीढं वमिं जयेत् । कपित्थं वा सत्रिकटुकं मधुना खादेत् । धन्वयवासं
वा मधुना लिह्यात् ।

अनुकूलोपचारेण यातिद्विष्टार्थजा शमम् ॥ २१ ॥

द्विष्टार्थजा च्छर्दिर्मनसोऽनुकूलोपचारेण शाम्यति ।

कृमिजाकृमिच्छद्गोगदितैश्च भिषग्जितैः ।

यथास्वं परिशेषाश्च तत्कृताश्च तथामयाः ॥ २२ ॥

कृमिभ्यो जाता छर्दिः कृमिहृद्रोगगदितैरौषधैः शमं याति । न केवलं कृमिजा छर्दिरेवं शमं याति । यथास्वं परिशेषा अप्यामयः कृमिहृद्रोगकृता येऽपि कृमिहृद्रोगगदितैर्भेषजैः शमं याति ।

छर्दिप्रसंगेन हि मातरिश्वा धातुक्षयात्कोपमुपैत्यवश्यम् ।

कुर्यादतोस्मिन् वमनातियोगप्रोक्तं विधिं स्तंभनबृंहणीयम् ॥२३॥

सर्पिर्गुडामांसरसावृतानि कल्याणकव्यूषणजीवनानि ।

पयांसि पथ्योपहितानि लेहाऋछर्दिं प्रसक्तां प्रशमं नयन्ति ॥२४॥

हि यस्माच्छर्दिप्रसंगेनानुबन्धेन यो धातुक्षयः । तस्माद्धेतोर्मातरिश्वा अवश्यं कोपमायाति । अतो हेतोर्वमनातियोगप्रोक्तं विधिं स्तंभनं बृंहणं च कुर्यान्न पुनस्तदुक्तमन्यं विधिं । इन्द्रवज्रावृत्तं । तथा सर्पिर्गुडादयो दोषदुष्या-
नुरोधतो यथाकालमुपयुक्ताः छर्दिं प्रसक्तां शमयन्ति । उपजातिवृत्ते । तत्रोतरे योक्तं । अंजनं चंदनोशीरमज्जासृक्शर्करोदकं । लाजाचूर्णैः पिवेन्मथमतियोगहरं परमिति ।

छर्दिचिकित्स्तादनंतरं हृद्रोगसाधनमुच्यते हृद्रोगशब्दश्रवणसंबंधात् ।

हृद्रोगे वातजे तैलं मस्तुसौवीरतक्रवत् ।

पिवेत्सुखोष्णं सविडं गुल्मानाहार्तिजिच्च तत् ॥ २५ ॥

वातजे हृद्रोगे तैलं सुखोष्णं किंचिदुष्णं पिवेत् । किंभूतं मस्तुसौवीरतक्राणि विद्यते यस्मिंस्तदेवं । तथा सहवीडलवणेन सविडं गुल्मादिजित् ।

तैलं च लवणैः सिद्धं समूत्राम्लं तथा गुणम् ।

लवणैः पंचभिः सैधवादिभिर्गोमूत्रेण कांजिकेन वा तैलं सामान्यपरिभाषया पक्वं तथा गुणं गुल्मादिजित् ।

विल्वं रास्त्रां यवान्कोलं देवदारुं पुनर्नवाम् ॥ २६ ॥

कुलत्थान्पंचमूलं च पक्त्वा तस्मिन्पचेज्जले ।

तैलं तन्नावने पाने वस्तौ च विनियोजयेत् ॥ २७ ॥

बिल्वादिजले पक्का तस्मिन् जले कार्थीभूते तैलं पचेत् । तत्तैलं नस्ये
पानेऽनुवासने च विनियोजयेत् । तच्च पूर्वसमं ।

शुंठीवयस्थालवणकायस्थाहिङ्गुपौष्करैः ।

पथ्यया च शृतं पार्श्वहृद्बुजागुल्मजिदृतम् ॥ २८ ॥

शुंठ्यादिभिः पक्वं च घृतं पार्श्वहृद्बुजादिजित् । वयस्था आमलकी ।
कायस्था काकोली ।

सौवर्चलस्य द्विपले पथ्यापंचाशदन्विते ।

घृतस्य साधितः प्रस्थो हृद्रोगश्वासगुल्मजित् ॥ २९ ॥

सौवर्चलस्य पलद्वयं पथ्यापंचाशयुक्तो घृतप्रस्थो हृद्रोगादिजित् ।

पुष्कराद्वषठीशुंठीबीजपूजटाभयाः ।

पीताः कल्कीकृताः क्षारघृताम्ललवणैर्युताः ॥ ३० ॥

विकर्तिकाशूलहराः काथः कोष्णश्च तद्गुणः ।

यवानीलवर्णक्षीरवचाजाज्यौषधैः कृतः ॥ ३१ ॥

सप्ततिर्दारुबीजाद्विजयाषठिपौष्करैः ।

पुष्कराद्वादयः कल्कीकृताः पिष्टास्तथा घृतादियुक्ताः पीता विकर्तिका-
शूलहराः । विकर्तिकाहृदयस्यावर्तीच्छेदनिका इव रुग्विशेषः । हृद्रोग-
प्रसंगादेतच्चिकित्साप्युक्ता । काथश्च कोष्णो यवान्यादिभिर्देवदारुसंयुतैस्तद्-
गुणो विकर्तिकाशूलहरः । औषधं शुंठी । बीजाद्वः बीजसारं बीजपूरकमि-
त्यन्ये ।

पंचकोलपठीपथ्यागुडबीजाद्वपौष्करम् ॥ ३२ ॥

वारुणीकलिकतं भृष्टं यमके लवणान्वितम् ।

हृत्पार्श्वयोनिशूलेषु खादेद्दुर्मोदरेषु च ॥ ३३ ॥

पंचकोलादिकं वारुण्या प्रसन्नया सुरया कलिकतं पिष्टं यमके भृष्टं
सैधवयुतं हृदादिशूलेषु गुल्मादिषु च खादेत् ।

स्निग्धाश्चेह हिताः स्वेदाः संस्कृतानि घृतानि च ।

इह वातजे हृद्रोगे स्वेदाश्च स्निग्धा हिताः । घृतानि पक्वानि वा ।

लाना पंचमूलेन शुंठ्या वा साधितं जलम् ॥ ३४ ॥

वारुणीदधिमंडं वा धान्याम्लं वा पिबेत्तृषि ।

तृषि सत्यां ह्रस्वेन पंचमूलेन शुंठ्या वा साधितं जलं पिबेत् । वारुणी-
मंडं वा दधिमंडं वा पिबेत् ।

सायामस्तंभशूलामे हृदि मारुतदूषिते ॥ ३५ ॥

क्रियैषा सद्रवायामप्रमोहे तु हिता रसाः ।

स्नेहाद्यास्तित्तिरिक्त्रौचशिखीवर्त्तकक्रक्षजाः ॥ ३६ ॥

आयाम आक्षेपः सह आयामादिभिर्वर्त्तते यद् हृद्यं तस्मिन्स्थायि-
धे हृदि तथा मारुतदूषिते सति क्रियैषा चिकित्सेयं पूर्वोक्ता । सद्रवाया-
मप्रमोहे पुनः हृदि मारुतदूषिते रस्य तितिर्यादिजाः । स्नेहाद्या बहुस्नेहा
हिताः ।

बलातैलं सहद्रोगः पिबेद्वा सुकुमारकम् ।

यष्ट्याव्हाशतपाकं वा महास्नेहं तथोत्तमम् ॥ ३७ ॥

सहद्रोगो नरो बलातैलं पिबेत् । सुकुमारकं वा प्रमेहोक्तं घृतं य-
ष्ट्याव्हं च तच्छतपाकं यष्ट्याव्हाशतपाकं शतकृत्वः पक्वं तत्तैलं वातशोणि-
तोक्तं पिबेत् । महास्नेहं तथोत्तमं पिबेत् । तदेव चाह !

रास्नाजीवकजीवंतीबलाव्याघ्रीपुनर्नवैः ।

भाङ्गीस्थिरावचाव्योषैर्महास्नेहं विपाचयेत् ॥ ३८ ॥

दधिपादं तथाम्लैश्च लाभतः स निषेवितः ।

तर्पणो वृंहणो बल्यो क्तहृद्रोगनाशनः ॥ ३९ ॥

रास्नादिभिः कल्कीकृतैर्महास्नेहं दधिपादं विपाचयेत् । दधिपादश्च तु
दध्नः पादश्चतुर्थभागप्रमाणो यस्मिन्स्तत्तथाभूतम् । तथाम्लैः कांजिकादिभिः

लभितो यथालाभं । अनयैव कल्पनया स महात्मेहो निषेवितस्तर्पणो बृंहणो-
बल्यो वातहृद्रोगघ्नश्च स्यात् ।

दीप्तेऽग्नौ सद्रवायामे हृद्रोगे वातिके हितम् ॥ ४० ॥
क्षीरं दधिगुडः सर्पिरौदकानूपमामिषम् ।

दीप्तेऽग्नौ सति वातहृद्रोगे सद्रवायामे सह द्रवेण आयामेन च
वर्तते यस्तस्मिंस्तथाभूते क्षीरमदिहितं । औदकामिषं मत्स्यादिमांसमानू-
पामिषवराहादिजं मांसं ।

एतान्येव च वर्ज्यानि हृद्रोगेषु चतुर्ष्वपि ।

शेषेषु स्तंभजाड्यामसंयुक्तेऽपि च वातिके ॥ ४१ ॥

वातहृद्रोगं मुक्त्वा अग्रेषु चतुर्षु हृद्रोगेष्वेतानि क्षारादीनि वर्ज्यानि न
प्रयोज्यानि । न केवलमेष्वेतानि वर्ज्यानि यावत्स्तंभजाड्यामसंयुक्ते वाति-
केऽपि हृद्रोगे एतानि वर्ज्यानि ।

कफानुबंधे तस्मिंस्तु रूक्षोष्णामाचरोत्क्रियां ।

तस्मिन्वातिके हृद्रोगे कफानुबंधे तु सति रूक्षोष्णां क्रियां सेवेत ।

पैत्ते द्राक्षेक्षुनिर्याससिताक्षौद्रपरूषकैः ॥ ४२ ॥

युक्तो विरेको हृद्यः स्यात्क्रमः शुद्धे च पित्तहा ।

क्षतपित्तज्वरोक्तं च बाह्यांतः परिमार्जनम् ॥ ४३ ॥

कटुमीमधुककलकं च पिबेत्ससितमंभसा ।

पैत्ते हृद्रोगे द्राक्षेक्षुनिर्यासादियुक्तो विरेको हृद्यः स्यात् । शुद्धे सत्य-
नंतरं क्रमः पित्तहा स्यात् । स तु पेयादिकः कार्यः । क्षते पित्तज्वरे च या
बहिरंतश्च शुद्धिरुक्ता सा चात्र कार्या । कटुकीमधुकलकं शर्करान्वितमंभ-
सा पिबेत् ।

श्रेयसीशर्कराद्राक्षाजीवकर्षभकोत्पलैः ॥ ४४ ॥

बलाखर्जूरकाकोलीमेदायुग्मैश्च साधितम् ।

सक्षीरमाहिषं सर्पिः पित्तहृद्रोगनाशनम् ॥ ४९ ॥

श्रेयस्यादिभिः साधितं क्षीरान्वितं माहिषं सर्पिः पित्तहृद्रोगघ्नं । श्रेयसी
हस्तिपिप्पली महिषघृतस्यात्र निर्देशो शीततमत्वात् ।

प्रपौडरीकमधुकविसग्रंथिकसेरुकाः ।

सशुंठीशैबलास्ताभिः सक्षीरं विप्रचेदघृतम् ॥ ४६ ॥

शीतं समधु तच्चेष्टं स्वादुवर्गकृतं च यत् ।

वस्ति च दद्यात्सक्षौद्रं तैलं मधुकसाधितम् ॥ ४७ ॥

प्रपौडरीकादिभिः क्षारयुतं पक्वं घृतं शीतभूतं सन्माक्षिकोपेतं तच्चेष्ट-
मात्रेण रोगस्वादुवर्गेण द्राक्षादिना यच्च कृतं तथा वस्ति मधुकसाधितं मधुकेन
पक्वं तैलं माक्षिकान्वितं दद्यात् ।

कफोद्भवे वमेत्स्निन्नः पिचुमंदवचांबुना ।

कुलत्थधन्वोत्थरसतीक्ष्णमद्ययवाशनः ॥ ४८ ॥

कफोद्भवे हृद्रोगे स्विन्नो नींबवचाभ्यां कथितेन जलेन वमेत् कुलत्थ-
जांगलादिरसभुक् ।

पिवेच्चूर्णं वचाहिंगुलवणद्वयनागरात् ।

सैलायवानीककणायवक्षारात् सुखांबुना ॥ ४९ ॥

फल धान्याम्लकौलस्थयुषमूत्रासवैस्तथा ।

पुष्कराद्वाभयाशुंठीषठीरास्नावचाकणात् ॥ ५० ॥

काथं तथा भयाशुंठीमाद्रीपीतद्रुकट्फलेभ्यः ।

चूर्णं वचादिभ्य उष्णोदकेन पिवेत् । यवानीको यवानीभेदः । तथा
फलधान्याम्लादिभिर्वा एकतरेण पिवेत् । तथा पुष्करादेश्चूर्णं पूर्वोक्तैरुष्णा-
म्लादिभिः पिवेत् । तथा हरीतक्यादेः काथं पिवेत् ।

काथे रौहीतकाश्वत्थखदिरोदुंबराजुने ॥ ५१ ॥

सपलाशवटे व्योषतृवृच्चूर्णान्विते कृतः ।

सुखोदकानुपानस्य लेहः कफविकारहा ॥ ५२ ॥

रौहीतकादीनां काथे त्रिकटुत्रिवृच्चूर्णयुते कृतो लेह उगोदकानुपानः
कफविकारहा । अर्शचित्सितोक्तां तुलां दिव्यांभसि पचेत्तित्ति । प्रमाणानु-
सारेण परिमाणमत्र निरूपितं ।

श्लेष्मगुल्मोदितान्ज्यानि क्षारांश्च विविधान् पिबेत् ।

कफहृद्रोगश्लेष्मगुल्मे यानि गदितान्याज्यानि सर्षपिषि तत्रैवोक्तान् क्षा-
रांश्च नानाविधांस्तान्पिबेत् ।

प्रयोजयेच्छिलाह्वं वा ब्राह्मं चात्र रसायनम् ॥ ५३ ॥

तथामलकलेहं वा प्राश्यं वागस्तिनिर्मितं ।

शिलाजतुं प्रयोजयेत् । वा ब्राह्मं रसायनम् रसायनाध्यायोक्तं तथा-
मलकलेहं च रसायनोक्तं । अथवा प्राश्यं लेहमगस्त्यनिर्मितं कासचि-
कित्सितोक्तं प्रयोजयेत् ।

स्याच्छूलं वर्यं भुक्तेऽन्ने जीर्यत्यल्पं जरां गते ॥ ५४ ॥

शाम्येत्सकुष्ठरुमिजिह्ववणद्वयतिल्वकैः ।

सदेवदार्वतिविषैश्चूर्णमुष्णानुना पिबेत् ॥ ५५ ॥

यस्य पुंसो भुक्तेऽन्नकाल एवातिशूलं स्यात् । जीर्यत्यन्ने मध्यमायां
पाकावस्थायामल्पं शूलं स्यात् । जरां गते किट्टसारतया परिणतेऽन्नेतु शाम्येत् ।
स नरः कुष्ठादिभिश्चूर्णमुष्णानुना पिबेत् ।

यस्य जीर्णेधिकं स्नेहैः स विरेच्यः फलैः पुनः ।

जीर्यत्यन्ने तथा मूलैस्तीक्ष्णैः शूले सदाधिके ॥ ५६ ॥

यस्य पुंसो जीर्णे सत्यभ्यधिकं शूलं भवेत् स स्नेहैर्विरेचनद्रव्यसिद्धैर्विरे-
चनीयैर्जीर्यत्यन्ने पच्यमानावस्थायामधिकशूले सति फलैर्विरेच्यः । तथा च
मुनिः । मृद्रीकाथविडंगानि खर्जूराणि परूषकं । आरग्वधोथामलकं हरीत-
क्यो विभीतकं । कपिलकोपचित्रे च त्रपुसं च मुकूलकं । नीलकाकुवलं पीलु-

भवेत्कलविरेचनमिति । यस्य पुनः सदाधिकमेव शूलं केवलं न भुक्तमात्रे
जीर्णे जीर्यति वा स पुरुषो मूलैस्तीक्ष्णैर्मूलविरेचनैर्दतीत्रिवृच्छ्यामासप्तला-
दिद्रव्यैः समन्वितैर्विरेच्यः । तथा चोक्तं । सप्तलाशंखिनीदंतीद्रवंतीगिरिक-
णिकाः । त्रिवृच्छ्यामोदकीर्या च प्रकीर्याक्षीरिणी तथा । छगलांडी गवाक्षी
च कुचाक्षीगिरिकणिका । मसूरविदला चैव भवेन्मूलविरेचनमिति ।

प्रायोऽनिलो रुद्धशतिः कुप्यत्यामाशये गतः ।

तस्यानुलोमनं कार्यं शुद्धिलंघनपाचनैः ॥ ५७ ॥

बाहुल्येन मारुतो रुद्धमार्ग आमाशयं गतः कुप्यति । तस्य मरुतः
शङ्ख्यादिभिरेवावस्थावशाद्द्वयस्तैः समस्तैर्वा अनुलोमनं कार्यम् ।

कृमिघ्नमौषधं सर्वं कृमिजे हृदयामये ।

कृमिजे हृद्रोगे सर्वमेव च कृमिघ्नमौषधं ।

तृष्णासु वातपित्तघ्नो विधिः प्रायेण युज्यते ॥ ५८ ॥

सर्वासु शीतो बाह्यांतस्तथा शमनशोधनम् ।

तृष्णासु सर्वासु वातपित्तहरः सर्वोपि विधिरिष्यते । तथा बाह्यतो-
भ्यंतरे च शीतो विधिः । तथा शमनशोधनं च शस्यते ।

दिव्यांबुशीतं सक्षौद्रं तद्वद्भौमं च तद्गुणम् ॥ ५९ ॥

निर्वोषितं तप्तलोष्टकपालसिकतादिभिः ।

सशर्करं वा कथितं पंचमूलेन वा जलम् ॥ ६० ॥

दर्भपूर्वेण मंथश्च प्रशस्तो लाजसक्तुभिः ।

वाटचश्रामयवैः शीतः शर्करामाक्षिकान्वितः ॥ ६१ ॥

यवागूः शालिभिस्तद्वत्कोद्रवैश्च चिरंतनैः ।

शीतेन शीतवीर्यैश्च द्रव्यैः सिद्धेन भोजनम् ॥ ६२ ॥

हिमांबुपरिषिक्तस्य प्रयसा ससिता मधु ।

रसैश्चानम्ललवणैर्जीगलैर्वृतभर्जितैः ॥ ६३ ॥

मुद्रादीनां तथा यूपैर्जीवनीयरसान्वितैः ।

नस्यं क्षीरघृतं सिद्धं शीतैरिक्षोस्तथा रसे ॥ ६४ ॥

निर्वापणाश्च गंडूषाः सूत्रस्थानोदिता हिताः ।

दाहज्वरोक्ता लेपाद्या निरीहत्वं मनोरतिः ॥ ६५ ॥

महासरिद्धदादीनां दर्शनस्मरणादि च ।

दिव्यांशु आंतरिक्षं जलं शीतं माक्षिकेण सह शस्यते । भौमं च जलं तद्रुणं दिव्यांशुसमानगुणं शुचिपृथ्वसितश्वेतेदेश इत्यादि लक्षण-लक्षितम् । तच्च शस्यते । तस्य दिव्यजलस्येव गुणा यस्य तत्तद्रुणं तप्तलोष्ट-कमुपलसिकतादिभिस्तप्तं तन्निर्वापितं शीतीकृतं शस्यते । अथवा तदेव समशर्करं शस्यते । अथवा दर्भपूर्वेण तृणाख्येन पंचमूलेन कथितं शस्यते । तथा लाजासक्तुभिः कृते मंथः प्रशस्यः । तथा आमैरभृष्टैर्यवैर्वाटयः प्रशस्तः । शीतीभूतः शर्करामाक्षिकयुक्तः । यवागूः शालिभिस्तथैव शर्करामाक्षिका-न्विताः शस्ताः । तथा चिरंतनैः क्रोद्रवैः शर्करामधुयुक्ता यवागूः शस्ताः । तथा शीतेन शीतीकृतेन द्रव्येण शीतवीर्यैर्द्रव्यैः सिद्धेन भोजनं हितम् । अथवा शीवशीतजलैः परिषिक्तस्य पुंसः पयसा सशर्करामार्दीकं भोजनं हितं । अथवा न केवलं पयसा सात्म्यादिवशान्मांसरसैर्जांगलैः किंचिदम्ललवणै-र्घृतभर्जितैर्भोजनं हितम् । तथा मुद्रमसूरादिकानां यूपैर्जीवनीयरसयुतैर्भोज-नं हितम् । तथा शीतैः शीतवीर्यैश्चंदनादिभिस्तथेक्षुरसे सिद्धं क्षीरघृतं नस्यं हितम् । क्षीरोद्भवं घृतं क्षीरघृतं तथा सूत्रस्थानोदिता निर्वापणा रोपणा गंडूषा हिताः । तथा दाहज्वरे य उक्ता लेपाद्या दूर्वादिभिर्वातपित्तघ्नैरित्यादि-ग्रंथनिर्दिष्टास्ते च हिताः । तथा निरीहत्वं निर्व्यापारत्वं हितं तथा मनसो रतिर्निर्वृत्तत्वात् । तथा महासरितां महान्हदानां महातडागानां च दर्श-नस्मरणानि हितानि ।

इति तृष्णासु सामान्येन चिकित्सितमुक्तं विशेषेणाह ।

तृष्णायां पवनोत्थायां सगुडं दधि शस्यते ॥ ६६ ॥

रसाश्च बृंहणा शीता विदार्यादिगणांशु वा ।

पवनोत्थायां तृष्णायां दधि गुडेन सह शस्यते । मांसरसाश्च बृंहणाः
शस्ताः । तथा विदार्यादिगणान्बु विदारिपंचागुलेत्यादिभिः सृतं तोयं
पानीयं शस्तम् ।

पित्तजायां सितायुक्तः पकोदुंबरजो रसः ॥ ६७ ॥

तत्काथो वा हिमस्तद्वत्सारिवादिगणान्बु वा ।

तद्विधैश्च गणैः शीतकषायान् ससितामधून् ॥ ६८ ॥

मधुरैरौषधैस्तद्वत् क्षीरीवृक्षैश्च कल्पितान् ।

बीजपूरकमृद्वीकां वटवेतसपल्लवान् ॥ ६९ ॥

मूलानि कुशकाशानां यष्ट्याहं च ज्वले शृतम् ।

ज्वरोदितं वा द्राक्षादिपंचसारांबु वा पिबेत् ॥ ७० ॥

पित्तोत्थायां शर्करान्वितः पकोदुंबरफलजो रसस्तेषामुदुंबररूपां वा का-
थो हिमस्तद्वच्छीता युक्तः शस्यते । तथैव सारिवादिगणान्बु सारिवोशीरे-
त्यादि प्रशस्यते । तद्विधैः शीतवीर्यैश्च गणैः कृतान् शीतकषायान् ससितामा-
क्षिकान् पिबेत् । तथैव मधुररसैर्द्राक्षादिभिर्द्रव्यैः कल्पितान् । क्षीरीवृक्षैश्चा-
श्वत्थन्यग्रोधादिभिः कल्पितान् शीतकषायान् सशर्करामधून् पिबेत् ।
बीजपूरकादिपल्लवान् कुशकाशानां मूलानि मधुकं चैतज्ज्वले शृतं पिबेत् ।
शीतमिति प्रकृतत्वाद्योग्यत्वाच्चात्र योज्यं । अथवा ज्वरचिकित्सितोक्तं
द्राक्षामधूकेत्सदिकं फाटं शीतकषायं पिबेत् ॥

पंचसारांबु वा मधुरखर्जुरमृद्वीकेत्यादि रक्तपित्तचिकित्सिते पठितं पिबेत् ।

कफोद्भवायां वमनं निवप्रसववारिणा ।

विल्वाढकी पंचकोलदर्भपंचकसाधितम् ॥ ७१ ॥

जलं पिबेद्रजन्या वा सिद्धं सक्षौद्रशर्करम् ।

मूद्रयुषं च सव्योषपटोलीनिविपल्लवम् ॥ ७२ ॥

यवान्नं तीक्ष्णकवलनस्यलेहांश्च शीलयेत् ।

श्लेष्मजायां तृष्णायां निवपत्रपानीयेन वमनं शस्तम् । विल्वादिभिर्जलं

साधितं कफतृष्णायां पिबेत् । रजन्या हरिद्रया जलं सिद्धं पिबेत् सकौ-
द्रशर्करं कफतृष्णायां मुद्गयूषं च त्रिकटुपटोलं निवपल्वान्वितं पिबेत् ।
यवान्नं तीक्ष्णकवलं तीक्ष्णनस्यं तीक्ष्णलेहं च शीलयेत् ।

सर्वैरामाच्च तद्धंत्री क्रियेष्टा वमनं तथा ॥ ७३ ॥

त्र्युषणारुष्करवचाफलाम्लोष्णांशुमस्तुभिः ।

सर्वैरामाच्च तृष्णायां सत्यां तद्वत्सन्निपातघ्नी आमघ्नी च क्रिया इष्टा
तथा च वमनमिष्टं त्र्युषणारुष्करवचादियुक्तेन फलाम्लेनोष्णजलेन वा
मस्तुना वा इष्टं ।

अन्नात्ययान्मंडमुष्णं हिमं मथं च कालवित् ॥ ७४ ॥

अन्नात्ययादन्नविरहात्तृष्णायां सत्यां मंडमुष्णशीतं मथं च कालप्रकृतिसा-
त्म्यादिवत् पिबेत् । वातकफप्रकृतिना पित्तश्लेष्मप्रकृतिना पित्तप्रकृतिना च
हिमो मथः पेयः । एवं कालसात्म्यादिषु निरूप्यं । सक्तवः सर्पिषाभ्यक्ताः
शीतोदकपरिप्लुताः । नातिद्रवो नातिसाद्रो मथ इत्यभिधीयते ।

तृषि श्रमान्मांसरसं मद्यं वा ससितं पिबेत् ।

श्रमात्तृषि जातायां मांसरसं मद्यं सशर्करं पिबेत् ।

आतपात्ससितं मथं यवकोलांशुसक्तुभिः ॥ ७५ ॥

सर्वाण्यंगानि लिपेच्च तिलपिण्याककांजिकैः ।

आतपात्तृषि यवकोलोद्भवैः सक्तुभिः सशर्करं मथं पिबेत् । सर्वाणि
चांगानि तिलपिण्याककांजिकैर्लिपेत् ।

शीतत्नानात्तुमद्यांशु पिबेत्तृष्मान् गुडांशु वा ॥ ७६ ॥

शीतत्नानाच्च तृष्मान्मद्यांशु पिबेत् । तृष्मानिति मतुपि मयडिति गत्वे
रूपम् । गुडजलं वा पिबेत् ।

मद्यादर्धजलं मद्यं स्नातोम्ललवणैर्युतम् ।

मद्यातृणमानर्धजलं मद्यं क्वातश्चाम्ललवणाभ्यां युतं पिबेत् ।

स्नेहतीक्ष्णतराग्निस्तु स्वभावशिशिरं जलम् ॥ ७७ ॥

स्नेहेन तीक्ष्णतरोऽग्निर्धस्य स नरस्तृणमाग्निसर्गशीतलं जलं पिबेत् ।

स्नेहादुष्णांबु जीर्णात्तु जीर्णान्मंडं पिपासितः ।

स्नेहात् पुनर्जीर्णात् पिपासित उष्णांबु वा पिबेत् । जीर्णात्तु स्नेहात्-
पि मंडं पिबेत् ।

पिबेत्स्निग्धान्नतृपितो हिमस्पर्द्धि गुडोदकम् ॥ ७८ ॥

स्निग्धान्नेन भुक्तेन तृपितो हिमस्पर्द्धि तु हिमशीतलं गुडोदकं पिबेत् ।

गुर्वाद्यन्नेन तृपितः पीत्वोष्णांबु तदुद्धिखेत् ।

गुर्वाद्यन्नेन भुक्तेन तृपितः पीत्वोष्णांबु तद्गुर्वाद्यन्नमुद्धमेत् ।

क्षयजायां क्षयहितं सर्वं बृंहणमौषधम् ॥ ७९ ॥

क्षयजायां तृषि क्षये हितं यद् बृंहणमौषधं तत्सर्वं हितं शस्तम् ।

कृशदुर्बलरूक्षाणां क्षीरं छागो रसोऽथवा ।

कृशादीनां तृषिजातायां क्षीरं हितमथवा छागो रसो हितः ।

क्षीरं च सोर्ध्ववातायां क्षयकासहरैः शृतम् ॥ ८० ॥

सोर्ध्ववातायां तृषि क्षयकासहरैः शृतं क्षीरं हितं । च शब्दान्मांसरसश्च ।

रोगोपसर्गजातायां धान्यांबु ससितामधु ।

पाने प्रशस्तं सर्वाश्च क्रियारोगाद्यपेक्षया ॥ ८१ ॥

रोगोपसर्गजातायां तृषि धान्यांबु ससितामाक्षीकपाने प्रशस्तं । सर्वा च
क्रियारोगाद्यपेक्षया शस्ता ।

तृप्यन् पूर्वाभयक्षीणो न लभेत जलं यदि ।

मरणं दीर्घरोगं वा प्राप्नुयाच्चरितं ततः ॥ ८२ ॥

सात्म्यान्नपानभैषज्यैस्तृष्णां तस्य जयेत्पुरः ।

तस्यां जितायामन्योऽपि शक्यो व्याधिश्चिकित्सितुम् ॥८३॥

पूर्वामयेन क्षीणः सन् तृष्णकृत् पिपासितो यदि जलं न लभेन तदा मरणं दीर्घरोगं वा प्राप्नुयात् । ततश्च हेतोस्त्वरितं शीघ्रतरं तस्य नरस्य पूर्वमन्येभ्यो रोगेभ्यः सात्म्यान्नपानभैषजैस्तृषं जयेत् । ततोपरं रोगं किमेवं क्रियत इत्याह । तस्यां तृषि जितायां सात्म्यामन्योऽपि रोग उपक्रमितुं शक्यः ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां चिकित्सास्थाने छर्दिचिकित्सितं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

सप्तमोऽध्यायः

छर्द्यादिचिकित्सितादनंतरं मदात्ययचिकित्सितारंभश्चिकित्सामान्यहेतुर्यतस्तृष्णाया यथा व्रातपित्ते कारणं तथा मदात्ययस्यापि ।

अथातो मदात्ययचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

यं दोषमधिकं पश्चेत्तस्यादौ प्रतिकारयेत् ।

कफस्थानानुपूर्व्या वा तुल्यदोषे मदात्यये ॥ १ ॥

यं दोषं तत्र मदात्यये वातादिकमुल्वणं पश्येदक्षयेज्जानीयान्तस्य दोषस्यादौ प्रथमत एव प्रतिकारयेत् प्रतिकारं कुर्यात् । एवं समविषमदोषो मदात्ययश्चिकित्स्यः । तुल्यदोषे पुनर्मदात्यये कफस्थानानुपूर्व्या दोषान् प्रतिकारयेत् । किमित्येवं क्रियत इत्याह ।

पित्तमारुतपर्यंतः प्रायेण हि मदात्ययः ।

हि यस्मात्कालक्रमेण पित्तमारुतावसानो बाहुल्येन मदात्ययः स्यात् । प्रथमं कफस्याधिक्यं । ततः पित्तमारुतावधिकौ भवतः । कफस्थानानुपूर्व्या व्याख्यानं ज्वरचिकित्सिते व्याख्यातम् ।

हीनमिथ्याति पीतेन यो व्याधिरुपजायते ॥ २ ॥

समपीतेन तेनैव स मद्येनोपशाम्यति ।

मद्यस्य विषसादृश्यात्

हीनमिथ्यातिपीतेन मद्येन यो व्याधिरुपजायते स व्याधिस्तेनैव मद्येन समपीतेन सम्यग्मात्रया पीतेन शाम्यति । यावद् दृष्टेर्न संभ्रातिर्यावन्नक्षोभ्यते मनः । तावदेव विरंतव्यं मद्यादात्मवता सदेस्येवं लक्षणं पानं सममेव पीतम् । येनैव माद्रीकेनाथवा माधवेन गौडादिना वा यो जातो व्याधिः स तेनैव माद्रीकादिना शाम्यति । कुत एवं स्यादित्याह । मद्यस्य विषसादृश्यात् । यथा तीक्ष्णादिभिर्दशभिर्गुणैर्विषं युक्तं तथैव तत्संख्यातैरेव गुणैर्मद्यमपि युक्तं । ततश्च मद्यस्य मद्येनैव शान्तिर्युक्ता । ननु यदि विषसादृशं मद्यस्य ततो यथा विषस्य विषांतरेण शान्तिस्तथा मद्यस्यापि मद्यांतरेण शान्तिः प्राप्तेत्याशङ्क्याह ।

विषं तूत्कर्षवृत्तिभिः ॥ ३ ॥

तीक्ष्णादिभिर्गुणैर्योगाद्विषांतरमपेक्षते ।

सत्यमेतत् । एवं प्राप्तम् । किंतु गुणैर्दशभिरुत्कर्षवृत्तिभिरधिकशक्तिस्वरूपैर्योगात्संबन्धाद्विषं विषांतरमपेक्षते । न तु तद्विना तदेव स्वोत्थे रोगप्रशमायालम् । मद्यं तु हीनवृत्तिभिर्दशभिर्गुणैर्योगान्न मद्यांतरमपेक्षते । एवं तीक्ष्णादीनां गुणानां हीनोत्कर्षभेदाद्विषान्मद्यस्य वैलक्षण्यम् ।

तीक्ष्णोष्णेनातिमात्रेण पीतेनाम्लविदाहिना ॥ ४ ॥

मद्येनान्नरसक्लेदो विदग्धः क्षारतां गतः ।

यान्कुर्यान्मदतृप्नोहज्वरांतर्दाहविभ्रमान् ॥ ५ ॥

मद्योत्क्रिष्टेन दोषेण रुद्धः स्रोतस्सु मारुतः ।

सुतीव्रा वेदना याश्च शिरस्यस्थिषु संधिषु ॥ ६ ॥

जीर्णाममद्यदोषस्य प्रकांक्षालाघवे सति ।

यौगिकं विधिवद्युक्तं मद्यमेव निहन्ति तान् ॥ ७ ॥

स्वभावत एव तीक्ष्णोष्णेन तथा अतिमात्रेण तथा अम्लविदाहिना मद्येन पीतेनान्नरसक्लेदो विदग्धः क्षारतां च गतो यान्मदादीन् कुर्यात् । तथा भोजनतो मद्योत्क्रिष्टेन दोषेण स्नातस्सु रुद्धो या दारुणा मूर्धादिषु वेदनाः कुर्यात् तान्मदादीन् ताश्च वेदनाः मद्यमेव यौगिकं विधिना युक्तं निहन्ति । किंभूतस्य पुरुषस्य । जीर्णमद्यदोषस्य तथा प्रकांक्षायां लाघवे सति ते च स्वाश्च तान् पुमान् स्त्रिया इत्येकशेषः । ननु यदि मद्यमेव तान्निहन्ति ततश्चिकित्सांतरारंभो न युक्तः । नैवं । बन्धो हि चिकित्साः प्रतिरोगं प्रोक्ताः । तस्माच्चिकित्सांतरोपन्यासो युक्त एव । ननु कथं तान्मद्यमेव निहन्तीत्याह ।

क्षारो हि याति माधुर्यं शीघ्रमम्लोपसंहितः ।

मद्यमम्लेषु च श्रेष्ठं दोषविष्वन्दनादलम् ॥ ८ ॥

यस्मात् क्षारोम्लोपसंहितो द्रार्गव माधुर्यं याति । आम्लेषु मध्ये मद्यं श्रेष्ठं दोषविष्वन्दनात् पर्याप्तम् ।

तीक्ष्णोष्णाद्यैः पुरा प्रोक्तैर्दीपनाद्यैस्तथा गुणैः ।

सात्सम्यत्वाच्च तदेवास्य धातुसाम्यकरं परम् ॥ ९ ॥

पुरा मदात्ययनिदानोक्तैस्तीक्ष्णोष्णाद्यैर्गुणैस्तथा मद्यवर्गोक्तैर्दीपनाद्यैर्गुणैः करणभूतैस्तदेव मद्यं सुष्टु धातुसाम्यकरम् । धातुसाम्यकरमिति त्वात्र हेतौ तृच् ।

सप्ताहमष्टरात्रं वा कुर्यात्पानात्ययौषधम् ।

जीर्यत्येष्टमर्पिता पानं कालेन विपथाश्रुतम् ॥ १० ॥

सप्ताहमथवाष्टरात्रं पानात्ययौषधं कुर्यान्नाधिकं कालम् । यत एतावता कालेन विमार्गस्थं पानं परिणमति ।

परं ततोनुबध्नाति यो रोगस्तस्य भेषजम् ।

यथायथं प्रयुजीत कृतपानात्ययौषधः ॥ ११ ॥

तत एतस्मात्कालादनंतरमूर्ध्वं यो रोगोनुबध्नाति तस्य रोगस्य कृतपा-
नात्ययौषधश्च यथास्वं भेषजं प्रयुंजीत ।

इति सामान्येन चिकित्सितमुक्त्वा विशेषेणाह ।

तत्र वातोल्बणे मद्यं दद्यात्पिष्टकृतं युतम् ।

बीजपूरकवृक्षाम्लकोलदाडिमदीप्यकैः ॥ १२ ॥

यवानीहपुष्पाजाजीव्योषत्रिलवणाद्र्रैः ।

शूल्यैर्मांसैर्हरीतकैः स्नेहवाङ्निश्च सक्तुभिः ॥ १३ ॥

उष्णस्निग्धाम्ललवणा मद्यमांसरसा हिताः ।

आम्रात्रातकपेशीभिः संस्कृतारागखांडवाः ॥ १४ ॥

गोधूममाषविकृतीर्मृदुच्चित्रामुखप्रियाः ।

आर्द्रिकार्द्रककुल्माषसूक्तमांसोदिगर्भिणी ॥ १५ ॥

सुरभिर्लवणा शीता निगदा वाच्छवारुणी ।

स्वरसो दाडिमाक्काथः पंचमूलात्कनीयसः ॥ १६ ॥

शुंठी धान्यात्तथा मस्तुसूक्ताभोत्थाम्लकोजिकम् ।

अभ्यंगोद्वर्तनस्नानमुष्णं प्रावरणं घनम् ॥ १७ ॥

घनश्रागुरुजो धूपः पंकश्रागुरुकुंकुमः ।

कुक्कुटश्रोणिशालिन्यो यौवनोष्णांगयष्टयः ॥ १८ ॥

हर्षेणालिंगनैर्युक्ताः प्रियाः संवहनेषु च ।

तेषु मदात्ययेषु मध्ये वाताधिके मदात्यये पिष्टकृतं मद्यं दद्यात् ।
बीजपूरकादिभिर्देशसात्म्यादिवशात् समस्तैर्व्यस्तैर्यथा योगयुक्तं तथा मे-
ध्यस्य मेदुरस्य मांसस्य रसाः हिताः । किंभूताः । उष्णाः स्निग्धाम्ललवणाश्च
तथा रागाः खांडवाश्चान्नातकपेशीभिः संस्कृता हिताः । लक्षणमेषामृतु-
चर्यायामुक्तं । तथा गोधूममाषाणां विकृतीर्हिताः । किंभूताः । मृदवोऽर्त्तद्व्याः
चित्रा नानाप्रकारा मुखप्रिया वदनरुचिकृतः । तथा आर्द्रिकादिगर्भिणी
अच्छवारुणी च हिता । किंभूता । सुरभिर्लवणा शीता च । तथा निगदा

पुराणा तथा दाडिमात्स्वरसोहितः । पंचमूलात् कनीयसो ह्रस्वात्
 काथः शुंठीधान्याव्वकायो हितः । तथा मस्त्वादि हितं । तथाभ्यंजनादि
 उष्णं हितं । प्रावरणमाच्छादनं घनं हितं । अगरुजश्च धूपो घनो बहुलो
 हितः । अगरुः कुंकुमपंकोनुपानं हितं । तथा प्रिया हर्षेण प्रीत्या
 आलिंगनं परिष्वंगस्तत्र युक्ताः । संवाहनेषु शरीरमर्दनेषु च युक्ता हिताः ।
 कुचाश्चोरश्च श्रोणदश्चैतैः शालंते यास्ता एवम् । तथा यौवनेनोष्णागय-
 ष्टिः शरीरलता यासां ता एवम् ॥

पित्तोल्बणे बहुजलं शार्करं मधुना युतम् ॥ १९ ॥

रसैर्दाडिमेखर्जूरभव्यद्राक्षापरूषकैः ।

सुशीतं ससितीसक्तुयोज्यं तादृक् च पानकम् ॥ २० ॥

स्वादुवर्गकषयैर्वा युक्तं मद्यं समाक्षिकम् ।

पित्ताधिके मदात्यये बहुजलं शार्करं मद्यविशेषं योज्यं । मधुमाक्षिकं
 वा रसैर्दाडिमादिजैर्युक्तैः । तच्च सुष्ठु शीतं कृत्वा योज्यं । परूषकाण्यत्र
 मधुराणि योज्यानि नृमलानि तेषां कफपित्तकरत्वात् । तथा च मुनिः ।
 अम्लं परूषकं द्राक्षावदराण्यास्कानि च । पित्तश्लेष्मप्रकोपीनीति । तादृक्
 च सुशीतं पानकं योज्यं किंभूतम् । सह सितासक्तुभिर्वर्तते यत्तदेवम् । सक्त-
 वश्च लाजा नियोज्या योग्यतरत्वान्नतु यवानाम् । तथा स्वादुवर्गस्य काथेन
 संयुक्तं मद्यं समाक्षिकं योज्यम् ॥

शालिषष्टिकमश्रीयाच्छराजैणकपिंजलैः ॥ २१ ॥

सतीनमुद्रामलकपटोलीदाडिमैरपि ।

शालिषष्टिकं शुद्धीत । कैः सह । शशादिजै रसैर्देशादिसात्म्यवशात्
 सतीनादिजैश्च रसैः ।

कफपित्तं समुत्क्रिष्टमुल्लिखेत्तृड्विदाहवान् ॥ २२ ॥

पीत्वांशु शीतं मद्यं वा भूरीक्षुरससंयुतम् ।

द्राक्षारसं वा संसर्गी तर्पणादिपरं हितः ॥ २३ ॥

तथाग्निर्दीप्यते तस्य दोषशेषान्नपाचनः ।

तृद्धिदाहवान्मदात्ययी कफपित्तं समुत्किष्टं समुत्थितं स्वस्थानाच्युता-
भासं सम्यग्वमेत् । किं कृत्वा । अंबु शीतं पीत्वा मद्यं वा भूरिणा इक्षुरसेन
संयुतं पीत्वा । अथवा द्राक्षारसं पीत्वा । परमनंतरं संसर्गी तर्पणादिभिः
सुष्ठु हितः । कृतवमनादिकस्यानंतरं पेयादिक्रमः संसर्गीत्युच्यते । एवं
कृते सति तस्य मदात्ययिनोऽग्निर्दीप्यते । किंभूतः । दोषशेषस्यान्नस्याहारस्य
पाचनः ।

कासे सरक्तनिष्ठीवे पार्श्वस्तनरुजासु च ॥ २४ ॥

तृष्णायां सविदाहायां सोत्क्लेशे हृदयोरसि ।

गुडूचिंभद्रमुस्तानां पटोलस्याथवा रसम् ॥ २५ ॥

सशृंगवेरं गुंजीत तित्तिरिप्रक्तिभोजनम् ।

पित्तमदात्यये कासे रक्तनिष्ठीवसहिते पार्श्वीदिरुजासु च तृष्णायां विदा-
हसहितायां हृदये उरसि च सोत्क्लेशे सति गुडूच्यादीनां रसमथवा पटो-
लस्य रसं सनागरं गुंजीत । अल्पस्तित्तिरिस्तित्तिरि प्रीति सुप्रतिनामात्रार्थ
इत्यव्ययीभावः ।

तृप्यते चातिबलवद्वातपित्ते समुद्धते ॥ २६ ॥

दद्याद्द्राक्षारसं पानं शीतं दोषानुलोमनम् ।

जीर्णेद्यान्मधुराम्लेन च्छागमांसरसेन वा ॥ २७ ॥

अतितृप्यते च पुरुषाय वातपित्तेधिके सति द्राक्षारसपानं दद्यात् । किं
भूतम् । शीतलं तथा दोषानुलोमनम् । जीर्णे च तस्मिन् छागमांसरसेन मधु-
राम्लेनाश्रीयत् ।

तृप्यल्पशः पिबेन्मद्यं मेदं रक्षन् बहूदकम् ।

मुस्तदाडिमलाजांबु जलं वा पर्णिनीशृतम् ॥ २८ ॥

पटोल्युत्पलकंदैर्वा स्वभावादेव वा हिमम् ।

तृषिसत्यामल्पं मंदं मंदं रक्षन् बहूदकं मद्यं पिबेत् । पर्णिनीभिः
कथितं वा पटोल्यादिशृतं वा सर्वमेतच्छीतं पातव्यम् । यत्तोयं स्वभावादेव
वा हिममिति ।

मद्यातिपानादब्धातौ क्षीणे तेजसि चोद्धते ॥ २९ ॥

यः शुष्कगलताल्वोष्ठो जिह्वां निःकृष्य चेष्टते ।

पायेत्कामतोभस्त्रं निशीथपवनाहतम् ॥ ३० ॥

मद्यातिपानाद्वेतोरब्धातौ क्षीणेलपीभूते तेजसि चोद्धते क्षोभिते सति यः
पुरुषः शुष्कगलताल्वोष्ठः सन् जिह्वां निःकृष्य निःसार्य चेष्टत इतश्चे-
तश्च लुठति तं नरं कामत इच्छया अंभो निशीथे यः पवनस्तेनाहतं
पायेत् ।

कोलहाडिमृक्षाम्लचुक्रिकाचुक्रिकारसः ।

पंचाम्लको मुखालेपः सद्यस्तृष्णां नियच्छति ॥ ३१ ॥

कोलादिभिः पंचाम्लको मुखालेपो द्राक् तृष्णां शमयति ।

त्वचं प्राप्तश्च पानोष्मा पित्तरक्ताभिमूर्च्छितः ॥ ३२ ॥

दाहं प्रकुरुते घोरं तत्रातिशिशिरो विधिः ।

अशाम्यति रसैस्तृप्ते रोहिणीं व्यधयेच्छिराम् ॥ ३३ ॥

पानस्य मद्यस्योष्मा त्वचं प्राप्तः पित्तरक्ताभ्यामभिमूर्च्छितो मिश्रितो
दाहं दारुणं प्रकर्षेण कुरुते । तत्र दाहे शीतो विधिः कार्यः शीतोपचा-
रेणाप्यशाम्यति सति दाहे मांसरसैस्तृप्ते नरे रोहिणीसंज्ञां शिरां व्यधय-
द् वैद्य इति शेषः । व्यधयेदिति घटादित्वान्मित्वे ह्रस्वः ।

लुब्धेखनीपवासाभ्यां जयेत् श्लेष्मोल्वणं पिबेत् ॥ ३४ ॥

शीतं गुंठीस्थिरोदीच्यदुस्पर्शन्यतमोदकम् ।

श्लेष्माधिकं मदात्ययं वमनोपवासाभ्यां जयेत् । गुंठयादन्यतमोदकं
शीतकषायं पिबेत् ।

निरामं क्षुधितं काले पाययेद्बहुमाक्षिकम् ॥ ३५ ॥

शार्करं मधु वा जीर्णमरिष्टं सीधुमेव च ।

रूक्षतर्पणसंयुक्तं यवानीनागरान्वितम् ॥ ३६ ॥

ततो निरामं जातक्षुधं संतं काले यथोचिते शार्करं बहुमाक्षिकं बहुक्षौद्रं पाययेत् । मधुमाक्षिकं वा बहुक्षौद्रं । द्वयमप्येतत् पुराणम् । तथारिष्टमभ्यादिकृतं पाययेत् सीधुं वा पाययेत् । किंभूतम् । रूक्षा ये तर्पणास्तैः संयुक्तं यवानीशुंठीभ्यां संयुक्तम् ।

यूषेण यवगोधूमं तनुनाल्पेन भोजयेत् ।

उष्णाम्लकटुतिक्तेन कौलत्थेनाल्पसर्पिषा ॥ ३७ ॥

शुष्कमूलकजैश्छागै रसैर्वा धन्वचारिणाम् ।

साम्लवेतसवृक्षाम्लपटोलीव्योषदाडिमैः ॥ ३८ ॥

तथा कौलत्थेन यूषेण यवगोधूमं भोजयेत् । किंभूतेन तनुना स्वच्छेन । तथाल्पेन उष्णेनाम्लकटुतिक्तेनाम्लघृतेन । अथवा शुष्कमूलकजै रसैश्छागैर्वा रसैर्धन्वचारिणां वा रसैर्भोजयेत् । किं भूतैः । सहाम्लवेतससैर्धवपटोलपत्रत्रिकटुकदाडिमैः ।

प्रभूतशुंठीमरिचहरितार्द्रकपेशिकम् ।

बीजपूररसाद्यम्लभृष्टनीरसवर्तितम् ॥ ३९ ॥

करीरकरमर्दादिरोचिष्णुबहुशालनम् ।

प्रव्यक्ताष्टांगलवणं विकल्पितनिमर्दकम् ॥ ४० ॥

यथाग्निं भक्षयन्मांसं माधवं निगदं पिबेत् ।

मांसं यथामि अग्न्यनतिक्रमेण भक्षयन्माधवं निगदं पुराणं पिबेत् । किंभूतम् मांसं । विविधैः प्रकारैः कल्पितो जिप्पादितो निमर्दको येन मांसेन तद्वि कल्पितनिमर्दकम् । तदेवं विविधप्रकारत्वं निमर्दकस्याह । प्रभूता उल्काटाः शुंठीमरीचहरितार्द्रकपेशयो यस्मिंस्तदेवम् । हरितार्द्रकस्य शस्त्रकृतां त्रादीर्घाकारा अवयवाः पेशय उच्यन्ते । बीजपूररसादिभिरम्लस्तथा भृष्टो

यथायथं स्नेहादिना नीरसः शुष्कप्रायो वर्तितो व्यञ्जनप्रकारो यत्तत्तदेवम् ।
करीरादिरोचिष्णुरोचनशीलं बहुप्रभूतं शालनं हरितकं यस्मिन् तथा प्र-
कर्षेण व्यक्तं स्पृष्टं वक्ष्यमाणमष्टांगलवणं यत्र तदेवं विविधं कल्पनं कृत-
म् । क्रियाविशेषणान्येतानि ।

सितासौवर्चलाजाजीतित्तिडीकाम्लवेतसम् ॥ ४१ ॥

त्वगेर्लामरिचार्द्धांशमष्टांगलवणं हितम् ।

स्त्रोतोविशुद्धचम्रिकरं कफप्राये मदात्यये ॥ ४२ ॥

सिताथैरष्टांगलवणमन्वर्थसंज्ञं कफाधिके मदात्यये हितम् । स्त्रोतः शुद्धि-
कृदमिदीपनं च ।

रूक्षोष्णोद्धर्तनोद्वर्षस्नानभोजनलंघनैः ।

सकाम्नाभिः सह स्त्रीभिर्युक्त्या जागरणेन च ॥ ४३ ॥

मदात्ययः कफप्रायः शीघ्रं समुपशाम्यति ।

रूक्षोष्णैरुद्धर्तनादिभिर्लघनेन तथा युक्त्या देशकालाद्यपेक्षित्या सकामा-
भिर्दयिताभिः सह यज्जीगरणं तेन तेन च कफाधिको मदात्ययो द्रागेव
शमं याति ।

यदिदं कर्म निर्दिष्टं पृथग्दोषबलं प्रति ॥ ४४ ॥

संनिपाते दशविधे तच्छेषेऽपि विकल्पयेत् ।

तत्र वातोल्बणे मद्यमित्यादि । पित्तोल्बणे बहुजलमित्यादि । तथा
उल्लेखनोपवासाभ्यां जयेत् । श्लेष्मोल्बणमित्यादि च त्रिविधं संनिपातं
पृथग्दोषबलं प्रतिलक्षणाकृत्य कर्म निर्दिष्टं कर्मैदमुक्तं न केवलमत्र त्रि-
विधे संनिपाते शेषेऽपि दशविधे संनिपाते विकल्पयेद् द्विविधं कृत्वा कल्पयेत्
कुर्याद्वैद्य इति शेषः । एतदुक्तं भवति । वातोल्बणे मदात्ययजे संनिपाते
यत्कर्म निर्दिष्टं तथा पित्तोल्बणे मदात्ययजे संनिपाते यत्कर्म निर्दिष्टं
तदेव वातपित्तोल्बणे कुर्यात् । एवं दोषबलमपेक्ष्य सर्वस्मिन् मदात्यये
चिकित्सितं कुर्यात् । स दशविधः संनिपातः शिष्यहितायाद्येह प्रद-

इयते । उत्कर्षेण यदा त्वेको मध्येन द्वौ तदा हिमः । उत्कर्षणे
यदा द्वौ तु मध्येनैको द्वितीयकः । एको मध्येन दोषः स्याद् द्वा-
वलेन तृतीयकः । उत्कर्षेणैक एवस्यादलेन द्वौ चतुर्थकः । उत्कर्षेण यदा
द्वौ तु अल्पेनैकश्च पंचमः । एकोऽल्पेन तु मध्येन द्वौ दोषाविति षष्ठकः ।
उत्कर्षिणः समस्ताः स्युरेवं भवति सप्तमः । मध्येन सर्वेपि यदा तदा भवति
चाष्टमः । अल्पेन सर्वेपि यदा तदा तु नवमः स्मृतः । अल्पेनैको मध्ये-
नैकस्तरामन्य इति स्फुटाः । संनिपातस्य मुनिना दशभेदाः प्रकीर्तिताः ।

त्वङ्नागपुष्पमगधामरीचाजाजिधान्यकैः ॥ ४५ ॥

परूपकमधुकैलासुराद्वैश्च सितान्वितैः ।

सकपित्थरसं हृद्यं पानकं शशिवोधितं ॥ ४६ ॥

मदात्ययेषु सर्वेषु पेयं रुच्यमिद्विपनम् ।

त्वगादिभिः शर्करान्वितैः कपित्थरसयुक्तं कर्पूरकृताधिपानकं सर्वेषु
मदात्ययेषु पातव्यं रुच्यमिवृद्धिकरम् ।

नाविक्षोभ्य मनोमद्यं शरीरमविहन्य वा ॥ ४७ ॥

कुर्यान्मदात्ययं तस्माद्विष्यते हर्षणी क्रिया ।

मद्यं यस्मान्मानसं न अविक्षोभ्य अपि तु मनसः प्रक्षोभणं कृत्वा न
च शरीरस्य विहननमकृत्वा एव यथा कथंचिन्मदात्ययं कुर्यात् । यतश्चै-
तस्माद्धेतोर्हर्षोत्पादका क्रिया एष्टव्या नाक्षोभ्येत्ययं पाठो न श्रेयान् ।
अल्प वादेशस्यात्र दुर्लभत्वात् ।

संशुद्धिशमनाद्येषु मददोषः कृतेष्वपि ॥ ४८ ॥

न चेच्छाम्येत्कफे क्षीणे जाते दौर्बल्यलोघवे ।

तस्य मद्यविदग्धस्य वातपित्ताधिकस्य च ॥ ४९ ॥

ग्रीष्मोपतप्तस्य तरोर्यथा वर्षं तथा पयः ।

संशुद्धिशमनाद्येषूपक्रमेषु कृतेष्वपि यदि मददोषान्मद्योत्थो व्याधिर्न
शाम्येत् तस्य मद्येन विदग्धस्यात एव च कफे सौम्ये धातौ क्षीणेऽत एव

जाते दौर्बल्यलाघवे अल्पप्रमाणत्वे काश्ये च सति तदानीं सामर्थ्याद्वात-
पित्तयोरतिरिक्तता वातपित्ताधिकस्य च क्षीणोजस्त्वान्तथा पयः पथ्यम् ।
यथा ग्रीष्मोपतप्तस्य तरोर्यथावर्षम् । वर्षमिति वृषे कृद्धिधौ भयादीनामुपसं-
ख्यानमित्यच् ।

मद्यक्षीणस्य हि क्षीणं क्षीरमाश्वेव पुण्यति ॥ ५० ॥

ओजेस्तुल्यं गुणैः सर्वैर्विपरीतं च मद्यतः ।

हि यस्मात्तस्य तुल्यगुणैः सर्वैर्गुर्वादिभिरोजसः क्षीरं मद्याच्च विपरीतं
गुणैः । तथा च मुनिः स्वादुशीतं मृदुस्निग्धं बहलं श्लक्ष्णपिच्छलम् । गुरु-
मंदं प्रसन्नं च गन्धं दशगुणं पयः । तदेवं गुणमेवोजः सामान्यादभिवर्धये-
दिति । यतश्चैवं । तस्मान् मद्यक्षीणस्य क्षीणमोजः क्षीरमाश्वेव पुण्यति
वृद्धिं प्राप्नोति । नत्वपरं द्रव्यं यथोक्तहेत्वभावात् ।

पयसा विजिते रोगे बले जाते निवर्तयेत् ॥ ५१ ॥

क्षीरप्रयोगं मद्यं च क्रमेणाल्पालपमाचरेत् ।

न विट्क्षयध्वंसकोत्थैः स्पृशेन्नौपद्रवैर्यथा ॥ ५२ ॥ श्वेतौ

पयसा रोगे मदात्ययाख्ये निवर्तते बले जाते सति मद्योचितः पुमान्
क्षीरप्रयोगं निवर्तयेत् । मद्यं चाल्पालपं क्रमेणोपयुञ्जीत । यथा विट्क्षयध्वं-
सकोद्रवैरुपद्रवै रसौ न स्पृशेत् । विट्क्षयोद्भवा विकाराः कायश्लेष्मरोगाद्या
ध्वंसकोपद्रवाः श्लेष्मनिष्ठावादयः ।

तयोस्तुस्यादृतं क्षीरं वस्तयो बृंहणाः शिवाः ।

अभ्यंगोद्धर्तनस्नानमन्नपानं च वातजित् ॥ ५३ ॥

तयोर्विट्क्षयध्वंसकोद्भूतं क्षीरं च चिकित्सितं स्यात् । तथा वस्तयो
बृंहणाः शिवा निरपायाः । तथा अभ्यंगादीनि यच्च वातपित्तजिदनुपानं तच्च स्यात् ।

युक्तमद्यस्य मद्योत्थो न व्याधिरुपजायते ।

अतोस्य वक्षते योगो यः सुखायैव केवलम् ॥ ५४ ॥

युक्तमद्यस्य पुंसो मद्योत्थो व्याधिर्नोपजायते । युक्तमद्यत्वाद्यतोऽतो-
स्माद्वेतोरस्य मद्यस्य संयोगो वक्ष्यते । यः केवलं सुखायैव स्यात् । अधु-
ना सुरां संपन्नामाह । तथा चोक्तं संग्रहेऽश्विनग्रहे ।

आश्विनं या महत्तेजो बलं सारस्वतं च या ।

दधात्यैदं च या वीर्यं प्रभावं वैष्णवं च या ॥ ५५ ॥

अस्त्रं मकरकेतोर्का पुरुषार्थो बलस्य या ।

सौत्रामण्यां द्विजमुखे या हुताशे च हूयते ॥ ५६ ॥

या सर्वोषधिसंपूर्णान्मथ्यमानात्सुरासुरैः ।

महोदधेः समुद्रता श्रीशशांकामृतैः सह ॥ ५७ ॥

मधुमाधवमैरेयसीधुगौडासवादिभिः ।

मदशक्तिमनुघ्नंती या रूपैर्बहुभिः स्थिता ॥ ५८ ॥

यामासाद्य विलासिन्यो यथार्थं नाम विभ्रति ।

कुलांगनापि यां पीत्वा नयत्युद्धतमानसा ॥ ५९ ॥

अनंगाङ्गितैरङ्गैः क्वापि चेतो मुनेरपि ।

तरंगभङ्गभृकुटीतर्जनैर्मानिनी मनः ॥ ६० ॥

एकं प्रसाद्य कुरुते या द्वयोरपि निर्वृतिम् ।

यथाकामे भटावाप्तिपरिदृष्टाप्सरोगणे ॥ ६१ ॥

तृणवत्पुरुषा युद्धे यामासाद्य त्यजंत्यमून् ।

यां शीलयित्वापि चिरं बहुधा बहुविग्रहाम् ॥ ६२ ॥

नित्यं हर्षातिवेगेन तत्पूर्वमिव सेवते ।

शोकोद्वेगारतिभयैर्या दृष्ट्वा नाभिभूयते ॥ ६३ ॥

गोष्ठीमहोत्सवोद्यानं न यस्याः शोभते विना ।

स्मृत्वा स्मृत्वा च बहुशो वियुक्तः शोचते यया ॥ ६४ ॥

अप्रसन्नापि या प्रीत्यै प्रसन्ना स्वर्ग एव या ।

अपीदं मन्यते दुःस्थं हृदयस्थितया यया ॥ ६५ ॥

अनिर्देश्यमुखास्वादा स्वयंवेद्यैव यापरम् ।

इति चित्रास्ववस्थामु प्रियामनुकरोति या ॥ ६६ ॥

प्रियातिप्रियतां याति यत्प्रियस्य विशेषतः ।

या प्रीतिर्या रतिर्या वाग् या पुष्टिरिति च स्तुता ॥ ६७ ॥

देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसमानुषैः ।

पानप्रवृत्तौ सत्यां तां सुरां तु विधिना पिबेत् ॥ ६८ ॥

या सुरा आश्विनं महत्तेजो दीप्तं दधाति । अश्विनमित्यश्विनोरिदमित्यण् । नस्तद्वित इति टिलोपे प्राप्ते इत्यनपत्य इति प्रकृतिभावः । या च सुरा सारस्वतं बलमुत्साहमैंद्रं च वीर्यं शक्तिं वैष्णवं च प्रभावं माहात्म्यं दधाति । या च मदनस्यास्त्रं प्रहरणं बलभद्रस्य या पुरुषार्थः परं प्रयोजनम् । या च सौत्रामण्यां यज्ञे द्विजास्ये हुताशे च या हूयते । या च महोदधेः सर्वोपधिसंपूर्णा देवदानवैर्विलोडयमाना हृक्ष्यादिभिः सहोत्पन्ना । या च सुरा मदशक्तिमत्यजनि बहुभिर्मन्त्रादिभिराकारैः स्थिता । यां सुरां पीत्वा विलासिन्यो मृगलोचना यथार्थमन्वर्थं नाम विश्रति विलासो विद्यते यासामिति । यां पीत्वा कुलवामलोचनाप्युद्धतमानसा सती अनंगालिगितैरंगैर्मुनेरपि चेतः क्रापि नयति । तरंगभंगा कुटिला भृकुटिस्तरंगभंगाभृकुटिस्तया तर्जनानि प्रणयकलहविशेषास्तैर्मानिन्यो मानसमेकं प्रसाद्य द्वयोरपि स्त्रीपुंसोर्या निर्वृत्तिं सौख्यं या सुरा करोति । यां सुरामास्वाद्य नराः समरे तृणमिव प्राणांस्यजंति । कीदृशि युद्धे । यथेच्छं भटस्य शूरपुरुषस्य या अवाप्तिरिष्टिस्तया परित्दष्टो मुदितोत्तरः संघो यस्मिन्नाहवे तस्मिन् । यां सुरां बहुभिः प्रकरैराहारादिमृध्यावसानलक्षणैस्तथा यां बहुविग्रहां मधुमाधवादिभिरनेकशरीरां शालयित्वापि नित्यं हर्षस्यातिवेगेन तत्पूर्वमिव तत्प्रथममिव सेवते । यां दृष्ट्वा उपलभ्यास्वादादिना शोकादिभिर्नाभिभूयते । यस्याः सुराया ऋते गोष्ठ्यादिर्न शोभते यया च वियुक्तः शोचते । शोचत इति नडिभ्यस्तड् । या चाप्रसन्ना कलुषापि प्रीत्यै प्रसन्ना स्वस्था सति स्वर्ग एव स्यात् । यया चांतःस्थितया इंद्रमपि दुःस्थितं मन्यते । अनिर्देश्यमप्यवर्णनीयं सुखं यस्मिन्नास्वादे स तथाविध आस्वादो यस्याः सैवं । या के-

बलमात्मनैव वेद्या इति पूर्वोक्तेन प्रकारेण चित्रासु नानाविधास्ववस्थासु प्रियां बलभाननुकरोत्यनुहरति । प्रियापक्षे नर्मार्थः । प्रणम्यकलहार्थः । अप्रसन्ना कुपिता । प्रसन्ना त्यक्तकोपा । अनिर्देश्यः सुखास्वादः सुखोपलभो यस्या इति योज्यम् । एवं यां शीलयित्वेत्यादिः सर्वोपि ग्रन्थः प्रियायामपि योज्यः । तथा यद्यस्मात्सुरा प्रिया इष्टा अतिप्रियतां सुष्टुबलभत्वं याति । यत्प्रियस्य प्रकृतत्वात्सुरा प्रियस्य विशेषेण प्रियतां याति । १०॥ सुरा प्रीतिरिति या वागिति या पुष्टिरिति या देवादिभिः स्तुता । पानप्रवृत्तौ सत्यां येषां पानाधिकारोस्ति धर्मशास्त्रेष्वनिषिद्धत्वात् तां पूर्वोक्तगुणां सुराविधिना वक्ष्यमाणेन पिबेत् ।

संभवंति च ये रोगा मेदोनिलकफोद्भवाः ।

विधियुक्तादृते मद्यात्तेन सिध्यन्ति दारुणाः ॥ ६९ ॥

ते मेदोनिलकफोद्भवा रोगा न संभवंति । दारुणा दुःसहा ये विधियुक्तान्मद्यादृते न सिध्यन्ति । विधियुक्तेन मद्येन सर्वे मेदोनिलकफजा रोगाः सिध्यन्तीति भावः ।

अस्ति देहस्य सावस्था यस्यां पानं निवार्यते ।

अन्यत्र मद्यान्निगदाद्विविधौषधसंभृतात् ॥ ७० ॥

देहस्य सा अवस्था प्रकृतेर्देहमेहादिका अस्ति यस्यां पानं निवार्यते । मद्यादिन्यथा किंभृतात् निगदात् । तथा विविधौषधसंस्कृतात् । मद्यमेवंविधं वर्जयित्वा पानं निषिध्यत इत्यर्थः ।

अनूपं जांगलं मांसं विधिनाप्युपकल्पितम् ।

मद्यं सहायमप्राप्य सम्यक् परिणमेत्कथम् ॥ ७१ ॥

अनूपं जांगलं मांसं विधानेनाप्युपकल्पितं मद्यं विनोपयुक्तं कथं संपरिणमति । पुनरपि मद्यमेव श्लेषयन्नाह ।

मुतीव्रमारुतव्याधिघातिनो लशुनस्य च ।

मद्यमांसवियुक्तस्य प्रयोगः स्यात्कियान् गुणः ॥ ७२ ॥

लघुनस्य च दारुणतरवातव्याधिविनाशिनः मद्यमांसरहितस्य कियान्
गुणः स्यात् । अल्प एवेत्यर्थः ।

निगूढशल्यहरणे शस्त्रक्षाराग्निकर्मणि ।

पीतमद्यो विषहते सुखं वैद्यविकत्थनाम् ॥ ७३ ॥

तथा निकूडस्यात्यर्थं प्रणष्टस्य शल्यस्याहरणे तथा शस्त्रादिकर्मणि
पीतमद्यो नरः सुखमक्लेशेन वैद्यविकत्थनां कर्तव्यं संहते ।

अनलोत्तेजनं रुच्यं शोकश्रमविनोदकम् ।

न चातः परमस्त्यन्यदारोग्यबलपुष्टिकृत् ॥ ७४ ॥

तथा अनलस्याग्नेरुत्तेजनं रुच्यं शोकादिघ्नम् न च कदाचित् तस्मान्म-
द्यात् परमन्यन्नं श्रेष्ठमस्त्यारोग्यादिकृत् ।

रक्षता जीवितं तस्मात्प्रेयमात्मवता सदा ।

आश्रितोपाश्रितहितं परमं धर्मसाधनम् ॥ ७५ ॥

यत एवं महागुणं मद्यम् । तस्माज्जीवितं रक्षता नरेण तथा आत्मवता
सुधीमतासदोपेयमाश्रितानामुपाश्रितानां च हितम् । परमं धर्मसाध-
नमुपायः । अथास्य पाने विधिमाह ।

स्नातः प्रणम्य सुरविप्रगुरुन्यथास्वं

वृत्तिं विधाय च समंस्तपरिग्रहस्य ।

आपानश्रूमिमथ गंधजलाभिषिक्ताम्-

आहारमंडपसमीपगतां श्रयेत् ॥ ७६ ॥

त्वास्तृतेऽथ शयने कर्मनीये मित्रभृत्यरमणीसमवेतः ।

स्वं यशः कथकचारणसंवैरुद्धतं निशमयन्नतिलोकम् ॥ ७७ ॥

विलासिनीनां च विलासशोभि गीतं सनृत्यं कलतूर्यघोषैः ।

कांचीकलापैश्चलकिंकिणीकैः क्रीडाविहंगैश्च कृतानुनादम् ॥ ७८ ॥

मणिकनकसमुत्थैरावनेयैर्विचित्रैः

सजलविविधलेखक्षौमवस्त्रावृताङ्गैः ।

अपि मुनिजनचित्तक्षोभसंपादिनीभि-

श्रकितहरिणलोलप्रेक्षणीभिः प्रियाभिः ॥ ७९ ॥

स्तननितंबकृतादतिगौरवादलसमाकुलमीश्वरसंभ्रमात् ।

इति गतं दधतीभिरसंस्थितं तरुणचित्तविलोभनकर्मणम् ॥ ८० ॥

यौवनासवंमत्तुभिर्विलासाधिष्ठितात्मभिः ।

संचार्यमाणं युगपत्तन्वङ्गीभिरितस्ततः ॥ ८१ ॥

तालवृतनलिनीदलानिलैः शीतलीकृतमतीवशीतलैः ।

दर्शनेपि विदधद्वशानुगं स्वादितं किमुत चित्तजन्मनः ॥ ८२ ॥

चूतरसंदुमृगैः कृतवासं मल्लिकयोज्ज्वलया च सनाथम् ।

स्फाटिकशुक्तिगतं सतरंगं कांतमनंगमिवोद्वहदंगं ॥ ८३ ॥

तालीसाद्यं चूर्णमेलादिकं वा हृद्यं प्राश्य प्राग्वयः स्थापनं वा ।

तत्प्रार्थिभ्यो भूमिभागे सुमृष्टे तोयोन्मिश्रं दापयित्वा ततश्च ८४

धृतिमान् स्मृतिमानित्यमनूनाधिकमाचरन् ।

उचितेनोपचारेण सर्वमेवोपपादयन् ॥ ८५ ॥

नित्यविकसितासितसरोजनयनसंक्रातिवर्धितश्रीकम् ।

कांतामुखमिव सौरभद्वतमधुपगणं पिवेन्मद्यम् ॥ ८६ ॥

स्नातो नरः सुरादीन् प्रणम्य यथास्वं यथायोग्यं समस्तस्य परिकरस्य
वृत्तिं कृत्वा अथ पानभूमिं गंधजलेन कर्पूरोशीरादिना वा शीतांबुना अ-
भिषिक्तमाश्रयेत् । कीदृशीं । आहारमंडपस्य निकटस्थताम् । पीतमद्य-
स्य दूरे व्रजत आयासादि स्यात् । वसंततिलकं वृत्तं । अथ भूमिः श्रयणादन-
तरं शयनीये स्थितो मद्यं पिवेदिति वक्ष्यमाणेन संबन्धः । किं भूते । सुष्ठु
आस्तृते प्रदत्तप्रच्छदपटे । तथा कमनीये रम्ये । मित्रादिसहितः । स्व यश
इत्यादि । किं कुर्वन् स्वमात्मीयं यशः कथकादिसंघनिशमयन् श्रावयन् ।

कीदृशमुद्धतं तथा अतिलोकमुद्धतरूपम् । स्वागतावृत्तम् । तथा विलासिनी-
 नां संबन्धि गीतं निशमयन् । किं भूतं । सहनृत्तेन सनृत्तम् । द्वयमपि वि-
 लासशोभि विलासलक्षणं प्रोक्तम् । स्थानासनगमनानां हर्षभूनेत्रकर्मणां
 चैव उत्पद्यते विशेषो यः श्लिष्टः स तु विलासः स्यात् । तथा तद्रीतं मधु-
 रतूर्यशब्दैस्तथा कांचीकलपैः स्फुटास्तथा स्फुरन्त्यः किंकिण्यः सूक्ष्मघंटिका
 येषां तैस्तथाक्लिष्टैस्तथाग्रीडाविहंगैः सारसादिभिश्च कृतानुनादम् । उपजा-
 तिवृत्तं । रोचनीयैर्दोलगैस्तेज्वंगीभिर्गुणपदितस्ततः संचार्यमाणम् । एवं
 ह्यनुभूयमानं रामणीयकं धत्ते । किं भूतैरावनेयैः । मृणिकनकसमुत्थैः । तथा
 विचित्रैर्नानाविधैः । तथा सजलं नानाप्रकारलेखं यत् क्षौमवस्त्रं तेनावृत्त-
 मंगं येषां तैः । किंभूताभिस्त्वनंगीभिः । मुनिजनचित्तलोभसंपादिनीभिः । तथा
 चकितस्त्रस्तो यो हरिणस्तद्वेत्रैः साधु प्रेक्षते यास्ताभिः । बार्हुलकात् कर्त्त-
 रित्युक्तं तथा बह्वभाभिर्गमालिनीवृत्तम् । तथा गतमिति असंस्थितमनवस्थितं
 स्वरूपं दधतीभिः यतः स्तनाभ्यां निर्वेन च कृतादधिकं गौरवादलसम्पत्त्ये-
 श्वरस्य प्रभोर्यः संभ्रमो भयं तस्माद्वकुलगमनम् । अत एव च तरुणचित्तानां
 विलोभने कर्मणं वशीकरणम् । द्रुतविलंबितमाह नभौ भरौ । तथा तन्वं-
 गीभिरितस्ततो युगपत्संचार्यमाणं । किंभूताभिः । यौवनासवाभ्यां मत्ताभिः
 तथा विलासेनाधिष्ठित आत्मा चित्तं यासां ताभिः । तथा च कीदृशं मद्यं ।
 तालवृन्तादिभिरतिशीतैः शीतलीकृतम् । दर्शनेष्वेवं रूपं मद्यं कामस्य वशा-
 नुगं जनं विदधत्कंदपौद्दीपनत्वात् किमुत किं पुनः पीतं सत्कामवशं जनं
 कुर्यात् । नौरलौयुकयुता रथोद्धता । तथा चूतरसादिभिः कृताधिवासं सुगं-
 धीकृतं । तथा मलिकया पुष्पविशेषेणोज्ज्वलया विकसितया सनाथं युक्तम् ।
 यथा स्फटिकस्य विकारः स्फाटिकी । स्फाटिकी चासौ शुक्तिश्च तस्यां
 गतं स्थितं स्फटिकस्थियं स्फाटिकीत्युच्यते । पुंवद्भावो दुर्निवारः स्यात् । तथा
 सतरंगम् । एवं च कातं रम्यमंगमुद्बहन् उत्प्रेक्षते । अनंगं पंचशरमिव
 चारुतरत्नेन कामोत्पादकत्वात् । दीधकवृत्तं । प्राक्पूर्वं तालीसाद्यं चूर्णी-
 मलादिकं वा हयमथवा वयःस्थापनं रसायनोक्तं प्राश्य भक्षयित्वा तथा
 सुमृष्ट उपलिप्ते भूमिभागे तत्प्रार्थिभ्यो मयपानाधिकृतेभ्यो देवदानवकूमां-
 डादिभ्यस्तोयोन्मिश्रं मद्यं दापयित्वा पश्चाज्जलं दापयितव्यमित्यर्थः । ततश्चा

नंतरं पिबेत् । शालिनीवृत्तं । किं कुर्वन् । अनूनाधिकं पूर्वोक्तं नित्यमाचरेत् ।
 भृतिमान् स्मृतिमांश्च सन् । उचितेन योग्येनोपचारेण सर्वमेवोपपादयेत् ।
 किं भूतं मद्यम् । विकसितं च तत् सितासितं सरोजं च विकसितासितसरोजं ।
 जितं न्यक्तुं विकसितसरोजं याभ्यां नयनाभ्यां ते तथाविधे तयोः संक्रांतः
 प्रतिबिंबत्वेन । तथा संवर्धिता श्रीर्यस्य सरकस्य तदेवं तथा सौरभेण ततो
 रम्यगतित्वाद्भ्रमरसार्यो येन तदेवं । सूरभेर्भावः सौरभम् । कांताच्च लघुपू-
 र्वादित्यण् । तच्च कांतामुखमिव । ततो जितविकसितासितसरोजनयनयोर्या
 संक्रांतिः संचारः स कटाक्षेक्षितादिना । तथा संविवर्धिता श्रीः शोभा य-
 स्य तदेवम् । सकटाक्षे क्षितं हि मुखं नितरां राजते । तथोत्तमस्त्रीणां मुखं
 सुगन्धिर्भवतीति । सौरभहृतमधुपगणा विपुलतय्यन्यथा पादभाक् ।

पीत्वैवं चषकद्वयं परिजनं सन्मान्य सर्वं ततो
 गत्वा हारभुवं पुरः सुभिषजो भुंजीत भूयोत्र च ॥

मांसापूपघृतार्द्रकादिहरितैर्युक्तं ससौवर्चलै

द्विस्त्रिर्वा निशि वाल्पमेव वनिता संचालनार्थं पिबेत् ॥८७॥

एवमनेन प्रकारेण चषकद्वयं पीत्वा ततोऽनंतरं परिजनं सर्वं वेश्यादि-
 कमपि सन्मान्य तथा आहारभुवं गत्वा सुभिषजः शोभनवैद्यस्य पुरोग्रे
 भुंजीत । अत्र चाहारं तु विमांसापूपादिभिर्युक्तं द्विस्त्रिर्वासरकं पिबेत् ।
 मांसापूरेण केचित् पेटुः । निशि तु कांतायाः संचालनार्थं रंजनार्थमल्पमेव
 पिबेन्न तु बहु । शार्दूलविक्रीडितम् । कांतारंजनपानं श्लाघयन्नाह ।

रहसि दयितामंके कृत्वा भुजांतरपीडनात्

पुलकिततनुं जातस्वेदां सकंपपयोधरांम् ॥

यदि सरभसं सीधूद्वारं न पाययते कृती

किमनुभवति क्लेशप्रायं ततो गृहतंत्रताम् ॥ ८८ ॥

कृती प्रवीणो यदि प्रियां मधोः सरकं न पाययते । ततः किं करमा-
 दृही तंत्रतां गृहोपकरणसंपादनक्लेशमनुभवति । किं कृत्वा । रहसि अंके

उत्संगे दयितां कृत्वा । किं भूतां । भुजांतरपीडनान् पुलकितशरीराम् । तथा
जातस्वेदाम् । तथासवेपथुकुचाम् । रोमांचस्वेदकंपाः सात्त्विकाभावाः शृंगा-
रस्याविर्भाविकाः । दयितायामिति गतिबुद्धीत्यादिना कर्मत्वम् । पाययेत् इति
निगरणचलनार्थेभ्यश्चेति परस्मैपदे प्राप्ते न पादस्थेत्यादिना निषिद्धे च स्वे-
त्याद्यात्मनेपदं । भवति हरिणी त्सौम्यैर्मौगैरसोदधिसत्पतैः ।

वरतनुवक्रैसंगतिसुगंधितरं सरकं

द्रुतमिव पद्मरागमणिमासवरूपधरम् ॥

भवति रतिश्रमेण च मदः पिवतोल्पमपि

क्षयमतभोजसः परिहरन् स शयीत परम् ॥ ८९ ॥

किं भूतं मद्यम् । वरतनुवदनसंगत्या सुरभितरम् । तथा पद्मरागमणी-
द्रुतमिव द्रवत्वमिव प्राप्तेमासवरूपधरम् । यतश्च रतिश्रमेणाल्पमपि मद्यं
पिवतो मदो भवति ततो मद्यभोजसश्च क्षयहेतुः । अतभोजः क्षयं परि-
हरन् स मद्यपायी पानानंतरं शयीत स्वप्यात् । नजभजजलगौ वयदि-
नकुटकं तु तदा ।

इत्थं युक्त्या पिवन्मद्यं न त्रिवर्गाद्विहीयते ।

असारसंसारसुखं परमेवाधिगच्छति ॥ ९० ॥

ऐश्वर्यस्योपभोगोऽयं स्पृहणीयः सुरैरपि ।

इत्थमेवंप्रकारया उक्त्या मद्यं पिवन् पुरुषस्त्रिवर्गाद्धर्मार्थकामलक्षणा-
द्यस्मान्न हीयत इति कर्मकर्तरि तद् । असारसंसारस्य परमं सुखं चाधि-
गच्छति प्राप्नोति।अयं मद्यपानलक्षण ऐश्वर्यस्योपभोगः। सुरैरपि स्पृहणीयः।

अन्यथा हि विपत्सु स्यात्पश्चात्तापेधनं धनं ॥ ९१ ॥

उपभोगेन रहितो भोगवानिति निन्द्यते ।

निर्मितोऽतिकदर्योऽयं त्रिविना निधिपालकः ॥ ९२ ॥

तस्माद्व्यवस्थया पानं पानस्य सततं हितं ।

जित्वा विषयलुब्धानामिन्द्रियाणां स्वतंत्रतां ॥ ९३ ॥

अन्यथा एवमपि भोगमकुर्वतो हि विपत्सु सतीषु धनं द्रव्यं पश्चात्तापेधनं स्यात् । स ह्येवं विपदि चिंतयति । किं मया धनप्राप्त्योपभोगोऽस्मिन्नकृत इति । उपभोगं विना भोगवानिति सोलुंठमुच्यमानो गृह्यते । निन्दितत्वमेवास्य प्रकटयति । निर्मित इत्यादि अयमतिकदर्यः कुस्वामी विधिना निधिपालको निर्मितः कृतः । यत एवं । तस्मात् पानस्य मध्यावस्थाया नियमेन पानं हितं । ननु कथं निसर्गतो विषयलुब्धेन्द्रियेषु व्यवस्था पालयितुं शक्यत इत्याह । जित्वेत्यादि । विषयामिलाषिणामिन्द्रियाणां स्वातंत्र्यं जित्वा नियमेन व्यवस्थया पानं कर्तुं शक्यत इत्यर्थः ।

विधिर्वसुमतामेष भविष्यद्वसवस्तु यो ।

यथोपपत्ति तैर्मद्यं पातव्यं मात्रया हितम् ॥ ९४ ॥

वसुमतां धनिनामेष विधिः । ये तु भविष्यद्वसवस्तेषां च तैर्मद्योपपत्ति-यथायुक्ति हितं मद्यं मात्रया पातव्यं ।

यावद्दृष्टेर्न संभ्रातिर्यावन्न क्षोभते मनः ।

तावदेव विरंतव्यं मद्यादात्मवता सदा ॥ ९५ ॥

यावदेव दृष्टेर्न संभ्रातिर्यावदेव मनो न क्षोभं याति तामदेव मद्याद्रीमता सर्वदा विरंतव्यं निवृत्तिः कार्या । एष एव समययोगः । एतदतिक्रमोतियोगः । यथोक्ता समयोगाद्रीनस्य लक्षणो ह्रीनयोगः दोषदेशप्रकृत्यादीन् परीक्ष्य मिथ्यायोगः ।

अभ्यंगोद्धर्तनस्नानवासधूपानुलेपनैः ।

स्निग्धोष्णैर्भाविताश्चान्नैः पानं वातोत्तरः पिबेत् ॥ ९६ ॥

वाताधिको नरोभ्यंगोद्धर्तनादिभिः स्निग्धोष्णैर्भावितो मद्यं पिबेत् ।

शीतोपचारैर्विविधैर्मधुरस्निग्धशीतलैः ।

पैत्तिको भाविताश्चान्नैः पिबेन्मद्यं न सीदति ॥ ९७ ॥

पैत्तिको विविधैः शीतोपचारैश्चंदनानुलेपनादिभिर्मधुरस्निग्धशीतलैश्चान्नैः सह मद्यं पिबन्न सीदति ।

उपचारैरशिशिरैर्यवगोधूमभुक् पिबेत् ।

श्लेष्मिको जांगलैर्मांसैर्मद्यं मरिचकैः सह ॥ ९८ ॥

श्लेष्मिको यवगोधूमभुक् सन्मद्यमशिशिरैरुपचारैस्तथा मांसैर्द्वन्द्वोद्भवैर्मरिचसंकृतैः सह पिबेत् ।

तत्र वाते हितं मद्यं प्रायः पैष्टिकगौडिकम् ।

पित्ते सांभो मधुकफे मार्द्वाकारिष्टमाधवम् ॥ ९९ ॥

तत्र तेषु मध्येषु मध्ये वाताधिके नरे प्रायो बाहुल्येन मद्यं पैष्टिकं गौडिकं च हितं । पित्ते सजलं समाक्षिकं च मद्यं हितं । कफे मार्द्वाकारिष्टमाधवं हितम् ।

प्राक् पिबेच्छ्लेष्मिको मद्यं भुक्तस्योपरि पैत्तिकः ।

वातिकस्तु पिबेन्मध्ये समदोषो यथेच्छया ॥ १०० ॥

श्लेष्मिकः प्राग्भक्तं मद्यं पिबेत् । पैत्तिको भक्तं भुक्त्वा पिबेत् । वातोत्तरः पुनर्मध्ये भक्तस्य पिबेत् । समदोषो यथेच्छया भक्तस्य पूर्वं मध्येऽते वा पिबेत् ।

मदेषु वातपित्तघ्नं प्रायो मूर्छासु चेष्टते ।

सर्वत्रापि विशेषेण पित्तमेवोपलक्षयेत् ॥ १०१ ॥

मदेषु प्रायेण वातपित्तघ्नं चिकित्सितं । मूर्छासु मूर्छायेषु चैष्यते । सर्वत्रैव मदे मूर्छाये च पित्तमेवाधिकं जानीयात् । एवं तेषामुपक्रमः ।

शीताः प्रदेहाम्प्लणयः सेका व्यजनमारुताः ।

सिताद्राक्षेक्षुखर्जूरकाश्मर्यः स्वरसाः पयः ॥ १०२ ॥

सिद्धं मधुरवर्गेण रसा यूषाः सदाडिमाः ।

षष्टिकाः शालयो रक्ता यवाः सर्पिश्च जीवनम् ॥ १०३ ॥

कल्याणकं महातिक्तं षट्पलं पयसाग्निकः ।

पिप्पल्यो वा शीलाह्वं वा रसायनविधानतः ॥ १०४ ॥

त्रिफला वा प्रयोक्तव्या सघृतक्षौद्रशर्करा ।

शीताः प्रदेहाः । पयो मधुरवर्गेण द्राक्षादिना सिद्धं । तथा रसा मांसर-
सादयः । यूषाश्च दाडिमान्विताः । तथा शालयो रक्तशालय इत्यर्थः ।
षष्टिकादयश्च तथा घृतं कल्याणकादिकमुन्मादप्रतिषेधोक्तं । महातिक्तं ।
कुष्ठचिकित्सितोक्तं । षट्पलं राजयक्ष्मचिकित्सितोक्तं । तथा क्षीरेण चित्रकं ।
तथा पिप्पल्यो रसायनविज्ञानेन । अथवा क्षिलाजतुरसायनेन विधिना ।
अथवा त्रिफला सघृतक्षौद्रशर्करा प्रयोक्तव्या ।

प्रसक्तवेगेषु हितं मुखनासावरोधनम् ॥ १०५ ॥

पिबेद्वा मानुषीक्षीरं तेन दद्याच्च नाभनम् ।

मृणालविसृक्ण्णा वा लिह्यात्क्षौद्रेण साभया ॥ १०६ ॥

दुरालभां वा मुस्तां वा शीतेन सलिलेन वा ।

पिबेन्मरिचकोलास्थिमज्जोशीराहिकेसरम् ॥ १०७ ॥

धात्रीफलरसे सिद्धं पथ्याकाथेन वा घृतम् ।

प्रसक्तवेगेषु मदादिषु मुखस्य नासायाश्च पाण्यादिना विरोधनं हितम् ।
मानुष्या वा क्षीरं पिबेत् । अनेन च मानुषीक्षीरेण नस्यं दद्यात् ।
मृणालादीन्सहरितकीन्माक्षीकेण वा लिह्यात् । अथवा धन्वयवासं मुस्तं
वा मधुना लिह्यात् । अथवा शीतेन जलेन मरिचादीन् पिबेत् । अहिके-
सरं नागकेसरम् । अथवामलकरसे सिद्धं घृतं हरीतकीकाथेन वा सिद्धं
पिबेत् ।

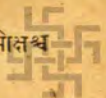
कुर्यात्क्रियां यथोक्तां च यथादोषबलोदयम् ॥ १०८ ॥

यथोक्तां च क्रियां दोषबलोदयानुसारेण कुर्यात् ।

पंचकर्माणि चेष्टानि संचर्त्तुं शोणितस्य च ।

सत्त्वस्यालंबनं ज्ञानमगृद्धिर्विषयेषु च ॥ १०९ ॥

पंचकर्माणि वमनविरेकास्थापनान्वासननस्याख्यानि चेष्टानि रक्तमोक्षश्च

सत्त्वस्थालंबनमाश्रयणं तथा ज्ञानं महाभूतैर्द्रियतन्मात्रमनोबुद्धयहंकारपु-
रुषादीनां विषयेष्वगृह्णित्वाभिलाषः ।

मदेष्वतिप्रवृद्धेषु मूर्च्छायेषु च योजयेत् ।

तीक्ष्णं संन्यासविहितं विषघ्नं विषजेषु च ॥ ११० ॥

मदेषु मूर्च्छायेषु च अतिप्रवृद्धेषु तीक्ष्णं नस्यादिसंन्यासोक्तं योजयेत् ।
तथा विषजेषु मदेषु विषघ्नं चिकित्सितं योजयेत् ।

आशु प्रयोज्यं संन्यासे सुतीक्ष्णं नस्यमंजनम् ।

धूमप्रधमनं तोदः सूचिभिश्च नखांतरे ॥ १११ ॥

केशानां लुंचनं दाहो दंशोदशनष्टश्चिकैः ।

कटुम्लगालनं वक्त्रे कपिकच्छुवधर्षणम् ॥ ११२ ॥

उत्थितो लब्धसंज्ञश्च लशुनस्वरसं पिबेत् ।

खादेत्सव्योषलवणं बीजपूरककेसरम् ॥ ११३ ॥

लघ्वन्नं कटुतीक्ष्णोष्णमद्यात्स्रोतोषि शुद्ध्ये ।

संन्यासे शीघ्रं सुष्ठु तीक्ष्णं नस्यमर्जनं धूमप्रधमनं च प्रयोज्यं । सूचि-
तोदादिकं च । नखमध्ये तथा वक्त्रे कटूनां मरिचादीनां मुस्तानां मातुलिं-
गादीनां च गालनं प्रयोज्यम् । तथा कपिकच्छुवधर्षणम् । एवमुपक्रांतः समुत्थितो
लब्धचेतनश्च संलशुनस्वरसं पिबेत् । तथा बीजपूरककेसरं सव्योषलवणं
भक्षयेत् । स्रोतोविशोधनार्थं लघ्वन्नं प्रतिभुंजीत । कीदृशं तीक्ष्णोष्णं ।
लघ्वन्नं प्रतितीति अल्पलघ्वन्नम् । सुप्रतिनामात्रार्थं इति समासः ।

विस्मापनैः संस्मरणैः प्रियश्रवणदर्शनैः ॥ ११४ ॥

पृष्ठभिर्गीतवादित्रशब्दैर्व्यायामशीलनैः ।

संसनोद्धेखनैर्धूमैः शोणितस्यावसेचनैः ॥ ११५ ॥

उपाचरेत्तं प्रततमनुबंधभयात्पुनः ।

तस्य संरक्षितव्यं च मनः प्रलयहेतुतः ॥ ११६ ॥

तं मदादिमंतमुपाचरेत् । कैः स्मरणैः । विस्मापनैर्विस्मयकारिभिः विपूर्वा
तस्मिन् ङोणि चिन्तित्यं स्मयतेरित्यात्वेषु किल्लकटि च विस्मापनैरिति रूपम् ।
तथा प्रियस्य श्रवणेन दर्शनेन च गीतवादित्रशब्दैः पटुभिर्मनोहरैः ।
तथा व्यायामशीलनैः । तथा वमनविरेचनाभ्यां धूमेन शोणितस्त्रावेण च
अनुबंधमयाच्च कारणात्तस्यातुरस्य प्रलयहेतुतो मनः सम्यग्रदयं यतस्तत
इदं कार्यमिति ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां सर्वांगसुंदराख्यायां
मदात्ययचिकित्सितो नामाध्यायः सप्तमः ॥ ७ ॥

अष्टमोऽध्यायः १

अस्मादनंतरमर्शश्चिकित्सितमारभ्यते । संबंधश्चास्य निदानं एवोक्तैः ।

अथातोर्शसां चिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

काले साधारणे व्यधे नातिदुर्बलमर्शसम् ।

विशुद्धकोष्ठं लघ्वल्पमनुलोमनमाशितम् ॥ १ ॥

शुचिः कृतस्वस्त्ययनं भुक्तविष्णूत्रमव्यथम् ।

शयने फलके वान्यनरोत्संगे व्यपाश्रितम् ॥ २ ॥

पूर्वेण कायेनोत्तानं प्रत्यादित्यगुदं समम् ।

समुन्नतकटीदेशमथ यंत्रणवाससा ॥ ३ ॥

सक्थनोः शिरोधरायां च परिक्षिप्तमृजुस्थितम् ।

आलंबितं परिचरैः सर्पिषाभ्यक्तपश्यवे ॥ ४ ॥

ततोऽस्मै सर्पिषाभ्यक्तं निदध्यादृजुयंत्रकम् ।

शनैरनुमुखं पायौ ततो दृष्ट्वा प्रवाहणात् ॥ ५ ॥

यंत्रे प्रविष्टं दुर्नामछोटगुंठितयाऽनु च ।

शलाकयोत्पीडयभिषक् यथोक्तविधिना दहेत् ॥ ६ ॥

क्षारेणैवार्द्रमितरत् क्षारेण ज्वलनेन वा ।

महद्वावलिनश्छित्वा वीतयंत्रमथातुरम् ॥ ७ ॥

स्वभ्यक्तपायुजघनमवगाहे निधापयेत् ।

निर्वातमंदिरस्थस्य ततोऽस्याचारमादिशेत् ॥ ८ ॥

एकैकमिति सप्ताहात्सप्ताहात्समुपाचरेत् ।

साधारणे शरदसंतिके काले तथा व्यन्त्रे विगताब्दे । तथा नातिदुर्बलमर्शसमपि तु किंचित्सप्रमाणमत्र योग्यपरं दत्त्वा तत्कृत्वेत्यध्यात्तस्यसंबंधः कार्यः । तथा विशुद्धकोष्ठादिकं कृत्वा ततोऽस्मै अर्शसार्थं यंत्रं निदध्यादिति संग्रहे चोक्तम् । अथ खलु बलवंतमर्शोभिरुपद्रुतं यथार्हत्वेहोपस्निग्धस्विन्नमाभुक्तवंतं समं शुचौ विविक्ते देशे साधारणे व्यन्त्रे काले समे फलके शय्यायां वा प्रत्यादित्यगुदमन्यस्योत्संगे निपण्णपूर्वकादमुन्नतकटिकं यंत्रगृह्णन्नेन परिक्षिप्त्वा वासत्रियसंधिदेशमलज्याहैरातपरिचारकैः सुपरिगृहीतं कृत्वा ततोऽस्मै घृताभ्यक्तं यंत्रकं निदध्यादिति । अर्शसमिति । अर्शासि विद्यंते यस्येत्यर्थः । अर्शादित्वादच् । किं भूतम् । विशुद्धो वमनविरेचनादिना कोष्ठो यस्य तम् । तथा न्माशितं कृत्वा । किं भूतम् । लघुस्वभावादल्पं च मात्रया तथानुलोमनं वातवर्चसां प्रायेण प्रवर्तकम् । तथा शुचिमृज्जलाभ्यां कृत्वा । तथा कृतं स्वस्त्ययनं यस्य तम् । तथा मुक्ते विसृष्टे विण्मूत्रे येन तम् । तथा अव्यथं व्यथारहितमन्येन व्याधिना अपीडितम् । तथा शयने व्यपाश्रितशय्यामाश्रित्य स्थितम् । अथवा फलके आसनविशेषे व्यपाश्रितम् । अथवा अन्यनरोत्संगे व्यपाश्रितम् । उच्छिन्नविशेषान्नस्थानकविशेषः । नरोत्संगे व्यपाश्रितमित्येवं सिद्धे अन्यग्रहणं वैद्यस्य निरासार्थं । अन्योत्संगे व्यपाश्रितमिति । कथं कृत्वा पूर्वेण कायेनोत्तानं कृत्वा नाधारेण । तथा प्रत्यादित्यगुदम् । प्रतिअभिमुखेन आदित्यं प्रत्यादित्यं गुदं यस्य तम् । यस्यां दिश्यादित्योगतः तस्यां दिश्यर्शसेन संमुखगुदं कृत्वा स्थातव्यमित्यर्थः । समं च तथा सम्यगुन्नतः कटिदेशो यस्य तम् । अथ समुन्नतकटीदेशकर्णादनंतरमर्शसं सक्थो-स्तथाशिरोधरायां परिक्षिप्तमाक्रांतं कृत्वा । केन केन । यंत्रणवाससा यंत्रणार्थं वासः कार्पासादिमयं यंत्रणवासस्तेन ऋजु स्पष्टं कृत्वा स्थितम् । तमातुरं

तथा परिचारकैरालंबितं निश्चलं कृत्वा । अवष्टभ्य सम्यक् स्थापितं । ततो
नंतरमस्मै दुर्नामवते सर्पिषाभ्यक्तपायवे घृताभ्यक्तं यंत्रकमृजुअनुमुखं कृत्वा
शनैर्निदध्यात्मणयेत् । ततो नंतरं गुदं प्रणिहितं यंत्रातिप्रवाहणात्प्रवाहणेन
हेतुना यंत्रे प्रविष्टदुर्नामदृष्ट्या । अथ पश्चाच्च शलाकया चेलखंडमावृतदेहया
उत्पीडयप्रकृतत्वादुर्नामदूर्ध्वं पीडयित्वा वैद्योक्तविधिना सूत्रस्थानोदितेन
क्षारेणाद्रिमर्शो दहेत् । एवेत्यवधारणे । क्षारेणैव नाम्निना इतरवृष्कंदुर्नामक्षारेण
ज्वलनेन वा दहेत् । यथोक्तविधिनेत्यत्रापि योज्यं । महद्देति । बृहदुर्नाम-
तुबलवतः पुंसः स्थित्वा का शस्त्रेण क्षारामिभ्यां यथायोगं दहेत् । अथानंतरं
मातुरम् वीतयंत्रं विधाय स्वभ्यक्तपायुजघनमवगाहे स्निहापयेत् । तत्र निहितं
विदध्यादित्यर्थः । ततो नंतरमस्याचारमुष्णोदकोपचारीस्यादित्यादिकमादिशे-
त् । एकैकं दुर्नाम इत्यनेन पूर्वोक्तेन प्रकारेण समाहात्समुपाचरेत् तुल्य-
कालं सर्वाणि । अथैषां कर्मादिक्रमं दर्शयितुमाह ।

प्राग्दक्षिणं ततो वाममर्शपट्टाग्रजं ततः ॥ ९ ॥

बद्धर्शसः

बद्धर्शसः प्राक् पूर्वं दक्षिणदेशस्थमर्शं उपाचरेत् । अनंतरं वामं । ततः
पृष्ठाग्रेजातमुपाचरेत् ।

सुदग्धस्य स्याद्वायोरनुलोमता ।

रुचिस्त्रेऽग्निपटुता स्वास्थ्यं वर्णबलोदयः ॥ १० ॥

सुदग्धार्शसो वातस्यानुलोमनं स्यात् । तथा अग्नेऽभिलाषः । अग्नेः
पाटवं स्वास्थ्यं बलवर्णयोरुद्भूतिश्च ।

वस्तिशूले त्वधोर्नाभिर्लेपयेच्छुष्णकल्कैः ।

वर्षाभूकुष्ठसुरभिर्मिशिलोहामराह्वयैः ॥ ११ ॥

वस्तिशूले सति पुनर्नाभेरधः वर्षाभ्वादिभिः सुपिष्टैर्लेपयेत् ।

शकृन्मूत्रप्रतीघाते परिषेकावगाहयोः ।

वरणालंबुधैरंडगोकंटकपुनर्नवैः ॥ १२ ॥

सुखवीसुरभीभ्यां च काथमुष्णं प्रयोजयेत् ।

सस्नेहमथवा क्षीरं तैलं वा वातनाशनम् ॥ १३ ॥

युजितान्नं शकृद्भेदि स्नेहान् वातघ्नदीपनान् ।

शकृतो मूत्रस्य प्रतिघाते विबन्धे सति वरणादिभिः काथं परिषेकावगा-
हयोरुष्णं सस्नेहं प्रयोष्येत् । अथवा क्षीरं वातनाशनम् । बलतैलादिकं
तैलं परिषेकावगाहयोः प्रयोजयेत् । अन्नं च पद्मादिकं शकृद्विबन्धनं तथा
स्नेहान् वातघ्नान् दीपनान् प्रयोजयेत् ।

अथाप्रयोज्यदाहस्य निर्गतान् कफवातजान् ॥ १४ ॥

संस्तंभकंदूरुकूछोफानभज्य गुदकीलकान् ।

विल्वेमूलान्निकक्षारकुष्ठैः सिद्धेन सेचयेत् ॥ १५ ॥

तैलेनाहिविडालोष्ट्रवराहवसयाथवा ।

स्वेदयेदनुपिडेन द्रवस्वेदेन वा पुनः ॥ १६ ॥

सक्तूनां पिंडिकाभिर्वा स्निग्धानां तैलसर्पिषा ।

रास्नाया हपुषाया वा पिंडैर्वा काण्ठ्यगंधिकैः ॥ १७ ॥

न प्रयोज्यो निषिद्धो दाहो यस्य स चाप्रयोज्यदाहो दाहानर्हस्तस्य
निर्गतान्बहिर्भूतास्तथा कफवातजान् गुदकीलकाशांस्यभ्यज्य विल्वादासि-
द्धेन तैलेन सेचयेत् । किं भूतान् । संस्तंभकंदूरुकूछोफान् । एवं भूतान्न्य-
लक्षणान् । अथवा भुजंगादिवसया सेचयेत् । अनुसेकाभ्यंगाभ्यां पश्चात्पि-
डेन पिंडस्वेदान् प्रयोजयेत् । पिंडस्वेदो मुनिनोक्तः । यथा । तिलामाषकुलत्था-
न्नघृततैलामिषोदनैः । पायसैः कृशैर्मसैः पिंडस्वेदान् प्रयोजयेदिति योज्यं ।
अथवा द्रवस्वेदेन स्वेदविध्युक्तेन स्वेदयेत् । पुनः शब्दोत्र लौकिकया
उत्तया प्रयुक्तः । यथेदं सारमिदं पुनरसारमिति पिंडस्वेदेनाथवा सक्तूनां
तैलसर्पिषा स्निग्धानां पिंडिकादिभिः स्वेदयेत् । अथवा रास्नाया हपुषाया
श्च पिंडैः काण्ठ्यगंधिकैर्वा स्वेदयेत् । तैलसर्पिषास्निग्धैरित्यत्रानुवर्तनीयं क-
ण्ठगंधाया इमे काण्ठ्यगंधिकास्ते । अध्यात्मादित्वात् ठक् ।

अर्कमूलं शमीपत्रं नृकेशाः सर्पकंचुकम् ।
मार्जारचर्मसर्पिश्च धूपनं हितमर्शसाम् ॥ १८ ॥
तथा श्वगंधा सुरसा बृहती पिप्पली घृतम् ।

अर्कमूलादिचर्मसर्पिरंतं धूपनं हितं । तथा अश्वगंधादिकं पृथगेव धूपनं हितं ।

धान्याम्लपिष्टैर्जीमूतबीजैस्तज्जालकं मृदु ॥ १९ ॥
लेपितं छायाया शुष्कं वर्तिर्गुदजशातनी ।

कांजिकेन पिष्टैर्जीमूतस्य बीजैस्तथा तस्य जीमूतफलस्य जालकं तज्जालकं जालकाकारं फलबहिर्भागो मृद्वर्कशं लेपितं छायाशुष्कमित्येषा वर्तिर्गुदजशातनी ।

सजालमूलजीमूतस्नेहे वा क्षारसंयुते ॥ २० ॥
गुंजासूरणकूप्मांडबीजैर्वर्तिस्तथागुणा ।

सजालमूलजीमूतेन कृतो यो लेहस्तस्मिन्लेहे क्षारसंयुते कृते सति गुंजादिबीजैः कृता वर्तिस्तथागुणा गुदजशातनी ।

सुक्षीराद्रनिशालेपस्तथा गोमूत्रकल्कितैः ॥ २१ ॥
कृकवाकुशकृत्कृष्णानिशागुंजाफलैस्तथा ।

सुक्षीराद्रिक्ता निशा हरिद्रा तथा लेपः सुक्षीराद्रिनिशालेपस्तथा पूर्वगुणः । गोमूत्रेण कल्कितैः पिष्टैः कुकुटशकृदादिभिल्लैः पूर्वगुणः ।

सुक्षीरपिष्टैः षडग्रंथाहलिनीवारुणास्थिभिः ॥ २२ ॥
कुलीरशृंगीविजयाकुष्ठारुक्करतुत्थकैः ।
शिग्रुमूलकजैर्बीजैः पत्रैरश्वघ्ननिंबजैः ॥ २३ ॥
पीलुमूलेन बिल्वेन हिं गुना च समन्वितैः ।

सुक्षीरपिष्टैः षडग्रंथादिभिल्लैपो हितः । पीलुमूलेन बिल्वेन हिं गुना च युक्तैल्लैपो हितः ।

कुष्ठं शिरीषबीजानि पिप्पल्यः सैधवं गुडः ॥ २४ ॥
अर्कक्षीरं सुधाक्षीरं त्रिफला च प्रलेपनम् ।

कुष्ठादिभिः कल्पितं प्रलेपनं पूर्वगुणम् ॥

आर्कं पयःस्तुहिकाण्डं कटुकालांबुपल्लवाः ॥ २५ ॥

करंजो वस्तमूत्रं च लेपनं श्रेष्ठमर्शसाम् ।

अर्कक्षीरादिवस्तमूत्रांतं प्रलेपनमर्शसां श्रेष्ठं स्यात् ॥

आनुवासनिकैर्लेपः पिप्पल्याद्यैश्च पूजितः ॥ २६ ॥

आनुवासनिकैरिति । अनुवासने भवान्यानुवासनिकानि । आध्यात्मादि-
त्वात् ठक् । तैर्द्रव्यैः पिप्पलीमदनमित्यादिभिर्विष्यमाणैर्लेपोऽर्थः सुपूजितः ।

एभिरेवौषधैः कुर्यात्तैलान्यभ्यञ्जनानि च ।

एभिरेव पूर्वोक्तैर्लेपनद्रव्यैरभ्यञ्जनानि तैलानि च कुर्यात् ।

धूपनालेपनाभ्यंगैः प्रस्रवन्ति गुदांकुराः ॥ २७ ॥

संचितं दुष्टरुधिरं ततः संपद्यते सुखी ।

धूपनादिभिर्गुदांकुराः संचितं दुष्टं रुधिरं प्रस्रवन्ति । ततस्तेन स्नुतेन
सुखी रुजाविरहितः संपद्यते ।

अवर्तमानमुच्छूनकठिनेभ्यो हरेदमृक् ॥ २८ ॥

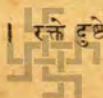
अशोभ्यो जलजाशस्त्रसूचीकूर्चैः पुनः पुनः ।

अशोभ्य उच्छूनकठिनेभ्यो रुधिरमवर्तमानं जलौकःशस्त्रादिभिरसकृ-
द्धरेत् । शीतोष्णादिरूपक्रमः कस्मादत्र न क्रियत इत्याह ।

शीतोष्णास्त्रिग्वरूक्षाद्यैर्नव्याधिरुपशाम्यति ॥ २९ ॥

रक्ते दुष्टे मिषक् तस्माद्रक्तमेवावसेचयेत् ।

यस्माच्छीतादिभिरुपक्रमैरुपक्रांतोऽशोव्याधिर्न शाम्यति । रक्ते दुष्टे
सति तस्माद्धेतोरक्तमेवावसेचयेन्नतुशीतादिर्योऽप्यः ।

यो जातो गोरसः क्षीराद्वन्हिचूर्णावचूर्णितात् ॥ ३० ॥

पिवंस्तमेव तेनैव भुञ्जानो गुदजान् जयेत् ।

यो गोरसः क्षीराज्जात उत्पन्नः । किंभूतात् । वन्हिचूर्णावचूर्णिताच्चि-
त्रकचूर्णावकीर्णात् । तमेव गोरसं पिवन्नरस्तेनैव च गोरसेन भुञ्जानो गुद-
जान् जयेत् । बहुमूलावचूर्णितादिति कचित् पठति । बहुमूला शतावरी ।

कोविदारस्य मूलानां मथितेन रजः पिबेत् ॥ ३१ ॥

अश्वन् जीर्णे च पथ्यानि मुच्यते हतनामभिः ।

कोविदारमूलचूर्णमथितेन पिवन् जीर्णे च तस्मिन् पथ्यान्यश्वन् दुर्नाम-
भिर्मुच्यते । नश्यति तान्यस्येत्यर्थः ।

गुदश्वयथुशूलार्तो मंदाग्निर्गौलिमकान् पिबेत् ॥ ३२ ॥

हिंम्वादीननुतक्रां वा खादेद्दुडहरीतकीम् ।

तक्रेण वा पिबेत्पथ्यावेष्टाग्निकुटजत्वचः ॥ ३३ ॥

कलिगमगधाज्योतिः सूरणान्वांशवर्धितान् ।

कोष्णांबुना वा त्रिपटुव्योषहिंम्वा म्लवेतसम् ॥ ३४ ॥

गुदे श्वयथुशूलार्तो मंदाग्निर्नरो गौलिमकान् गुल्मचिकित्साभवान् हिं-
म्वादीन् चूर्णान् पिबेत् । इहद्रवनिर्देशादनंतरं च मथितशब्दश्रवणादर्शो-
विकारे च हिंम्वादीन् चूर्णान् तक्रेण वा पिबेदिति योज्यं । अनुतक्रां वा
तक्रानुपानात्क्षुद्रहरीतकीं भक्षयेत् । अथवा पथ्यादींस्तक्रेण पिबेत् । अथवा
कलिगादीन्वांशवर्धितान्मूलद्रव्यापेक्षया भागेन यथोत्तरं वर्धितांस्तक्रेण पि-
बेत् । ज्योतिश्चित्रकः । अथवोष्णजलेन त्रिपट्वादि पिबेत् ।

युक्तं बिल्वकपित्थाभ्यां महौषधविडेन वा ।

आरुक्करैर्यवान्या वा प्रदद्यात्तक्रतर्पणम् ॥ ३५ ॥

दद्याद्वाहपुषा हिंगुचित्रकं तक्रसंयुतम् ।

मांसं तक्रानुपानानि खादेत्पीलुफलानि वा ॥ ३६ ॥

पिवेदहरहस्तक्रं निरन्नो वा प्रकामतः ।

तत्क्रेण तर्पणं यवसक्तून् दद्यात् । किंभूतम् । बिल्वकपित्थाभ्यां युक्तमथवा महौषधविडेन युक्तं भल्लातकैर्वायुक्तमथवा यवान्यावायुक्तं प्रदद्यात् । तत्क्रतर्पणमेव बिल्वादिभिर्यथोक्तैः सह भुञ्जीत । नान्यत्किंचिदिति सूचयितुं प्रशब्दोत्र न्यस्तः । अथवा हपुषादि तक्रान्वितं दद्यात् । मासं पालुकलानि तक्रानुपानानि स्वादेत् । अथवा इच्छयाहरहरनन्नाशी तक्रं पिवेत् ।

अत्यर्थं मंदं कायाग्नेस्तक्रमेवावचारयेत् ॥ ३७ ॥

अत्यर्थं मंदकायाग्नेर्नरस्य सायं प्रातर्वा तक्रमेवावचारयेद्वैद्यो भवन्नम् ।
अत एवैतन्नास्तेन निर्दिष्टः ।

सप्ताहं वा दशाहं वा मासार्धं मासमेव वा ।

बलकालविकारज्ञो भिषक् तक्रं प्रयोजयेत् ॥ ३८ ॥

सायं वा लाजसक्तूनां दद्यात्तक्रावलेहिकाम् ।

जीर्णे तत्रे प्रदद्याद्वा तक्रपेयां ससैधवाम् ॥ ३९ ॥

तक्रानुपानं सस्नेहं तक्रौदनमतः परम् ।

यूपै रसैर्वा तक्राढ्यैः शालीन् भुञ्जीत मात्रया ॥ ४० ॥

सप्ताहं दशाहं मासार्धं मासं वा यावद्बलादिविद्वैद्यो मथितं योजयेत् । अथवा केवलेन तत्क्रेणाशितुमशक्तस्तदा सायं दिनाति लाजसक्तूनां संबन्धिनीं तक्रावलेहिकां दद्यात् । अथवा तत्रे जीर्णे तक्रसिद्धां पेयां सैधवान्वितां दद्यात् । सैधवशब्दस्याति श्रुतत्वादुभयोरप्यवलेहिकापेययोः सैधवेन योमी वेद्यः । अतः परमवलेहिकापेयातो नंतरं तत्क्रेण सहोदनमीषत्स्नेहं तक्रानुपानं दद्यात् । अथवा यूपै रसैर्वा तक्रभूयिष्ठैः शालीन्मात्रया भुञ्जीत । कायैभक्तादौकारणत्वेनोपचाराच्छालीनभक्तत्वेन परिणता न दद्यादिति वेद्यं । सर्वत्र तक्रमयोगः प्रायेण पूजित इत्यत एवाह ।

रूक्षमर्धोद्धृतस्नेहं यतश्चानुद्धृत घृतम् ।

तक्रं दोषाग्निबलवित्रिविधं तत्प्रयोजयेत् ॥ ४१ ॥

यथायोगं कदाचिद्रूक्षं निःशेषमुद्धृतस्नेहमथवाधोद्धृतस्नेहं कदाचि-
दनुद्धृतं यस्माद्धृतं कारणे नवनीते कार्योपचारादेवमुक्तम् । तदेतन्निविधं
तक्रं दोषादिचित्प्रयोजयेत् । एवं तक्रप्रयोगे कृते को गुण इत्याह ।

न विरोहन्ति गुदजाः पुनस्तक्रसमाहताः ।

निषिक्तं तद्विधं हन्ति भूमावपि तृणोलुपम् ॥ ४२ ॥

तत्क्रेण समाहता उन्मीलिता गुदजाः पुनर्न प्ररोहन्ति समूला नश्यन्तीत्य-
र्थः । कथमेतदन्वगम्यत इत्याशङ्क्याह । हि यस्मात्तत्तक्रं भूमावपि निषिक्तं
तृणोलुपं विशेषेण दहत्यपुनरुत्पादनात् । भूमावपीत्यपि शब्देन केवलं
शरीरबाह्यामयानपि भुवीति संदर्शनार्थः । तृणोलुपं कठिनं यद्वहति तदवश्य-
मर्शासि मृदूनि मांसप्रायाणि दहत्येव ।

स्रोतस्सु तक्रशुद्धेषु रसोधातूनुपैति यः ।

तेन पुष्टिर्बलं वर्णः परं तुष्टिश्च जायते ॥ ४३ ॥

वातश्लेष्मविकाराणां शतं च विनिवर्त्तते ।

वातश्लेष्मणः आवृतेषु स्रोतस्सु तत्क्रेण विशुद्धेषु सत्सु यो रस आहा-
ररसो धातून् व्युपैति संप्राप्नोति तेन रसेन प्राप्तेन पुष्ट्यादयो जायन्ते ।
तथा वातश्लेष्मविकाराणां शतं विनिवर्त्तते शाम्यति ।

मथितं भाजने क्षुद्रवृहतीफललेपिते ॥ ४४ ॥

निशां पर्युषितं पेयमिच्छद्भिर्गुदजक्षयम् ।

कंटकारिकाफललेपिते भाजने मथितं निशां स्थितं गुदजक्षयमिच्छुभिः
पेयम् ।

धान्योपकुंचिकाजाजीहपुषापिप्पलीद्वयैः ॥ ४५ ॥

कारवीग्रंथिकशठीयवान्यग्नियवानकैः ।

चूर्णितैर्धृतपात्रस्थं नात्यम्लं तक्रमासुतम् ॥ ४६ ॥

तक्रारिष्टं पिबेज्जातं व्यक्ताम्लकटुकोमतः ।

दीपनं रोचनं वर्ण्यं कफवातानुलोमनम् ॥ ४७ ॥

गुदश्चयथुकं चूर्णितिनाशनं बलवर्धनम् ।

धान्योपकुंचिकादिभिश्चूर्णितैर्धृतपात्रस्थं नात्यम्लं तक्रमासृतं कृत्वा अनंतरं व्यक्ताम्लकटु यस्य तद्व्यक्ताम्लकटुजातं सत्तक्रारिष्टं कामतः पिबेत् । तच्च पीतं दीपनादिगुणं स्यात् । अत्र च तत्रे पलशतमात्रे धान्यकादीनि पालिकानि देयानीति वृद्धनैद्यव्यवहारः ।

~~त्वचं~~ चित्रकमूलस्य पिष्ट्वा कुंभं प्रलेपयेत् ॥ ४८ ॥

तक्रं वा दधि वा तत्र जातमशोहरं पिबेत् ।

चित्रकमूलस्य त्वचं जलेन पिष्ट्वा कुंभं प्रलेपयेत् । तक्रं तत्र जातमथवा दधिजातमशोहरं पिबेत् ।

भाङ्गर्यास्फोर्तामृतापंचकोलेष्वाप्येष संविधिः ॥ ४९ ॥

भाङ्गर्यादिष्वप्येषसंविधिरेतत्त्वगादिभाजनलेपनादिकं कार्यमित्यर्थः ।

पिष्टैर्गजकणापाठाकारवीपंचकोलकैः ।

तुंबर्वजाजीधनिकाबिल्वमध्यैश्च कल्पयेत् ॥ ५० ॥

फलाम्लान्यमकस्नेहान् पेयायूषरसादिकान् ।

एभिरेवौषधैः साध्यं वारिसर्पिश्च दीपनम् ॥ ५१ ॥

हस्तिपिप्पल्यादिभिः पिष्टैः कल्कितैस्तथाफलैर्बीजपूरादिभिरम्लान्यमकस्नेहांस्तथापेयादिकान् कुर्यात् । एभिरेव हि हस्तिपिप्पल्यादिभिर्वारि साध्यं श्रपणीयं सर्पिश्च साध्यं तच्च द्वयं बन्हेर्दीपनं स्यात् ।

क्रमोयं भिन्नशकृतां वक्ष्यते गाढवर्चसाम् ।

अयं पूर्वोक्तः क्रमो भिन्नशकृतां । कठिनपुरीषाणां तु वक्ष्यते भणियते । तमेवाह ।

स्नेहाद्यैः सक्तुभिर्युक्तां लवणां वारुणीं पिबेत् ॥ ५२ ॥

लवणा एव वा तक्रसीधुधान्याम्लवारुणीः ।

स्नेहाद्यैर्बहुस्नेहसंपृक्तैः सक्तुभिर्युक्तां लवणां वारुणीं पिबेत् । तक्रादीन्वा लवणांतं पृथक् योगं पिबेत् । एवमब्दोत्र केवलानेवैतान् सक्तुरहितान् पिबेदिति द्योतयति ।

प्राग्भक्तं यमके भृष्टान् सक्तुभिश्चावचूर्णितान् ॥ ५३ ॥

करंजपल्लवान् खादेद्वातवर्चोनुलोमनान् ।

तथा करंजपल्लवान् भक्षयेत् । किंभूतान् । प्राग्भक्तान् । मयूरव्यंसका-
दित्वात्सजासः । करंजपल्लवान् भुक्ता अन्नं भोक्तव्यमित्यर्थः । किं
भूतान् । यमके स्नेहद्वये भृष्टान् पक्वान् तथा सक्तुभिः सक्तुभिर्युक्तान्
तांश्च भुक्तान् वातवर्चोनुलोमनान् ।

सगुडं नागरं पाठां गुडक्षारघृतानि वा ॥ ५४ ॥

गोमूत्राध्युषिता मद्यात्सगुडां वा हरीतकीम् ।

तथा गुडेन सह गुंठीं पाठां वा अश्रीयत् । अथवा गुडयवक्षारसर्पी-
प्यद्यात् । गुडेन वा सहहरीतकीमद्यात् । किंभूताम् । गोमूत्रं अध्युषिताम् ।

पथ्याशतद्वयामूत्रद्रोणेनामूत्रसंक्षयात् ॥ ५५ ॥

पक्वात् खादेत्समधुनी द्वे द्वे हंति कफोद्भवान् ।

दुर्नीमकुष्ठश्वयथुगुल्ममेहोदरकृमीन् ॥ ५६ ॥

ग्रंथ्यर्बुदापचीस्थौल्यपांडुरोगाढ्यमारूतान् ।

पथ्यानां शतद्वयं पथ्याशतद्वयम् । तस्माद्रोमूत्रद्रोणेन मूत्रसंक्षयं यावन्मू-
त्रक्षयावधिपक्वात् । द्वे द्वे पथ्याख्ये फले खादेत् । किंभूति । समधुनि सा-
क्षिकयुक्ते । पथ्याशतद्वयं चोपयुक्तं । कफोद्भवानामयान् दुर्नीमादीन् हंति ।

अजशृंगीजटाकलकमजामूत्रेण यः पिबेत् ॥ ५७ ॥

गुडवार्ताकभुक्तस्य नश्यंत्याशु गुदांकुराः ।

अजशृंगीमूलकल्कं यः पुरुषोऽजामूत्रेण पिबेत् । किंभूतः । गुडवार्तिक-
भुगेतदाहारस्तस्य पुरुषस्य द्राग्दुर्नामानि नश्यन्ति ।

श्रेष्ठारसेन त्रिवृतां पथ्यां तक्रेण वा सह ॥ ५८ ॥

पथ्यां वा पिप्पलीयुक्तां घृतभृष्टां गुडान्विताम् ।

अथवा सत्वृद्धंतीं भक्षयेदनुलोमनीम् ॥ ५९ ॥

हते गुदाश्रये दोषे गुदजा यांति संक्षयम् ।

श्रेष्ठारसेन त्रिकलाक्राथेन त्रिवृतां दद्यात् । अभ्यां वा तक्रेण सहा-
यात् । पथ्यां वा पिप्पलीयुक्तां घृतभृष्टां गुडयुक्तां भुञ्जीत । अथवा पथ्यां
त्रिवृद्धंतीभ्यां सहानुलोमकृतां भक्षयेत् । गुदाश्रये दोषे हते सति गुदजाः
संक्षयं यांति । आश्रयाभाव आश्रितानुपपत्तेः । तस्मादनुलोमनमर्शः सु-
क्षितमित्यर्थः ।

दाडिमस्वरसाजाजीयवानीगुडनागरैः ॥ ६० ॥

पाठया वा युतं तक्रं वातवर्चोनुलोमनम् ।

सीधुं वा गौडमथवा सचित्रकमहौषधम् ॥ ६१ ॥

पिबेत्सुरां वा हपुषापाठासैर्बर्चलान्विताम् ।

दाडिमादिभिर्युक्तं तक्रं पाठया वा वातवर्चोनुलोमनं स्यात् । अथवा
सीधुं चित्रकशुंठीयुतं पिबेत् । गौडं वा चित्रकशुंठीयुतं पिबेत् । अथवा
सुरां हपुषादियुक्तां पिबेत् ।

दशादिदशकैर्वृद्धाः पिप्पलीर्द्विपिचुं तिलान् ॥ ६२ ॥

पीत्वा क्षीरेण लभते बलं देहहुताशयोः ।

दशादिदशकैर्वृद्धापिप्पलीभिस्तथा तिलान् द्विपिचुं पीत्वा देहस्य
वन्देत् बलं प्राप्नोति । दशपिप्पल्य आदिः प्रथमं दिनं येषां दशकानां त
एवम् । दशादयश्च ते दशकाश्च दशादिदशकः । ते वृद्धाः प्रथमे दिने
दशपिप्पलीस्तिलकर्षद्वयं च क्षीरेण पेयाः । अनंतरं प्रतिदिनं दशदशपि-
प्पलीः पिप्पलीवर्धमानन्यायेन वृद्धतिलकर्षद्वयेन सहक्षरेण पीत्वा देहस्या-

मेश्व बलं लभते । अत्र कालस्यानिर्दिष्टत्वाद्देहाभ्योर्बलमिच्छता यथेष्टकालः
प्रयोगः कार्यः । क्षीरस्य चात्र प्रमाणेऽनुक्ते सामान्यपरिभाषया पेयस्य
कर्षमालोडयं तत्तद्द्रवस्य पलत्रयमिति परिमाणं कल्प्यम् ।

दुस्पर्शकेन बिल्वेन यवान्या नागरेण वा ॥ ६३ ॥

एकैकेनापि संयुक्ता पाठा हंत्यर्शासां रुजम् ।

धन्वयवासकेन बिल्वेन यवान्या गुंठया वा एकैकेनाप्येवं पाठा-
युक्ता दुर्नीम्नां रुजं हन्ति । एकैकेनापीत्यपिशब्दात् द्वाभ्यां त्रिभिश्च-
तुर्भिश्च । एकैकेनत्येकशब्दस्यैकं बहुव्रीहिवदिति द्वित्वबहुव्रीहिवद्वावात्सु-
पोलुक् ।

सलिलस्य वहे पक्का प्रस्थार्धमभयात्वचम् ॥ ६४ ॥

प्रस्थं धात्र्या दशपलं कपित्थानां ततोर्धतः ।

विशालोरौध्रमरिचकृष्णावेष्टैलवालुकम् ॥ ६५ ॥

द्विपलांशं पृथक्पादशेषे पूते गुडान्तुले ।

दत्त्वा प्रस्थं च धातक्याः स्थापयेद्वृतभाजने ॥ ६६ ॥

पक्षात्सशीलितोरिष्टः करोत्यग्निं निहन्ति च ।

गुदजग्रहणीपांडुकुष्ठोदरगरज्वरान् ॥ ६७ ॥

श्वयथुप्लीहहृद्रोगगुल्मयक्ष्मवमीकृमीन् ।

सलिलस्य वहे द्रोणचतुष्टये पक्का हरीतकीत्वचं प्रस्थार्धमष्टपलान्याम-
लकदलानां प्रस्थं कपित्थस्य पलानि दश ततः कपित्थादधेन विशालं
पंचपलां रोधादिकं द्विपलांशं पृथक् पृथगेतत्सर्वं पक्का तस्मिन् पादशेषे
द्रोणशेषे पूते गालिते पादशेषे पूते चास्मिन् गुडान्तुले द्वे दत्त्वा धातक्याः
प्रस्थं च ततो घृतरूढे भाजने स्थापयेत् । पक्षादूर्ध्वं शीलितः सोभयारि-
ष्टसंज्ञोऽग्निं करोति दीपयति । गुदजादींश्च हन्ति ।

जलद्रोणे पचेद्वन्ती दशमूलवराग्निकान् ॥ ६८ ॥

पालिकान्पादशेषे तु क्षिपेद्गुडतुलां परम् ।

पूर्ववत्सर्वमस्य स्यादानुलोमितरस्त्वयम् ॥ ६९ ॥

जलस्य द्रोणे दंत्यादीन् मल्येकं पालिकान् पचेत् । पादशेषे चास्मिन् गुडात्तुलां क्षिपेत् । परमन्यत्सर्वमस्य दंत्यरिष्टस्य पूर्ववदभयारिष्टतुल्यं धात-
कीपरिमाणं घृतभाजने स्थापनं पक्षोत्तरकालपानादि स्यात् । आनुलोमित्या-
दि । आनुलोमिवातविबधनुत् । अभयारिष्टः । अर्धं पुनस्ततोऽप्यानुलोमितरः ।

पचेद्दुरालभाप्रस्थं द्रोणेपां प्रासृतैः सह ।

दंतीपाठाश्रिविजयावासामलकनागरैः ॥ ७० ॥

तस्मिन् सिताशतं दद्यात्पादस्थेऽन्यच्च पूर्ववत् ।

लिपेद्दुर्गुणं तु फलिनीकृष्णाचव्याज्यमाक्षिकैः ॥ ७१ ॥

अर्पा द्रोणे धन्वयासप्रस्थं दंत्यादिभिः द्विपलिकैः सह पचेत् । तस्मिन् पादस्थे काथे सितायाः शतं पचेत् । अन्यद् धातकीपरिमाणादिकं पूर्ववद-
भयारिष्टवत्कार्यं । लिपेदित्यादि तु विशेषे । विशेषस्तु फलिन्यादिभिः कुंभं
लिपेद्यत्रायं निक्षिप्यते दुरालभारिष्ट इति ।

प्राग्भक्तमानुलोम्याय फलाम्लं वा पिबेद्दृतम् ।

चव्यचित्रकसिद्धं वा यवक्षारगुडान्वितम् ॥ ७२ ॥

पिप्पलीमूलसिद्धं वा सगुडक्षारनागरम् ।

प्राग्भक्तं भक्तात् पूर्वं घृतं फलैर्मातुलुंगादिभिरनुलोमनप्राथैरम्लं तैः पक्वं
पिबेत् । चव्यचित्रकाभ्यां सिद्धं पक्वं यवक्षारगुडाभ्यां युक्तं घृतं पिबेत् ।
अथवा पिप्पलीमूलसिद्धं गुडयवक्षारनागरसहितं पिबेत् ।

पिप्पलीपिप्पलीमूलधानकादाडिमैर्वृतम् ॥ ७३ ॥

दध्ना च साधितं वातशकृन्मूत्रविबन्धहृत् ।

पिप्पल्यादिभिर्दधिसहितैः साधितं घृतं वातशकृन्मूत्रविबन्धजित् ।

पलाशक्षारतोयेन त्रिगुणेन पचेद्दृतम् ॥ ७४ ॥

वत्सकादिप्रतीवापमशौघं दीपनं परम् ।

पलाशक्षारस्य जलेन त्रिगुणेन वत्सकादिप्रतीवापं घृतं पचेत् । तच्चा-
शौघं परं दीपनं च ।

पंचकोलाभयाक्षौरयवानीविडसैधवैः ॥ ७५ ॥

सपाठाधान्यमरिचैः सविल्वैर्दधिमुदृतम् ।

साधयेत् तज्जयत्याशु गुदवंक्षणवेदनाम् ॥ ७६ ॥

प्रवाहिकां गुदभ्रंशं मूत्रकृच्छ्रं परिस्त्रवम् ।

पंचकोलादिभिर्दधिसहितं घृतं पचेत् । तच्च गुदादिवेदनादीन् जयति ।

पाठाजमोदधनिकाश्वदंष्ट्रापंचकोलकैः ॥ ७७ ॥

सविल्वैर्दधिचांगेरीस्वरसे च चतुर्गुणे ।

हंत्याज्यं सिद्धमानाहं मूत्रकृच्छ्रं प्रवाहिकाम् ॥ ७८ ॥

गुदभ्रंशार्तिगुदजग्रहणीगदमारुतान् ।

पाठादिभिश्चांगेरीस्वरसे दधि च चतुर्गुणे घृतं पक्वं चांगेरीघृतमेतदाना-
हादीन् हन्ति ।

शिखितित्तिरिलावानां रसानम्लान् सुसंस्कृतान् ॥ ७९ ॥

दक्षाणां वर्तकानां वा दद्याद्विद्धातसंग्रहे ।

मयूरतित्तिर्यादीनां सुसंस्कृतानम्लान् मांसरसान् विद्धातसंग्रहनि-
वृत्त्यर्थं दद्यात् ।

वास्तुकाग्नित्रिवृद्धंतीपाठाम्लीकादिपल्लवान् ॥ ८० ॥

अन्यच्च कफवातघ्नं शाकं च लघुभेदि च ।

सहिगुयमके भृष्टं सिद्धं दधिरसैः सह ॥ ८१ ॥

धनिकापंचलोकोभ्यां पिष्टाभ्यां दाडिमांबुना ।

आर्द्रिकायाः किसलयैः शकलैरार्द्रकस्य च ॥ ८२ ॥

युक्तमंगारधूपेन हृद्येन सुरभीकृतम् ।

सजीरकं समरिचं विडसौवर्चलोत्कटम् ॥ ८३ ॥

वातोत्तरस्य रूक्षस्य मंदाग्नेर्वद्धवर्चसः ।

कल्पयेद्रक्तशाल्यन्नव्यंजनं शाकवद्रसान् ॥ ८४ ॥

गोगोधाङ्गलोष्ट्राणां विशेषात्क्रव्यभोजिनाम् ।

वास्तुकादीनां शाकं तथापरमपि शाकं यत्कफवातघ्नं कोशातकादिकं लघुभेदि तच्च सहिगुं च । तथा यमके भृष्टं संतलितं । तथा दधिसरेण धनिकापंचकोलाभ्यां पिष्टाभ्यां दाडिमांबुना च सिद्धं । तथाद्रिकाया धनिकायाः किसलयैः पल्लवैर्युक्तं तथाद्रिकस्य शकलैर्युक्तं । तथा हृद्येन मनःप्रियेणांगारधूपेनांगारैर्यो धूपो यो हिंवादिना प्रसिद्धस्तेन सुरभीकृतं । तथा सजीरकं समरिचं विडसौवर्चललवणाभ्यामुत्कटमधिकं वातोत्तरस्य पवनाधिकस्य पुरुषस्य । तथा रूक्षस्य । तथा मंदाग्नेस्तथा वद्धवर्चसः कल्पयेत् । रक्तशालिः भक्तस्य व्यंजनं तेमनाख्यं शाकवत्कल्पयेच्छाकसंस्कारेण कुर्यादित्यर्थः । व्यंजनानिति पाठे पुंस्त्वं चित्यम् । तथा रसान् । केषां रसान् । गोगोधादीनां विशेषेण क्रव्यभोजिनां भीसभक्षिणां । तदेवमहारं निरूप्यमानं निरूपयन्नाह ।

मदिरां शार्करं गौडं सीधुं तक्रं तुषोदकम् ॥ ८५ ॥

अरिष्टं मस्तु पानीयं पानीयं चाल्पकं शृतम् ।

धान्येन धान्यशुंठीभ्यां कंटकारिकयाऽथवा ॥ ८६ ॥

अंते भक्तस्य मध्ये वा वातवर्चोनुलोमनम् ।

मदिरादिपानीयं पातव्यं । अथवा पानीयं जलमतिशयेनाल्पकं शृतं यथायोगं कदाचिद्धान्येन कदाचिद्धान्यशुंठीभ्यां कदाचित्कंटकारिकायाः शृतं कदाचिद्रक्तस्याति कदाचिन्मध्ये योग्यतावशादेषां मारुतावस्थादि रूपत्वं तेषां भक्तस्य मध्येन्येषामंते मदिरादिपानं वातवर्चोनुलोमनं । तयोरप्रवर्तनोपारूढयोर्व्यथामार्गप्रवर्तनमित्यर्थः । वातस्यानुलोमनं च यत्तत्कफपित्तयोरप्यनुलोमनं । पवनो हि क्रियावानक्रियावतां देहगतानां भावाना-

मनुलोमनः संभाव्यते । तथा च प्रागभ्यधायि । विट्श्लेष्मपित्तादिमलायनानां
विक्षेपसंहारकर इत्यादि । अर्शःसु चानुलोमनं कार्यमिति दर्शयितुमाह ।

विट्वातकफपित्तानामानुलोम्येहि निर्मले ॥ ८७ ॥

गुदे शाम्यन्ति गुदजाः पावकश्चाभिवर्धते ।

यस्माद्विट्वातादीनामनुलोम्ये सति गुदं निर्मलं भवति । गुदे च निर्मले
गुदजाः शाम्यन्ति । पावकः कायाग्निश्चाभिवर्धते यतस्तस्मादर्शसां विट्वा-
तकफपित्तानुलोमनं भेषजाचपानादियत्तद्वेद्यमिति भावः ।

उदावर्त्तपरीता ये ये चात्यर्थं विरूक्षिताः ॥ ८८ ॥

विलोमवाताः शूलार्तास्तेष्विष्टमनुवासनम् ।

ये पुरुषा उदावर्त्तयुक्ता ये चातिशयेन विरूक्षितास्तथा विगुणपवनाः
शूलपीडिताश्च तेष्वनुवासनमिष्टं तत्रकृतामिति शेषः । तदेकमनुवासेनमाह ।

पिप्पलीं मदनं बिल्वं शताव्हां मधुकं वचाम् ॥ ८९ ॥

कुष्ठं शुंठीं पुष्कराख्यं चित्रकं देवदारु च ।

पिष्ट्वा तैलं विपक्तव्यं द्विगुणक्षीरसंयुतम् ॥ ९० ॥

अर्शसां मूढवातानां तच्छ्रेष्ठमनुवासनम् ।

गुदनिःसरणं शूलं मूत्रकृच्छ्रं प्रवाहिकाम् ॥ ९१ ॥

कक्ष्यूरुष्टदौर्वलयमानाहं वंक्षणाश्रयम् ।

पिच्छाश्रावं गुदे शोफं वातवर्चोविनिग्रहम् ॥ ९२ ॥

उत्थानं बहुशो यच्च जयेत्तच्चानुवासनात् ।

पिप्पल्यादीनि पिष्ट्वा जलेन तैलं द्विगुणक्षीरेण युतं पक्तव्यं । जलस्या-
त्रानुक्तस्यापि चतुर्गुणोऽंशः प्रकल्प्यः । एवं हि द्रव्याणि सम्यग्युक्तरसानि
स्युः । तंत्रांतरे चोक्तं । स्नेहसक्षीरमांसौघैः पाको यत्रेरितः क्वचित् । जैलं
चतुर्गुणं तत्र बीजादानार्थमावपेत् । न भुंक्ति रसं द्रव्यं क्षीरादिभिरुपस्कृतं ।
सम्यक्पाको न जायेत तस्मात्तोयं विनिक्षिपेदिति । तच्च तैलं विगुणपवना-
नामर्शसां श्रेष्ठं हितं । अनुवासनाच्च तत्तैलं गुदनिःसारणादीन् जयेत् ।

निरूहं वा प्रयुंजीत सक्षीरं पांचमूलिकम् ॥ ९३ ॥

समूत्रस्नेहलवणं कल्कैर्युक्तं फलादिभिः ।

अथवा निरूहं पांचमूलिकं समानक्षीरं मूत्रस्नेहलवणान्वितं फलादिभिः पूर्वोक्तैः कल्कैर्युक्तं प्रयुंजीत । स च पूर्वोक्तगुणः । समानं क्षीरं यस्मिन् तत्सक्षीरं । समानस्य छंदस्येवेति योगविभागात्सभावः । सहमूत्रस्नेहलवणैर्वर्तते समूत्रस्नेहलवणस्तं । फलादिभिः पूर्वोक्तैर्वैपसर्जनस्येति सभावः । सहशब्दश्च ईषच्छब्दार्थः । अर्शसां शुष्कार्द्रित्वे न द्वैविध्यं । तत्र शुष्कार्शसां चिकित्सितमुक्ताऽधुनाऽऽर्द्राणां रक्तार्शसामाह ।

अथ रक्तार्शसां वीक्ष्य मारुतस्य कफस्य वा ॥ ९४ ॥

अनुबंधं ततः स्निग्धं रूक्षं वा योजयेद्धिमम् ।

रक्ताशौऽधिकारे पित्तस्य सर्वदाव्यभिचारित्वात्कदाचिन्मारुतानुबंधः कदाचित्कफानुबंधं स्वलिङ्गतो वीक्ष्योपलभ्य स्निग्धं रूक्षं वा पानाद्यौषधं योजयेत् । एतच्चोभयमपि शीतं नतूष्णं पित्तस्यात्र नित्यं सन्निहितत्वात् । वातानुबंधं वीक्ष्य स्निग्धं कफानुबंधं वीक्ष्य रूक्षचिकित्सितं योज्यं । वातानुबंधकफानुबंधयोर्लक्षणमाह ।

शकृच्छावं खरं रूक्षमधो निर्याति नानिलः ॥ ९५ ॥

कट्युरुगुदशूलं च हेतुर्यदि च रूक्षणम् ।

तत्रानुबंधो वातस्य श्लेष्मणो यदि विट्श्लथान् ॥ ९६ ॥

श्वेता पीता गुरुः स्निग्धा सपिच्छस्तिमितो गुदः ।

हेतुस्निग्धगुरुर्विद्याद्यथास्वं चास्त्रलक्षणात् ॥ ९७ ॥

शकृच्छावादिशूलपर्यंतं लक्षणं यदि स्यात् तत्रानुबंधे वातस्येत्येवं बोध्यम् । हेतुर्यदि रूक्षणं रूक्षणं च हेतुरासेवितः । शकृच्छावादिशूलं चोत्पन्नं तदा वातानुबंधत्वं ज्ञेयम् । तथैव विट्श्लथ्यादिलक्षणं स्निग्धगुरुणा सेवितेन हेतुना सहितं श्लेष्मणोर्नुबंधस्यानुमापकम् । अत्रस्य लक्षणाच्च सिराव्यधविध्युक्ताद्वाताच्छ्रयावारुणमित्यादिकाच्च लक्षणाद्वातस्यानुबंधं विद्यात् । कफात् स्निग्धमित्यादिकाल्लक्षणात्कफस्यानुबंधं विद्यात् ।

दुष्टेस्त्रे शोधनं कार्यं लंघनं च यथा बलम् ।

दुष्टे वातादिदूषितेऽस्त्रे यथाबलं बलानतिक्रमेण कदाचिलंघनं शोधनं च कार्यं । बहुदोषस्य शोधनमितरस्य लंघनमुपवासलक्षणं कार्यं ।

यावच्च दोषैः कालुष्यं स्रुतेस्तावदुपेक्षणम् ॥ ९८ ॥

यावच्चदोषेणास्त्रस्य कालुष्यमनैर्मल्यं सामदोषदुष्टत्वात् तावत्स्रुतेऽस्त्रे तत्वादस्त्रस्योपेक्षणं कार्यम् । तथाभूताया रक्तस्रुतेः संग्रहणाय यत्नो न कार्य इत्यर्थः ।

दोषाणां पाचनार्थं च बन्धिसंधुक्षणाय च ।

संग्रहाय च रक्तस्य परं तिक्तैरुपाचरेत् ॥ ९९ ॥

कालुष्यरहिताया रक्तस्रुतेः परमनंतरं दोषाणां सामानां पक्त्वर्थं तथा बन्धेऽसंधुक्षणाय तथा रक्तसंग्रहार्थं तिक्तैस्तिक्तैरसाघ्रातैर्द्रव्यैस्तमर्शसमुपाचरेदिति सामान्योपक्रमः । अन्योपक्रमे रक्ताशौविकारशांत्यर्थमुपदिष्टः ।

यत्तु प्रक्षीणदोषस्य रक्तं वातोल्वणस्कृ वा ।

स्नेहैस्तच्छोधयेद्युक्तैः पानाभ्यांजनवस्तिषु ॥ १०० ॥

यत्पुनः प्रक्षीणदोषस्य निरामयस्य रक्तं स्रुते वाताधिकस्य वा पुरुषस्य यद्रक्तं स्रुते तस्नेहैः पानादियुक्तैर्घृतैश्चिकित्सेत् ॥

यत्तु पित्तोल्वणं रक्तं घर्मकाले प्रवर्तते ।

स्तंभनीयं तदेकांतान्नचेद्वातकफानुगम् ॥ १०१ ॥

यत्पुनः पित्तोल्वणं रक्तं घर्मर्तौ प्रवर्तते तदेकातिनावश्यं स्तंभनीयं नोपेक्षणीयं शीघ्रकारित्वात् । सर्वदैव घर्मर्तौ रक्तं स्तंभनीयं चेत्याह । नचेद्वातकफानुगं वातकफानुबद्धं तु लंघनादिभिरेव चिकित्सेत् ।

सकफेऽस्त्रे पिबेत्पाक्यं शुंठी कुटजवलकलम् ।

किराततिक्तकं शुंठीधन्वयासं कुचंदनम् ॥ १०२ ॥

दार्वीत्वग्निवसेव्यानि त्वचं वा दाडिमोद्भवाम् ।

कफानुगते रक्ते शुंठीकुटजवल्कलं कथितं पिबेत् । किराततिक्तकादिना
कथितं पिबेत् । अथवा दाडिमन्जां त्वचं पिबेत् ।

कुटजत्वक्फलं ताक्ष्यं माक्षिकं घुणवल्लभाम् ॥ १०३ ॥

पिबेत्तंडुलतोष्येन कल्कितं वा मयूरकम् ।

कुटजत्वचमिन्द्रयवान् रसांजनादींश्च तंडुलजलेन पिबेत् । घुणप्रिया
अतिविषा । अथवा तेनैव तंडुलजलेन पिष्टमपामार्गं पिबेत् ।

तुलां दिव्यांभसि पचेदाद्र्यायाः कुटजत्वचः ॥ १०४ ॥

नीरसस्नानं क्ष्वचि काथे दद्यात्सूक्ष्मरजीकृतान् ।

समंगाफलनीमोचरसान्मुष्ट्यंशकान्समान् ॥ १०५ ॥

तैश्च शक्रयवान्पूते ततो दर्वीप्रलेपनम् ।

पक्तावलेहं लीढ्वा च तं यथाग्निबलं पिबेत् ॥ १०६ ॥

पेयां मंडं पर्यङ्गागं गव्यं वा छागदुग्धभुक् ।

लेहोयं शमयत्याशु रक्तातीसारपायुजान् ॥ १०७ ॥

बलवद्रक्तपित्तं च श्वदूर्ध्वमधोपि वा ।

कुटजत्वचाभाद्र्यास्तुलां दिव्य आंतरिक्षे जले पचेत् । दिवि भवं
दिव्यं । दिगादित्वायत् । एतच्च द्रव्यं सामान्यपरिभाषापरिमाणकल्पन-
यैव काथ्यसामान्यपरिमाणेन च कथितमेकत्वं प्राप्तमिति तदपवादाथमाह ।
नीरसमित्यादि । तावत्पचेद्यावदेषा कुटजस्य त्वक् नीरसा स्यात् ।
नीरसत्वं च प्रायेणाष्टांशशेषे काथे भवति । तस्यां च नीरसायां सत्यां
यत्परिमाणकाथोवशिष्यते तस्मिन् काथे श्लक्ष्णतूष्णीकृतान् समंगादीन्
मुष्ट्यंशकान् पलपरिमाणान् दद्यात् । तैश्च समंगादिभिः सर्वैः समानि
द्रव्याणि दद्यात् । ततोऽनंतरं पूतं दर्वीप्रलेपनं पक्ता लीढ्वा च तमव-
लेहमनंतरं यथाग्निबलं बलानुसारेण पेयादिकं पिबेत् । किंभूतः सन्

दुग्धभुक् दुग्धेन भोजनः । अयं लेहो रक्तातीसारं रक्ताशंसि च शमयति
रक्तपित्तं च प्रवृद्धमूर्ध्वमधो वासं च जयेत् ।

कुटजत्वकतुलां द्रोणे पचेदष्टांशशेषिताम् ॥ १०८ ॥

कल्कीकृत्य क्षिपेत्तत्र ताक्ष्यशैलं कटुत्रयम् ।

रोध्रद्वयं मोचरसं बलां दाडिमजां त्वचम् ॥ १०९ ॥

विल्वकर्कटिकां भुस्तं समंगां धातकीफलम् ।

पलोन्मितं दशपलं कुटजस्यैव च त्वचः ॥ ११० ॥

त्रिंशत्पलानि गुडतो घृतात्पूते च विंशतिः ।

तृत्पकं लेहतां यातं धान्ये पक्षस्थितं लिहन् ॥ १११ ॥

सर्वांशोऽग्रहणीदोषश्वासकासान्नियच्छति ।

वत्सकत्वकतुलां जलद्रोणे पचेदष्टांशशेषितां यावच्च । तत्राष्टांशशे-
षिते काथे पूते सति कल्कयित्वा ताक्ष्यशैलादीन् पलप्रमाणान् क्षिपेत् ।
एवं विल्वकर्कटिका लघूनि विल्वफलानि । कुटजत्वचश्च दशपलानि घृता-
स्य पलानि विंशतिः । गुडपलानि त्रिंशत् । एतत्सर्वं लेहतां यातं पकं
सद्धान्यराशिमध्ये मासार्धस्थितं लिहन् सर्वानर्शः प्रभृतीन् जयेत् ।

रोध्रं तिलान्मोचरसं समंगां चंदनोत्पलम् ॥ ११२ ॥

मायमित्वाजदुग्धेन शालींस्तेनैव भोजयेत् ।

रोध्रादीनजादुग्धेन पाययित्वाऽऽतुरं शालींस्तेनाजक्षीरेण भोजयेत् ।
एतच्चोपयुक्तं पूर्वगुग्मम् ।

यष्ट्याद्वपद्मकानंतापयस्याक्षीरमोरटम् ॥ ११३ ॥

ससितामधु पातव्यं शीततोयेन तेन वा ।

यष्ट्यावशादि सशर्करामाक्षिकं शीतजलेन तेनाजपयसा वा पातव्यं ।
क्षीरमोरटा मधुरस्त्रवा ।

रोध्रकट्वंगकुटजसमंगाशाल्मलीत्वचम् ॥ ११४ ॥

हीमकेसरयष्ट्यादौ सेव्यं वा तंडुलांबुना ।

लोधादिकं तंडुलांबुना रक्ताशीस्तु पातव्यं । अथवा चंदननागकेसरमधु-
कोशीरं तंडुलाभसा पातव्यं । पूर्वोक्तगुणं ।

यवानींद्रयवाः पाठा विल्वं शुंठीरसांजनम् ॥ ११९ ॥

चूर्णश्च लेहितः शूले प्रवृत्ते चातिशोणिते ।

यवान्यादीनां चूर्णो जलेन पीतो वाते शूले प्रवृत्ते चातिशयेन रक्ते हितः ।

दुग्धिकाकंठकारीभ्यां सिद्धं सर्पिः प्रशस्यते ॥ ११६ ॥

अथवा धातकीसेध्रकुटजत्वक्फलोत्पलैः ।

सकेस्रैर्यवक्षारदाडिमस्वरसेन वा ॥ ११७ ॥

दुग्धिकाकंठकारीभ्यां पक्वं सर्पिरस्मिन्विषये प्रशस्यतेऽथवाधातक्यादि-
भिः सिद्धं घृतं हितम् । यवक्षारदाडिमस्वरसेन वा सिद्धं घृतं हितम् ।

शर्करांभोजकिंजल्कसहितं सह वा तिलैः ।

अभ्यस्तं रक्तगुदजान् नवनीतं नियच्छति ॥ ११८ ॥

शर्करापद्मकेसरसहितमभ्यस्तं बहून्यहानि भुक्तं नवनीतं रक्ताशींति
शमयति । तिलैर्वा सहाभ्यस्तं नवनीतं रक्ताशींति शमयति ।

छागानिनवनीताज्यक्षीरमांसानि जांगलः ।

अनम्लो वा कदम्लो वा सवास्तुकरसो रसः ॥ ११९ ॥

रक्तशालिः सरो दध्नः षष्टिकस्तरुणी सुरा ।

तरुणश्च सुरामंडः शोणितस्यौषधं परम् ॥ १२० ॥

छागसंबंधीनि नवनीतादीनि तथा जांगलरसादीनि रक्तस्य परमौ-
षधन् । जांगलो वा रसः सहवास्तुकरसेन वर्तत इति सवास्तुकरसोऽनम्लो
ऽम्लरहितः कदम्ल ईषदम्लो वा । अभ्यस्तो रक्तगुदजान्नियच्छति । रक्त-
शालिस्तज्जो भक्त इत्यर्थः । दध्नः सरो दध्युत्तरः । षष्टिको व्रीहिः ।

तरुणासिंजातमधुरमाया सुरा मंडश्च । एतद्रक्तशाल्यादिशोणितस्य पर-
मौषधम् ।

पेयायूषरसाद्येषु पलांडुः केवलोपि वा ।

स जयत्युल्बणं रक्तं मारुतं च प्रयोजितः ॥ १२१ ॥

पेयादिषु प्रयोजितः पलांडुः केवलो वा रक्तमत्युल्बणं वातं च न्यात ।

वातोल्बणानि प्रायेण भवंत्यस्त्रेऽतिनिमृते ।

अर्शांसि तस्मादधिकं तज्जये यत्नमाचरेत् ॥ १२२ ॥

प्रायेण रक्तेऽतिमृते वाताधिकानि दुर्नीमामि यतो भवंति तस्माद्धेतो-
स्तज्जये पवनजये यत्नं कुर्यात् ।

दृष्ट्वात्पित्तं प्रबलमवलौ च कफानिलौ ।

शीतोपचारः कर्तव्यः सर्वथा तत्प्रशांतये ॥ १२३ ॥

रक्तपित्तं प्रवृद्धं दृष्ट्वा कफानिलावबलावुपलभ्य तत्प्रशांत्यर्थं शीतो-
पचारः कर्तव्यः ।

नवेदेवं शमस्तस्य स्निग्धोष्णैस्तर्पयेत्ततः ।

रसैः कोष्णैश्च सर्पिर्भिरवपीडकयोजितैः ॥ १२४ ॥

सेचयेत्तं कवोष्णैश्च कामं तैलपयोधृतैः ।

यद्येवं शमो न स्यात्तदा रसैस्तर्पयेत् । रसइत्यविशेषोक्ते योज्यो
मांसभवो रसः । किंभूतैः स्निग्धोष्णैः । तथा कोष्णैर्धृतैश्च पुनस्तर्पयेत् ।
किंभूतैः । अवपीडकैर्नरोगानुत्पादनीयोक्तेन प्रयोजितैः । तं च कवोष्णै-
र्यथायोगं तैलपयोधृतैः सेचयेत् ।

यवासकुशकाशानां मूलं पुष्पं च शाल्मलेः ॥ १२५ ॥

न्यग्रोधोदुंबराश्वत्थशुंगाश्च द्विपलोन्मिताः ।

त्रिप्रस्थे सलिलस्यैतत्क्षीरप्रस्थे च साधयेत् ॥ १२६ ॥

क्षीरशेषे कषाये च तस्मिन्पूते विमिश्रयेत् ।
 कल्कीकृतं मोचरसं समंगां चंदनोत्पलम् ॥ १२७ ॥
 प्रियंगुं कौटजं बीजं कमलस्य च केसरम् ।
 पिच्छावस्तिरयं सिद्धः सघृतक्षौद्रशर्करः ॥ १२८ ॥
 प्रावाहिकागुदभ्रंशरक्तस्त्रावज्वरापहः ।

यवासादीनां मूलं शाल्मलेः पुष्पं तथा न्यग्रोधादीनां च गुंगा एतद्
 द्रव्यकदंबकं प्रत्येकं द्विपलप्रमाणं जलप्रस्थत्रये क्षीरप्रस्थे च पाचयेत् ।
 क्षीरे शेषे च कषाये तस्मिन्पूते सति कल्कीकृतं मोचरसादि मिश्रयेत् ।
 मोचरसादयोऽत्र सत्रिभागसत्रशाणकर्षमात्रा ग्राह्याः । वस्तिकल्पे कोशात-
 कादौ निरूहे विंशतिपलप्रमाणे कार्षिकाणामेव द्रव्याणामभ्यनुज्ञानात् । अ-
 ये पिच्छावस्तिः सिद्धो घृतमाक्षीकशर्करान्वितः प्रवाहिकादिहरः । अल्पया
 मात्रया निरूहो वस्तिरेव पिच्छावस्तिरुच्यते ।

यष्ट्याव्हपुंडरीकेण तथा मोचरसादिभिः ॥ १२९ ॥

क्षीरद्विगुणितः पक्वो देयः स्नेहोऽनुवासनम् ।

मधुयष्टिकया प्रपौंडरीकेण तथा मोचरसादिभिः पूर्वोक्तैः कल्कीकृतैः
 क्षीरद्विगुणितः सन् स्नेहोऽनुवासनं देयः ।

मधुकोत्पलरोध्रांशुसमंगां विल्वचंदनम् ॥ १३० ॥

चविकातिविषामुस्तं पाठा क्षारो यवाग्रजः ।

दार्वित्वभागरं मांसी चित्रको देवदारु च ॥ १३१ ॥

चांगेरिस्वरसे सर्पिः साधितं तैस्त्रिदोषजित् ।

अर्शोतिसारग्रहणीपांडुरोगज्वरारुचौ ॥ १३२ ॥

मूत्रकृच्छ्रे गुदभ्रंशे वस्त्यानाहे प्रवाहणे ।

पिच्छास्यावेऽर्शसां शूले देयं तत्परमौषधम् ॥ १३३ ॥

मधुकादिद्रव्यैः स्नेहचतुर्थभागप्रमाणैश्चांगेरीस्वरसे घृताञ्चतुर्गुणे घृतं
 साधितं त्रिदोषजित् । अर्शःप्रभृतिष्वेतद् घृतं देयं यतः परमौषधम् ।

व्यत्यासान्मधुराम्लानि शीतोष्णानि च योजयेत् ।

नित्यमग्निबलापेक्षी जयत्यर्शःकृतान् गदान् ॥ १३४ ॥

व्यत्यासेन विपर्ययेण मधुराप्यम्लानि च शीतोष्णानि च नित्यमग्निबला-
पेक्षी योजयेत् । एवं चार्शःकृतामतिशयिनीं रुजं जयति ।

उदावर्तार्तमभ्युज्य तैलैः शीतज्वरापहैः ।

सुस्निग्धैः स्वेदयेत्पिंडैर्वर्तिसस्मै गुदे ततः ॥ १३५ ॥

अभ्यक्तां तत्करांगुष्ठसन्निभामनुलोमनीम् ।

दद्याच्छ्यामातृद्वंद्वंतीपिप्पलीनीलिनीकैलैः ॥ १३६ ॥

विचूर्णितैर्द्विलवणैर्गुडगोमूत्रसंयुतैः ।

तद्वन्मागधिकाराठग्रहधूमैः सप्तर्षयैः ॥ १३७ ॥

उदावर्तैर्नार्त नरं तैलैः शीतज्वरापहैस्तगरागुरुकुंकुमादिद्रव्यसाधितै-
रभ्यज्य सुस्निग्धैः पिंडैः स्वेदयेत् । ततः स्वेदादनंतरमस्मै उदावर्तवते
गुदेऽभ्यक्तेऽभ्यक्तां वर्ति दद्यात् । तत्करांगुष्ठसन्निभामातुरहस्तांगुष्ठसदृशीं ।
तथा आनुलोमकरीं दद्यात् क्षिपेत् । कैः कृतां वर्तिमित्याह । श्यामेत्यादि ।
श्यामादिभिः सैधवाख्यलवणयुक्तैः सूक्ष्मरजीकृतैर्गुडगोमूत्रसंयुक्तैः कृतां
वर्ति क्षिपेत् । तथैव मागधिकामदनकरुगृहधूमसप्तर्षयैर्गुडगोमूत्रान्वितै-
र्वर्ति क्षिपेत् ।

एतेषामेव वा चूर्णं गुदे नाड्या विनिर्धमेत् ।

अथवैतेषां च पूर्वोक्तानां चूर्णं नाड्या गुदे विनिर्धमेत् ।

तद्विघाते सुतीक्ष्णं तु वर्ति स्निग्धं प्रपीडयेत् ॥ १३८ ॥

ऋजू कुर्याद्दुदशिरो विण्मूत्रमरुतोस्य सः ।

भूयोनुबन्धे वातघ्नैर्विरेच्यः स्नेहरेचनैः ॥ १३९ ॥

अनुवास्यश्च रौक्ष्याद्भि संगो मारुतवर्चसोः ।

तद्विघाते कार्यं कर्तुमशक्ते तस्मिंश्चूर्णे वर्ति स्निग्धं स्नेहवर्तिमुतीक्ष्णं

दद्यात् । सोवस्तिरस्यातुरस्य गुदशिरोविण्मूत्रवाताननुलोमयेत् । पुनरनुबंधे
सति स्नेहरेचनैर्विरेचनीयश्चानुवासनीयश्च । हि यस्माद्वैक्ष्याद्वैतोर्मास्तस्य
पुरीषस्य च संगो भवति ।

त्रिकटुत्रिपटुश्रेष्ठादंत्यरूपकरचित्रकम् ॥ १४० ॥

जर्जरं स्नेहमूत्राक्तमंतर्धूमं विपाचयेत् ।

शरावसंधौ मृच्छिते क्षारः कल्याणकाब्जयः ॥ १४१ ॥

स पीतः सर्पिषा युक्तो भक्ते वा स्निग्धभोजिना ।

उदावर्त्तविबंधाशौगुल्मपांडूदरकृमीन् ॥ १४२ ॥

मूत्रसंगाश्मरीशोफहृद्रोगग्रहणीगदान् ।

मेहल्लीहरुजानाहश्वासकासांश्च नाशयेत् ।

त्रिपटुदिब्जर्जरीकृतं स्नेहमूत्राभ्यामक्तमंतर्धूमं कृत्वा विपाचयेच्छरावसंपुटे ।
अत एवाह । शरावसंधौ मृच्छित इति । अयं च कल्याणको नाम क्षारः
सर्पिषा पीतः स्नेहभोजिना वा भक्त्युक्तः सन्नुदावर्त्तादीन् नाशयेत् ।

सर्वं च कुर्याद्यत्प्रोक्तमर्शसां गाढवर्चसाम् ॥ १४३ ॥

यच्च गाढवर्चसामर्शसां प्रोक्तं तच्च सर्वं कुर्यात् ।

द्रोणेऽपां पूतिवल्कद्वितुलमथपचेत्पादशेषे च तस्मिन्

देयाशीतिगुडस्य प्रतनुकरजसो व्योषतोष्टौ पलानि ।

एतन्मासेन जातं जनयति परमामूष्मणः पक्तिशक्तिम्

सूक्तं कृत्वानुलोम्यं प्रजयति गुदजल्लीहगुल्मोदराणि ॥ १४४ ॥

द्वयोऽनुल्लयोः सप्ताहारो द्वितुलमापूतिकरंजस्य त्वचस्तुलाद्वयं पलशतद्व-
यं जलद्रोणे पचेत् । तस्मिन् पादशेषे सति गुडस्याशीतिः पलानि क्षेप्त-
व्यः । त्रिकटुकस्य सूक्ष्मचूर्णस्याष्टौ पलानि देयानि । एतत्सर्वं मासेन
शुक्लं जातं प्रबलमग्निं कुरुते । आनुलोम्यकृतत्वात् । गुदजादीन् जयति ।
स्निग्धरावृत्तम् ।

पचेतुलांपूतिकरंजवल्काद्देमूलतश्चित्रककंटकार्योः ।
 द्रोणत्रयेऽपां चरणावशेषे पूते शतं तत्र गुडस्य दद्यात् ॥ १४५ ॥
 पालिकं च मुचूर्णितं त्रिजातत्रिकटुग्रंथिकदाडिमाशमभेदम् ।
 पुरपुष्करमूलधान्यचव्यंहपुषामार्द्रकमम्लवेतसं च ॥ १४६ ॥
 शीतीभूतं क्षौद्रविंशत्युपेतमार्द्रद्राक्षाबीजपूरार्धकैश्च ।
 युक्तंकामंगंडिकाभिस्तथेक्षोः सर्पिः पात्रे मासमात्रेण जातम् ॥ १४७ ॥
 चुक्रं क्रकचमिवैद्रं दुर्नाम्नां बन्धिदीपनं परमम् ।
 पांडुगरोदरगुल्मप्लीहानाहाशमकृच्छ्रघ्नम् ॥ १४८ ॥

पूतीकरंजत्वचस्तुलां द्वे तुले चित्रककंटकारीमूलयोर्जलद्रोणत्रये पचेत् ।
 पादशेषे च तस्मिन् पूते गुडस्य पलशतं दद्यात् । उपजातिवृत्तं । त्रिजा-
 तकादि सूक्ष्मरजीकृतं प्रत्येकं पलप्रमाणं निक्षिपेत् । एतत्सर्वं चूर्णितं श्ल-
 क्ष्णपिष्टं दद्यात् । उपछंदसिकं । एतच्च शीतीभूतं सक्षौद्रविंशत्युपेतमार्द्रद्रा-
 क्षादिभिश्चोपेतमिक्षुगंडिकाभिश्च यथेच्छं युक्तं सर्पिः पात्रे मासमात्रेण जातं
 चुक्रमिति वक्ष्यमाणेन संबंधः । शुक्रमिदमर्शां क्रकचमिव करपत्रतुल्यं क-
 र्त्तनशक्तिसामर्थ्यात् । तथापरं बन्धिदीपनं पांडूदिघ्नं च । शालिनी वृत्तं ।
 आर्यो च ।

द्रोणं पीलुरसस्य वस्त्रगलितं न्यस्तं हविर्भाजने
 युंजीत द्विपलैर्मदामधुफलाखर्जूरधात्रीफलैः ।
 पाठामार्द्रदुरालभास्यविदुलव्योषत्वगेलोल्लैः
 स्पृक्काकोललवंगवेष्टचपलामूलाग्निकैः पालिकैः ॥ १४९ ॥
 गुडपलशतयोजितं निवाते निहितमिदं प्रपिबंश्च पक्षमात्रात् ।
 निशमयति गुदांकुरान् सगुल्माननलबलं प्रबलं करोति चाशु ॥ १५० ॥

पीलुफलानां रसस्य द्रोणं वस्त्रपूतसर्पिर्भाडे न्यस्तं मदादिभिर्द्विपलमा-
 णैः पाठादिभिश्च पालिकैर्युंजीत । मदा धातकी । मधुफला द्राक्षा । मार्द्रा
 रेणुका । विदुलो वेतसः । शार्दूलविक्रीडितम् । तथा गुडपलशतेन योजितं

निवाते धृतं पक्षमात्रादनंतरं प्रपिबन्नर इदमर्शासि गुल्मं च शमयति ।
द्रागमिवलं च प्रकृष्टं विधत्ते । पुष्पिताग्रा ।

एकैकशो दशपले दशमूलकुंभपाठाद्वयार्कघुणवल्लभकट्फलानाम् ।
दग्धे शृतेनु कलशेन जलेन पक्वे पादस्थिते गुडतुलां पलपंचकं च १९१
दद्यात्प्रत्येकं व्योषचव्याभयानाम् वन्हेर्मुष्टी द्वे यवक्षारतश्च । द्वे
दर्वीमालिपन् हंति लीडो गुडोयम् गुल्मप्लीहार्शः कुष्ठमेहाग्निसादान् ॥

दशमूलादीनां प्रत्येकं दशपले दग्धे जलद्रोणेन शृते जले पक्वे पाद-
शेषे चास्मिन् गुडतुलां व्योषादीनां च प्रत्येकं पलपंचकं दद्यात् । चि-
त्रकस्य पलद्वयं । यवक्षारस्य च पलद्वयं दद्यात् । दर्वीमालिपन् दर्वीलेपी
सन्नयंगुडो लीडो भक्षितो गुल्मादीन् पराकरोति । वसंततिलकं वैश्वदे-
वीयवृत्तम् ।

तोयद्रोणे चित्रकमूलतुलार्धम् साध्यं यावत्पादजलस्थमप्येदम् ।
अष्टौ दत्त्वा जीर्णगुडस्य पलानि काथ्यं भूयः सांद्रतया सममेतम् १९३

त्रिकटुकर्मिसिपथ्याकुष्ठमुस्तावरांग

कृमिरिपुदहनैलाचूर्णकीर्णोवलेहः ।

जयति गुदजकुष्ठछीहगुल्मोदराणि

प्रबलयति हुताशं शश्वदभ्यस्यमानः ॥ १९४ ॥

तोयस्य दोणे चित्रकमूलस्य तुलार्धं साध्यं यावदष्टांशशेषमिदं स्यात् ।
ततः पुराणगुडपलान्यष्टौ दत्त्वा पुनरपि काथ्यं यावत्सांद्रत्वं गतं सौडगौभद्रा-
म्लैवेदवसुचविरामः । त्रिकटुकादिचूर्णगुक्तोयं लेहो नित्यमभ्यस्यमानो
दारुणकुष्टादीनि जयति । अग्निं च प्रकृष्टं कुरुते । मालिनीवृत्तम् ।

गुडव्योषवरोवेल्लतिलारुप्करचित्रकैः ।

अर्शासि हंति गुटिका त्वग्विकारं च शीलिता ॥ १९५ ॥

गुडादिभिर्गुलिका कृता अभ्यस्ता दुर्नामानि हंति त्वग्विकारं वा ।

मृष्टिप्तं सौरणं कंदं पक्काग्रौ पुटपाकवत् ।

अद्यात्सतैललवणं दुर्नामविनिवृत्तये ॥ १५६ ॥

सौरणं कंदं मृदा लिप्तमग्रौ पुटपाकवत् पक्वं तैललवणान्वितमश्नीयाद्
दुर्नामोपशमाय ।

मरिचपिप्पलिनागरचित्रकान् क्रमविवर्धितभागसेमाहृतान् ।

शिखिचतुर्गुणसूरणयोजितान् कुरु गुडेन गुडान् गुदजच्छिदः ॥ १५७ ॥

मरिचादीनि क्रमवर्धितभागानि चित्रकचतुर्गुणसूरणयोजितानि गुडेन
गुदांकुरच्छिदः । द्रुतविलंबितं ।

चूर्णीकृताः षोडशसूरणस्य भागास्ततोर्ध्वेन च चित्रकस्य ।

महौषधाद्द्वौ मरिचस्य चैको गुडेन दुर्नामजयाय पिप्पली १५८

सूक्ष्मरजीकृताः सूरणभागाः षोडश चित्रकभागा अष्टौ नागरस्य द्वौ
मरिचस्य चैको गुडेनैषां पिप्पली कृता दुर्नामजयाय स्यात् । उपजातिवृत्तं ।

पथ्यानागरकृष्णांकरंजवेल्लाग्निभिः सितातुल्यैः ।

वडवामुखइव जरयति बहुगुर्वपि भोजनं चूर्णम् ॥ १५९ ॥

पथ्यादिभिः सितातुल्यैश्चूर्णैर्वहुगुरु च भोजनं वडवामुख इव जरयति ।
आर्यायाः पूर्वार्धे यथोक्तमात्रादतो मया लक्ष्मीगीति विधिविदो वदन्ति
संवीक्ष्य तदितरत्रापि ।

कलिगलांगलीकृष्णावन्ह्यपामार्गतंडुलैः ।

भूनिंबसैधवगुडैर्गुडा गुदजनाशनाः ॥ १६० ॥

कलिगकादिभिर्गुडा वटिका अशौघा ।

लवणोत्तमवन्हिकलिगयवांश्चिरविल्वमहापिचुमंदयुतान् ।

पिब सप्तदिनं मथितालुडितान् यदि मर्दितुमिच्छसि पायुरुहान् १६१

सैधवादीनि तक्रलोडितानि पित्रययशीसि जिघांससि । अथत्रोटकमध्वि-
सकारचितं ।

शुष्केषु भ्रष्टातकमग्र्यमुक्तं भैषज्यमाद्रेषु तु वत्सकत्वक् ।
सर्वेषु सर्वर्तुषु कालशेयमर्शःसु बल्यं च मलापहं च॥१६२॥

शुष्केष्वर्शःसु भ्रष्टातकं भैषज्यं समग्र्यं प्रधानमुदितम् । आद्रेषु
पुनर्यसु कुटजत्वग्भैषज्यमग्र्यं कथितम् । सर्वेष्वर्शःसु शुष्केष्वद्रेषु च
सर्वकालं सर्वर्तुषु कालशेयं मथितमग्र्यं बल्यं बलापहं मलापहं दोषापहं
च । इंद्रवज्रावृत्तम् ।

भित्त्वाविबन्धानुलोमनाय यन्मारुतस्याग्निबलाय यच्च ।
तदन्नपानौषधमर्शसेन सेव्यं विवर्ज्यं विपरीतमस्मात्॥१६३॥

विबन्धानस्त्यानकफादिरूपान् भित्त्वा यदन्नपानौषधमासेवितं मारुतस्या-
नुलोमनाय स्ववर्त्मप्रवर्त्तनाय तच्चाग्निबलायाग्निवर्धनाय संपद्यते
तदेवान्नपानौषधं दुर्नाम्नता सेव्यं । अस्माद्यथोक्ताद्विपरीतं यदन्नपानौषधं
मारुतस्य विबन्धकरमग्निसाधनं च तत्तेन विवर्ज्यं न सेव्यं । उपजातिवृत्तम् ।

अशोतिसारग्रहणीविकाराः प्रायेण चान्योन्यनिदानभूताः ।
सन्नेऽनले संति न संति दीप्ति रक्षेदतस्तेषु विशेषतोऽग्निम्॥१६४॥

अशोतिसारग्रहण्योऽन्योन्यनिदानभूताः परस्परं हेतुभूता बाहुल्येना-
नले च सन्न एते रोगा भवन्ति । दीप्ति त्वमौ न संति । यतस्ततोऽस्मात्कार-
णस्तेषु विशेषेणाग्निं रूक्षेदिति । इंद्रवज्रावृत्तं ।

इति श्रीमदरुग्दत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां सर्वांगसुन्दराख्याया
मर्शचिकित्सितं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

नवमोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरमतिसारचिकित्सितं प्रारभ्यते । अशौतिसारयोः परस्परं निदानभूतत्वेन चिकित्सासामान्यात् । अत आह ।

अथातोऽतीसारचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

अतीसारो हि भूयिष्ठं भवत्यामाशयान्वयः ।

हत्वाग्निं वातजेप्यस्मात्प्राक् तस्मिंल्लंघनं हितम् ॥ १ ॥

हि यस्माद्वाहुल्येनाग्निं हत्वा मंदीकृत्यामाशयान्वयो भवत्यतीसारः । अस्मात्कारणादस्मिन्नतीसाराख्ये व्याधौ वातजेऽपि पूर्वं लंघनं हितम् । आमाशयान्वयो जन्मभूतत्पत्तिर्यस्य स आमाशयान्वयः । अपि शब्दात्कदाचित्कफादिजे सुतरां लंघनं हितमिति द्योतयति । लंघनं चोपवास एवेह गृह्यते । शोथनादीनां लंघनानामवस्थावशादुच्यमानत्वाद्भूयिष्ठग्रहणेन कचिद्भयं जादावतीरे व्यभिचारे नासावामाशयान्वयः । प्राग्ग्रहणेन नोत्तरकाले लंघनं हितम् । तदा हि रोगस्वभावाद्वातपचयोऽवश्यं भावि लंघनमपि धात्वपचयहेतुः । अतस्तत्र युक्तम् ।

शूलानाहप्रसेकार्त्तं वामयेदतिसारिणम् ।

शूलादिभिरार्त्तमतिसारिणं वामयेत्तत्र प्राग् लंघनं हितम् । वमनं चैतस्सामान्यं पित्तजातिष्वप्येवं रूपेषु चिकित्सितं बोध्यं न केवलं वातजे ।

दोषाः सन्निचिता ये च विदग्धाहारमूर्छिताः ॥ २ ॥

अतिसाराय कल्प्यन्ते तेषूपैक्षैव भेषजम् ।

भृशोत्क्लेशप्रवृत्तेषु स्वयमेव चलात्मसु ॥ ३ ॥

ये च दोषाः सन्निचिता अतिशयेन वृद्धिं गतास्तथाविदग्धेन पक्वा पक्वरूपेणाहारेण मूर्छिता एकतां प्राप्ता, अतिसाराय कल्प्यन्ते संपद्यन्ते । तेषु तथोत्क्लेशनमुत्क्लेशाख्यविकारकरणं प्रत्युन्मुखतावीजस्यांकुरोत्पत्तावुच्छ्रान्तस्थैवातिशयेनोत्क्लेशो भृशोत्क्लेशस्तेन प्रवृत्तातिसारकरणं प्रतिसमुद्यता-

स्तेषु तथा स्वयमेव यत्नं विना चलात्मसु चलस्वभावेषु तेषु तथाभूतेषु
दोषेषूपेक्षापथ्याशित्वं सम्यक् प्रवर्त्तनमेव भेषजं । ननुपाचनादिकमित्यर्थः ।
संग्रहणौषधं कुटजत्वगादिकं व्याधिप्रतिपक्षभूतं कस्मादत्र न प्रयुज्यते ।
अपि चाग्न्यसंग्रहे पठिष्यति । कुटजोतिसार इति । तस्मादत्र संग्राह्यौषधं
दातुमुचितमिति यो मन्यते तं प्रत्याह ।

प्रयोज्यं ननु संग्राहिपूर्वमामातिसारिणि ।

संग्रहणं भेषजं पूर्वमामातिसारिणि पुरुषे न योज्यं । तु शब्दोवधार-
णार्थः । अत्रपूर्वसंग्रहणं पश्चादिषदामातिसारिणि दीयमानं युज्यत एवेति
द्योतयति । सामे दोषेति सारकारिणि प्रथममपि भेदनं चौषधं दातुं विशिष्टा-
यामवस्थायां समानकार्यमपि कदाचिदतिसारिणो गुणाय संपद्यते नाति-
सारप्रतिपक्षभूतनन्ति च संग्रहणमौषधमिति कृत्वा ।

अपि चाध्मानगुरुता शूलस्तैमित्यकारिणि ॥ ४ ॥

प्राणदा प्राणदा दोषे विवद्धे संप्रवर्तिनी ॥

विवद्धेऽल्पाल्पं कृत्वा प्रवर्तमाने दोषेऽत एव विवंधत्वादाध्मानादि-
कारिणि तथा भूतेस्मिन्दोषे संग्रहणमप्यथमपि प्राणदा हरीतकी । प्राणान्
ददातीति प्राणदा भवतीति । एवं बहुदोषाणामातिसारिणां प्रायेणैष उप-
क्रमो बोध्यः । मध्यदोषाल्पदोषयोस्त्वाह ।

पिवेत्प्रकथितास्तोये मध्यदोषो विशोषयन् ॥ ५ ॥

भूतीकपिप्पलीशुंठीवचान्यहरीतकीः ।

अथवा विल्वधिनिकामुस्तानागरवालकम् ॥ ६ ॥

विडपाठावचापथ्याकृमिजिन्नागराणि वा ।

शुंठीघनवचामाद्रीविल्ववत्सकहिंगु वा ॥ ७ ॥

मध्यदोषोऽतिसारी भूतिकादीन् पिवेत् । किंभूतांस्तोये प्रकथितान् । ननु
कथिता इत्येतावदेवास्तु किं प्रशब्देन । ब्रूमः । प्रकर्षेण कथिताः प्रमथ्या-
रूपेण शृताः प्रकथिता इत्यस्यार्थस्य प्रतिपादनार्थं प्रशब्दोऽकारि । प्रम-

ध्यायाश्च तंत्रांतरे लक्षणमुक्तं । यथा । शृतः कषायो निर्यूहः काथो यूषो
 कृतश्च सः । कृतयूषः प्रमथ्या च द्रव्यात्कल्कीकृताऋत इति । तदेवं द्रव्यं
 कल्कीकृत्य पिष्ट्वा यक्रियते स कृतयूषो भण्यते । स एव च प्रमथ्या
 शब्दवाच्यः । तस्मान्मध्यदोषोसारी भूतिकादीनि पिष्ट्वा प्रकर्षेण काथयि-
 त्वा प्रमथ्यारूपेण पिबेदित्यवतिष्ठते । मुनिनाप्युक्तं । प्रमथ्यामध्यदोषेभ्यो
 दद्यादीपनपाचनमिति । किं कुर्वन् पिबेत् । विशेषस्त्वं लघयन् । प्रकृत-
 त्वादात्मानमेव । अथवा बिल्वधातव्यादीनि पिबेत् । अथवा विडादीनि
 गुंठ्यादीनि वा पिबेत् ।

शस्यते त्वल्पदोषाणामुपवासोतिसारिणाम् ।

अल्पं दोषाणामतिसारिणामुपवासः शस्यते । तु शब्दोवधारणार्थः ।
 अत्रोपवास एवालपदोषाणां शस्यते न बह्वदोषमध्यदोषेऽप्युपर उपक्रमः
 सन् तथा तेषां शस्यत इति । सर्वमतिसारिणं दोषदेशाद्यनुरोधेन कदा-
 चित् लघयेत् ।

वचाप्रतिविषाभ्यां वा मुस्तापर्वटकेन वृ ॥ ८ ॥

ह्रीवेरनागराभ्यां वा विषकं पाययेज्जलम् ।

तृषि संजातायां दोषदेशाद्यनुरोधेन कदाचिद्वचाप्रतिविषाभ्यां विषकं
 जलं पाययेत्कदाचिन्मुस्तापर्वटकेन कदाचिद्वालकनागराभ्यां पाययेदिति ।
 अत्र कर्त्रभिप्रायेक्रियेतिपरस्मैपदमन्यथानापादस्याद्येत्यादिना परस्मैपदनिषे-
 धः स्यात् ।

युक्तेन्नकाले क्षुत्क्षामं लब्धन्नं प्रतिभोजयेत् ॥ ९ ॥

तथा स शीघ्रं प्राप्नोति रुचिमग्निबलं बलम् ।

युक्तेऽन्नकाले क्षुत्क्षाममतिसारिणं लब्धन्नं प्रतिभोजयेत् । तथा शीघ्रं
 प्राप्नोति रुचिमग्निबलं बलं । नापरव्याध्यार्त्तमिव लघनोचितं सम्यग्-
 घनादनंतरमेव भोजयेत् । अपि तु सम्यग्लब्धितलक्षणोत्पन्नमप्यतिसारिणं
 किंचित्कालप्रतीक्षणं कृत्वा भोजयेदिति क्षामशब्देन द्योतयति । अल्प

लध्वन्नं लध्वन्नं प्रतिसुप्रतिनामात्रार्थं इतिसमासोव्ययीभावः । एवं क्रिय-
माणः सोतिसारी द्रागेव रुचिं प्राप्नोति तथा बन्धिबलं देहबलं । एवं च
भुञ्जानस्य पानमुपदिश्यते ।

तक्रेणावंतिसोमेन यवाग्वा तर्पणेन वा ॥ १० ॥

सुरया मधुना चाथ यथा सात्म्यमुपाचरेत् ।

कदाचित्तक्रेण कदाचित्काञ्चिकेन कदाचिलेयया कदाचित्तर्पणेन
कदाचित्सुरया कदाचिन्माद्रीकेणेति यथा सात्म्यमुपाचरेत् ।

भोज्यानि कल्पयेदूर्ध्वं ग्राहिदीपनपाचनैः ॥ ११ ॥

बालबिल्वशठीधान्याहिं गुवृक्षाम्लदाडिमैः ।

पलाशहपुषाजाजीयवानिविडसैधवैः ॥ १२ ॥

लघुना पंचमूलेन पंचकोलेन पाठया ।

अस्मात्क्रमादूर्ध्वमनंतरं भोज्यानि भोक्तव्यानि कल्पयेदतिसारिणे ।
ग्राहिदीपनपाचनैरेव संग्रहणानि दीपनानि पाचनानि च यानि द्रव्याणि
तानि सर्वाण्यतिसारिणे पथ्यानीति । एवं संक्षेपेण सामान्येन चिकित्सितमुक्तं ।
तदेव दिङ्मात्रं दर्शयति । बालेत्यादि बालबिल्वादिभिर्भोज्यानि कल्पयेत् ।

शालिपर्णीबिलाबिल्वैः पृष्टिपर्ण्या च साधिता ॥ १३ ॥

दाडिमाम्ला हिता पेया कफपित्ते समुल्वणे ।

अभयापिप्पलीमूलबिल्वैर्वातानुलोमनी ॥ १४ ॥

शालिपर्ण्यादिभिः स्रग्धिता दाडिमाम्ला पेया कफपित्ताधिके हिता ।
अभयादिभिः पेया वातानुलोमनी ।

विचर्द्ध दोषबहुलो दीप्ताग्निर्योऽतिसार्यते ।

कृष्णाविडंगत्रिफलाकर्षायैस्तं विरेचयेत् ॥ १५ ॥

पेयां युञ्ज्याद्विरिक्तस्य वातघ्नैर्दीपनैः कृताम् ।

यो बहुदोषो विवदमल्पाल्पं कृत्वा अतिसार्यते । स कृष्णादिकर्षये-

विरेचयेत् । विरक्तस्य च तस्य सतः पेयां वातघ्नेदीपनैश्च द्रव्यैः कृतां
युज्यात् ।

आमे परिणते यस्तु दीप्तेऽग्रावुपवेश्यते ॥ १६ ॥

सफेनपिच्छं सरुजं सविबन्धं पुनः पुनः ।

अल्पाल्पमल्पं शमलं निर्विद्धा सप्रवाहिकम् ॥ १७ ॥

दधितैलघृतक्षौरैः सशुंठीं सगुडं पिबेत् ।

स्विन्नानि गुडतैलेन भक्षयेद्वदराणि वा ॥ १८ ॥

गाढविड्विहितैः शाकैर्वहुस्नेहैस्तथा रसैः ।

क्षुधितं भोजयेदेनं दधिदाडिमसंस्कृतैः ॥ १९ ॥

शाल्योदनं तिलैर्मर्षैर्मुद्गैर्वा साधु साधितम् ।

शठचामूलकपोतायाः पाठायाः स्वास्तिकस्य वा ॥ २० ॥

स्नुषायवानीकर्कारुक्षीरिणीचिर्भटस्य वा ।

उपोदकाया जीवंत्या बाकुच्या वास्तुकस्य वा ॥ २१ ॥

सुवर्चलायाश्चुंचोर्वा लेणिकाया रसैरपि ।

कूर्मवर्तकलोपाकशिखितित्तिरिकौकुटैः ॥ २२ ॥

योतिसार्यामे परिणते दीप्तेऽग्रावुपवेश्यते स कफेन पिच्छं तथा
सरुजं तथा सविबन्धं पुनः पुनस्तथा अल्पमल्पं तथाल्पपुरीषं निर्विद्धापुरी-
षरहितम् । तथा सप्रवाहिकं निस्तारिकासहितं श्रुते रक्ते पुरीषे च वायु-
ना विड्विजितं प्राहिकेति विख्यातं यत् फेनाभं प्रवर्त्तत इति प्रवाहिका-
लक्षणम् । य एवंविधोतिसारी स दधितैलघृतक्षौरैः समुदितैः शुंठीं सगुडं
पिबेत् । अथवा स्विन्नानि बदराणि गुडतैलेनाश्रीयत् । एवं दोषादिवशा-
च्छुंठीं पाययित्वा कदाचित् पूर्वोक्तानि बदराणि भक्षयित्वानंतरं क्षुधितम-
तिसंजातबुभुक्षभेनमतिसारिणं गाढविड्विहितैर्वास्तुकादिभिः शाकैस्तक्षामांसा-
सैर्वहुस्नेहैर्दधिदाडिमसंस्कृतैः शाल्योदनं भोजयेत् । अथवा तिलैर्मर्षैर्मुद्गैर्वा
साधु शोभनं कृत्वा साधितं शाल्योदनं भोजयेत् । मूलकपोता लघुमूल-

तोतिकासंज्ञं देशातरे प्रसिद्धं कुरुक्षेत्रादौ देशे। अत्र भास्यं कियदित्युक्तम् ।

विल्वमुस्ताक्षिभैषज्यधातकीपुष्पनागरैः ।

पक्वातिसारजित्तक्रे यवागूर्दाधिकी तथा ॥ २३ ॥

कपित्थकच्छुराफंजीयूथिकावटशैलुजैः ।

दाडिमीशणकूपार्पासीशाल्मलीमोचपल्लवैः ॥ २४ ॥

विल्वादिभिस्तक्रे सिद्धां यवागूः पक्वातिसारजित् । दाधिकीकपित्थादि-
जैः पल्लवैर्दाडिमादीनां पल्लवैर्दाधिकी यवागूस्तथा पक्वातिसारजित् ।

कल्को विल्वशलाटूनां तिलकल्कश्च तत्समः ।

दध्नः सरोम्लः सस्नेहः खलो हंति प्रवाहिकाम् ॥ २५ ॥

तथा विल्वः शलाटूनां स्तोककालजातानां लघुनां विल्वानां कल्कस्तथा
तिलकल्कस्तत्समो विल्वशलाटुसमस्तथा दध्नः सरोम्लो न मधुरः सस्ने-
हो देशाद्यनुरोधाद् घृतादिना स्नेहेन यथायथं युक्तोयं खलः सिद्धः
प्रवाहिकां हंति ।

मरिचं धनिकाजाजीतिसिद्धीकशठीविडम् ।

दाडिमं धातकीपाठात्रिफलापंचकोलकम् ॥ २६ ॥

यावशूकं कपित्थाम्रगंवुमध्यं सदीप्यकम् ।

पिष्टैः षड्गुणविल्वैस्तैर्दधिमुद्गरसे गुडे ॥ २७ ॥

स्नेहे च यमके सिद्धः खलोयमपराजितः ।

दीपनः पाचनो ग्राही रुच्यो विविशिनाशनः ॥ २८ ॥

मरिचादिभिः पिष्टैः षड्गुणं विल्वं विल्वमञ्जा येषां मरिचादीनां तैः
सिद्धः। तैश्च रसपक्वैश्च दधि तथा मुद्गरसे गुडे तथा यमके च स्नेहे खलोयम-
पराजितो नामदीपनादिगुणः । विविशिनाशनः प्रवाहिकाघ्नः ।

कोलानां बालविल्वानां कल्कैः शालियवस्य च ।

मुद्गमापतिलानां च धान्ययूषं प्रकल्पयेत् ॥ २९ ॥

ऐकध्यं यमके भृष्टं दधिदाडिमसारिकम् ।
 वर्चःक्षये शुष्कमुखं शाल्यन्नं तेन भोजयेत् ॥ ३० ॥
 दध्नः सरं वा यमके भृष्टं सगुडनागरम् ।
 सुरां वा यमके भृष्टां व्यंजनार्थं प्रयोजयेत् ॥ ३१ ॥
 फलाम्लं यमके भृष्टं यूषं गृजनकस्य वा ।
 भृष्टान्वा यमके सक्तून् खादेद्व्योषावचूर्णितान् ॥ ३२ ॥
 माषान् सुसिद्धांस्तद्वद्वा घृतमंडोपसेवनान् ।
 रसं सुसिद्धं पूतं वा छागमेषांतराधिजम् ॥ ३३ ॥
 पृचेद्दाडिमसाराम्लं सधान्यस्नेहनामरम् ।
 रक्तशाल्योदनं तेन भुंजानः प्रपिबंश्च तम् ॥ ३४ ॥
 वर्चःक्षयकृतैराशु विकारैः परिमुच्यते ।

कोलादीनां कल्कैः शालेर्यवस्य च कल्कैर्मुद्गादीनां च कल्कैरेकध्यं व्य-
 तिमिश्रं धान्ययूषं प्रकल्पयेत् । किं भूतं । यमके भृष्टं तथा दधिदाडिम-
 सारिकं । अम्लं दाडिमसारं दाडिमसारो विद्यते यस्मिन्निति दधिदाडि-
 मसारकम् । वर्चःक्षये पुरीषक्षये सति शुष्कमुखं मुखशोषोपद्रवान्वितमति
 सारिणं तेन यूषेण शाल्यन्नं भोजयेत् । शाल्यग्रहणेन रक्तशाल्यादीनां
 ग्रहणम् । अथवा दध्नः सरं यमके पक्वं गुडनागरसहितं व्यंजनार्थं प्रक-
 ल्पयेत् । अथवा यमके भृष्टां सुरां व्यंजनार्थं प्रकल्पयेत् । अथवा गृजन-
 कस्य हरीतकविशेषस्य यूषं फलैर्दाडिमादिभिरम्लैरम्लमल्लीकृतं व्यंजनार्थं
 प्रकल्पयेत् । यमके स्नेहद्वये वा सक्तून् भृष्टान् व्योषावचूर्णितान् भक्षयेत् ।
 तथैव माषान् सुस्विन्नान् घृतमंडोपसेवनान् खादेत् । अथवा छागमेषयोरे-
 तराधिजं रसं सुसिद्धपूतं शोभनं कृत्वा पूर्वं सिद्धं पश्चात्भूतं निर्मलीकृतं
 तथा दाडिमसारेणाम्लं धान्यकस्नेहं शुद्धियुतं व्यंजनार्थं पचेत् । तेन रसे-
 न रक्तशाल्यन्नं भुंजानस्तमेव मांसरसं पिबन् वर्चःक्षयकृतैर्विकारैः पुरीष-
 वायुरंत्राणीत्यादिभिः सूत्रस्थानोदितैर्मुच्यते । मन्नाहिका वर्चःक्षये सति
 स्यात् । तस्मात्तयापि मुच्यते ।

बालविल्वं गुडं तैलं पिप्पलीविश्वभेषजम् ॥ ३५ ॥

लिह्याद्वाते प्रतिहते सशूलः सप्रवाहिकः ।

वाते प्रतिहते प्रवाहिकाशूलवान् बालविल्वादिकं लिह्यात् ।

वल्कलं शावरं पुष्पं धातुक्या बदरीदलम् ॥ ३६ ॥

पिवेद्दधिसरक्षौद्रकपित्थस्वरसाप्लुतम् ।

रोध्रत्वक्धातुकीपुष्पं बदरीपत्रमेतद्दधिसरादिभिराप्लुतमालोडिनं पिवेत् ।

विवद्धवातवर्चास्तु बहुशूलप्रवाहिकः ॥ ३७ ॥

सरक्तपिच्छस्तृष्णार्तः क्षीरसौहित्यमर्हति ।

यमकस्योपरि क्षीरं धारोष्णं वा प्रयोजयेत् ॥ ३८ ॥

शृत्मेरंडमूलेन बालविल्वेन वा पुनः ।

विवद्धेवातवर्चसी यस्य तथा श्रूते शूलप्रवाहिके यस्य तथा सहरक्तेन पिच्छया च यो वर्तते तथा तृष्णाया आर्त एवंविधो नरः क्षीरसौहित्यं दुग्धतृप्तिमर्हति । अथवा यमकं पीत्वाऽनु धारोष्णं क्षीरं प्रयोजयेत् । एरंडमूलेन वा बालविल्वेन वा शृतं क्षीरं प्रयोजयेत् ।

पयस्युत्काथ्य मुस्तानां विंशतिस्त्रिगुणं भसि ॥ ३९ ॥

क्षीरावशिष्टं तत्पीतं हन्यादामं सवेदनम् ।

क्षीरे त्रिगुणं भसि मुस्ताविंशतिं प्रकाथ्य क्षीरावशिष्टं पीतमामं सरुजं हन्यात् । अत्र च विंशतिभिर्मुस्तैः प्रायेण पलं भवति । सामान्यकल्पनया च मुस्तापलं षोडशभिर्द्रवपलैरुत्काथ्य चत्वारिपलानि चतुर्भागावशेषितया कार्यार्णि । तदेवं क्षीरपलानि चत्वारि पानीयपलानि द्वादश । मुस्ताविंशतिं दत्त्वा क्षीरावशिष्टपेयमित्ययमत्र क्रमो वेद्यः ।

पिप्पल्या पिवतः सूक्ष्मं रजोमरिचजन्म वा ॥ ४० ॥

चिरकालानुषक्तापि नश्यत्याशु प्रवाहिका ।

पिप्पल्याः सूक्ष्मं चूर्णं जलेन पिबतो मरिचस्य वा सूक्ष्मं चूर्णं जलेन
पिबतो बहुकालानुपक्तापि प्रवाहिका नश्यति ।

निरामरूपं शूलान्नं लघनाद्यैश्च कर्षितम् ॥ ४१ ॥

रूक्षकोष्ठमपेक्षयाग्निं सक्षारं पाययेद् धृतम् ।

निरामरूपं तथा शूलेन पीडितं लघनाद्यैः कर्षितं तथा रूक्षकोष्ठं व-
न्निमपेक्ष्य क्षारसहितं धृतं पाययेत् ।

सिद्धं दधिसुरामण्डे दशमूलस्य चांभसि ॥ ४२ ॥

सिंधूत्थं पंचकोलाभ्यां तैलं सद्योर्तिनाशनम् ।

दधिसुरामण्डे दशमूलकाथे वा सैधवः पंचकोलकल्केन तैलं सिद्धं स-
द्योरुजापहं ।

षड्भिः शुंठ्याः पलैर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां ग्रन्थ्याग्निसैधवात् ॥ ४३ ॥

तैलप्रस्थं पचेद्दध्ना निःसारकरुजापहम् ।

शुंठ्याः पलैः षड्भिः पिप्पलीमूलपलद्वयेन चित्रकपलद्वयेन सैधवपल-
द्वयेन च तैलप्रस्थं दध्ना पचेन्निःसारकरुजापहम् ।

एकतो मांसदुग्धाज्यं पुरीषग्रहशूलजित् ॥ ४४ ॥

पानानुवासनाभ्यंगप्रयुक्तं तैलमेकतः ।

तद्धि वातजितामग्र्यं शूलं च विगुणोनिलः ॥ ४५ ॥

एकत एकस्मिन् पुरीषग्रहशूलजित्वपक्षे मांसदुग्धाज्यं त्रयमेतत्प्रयुक्तम् ।
पुरीषग्रहशूलजित् । एकत एकस्मिन् शूलजित्वपक्षे पानानुवासनाभ्यंगैः प्रयु-
क्ततैलं पुरीषग्रहशूलजित् संपद्यत इति वाक्यशेषः । कथमेवमित्याह । तदि-
त्यादि । तत्तैलं यस्मात्सर्वेषां वातजितामग्र्यं प्रधानं । शूलं च विगुणैर्नि-
लः प्रकुपितः पवनो नापरः कश्चित् । शूलानिलयोः कार्यकारणभावाति-
रेके सत्यपि शूलस्य वातकार्यस्य वातप्रकोपे सत्यविनाभावित्वं सूचयितुं

शूलं च विगुणोनिल इत्येवमुक्तम् । कुपितश्चेद्वायुरत्यन्त्रमेव शूलमित्यर्थः ।
वायोर्वैगुण्ये कोपधातुक्षय एवात्र हेतुरत एवाह ।

धात्वन्तरोपमदीद्वै चलो व्यापी स्वधामगः ।

तैलं मंदानलस्यापि युक्त्या शर्मकरं परम् ।

वाय्वाशये स्रुतैले हि त्रिविंसी नावतिष्ठते ॥ ४६ ॥

वायुमपेक्ष्यान्ये पित्तश्लेष्मादयो धात्वन्तरास्तेषामुपमदोन्यभावस्तेन
उद्धतश्चलो वाय्वाख्यः सव्यापी सकलशरीरव्यपन्नशीलोपि स्वधामगः
पक्वाशयस्थस्तत्राधिकेन तस्य वृत्तेः । अस्यामवस्थायामस्यातिसारिणस्तैलं
मंदानलस्यापि युक्त्या योगविशेषेण परमतिशयेन शर्मकरं रोगस्य दुःखहेतोः
शमनात् । अपिशब्दात्किमुदीप्ताग्नेरतिसारिणो न सुखकरं भवति । तत्रैव
हेतुमाह । वाय्वाशये पक्वाशयाख्ये स्रुतैले त्रिविंसी प्रवाहिका नावतिष्ठते न
स्थितिं प्राप्नोति ।

क्षीणे मले स्वायतनच्युतेषु दोषान्तरेष्वीरण एकवीरे ।

कोनिष्ठनन्प्राणितिक्रोष्टशूली नांतर्बहिस्तैलपरो यदि स्यात् ॥ ४७ ॥

मले पुरीषाख्ये क्षीणे तथा दोषान्तरेषु वातविवर्जितेषु पित्तकफादिष्वा-
यतनच्युतेषु स्वाधारभ्रष्टेषु । व्यक्त्यपेक्षया बहुवचनं । ईरणे वायावेकवीरणे
एकनायके दोषाणां स्वस्थानभ्रष्टत्वात्कोतिसारी निष्ठनन्प्रवाहिकां कुर्वन्
प्राणिति न कश्चिज्जीवति । यदि नांतर्बहिरुभयत्र पानानुवासनाभ्यागैस्तैल-
परोतिशयेन तैलसेवी न स्यात् । आक्रंदनपूर्वं सशूलमुपवेशनं निष्ठननमु-
च्यते । इंद्रवज्रा वृत्तं ।

गुदरुक्भ्रंशयोर्युज्यात्सक्षीरं साधितं हविः ।

रसे कौलाम्लचागैर्योर्दधि पिष्टे च नागरे ॥ ४८ ॥

गुदरुजि गुदभ्रंशे च घृतं सक्षीरं कोलादिरसे दधि नागरे च कल्कितैः
पक्वं युज्यात् । अत्र च क्षीरं सर्पिः प्रमाणं घृतात्कोलादि रसादिकचतुर्गु-
णं शुंठीतश्चतुर्गुणं घृतमिति पाकक्रमः ।

तैरेव चाम्लैः संयोज्य सिद्धं सुश्लक्ष्णकल्कितैः ।

धान्योषणविडाजाजीपांचकोलकदाडिमैः ॥ ४९ ॥

तैरेव पूर्वोक्तैः कोलादिभिरम्लैः संयोज्य सूक्ष्मरजीकृतैश्च धान्यकादि-
भिः सिद्धं घृतं पूर्वगुणं ।

योजयेत्स्नेहवस्त्रि वा दशमूलेन साधितम् ।

शठीशताव्हाकुष्टैर्वा वचया चित्रकेण वा ॥ ५० ॥

गुदशूली च दशमूलेन साधितं हविर्घृतं स्नेहवस्त्रि च योजयेत् । श-
ठ्यादिभिर्वा मूलेन साधितं चित्रकेण वा साधितं स्नेहं योजयेत्
तच्च पूर्वगुणं ।

प्रवाहणे गुदभ्रंशे मूत्राघाते कटिग्रहे ।

मधुराम्लैः शृतं तैलं घृतं वाप्यनुवासनम् ॥ ५१ ॥

प्रवाहणादिषु मधुराम्लैः शृतं तैलं घृतं वा अनुवासनं योजयेत् ।

प्रवेशयेद्गुदं ध्वस्तमभ्यक्तं स्वेदितं मृदु ।

कुर्याच्च गोःफणाबंधं मध्यच्छिद्रेण चर्मणा ॥ ५२ ॥

गुदं ध्वस्तं सदभ्यक्तं स्वेदितं च मृदुकृत्वातः प्रवेशयेत् । गोःफणाब-
ंधं चर्मणः मध्यच्छिद्रवता कुर्यात् ।

पंचमूलस्य महतः काथं क्षीरे विपाचयेत् ।

उंदुरुं चांत्ररहितं तेन वातघ्नकल्कवत् ॥ ५३ ॥

तैलं पचेद्गुदभ्रंशं पानाभ्यंगेन तज्जयेत् ।

महतः पंचमूलस्य विल्वादेः काथं तैलसमं कृत्वा क्षीरे विपाचयेत् ।
उंदुरुं चांत्ररहितं तस्मिन्नेव क्षीरे विपाचयेत् । तेनैव क्षीरेण तैलं पचेत् ।
किंभूतं वातघ्नकल्कवत् । वातघ्नानां रास्त्रैरडादीनां कल्कः स यस्यास्ति वात-
घ्नकल्कवत् । उंदरोरत्र रास्त्रादिघृतानुसारेण प्रमाणं निरूप्य कार्यं । तत्रैवं
संपद्यते । तुल्यार्धमाजमांसस्येति । एवं मायूरादिष्वपि घृतेषु मायूरादीनां

प्रमाणं चित्यं तेन तैलं पचेदिति वचनाच्च क्षीरं तैलाच्चतुर्गुणं कार्यं । अत्र द्रवस्यापरस्याभावात्तैलाच्च द्रवं चतुर्गुणं कार्यमिति पाकक्रमः । तस्मान्नान्यले-
हवदत्र क्षीरं ग्राह्यं । अन्यत्र ह्येवमधीतं । द्रव्याच्चतुर्गुणः स्नेहः स्नेहात्का-
थश्चतुर्गुणः क्षीरं स्नेहसममिति । बहुक्षीरत्वेन वातकार्यस्य गुदभ्रंशाख्य-
स्य शीघ्रं शमं करोति । चतुर्गुणमेवात्र क्षीरं न्याय्यं ।

पैत्ते तु सामे तीक्ष्णोष्णवर्जं प्रागिव लंघनम् ॥ ९४ ॥

पैत्ते त्वतीसारे सामे प्रागिव यथा वातातिसारे, पूर्वं लंघनं शरीरलाघवं
कर्तुं यत्कर्म द्रव्यं वा निर्दिष्टं तत्सर्वं तीक्ष्णोष्णवर्ज्यं यलंघनं शरीरलाघव-
करं पेयादिकमास्मिन् कार्यमिति शेषः ।

तृड्ढान् पिबेत् षडंगांस्तु सभूनिबं ससारिवम् ।

पेयादि क्षुधितस्यान्नमग्निसंधुक्षणं हितम् ॥ ९५ ॥

बृहत्यादिगणाभीरुद्विवलाशूर्पपर्णिभिः ।

सपित्तातिसारी तृड्ढान् षडंगांस्तु ज्वरचिकित्सितोक्तं भूनिबसारिवा-
भ्यां सहितं पिबेदधमष्टांगजलं तेन पेयमित्येवं तिष्ठते । क्षुधितस्यातिशयेन
बुभुक्षितस्य पेयाद्यन्नमग्निसंधुक्षणं हितम् । बृहत्यादिना गणेनाभीरुणा
तथा बलाद्वयेन शूर्पपर्णीद्वयेन च साधितम् ।

पाययेदनुबंधे तु सक्षौद्रं तंडुलांभसा ॥ ९६ ॥

पाठा वत्सकबीजत्वग्दार्वी ग्रंथिकशुंठि वा ।

वत्सकस्य फलं पिष्टं सवलकं सघुणप्रियम् ॥ ९७ ॥

काथं चातिविषाबिल्ववत्सकोदीच्यमुस्तजम् ।

अथवातिविषामूर्वानिशंद्रयवताक्षर्यजम् ॥ ९८ ॥

समध्वतिविषाशुंठीमुस्तंद्रयवकटफलम् ।

एवं लंघनपेयादिके कृतेप्यनुबंधेऽतिसारस्य सति तमतिसारिणं कुटुज-
स्य फलं शक्रयवाख्यं पिष्टं सकल्कं मरुतत्वान्तस्यैव कटुजस्य त्वचायुक्तं
तथा सघुणप्रियं तथा सक्षौद्रं तंडुलांभसा पाययेत् । अथवा पाठादिपिष्टं

तंडुलाभसा सक्षौद्रं तमतीसारिणं पाययेत् । अथवा काथमतिविषादिजं तं
पाययेत् । अथवा अतिविषा मूर्वादिजं पाययेत् । तदर्थं रसांजनं । सम-
धित्यादि । समाक्षिकमतिविषादिकं काथीकृतं वा पाययेत् ।

पलं वत्सकबीजस्य श्रपयित्वा रसं पिबेत् ॥ ५९ ॥

यो रसाशी जयेच्छीघ्रं सपैतं जठरामयम् ।

मुस्ताकषायमेवं वा पिबेन्मधुसमायुतम् ॥ ६० ॥

सक्षौद्रं शाल्मलीवृंतकषायं वा हिमाह्वयम् ।

वत्सकबीजस्य वा पलं जलेन काथयित्वा तद्रसं यो मांसरसाशी सन्
पिबेत् स पित्तजमतिसारं जयेत् । एवं प्राग्बभूस्ताकषायं मुस्तानां पलं
श्रपयित्वा मधुसमायुतं रसं शीतं काथं पिबेत् सपैतं जठरामयं जयेत् ।
शाल्मलीवृंतकषायं वा हिमाह्वयं शीतकषायं सक्षौद्रं वा पिबेत् ।

किराततिक्तकं मुस्तं वत्सकं सरसांजनम् ॥ ६१ ॥

कटंकटेरी ञ्हीवेरं बिल्वमर्ध्यं दुरालभाम् ।

तिलान् मोचरसं रोध्रं समंगां कमलोत्पलम् ॥ ६२ ॥

नागरं धातकीपुष्पं दाडिमस्य त्वगुत्पलम् ।

अर्धश्लोकैः स्मृता योगाः सक्षौद्रास्तंडुलांबुना ॥ ६३ ॥

किस्ततित्तमदयश्चत्वारो योगा अर्धश्लोकैः स्मृताः समाक्षीकास्तंडुल-
जलेन योज्याः ।

निशेन्द्रयवरोध्रैलाकाथः पक्वातिसारनुत् ।

निशादिकाथः पक्वातिसारजित् ।

रोध्रांवष्टाप्रियंग्वादिगणांस्तद्वत् पृथक् पिबेत् ॥ ६४ ॥

रोध्रादीन् गणान् पृथक् समाक्षीकांस्तथैव तंडुलाभसा पिबेत् ।

कटंगवल्क्यष्टाहफलिनीदाडिमांकुरैः ।

पेया विलेपी खलकान् कुर्यात्सदधिदाडिमान् ॥ ६५ ॥

तद्वद्विषयविल्वाम्रं जंबुमध्यैः प्रकल्पयेत् ।

कद्वंगत्वगादिभिः पेयादीन् सदधिदाडिमान् कुर्यात् । तथैव सदधित्थादिभिः पेयादीन्सदधिदाडिमान् कल्पयेत् । दधित्थः कपित्थः ।

अजापयः प्रयोक्तव्यं निरामे तेन चेच्छमः ॥ ६६ ॥

दोषाधिक्यान्न जायेत बलिनं तं विरेचयेत् ।

अथाजापयः पथ्यं निरामये स्मृतं । तेनाजक्षीरेण यदि दोषाधिक्याद्वेतोः शमो न भवति तदा तं बलवतं विरेचयेन्न दुर्बलं ।

व्यत्यासेन शकृद्रक्तमुपवेश्येत योपि वा ॥ ६७ ॥

पलाशफलनिर्यूहं युक्तं वा पयसा पिबेत् ।

ततोऽनु कोष्णं पातव्यं क्षीरमेव यथाबलम् ॥ ६८ ॥

प्रवाहिते तेन मले प्रशाम्यत्युदरामयः ।

व्यत्यासः परस्परक्षेपणं । शकृद्रक्तं क्षिपति रक्तं शकृत्क्षिपत्येवं व्यत्यासस्तेन य उपवेश्यते । मू पलाशफलकाथं केवलं पिबेदथवा पयसा युक्तं । ततस्तत्कषायं पीत्वाऽनंतरं कोष्णं क्षीरमेव यथाबलं बलानतिक्रमेण पेयं । तेन क्षीरेण मले प्रवाहिते निःसारिते सत्यतीसारः शाम्यति ।

पलाशवत्प्रयोज्या वा त्रायमाणा विशोधनी ॥ ६९ ॥

पलाशं यथा तथा त्रायमाणा विशोधनाय प्रयोज्या ।

संसर्ग्या क्रियमाणायां शूलं यद्यनुवर्तते ।

सुतदोषस्य तं शीघ्रं यथावन्हानुवासयेत् ॥ ७० ॥

सुतदोषस्यापचितमलस्यातिसारिणः संसर्ग्या क्रियमाणायां पेयादिके क्रमे विधीयमाने यदि शूलमनुवर्तते निर्वृतिं न याति । तमातुरमाशुयथावन्हानुवर्तितक्रमेणानुवासयेत् । तदेवानुवासनवृत्तमाह ।

शतपुष्पावरीभ्यां च विल्वेन मधुकेन च ।

तैलपादं पयोयुक्तं पक्रमन्वासनं वृत्तम् ॥ ७१ ॥

शतपुष्पादिभिस्तैलपादं क्षीरयुतं घृतं पक्वमनुवासनं स्यात् ।

अशांतावित्यतीसारे पिच्छावस्तिः परं हितः ।

इत्यनेन प्रकारेण कृतेनातिसारस्याशांतौ सत्यां परमनंतरं पिच्छावस्तिर्वक्ष्यमाणोहितः । अल्पया मात्रया निरूहाख्यो वस्तिः पिच्छावस्तिः ।

परिवेष्ट्य कुशैराद्रैरार्द्रवृतानि शाल्मलैः ॥ ७२ ॥

कृष्णमृत्तिकया लिप्य स्वेदयेद्गोमयाग्निना ।

मृच्छोषे तानि संक्षुध्य तत्पिंडं मुष्टिसंमितम् ॥ ७३ ॥

मर्दयेत्पयसः प्रस्थे पूतेनास्थापयेत्ततः ।

नूतयष्ट्याह्वकल्काज्जक्षौद्रतैलवतानु च ॥ ७४ ॥

स्नातो भुंजीत पयसा जांगलेन रसेन वा ।

पित्तातिसारज्वरशोफगुल्मसमीरणास्त्रग्रहणीविकारान् ॥ ७५ ॥

जयत्ययं शीघ्रमतिप्रवृत्तिं विरेचनास्थापनयोश्च वस्तिः ।

आद्रैरशुक्लैर्दर्भैः शाल्मलेरार्द्रवृतानि कुसुमबंधनानि परिवेष्ट्य ततः कृष्णमृत्तिकयाऽऽलिप्य गोमयाग्निना स्वेदयेत् । मृच्छोषे सति तानि संक्षुध्य संचूर्ण्य तं पिंडं मुष्टिसंमितं पलप्रमाणं पयसः प्रस्थे मर्दयेत् । तेन पूतेनाऽनंतरं नूतादिमृताऽऽस्थापयेत् । नतं तगरं । पुटपाकानां च सर्वेषामयमेव विधिः । आस्थापितः पश्चात् स्नातः पयसा भुंजीत । साल्यादिवशाज्जांगलरसेन वा । अयं वस्तिः प्रयुक्तः पित्तातिसारादीन् विरेचनास्थापनयोश्चातिप्रवृत्तिदोषाणामतियोगं जयति । एतदुक्तं भवति । बहुदोषस्य या प्रवृत्तिविरेचनविषये आस्थापनविषये वा तां च प्रयुक्तोऽयं जयति ।

फाणितं कुटजोत्थं च सर्वातीसारनाशनम् ॥ ७६ ॥

वत्सकादिसमायुक्तं सांवष्टादिसमाक्षिकम् ।

कुटजोत्थं च फाणितं च वत्सकादियुक्तमंबष्ठादिसहितं माक्षिकयुक्तं सर्वातीसार आमातीसारः पक्वातीसारश्च तस्य नाशनं स्यात् ।

निरुग्निरामं दीप्ताग्नेरपि सास्त्रं चिरोत्थितम् ॥ ७७ ॥

नानावर्णमतीसारं पुटपाकैरुपाचरेत् ।

निरुक् चामौ निरामश्च निरुग्निरामस्तमतीसारमपि सास्त्रमपि शब्दात्कि-
मुत् निरस्त्रं तथा चिरोत्थं तथा नानावर्णमनेकवर्णं दीप्ताग्नेः पुटपाकैरुपाचरेत् ।

त्वक्पिण्डद्विधं तस्य श्रीपर्णीपत्रसंघृतात् ॥ ७८ ॥

मृलिष्ठादग्निनास्विन्नाद्रसं निष्पीडितं हिमम् ।

अतीसारी पिबेद्युक्तं मधुना सितयाऽथवा ॥ ७९ ॥

त्वचः पिण्डस्त्वक्पिण्डः दीर्घवृत्तस्य त्वक्पिण्डाकाशमर्यपत्रसंछादिता नृलिष्ठा-
त्सामान्योक्तावपि कृष्णमृत्तिकया लिप्तादिति वेद्यं । प्रागुक्तं हि कृष्णमृत्ति-
कया लिप्तेति । अनंतरमग्निना स्विन्नाद्रसं निष्पीडितं शीतं कृत्वाऽतिसारी
मधुना ~~पुटपाकैरुपाचरेत्~~ सितायुक्तं पिबेत् । दीर्घवृत्तः स्योनाकः ।

एवं क्षीरद्रुमत्वग्भिस्तत्प्ररोहैश्च कल्पयेत् ।

कट्वंगत्वग्घृतयुता स्वेदिता सलिलोष्मणा ॥ ८० ॥

सक्षौद्राहंत्यतीसारं बलवंतमपि द्रुतम् ।

एवमनेन प्रकारेण क्षीरद्रुमाणां त्वग्भिस्तत्प्ररोहैः कोमलैर्विगतमूलैश्च
कल्पयेत् । प्ररोहा अंकुरा इत्यन्ये स्योनाकत्वग्घृतयुता तथोष्णसलिलोष्म-
णास्वेदिता माक्षीकयुक्ताऽतीसारं बलवंतमपि शीघ्रं हन्ति ।

पित्तातिसारी सेवेत पित्तलान्येव वा पुनः ॥ ८१ ॥

रक्तातिसारं कुरुते तस्य पित्तं सतृड्ज्वरम् ।

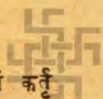
दारुणं गुदपाकं च तत्र छागं पयो हितम् ॥ ८२ ॥

पद्मोत्पलसमंगाभिः शृतं मोचरसेन वा ।

सौरिवायष्टिरोध्रैर्वा प्रसवैर्वा वटादिजैः ॥ ८३ ॥

सक्षौद्रशर्करं पाने भोजने गुदसेचने ।

पित्तातिसारी पित्तलान्येवान्नपानानि यः सेवते तस्य पित्तं कर्तुं

रक्तातिसारं कुरुते । किंभूतं तृष्णाज्वरयुतं । तथा दारुणं गुदपाकं करोति ।
तत्रैवंविधेऽतीसारे छागं क्षीरं पद्मादिभिर्मौचरसेन च शृतं हितं । अथवा
सारीवादिभिः शृतं छागं क्षीरं हितं । अथवा वटादिजैः पल्लवैः शृतं
क्षौद्रशर्करान्वितं पाने भोजने गुदसेके च छागं पयो हितं ।

तद्वद्रसादयोनम्लाः साज्याः पानान्नयोहिताः ॥ ८४ ॥

काश्मर्यफलयूषश्च किंचिदम्लः स्पर्शकरः ।

तथैव रसा यूषादयेभ्यः सघृताः पानान्नयोहिताः । काश्मर्यफलयूषश्च
किंचिदम्लः स्पर्शकरो हितः ।

पयस्यर्धोदके छागे ऋषीरोत्पलनागरैः ॥ ८५ ॥

पेया रक्तातिसारघ्नी पृष्ठीपर्णी रसान्विता ।

प्राग्भक्तं नवनीतं वा लिह्यान्मधुसितायुतम् ॥ ८६ ॥

छागे पयस्यर्धोदके वालकोत्पलनागरैः पृष्ठीपर्णीकथेन च युक्ता पेया
रक्तातिसारं हन्ति । अथवा नवनीतं प्राग्भक्तं मधुशर्करान्वितं लिह्यात् ।

बलिन्यस्त्रेस्त्रमे वाजं मार्गं वा घृतभर्जितम् ।

क्षीरानुपानं क्षीराशी व्यहं क्षीरोद्भवं घृतम् ॥ ८७ ॥

कपिजलरसाशी वा लिहन्नारोग्यमश्नुते ।

प्रवृद्धरक्ते छागं रक्तमथवा मार्गं मृगसंबन्धिरक्तं घृतभर्जितं भुञ्जीत ।
ए वंकारान्नत्वपरं किंचिदजस्य मृगस्य चेति गम्यते । उभयमपि क्षीरानुपानं
क्षीराशीव सन् भर्जितं भुञ्जीत । अथवा क्षीरोद्भवं घृतं व्यहं लिहन् कपि-
जलरसाशनो नर आरोग्यं प्राप्नोति ।

पीत्वा शतावरीकल्कं क्षीरेण क्षीरभोजनः ॥ ८८ ॥

रक्तातिसारं हन्त्याशु तथा वा साधितं घृतम् ।

शतावरीकल्कं क्षीरेण पीत्वा क्षीराशी सन् रक्तातिसारं द्रागेव पराक-
रोति । अथवा तथा शतावरी पक्वं घृतं पीत्वा क्षीरभोजने आशु रक्ताती-
सारं हन्ति ।

लाक्षानागरवैदेहीकटुकादार्विवलकलैः ॥ ८९ ॥

सर्पिःसैद्रयवैः सिद्धं पेयामंडावचारितम् ।

अतिसारं जयेच्छीघ्रं त्रिदोषमपि दारुणम् ॥ ९० ॥

लाक्षादिभिः सिद्धं घृतं पेयामंडेनावचारितं शीघ्रं त्रिदोषमप्यतिसारं
घोरं जयति । अपिशब्दाद्रक्तातिसारमपि ।

कृष्णमृच्छंस्वयष्ट्याह्वक्षौद्रामृकृतंडुलोदकम् ।

जयत्यस्त्रं प्रियंगुश्च तंडुलान्बु मधुप्लुता ॥ ९१ ॥

कृष्णमृदादिकं तंडुलजलालोडितं रक्तं जयति । तथा तंडुलान्बु मधुयुक्ता
प्रियंगु रक्तं जयति ।

कल्कस्तिलानां कृष्णानां शर्करापांचभागिकः ।

अजिन पयसा पीतः सद्यो रक्तं नियच्छति ॥ ९२ ॥

पंचमो भागः पंचभागः स यस्यास्ति स पांचभागिकः । कोऽसौ कृष्णति-
लानां कल्कः । शर्कराः पांचभागिकः कृष्णतिलानां कल्कः छगलीक्षीरेण
पीतः सन् सद्यो रक्तं नियच्छति ।

पीत्वा सशर्कराक्षौद्रं चंदनं तंडुलान्बुना ।

दाहतृष्णाप्रमेहेभ्यो रक्तस्त्रावाच्च मुच्यते ॥ ९३ ॥

तंडुलजलेन चंदनं शर्करामाक्षीकान्वितं पीत्वा दाहादिभ्यो मुच्यते
मुच्यत इति कर्म कर्तरि तड् ।

गुदस्य दाहो पाके वा सेकलेपा हिता हिमाः ।

गुदस्य दाहे पाके च सति सेकलेपा हिमा हिताः ।

अल्पाल्पं बहुशो रक्तं सुशूलमुपवेश्यते ॥ ९४ ॥

यदा विवह्रो वायुश्च कृच्छ्राच्चरति वा न वा ।

पिच्छावस्ति तदा तस्य पूर्वोक्तमुपकल्पयेत् ॥ ९५ ॥

अल्पमल्पं पुनः पुनः शूलेन सह यश्च बहुशो रक्तमुपवेक्ष्यते वायुश्च
यदा विबद्धो नानुलोमगोऽत एव कृच्छ्रेण चरति । न वा चरति । तदा
तस्य पुरुषस्य पूर्वोक्तं त्वक्पिंडादिकं पिच्छावस्तिमुपकल्पयेत् ।

पल्लवान् जर्जरीकृत्य शिशिपाकोविदारयोः ।

पचेद्यवांश्च सक्वाथो घृतक्षीरसमान्वितः ॥ ९६ ॥

पिच्छास्तुतौ गुदभ्रंशे प्रवाहणरुजाम्बु च ।

पिच्छावस्तिः प्रयोक्तव्यः क्षतक्षीणबलावहः ॥ ९७ ॥

शिशिपाकर्तुदारयोः पल्लवान् जर्जरीकृत्य यवांश्च पचेत् । सक्वाथो घृत-
क्षीरसंयुक्तः पिच्छास्तुत्यादिषु पिच्छावस्तिः प्रयोक्तव्यः । स च क्षतक्षी-
णानां बलप्रदः ।

प्रपौडरीकसिद्धेन सर्पिपा चानुवासनम् ।

प्रपौडरीकपक्वेन घृतेनानुवासनं प्रयोक्तव्यं ।

रक्तं विट्सहितं पूर्वं पश्चाद्वायोऽति सार्यते ॥ ९८ ॥

शतावरीघृतं तस्य लेहार्थमुपकल्पयेत् ।

रक्तं विशासहितमथवा पूर्वं पश्चाद्वायोऽतिसार्यते । तस्य लेहार्थं शता-
वरीघृतमुपकल्पयेत् ।

शर्करार्धाशकं लीढं नवनीतं नवोद्धृतम् ॥ ९९ ॥

क्षौद्रपादं जयेच्छीघ्रं तं विकारं हिताशिनः ।

नवनीतं नवं शर्कराया अर्धभागेन युक्तं माक्षीकचतुर्थप्रमाणं माक्षीकस्य
चतुर्थेन भागेनान्वितं लीढं पूर्वोक्तं विकारं हिताहारस्य जयेत् ।

न्यग्रोधोदुंबराश्वत्थशुंगानापोथ्य वासयेत् ॥ १०० ॥

अहोरात्रं जले तप्ते घृतं तेनाभसा पचेत् ।

तदर्धशर्करायुक्तं लेहयेत्क्षौद्रपादिकम् ॥ १०१ ॥

अधो वा यदि वाप्यूर्ध्वं यस्य रक्तं प्रवर्तते ।

न्यग्रोष्णादीनां शृंगान् जर्जरीकृत्य तप्ते जलेऽहोरात्रं वासयेत् । तेना-
बुना घृतं पेषेत् । तच्च घृतं शर्कराया अर्धभागेन युक्तं माक्षीकचतुर्थांशकं
लेहयेत् । पूर्वगुणं । अधो वा चोर्ध्वं वा यस्य रक्तं प्रवर्तते ।

श्लेष्मातिसारे वातोक्तं विशेषादामपाचनम् ॥ १०२ ॥

कर्तव्यमनुबंधस्य पिबेत्पक्ताग्निदीपनम् ।

विल्वकर्कटिकामुस्तप्राणदाविश्वभेषजम् ॥ १०३ ॥

वचाविडंगभूतीकधानकामरदारु वा ।

अथवा पिप्पलीमूल पिप्पलीद्वयचित्रकं ॥ १०४ ॥

श्लेष्मातिसारे वातातीसारोक्तं यदामपाचनं तद्विशेषात्कर्तव्यं न तथा
वातातीसारोक्तोऽन्त्रउपक्रमः कार्य इति विशेषशब्दस्यार्थः । अस्यातीसा-
रस्यानुपपन्नचिकित्सायां सम्यक्कृतायामप्यशमयति विल्वकर्कटिकादिकं
पक्त्वा पानमग्निदीपनं पिबेत् । अथवा वचादीनि पिबेत् । अथवा पिप्पलीमू-
लादिकं पक्त्वाऽग्निदीपनं पिबेत् ।

पाठाग्निवत्सकग्रंथितिक्षाशुंठिवचाभयाः ।

कथिता यदि वा पिष्टाः श्लेष्मातीसारभेषजम् ॥ १०५ ॥

एते पाठादयाः कथिताः पाचनन्यायेन चूर्णं पाचनन्यायेन वा श्लेष्मातीसार-
भेषजमिति । अत्रापि वक्ष्यमाणं सिंहावलोकितन्यायेन कोष्णवारिण्येत-
त्संबन्ध्यते ।

सौवर्चलवज्राव्यौषहिंशुप्रतिविषाभयाः ।

पिबेत् श्लेष्मातिसारार्त्तश्रूणिताः कोष्णवारिणा ॥ १०६ ॥

सौवर्चलादींश्श्रूणितांकोष्णजलेन श्लेष्मातिसारार्त्तः पिबेत् ।

मध्यं लीढ्वा कपित्थस्य संव्योषक्षौद्रशर्करम् ।

कट्फलं मधुयुक्तं वा मुच्यते जठरामयात् ॥ १०७ ॥

कपित्थस्य मध्यं सव्योषमाक्षीकशर्करं लीढ्वाऽथवा कट्फलं माक्षीकान्वितं
लीढ्वा जठररोगान्मुच्यते ।

कणां मधुयुतां लीढ्वा तक्रं पीत्वा सचित्रकम् ।

भुक्त्वा वा बालविल्वानि व्यपोहत्युदरामयम् ॥ १०८ ॥

कणां माक्षीकान्वितां लीढ्वा तक्रं च सचित्रकं पीत्वा बालविल्वानि वा
भुक्त्वा जठररोगं व्यपोहति । उपसर्गादस्यत्युहोर्जीवचनमितिरट् ।

पाठामोचरसंभोदधातकीविल्वनागरम् ।

सुकृच्छ्रमप्यतीसारं गुडतक्रेण नाशयेत् ॥ १०९ ॥

पाठादिगुडतक्रेण पीत्वाऽतीसारं सुकृच्छ्रमपि नाशयेत् । श्लेष्मातीसारे
प्रकृतेऽप्यतीसारग्रहणमन्यस्यापि निरामस्य च तन्नाशनमिति द्योतनार्थम् ।

यवानीपिप्पलीमूलचातुर्जातकनागरैः ।

मरिचाग्निजलाजाजीधान्यसौवर्चलैः समैः ॥ ११० ॥

वृक्षाम्लधातकीकृष्णाविल्वदाडिमदीप्यकैः ।

त्रिगुणैः षड्गुणसितैः कपित्थाष्टगुणैः कृतः ॥ १११ ॥

चूर्णोतीसारग्रहणीक्षयगुल्मोदरामयान् ।

कासश्वासाग्निसादार्शः पीनसारोचकान् जयेत् ॥ ११२ ॥

यवान्यादिभिर्द्रव्यैः समैर्वृक्षाम्लादिभिस्त्रिगुणैर्मूलद्रव्यापेक्षया किंभूतै
रैतैः । षड्गुणा सिता येषां वृक्षाम्लादीनां त एवं तैः । षड्गुणसितैश्चू-
र्णीकृत इति योज्यं । एवं शर्कराभागानां शतमष्टाधिकं भवति । किंभूतश्चू-
र्णः । मूलद्रव्यापेक्षयाऽष्टगुणैः कपित्थैः । केचित्तेवं स्रुति । षड्गुणसिते
कपित्थेऽष्टगुण इति । तत्र चेदं व्याख्यानं । मूलद्रव्यापेक्षया कपित्थेष्टगुणे
तथा किंभूते । षड्गुणसिता यस्मात्तथा तस्मिन् । एवं शर्कराभागां अष्ट-
चत्वारिंशत्स्युरिति । अयं चूर्णोऽतिसारादीन् जयेत् ।

कर्षोन्मिता तवक्षीरी चातुर्जातं द्विकार्षिकम् ।

यवानीधान्यकाजाजीग्रंथीव्योषं पलांशकम् ॥ ११३ ॥

पलानि दाडिमादष्टौ सितायाश्चैकतःकृतः ।

गुणैः कपित्थाष्टकवच्चूर्णोयं दाडिमाष्टकः ॥ ११४ ॥

भोज्यो वातातिसारोक्तैर्यथावस्थं खलादिभिः ।

तुगाक्षीरी चतुर्जातं च कर्षोन्मितं कर्षप्रमाणं । यवानी च धान्यकं वा-
जाजी च यवानीधान्यकाजाजीद्विकर्षिकं ग्रंथिश्च व्योषं च तत्पलांशकं
पलभान्निकं पलानि दाडिमादष्टौ । च शब्दात्सिताया अप्यष्टौ पलानि । एव-
मयमेकतएकस्मिन् कृतचूर्णो दाडिमाष्टक एव संज्ञः । तेन चतुर्जातकमेकमे-
वास्य समुदायाद्यथोक्त एक एव भागः । व्योषमप्येकमेवास्यपि समुदायाद्य-
थोक्त एक एव भागः । एवं द्रव्यसमुदायस्यैकत्वे कल्पनाप्यत्राचार्यस्या-
भिमतैव । यथा । त्रिकैटूत्तमातिलारुष्कराज्यामाक्षीकाप्तितेजलाविहिता
गुलिकारसायनं कुष्ठजिच्चवृष्याच सप्तसमेतिसप्तचेति । तुगाक्षीयेका । चतु-
र्जातं द्वितीयं यवानी तृतीया । धान्यकं चतुर्थं । अजाजी पंचमी । पिप्पली-
मूलं षष्ठं । व्योषं सप्तमं दाडिममष्टमिति । अन्यत्वेवं व्याचक्षते । पल-
मिति प्रकृतम् । दाडिममष्टकमष्टपलप्रमाणं यस्मिन् चूर्णे सदाडिमाष्टक
इति । यथा वाक्षीरोगेऽसितमरिचभागमेकं चतुर्भनोद्धमित्यत्र तच्चूर्णं वाता-
तिसारार्तिनैरैवस्थावशात् खलपेयादिभिः सह भोजनीयम् ।

सविडंगः समरिचः सकपित्थःसनागरः ॥ ११५ ॥

चांगेरीतक्रकोलाम्लः खलः श्लेष्मातिसारजित् ।

खलश्लेष्मातिसारजित् किंभूतः विडंगादियुक्तः चांगेरीतक्रकोलाम्लः ।

क्षीणे श्लेष्मणि पूर्वोक्तमम्लं लाक्षादिषट्पलम् ॥ ११६ ॥

पुराणं वा घृतं दद्याद्यवागूं मंडमिश्रिताम् ।

क्षीणश्लेष्मणि पूर्वोक्तमम्लं घृतं गुदरुगून्शयोर्युज्यात् । सक्षीरं साधितं
हविरित्यादि । तथा लाक्षादीः । लाक्षानागरवैदेहेत्यादि षट्पलं यक्ष्मोक्तं
पुराणं वा घृतं यवागूमंडमिश्रितं दद्यात् ।

वातश्लेष्मविबंधे च स्ववत्यतिकफेऽपि वा ॥ ११७ ॥

शूले प्रवाहिकायां वा पिच्छावस्तिः प्रशस्यते ।

वचाविल्वकणाकुष्ठशताह्वलवणान्वितः ॥ ११८ ॥

वातकफविबंधे वाऽतिशयेन कफे स्रवति तथा शूले सर्दि प्रवाहिकायां वा सत्यां पिच्छावस्तिः पूर्वोक्त एव पल्लवान् जर्जरीकृत्येत्यादिको वचादिभिर्युक्तः प्रशस्यते ।

विल्वतैलेन तैलेन वचाद्यैः साधितेन वा ।

बहुशः कफवातार्ते कोष्णेनान्वासनं हितम् ॥ ११९ ॥

विल्वमज्जभ्य उत्पन्नं तैलं विल्वतैलं तेन वचाद्यैः पक्वेनाथवा तैलेन तिलतैलेन वचाद्यैः साधितेनोभयेनाप्युष्णेन बहुशोऽनुवासनं कफवातात्तं हितम् ।

क्षीणे कफे गुदे दीर्घकालातीसारदुर्बले ।

अनिलः प्रबलोऽवश्यं स्वस्थानस्थः प्रजायते ॥ १२० ॥

सबली सहसा हन्यात्तस्मात् त्वरया जयेत् ।

वायोरनंतरं पित्तं पित्तस्यानंतरं कफम् ॥ १२१ ॥

जयेत्पूर्वं त्रयाणां वा भेद्यो बलवत्तमः ।

कफे क्षीणे गुदे च दीर्घकाले योऽतीसारस्तेन दुर्बले बलहीने सत्यनिलः स्वसास्थानस्थितः पायुस्थितोऽवश्यं प्रबलो जायते । स वायुर्बलवान्सहसा झटित्येतं व्यापादयेत् । तस्मात्तं वायुं शीघ्रं जयेत् । तं वायुं जित्वाऽनंतरं पित्तं जयेत् । पित्तस्यानंतरं कफं जयेत् । अथवा त्रयाणां मध्ये यो बलवत्तमो दोषस्तमेव पूर्वं जयेत् ।

भीशोकाभ्यामपि चलः शीघ्रं कुप्यत्यतस्तयोः ॥ १२२ ॥

कार्या क्रिया वातहरा हर्षणाश्वासनानि च ।

भयशोकाभ्यामप्यनिलो यस्मात् कुप्यति । अतस्तयोर्भयशोकाति-
सारयोर्वातहरा क्रिया कार्या । न केवलं वातहरा । हर्षणाश्वासनानि च
कार्येणि भयशोकनिवृत्तये ।

स्योच्चारद्विना मूत्रं पवनो वा प्रवर्त्तते ।

दीप्ताग्नेर्लघुकोष्ठस्य शांतस्तस्योदरामयः ॥ १२३ ॥

यस्यातिसारेणः पुरुषस्योच्चारतत्प्रवृत्तेर्विना मूत्रमथवा वातः प्रवर्त्तते
दीप्ताग्नेर्लघुकोष्ठस्य यतस्तस्य जठररोगः शांत इति ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायामतिसारचिकित्सितं
नामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

दशमोऽध्यायः ।

अतिसारचिकित्सितादनंतरं ग्रहणीदोषचिकित्सितमुच्यते । निर्दानसामा-
न्यात् । तथा च प्रागुक्तमशौतिसारग्रहणीविकारादित्यादि । अत आह ।

अथातो ग्रहणीदोषचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

ग्रहिण्यामाश्रितो दोषो ग्रहणीदोषस्तदाश्रितस्थानोदितकारी वाताद्य-
न्यतमस्तस्य चिकित्सितं ग्रहणीदोषचिकित्सितं । शेषं पूर्ववत् ।

ग्रहणीमाश्रितं दोषमजीर्णवदुपाचरेत् ।

अतीसारोक्तविधिना तस्यामं च विपाचयेत् ॥ १ ॥

ग्रहणीं दोषमाश्रितमजीर्णवदुपाचरेत् । तत्तुल्यसाधनेन लघनोपचारा-
दिनोपक्रमेत् । अतीसारोक्तविधिना तस्य ग्रहणीदोषवतः पुंसो यथादोषमामं
विपाचयेत् ।

अन्नकाले यवाग्वादि पंचकोलादिभिर्युतम् ।

वितरेत्पटुलध्वन्नं पुनर्योगांश्च दीपनान् ॥ २ ॥

अन्नकाले सम्यग् जातायां क्षुधि देहे च सुलघौ यवाग्वाद्यन्नं पेया-
विलेप्योदनलक्षणं वितरेद्दद्यात् । किंभूतं । पंचकोलादिभिर्दीपनैर्द्रव्यैर्युतम् ।

आदिशब्देनाचैरप्येवं प्रकारैर्द्रव्यैर्दीपनादिगुणयुक्तैर्युक्तं तथा पक्वत्वणं ।
लघूभयथामात्रया प्रकृत्या च । पुनर्भूयो दीपनान् खाडवादीन्योगात् वितरेत् ।

दद्यात्सातिविषां पेयामामे साम्लां सनागराम् ।
पानेऽतिसारविहितं वारितक्रं सुरादि च ॥ ३ ॥

तथा आमि सति पेयां दद्यात् । किंभूतां । नागरातिविषायुतां । तथा सा-
म्लामीषदम्लां । पानेऽतिसारविहितं वारि तक्रं च सुरादि च साम्यादिव-
शाद् यथायोग्यं तस्मै दद्यात् ।

ग्रहणीदोषिणां तक्रं दीपनग्राहिलाघवात् ।

पथ्यं मधुरपाकित्वान्न च पित्तप्रदूषणम् ॥ ४ ॥

कषायोष्णविकाशित्वाद्वृक्षत्वाच्च कफे हितम् ।

वाते स्वाद्वम्लसांद्रत्वात्सद्यस्कमविदाहि तत् ॥ ५ ॥

ग्रहणीदोषिणां तक्रं पथ्यं । कस्माद्दीपनग्राहिलाघवात् । दीपनग्राहि-
ब्दयोरत्र भावप्रधानयोर्निर्देशः । यथा द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचनइत्यत्र । अत-
एवैतौ भावप्रत्ययतेन लाघवशब्देन सह निर्दिष्टौ । भाष्यकारस्त्वाह ।
द्वद्वात्यरो यः श्रूयते स सर्वैः संबन्ध्यतइति । तेन दीपनग्राहिशब्दयोरपि
भावप्रत्ययार्थसंबन्धो भवतीति । मधुरपाकित्वात् पित्तप्रदूषणं च न भवति ।
नपदेन प्रकर्षदूषणं पित्तस्य तक्रं निषिध्यते । तेनार्थात् किंचित् पित्तकर-
मित्युक्तं भवति । कषायोष्णविकाशित्वाद्वृक्षत्वाच्च कफे हितं । तक्रं वृक्ष-
त्वाच्चेति पृथङ्निर्देशाद्वृक्षत्वस्य तक्रगतस्य यथा कफे हितत्वं द्रव्यस्वभावान्न
तथा कषायादिनामेतद्व्योतयति । वाते स्वाद्वम्लं सांद्रत्वात्तक्रं पथ्यं । किंभूतं
सद्यस्कं सद्यो विलोडितं । अत एव न विदाहि । ननु ग्रहणीदोषिणां तक्रं
पथ्यमित्येतावदस्तु । किंहेतुनिर्देशेन । अत्रोच्यते । लघ्व्यादिगुणेभ्यः प्रा-
निङ्गूपितेभ्योधिकान् विकाशित्वमधुरपाकादीनभिधातुं दीपनादयोपि तत्प्र-
संगान्निर्दिष्टाः । अपि च । ग्रहणीदोषिणां तक्रं पथ्यं दीपनादिगुणयोनात्त-
थान्यदपि यद्द्रव्यमेवंगुणं ग्रहणीदोषचिकित्सितेनोक्तं तदपि ग्रहणीदोषिणां
पथ्यमितिहेतुनिर्देशेन व्योत्यते । द्रव्यस्वभावान्तु विशेषेण ग्रहणीदोषिणां

तत्रं पथ्यमिति । एष एव न्यायोऽन्यत्रापि सहेतुकद्रव्यकथने योज्यः । किंच यत्तदोर्नित्यसंभिसंबन्धादेर्वनिर्देशाच्चायमर्थोवतिष्ठते । यदेवंविधं तत्रं तद्ग्रहणीदोषिणां पेश्यं नान्यादृशं यदनुद्धृतत्वेहमथवा वद्धितत्वेहं तथातिजातत्वादम्लं तथा सद्यस्कं विदाहि च । तत्सर्वं ग्रहणीदोषिणामपथ्यमेव । तत्रेच रूक्षस्वादम्लादयो गुणाः परस्परविरुद्धा अपि द्रव्यप्रभावात्कफविजयित्वं वातविजयित्वं च यथायोगं कुर्वत्येव । स्वं स्वं कर्म यथा सत्वंरजस्तमःसंज्ञा गुणाः ।

चतुर्णां प्रस्थमम्लानां त्र्यूषणाच्च पलत्रयम् ।

लवणानां च चत्वारि शर्करायाः पलाष्टकम् ॥ ६ ॥

तच्चूर्णं शाकसूपान्नरागादिष्ववचारयेत् ।

कासाजीर्णारुचिश्वासहृत्पाश्वामयशूलनुत् ॥ ७ ॥

अम्लानां चतुर्णां कोलदाडिमवृक्षाम्लचुक्रीकाणां प्रस्थं । केचित्तु वृक्षाम्लाम्लवेतसदाडिमवदराणामित्याहुः । त्रिकटुकात्पलत्रयं । लवणानां चत्वारि पलानि । शर्करायाः पलान्यष्टौ । तदेतच्चूर्णं शाकादिष्ववचारयेन्मिश्रयेत् । तच्च कासादिजित् ।

नागरातिविषामुस्तं पाक्यमामहरं पिबेत् ।

उष्णांबुना वा तत्कल्कं नागरं वाथवाभयाम् ॥ ८ ॥

ससैधवं वचादिं वा तद्वन्मदिरयाऽथवा ।

नागरादि पाक्यं काथयित्वाऽऽमघ्नं पिबेत् । अथवा तेषां नागरादीनां कल्कमुष्णांबुना पिबेत् । अथवा शुठीमुष्णांबुना पिबेत् । हरीतकीं वा वचादिं वा गणं सैधवान्वितं तद्वदुष्णांबुना पिबेत् । वचादिमेव मदिरया वा पिबेत् ।

वर्चस्यामे सप्रवाहे पिबेद्वा दाडिमांबुना ॥ ९ ॥

बिडेन लवणं पिष्टं बिल्वचित्रकनागरम् ।

सामे कफानिले कोष्ठरुक्कुरे कोष्णवारिणा ॥ १० ॥

पुरीष आमे तथा सप्रवाहे बिडेनोपलक्षितं लवणं विडलवणं पिष्टं

दाडिमाबुना वा पिबेत् । सामे वातकफे कोष्ठरुजाकरे बिल्वादीनि कोष्णवारिणा पिबेत् ।

कलिगहिंश्वतिविषावचासौवर्चलाभयम् ।

छर्दिहृद्रोगशूलेषु पेयमुष्णेन वारिणा ॥ ११ ॥

पथ्यासौवर्चलाजाजीचूर्णं मरिचसंयुतम् ।

छर्द्यादिषु कलिगादिकं कोष्णेन वारिणा पेयं । पथ्यादिकं चूर्णं समरिचमुष्णजलेन पिबेत् । पूर्वगुणं ।

पिप्पलीं नागरं पाठां सारिवां बृहतीद्वयम् ॥ १२ ॥

चित्रकं कौटजं क्षारं तथा लवणपंचकम् ।

चूर्णीकृतं दधिसुरातन्मंडोष्णांबुकांजिकैः ॥ १३ ॥

पिबेदग्निविवृत्यर्थं कोष्ठवातहरं परम् ।

पिप्पल्यादिकं सूक्ष्मरजीकृतं दध्यादिभिरग्निदीप्त्यर्थं पिबेत् । तस्याः सुराया मंडस्तन्मंडः । कोष्ठवातहरं चैतच्चूर्णं स्यात् ।

पटूनि पंच द्वौ क्षारौ मरिचं पंचकोलकम् ॥ १४ ॥

दीप्यकं हिंगुगुलिका बीजपूररसे कृता ।

कोलदाडिमतोये वा परं पाचनदीपनी ॥ १५ ॥

लवणपंचकादिभिर्गुटिका बीजपूररसे कृता कोलदाडिमजले वा कृता-
तिशयेन पाचनी दीपनी च स्यात् ।

तालीसपत्रचविकामरिचानां पलं पलम् ।

कृष्णातन्मूलयोर्द्वे द्वे पले शुंठीपलत्रयम् ॥ १६ ॥

चतुर्जातमुशीरं च कर्पाशं श्लक्ष्णचूर्णितम् ।

गुडेन वटकान् कृत्वा त्रिगुणेन सदा भजेत् ॥ १७ ॥

मद्ययूषरसारिष्टमस्तुपेया पयोनुपः ।

वातश्लेष्मात्मनां छर्दिग्रहणीपार्श्वहृद्भुजाम् ॥ १८ ॥

ज्वरश्वयधुपांडुत्वगुल्मपानात्ययाशीसाम् ।

प्रक्षुब्धपीनसश्वासकासानां च निवृत्तये ॥ १९ ॥

अभक्ष्यं नागरस्थाने दद्यादत्रैव विद्वहे ।

छर्द्यादिषु च पैत्तेषु चतुर्गुणसितान्विताः ॥ २० ॥

पक्वेन वटकाः कार्या गुडेन सितयापि वा ।

परं हि वह्निहंसंपर्काल्लघिमानं भजंति ते ॥ २१ ॥

तालीसपत्रादीनां मत्त्येकं पलं । पिप्पली पले द्वे । पिप्पलीमूलस्य द्वे । शुंठी-
पलत्रयं । चतुर्जातिमुष्ठीरं च पृथक् कर्षभागं गुडेन त्रिगुणेन वटकान् कृत्वा
सदा मद्यादीन् पिबन् भजेत् । किमर्थमित्याह । वातकफात्मकच्छर्द्यादीनां
शात्यर्थं । तत्र चैतेष्वेव च वटकेषु विद्वहे विद्विबधे सत्यभयां नागरस्थाने
दद्यात् । छर्द्यादिषु पूर्वोक्तेषु पित्तोद्वेषु सत्सु गुडवज्रं चतुर्गुणसितया
युक्ता वटकाः कार्याः । वटकानां विधानमाह । पक्वेन गुडेन वटकाः कार्याः
सितया वा पक्वया कार्याः । किमिति पक्वेन क्रियंत इत्याह । यस्मात्कार-
णादभिसंपर्कान्ते वटकाः परं लघुत्वं भजंति । लघोर्भावो लघिमा । पृथ्वादिभ्य
इमनिच् । टेरितिटिलोपः । सामचिकित्सामुक्ता निरामचिकित्सां विशेषेणाह ।

अथैनं परिपक्वामंमारुतग्रहणीगदम् ।

दीपनीययुतं सर्पिः पाययेदल्पशो श्लिषक् ॥ २२ ॥

किञ्चित्संधुक्षिते त्वग्रौ सक्तविष्णुमूत्रमारुतम् ।

द्वयहं त्र्यहं वा संस्नेह्य स्विन्नाभ्यक्तं निरूहयेत् ॥ २३ ॥

तत एरंडतैलेन सर्पिषा तैल्वकेन वा ।

सक्षारेणानिले शांते स्वस्तदोषं विरेचयेत् ॥ २४ ॥

मारुतग्रहणीगदो विद्यते यस्येत्यर्श्यादित्वादच् । एनं मारुतग्रहणीगद-
वंतं दीपनीयौषधयुतं पंचकोलप्रायद्रव्यान्वितं वह्निहंसंधुक्षणार्थमल्पमात्रया
भूतं पाययेत् । किञ्चित्संधुक्षिते मनाक् संदीपिते त्वग्रौ सति सक्तविष्णुमूत्र-
पवनं नरं द्वे दिने त्रीणि वा संस्नेह्य स्नेहयित्वाऽनंतरं स्विन्नाभ्यक्तं

कृत्वा निरूहयेत् । ततो निरूहादनंतरं मारुते शान्तिं सत्येरंडतैरेनाथवा
तैल्वकेन घृतेन सक्षारेण स्रस्तदोषं प्रच्युतदोषं विरेचयेत् ।

शुद्धरूक्षाशयं बद्धवर्चस्कं चानुवासयेत् ।

दीपनीयाम्लवातघ्नसिद्धतैलेन तं ततः ॥ २९ ॥

निरूढं च विरिक्तं च सम्यक्चाप्यनुवासितम् ।

लघ्वन्नप्रतिसंयुक्तं सर्पिरभ्यासयेत्पुनः ॥ २६ ॥

शुद्धो रूक्ष आशयो यस्य स एवं तथा बद्धं वर्चः पुरीषं यस्य तम् ।
शुद्धरूक्षाशयमिति हेतौ प्रथमा । शुद्धरूक्षाशयत्वेन बद्धवर्चस्कमित्यर्थः ।
तथाविधं नृमनुवासयेत् । केन । दीपनीयानि नगरादीन्यम्लानि वृक्षा-
म्लमातुलुंगदाडिमादीनि वातघ्नाणि कुष्ठराक्षैरंडादीनि तैर्दीपनीयाम्लवातघ्नाः
सिद्धतैलेन निरूढं विरिक्तं च विधिना चानुवासितं मात्रयेत्यर्थः । सम्य-
ग्वाप्यनुवासितं लघ्वन्नप्रतिसंयुक्तं पुनः सर्पिः शीलयेत् ।

पंचमूलाभयाव्योषपिप्पलीमूलसैधवैः ।

रास्नाक्षीरद्वयाजाजीविङ्गशठिभिर्वृतम् ॥ २७ ॥

शुक्तेन मातुलिङ्गस्य स्वरसेनार्द्रकस्य वा ।

शुष्कमूलककोलाम्लचुक्रिकादाडिमस्य च ॥ २८ ॥

तक्रमस्तुसुरामंडसौवीरकतुषोदकैः ।

कांजिकेन च तत्पक्वमग्निदीप्तिकरं परम् ॥ २९ ॥

शूलगुल्मोदरश्वासकासानिलकफापहम् ।

पंचमूलादिभिः कल्कैर्द्रव्यैः शुक्लादिभिर्द्रवद्रव्यैः सामान्यपरिभाषया घृतं
पचेत् । पंचमूलमिहमहद्ग्राह्यं सुतरां वातघ्नत्वात् । एतच्च घृतं परमग्निदी-
प्तिकरं शूलादिघ्नम् ।

सबीजपूरकरसे सिद्धं वा पाययेद्वृतम् ॥ ३० ॥

बीजपूरकरसेन सह सिद्धं वा घृतं पाययेत् ।

तैलमभ्यञ्जनार्थं च सिद्धमेभिश्चलापहम् ।

एभिः पंचमूलादिभिर्घृतौषधैः सिद्धं तैलं वाभ्यञ्जनार्थं हितम् ।

एतेषामौषधानां वा पिबेच्चूर्णं सुखांनुना ॥ ३१ ॥

वातेऽश्लेष्मावृते सामे कफे वा वायुनोद्धते ।

एतेषामौषधानां पंचमूलादीनां चूर्णमुष्णांनुना वा पिबेत् । कस्यामव-
स्थायामित्याह । वाते । किंभूते । श्लेष्मावृते । तथा सामे कफे वा वातेनो-
द्धते सामे वा । अभुना पित्तग्रहणीरोगचिकित्सामहि ।

अग्नेर्निर्वापकं पित्तं रेकेण वमनेन वा ॥ ३२ ॥

हत्वा तिक्तलघुग्राहिदीपनैरविदाहिभिः ।

अम्लैः संधुक्षयेदग्निं चूर्णैः स्नेहैश्च तिक्तकैः ॥ ३३ ॥

अग्निपित्तयोर्ग्रहण्याश्रयत्वाद् द्रवत्वाच्च यदग्नेः प्लावकं पित्तसूक्ष्मीधिः
प्रपन्नं तद्यथासन्नदोषं वमनेन विरेकेण च हत्वा । अनंतरं तमग्निमन्नै-
स्तिक्तलघुग्राहिदीपनैः संधुक्षयेत् । किंभूतैः । अविदाहिभिर्ऋतुसामान्येन
दीपनैर्न केवलमेवंविधैरन्नैरग्निं संधुक्षयेत् अम्लैश्चूर्णैः स्नेहैश्च तं संधुक्षयेत् ।
किंभूतैः । तिक्तकैस्तिक्तद्रव्यभूयिष्ठैश्चूर्णैस्तिक्तद्रव्यसाधितैः स्नेहैश्च । चूर्णैर-
ग्निं संधुक्षयेदित्युक्तं । अतश्चूर्णान्याह ।

पटोलनिंबत्रायंतीतिक्तातिक्तकर्पूरटम् ।

कुटजत्वक्फलं मूर्वामधुशिग्रुफलं वचा ॥ ३४ ॥

दार्पित्वक्पद्मक्रीशरीरयवानीमुस्तचंदनम् ।

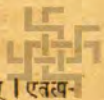
सौराष्ट्रचतिविषाव्योषत्वगेलापत्रदारु च ॥ ३५ ॥

चूर्णितं मधुना लेहां पेयं मधैर्जलेन वा ।

हृत्पांडुग्रहणीरोगगुल्मशूलारुचिज्वरान् ॥ ३६ ॥

कामलां संनिपातं च मुखरोगांश्च नाशयेत् ।

मधुशिग्रुः सोभांजनकविशेषः । तस्य फलं श्वेतमरीचाख्यम् । एतत्प-

टोलादिकं चूर्णितं मधुना लेह्यमथवा जलेन पेयं मयैर्वा । तच्च हृद्रोगा-
दीन् नाशयेत् ।

भूनिवकटुकामुस्ताय्यूषणैर्द्रव्यान् समान् ॥ ३७ ॥

द्वौ चित्रकाकुटजत्वग्भागान् षोडश चूर्णयेत् ।

गुडशीतांबुना पीतं ग्रहणीदोषगुल्मनुत् ॥ ३८ ॥

कामलाज्वरपांडुत्वमेहारुच्यतिसारजित् ।

भूनिवाद्यान् समभागान् चित्रकाद् द्वौ कुटजत्वग्वां षोडशभागान्श्चूर्ण
गुडयुतेन शीतांबुना पीतं ग्रहणीरोगादिहरम् ।

नागरमतिविषामुस्तापाठाविल्वं रसांजनम् ॥ ३९ ॥

कुटजत्वक्फलं तिक्ता धातकी च कृतं रजः ।

क्षौद्रतंडुलवारिभ्यां पैत्तिके ग्रहणीगदे ॥ ४० ॥

प्रवाहिकार्शोगुदरुग्रक्तोत्थानेषु चेष्यते ।

नागरादिद्रव्यं चूर्णितं क्षौद्रतंडुलजलाभ्यां सह पैत्तिकग्रहणीगदइष्यते ।
प्रवाहिकादिषु च ।

चंदनं पद्मकोशीरं पाठां मूर्वां कुटनटम् ॥ ४१ ॥

षड्ग्रंथा सारिवाऽऽस्फोतासप्तपर्णाटरूषकान् ।

पटोलोदुंबराश्वत्थवटछक्षकपीतनम् ॥ ४२ ॥

कटुकां रोहिणीं मुस्तां निंबं च द्विपलांशकान् ।

द्रोणेऽपां साधयेत्तेन पचेत्सर्पिः पिचून्मिवैः ॥ ४३ ॥

किराततिक्तैर्द्रव्यववीरामागधिकोत्पलैः ।

पित्तग्रहण्यां तत्पेयं कुष्टोक्तं तिक्तकं च यत् ॥ ४४ ॥

चंदनादिद्रव्यं मत्पेयं द्विपलांशकमपां द्रोणे पचेत् । तेन काथेन पिचुप्र-
माणैश्च किराततिक्तकादिभिः कलैः सर्पिः पचेत् । कुटनटः स्योनाकः ।
आस्फोता उत्पलसारिवा । कपीतनो वानीरः । अत्र च सर्पिःप्रमाणं ।

काथापेक्षया द्वात्रिंशत्पलानि कल्प्यानि नतु कल्कापेक्षया पंच पलानि । काथा-
दिद्रवद्रव्यस्य स्नेहपाकप्राधान्यात् । यतः काथादिद्रवमंतरेण स्नेहपाकोऽपि
नोपपद्यते नतु । तथा कल्कं विना । तस्मात् काथस्य प्राधान्यात् काथापेक्षयैव
सर्पिर्ग्राह्यं । तदेतद्भूतं पित्तग्रहण्यां पेयं यच्च कुष्ठचिकित्सिते गदितं तिक्तकं
घृतं तच्च पेयं । च शब्दो महातिक्तकस्यापि ग्रहणार्थः ।

श्लेष्मग्रहणीचिकित्सार्थमाह ।

ग्रहण्यां श्लेष्मदुष्टायां तीक्ष्णैः प्रच्छर्दने कृते ।

कटुम्ललवणक्षारैः क्रमादग्निं विवर्धयेत् ॥ ४९ ॥

श्लेष्मदुष्टायां ग्रहण्यां तीक्ष्णैर्द्रव्यैः प्रच्छर्दने वमने कृते सति प्रथमं
कटुम्ललवणक्षारैर्गन्धिं विवर्धयेत् ।

पञ्चकोलाभयाधान्यपात्रागंधपलाशकैः ।

बीजपूरप्रवालैश्च सिद्धैः पेयादि कल्पयेत् ॥ ४६ ॥

पञ्चकोलादिभिः सिद्धैः कथितैः पेयादिकं कल्पयेत् । गंधपलाशं गंधपत्रं ।

द्रोणं मधुकपुष्पाणां विडंगं च ततोर्ध्वतः ।

चित्रकस्य ततोर्ध्वं च तथा भल्लातकाढकम् ॥ ४७ ॥

मंजिष्ठाऽष्टपलं चैतज्जलद्रोणत्रये पचेत् ।

द्रोणशेषं शृतं शीतं मध्वर्धाढकसंयुतम् ॥ ४८ ॥

एलामृणालागुरुभिश्चंदनेन च रूपिते ।

कुंभे मासं स्थितं जातमासवं तं प्रयोजयेत् ॥ ४९ ॥

ग्रहणीं दीपयत्येष बृंहणः पित्तरक्तनुत् ।

शोषकुष्ठकिलासानां प्रमेहाणां च नाशनः ॥ ५० ॥

मधुककुसुमानां द्रोणं ततो मधुकपुष्पेभ्योर्ध्वेन विडंगं ततो विडंगाच्चि-
त्रकस्यार्धं भल्लातकस्य चाढकं मंजिष्ठायाः पलान्यष्टौ । एतत्सर्वं पानीय-
द्रोणत्रये पचेत् । एतच्च द्रोणशेषं शृतं शीतं मधुनोर्धाढकेन संयुक्तमेला-

दिभिः कुम्भे रूषिते लिप्ते मासं स्थितं तमेवं विधं ज्ञातमासवं प्रयोजयेत् ।
एष आसवो ग्रहणीं दीपयति वृंहणोऽस्त्रपित्तादिनाशनः ।

मधूकपुष्पस्वरसं शृतमर्धक्षयीकृतम् ।

क्षौद्रपादयुतं शीतं पूर्ववत्सन्निधापयेत् ॥ ९१ ॥

तत्पिबन् ग्रहणीदोषान् जयेत्सर्वान् हिताशनः ।

मधूकपुष्पाणां कुडवं स्वरसं च कथितमर्धक्षयीकृतमर्धावशेषं शीतं
माक्षीकचतुर्थभागयुतं पूर्ववत् पूर्वेण तुल्यमेलारूक्षिते भांडे मासं यावत्सं-
न्निधापयेत्सम्यक् स्थापयेत् । मधूकपुष्पकुडवमित्यादियेऽयं परिमाणनिर्देशः
स इह दिङ्मात्रप्रदर्शनपरः । अनया दिशाऽयं संघातव्यो बहुर्नस्वेतावा-
न्यथा ह्यल्पसंभृतत्वादयमासवो च शोभनः स्यात् । अन्यत्र त्वासवारिष्ट-
लेहादौ परिपूर्णत्वात् । यथानिर्दिष्ट एवमासवो यथोक्तगुणकलापं करोति ।
न नूनान्निमित्तमिति वेद्यं तदेतत् पिबन्नातुरो हितभोजी सन् सर्वान् ग्रहणी-
दोषान् जयति ।

तद्वद्द्राक्षेक्षुखर्जूरस्वरसानासुतान् पिबेत् ॥ ९२ ॥

यथेष मधूकपुष्पकाथ आसवस्तथैव द्राक्षादिस्वरसानासुतान् पिबेत् ।
यथा च मधूकपुष्पाणां काथ आदिष्टो ग्रंथकृता तथैव द्राक्षादीनां स्वरसा-
भावे काथो ग्राह्यस्तस्य दिक्प्रदर्शनपरत्वात् ।

हिङ्गुतिक्तावचामाद्विपाठेन्द्रयवगोक्षुरम् ।

पंचकोलं च कर्षांशं पलांशं पटुं पंचकम् ॥ ९३ ॥

घृततैलद्विकुडवे दध्नः प्रस्थद्वये च तत् ।

आपोऽथ्य काथयेदग्नौ मृदावनुगते रसे ॥ ९४ ॥

अंतर्धूमं ततो दग्ध्वा चूर्णीकृत्य घृताद्भुतम् ।

पिबेत्पाणितलं तस्मिन् जीर्णे स्यान्मधुराशनः ॥ ९५ ॥

वातश्लेष्मामयान् सर्वान् हन्याद्विषगरांश्च सः ।

हिङ्गवादिकर्षप्रमाणं लवणानि पंचपलप्रमाणानि तदेतद्घृततैलयोः कुड-

वहये दाहप्रस्थहये चापोथ्य संक्षुद्य मृदावाद्यौ क्वाथयेत् । रसे चानुगते
प्रविष्टे सन्तन्तरमंतर्भूमं कलशे दग्ध्वा ततश्चूर्णीकृत्य कर्षमात्रं घृता-
लोडितं पिबेत् । तस्मिन् जीर्णे मधुरभोजी स्यात् । स च क्षारो वातकफ-
रोगादीन् हन्ति ।

भूनिबं रोहिणीं तिक्तां पटोलं निवपर्पटम् ॥ ५६ ॥

दग्ध्वा माहिषमूत्रेण पिबेदग्निविवर्धनम् ।

भूनिवादीनि दग्ध्वा माहिषमूत्रेण पिबेत् । तच्च पीतं वह्निं वर्धयति ।

द्वे हरिद्रे वचा कुष्ठं चित्रकः कटुरोहिणी ॥ ५७ ॥

मुस्ता च छागमूत्रेण सिद्धः क्षारोऽग्निवर्धनः ।

कटुरोहिणी कटुका । हरिद्रादद्यादेऽच्छागमूत्रेण सिद्धः पूर्ववदमिवृ-
द्धिकृत् क्षारः ।

चतुःपलं मुधाकांडात्रिपलं लवणत्रयात् ॥ ५८ ॥

वार्ताककुडवं चार्कादष्टौ द्वे चित्रकात्पले ।

दग्ध्वा रसेन वार्ताकाहुटिका भोजनोत्तराः ॥ ५९ ॥

भुक्तमन्नं पचंत्याशु कासश्वासार्शसां हिताः ।

विषूचिकाप्रतिश्यायहृद्भोगशमनाश्च ताः ॥ ६० ॥

मुधास्तंभाच्चत्वारि पलानि । लवणत्रयात्रीणि पलानि । पक्वशुष्कवार्ता-
ककुडवं । अर्कादष्टौ पलानि । चित्रकपले द्वे । एतत्सर्वं दग्ध्वा । ततो वा-
र्ताकानां रसेन कृता गुलिका भुक्तमनूपयुक्ता भोजनं पचंत्याशु । कासादिभ्यो
हिता विषूचिकादिभ्यश्च स्मृताः ।

मातुलुंगशठी रास्त्रा कटुत्रयहरीतकी ।

स्वर्जिकायावशूकाख्यौ क्षारौ पंचपटूनि च ॥ ६१ ॥

सुखांबुपीतं तच्चूर्णं बलवर्णीअिवर्धनम् ।

मातुलुंगादिकं चूर्णमुष्णोदकेन पीतं बलादिवर्धनम् ।

श्लैष्मिके ग्रहणीदोषे सवाते तैर्घृतं पचेत् ॥ ६२ ॥

धान्वंतरं षट्पलं च भछातकघृताभयम् ।

श्लैष्मिके ग्रहणीदोषे वातान्विते तैर्मातुलुंगादिभिर्घृतं पचेत् । अथवा धान्वंतरं घृतं प्रमेहचिकित्सिते दशमूलशठीत्यादिकं षट्पलं राजयक्ष्मचिकित्सिते पंचकोलयवक्षारेत्यादिकं भछातकघृतं गुल्मोक्तं भछातकानां द्विपलमित्यादिकमभयाघृतमुदरचिकित्सिते हरीतकीसूक्ष्मरजदस्यादिकम् ।

विडं कालोषलवणं स्वर्जिकायावशूकजान् ॥ ६३ ॥

सप्तलां कंटकारीं च चित्रकं चैकतो दहेत् ।

सप्तकृत्वः स्नुतस्यास्य क्षारस्यार्धाढके पचेत् ॥ ६४ ॥

आढकं सर्पिषः पेयं तदग्निबलवृद्धये ।

विडं लवणं काचलवणं क्षारलवणं स्वर्जिकादींश्चैकस्मिन् कृत्वा दहेत् । सप्तवारानस्य क्षारस्य स्नुतस्य चार्धाढके सर्पिष आढकं पचेत् । तद्वृत्तमग्निबलादिवृद्धये पेयम् ।

निचये पंचकर्माणि युञ्ज्याच्चैतद्यथाबलम् ॥ ६५ ॥

निचये संनिपातजे ग्रहणीदोषे पंचकर्माणि वमनविरेचनस्थापनानुवासननस्यानि यथाबलं युञ्ज्यात् । यद्यपि शिरोविरेचनाख्यस्य कर्मणो बाहुल्येन ग्रहणीदोषे प्रयोजनं न तथा दृश्यते यथा वमनादीनां तथापि भूयस्त्वमुररीकृत्य पंचकर्माणीत्युक्तं । चक्षुब्धाद्यदेतद्ग्रहणीत्रये प्रतिदोषमाश्रित्योक्तं कर्म तदपि निचयोत्थे ग्रहणीदोषे युञ्ज्यात् । इति ग्रहणीदोषस्य चतुर्विधस्य चिकित्सामभिधायेदानीं प्रतिमुरुषं प्रतिदोषं मन्दाग्निस्त्वमाश्रित्य यथावस्थं चिकित्सितं निर्दिशन्नाह ।

प्रसेके श्लैष्मिकेऽल्पाग्नेर्दीपनं रूक्षतित्तकम् ।

योज्यं कृशस्य व्यत्यासात्त्रिग्वधरूक्षं कफोदये ॥ ६६ ॥

क्षीणक्षामशरीरस्य दीपनं स्नेहसंयुतम् ॥

दीपनं बहुपित्तस्य तित्तं मधुरकैर्युतम् ॥ ६७ ॥

प्रसेको द्विविधो वातिकः श्लैष्मिकश्च । तत्र मंदाग्नेः श्लेष्मप्रकोपजे
 प्रसेके मंदकफेर्दीपनं रूक्षतिकं यद् द्रव्यं तत्प्रयोज्यं । न घृतं नापि मधुरा-
 म्ललवणादिकम् । श्लेष्मजप्रसेकस्य च लक्षणम् । श्लेष्मणोऽतिप्रसेकेन
 वायुः श्लेष्माणमस्यतीत्यादि । कृशस्य पुनर्मंदाग्नेः कफोदये सति व्यत्यासात्
 पर्यायेणाप्यतिकर्मव्यतिहारार्थः । व्यत्यासात् लिग्धरूक्षं योज्यं । लिग्धं
 योजयित्वा रूक्षं योज्यम् । रूक्षं योजयित्वा लिग्धं योज्यमित्यर्थः । यदि हि
 कृशे बहुकफे रूक्षे च नरे रूक्षमेव युज्यात् । ततो रूक्षे केवले युज्यमाने
 कफवृद्धिः स्यात् । अथ स्नेहमेव युज्यात् । ततः स्नेहे केवले युज्य-
 माने कफवृद्धिः स्यादिति व्यत्यासेन लिग्धरूक्षमुपयुक्तं । क्षीणक्षामशरी-
 रस्य तु कफोदये दीपनं द्रव्यपंचकोलादिकं स्नेहैर्घृतादिसंयुतं स्नेहसंयुक्तं
 युज्यात् । बहुपित्तस्य मंदाग्नेस्तिकं मधुरकैर्द्रवैर्युक्तं दीपनं योज्यम् । बहु-
 वातस्म मंदाग्नेर्नरस्य स्नेहोऽम्ललवणैर्युक्तः प्रायेण शस्यते । स्नेहस्य मंदाग्नि-
 विषयेभ्योऽन्यद्रवेभ्यः प्रायेण प्राधान्यं सर्वपुरुषं प्रति द्योतयितुमिदं श्रुते ।

स्नेहोऽम्ललवणैर्युक्तो बहुवातस्य शस्यते ।

स्नेहमेव परं विद्याद्दुर्बलानलदीपनम् ॥ ६८ ॥

नालं स्नेहसमिद्धस्य शमायान्नं सुगुर्वपि ।

एवेत्यवधारणे । परं प्रधानम् । स्नेहमेव मंदाग्नेर्विद्यान्न ततोऽन्यद्द्रव्यम् ।
 तस्मान्मंदाग्नेर्दोषप्रतिपत्तिपक्षैरौषधैर्युक्तः स्नेहो बाहुल्येन पथ्यः । अत एवेदं
 कारणं निर्दिशन्नाह । नालमित्यादि यस्मात्स्नेहोदीपितस्याग्नेः सुष्टुगुर्वप्यन्नं
 शमाय नालं पर्याप्तम् । तस्मात् स्नेह एव दुर्बलानलदीपनाय श्रेष्ठः ।

योऽल्पाग्नित्वात्कफे क्षीणे वर्चः पक्वमपि श्लथम् ॥ ६९ ॥

मुंचेद्यद्द्वौषधयुतं स पिबेदल्पशो घृतम् ।

तेन स्वमार्गमानीतः स्वकर्मणि नियोजितः ॥ ७० ॥

समानो दीपयत्यग्निमग्नेः संधुक्षको हि सः ।

यो नरोऽल्पाग्नित्वात्कफे क्षीणे सति पुरीषं पक्वमपि शिथिलं मुंचेत् स

नरोऽल्पमल्पं घृतं पिबेत् । किंभूतम् । यद्द्वौषधयुतं सैधवशुठीयुक्तम् । तेन सर्पिषा समानः स्वमार्गमानीय स्वकर्मण्यन्नपचनाख्ये नियोजितोऽग्निं संदीपयति । यतोऽसौ समानोऽग्नेः संभुक्षकः ।

पुरीषं यश्च कृच्छ्रेण कठिनत्वाद्विमुंचति ॥ ७१ ॥

स घृतं लवणैर्युक्तं नरोऽन्नावग्रहं पिबेत् ।

यश्च पुरुषः पुरीषं काठिन्यात्संहतत्वाद्धेतोः कृच्छ्रेण मुंचति । स नरो लवणैः पंचभिर्युक्तं घृतं पिबेत् । किं भूतं । अन्नावग्रहमन्नेनावग्रहः सहसोर्ध्वकायगमनप्रतिबंधोऽवष्टंभो यस्य तदेवं घृतं प्रीत्वाऽन्नं भोक्तव्यमित्यर्थः ।

रौक्ष्यान्मंदेनले सर्पिस्तैलं वा दीपनैः पिबेत् ॥ ७२ ॥

रौक्ष्याद्धेतोर्मंदेऽग्नौ सति सर्पिरथवा तैलं दीपनैर्युतं पिबेत् ।

क्षारचूर्णासवारिष्टान् मंदे स्नेहातिपानतः ।

स्नेहातिपानाद्धेतोर्मंदेऽग्नौ सति क्षारादीन् पिबेत् ।

उदावर्तात्प्रयोक्तव्या निरूहस्नेहवस्तयः ॥ ७३ ॥

उदावर्तात्पुनर्मंदेऽग्नौ सति निरूहस्नेहवस्तयः प्रोक्तव्याः ।

दोषाऽतिवृत्त्याऽमंदेऽग्नौ संशुद्धेऽन्नविधिं चरेत् ।

दोषातिवृत्त्या मंदेऽग्नौ सति वमनविरेचनादिभिर्हतदोषः कृतशुद्धिरत्र विधिपेयादिक्रममाचरेत् ।

व्याधिमुक्तस्य मंदेऽग्नौ सर्पिरेव तु दीपनम् ॥ ७४ ॥

व्याधिमुक्तस्य मंदेऽग्नौ सर्पिरेव दीपनं स्यान्नान्यत्तथा द्रव्यम् ।

अध्वोपवासक्षामत्वैर्यवाग्वा पाययेद्भृतम् ।

अन्नावपीडितं बल्यं दीपनं बृंहणं च तत् ॥ ७५ ॥

अध्वोवासाक्षामत्वैर्मदेऽमौ यवाग्वा सहघृतं पाययेद्वैद्य इति शेषः ।
किंभूतं । अनावपीडितमन्नावपीडितं मध्यभक्तं घृतमित्यर्थः । एवं पीतं
बन्धुं बृंहणं लेपनं च तद्वति ।

दीर्घकालप्रसंगात्तु क्षामक्षीणकृशान्नरान् ।

प्रसहानां रसैः साम्लैर्भोजयेत्पिशिताशिनां ॥ ७६ ॥

लघूष्णकटुशोधित्वाद् दीपयंत्याशु तेऽनलम् ।

मांसोपचितमांसत्वात्परं च बलवर्धनम् ॥ ७७ ॥

दीर्घकालप्रसंगात्तु मंदेऽमौ सत्यसम्यगाहाररसपरिणत्या हेतुभूतया क्षा-
मक्षीणकृशान्नरान् पिशिताशिनां प्रसहादीनां रसैः साम्लैर्भोजयेत् । कस्मा-
त्तनैतान् भोजयेदित्याह । लघूष्णेत्यादि लघुत्वादुष्णत्वादित्यादि लघुत्वा-
त्कटुत्वाच्छोधनत्वाच्च ते रसाः शीघ्रमग्निं दीपयन्ति । भावप्रधाननिर्देशः
पूर्वश्चार्त्रं योज्यः । ननु प्रागभ्यधायि । गुरूष्णस्निग्धमधुरा वर्गाश्चस्तौ यथो-
त्तरमिति । इह च प्रसहानां लघुत्वमृच्यतस्तदिमे वचसी परस्परं व्याधाते ।
अत्र ब्रूमः । लाघवशब्दोत्र क्रियाविशेषार्थो धावनप्लवनलंघनादिका चेष्टा
तस्याः पाटवविशेषो लाघवं । यथा च प्रागध्यगीष्ट । लाघवं कर्म
सामर्थ्यमिति । एवं चात्राविरोधः । हेतुनिर्देशादन्येप्येवं प्राया ये मांस-
रसास्तानप्येतान् भोजयेदिति । ते च प्रसहा मांसोपचितमांसत्वाद्धेतोः
सुष्ठु बलं वर्धयन्ति ।

स्नेहासवमुरारिष्टचूर्णकाथहिताशनैः ।

सम्यक्प्रयुक्तैर्देहस्य बलमग्रेष्व वर्धते ॥ ७८ ॥

स्नेहादिभिः सम्यक् प्रयुक्तैः शरीरस्याग्रेष्व बलं वर्धते । तस्मात्
स्नेहादयो यथावस्थं प्रयोज्या इति भावः । अधुना स्नेहस्याग्निवृद्धिकरत्वं
दृष्टान्तेन दर्शयति ।

दीप्तो यथैव स्थाणुश्च बाह्योग्निः सारदारुभिः ।

सस्नेहैर्जायते तद्वदाहारैः कोष्ठगोऽनलः ॥ ७९ ॥

यथा येन प्रकारेण सारदारुभिः शमीखदिरादिभिः सक्नेहैर्बाह्योभि-
र्दीप्तः स्थाणुः स्थिरश्च जायते तथैव कोष्ठकोभिः सक्नेहैः पथ्यरूपैराहारैः
पटुतरः स्थिरश्च संपद्यते ।

नाभोजनेन कायाग्निर्दीप्यते नातिभोजनात् ।

यथा निरिंधनो बन्धिरलो वाऽतीधनान्वितः ॥ ८० ॥

नाभोजनेन कायाग्निर्दीप्यते । न चातिभोजनेन । अत्रैव दृष्टान्तमाह ।
यथा बाह्योभिर्निरिंधनो न दीप्यते नश्यति । अलोऽभिर्बाह्योऽतीधनेन बहु-
भिर्दारुभिर्भावृतो नश्यति न दीप्यते । एवं कोष्ठाग्निरप्यभोजनातिभोजनाभ्यां
नश्यति न दीप्यत इत्यर्थः ।

यदा क्षीणे कफे पित्तं स्वस्थाने पवनानुगम् ।

प्रवृद्धं वर्धयत्यग्निं तदाऽसौ सानिलोऽनलः ॥ ८१ ॥

पक्कान्नमाशु धातूंश्च सर्वान्नेजश्च संक्षिपन् ।

मारयेत्स्मक्ष्णनास्वस्थो भुक्ते जीर्णे तु ताम्यति ॥ ८२ ॥

तृट्कासदाहमूर्छाद्या व्याधयोऽत्यग्निसंभवाः ।

यस्मिन् काले कफे क्षीणे क्षयं यातेऽत एव स्वस्थान आमाशयाख्ये
पित्तं वृद्धं । किं भूतं । पवनानुगम् । मारुतेन धमनस्वभावेन पश्चाद्युक्तं । अत
एव तत्पित्तमग्निं वर्धयति । तदा तस्मिन्कालेऽसावनलो जाठराग्निः सानिलः
पवनसहितोऽन्नं पक्काऽनंतरं पक्त्व्याभावात्सर्वान् धातून् पक्काऽऽशु पुरुषं
मारयेत् । किं कुर्वन् । ओजश्च संक्षिपन् संहरन् विनाशयन्नित्यर्थः । ननु
पित्तानिलयोर्द्वयोः प्रकृतत्वात्सपित्ताऽनिलोऽनल इति वक्तुम्युक्तं स्यात् ।
नैवं । पित्तं बन्धिर्वन्धिजं चेति कृत्वा तदानीं जाठराग्निना सहैकतां प्राप्तं
पित्तमात्रं सानिलोनल इति निर्दिष्टं । सोत्यग्निपीडितो ना पुरुषो भुक्ते
स्वस्थः स्यात् । जीर्णे तु ताम्यति । उपतप्यते । अनेकार्थत्वाद्दातूनामुपस्थापा-
र्थस्ताम्यति । तमकलक्षणेऽपि प्रागध्यगीष्ट । अथास्योपद्रवान् वक्ति ।
तृष्णादयो रोगा अत्यग्नेः संभवन्ति ।

समर्थाग्निं गुरुस्निग्धमंदसांद्रहिमस्थिरैः ॥ ८३ ॥

अहोपानैर्नयेच्छांतिं दीप्तमग्निमिवांबुभिः ।

तमर्थाग्निं भस्मकाख्यं गुरुस्निग्धादिभिरन्नपानैः शांतिं नयेत् । क-
मिव । दीप्तमिदमग्निं बाह्यं यथा जलैः ।

मुहुर्मुहुर्गुह्यजीर्णेऽपि भोज्यान्यस्योपहारयेत् ॥ ८४ ॥

निरिधनोऽन्तरं लब्ध्वा यथैनं न विपादयेत् ।

मुहुर्मुहुः क्षणे क्षणेऽजीर्णेऽपि भोज्यानि कुशरादीन्युपहारयेदाहारार्थं
प्रकल्पयेत् । अजीर्णेपीत्यपिशब्दात्किमुत जीर्णे भोज्यान्युपहारयेदिति । कि-
मित्येवं क्रियत इत्याह । यथेत्याह यस्मात्तस्मात्तथा तेन प्रकृष्टेणाजीर्णेऽपि
पुनः पुनराहारोपयोगेन निरिधनोऽभिरन्तरमवकाशं लब्ध्वा यथा एनं न
विपादयेत् । कानि भोज्यानीत्याह ।

कुशरां पायसं स्निग्धं पैष्टिकं गुडवैकृतम् ॥ ८५ ॥

अश्लीयादौदकानूपपिशितानि भृतानि च ।

मत्स्यान्विशेषतः श्लक्ष्णान् स्थिरतोयचराश्च ये ॥ ८६ ॥

कुशरामित्यादीनि भुंजीत । गुडवैकृतमिति । विकृतमेवं वैकृतम् । प्रज्ञादि-
त्वादण् । तथौदकानां कच्छपादीनां पिशितानि । तथाऽऽनूपानि वृषाहा-
दीनां भृतानि मेदुराणि भक्षयेत् । विशेषेण मत्स्यान् । श्लक्ष्णानपरुषान् ।
चशब्दाद्ये च स्थिरतोयचरा अवहजलाश्रितास्तानप्यश्लीयात् ।

आविकं सुभृतं मांसमद्यादत्यग्निवारणम् ।

आत्रिकं मांसं सुभृतमतीवमेदुरमत्यग्निवारणमद्यात् ।

पयः सहमधूच्छिष्टं घृतं वा तृषितः पिबेत् ॥ ८७ ॥

गोधूमचूर्णं पयसा बहुसर्पिःपरिभुतम् ।

आनूपरसयुक्तान्वा स्नेहांस्तैलविवर्जितान् ॥ ८८ ॥

श्यामात्रिवृद्धिपक्वं वा पयो दद्याद्विरेचनम् ।

असक्तपित्तहरणं पायसं प्रतिभोजनम् ॥ ८९ ॥

तथा तृषितः सन् पयः पिबेत् । किंभूतं । सहमधूच्छिच्छं समदनं सर्पि-
र्वा । एवंभूतं पिबेत् । गोधूमचूर्णं बहुघृतं क्षीरेणालोडितं पिबेत् । अ-
थवाऽनुपमांसरसान्वितान् स्नेहान् पिबेत् । किंभूतान् । तैलस्य पित्त-
कृत्वात्रिषेधः । अथवा श्यामात्रिवृद्ध्यां विपक्वं क्षीरं विरेचनं दद्यात् ।
तथा पुनः पुनः पित्तस्याहरणे पायसस्य प्रतिभोजनं हितं ।

अधुना संक्षेपेण चिकित्सामाह ।

यत्किंचिद्गुरु मेध्यं च श्लेष्मकारि च भोजनम् ।

सर्वं तदत्यग्निरहितं भुक्त्वा च स्वपनं दिवा ॥ ९० ॥

यद्गुरुभोजनं मेदस्करं श्लेष्मकरं च तदत्यग्नये हितं । भुक्त्वा च यद्विवा-
स्वपनं तच्च हितं ।

ननु किमिति गुर्वादिभोजनमत्यग्नये दीयत इत्याह ।

आहारमग्निः पचति दोषानाहारवर्जितः ।

धातून् क्षीणेषु दोषेषु जीवितं धातुसंक्षये ॥ ९१ ॥

अग्निः पूर्वमाहारं पचति । आहाररहितस्त्वग्निर्दोषान् पचति । तदभावा-
द्धातून् पचति । धातुसंक्षये सति जीवितं पचति नाशयतीत्यर्थः ।

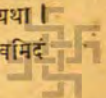
एतत्प्रकृत्यैव विरुद्धमन्नं संयोगसंस्कारवशेन चेदम् ।

इत्याद्यविज्ञाय यथेष्टचेष्टाश्ररंति यत्साग्निबलस्य शक्तिः ॥ ९२ ॥

तस्मादग्निं पालयेत्सर्वयत्नैस्तस्मिन्नष्टे याति ना नाशमेव ।

दोषैर्ग्रस्ते ग्रस्यते रोगसंघैर्युक्ते तु स्यान्नीरुजो दीर्घजीवी ॥ ९३ ॥

एतदन्नं प्रकृत्या स्वभावेनैव विरुद्धमपथ्यं यथा करमर्दकदग्निसर्पपशा-
कफाणितशुष्कमांसविरुढकामूलकलकुचादिकं । संयोगविरुद्धं यथा ।
क्षीरमग्लेन सहानूपमामिषं माषैः सहेत्यादि । संस्कारविरुद्धं यथा ।
हारीतमांसं हारिद्रशूलप्रोतं हारिद्रादिवन्हिना पाचितमित्यादि । एवमिदं

प्रकृत्यादिविरुद्धं संयोगस्य संस्कारस्य च वशेन सामर्थ्यं चेदं विरुद्धं ।
 आदिग्रहणमात्राकालादिपरिग्रहः । तत्र मात्राविरुद्धं यथा । मुधुघृतं ।
 समकालवशेनेदं यथा । रात्रिपर्युषिता काकमाची । पात्रवशेनेदं यथा ।
 कांस्ये दशाहमुषितं सर्पिः । इत्याद्यविज्ञायाबुध्वाऽपर्यालोच्य यथेष्टचेष्टा
 यथाभिलाषमाहारमासेवमाना यच्चरन्ति । साऽमित्रलस्य शक्तिः सामर्थ्यं ।
 यत एवं तस्मादग्निम्लयेत्सर्वात्रैरखिलक्रियानुष्ठानैः । तस्मिन्नग्नौ नष्टे
 क्षीणे नापुरुषो नाशं याति दोषैर्ग्रस्तवन्तौ नापुरुषो रोगसंघैर्ग्रस्यते
 पीडयते । युक्ते स्वच्छे पुनरग्नौ नीरुजो दीर्घजीवी च भवोदिति शेषः ।
 उपजातिशालिन्यौ वृत्ते ।

इति श्रीमदरुणदत्तनिरचितायाचिकित्सितस्थानेग्रहणीदोषचिकित्सितं
 नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

एकादशोऽध्यायः ।

ग्रहणीदोषचिकित्सितादनंतरं मूत्राघातचिकित्सितमारभ्यते । संबंध-
 आत्रस्तंभनत्वात् । तथा च प्रागर्थेष्ट न वस्तिवस्तिशिरोमेढू कटीवृषणपा-
 यवः । एकसंबंधनाः प्रोक्ता गुदास्थिविवराश्च इति । तेनेदमाह ।

अथातो मूत्राघातचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

कृच्छ्रे वातघ्नतैलाक्तमधोनाभेः समीरजे ।

सुस्निग्धैः स्वेदयेदंगं पिंडसेकावगाहनैः ॥ १ ॥

कृच्छ्रे मूत्रकृच्छ्रे अदिपदलोपं कृत्वा । एवं निर्दिष्टं । यथा । मांसरसे रस
 इति । मूत्रकृच्छ्रे वातोत्खण्डेऽंगं शरीरं वातघ्नतैलेन बलातैलेन बलातैला-
 दिनाऽभ्यक्तमधोनाभेः समंतात् स्वेदैः पिंडादिभिः सुष्टुस्निग्धैर्नरुक्षैः
 स्वेदयेत् ।

दशमूलवलैरंडयवाभीरुपुनर्नवैः ।

कुलत्थकोलपत्तूरवृश्चीवोपलभेदकैः ॥ २ ॥

तैलसर्पिवराहर्क्षवसाः कथितकल्कितैः ।

सपंचलवणाः सिद्धाः पीताः शूलहराः परम् ॥ ३ ॥

दशमूलादिभिः कथितकल्कितैस्तैलसर्पिवराहर्क्षवसाः सिद्धाः पक्काः सह-
पंचलवणैर्वर्तत इति सपंचलवणाः पीताः परं सुष्ठु शूलहराः ।

द्रव्याण्येतानि पानान्ने तथा पिंडोपनाहने ।

सहतैलफलैर्युज्यात्साम्लानि स्नेहयन्ति च ॥ ४ ॥

एतानि दशमूलादीनि द्रव्याणि पानान्ने तद्विजयाय तथा पिंडोपनाहा-
ख्यं स्वेदद्वयं तैलफलैः सह युज्यात् । सार्थानि फलानि, नालिकेराक्षोडादीनि
तैलफलानि । यथा यूपायदारुः । तैः सह । केचिन्नु तैलफलानि तिलानाहुः ।
किंभूतानि । सीम्लानि सहाम्लैस्वक्रारनालादिभिर्वर्तत इति साम्लानि तथा
स्नेहयन्ति बहुस्नेहानि । भूमनिमतुप् ।

सौवर्चलाढ्यां मदिरां पिबेन्मूत्ररुजापहाम् ।

तथा मदिरां बहुसौवर्चलां मूत्ररुजापहां पिबेत् ।

पैत्ते युंजीत शिशिरं सेकलेपावगाहनम् ॥ ५ ॥

पैत्ते मूत्रकृच्छ्रे शीतलं सेकलेपावगाहनं युंजीत ।

— पिबेद्वरीं गोक्षुरकं विदारीं सकसेरुकाम् ।

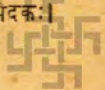
तृणाख्यं पंचमूलं च पाक्यं समधुशर्करम् ॥ ६ ॥

तथा शतावर्यादिकं पाक्यं कृत्वा समधुशर्करं पिबेत् ।

वृषकं त्रपुसैवीरु लट्वाबीजानि कुंकुमम् ।

द्राक्षांभोभिः पिबेत्सर्वान् मूत्राघातानपोहयि ॥ ७ ॥

वृषकादिकं कल्कीकृत्य द्राक्षाजलेन पिबन् सर्वान् मूत्राघातान्पराकरोति ।
अपोहतीत्युपसर्गादस्यस्यूहोर्वावचनमिति परस्मैपदं । वृषकः पाषाणभेदकः ।
लट्वाबीजं कुसुंभबीजम् ।

एवीरुबीजयष्ट्याद्दार्वीर्वा तंडुलांबुना ।

तोयेन कल्कं द्राक्षायाः पिबेत्पर्युषितेन वा ॥ ८ ॥

एवीरुबीजमदिकं वा तंडुलांभसा पिबेत् । पूर्वगुणम् । पर्युषितेन वा जलेन द्राक्षाकल्कं पिबेत् ।

कफजे वमनं स्वेदं तीक्ष्णोष्णकटुभोजनम् ।

यवानां विकृतीः क्षारं कालसेयं च शीलयेत् ॥ ९ ॥

कफजे मूत्रकृच्छ्रे वमनादीनि शीलयेत् ।

पिबेन्मद्येन सूक्ष्मैलां धात्रीफलरसेन वा ।

सारसास्थिश्वदंष्ट्रैलाव्योषं वा मधुमूत्रवत् ॥ १० ॥

स्वरसं कंटकार्या वा पाययेन्माक्षिकान्वितम् ।

शितिवारकबीजं वा तक्रेण श्लक्ष्णचूर्णितम् ॥ ११ ॥

धवसप्ताहकुटजं गुडूचीक्षतुरंगुलम् ।

कटुकैलाकरंजं च पाक्यं समधुसाधितम् ॥ १२ ॥

तैर्वा पेयां प्रवालं वा चूर्णितं तंडुलांबुना ।

स तैलं पाटलाक्षारं सप्तकृत्वोऽथवा सुतम् ॥ १३ ॥

तथा मद्येन सूक्ष्मैलां पिबेत् । आमलकरसेन वा सूक्ष्मैलां पिबेत् । सारस्थादीनि मधुयुक्तानि गोमूत्रेण पिबेत् । अथवा कंटकार्याः स्वरसं समाक्षिकं पाययेत् । शितिवारकस्य करंजस्य बीजं श्लक्ष्णपिष्टं तक्रेण सह पाययेत् । धवादिभिः कृतं पाक्यं काथं वा समधु पाययेत् । तैर्वादिभिः साधितं पेयां पाययेत् । प्रवालं विद्रुमं रजीकृतं तंडुलांभसा पाययेत् । पाटलायः क्षारं सप्तवारान् सुतं तैलेन वा पाययेत् ।

पाटली यावशूकाभ्यां पारिभद्रात्तिलादपि ।

क्षारोदकेन मदिरां त्वगेलीषकसंयुताम् ॥ १४ ॥

पिबेद्बुडोपदंशान्वा लिह्यादेतान् पृथक् पृथक् ।

पाटलीयवक्षाराभ्यां क्षारोदकेन तथा पारिमद्रं तिलक्षारोदकेन मदिरां
त्वगलोषकसंयुक्तां पिबेत् । ऊषकः कलरः । गुडोपदंशान्वेति । अथवा
गुडमुपदंश्य एतान् त्वगादीन् पृथक् पृथक् लिह्यात् ।

सन्निपातात्मके सर्वे यथावस्थामिदं हितम् ॥ १५ ॥

अश्मन्यथ चिरोत्थाने वातवस्त्यादिकेषु च ।

सन्निपातात्मके मूत्रकृच्छ्रे सर्वमिदं पूर्वोक्तं पृथग् दोषात्मकमूत्रकृच्छ्रनि-
र्दिष्टं यथावस्थमवस्थामपेक्ष्य हितं । न केवलं सन्निपातात्मके कृच्छ्रे माडू
निर्दिष्टं पृथक् दोषात्मकमूत्रकृच्छ्रचिकित्सितं हितं । यावदश्मर्यामप्य-
चिरोत्थानमचिरकाल उत्थानं जन्म यस्य तस्मिन् हितं । च शब्दाद्वातव-
स्त्यादिकेषु मूत्रघातेषु हितं । आदिशब्देन वातिकुण्डलीकादयो गृह्यन्ते ।

अश्मरी दारुणो व्याधिरंतकः प्रतिमो मतः ॥ १६ ॥

तर्हणो भेषजैः साध्यः प्रवृद्धश्छेदमर्हति ।

अश्मरी दारुणो व्याधिरंतकप्रतिमस्तत्तुल्यो मतः । शीघ्रप्राणहरत्वात् ।
स चाश्मरी तरुणश्चिरोत्पन्न औषधैः साध्यः साधयितुं शक्यः । प्रवृद्धः
सपुनश्छेदनं पाटनं शस्त्रेणार्हति ।

तस्य पूर्वेषु रूपेषु स्नेहादिक्रम इष्यते ॥ १७ ॥

तस्याश्मर्याख्यस्य व्याधेः प्राग्गुणेषु स्नेहादिक्रम इष्यते । आदिशब्दः
स्नेदनवमनादीनां ग्रहाय । अथ लेहमाह ।

पाषाणभेदो वसुको वशिरोऽश्मंतको वरी ।

कपोतवंकातिबलाभल्लूकोशीरकृकम् ॥ १८ ॥

वृक्षादनी शाकफलं व्याघ्री गुंठत्रिकंटकम् ।

यवाः कुलत्थाः कोलानि वरुणः कतकात्फलम् ॥ १९ ॥

ऊषकादिप्रतीवापमेषां क्वाथे शृतं घृतम् ।

भिनत्ति वातसंभूतां तत्पीतं शीघ्रमश्मरीम् ॥ २० ॥

पाषाणभेदादीनां काथे घृतं शृतमूषकादिगणोक्तं द्रव्यप्रतिवापेन कल्कं
सत्पीतं वातजामश्मरीं भिनत्ति । वसुक ईश्वरमलिका । वशीरं सामुद्रलव-
णम् । अश्मैतको मालुकपर्णः । कपोतवंका सुवर्चला । भल्लूकः स्योनाकः ।

गंधर्वहस्तवृहती व्याघ्रीगोक्षुरकेक्षुरात् ।

मूलकल्कं पिवेद्दध्ना मधुरेणाश्मभेदनम् ॥ २१ ॥

गंधर्वहस्तादीनां समाहारद्वंद्वः । अनित्यमार्गमशासनमिति तु प्रकृतम् ।
एरंडादीनां द्रव्याणां यन्मूलं तत्कल्कीकृत्य मधुरेण दध्ना पिवेदश्मभेदनं
चात्र प्रकृतत्वाद्वाताश्मरीभेदनं गम्यते ।

कुशः काशः श्वरो गुंठ इत्कटो मोरटोऽश्मभित् ।

दर्भो विदारी वाराही शाली मूलं त्रिकंटका ॥ २२ ॥

भल्लूकः पाटली पाठा पत्तूरः सकुरंटकः ।

पुनर्नवा शिरीषश्च तेषां काथे पचेद्घृतम् ॥ २३ ॥

पिष्टेन त्रपुसादीनां बीजैर्नदीवरेण च ।

मधुकेन शिलाजेन तत्पित्ताश्मरीभेदनम् ॥ २४ ॥

कुशादीनां काथे त्रपुसादीनां पूर्वोक्तानां त्रपुसैर्वाहलद्वादीनां बीजेन
नीलोत्पलबीजेन मधुकेन च पिष्टेन शिलाजतुना च घृतं पिवेत् । तत्पित्ता-
श्मरीभेदनं भवति । शोधनादिगणसंग्रहोक्तास्तु त्रपुसाद्योऽत्र न गृह्यन्ते
तदंतःपातिनां पित्तविरोधिनां सर्पिरादीनां द्रव्याणां तत्र पाठात् ।

वरुणादिः समीरघ्नौ गणावेलाहरेणुका ।

गुग्गुलुर्मरिचं कुष्ठं चित्रकः समुराह्वयः ॥ २५ ॥

तैः कल्कितैः कृतावाप मूषकादिगणेन च ।

भिनत्ति कफजामाशु साधितं घृतमश्मरीम् ॥ २६ ॥

वरुणसैर्यकेत्यादिवरुणादिर्गणः समीरघ्नौ गणौ वीरतरादिस्तथा वि-
दार्यादिरेतैर्वरुणादिभिर्द्रव्यैः कल्कीकृतैस्तथोषकादिगणेन कृषकशुद्धमि-
त्यादिना कृतावापं च कल्कं च कृत्वा घृतं साधितमाशु कफजामश्मरीं हन्ति ।

क्षारक्षीरयवाग्वादि द्रव्यैः स्वैः स्वैश्च कल्पयेत् ।

क्षारादि च स्वैः स्वैस्तथोग्दैर्द्रव्यैः कल्पयेत् ।

पिचुकांकोल्लकतकशार्केंदीवरजैः फलैः ॥ २७ ॥

पीतमुष्णांबु सगुडं शर्करापातनं परम् ।

पिचुकादिभिरुष्णांबु स्गुडं पीतं शर्करायाः परं शीतनं । पिचुकः शी-
तिवारकः ।

क्रौंचोष्ट्रासभास्थीनि श्वदंष्ट्रा तालपत्रिका ॥ २८ ॥

अजमोदाकदंबस्य मूलं विश्वस्य चौषधम् ।

पीतानि शर्करां भिद्युः सुरयोष्णोदकेन वा ॥ २९ ॥

क्रौंचास्थादीनि पीतानि सुरयोष्णजलेन वा शर्करां हन्युः ! ..

नृत्यकुंडलबीजानां चूर्णं मक्षिकसंयुतम् ।

अविक्षीरेण सप्ताहं पीतमश्मरिपातनम् ॥ ३० ॥

तुंबरीबीजानां चूर्णं माक्षीकान्वितमविक्षीरेण सप्ताहं पीतमश्मरिपातनं ।
अत्राश्मरिशब्दस्य प्यापोः संज्ञाछंदसोरिति न्हस्वः ।

काथश्च शिशुमूलोत्थः कटुष्णोऽश्मरिपातनः ।

सोभाजनकमूलकाथश्च कोष्णः पीतोऽश्मरिपातनः ।

तिलापामार्गकदलीपलाशयवसंभवः ॥ ३१ ॥

क्षारः पेयोऽविमूत्रेण शर्करास्वश्मरीषु च ।

तिलादिसंभवः क्षारोऽविमूत्रेण शर्करास्वश्मरीषु च विषये पेयः ।

कपोतवंकामूलं वा पिबेदेकं मुरादिभिः ॥ ३२ ॥

तत्सित्थं वा पिबेत्क्षीरं वेदनाभिरुपद्रुतः ।

हरीतक्यस्थिसिद्धं वा साधितं वा पुनर्नवैः ॥ ३३ ॥

क्षीरान्नभुग्बर्हिशिखामूलं वा तंडुलांबुना ।

कपोतवंकाः मूलं केवलं सुरोष्णजलादिभिः पिबेत् । तथा कपोतवंकया सिद्धं शृतं वा क्षीरं वेदनोपद्रुतः पिबेत् । हरीतव्यस्थिभिः सिद्धं वा क्षीरमथवा पुनर्नवपक्वं क्षीरं पिबेत् । मयूरशिखामूलं तंडुलाभसा पिबेत् ।

किंभूतः । क्षीरान्नाशी सन् ।

मूत्राघातेषु विभजेदतः शेषेष्वपि क्रियाम् ॥ ३४ ॥

अतोऽस्मात्पूर्वोक्ताच्चिकित्स्तात् तद्यथायोगं शेषेष्वपि मूत्राघातेषु मूत्रातीतादिष्वपि क्रियां विभजेन्निरूप्य कुर्यात् ।

बृहत्यादिगणे सिद्धं द्विगुणीकृतगोक्षुरे ।

तोयं पर्या वा सर्पिर्वा सर्वमूत्रविकारजित् ॥ ३५ ॥

बृहत्यादिगणे द्विगुणीकृतगोक्षुरे जलं पक्वं क्षीरं वा सर्पिर्वा सर्वाः मूत्रविकारान् जयति ।

देवदारुं घनं मूर्वा यष्टी मधु हरीतकीम् ।

मूत्राघातेषु सर्वेषु सुराक्षीरजलैः पिबेत् ॥ ३६ ॥

देवदारवादीन् सुरादीनामन्यतमेन सर्वेषु मूत्राघातेषु पिबेत् ।

रसं वा धन्वयासस्य कषायं ककुभस्य वा ।

सुखांभसा वा त्रिफलां पिष्टां सैधवसंयुताम् ॥ ३७ ॥

व्याघ्रीगोक्षुरक्काथे यवागूं वा सफाणिताम् ।

क्काथे वीरतरादेर्वा ताम्रचूडरसेऽपि वा ॥ ३८ ॥

अद्याद्वीरतराद्येन भावितं वा शिलाजतु ।

धन्वयासकस्य रसं वा ककुभस्य काथं वा त्रिफलामुष्णोदकेन पिष्टां सैधवान्वितां पिबेत् । कंटकारिकागोक्षुरक्काथसिद्धां वा यवागूं सफाणितां पिबेत् । वीरतरादेः काथे वा सिद्धां पेयां पिबेत् । अथवा ताम्रचूडस्य

कुक्कुटस्य मांसरसे सिद्धा पेया पिबेत् । शिलाजतु वीरतराद्यैर्गणेन वा
भावितमयात् ।

मद्यं वा निगदं पीत्वा रथेनाश्वेन वा ब्रजन् ॥ ३९ ॥
शीघ्रवेगेन संक्षोभात् तथास्य च्यवतेऽश्मरी ।

अथवा पुराणं मद्यं पीत्वा रथेनाश्वेन वा शीघ्रवेगेन गच्छेत् । तथा-
तेन प्रकारेण संक्षोभितस्य तस्याश्मरी च्यवते ।

सर्वथा चोपयोक्तव्यो वर्गो वीरतरादिकः ॥ ४० ॥
रेकार्थं तैल्वकं सर्पिर्वस्तिकर्म च शीलयेत् ।
विशेषादुत्तरान् बस्तीन्

सर्वेण च प्रकारेण काथपेयाजलादिषु वीरतरादिको योज्यः । विरे-
चनार्थं तैल्वकं शम्याकेनेत्यादिना साधितं सर्पिरुपयोक्तव्यम् । तथा
बस्तिकर्म प्राक् स्नेह एक इत्यादि शीलयेत् । विशेषेणात्रोत्तरबस्तीन-
भ्यसेत् ।

शुक्राश्मर्या च शोधिते ॥ ४१ ॥

तैर्मूत्रमार्गे बलवान् शुक्राशयविशुद्धये ।

— पुमान् सुतृप्तो वृष्याणां मांसानां कुक्कुटस्य च ॥ ४२ ॥

कामं सकामाः सेवेत प्रमदा मददायिनीः ।

शुक्राश्मर्या च तैरुत्तरबस्तिभिर्मूत्रमार्गे शोधिते सति पुमान् वृष्याणां
द्रव्याणां कुक्कुटस्य मांसानां च सुहितः सन् यथेच्छं मददायिनीः प्रमदाः
सेवेत । शुक्राशयविशुद्धये कुक्कुटस्य वृष्यत्वेनैव ग्रहणमतिशयेन कुक्कुटस्यात्र
पथ्यत्वमिति ज्ञापनार्थमुपादानम् ।

सिद्धैरुपक्रमैरेभिर्नचेच्छान्तिस्तदा भिषक् ॥ ४३ ॥
इति राजानमापृच्छ च शस्त्रं साध्ववचारयेत् ।

एभिः पूर्वोक्तैरुपक्रमैः सिद्धैरश्मरीहरैर्यदि शमो न स्यात् । तदेति राजानमापृच्छयाश्मर्या हरणं शस्त्रं साध्ववचारयेत् । किमापृच्छयेत्याह ।

अक्रियायां ध्रुवो मृत्युः क्रियायां संशयो भवेत् ॥ ४४ ॥
निश्चितस्यापि वैद्यस्य बहुशः सिद्धकर्मणः ।

हे नृपते जातव्यधावक्रियायां चिकित्सां विना ध्रुवोऽवश्यं मृत्युः स्यात् । अपरंच क्रियायां चिकित्सायां क्रियमाणायां निश्चितस्यापि शास्त्रार्थविदोपि वैद्यस्य तथा बहुशोऽनेकशः सिद्धकर्मणो निष्पन्नक्रियाक्रमस्यापि संशयो भवेत् । कदाचिज्जीवति न वा एवं प्रकारेण राजानमापृच्छय ।

अथातुरमुपस्निग्धं शुद्धमीषच्च कर्शितम् ॥ ४५ ॥

अभ्यक्तस्विन्नवपुषमभुक्तं कृतमंगलम् ।

आजानुफलकस्थस्य नरस्यांकेव्यपाश्रितम् ॥ ४६ ॥

पूर्वेण कायेनोत्तानं निषण्णं वस्त्रचुम्भले ।

ततोऽस्याकुञ्चिते जानुकूर्परे वाससा दृढम् ॥ ४७ ॥

सहाश्रयमनुप्येण बद्धस्याश्वासितस्य च ।

नाभेः समंतादभ्यज्यादधस्तस्याश्च वामतः ॥ ४८ ॥

मृदित्वा मुष्टिना कामं यावदशम्यधोगता ।

तैलाक्ते वर्धितनखे तर्जनीमध्यमे ततः ॥ ४९ ॥

अदक्षिणे गुदेऽगुल्यौ प्रणिधायानुसेवनीम् ।

आसाद्य वलयं ताभ्यामश्मरीं गुदमेद्वयोः ॥ ५० ॥

कृत्वांतरे तथा वस्तिं निर्वलीकमनायतम् ।

उत्पीडयेदंगुलिभ्यां यावद्ग्रंथिरिवोन्नतम् ॥ ५१ ॥

शल्यं स्यात्सेवनीं मुक्ता यवमात्रेण पाटयेत् ।

अश्ममानेन न यथा भिद्यते सा तथा हरेत् ॥ ५२ ॥

समग्रं सर्पवक्रेण स्त्रीणां वस्तिस्तु पार्श्वगः ।
 गर्भाशयाश्रयस्तासां शस्त्रमुत्संगवत्ततः ॥ ५३ ॥
 न्यसेदतोऽन्यथा ह्यासां मूत्रस्त्रावी व्रणो भवेत् ।
 मूत्रप्रसेकक्षणान्नरस्याप्यपि चैकधा ॥ ५४ ॥
 वस्तिभेदोऽश्मरीहेतुः सिद्धिं याति न तु द्विधा ।

अथ राजपृच्छनादनंतरमातुरमुपस्निग्धादिरूपं कृत्वा ततोऽस्य नाभेर-
 धोऽभ्यज्यात् । पूर्वमुपस्निग्धः पश्चाद्बद्धस्तमुपस्निग्धं शुद्धम् । तथा मनाक्
 कर्षितम् । तथाऽभ्यक्तस्विन्नशरीरं च । तथाऽभुक्तमकुताहारम् । तथा
 कृतमंगलं विहितस्वस्त्ययनम् । तथा नरस्यान्यस्यांकमाश्रितम् । किंकृतस्य
 आजानुफलकैश्च । फलक आसनविशेषः । आजानुजानुप्रसारणो यः फल-
 कस्तस्मिन् स्थितस्य । तथा पूर्वेण कायेनोत्तानं तथा वस्त्रचुम्बले निषण्णं ।
 चुम्बलस्तृणमयो घटादीनां चलनरक्षणार्थमाधारविशेषो यः क्रियते स उच्यते ।
 तथारूपो वस्त्रमयचुम्बलो वस्त्रचुम्बले वस्त्रं वेष्टयित्वा कृत आसनविशे-
 षस्तस्मिन्नुपविष्टस्य । तथाभूतस्यानंतरमाकुंचित ईषत्कुटिलीकृते जानुकू-
 र्परे सति । जानुनी च कूर्परे च जानुकूर्परे तस्मिन् । तथाऽऽश्रयमनुष्येण
 सहवाससा बद्धस्य दृढं कृत्वा । एवं यंत्रितस्याश्रयश्चासौ मनुष्यश्च । क-
 स्याश्रयः । प्रकृतत्वादातुरस्य । तमाश्रित्यातुरस्य स्थितत्वात् । तथाऽऽश्वा-
 सितस्य निरामयो भवसीत्येवं प्रायाभिर्वाग्भिः । शीतपवनादिभिश्च सां-
 ख्यितस्य । ततो नाभेरधः समंतात् परितोऽभ्यज्यात् । तस्याश्च नाभे-
 र्बामतो वामपार्श्वे मृदित्वा मुष्टिनाऽऽक्रमेत् पीडयेत्तावद्यावदश्मर्यधोगताऽ-
 धः प्रतिपन्ना । ततोऽनंतरमदक्षिणे वामे तर्जनीमध्यांगुल्यौ वर्धितनखे
 तथा तैलाभ्यक्ते कृत्वा गुदे प्रणिधायानुसेवनीमनंतरं बलयं ताभ्यां-
 मासाद्याश्मरीं प्राप्य गुदमेद्वयोरंतरं मध्ये कृत्वा तत्र नीत्वा तथा वस्ति नि-
 र्वलिकं कृत्वा तथा तमनायतमविस्तीर्णं संनिवेश्यानंतरमंगुलिभ्यां वाम-
 हस्ततर्जनीमध्यमाभ्यां प्रकृतत्वादश्मरीमुत्पीडयेत् । तावद्यावच्छल्यमश्मर्या-
 ख्यं ग्रंथिरिवोन्नतं स्यात् । अनंतरं सेव्यां वामपार्श्वे सेवनीं यवमात्रेण
 त्यक्त्वा वर्जयित्वा पाटयेच्छस्त्रेण । कियन्मात्रम् । अश्मर्यानुमानेन अश्मरी

प्रमाणेन भिन्नतुं ततोधिकमूनं वा । वणं च कृत्वाऽश्मरीं समग्रं निरवशेषं
 यथा भवत्येवं सर्पफणवदग्रवक्रेण यंत्रेण हरेत् । तथा चाकर्षेद्यथा सा हि-
 यमाणा न भिद्यते । भिन्ना हि पुनर्वृद्धिमियात् । स्त्रीणां तु बस्तिः पार्श्वतो
 भवनगर्भाशयाश्रयो यस्मात्तत उत्संगवदधः शस्त्रं न्यसन् पातयेत् ।
 अतोऽस्माच्छस्त्रपातनविधानादन्यथाऽश्मर्याहरणार्थं शस्त्रपातनेन मूत्र-
 स्त्रावी वणो भवेत् । न केवलं स्त्रीणां मूत्रप्रसेकक्षणनान् मूत्रस्त्रावी वणो
 भवेत् । यावद् दीर्घकालानुबन्धी मूत्रप्रसेकक्षणनान्नरस्यापि । अपि चान्यच्चै-
 कधा एकतो बस्तिभेदोऽश्मरीहेतुस्तन्निमित्तः सिद्ध्यति । क्रियाभ्यासान्नित्य-
 मतिवृद्धत्वाच्च शल्यस्येति नतु सहसा शस्त्राद्यभिघातहेतुज एकतोपि सं-
 भिन्नो बस्तिः सिद्ध्यति । मर्मविभागेप्यवादीत् । धनुर्वक्रो बस्तिः सद्यो निहं-
 तीति । अश्मरीहेतुरपि यो बस्तिभेदो द्विधोभयतः सोपि न सिद्ध्यति वण-
 स्वभावात् ।

विशल्यमुष्णपानीयद्रोण्यां तमवगाहयेत् ॥ ९९ ॥

तथा न पूर्यतेऽस्त्रेण बस्तिः पूर्णे तु पीडयेत् ।

मेढ्रातः क्षीरिवृक्षावु

उष्णपानीयद्रोण्यां तमातुरमवगाहयेत् । तथा तेनावगाहनेन बस्ति-
 रस्त्रेण न पूर्यते । एवमपि कृते दैवादस्त्रेण तु पूर्णे बस्तौ क्षीरिवृक्षावुमेढ्रातः
 मेढ्रे पीडयेत् । क्षीरिवृक्षकषायेणोत्तरबस्तिं दद्यादित्यर्थः । न्यग्रोधोद्वरा-
 श्वत्थकपीतनप्लुताः क्षीरिणः ।

मूत्रं संशुद्धयेत्ततः ॥ ९६ ॥

कुर्याद्गुडस्य सौहित्यं मध्वाज्याक्तव्रणः पिबेत् ।

द्वौ कालौ सघृतां कोष्णां यवागूं मूत्रशोधनैः ॥ ९७ ॥

त्यहं दशाहं पयसा गुडाद्व्येनाल्पमोदनम् ।

भुञ्जीतोर्ध्वं फलाम्लैश्च रसैर्जागलचारिणाम् ॥ ९८ ॥

ततोऽनंतरं मूत्रस्य संशुद्ध्यर्थं गुडस्य सौहित्यं तृप्तिं कुर्यात् । ततो मध्वा-
 ज्याक्तव्रणो नरो द्वौ कालौ त्रपुसैर्वारुककूष्मांडगौक्षुरादिभिः कृता

यवागूं सघृतां कोष्णां व्यहं पिबेत् । अनंतरं दशाहं गुडाढयेन बहुगुडेन
क्षीरेणाल्पमोदनमद्यात् । ऊर्ध्वं दशाहादनंतरं जांगलचारिणां प्राणिनां
रसैर्मांसरसौदनं च मात्रया भुंजीत । फलाम्लैरिति । कोलदाडिमाद्यम्लै-
र्न तु मस्तुकाजिकाद्यम्लैरित्यर्थः ।

क्षीरीवृक्षकषायेण व्रणं प्रक्षाल्य लेपयेत् ।

प्रपौडरीकमंजिष्ठापृष्ठाह्वनयनौषधैः ॥ ६९ ॥

व्रणाभ्यंगं पचेत्तैलमेभिरेव निशान्वितैः ।

क्षीरीवृक्षकषायेण व्रणं प्रक्षाल्य प्रपौडरीकादिभिर्लेपयेत् । नयनौषधं
पट्टिकारोद्धं । व्रणमेभिरेव प्रपौडरीकादिभिर्हरिद्राङ्गितैर्व्रणाभ्यंगविषये तैल
पचेत् ।

दशाहं स्वेदयेच्चैनं स्वमार्गं सप्तरात्रतः ॥ ६० ॥

मूत्रे त्वगच्छति दहेदश्मरीव्रणमग्निना ।

स्वमार्गप्रतिपत्तौ तु स्वादुप्रायैरुपाचरेत् ॥ ६१ ॥

तं वस्तिभिर्

एवं च व्रणं दशाहं स्वेदयेत् । स्वेदनादनंतरं तु पुनः सप्तरात्रेण
स्वमार्गं मूत्रेऽगच्छति सत्यश्मरीव्रणमग्निना दहेद्दृश्य इति । मूत्रस्य
स्वमार्गप्रतिपत्तौ सत्यां तमातुरं स्वादुप्रायैर्मधुरभूयिष्ठद्रव्यसाधितैर्वस्ति-
भिरुत्तरवस्त्यादिभेदभिन्नैरुपाचरेदुपक्रमेत् ।

नचारोहेद्वर्षं रूढव्रणोपि सः ।

नगनागाश्ववृक्षस्त्रीरथान्नाप्सु छवेत सः ॥ ६२ ॥

रूढव्रणोप्यश्मर्यातुरो वर्षं यावन्नगादीन्नारोहेत् । अप्सु च न छवेत् ।

मूत्रशुक्रवहौ वस्तिवृषणौ सेवेनां गुदम् ।

मूत्रप्रसेकं योनिं च शस्त्रेणाष्टौ विवर्जयेत् ॥ ६३ ॥

अश्मरीव्रणावसरे तदर्थमन्यार्थमपि मूत्रवहादीन् दोषान् शस्त्रेण वर्जयेत् ।

तत्र मूत्रवर्णः स्रोतोच्छेदान्मूत्रपूर्णवस्तेर्मरणं स्यात् । शुक्रवहस्रोतसश्चेदा-
न्मरणं वाच्यं वा । वस्तिगुदच्छेदात्सद्यो मरणं । वृषणस्रोतश्चेदाद्बुजाभंगः ।
सेवनीयोनिच्छेदादुजाप्रादुर्भावः । मूत्रप्रसेकस्रोतच्छेदान्मूत्रप्रस्त्रवणमिति ।
इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायां मूत्राघातचिकित्सितं नामैकादशोऽध्यायः ।

द्वादशोऽध्यायः ।

मूत्राघातचिकित्सितादनंतरं प्रमेहचिकित्सितव्याख्यानमुपक्रम्यते ।

अथातः प्रमेहचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

संबंधश्चास्य पूर्ववद्बोध्यः ।

मेहिनो बलिनः कुर्यादादौ वमनरेचने ॥

स्निग्धस्य सर्षपारिष्टनिकुंभाक्षकरंजकैः ॥ १ ॥

तैलैस्त्रिकंटकाद्येन यथा स्वं साधितेन वा ।

स्नेहेन मुस्तर्देवाहनागरप्रतिवापवत् ॥ २ ॥

सुरसादिकषायेण दद्यादास्थापनं ततः ।

न्यग्रोधादेस्तु पित्तात्तं रसैः शुद्धं च तर्पयेत् ॥ ३ ॥

बलवता मेहिनः पुंसोऽपरेभ्य उपक्रमेभ्यस्तत्तद्योगेभ्यः प्रथमं वमनविरे-
चने कुर्यान्मेहक्लेदप्रशमनाय । किंभूतस्य सर्षपादिजैस्तैलैः स्निग्धस्य त्रिकं-
टकाद्येन वा स्नेहेन स्निग्धस्य । त्रिकंटकनिशारोध्रेत्यादि स्नेहो वक्ष्यमाणः ।
यथा स्वं दोषसाम्यादिवशाद्द्रव्यैः साधितेन वा स्नेहेन स्निग्धस्य । ततो
वमनविरेचनकरणादनंतरं जातबलाय मेहिने सुरसयुगेत्यादेः संबंधिना
कषायेण स्थापनं दद्यात् । किं भूतं । मुस्तादिप्रतिवापवत् । स प्रतिवापो
विद्यते यस्य तदेवं । पित्तले पुनर्न्यग्रोधपिप्पलीत्यादेः कषायेणास्थापनं द-
द्यात् । प्रतिवापांतरानिर्देशादत्र पूर्वोक्त एव प्रतिवापो योज्यः । अनंतरं
शुद्धं प्रमेहिणं रसैस्तर्पयेत् । यद्यपि रसैरिति सामान्यनिर्देशाद्विधिदेश-

संजातप्राणिमांसरसैस्तर्पणं प्राप्तं । तथापि योग्यतावशाज्जातमलप्राणि-
मांसरसैस्तर्पयेदिति बोध्यं । नत्वानूपदिमांसरसैरपि । तेषां मृदो मूत्रकफा-
वहत्वेन व्याधिवर्धनहेतुत्वात् ।

मूत्रग्रहरुजागुल्मक्षयाद्यास्त्वपतर्पणात् ।

ततोनुबंधरक्षार्थं शमनानि प्रयोजयेत् ॥ ४ ॥

यतोऽपतर्पणान्मूत्रग्रहादीनि जायन्ते ततो हेतोरनुबंधरक्षार्थं शमनानि
प्रयोजयेत् । अन्यथा प्रमेह उपशातोऽपि निदानलेशमासाद्य पुनः प्रादुर्भ-
वेत् । ननु मूत्रग्रहादीन्येतावदस्तु । शेषा आदिशब्देनैव गृहीष्यन्ते ।
मूत्रग्रहरुजगुल्मक्षयाद्या इति । सत्यं । मूत्रग्रहरुजा गुल्मक्षया यथा
अवश्यमपतर्पणात्प्रमेहिणो जायन्ते तथा नापरे तज्जातीयः इति ।

• असंशोध्यस्य तान्येव सर्वमेहेषु पाययेत् । • • •

असंशोध्यो वमने गर्भिण्यादिः । विरेके नवज्वरादिः । एतस्यासंशो-
ध्यस्य तान्येव शमनानि सर्वेषु प्रमेहेषु पाययेत् । एवेत्यवधारणे । ननु
शोधनादिरूपमित्यर्थः । तान्येवाह ।

धात्रीरसल्लुतां प्राणहे हरिद्रां माक्षिकान्विताम् ॥ ५ ॥

दार्वीसुराहत्रिफलामुस्ता वा कथिता जले ।

चित्रकत्रिफलादार्वीकलिङ्गान्वा समाक्षिकान् ।

मधुयुक्तं गुडूच्या वा रसमामलकस्य वा ॥ ६ ॥

आमलकीरसालोडितां हरिद्रां समाक्षिकां प्रभाते पाययेत् । दार्वीदेव-
दारुवरामुस्ता जले कथिता वा पाययेत् । चित्रकादीन्वा कथितान् समाक्षि-
कान् पाययेत् । समाक्षिकं गुडूचीरसं धात्रीरसं वा ।

रोध्राभयातोयदकट्फलानां पाठाविडंगार्जुनधान्यकानाम् ।
गायत्रिदार्वीकमिड्ढचानां कफे त्रयः क्षौद्रयुताः कषायाः ॥ ७

उशीरैरोध्राजुनचंदनानां पटोलनिवामलकामृतानाम् ।

रोध्रांबुजालीयकधातकीनां पित्ते त्रयः क्षौद्रयुताः कषायाः ॥८॥

रोधादीनां श्लोकपादोक्तानां कषायाः क्षौद्रयुतास्त्रयः कफे हिताः ।
एवमुशीरादीनां माक्षिकान्विताः कषायास्त्रयः पित्ते हिताः । उपजातीवृत्ते ।

यथा स्वमेभिः पानान्नं यवगोधूमभावनाम् ।

एभिरोध्रादिभिर्ध्यायोगं पानमन्नं च कल्पयेत् । यवगोधूमभावनाश्च
कल्पयेत् ।

वातोल्वणेषु स्नेहांश्च प्रमेहेषु प्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥

वाताधिकेषु प्रमेहेषु स्नेहांश्च तैरेव कल्पयेत् । न केवलमन्नभावनाम् ।

अप्पुपसक्तुवाद्यादिर्यवानां विवृतिर्हिता ।

गवाश्वगुदमुक्तानामथवा वेणुजन्मनाम् ॥ १० ॥

तृणधान्यानि मुद्राद्याः शालिर्जीर्णः सषष्टिकः ।

श्रीकुक्कुटोऽम्लः खलकस्तिलसर्षपकिट्टजः ॥ ११ ॥

कपित्थं सिंदुकं जंबुस्तल्कता रागखांडवाः ।

तिक्तं शाकं मधु श्रेष्ठा भक्ष्याः शुष्काः ससक्तवः ॥ १२ ॥

धन्वमांसानि शूल्यानि परिशुष्कान्ययस्कृदिः ।

मध्वरिष्टासवा जीर्णाः सीधुः पक्करसोद्भवः ॥ १३ ॥

तथासनादिसाम्बुदभांभो माक्षिकोदकम् ।

यवानां विवृतिरूपपादिः प्रमेहे हिताः । अथवा यवानां गवाश्वगुद-
मुक्तानामपूपादिविवृतिर्हिता । वेणुजानां वा यवानां विवृतिर्हिता । तृणधा-
न्यानि नीवारश्यामाकादीनि तथा मुद्राद्यास्तथा पुराणशालिः षष्टिकश्चेति
हितानि । श्रीकुक्कुटसंज्ञोऽम्लः खलको हितः । किंभूतः । तिलसर्षपकिट्ट-
जस्तिलसर्षपपिण्याकजन्मा तदुपादानकारणेन मुद्राद्युपादानकारणः । स च
मालवकेषु प्रसिद्धः । आर्द्रकशकलनिस्तुषगोधूमादिना च क्रियते । तथा

कपित्थादयो हिताः । तैः कपित्थादिभिः कृता रागाः खाण्डवाश्च हिताः ।
तिक्तकादीनि शाकानि च हितानि । श्रेष्ठा त्रिफला । शूल्यानीति शूलायां
पकानि । शूलात्पाक इति यत् । तानि च सुपक्त्वात् परिशुष्काणि । तथा
अयस्कृतिर्वक्ष्यमाणा । तथा मध्वादयः पुराणाः । पकरसः सीधुः । तथा
ऽसनादिसारवर्गस्यांभो दर्भजलं माक्षीकोदकं च हितम् ।

वासितेषु वराकाथे शर्वरींशोषितेष्वहः ॥ १४ ॥

यवेषु सुकृतान्सक्तून्सक्षौद्रान्सीधुना पिबेत् ।

तथा यवेषु सुकृतान् सक्तून् कृत्वा सक्षौद्रान् सीधुना पचेत् । आलोड्य
पिबेत् । पकरसोद्भवेन तस्य यो गतः स न स्यात् यवेष्विति निमित्तसप्तमी ।
किंभूतेषु यवेषु । वराकाथे त्रिफलाकषाये शर्वरीं सकलां रात्रिं वासिते-
ष्वभिषुतेष्वनंतरमहःशोषितेषु । तत्रात्यंतसंयोगे द्वितीया ।

शालसप्ताहकं पिच्छवृक्षकाक्षकपित्थजम् ॥ १५ ॥

रोहीतकं च कुसुमं मधुनाऽद्यात्सुचूर्णितम् ।

कफपित्तप्रमेहेषु पिबेद्धात्रीरसेन वा ॥ १६ ॥

शालादिजं पुष्पं सूक्ष्मरजीकृतं मधुनाऽद्यात् । कफपित्तप्रमेहेषु धा-
त्रीरसेन वा पिबेत् ।

त्रिकंटकनिशारोध्रसोमवल्कवचार्जुनैः ।

पद्मकाशमंतकारिष्टचंदनागुरुदीप्यकैः ॥ १७ ॥

पटोलमुस्तमंजिष्ठामाद्रीभल्लातकैः पचेत् ।

तैलं वातकफे पित्ते घृतं मिश्रेषु मिश्रकम् ॥ १८ ॥

त्रिकंटकादिभिः कल्कीकृतैस्तैलं पचेद्वातकफजे प्रमेहे । पित्तजे एभि-
रेव घृतं पचेत् । मिश्रेषु दोषेषु मिश्रकं घृततैले पचेत् ।

दशमूलं शठीं दंतीं सुराहं द्विपुनर्नवम् ।

भूलं स्तुगर्कयोः पथ्यां भूकदंबमरुष्करम् ॥ १९ ॥

करंजवरुणान्मूलं पिप्पल्याः पौष्करं च यत् ।
 पृथग् दशपलं प्रस्थान् यवकोलकुलत्थतः ॥ २० ॥
 त्रींश्चाष्टगुणिते तोये विपचेत्पादवर्तिना ।
 तेन द्विपिप्पलीचव्यवचानिचुलरोहिषैः ॥ २१ ॥
 त्रिवृद्धिङ्गकंपिष्टभार्ङ्गीविल्वैश्च साधयेत् ।
 प्रस्थं घृताज्जयेत्सर्वास्तन्मेहान् पिटिकाविषम् ॥ २२ ॥
 पांडुविद्रधिगुल्मार्शःशोफशोषगरोदरम् ।
 श्वासं कामं वमिं वृद्धिं छीहानं वातशोणितम् ॥ २३ ॥
 कुष्ठोन्मादावपस्मारं धान्वन्तरमिदं घृतम् ।

स्तुगर्कमूलं करंजमूलं । वरणमूलं पिप्पलीमूलम् । पौष्करं च
 यदिति पुष्करमूलं चेत्यर्थः । दशमूलादिकं पृथक् प्रत्येकं दशपलप्रमाणं
 यवकोलकुलत्थास्त्रीन् प्रस्थांश्चाष्टगुणिते जले च पिवेत् । तेन जलेन
 पादवर्तिना पादशेषेण द्विपिप्पल्यादिभिश्च सामान्यपरिभाषोक्तात्प्रामाणादृ-
 तात्प्रस्थं पचेत् । तद्वृणं सर्वान् प्रमेहान् पिटिकादींश्च जयेत् ।

रोध्रमूर्वाशठीवेष्टभार्ङ्गीनतनखप्लवान् ॥ २४ ॥
 कलिङ्गकुष्ठक्रमुकप्रियङ्गवतिविषाग्रिकान् ।
 द्वे विशाले चतुर्जातं भूनिवकटुरोहिणीम् ॥ २५ ॥
 यवानीं पौष्करं पाठां ग्रंथिं चव्यं फलत्रयम् ।
 कर्षाशमंबुकलशे पादशेषे स्नुते हिमे ॥ २६ ॥
 द्वौ प्रस्थौ माक्षिकात्क्षिप्त्वा रक्षेत्पक्षमुपेक्षया ।
 रोध्रासवोऽयं मेहार्शःश्वित्रकुष्ठारुचिकृमीन् ॥ २७ ॥
 पांडुत्वङ्महणीदोषं स्थूलतां च नियच्छति ।

रोध्रादि प्रत्येकं कर्षप्रमाणं जलकलशे पादशेषे स्नुते शीते च माक्षि-
 कात् द्वौ प्रस्थौ क्षिप्त्वा पक्षमात्रमचलं कृत्वा रक्षेत् । अयं रोध्रासवो
 मेहादीनाशयेत् ।

साधयेदसनादीनां पलानां विंशतिं पृथक् ॥ २८ ॥
 द्विवहेऽपां क्षिपेत्तत्र पादस्थे द्वे शते गुडात् ।
 क्षौद्राढकार्धं पलिकं वत्सकादि च कल्कितम् ॥ २९ ॥
 तत्क्षौद्रपिप्पलीचूर्णं प्रदिग्धे घृतभाजने ।
 स्थितं दृढे जतुमृते यवराशौ निधापयेत् ॥ ३० ॥
 खदिरांगारतप्तानि बहुशोऽत्र निमज्जयेत् ।
 तनूनि तीक्ष्णलोहस्य पत्राण्यालोहसंक्षयात् ॥ ३१ ॥
 अयस्कृतिः स्थिता पीता पूर्वस्मादधिका गुणैः ।

असनादीनामसनतिनिशयेत्यादिगणोक्तानां द्रव्याणां पृथक् प्रत्येकं पलानां विंशतिं विंशतिपलान्यपां द्वि वहे जलद्रोण्यष्टके साधयेत् । तत्र तस्मिन्पादशेषे शृते शीते च सति गुडस्य द्वे शते क्षिपेत् । माक्षिकस्यार्धाढकं । कस्तूरिमूर्खेत्यादिकं च पृथक् पालिकं कल्कितं कृत्वा क्षिपेत् । अनंतरमंतर्माक्षिकपिप्पलीचूर्णप्रलिप्ते घृतभाजने दृढे जतुलिप्ते स्थितं यवराशौ स्थापयेत् । अनंतरं खदिरांगारतप्तानि तीक्ष्णलोहपत्राणि तनूनि पुनः पुनरत्र निमज्जयेत् । यावत्संक्षयं विलीनवृत्तित्वमायाति । अयस्कृतिरियं स्थिता संपन्ना पीता पूर्वस्माद्रोधासवादुणैरधिका । अत्र च संग्रहोक्ता दशमूलारिष्टादयसः परिमाणं कल्प्यं प्रायोऽत्र प्रस्थमात्रं । एवमन्यत्रापि द्रवद्रव्यमपेक्ष्य नरसिंहघृतादावनयैव दिशाऽयसः परिमाणं कल्पनीयं ।

रूक्षमुद्वर्त्तनं गाढं व्यायामो निशि जागरः ॥ ३२ ॥

यच्चान्यच्छुष्ममेदोघ्नं बहिरंतश्च तद्धितम् ।

तस्मिन्प्रमेह उद्वर्त्तनं रूक्षं तथा गाढं नतु शिथिलं हितं । तथा व्यायामरात्रिजागरौ च । अपरमपि यदेवं प्रायं श्लेष्ममेदोहरं बहिरंतश्च तच्च प्रमेहिणे हितं ।

सुभावितां सारजलैस्तुलां पीत्वा शिलोद्भवात् ॥ ३३ ॥

सारांशुनैव भुञ्जानः शालिजांगलजै रसैः ।

सर्वानभिभवेन्मेहान् सुबहूपद्रवानपि ॥ ३४ ॥

गंडमालावुदग्रंथिस्थौल्यकुष्टभगंदरान् ।

कुमिच्छीपदशोफांश्च परं चैतद्रसायनम् ॥ ३५ ॥

सारा असनखादिरादयस्तेषां जलैः काथैः शिलावह्या तुलां सुभावितां
पीत्वा सारांबुनैव जांगलप्राणिमांसजै रसैः शाल्योदनैः सर्वान्मेहान्सुबहू-
पद्रवानपि जयेत् । गंडमालादींश्च । इदं चोक्तुष्टे रसायनं ।

अधनश्छत्रपादत्ररहितो मुनिवर्त्तनः ।

योजनानां शतं यायात्खनेद्वा सलिलाशयान् ॥ ३६ ॥

गोशकृन्मूत्रवर्तिर्वा गोभिरेव सह भ्रमेत् ।

धनरहितः भ्रमेही छत्रपादत्ररहितो मुनिवृत्तिः सन् योजनानां शतं
यायात् ; अथवा सलिलाशयान् खनेत् । अथवा गोशकृन्मूत्रवर्त्तनो गो-
भिरेव सह भ्रमेत् ।

बृंहयेदौषधाहारैरमेदो मूत्रलैः कृशम् ॥ ३७ ॥

कृशं नरमौषधयुक्तैराहारैर्बृंहयेत् । किंभूतैः । अमेदोमूत्रकरैः ।

शराविकाद्याः पिटिकाः शोफवत्समुपाचरेत् ।

अपक्वा व्रणवत् पक्वाम्

शराविकाकच्छपिकेत्याद्याः पिटिका अपक्वाः सतीः शोफवदुपक्रमेत् ।

व्रणवत्पक्वाः पुनर्व्रणवत्तदुपाचरेत् ।

तासां प्राग्रूप एव च ॥ ३८ ॥

क्षीरिवृक्षांनु पानाय वस्तमूत्रं च शस्यते ।

लोक्षणं च शोधनं प्रायो दुर्विरेच्या हि मेहिनः ॥ ३९ ॥

तासां च पूर्वरूपावस्थायामेव क्षीरिवृक्षांनु पानाय शस्यते । छागमूत्रं च
तथा शोधनं विरेचनं लोक्षणं शस्यते । कुत इत्याह । यस्मात् भ्रमेहिणो
दुःखेन विरेचयितुं शक्यते ।

तैलमेलादिना कुर्याद्गणेन व्रणरोपणम् ।

उद्धर्तने कषायं तु वर्गेणारग्वधादिना ॥ ४० ॥

परिषेकोऽसनाद्येन पानान्ने वत्सकादिना ।

एलायुग्मेत्यादिना गणेन तैलं व्रणरोपणं कुर्यात् । उद्धर्तन आरग्वधेन्द्र-
यवेत्यादिना गणेन कषायं तूद्धर्तनार्थं कुर्यात् । असनतिनसेत्यादिना परि-
षेकः स्यात् । पानमन्नं च वत्सकगूवेत्यादिना संस्कृतं कुर्यात् ।

पाठा चित्रकशार्ङ्गिष्ठा सारिवा कंटकारिका ॥ ४१ ॥

सप्ताहं कौटजं मूलं सोमवलकं नृपद्रुमम् ।

संचूर्ण्य मधुना लिह्यात्तद्वच्चूर्णं न वायसम् ॥ ४२ ॥

पाठादीन् संचूर्ण्य मधुनाऽवलंहेत् । न वायसं चूर्णं तद्रन्माक्षिकेण
लिह्यात् ।

मधुमेहित्वमापन्नो भिषग्भिः परिवर्जितः ।

शिलाजतुतुलामद्यात्प्रमेहार्तः पुनर्नवः ॥ ४३ ॥

मधुमेहित्वमपि प्राप्तो भिषग्भिश्च परिवर्जितो मेही शिलाजतु पलशतं
कुर्यात् । कृतशिलाजतुतुलश्चासौ पुनर्नवो भवति । खारणादे च विशेषो-
पक्रमा उक्ताः । यथा । अश्वत्थचंदनागरुपाठाकाथो जलाभमेहे तु । इक्षु-
रसभि पाठाकृमिहंतृसंबन्धिनः काथः । सांद्राकारे मेहे हिताढकी कर्णि-
कारो वा । काथस्तथार्जुनस्य पातव्यो वारुणीमेहे । पिष्टे ससिता रजनी-
पातव्या शिशिरतोयेन । निंबश्च शुक्रमेहे तप्तजलेन्यात्रवा सुरया । सिकता-
मेहे चित्रकबाल्हीककुष्ठनिःकाथः । शीतलमेहे काथः पिचुमंदकृतश्च
पातव्यः । पाषाणभित्तु सुरया कथितः शस्तः शनैर्मेहे । गोक्षुरकस्य क-
षायो लालामेहे फलत्रिकेन सह । शल्वयुशीरसैधववचा हिताः शारमे-
हिनः पिष्टाः । कथिताश्च नीलमेहे रौध्रसमंगाकदंबाः स्युः । काथो विभीत-
कस्य तु कल्को वा कालमेहिनां शस्तः । धातकीपयकविकसाकाथः कल्कोऽपि
वा निशामेहे । मांजिष्ठे स्युस्त्रिफला जलदं जलपद्मकं रोध्रम् । लोहितमेहे

युज्यात्रिफलाकथेन संयुतं गिरिजम् । बालकं त्रिवृता धात्री मुस्तं च सरसां-
जनम् । कटुकातिविषारोधं खदिरैर्णाभसा पिबेत् । प्रायः शोधनमेतद्धि
प्रधानं समुदाहृतमिति ।

इति श्रीमृगकिदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां सर्व-
सुन्दराख्यायां चिकित्सितस्थाने प्रमेहचिकित्सितो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं विद्रधिवृद्धिचिकित्सितमारभ्यते प्रमेहोपद्रवभूतत्वादि-
द्रधेः । इत्याह ।

अथातो विद्रधिवृद्धिचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

विद्रधिं सर्वमेवामं शोफवत्समुपाचरेत् ।

प्रततं च हरेद्रक्तं पक्वे तु व्रणवक्रिया ॥ १ ॥

आमं सर्वमेव विद्रधिं शोफवदुपक्रमेत् । अनवरतं च रक्तमाहरेत् ।
अनंतरं पक्वे सति व्रणवक्रिया । विशेषेण चिकित्सितमाह ।

पंचमूलजलैर्घृतं वातिकं लवणोत्तरैः

भद्रादिवर्गयष्ट्याहृतिलैरालेपयेद्व्रणम् ॥ २ ॥

वातिकं व्रणं वातविद्रधावर्थाज्जातं पंचमूलजलैः प्रक्षालितं भद्रं दीरु-
नेत्यादिना मधुयष्टिकया तिलैश्च लवणाद्यैर्लेपयेत् ।

वैरेचनिकयुक्तेन त्रैवृतेन विशोध्य च ।

विदारिवर्गसिद्धेन त्रैवृतेनैव रोपयेत् ॥ ३ ॥

वैरेचनिकयुक्तेन निकुम्भकुम्भेत्यादिवर्गोक्तेन त्रैवृतेन त्रैवृताख्येन विशो-
ध्यत्वा ततो विदारिपंचांगुलेत्यादिद्रव्यसिद्धेन त्रैवृतेनैव स्नेहेन व्रणं रोपयेत् ।

क्षालितं क्षीरितोयेन लिपेद्यष्ट्यमृतातिलैः ।

पैतृ वृतेन सिद्धेन मंजिष्ठोशीरपद्मकैः ॥ ४ ॥

पयस्या द्विनिशाश्रेष्ठायष्टीदुग्धैश्च रोपयेत् ।
न्यग्रोधादिप्रवालत्वक्फलैर्वा

पैतं व्रणं क्षीरीतोयेन धौतं । क्षीरिणो न्यग्रोधादयः । मधुयष्टिकागुडूची-
तिलैर्लिपेद्बहिः । घृतेनेत्यादि । मंजिष्ठादिभिर्घृतेन सिद्धेन रोपयेत् । सामा-
न्यपरिभाषोक्तप्रमाणेन द्रवं जलं घृतं समं क्षीरमित्यत्र पाकक्रमः । न्यग्रोधे-
त्यादि । प्रवालश्च त्वक्च फलं च प्रवालत्वक्फलानि । न्यग्रोधादीनां
प्रवालत्वक्फलैः सिद्धेन वा घृतेन रोपयेत् ।

कफजं पुनः ॥ ५ ॥

आरग्वधांबुना धौतं सक्तुकुंभनिशातिलैः ।

लिपेत्कुलत्थिकादंतीत्रिवृच्छ्यामात्रितिल्वकैः ॥ ६ ॥

ससैधवैः सगोमूत्रैस्तैलं कुर्वीत रोपणम् ।

कफजं तु व्रणमारग्वधांबुना धौतं सक्त्वादिभिर्लिपेत् । कुलत्थिकादि-
भिर्द्रव्यैस्तैलं रोपणं कुर्वीत ।

रक्तागंतूद्रवे कार्या पित्तविद्रधिवात्क्रिया ॥ ७ ॥

रक्तोद्रवे तथाऽऽगंतुजे क्षतोद्रवे च विद्रधौ पित्तविद्रधितुल्या क्रिया
स्यात् ।

वरुणीदिगणकाथमपक्वेऽभ्यंतरे स्थिते ।

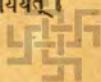
ऊषकादिप्रतीवापं पूर्वाण्हे विद्रधौ पिबेत् ॥ ८ ॥

अंतरे विद्रधौ वरुणादिगणकाथमूषकादिप्रतीवापं पूर्वाण्हे पिबेत् ।

घृतं विरेचनद्रव्यैः सिद्धं ताभ्यां च पाययेत् ।

निरूहं स्नेहवर्स्ति च ताभ्यामेव प्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥

विरेचनद्रव्यैर्यथादोषं घृतं च सिद्धं तथा ताभ्यां वरुणादिगणाभ्यां वर-
णादिगणोषकादिगणाभ्यां सिद्धं घृतमपक्वाभ्यंतरोत्थिते विद्रधौ पाययेत् ।
ताभ्यामेव गणाभ्यां निरूहान्वासने निरूपयितव्ये ।

पात्रभोजनलेपेषु मधुशिग्रुः प्रयोजितः ।

दत्तावापो यथादोषमपक्वं हन्ति विद्रधिम् ॥ १० ॥

पानादिषु मधुशिग्रुः प्रयोजितो दत्तावापो वितीर्णकल्कः सामर्थ्यात्तत्काथः पक्वं विद्रधिं हन्ति ।

त्रायंतीत्रिफलानिचकटुकामधुकं समम् ।

त्रिवृत्पटोलमूलाभ्यां चत्वारोशाः पृथक् पृथक् ॥ ११ ॥

मसूरान्निस्तुषादष्टौ तत्काथः सघृतो जपेत् ।

विद्रधीगुल्मवीसर्पदाहमोहमदज्वरान् ॥ १२ ॥

तृप्सूर्छाछर्दिहृद्रोगपित्तासृक्कुष्ठकामलाः ।

त्रायंत्यादिकं सर्वं समांशं त्रिवृतायाश्चत्वारोशाः पटोलमूलाच्च निस्तुषमसूरादष्टादित्येतैः काथो घृतसहितो विद्रध्यादीन् पराकुर्यात् ।

कुडवं त्रायमाणायाः सार्धमष्टगुणं ऽभसि ॥ १३ ॥

कुडवं तद्रसाद्भात्रीस्वरसात्क्षीरतो घृतात् ।

कर्षांशं कल्कितं तिक्तात्रायंतीधन्वयासकम् ॥ १४ ॥

मुस्तातामलकीवीराजीवंतीचंदनोत्पलम् ।

पचेदेकत्र संयोज्य तद्रृतं पूर्ववद्गुणैः ॥ १५ ॥

त्रायमाणायाः कुडवमष्टगुणे जले सार्धं । तद्रसात्त्रायमाणाकाथात् कुडवं भात्रीस्वरसात्क्षीरादृताच्च प्रत्येकं कुडवं कर्षांशं प्रत्येकं कल्कीकृतं तिक्तादि एकत्र मिश्रयित्वा पचैत् । तदेतद् घृतं पूर्वगुणं ।

द्रक्षा मधूकं खर्जूरं विदारी सशतावरी ।

पुरुषकाणि त्रिफला तत्काथे पाचयेदृतम् ॥ १६ ॥

क्षीरेक्षुधात्रीनिर्यासे प्राणदाकल्कसंयुतम् ।

तच्छीतं शर्कराक्षौद्रपादिकं पूर्ववद्गुणैः ॥ १७ ॥

द्राक्षादिभिः काथे क्षीर इक्षुरसे धात्रीरसे हरीतकीकल्कयुतं घृतं सा-
मान्यपरिभाषया पचेत् । तद्धृतं शीतं सच्छर्कराक्षौद्रपादयुतं पूर्वगुणं ।
शर्कराक्षौद्रपादिकमित्यत इति पगाविति ठक् ।

हरेच्छृंगादिभिरसृक् सिरया वा यथातिकम् ।

शृंगादिभी रक्तं हरेत् । सिरया वा यथासमीपमस्त्रं हरेत् ।

विद्रधिं पच्यमानं च कोष्ठस्थं बहिरुन्नतम् ॥ १८ ॥

ज्ञात्वोपनाहयेत्

विद्रधिं कोष्ठस्थं कोष्ठगतं बहिरुन्नतं पच्यमानं बृध्वोपनाहयेत् । उप-
नद्धं कुर्यात् ।

शूले स्थिते तत्रैव पिंडिते ।

तत्पार्श्वपीडनात्सुप्तौ दाहादिष्वल्पकेषु च ॥ १९ ॥

पक्वस्याद्विद्रधिं भित्त्वा व्रणवत्तमुपाचरेत् ।

तत्रैव शूले पिंडिते स्थिते यं दोषमाश्रित्योन्नद्धं तिष्ठति तथा तत् पार्श्व-
पीडनेन सुप्तौ स्वपने तथा दाहादिष्वल्पकेषु । आदिशब्देनोपादयो गृह्यते ।
एतेषु सत्सु पक्वो विद्रधिः स्यात् । तं भित्त्वा संछेद्य व्रणवदुपक्रमेत् ।

अंतर्भागस्य चाप्येतच्चिन्हं पक्वस्य विद्रधेः ॥ २० ॥

अंतर्भागस्य च विद्रधेरेतदेव चिन्हं ।

पक्वः स्रोतांसि संपूर्य सयात्पूर्ध्वमधोथवा ।

स्वयं प्रवृत्तं तं दोषमुपेक्षेत हिताग्निनः ॥ २१ ॥

दशाहं द्वादशाहं वा रक्षन् भिषगुपद्रवान् ।

असम्यग्वहति क्लेदे वरणादिमुखांभसा ॥ २२ ॥

पाययेन्मधुशिष्टं वा यवागूं तेन वा कृताम् ।

तदाऽसौ पक्वः सन् स्रोतांसि क्लेदयित्वोर्ध्वं प्रयात्यधो वा तं
दोषं स्वयं प्रवृत्तं पतंतं हिताग्निन उपेक्षेत न किंचिदुपक्रमांतरं कुर्यात् ।

दशाहं द्वादिशाहं वा वैद्य उपद्रवाचक्षेत् । हृदे च यथावदवहति सति
वरणादिमुष्णांबुना पाययेद्वैद्य इति शेषः । दशाहमिति दशानामह्नां समा-
हार इति सभासे राजाहःसखिभ्यष्टजिति टच् । न संख्यादेः समाहार
इत्यह्नादेशनिषेधः । नस्तद्धित इति टिलोपः । स नपुंसकमिति नपुंसकत्वं ।
कालाध्वनोरिति द्वितीया । अथवा मधुशिग्रुं पाययेत् । तेन वा मधुशिग्रुणा
कृतां पेयां पाययेत् ।

यवकोलकुलत्थोत्थयूपैरन्नं च शस्यते ॥ २३ ॥

यवादिजैर्यूपैः सहान्नं च शस्यते ।

— ऊर्ध्वं दशाहान्त्रायंतीसर्पिषा तैल्वकेन वा ।

शोधयेद्वलतः शुद्धः सक्षौद्रं तिक्तकं पिबेत् ॥ २४ ॥

दशाहादनंतरं त्रायंतीघृतेन कृतेन कुडवं त्रायमाणाया इत्यादिनाऽथवा
तिल्वकेन शम्भ्याकेन त्रिवृतयोरित्यादिना शोधयेद्यथाबलम् । शुद्धः सन्
क्षौद्रेण सह तिक्तकं पिबेत् ।

सर्वशो गुल्मतच्चैनं यथादोषमुपाचरेत् ।

सर्वेण प्रकारेण गुल्मवदेन विद्रधि यथादोषमुपक्रमेत् ।

सर्वावस्थासु सर्वासु गुग्गुलुं विद्रधीषु च ॥ २५ ॥

कषायैर्योगिकैर्युज्यात्स्वैः स्वैस्तद्वच्छिलाजतु ।

— विद्रधीषु सर्वासु सर्वावस्थास्वेव गुग्गुलुं यौगिकैः स्वैः स्वैर्योग्यैः कषा-
यैर्युज्यात् । तद्वत्तथैव कषायैः सह शिलाजतु युज्यात् ।

पाकं च वारयेद्यत्नात्सिद्धिः पके हि दैविकी ॥ २६ ॥

अपि चाशु विदाहित्वाद्विद्रधिः सोऽभिधीयते ।

सति चालोचयेन्मेहे प्रमेहाणां चिकित्सितम् ॥ २७ ॥

पाकं च यत्नेन वारयेत् । हि यस्मात्पके सति दैविकी सिद्धिर्नतु भिषग्व-
शानुमेत्यर्थः । आशु च विदाहित्वात्सोयं रोगो विद्रधिरित्युच्यते । तस्मात्तस्य

पाकरक्षायां यतितव्यमित्यर्थः । मेहे च सति प्रमेहाणां चिकित्सितमालोच-
येत् । च शब्दाद्विद्रधिचिकित्सितोक्तमपि कुर्यात् ।

स्तनजे व्रणवत्सर्वं नत्वेनमुपनाहयेत् ।

पाटयेत्पालयन्स्तन्यवाहिनीः कृष्णचूचुकौ ॥ २८ ॥

सर्वास्वामाद्यवस्थासु निर्दुहीत च तत्स्तनम् ।

स्तनजे विद्रधामुपनाहं वर्जयित्वा सर्वमेव व्रणक्रियाक्रमं कुर्यात् । विद्र-
धिशब्दः पुंस्त्रीलिंगः । स्तनविद्रधिं च पाटयेद्वैद्यः । स्तन्यवाहिनीः शिराः
कृष्णचूचुकौ च पालयन् । सर्वासु चामाद्यवस्थासु तस्य विद्रधेः संबन्धिनं
स्तनं निर्दुहीत् । आदिशब्दः पच्यमानपाकावस्थयोर्ग्रहणार्थः । इति
विद्रधिचिकित्सितमुक्त्वा वृद्धिचिकित्सितमाह ।

श्लेष्मयेत्रिवृतास्त्रिगुणं वृद्धौ स्नेहैश्चलात्मके ॥ २९ ॥

कौशाम्प्रतिल्वकैरंडसुकुमारकमिश्रकैः ।

चलात्मके वृद्धौ सति वृद्ध्यामयिनं त्रिवृताख्येन स्नेहेनासमन्तात् त्रिगुणं
संतं शोधयेत् । अत्र च सामान्योक्तप्राप्त्यपेक्षस्य त्रैवृतस्य न तथा प्रयोगः
प्रशस्यत इति पूर्वोक्त्या रीत्या विदारिवर्गसिद्धस्योपयोगः कार्य इति
केचिन्मन्यते । कैः स्नेहैः कौशाम्नादिभिः सिद्धैः सुकुमारकमत्रैव वक्ष्यमाणं
मिश्रकं च गुल्मचिकित्सिते ।

ततोऽनिलघ्ननिर्यूहकल्कस्नेहैर्निरूहयेत् ॥ ३० ॥

रसेन भोजितं यष्टितैलेनान्वासयेदनु ।

स्वेदप्रलेपा वातघ्नाः पक्वे भित्त्वा व्रणक्रियाः ॥ ३१ ॥

ततः शोधनादनंतरं वातघ्नकृपायकल्कस्नेहैर्निरूहयेत् । अनु नि-
रूहस्य पश्चान्मांसरसेन भोजितं संतं मधुयष्टिकातैलेनानुवासयेत् ।
स्वेदाः प्रलेपाश्च वातघ्ना हिताः । पक्वे वृद्धौ भित्त्वा पाटयित्वा व्रण-
क्रियां कुर्यात् ।

पित्तरक्तोद्भवे वृद्धावामपके यथायथम् ।

शोफव्रणक्रियां कुर्यात् प्रततं च हरेदसृक् ॥ ३२ ॥

पित्तरक्तोत्थिते वृद्धावामे पके च यथास्वमामशोफक्रियां कुर्यात् । पके
व्रणक्रियां कुर्यात् । सततं च रक्तमाकर्षेत् ।

गोमूत्रेण पिबेत्कल्कं श्लैष्मिके पीतदारुजम् ।

विम्लापनादृते चात्र श्लेष्मग्रंथिक्रमो हितः ॥ ३३ ॥

पके च पाटिते तैलमिष्यते व्रणशोधनम् ।

सुमनोरुष्करांकोल्लसत्तपर्णेषु साधितम् ॥ ३४ ॥

पटोलनिंबरजनीविडंगकुटजेषु च ।

श्लैष्मिके वृद्धौ दार्वाकल्कं गोमूत्रेण पिबेत् । अस्य च श्लैष्मिकवृद्धे-
विम्लापनमन्तरेण श्लैष्मग्रंथिचिकित्सितं हितं । विम्लापनं तैस्तैर्मर्दनोपायै-
विमर्दनं । पके पाटिते सति सुमनोरुष्करादिभिः कुटजातैः साधितं तैलं
व्रणशोधनमिष्यते ।

मेदोजं मूत्रपिष्टेन सुस्विन्नं सुरसादिना ॥ ३५ ॥

शिरोविरेकद्रव्यैर्वा वर्जयन्फलसेवनीम् ।

दारयेद्वृद्धिपत्रेण सम्यङ्मेदसि सूदृते ॥ ३६ ॥

व्रणं माक्षीककासीससैधवप्रतिसारितम् ।

सीव्येदभ्यञ्जनं चास्य योज्यं मेदोविशुद्धये ॥ ३७ ॥

मनःशिलैलासुमनोग्रंथिभल्लातकैः कृतम् ।

तैलमात्रणसंधानात्स्नेहस्वेदौ च शीलयेत् ॥ ३८ ॥

मेदोजं वृद्धिरोगं गोमूत्रपिष्टेन सुरसादिना गणेन सुस्विन्नं शिरोविरेकद्र-
व्यैर्वा सुस्विन्नं वृद्धिपत्रेण सम्यक् कृत्वा दारयेत् । किं कुर्वन् । फलसेवनीं वर्ज-
यन् परिहरन् । अनन्तरं मेदसि सूदृते सति माक्षिकादिभिः प्रतिसारितं व्रणं

सीव्येत्। अनंतरमस्याभ्यञ्जनं तैलं मनःशिलादिभिः कृतं सिद्धं मेदोविशुद्धये
योज्यं। व्रणसंधानं यावत् स्नेहं स्वेदं च शीलयेत्।

मूत्रजं स्वेदितं स्निग्धैर्वस्त्रपट्टेन वेष्टितम्।

विध्येदधस्तात्सेवन्याः श्रावयेच्च यथोदरम् ॥ ३९ ॥

व्रणं च स्थगिकावद्धं रोपयेत्

मूत्रजं वृद्धिं सेवन्याः अधस्तात् स्निग्धैः स्वेदितं तथा वस्त्रपट्टेन वेष्टितं
विध्येत्। जलोदरवच्च श्रावयेत्। द्विद्वारनलिकया पिच्छनलिकया वा
क्रमेण व्रणं च स्थगिकाख्येन बंधविशेषेण बद्धं रोपयेत्।

अंत्रहेतुके।

फलकोशमसंप्राप्ते चिकित्सा वातवृद्धिवत् ॥ ४० ॥

अंत्रजे वृद्धौ फलकोशमसंप्राप्ते सति वातवृद्धिसदृशीं चिकित्सां कुर्यात्।

पचेत्पुनर्नवतुलां तथा दशपलाः पृथक्।

दशमूलपयस्याश्च गंधैरंडशतावरीः ॥ ४१ ॥

द्विदर्भशरकारोक्षुमूलपोटगलान्विताः।

वहेपामस्रभागस्थे तत्र त्रिशत्पलं गुडात् ॥ ४२ ॥

प्रस्थमेरंडतैलस्य द्वौ घृतात्पयसस्तथा।

आवपेद् द्विपलांशं च कृष्णातन्मूलसैधवम् ॥ ४३ ॥

यष्टीमधुकमृद्वीकायवानि नागराणि च।

तत्सिद्धं सुकुमाराख्यं सुकुमारं रसायनम् ॥ ४४ ॥

वातातपाध्वयानादिपरिहार्येण्वयंत्रणम्।

प्रयोज्यं सुकुमाराणामीश्वराणां सुखात्मनाम् ॥ ४५ ॥

नृणां स्त्रीवृंदभर्तृणामलक्ष्मीकलिनाशनम्।

सर्वकालोपयोगेन कांतिलावण्यपुष्टिदम् ॥ ४६ ॥

वर्ध्मेविद्रधिगुल्मार्शोयोनिमेद्धानिलार्तिषु ।

शोफोदरसुडप्लीहविड्भिवंधेषु चोत्तमम् ॥ ४७ ॥

पुनर्नवस्य तुलां जलस्य वहे पचेत् । तथा दशमूलादीनि पृथग्दश-
पलप्रमाणानि । पोटगलो नलः । अष्टभागशेषे च तस्मिन् गुडात्रिंशत्पला-
न्येरंडतैलात् प्रस्थं घृतस्य प्रस्थौ द्वौ क्षीरप्रस्थौ द्वौ क्षिपेत् । द्विपलप्रमाणं
पिप्पल्यादिकं तदेतत्पक्वं सुकुमारसंज्ञं घृतं रसायनं सुकुमारम् । अत एव
वातातपादिष्वयंत्रणं सुकुमारारणामीश्वरादीनां प्रयोज्यं । अलक्ष्मीकालिन्नं
सर्वकालोपयोगात्कात्यादिदं वर्ध्माद्यातिषु श्रेष्ठम् ।

यायाद्वर्ध्मे न चेच्छांतिं स्नेहरेकानुवासनैः ।

वस्तिकर्मपुरः कृत्वा वंक्षणस्थं ततो दहेत् ॥ ४८ ॥

अग्निना मार्गरोधार्थं मरुतः

यदि स्नेहादिभिर्वर्ध्मे शांतिं न गच्छेत् ततो वस्तिकर्म कृत्वा वंक्ष-
णस्थितं वर्ध्मेमरुतो मार्गरोधार्थमग्निना दहेत् ।

ऽर्धदुवक्रया ।

अंगुष्ठस्योपरिस्त्नावपीतं तंतुसमं च यत् ॥ ४९ ॥

उत्क्षिप्य सूच्या तत्तिर्यग्दहेच्छित्वा यतो गदः ।

ततोऽन्यपार्श्वेऽन्येत्वाहुर्दहेद्धानामिकांगुले ॥ ५० ॥

गुल्मेऽन्यैर्वातकफजे प्लीन्धि चायं विधिः स्मृतः ।

कनिष्ठिकानामिकयोर्विश्वाच्यां च यतो गदः ॥ ५१ ॥

यतो यस्मिन्पार्श्वे गदो विद्यते । तत्पार्श्वस्थस्यांगुष्ठस्योपरि पृष्ठे स्नाव-
पीतं शतंतु तुल्यम् । ततः स्नावोत्क्षिप्यार्धदुवक्रया सूच्या तिर्यक् छित्वा
ऽनंतरं तद्दहेदित्येके वदन्ति । अन्य आचार्या एवमाहुः । ततः पार्श्वात्
यतोऽसौ गदस्तिष्ठति ततो यदन्यत्पार्श्वे तस्मिन् पार्श्वेऽंगुष्ठस्योपरि
यत्स्नावस्तथाविधं यत्तत्पूर्वं दहेदिति । अन्येत्वेवं वदन्ति । अनामिकाया
अंगुलरूपरि यत्स्नावस्तथा रूपं तत्पूर्वंदहेदिति । अन्यैराचार्यैर्वीरवातकफजे

गुल्मे ह्रीन्हि च एष एवानंतरोक्तो विधिः स्मृतः । तथा विश्वांच्यां वात-
व्याधिविशेषे यतो यस्मिन् पार्श्वेऽसौ गदस्तस्मिन् पार्श्वे कनिष्ठिकाऽना-
मिकयोरुपरि यत्त्वावपीतं तंतुसमं तदुत्क्षिप्य तिर्यक्छित्वा दहेदिति ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायां सर्वांगसुंदराख्यायां चिकित्सितस्थाने
विद्वधिवृद्धिचिकित्सितं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

चतुर्दशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं गुल्मचिकित्सितमारभ्यते । संबन्धश्चास्य प्रायेणैकयोगक्षम-
त्वं वातकारणत्वात् ।

अथातो गुल्मचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

गुल्मं बद्धशकृद्घातं वातिकं तीव्रवेदनम् ।

रूक्षशीतोद्भवं तैलैः साधयेद्वातरोगिकैः ॥ १ ॥

पानान्नान्वासनाभ्यंगैः स्निग्धस्य स्वेदमाचरेत् ।

आनाहवेदनास्तंभविबन्धेषु विशेषतः ॥ २ ॥

स्रोतसां मार्दवं कृत्वा जित्वा मारुतमुल्बणम् ।

भित्त्वा विबन्धं स्निग्धस्य स्वेदो गुल्ममपोहति ॥ ३ ॥

वातिकं गुल्मं तीव्ररुजं पुरीषवातग्रहं रूक्षशीतोद्भूतं वातचिकित्सितोक्त-
स्तैलैः साधयेत् । पानान्नान्वासनाभ्यंगैः स्निग्धस्य गुल्मिनः स्वेदमाचरेत् ।
पानशब्देन स्नेहपानं वेद्यं स्निग्धस्येति वचनात् । आनाहादिषु विशेष-
णेन स्वेदमाचरेत् । यस्मात्स्वेदः स्निग्धस्य पुंसः स्रोतोमृदुत्वं विधाय
मारुतमुल्बणं च जित्वा तथा विबन्धं भित्त्वा गुल्ममपोहति ।

स्नेहपानं हितं गुल्मे विशेषेणोर्ध्वनाभिजे ।

पक्वाशयगते वस्तिरुभयं जठराश्रये ॥ ४ ॥

गुल्मे स्नेहपानं हितम् । ऊर्ध्वनाभिजे गुल्मे विशेषेण स्नेहपानं हितम् ।
पकाशयगते बस्तिर्हितः । जठराश्रित उभयं स्नेहपानं बस्त्याख्यं हितम् ।

दीप्तोऽग्नौ वातिके गुल्मे विवंधेऽनिलवर्चसोः ।

बृंहणान्यन्नपानानि स्निग्धोष्णानि प्रदापयेत् ॥ ५ ॥

पुनः पुनः स्नेहपानं

वातिके गुल्मे बन्धौ समिद्धे सति वातशक्तौश्च विवंधे सति बृंहणा-
न्यन्नादीनि स्निग्धोष्णानि च प्रयोजयेत् । तथा पुनःपुनः स्नेहपानं
प्रदापयेत् ।

निरूहाः सानुवासनाः ।

प्रयोज्या वातजे गुल्मे कफपित्तानुरक्षिणः ॥ ६ ॥

निरूहाश्च सहानुवासना वातिके गुल्मे कफपित्तानुरक्षिणो नरस्य
प्रयोज्याः ।

बस्तिकर्म परं विद्याद्गुल्मघ्नं तद्धि मारुतम् ।

स्वस्थाने प्रथमं जित्वा सद्यो गुल्ममपोहति ॥ ७ ॥

तस्मादभिक्षिणशो गुल्मा निरूहैः सानुवासनैः ।

प्रयुज्यमानैः शाम्यन्ति वातपित्तकफात्मकाः ॥ ८ ॥

बस्तिकर्म परमतिशयेन गुल्मघ्नं विद्यात् । यस्मात्तद्वस्तिकर्म स्वस्थानं
पक्तरायाख्ये प्रथमं पवनं जित्वा सद्यः शीघ्रं गुल्मं जयति । यत एवं
तस्मात्कारणान्नित्यं गुल्मा निरूहैः सानुवासनैः प्रयुज्यमानैः शाम्यन्ति
वातपित्तकफोत्थाः ।

हिङ्गुसौवर्चलव्योषविडदाडिमद्रीप्यकैः ।

पुष्कराजाजिधान्याम्लवेतसक्षारचित्रकैः ॥ ९ ॥

शठीवचाजगंधैलासुरसैर्दधिसंयुतैः ।

शूलानाहहरं सर्पिः साधयेद्वातगुल्मिनाम् ॥ १० ॥

हिंवादिभिर्दधियुक्तैर्घृतं साधयेत् । तच्च पीतं वातगुल्मवतां शूला-
दिजित् । द्रव्येभ्यश्चतुर्गुणं घृतं । घृतसमं दधि । घृताच्चतुर्गुणं जलमित्यत्र
पाकक्रमः ।

हपुषोषणपृथ्वीकापंचकोलकदीप्यकैः ।

साजाजिसैधवैर्दधा दुग्धेन च रसेन च ॥ ११ ॥

दाडिमान्मूलकान्कोलात्पचेत्सर्पिर्निहन्ति तत् ।

वातगुल्मोदरानाहपार्श्वहृत्कोष्ठवेदनाः ॥ १२ ॥

योन्यशोग्रहणीदोषकासश्वासारुचिज्वरान् ।

हपुषादिभिर्घृताच्चतुर्थ्याश्चैर्द्रव्यैर्दधिदुग्धाभ्यां दाडिममूलकवदरस्तैः समैः
सर्पिःपचेत् । तच्च वातगुल्मादीन् पराकुर्यात् ।

दशमूलं बलां कालां सुषवीं द्वौ पुनर्नवौ ॥ १३ ॥

पैष्करैरंडरास्त्राश्वगंधभाङ्गचर्मृताशठीः ।

पचेद्रंधपलाशं च द्रोणेऽपां द्विपलोन्मितम् ॥ १४ ॥

यवैः कोलैः कुलत्थैश्च माषैश्च प्रास्थिकैः सह ।

क्वाथेऽस्मिन्दधिपात्रे च घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ १५ ॥

स्वरसैर्दाडिमात्रातमातुलंगोद्वैर्युतम् ।

तथा तुषांबुधान्याम्लयुतैः श्लक्ष्णैश्च कल्कितैः ॥ १६ ॥

भाङ्गीतुंवुरुषड्ग्रंथाग्रंथिरास्त्राग्निधान्यकैः ।

यवानकयवान्यम्लवेतसासितजीरकैः ॥ १७ ॥

अजाजीहिगुहपुषाकारवीटपकोषकैः ।

निकुंभकुंभमूर्वेभपिप्पलीवेष्टदाडिमैः ॥ १८ ॥

श्वदंष्ट्रात्रपुसेर्वारुचीजहिंस्ताशमभेदकैः ।

मिसिद्धिशारमुरससारिवानीलिनीफलैः ॥ १९ ॥

त्रिकटुत्रिपटूपेतैर्दाधिकं तद्वधपोहति ।

रोगानाशुतराम्पूर्वाङ्कष्टानपि च शीलितम् ॥ २० ॥

अपस्मारगरोन्मादमूत्राघातानिलामयान् ।

दशमूलदीन् पृथग्द्विपलप्रमाणान् यवादिभिः प्रस्थप्रमाणैः सह जलद्रोणे पचेत् । काला नीलिनी । सुषवी स्थूलजीरकः । गंधपलाशो गंधपत्रं । अस्मिन् काथे सामान्यपरिभाषया कृते दधिपात्रे च घृतप्रस्थं विपाचयेत् । किं भूतं दाडिमादिजैः स्वरसैस्तथा तूषांब्वादिभिश्च सर्पिः-समैर्युतं । तथा भार्ग्यादिभिः कल्कीकृतरूपेण । यवानको यवानीभेदः । कारवी अजमोदः । वृषको वासकः । उषक ऊरुः । इभपिप्पली गजपिप्पली । अश्मभेदः पाषाणभेदः । तदेतद्वाधिकं नाम घृतं पूर्वोक्तानामयान् द्राक्स्वरं हंति । अपस्मारादींश्च कृच्छ्रानप्यभ्यस्तं हंति । यदि चात्र स्वर-सालाभस्तदा तंत्रांतरोक्ता कल्पना कार्या । तंत्रांतरे चोक्तं । प्रस्थं गृही-त्वा चूर्णस्य तोयस्य प्रस्थमावपेत् । अहोरात्रं स्थितं पूतं तत्स्यात्स्वर-सवद्गुणैः । मुनिरप्युचे । स्वरसानामलभे त्वयं विधिः । चूर्णानामाढकमाढ-कमुदकस्याहोरात्रस्थितं मृदितपूतमावपेत् तत्स्वरसवत् प्रयोज्यमिति ।

त्र्यूषणत्रिफलाधान्यचविकावेष्टचित्रकैः ॥ २१ ॥

कल्कीकृतैर्घृतं पक्वं सक्षीरं वातगुल्मनुत् ।

त्र्यूषणादिभिः कल्कीकृतैर्घृतं समानक्षीरं चतुर्गुणजलपक्वं वातगुल्मं नुदति ।

तुलां लशुनकंदानां पृथक्पंचपलांशकम् ॥ २२ ॥

पंचमूलं महच्चातुभारार्थं तद्विपाचयेत् ।

पादशेषं तदर्धेन दाडिमस्वरसं सुराम् ॥ २३ ॥

धान्याम्लं दधि चादाय पिष्टांश्चार्धपलांशकान् ।

त्र्यूषणत्रिफलाहिगुयवानीचव्यदीप्यकान् ॥ २४ ॥

साम्लप्रेतससिधूतदेवद्वारून्पचेद्दृतात् ।

तैः प्रस्थं तत्परं सर्ववातगुल्मविकारजित् ॥ २५ ॥

लशुनमूलतुलां पलशतं महत् पंचमूलं च प्रत्येकं पंचपलदध् । तदे-
तत्तोयाद्दशशते पादशेषं विपाचयेत् । पादशेषादर्थेन दाडिमस्वरसं सुरां

धान्याम्लं दधि च गृहीत्वा व्यूषणादींश्च द्विकार्षिकानादाय तैर्घृतात् प्रस्थं पचेत् । तद्धृतं सर्ववातगुल्मविकारजित् ।

षट्पलं वा पिबेत् सर्पिर्यदुक्तं राजयक्ष्मणि ।

प्रसन्नया वा क्षीरार्थः सुरया दाडिमेन वा ॥ २६ ॥

घृते मारुतगुल्मघ्नः कार्यो दध्नः सरेण वा ।

राजयक्ष्मचिकित्सिते यदुक्तं षट्पलं घृतं तद्वा पिबेत् । राजयक्ष्मणीति विशेषणं स्पष्टार्थं । घृते षट्पलाख्ये क्षीरार्थः प्रसन्नया वा कार्यः । अथवा सुरया दाडिमेन वा । दधिसरेण वा । एवं क्षीरं हित्वा प्रसन्नाद्यन्यतमेन साधितं घृतं षट्पलं वातगुल्मजित्स्यात् ।

वातगुल्मे कफो वृद्धो हत्वाग्निमरुचिं यदि ॥ २७ ॥

• इहसं गौरवं तंद्रां जनयेदुल्लिखेत्तु तम् ।

वातजे गुल्मे श्लेष्मा वृद्धः सन्नग्निं हत्वा ययुरुच्यादीन् जनयेत् । तदा तं कफमुल्लिखेदुदमेत् ।

शूलानाहविवंधेषु ज्ञात्वा सस्नेहमाशयम् ॥ २८ ॥

निर्यूहचूर्णवटकाः प्रयोज्या घृतभेषजैः ।

— शूलादिषु संस्तु सस्नेहमाशयं ज्ञात्वा घृतोक्तैरौषधै रनंतरोक्तानां घृता-
नामौषधैः काथचूर्णगुटिका वा सहप्रयोज्याः ।

कोलदाडिमधर्मांबुतक्रमद्याम्लकांजिकैः ॥ २९ ॥

मंडेन वा पिबेत्प्रातश्चूर्णान्यन्नस्य वा पुरः ।

कोलाद्यंबुभिस्तक्रादिभिर्वा प्रातश्चूर्णानि घृतौषधीनां स्निग्धीनि तच्छू-
वक्षमान्यन्यान्यापि पिबेत् । अथवा अन्नस्याहारस्य पुरः पूर्वं पिबेत् ।

चूर्णानि मातुलुंगस्य भावितांन्यसकृद्रसे ।

कुर्वीत कार्मुकतरान् वटकान् कफवातयोः ॥ ३० ॥

चूर्णानि मीतुलुंगरसेन मुहुर्मुहुर्भाषितानि वटकान् कर्मकरणसमर्थान्
कुर्वीत । कफवातयोः कफवातिके गुल्म इत्यर्थः ।

हिंगुवचाविजयापशुगंधादाडिमदीप्यकधान्यकपाठाः ।

पुष्करमूलशठीहपुषाग्निकारयुगत्रिपटुत्रिकटूनि ॥ ३१ ॥

साजान्निचव्यं म्रहतिचिडीकं सवेतसाम्लं विनिहंति चूर्णम् ।

हृत्पार्श्ववस्तित्रिकयोनिपायुशूलानि वाय्वामकफोद्भवानि ॥ ३२ ॥

कृच्छ्रान् गुल्मान्वातविष्मूत्रसंगं कंठे बंधं हृद्ग्रहं पांडुरोगम् ।

अन्नाश्रद्धाष्ठीहदुर्नामहिध्मावध्माध्मानश्वासकासाग्निसादान् ३३

हिंवादिक्लमेतच्चूर्णं हृच्छूलादीन्निहंति तथा कृच्छ्रगुल्मादींश्च । दोषको-
पजातिशालिन्यः ।

लवणयवानीदीप्यककणनागरमुत्तरोत्तरं वृद्धम् ।

सर्वसमांशहरीतकीचूर्णं वैश्वानरः साक्षात् ॥ ३४ ॥

लवणादिकं क्रमेणोत्तरोत्तरं भागवृद्धं सर्वसमभागा हरीतकीति चूर्णमेत-
त्साक्षाद्वैश्वानरो दीप्नगुणसामान्यात् । आर्या वृत्तम् ।

त्रिकटुकमजमोदा सैधवं जीरके द्वे

समधरणधृतानामष्टमो हिंगुभागः ।

प्रथमकवलभोज्यः सर्पिषा चूर्णकोऽयं

जनयति भृशमग्निं वातगुल्मं निहंति ॥ ३५ ॥

त्रिकटुकादीनां सप्तानां समधरणधृतानां समप्रमाणस्थापितानां हिंगुभा-
गोष्टमो देय इत्यध्याहार्यः । केचित्त्वेवं व्याख्यानयन्ति । धरणशब्देन पलस्य
दशमो भाग उच्यते । धरणे धृता धरणधृताः । समाश्च ते धरणधृताश्च तेषां
समधरणधृतानां त्रिकटुकादीनामष्टमो हिंगुभागो देयः । स च प्रथमकव-
ले भोज्यो भक्षणीयः । सर्पिषा सम्यक् प्रयुक्तो मिश्रितो जठराग्निं जनयति ।
वातगुल्मं च हन्ति । मालिनीवृत्तम् ।

हिङ्गुग्राविडशुंठचजाजिविजयावात्याभिधानामयैः

चूर्णः कुंभनिकुंभमूलसहितैर्भागोत्तरं वर्धितैः ।

पीतः कोष्णजलेन कोष्ठजरुजोगुल्मोदरादीनयम्

शार्दूलः प्रसभं प्रमथ्य हरति व्याधीन् मृगौघानिव ॥ ३६ ॥

हिङ्गुग्रेत्यादिभिर्भागोत्तरमंशाधिकं वर्धितैश्चूर्णैः कोष्णजलेन पीतो जठररु-
जादीन् पराकरोति । अयं शार्दूलाख्यश्चूर्णो हठात् प्रमथ्य व्याधीन् मृगौ-
घानिव । शार्दूलः सिंहेष्यत एव श्लेषोपमोऽयमलंकारः । तथा शार्दूल-
शब्देन शार्दूलविक्रीडितं वृत्तमुपलक्ष्यते । यथा भीमशब्देन भीमसेन इति ।
शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् ।

सिंधूत्थपथ्याकणदीप्यकानां चूर्णानि तोयैः पिबतां कवोष्णैः ।

प्रयाति नाशं कफवातजन्मा नाराचनिर्भिन्न इवामयौघः ॥ ३७ ॥

सिंधूत्यादीनां चूर्णानि कोष्णैस्तोयैः पिबतां कफवातजो रोगसंघो नाशं
याति । क इव । नाराचेन निर्भिन्न इवेत्युपमा । उपजातिवृत्तं ।

पूतीकपत्रगजचिर्भटचव्यवह्नियोषं च संस्तरचितं लवणोपधानम् ।

दग्ध्वाविचूर्ण्य दधिमस्तुयुतं प्रयोज्यं गुल्मोदरश्वयथुपांडुगदोद्भवेषु ॥ ३८ ॥

पतिकादिद्रव्यं संस्तरचितं यथाक्रमनिर्दिष्टमुपर्युपरिभावेन संस्तीर्णं
तथा लवणोपधानं लवणं सर्वोपर्युपधानं दत्त्वाऽनंतरं दग्ध्वा संचूर्ण्य ततो
दधिमस्तुना युतं गुल्मादिषु प्रयोज्यं । वसंततिलकावृत्तम् ।

हिङ्गुत्रिगुणं सैधवमस्मात्रिगुणं तु तैलमैरंडम् ।

तत्रिगुणरसोनरसं गुल्मोदरवर्ध्मशूलघ्नम् ॥ ३९ ॥

सैधवं हिङ्गुतस्त्रिगुणम् । अस्माच्च सैधवादेरंडतैलं त्रिगुणं । तस्माच्चैर-
ंडतैलात्रिगुणं रसोनस्य रसम् । तदेतद्गुल्मादिघ्नम् । आर्या वृत्तम् ।

माम्बुलुङ्गरसो हिङ्गुदाडिमं विडसैधवम् ।

सुरामंडेन पातव्यं वातगुल्मरुजापहम् ॥ ४० ॥

मातुलुंगरसस्रदिकं सुरादिकं सुरामंडेन पातव्यं वातगुल्मपीडाहरम् ।

शुंठ्याः कर्षो गुडस्य द्वौ धौतात्कृष्णतिलात्पलम् ।

खादन्नेकत्र संचूर्ण्य कोष्णक्षीरानुपोजयेत् ॥ ४१ ॥

वातहृद्रोगगुल्माशोयोनिशूलशकटग्रहान् ।

शुंठ्याः कर्षो गुडस्य द्वौ कर्षो लुंचितकृष्णतिलात्पलमित्येकत्र मिश्र-
यित्वा खादन् कोष्णक्षीरानुपः सन् वातहृद्रोगादीन् जयेत् ।

पिबेदेरंडतैलं तु वातगुल्मी प्रसन्नया ॥ ४२ ॥

श्लेष्मण्यनुबले वायौ पित्ते तु पयसा सह ।

वातकफानुगे सृयेरंडतैलं प्रसन्नया सह गुल्मवान् पिबेत् । पित्ते त्वनु-
गते पयसा सहैरंडतैलं पिबेत् ।

विवृद्धं यदि वा पित्तं संतापं वातगुल्मिनः ॥ ४३ ॥

कुर्याद्विरेचनीयोऽसौ सस्नेहैरानुलोमिकैः ।

तापानुवृत्ताविवं च रक्तं तस्याऽवसेचयेत् ॥ ४४ ॥

वातगुल्मिनः पित्तं विवृद्धं यदि संतापं कुर्यात् तदाऽसौ वातगुल्मी
विरेचनीयो विरेचनार्हकैरानुलोमिकैर्द्रव्यैः स्नेहयुतैः । एवं विरिक्त-
स्यापि तापानुवर्त्तने सति तस्य रक्तस्त्रावं कुर्यात् ।

साधयेच्छुद्धशुष्कस्य लशुनस्य चतुःपलम् ।

क्षीरोदकेऽष्टगुणिते क्षीरशेषं च पाचयेत् ॥ ४५ ॥

वातगुल्ममुदावर्तं गृध्रसीं विषमज्वरम् ।

हृद्रोगं विद्रधिं शोषं साधयत्याशु तत्पयः ॥ ४६ ॥

क्षीरं चोदकं च क्षीरोदकम् । तस्मिन् लशुनादष्टगुणे शुद्धशुष्कस्य
लशुनस्य चतुष्पलं साधयेत् । ततः क्षीरशेषं विपाचयेत् । तच्च क्षीरशेषं
वातगुल्मादीन्यभिभवति ।

तैलं प्रसन्नागोमूत्रमारनालं यवाग्रजः ।

गुल्मं जठरमानाहं पीतमेकत्र साधयेत् ॥ ४७ ॥

तैलादिकं मिलितं पीतं गुल्मादीन्हन्ति ।

चित्रकग्रंथिकैरंडशुंठीकाथः परं हितः ।

शूलानाहविवंधेषु सहिगुविडसैधवः ॥ ४८ ॥

चित्रकादिकाथो हिंम्वादियुतः परं शूलादिषु हितः ।

पुष्करैरंडयोर्मूलं यवधन्वयवासकम् ।

जलेन कथितं पीतं कोष्ठदाहरुजापहम् ॥ ४९ ॥

पुष्करैरंडमूलादिकं जलेन कथितं पीतं कोष्ठदाहादिहृत् ।

वाट्याव्हरंडदर्भाणां मूलं दारु महौषधम् ।

पीतं निःकाथ्य तोयेन कोष्ठपृष्ठं सशूलजित् ॥ ५० ॥

वाट्याव्हादीनां मूलं देवदार्वदिवत्तोयेन कथितं पीतं कोष्ठादिशूलजित् ।

शिलाजं पयसाऽनल्पपंचमूलसृतेन वा ।

वातगुल्मी पिवेद्वाट्यमुदावर्ते तु भोजयेत् ॥ ५१ ॥

स्निग्धं पौष्पलिकैर्यूषैर्मूलकानां रसेन वा ।

बद्धविण्मारुतोऽश्रीयात्क्षीरेणोष्णेन यावकम् ॥ ५२ ॥

कुल्माषान्वा बहुस्नेहान् भक्षयेत्त्वणोत्तरान् ।

शिलाजतु वा महत्पंचमूलकथितेन क्षीरेण सह वातगुल्मी पिवेत् ।

उदावर्ते सति वाट्यं स्निग्धं सस्नेहं पिप्पलीसंघृतैर्यूषैः सह भोजयेत् ।

अथवा मूलकरसेनाश्रीयात् । बद्धविण्मारुत उष्णेन क्षीरेण यावकमश्री-

यात् । अथवा कुल्माषान्बहुस्नेहान् लवणप्रधानान् भक्षयेत् ।

नीलिनीत्रिवृतादंतीपथ्याकपिष्ठकैः सह ॥ ५३ ॥

समलाय घृतं देयं सविडक्षारनागरम् ।

नीलिन्यादिभिः सह सदोषाय नराय बिडादियुतं घृतं देयम् ।

नीलिनीं त्रिफलां रास्नां बलां कटुकरोहिणीम् ॥ ९४ ॥

पचेद्विडंगं व्याघ्रीं च पालिकानि जलाढके ।

रसेऽष्टभागशेषे तु घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ ९५ ॥

दध्नः प्रस्थेन संयोज्य सुधाक्षीरपलेन च ।

ततो घृतपलं दद्याद्यवागूमंडमिश्रितम् ॥ ९६ ॥

जीर्णे सम्यग्विरिक्तं च भोजयेद्रसभोजनम् ।

गुल्मकुष्ठोदरव्यंगशोफपाङ्गामयज्वरान् ॥ ९७ ॥

श्वित्रं प्लीहानमुन्मादं हंत्येत नीलिनीघृतम् ।

नीलिन्यादीन् पालिकान् जलाढके पचेत् । अष्टभागशेषे च रसे दधि-
प्रस्थेन सुधाक्षीरपलेन च मिश्रयित्वा घृतप्रस्थं विपाचयेत् । ततो घृतपलं
यवागूमंडमिश्रितं दद्यात् । जीर्णे च घृते सम्यग्विरिक्तं नरं रसयुतं भोजनं
भोजयेत् । एतच्च नीलिनीघृतं गुल्मादीन्हन्ति ।

कुक्कुटाश्च मयूराश्च तित्तिरीक्रौंचवर्तकाः ॥ ९८ ॥

शालयो मदिराः सर्पिर्वातगुल्मचिकित्सितम् ।

कुक्कुटादयो वातगुल्मचिकित्सितमुपक्रमः ।

मितमुष्णं द्रवं स्निग्धं भोजनं वातगुल्मिनाम् ॥ ९९ ॥

समंडावारुणीपानं तप्तं वा धान्यकैर्जलम् ।

वातगुल्मिनां च भोजनमितमुष्णं द्रवं स्निग्धं च स्यात् । वारुणीं समं-
डधान्यकैर्घृतं जलं वा पानं स्यात् ।

स्निग्धोष्णेनोदिते गुल्मे पैत्तिके स्वंसनं हितम् ॥ १०० ॥

द्राक्षाभयागुडरसं कं पिष्टं वा मधुद्रुतम् ॥

कल्पोक्तं रक्तपित्तोक्तं

पैक्तिके गुल्मे स्निग्धोष्णजेनोत्थिते सति स्तंसनं हितं । तदेव विरेचनमाह ।
 द्राक्षाभयागुडरसं स्तंसनं हितं । अथवा मधुद्रुतं कपिलं स्तंसनं हितं । क-
 ल्पोक्तं विरेचनं कल्पविरेचनं कल्पविहितं रक्तपित्तोक्तं त्रिवृत्तात्रिफलेत्या-
 दिकं हितं ।

गुल्मे रूक्षोष्णजे पुनः ॥ ६१ ॥

परं संशमनं सर्पिस्तित्तं वासाघृतं शृतम् ।

तृणाख्यपंचककाथे जीवनीयगणेन वा ॥ ६२ ॥

शृतं तेनैव वा क्षीरं न्यग्रोधादिगणेन वा ।

रूक्षोष्णजे पैक्तिके गुल्मे सर्पिस्तित्तं कुष्ठचिकित्सितोक्तं तथा वासाघृतं
 संशमनं श्रेष्ठं । तृणाख्यं पंचकं काथोद्विगत्यादि । तच्च काथे शृतं घृतं हितं ।
 अथवा जीवनीयगणेन शृतं घृतं हितं । तेनैव जीवनीयगणेन शृतं क्षीरं हितं ।
 न्यग्रोधादिगणेन वा शृतं क्षीरं हितं ।

तत्रापि स्तंसनं युञ्ज्याच्छीघ्रमात्ययिकेऽभिषक् ॥ ६३ ॥

विरेचनिकसिद्धेन सर्पिषा पयसाऽपि वा ।

तत्रापि न केवलं स्निग्धोष्णजे रूक्षोष्णजेऽपि पैक्तिके सामान्यतो वा
 समुत्पन्ने गुल्मेऽऽत्ययिके शीघ्रं स्तंसनं युञ्ज्यात् । केनेत्याह । विरेचनवि-
 हितद्रव्यसिद्धेन सर्पिषा क्षीरेण वा ।

रसेनामलकेक्षूणां घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ ६४ ॥

पथ्यापादं पिबेत्सर्पिस्तत्सिद्धं पित्तगुल्मनुत् ।

पिबेद्वा तैल्वकं सर्पिर्यच्चोक्तं पित्तविद्रवौ ॥ ६५ ॥

आमलकस्येक्षौश्च रसेन घृताच्चतुर्गुणितेनाढकमानेन पथ्यापादं घृतप्रस्थं
 विपाचयेत् । तच्च सिद्धं पित्तगुल्मं हन्ति । तैल्वकमथवा सर्पिः पिबेत् । यच्च
 पित्तविद्रव्यानुक्तं घृतं तच्च पिबेत् ।

द्राक्षां पयस्यां मधुकं चंदनं पद्मकं मधु ।
पिवेत्तंडुलतोयेन पित्तगुल्मोपशान्तये ॥ ६६ ॥

द्राक्षादि तंडुलजलेन पित्तगुल्मशान्तये पिवेत् ।

द्विपलं त्रायमाणाया जलद्विप्रस्थसाधितम् ।
अष्टभागस्थितं पूतं कोष्णं क्षीरसर्पपिवेत् ॥ ६७ ॥
पिवेदुपरितस्योष्णं क्षीरमेव यथाबलम् ।
तेन निर्हृतदोषस्य गुल्मः शाम्यति पैत्तिकः ॥ ६८ ॥

त्रायत्यौ द्विपलं जलद्विप्रस्थसाधितमष्टभागावशेषं पटेन पूतं क्षीरसर्प
पिवेत् । तस्योपरि कोष्णं क्षीरमेव यथाशक्ति पिवन्नान्यत्किञ्चित् । तेन
क्षीरेणापहतदोषस्य गुल्मः पैत्तिकः शाम्यति ।

दाहेऽभ्यंगो घृतैः शीतैः साज्यैर्लेपो हिमौषधैः ।
स्पर्शः सरोरुहां पत्रैः पात्रैश्च प्रचलज्जलैः ॥ ६९ ॥

पैत्तिके गुल्मेदाहे सति घृतैः शीतैः शीतवीर्यसाधितैः स्पर्शतश्च शीतैर-
भ्यंगस्तथा लेपः शीतवीर्यौषधैः सघृतैः स्यात् । पद्मपत्रैः पात्रैश्च प्रचल-
ज्जलैः स्पर्शः ।

विदाहपूर्वरूपेषु शूले बन्धेश्च मार्दवे ।
बहुशोपहरेद्रक्तं पित्तगुल्मे विशेषतः ॥ ७० ॥

विदाहपूर्वरूपेषु गुल्मेषु तथा शूले बन्धिमाद्ये च सति बहून् वारान्
रक्तं हरेत् । पित्तगुल्मे विशेषेणास्त्रं हरेत् ।

छिन्नमूला विदह्यंते न गुल्मा यांति च क्षयम् ।

रक्तं हि व्यम्लतां याति तच्च नास्ति नचाऽस्ति रुक् ॥ ७१ ॥

छिन्नमूला गुल्मा न विदह्यंते न पाकं यांति च पुनः क्षयं यांति हि

यस्माद्रक्तमंतः स्थितं व्यग्लीभावं याति । तच्च रक्तं नास्ति ततस्तदुत्था-
रुक् चापि नास्ति ।

हृत्तदोषं परिम्लानं जांगलैस्तर्पितं रसैः ।

समाश्वस्तं सशेषार्तिं सर्पिरभ्यासयेत्पुनः ॥ ७२ ॥

हृत्तदोषं परिम्लानं नरं जांगलमांसरसैस्तर्पितं समाश्वस्तं संतं सशेषा-
र्तिं सर्पिरभ्यासयेत् ।

रक्तपित्तातिवृद्धत्वाक्रिया मनुपलभ्य वा ।

गुल्मे पाकोन्मुखे सर्वा पित्तविद्रधिक्क्रिया ॥ ७३ ॥

रक्तपित्तातिवृद्धत्वाद्देतोः क्रियां वाऽनुपलभ्यानासाद्य गुल्मे पाको-
न्मुखे सति सर्वा पित्तविद्रधितुन्या क्रिया स्यात् ।

शालिर्गव्याजपयसा पटोली जांगलं धृतम् ।

धात्रीपरूषकं द्राक्षा खर्जूरं दाडिमं सिताम् ॥ ७४ ॥

भोज्यं पानेऽबुबलया बृहत्याद्यैश्च सधितम् ।

शाल्यादि भोज्यं । पाने बलया साधितं जलं बृहत्यादिना वा ।

श्लेष्मजे वामयेत्पूर्वमवम्यमुपवासयेत् ॥ ७५ ॥

तिक्तोष्णकटुसंस्पर्शा वन्हि संधुक्षयेत्ततः ।

हिंवादिभिश्च द्विगुणक्षारहिंग्वम्लवेतसैः ॥ ७६ ॥

श्लेष्मजे गुल्मे पूर्वं वामयेदवमनार्हं तु लंबयेत् । कृतोपवासस्य तिक्तोष्ण-
कटुद्रव्ययुतया संस्पर्शा वन्हि दीपयेत् । तथा हिंवादिभिरग्निं संधुक्षयेत् ।
किंभूतैः । द्विगुणानि क्षारहिंग्वाम्लवेतसानि येषु तैः ।

निगूढं यदि वोन्नद्धं स्तिमितं कठिनं स्थिरम् ।

आनाहादियुतं गुल्मं संशोध्य विनयेदनु ॥ ७७ ॥

धृतं सक्षारकटुकं पातव्यं कफगुल्मिना ।

निगूढादिधर्मयुक्तं गुल्मं संशोध्य विनयेदुपशमयेत् । पश्चात्कफगुल्मिना
घृतं क्षारकटुकयुतं पातव्यं ।

सव्योषक्षारलवणं सहिगुविडदाडिमम् ॥ ७८ ॥

कफगुल्मं जयत्याशु दशमूलमृतं घृतम् ।

व्योषादियुतं दशमूलपक्वं सर्पिः कफगुल्मं शीघ्रमेव हन्ति ।

भल्लातकानां द्विपलं पंचमूलं पलोन्मितम् ॥ ७९ ॥

अल्पं तोयाढके साध्यं पादशेषेण तेन च ।

तुल्यं घृतं तुल्यपयो विपचेदक्षसंमितैः ॥ ८० ॥

विडंगहिगुसिंभूथयावशूकशठीविडैः ।

सद्वीपिरस्तायष्टचाद्वषड्वाकणनागरैः ॥ ८१ ॥

एतद्भल्लातकघृतं कफगुल्महरं परम् ।

प्लीहपाण्ड्वामयश्वासग्रहणीरोगकासनुत् ॥ ८२ ॥

भल्लातकानां द्विपलं सहस्रं पंचमूलं पृथक् पलप्रमाणं तोयाढके साधनी-
यं । पादशेषेण च तेन कायेन समं सर्पिस्तुल्यं क्षीरं विडंगादिभिः कल्की-
भूतैः कार्ष्णिकैर्विपाचयेत् । एतच्च भल्लातकघृतं परमत्यर्थं सुष्ठु कफगुल्महरं
प्लीहादिजिघ्रसि ।

ततोऽस्य गुल्मे देहे च समस्ते स्वेदमाचरेत् ।

ततो घृतपानादनंतरं । गुल्मे देहे चास्य समस्ते स्वेदमाचरेत् ।

सर्वत्र गुल्मे प्रथमं स्नेहस्वेदोपपादिते ॥ ८३ ॥

या क्रिया क्रियते याति सा सिद्धिं न विरूक्षिते ।

सर्वस्मिन्नष्टविधे च गुल्मे प्रथमं स्नेहस्वेदाभ्यामुपपादिते सति या
क्रिया क्रियते सा सिद्धिं याति । या तु विरूक्षिते सति क्रिया सा सिद्धिं
न याति ।

स्निग्धस्विन्नशरीरस्य गुल्मे शैथिल्यमागते ॥ ८४ ॥

यथोक्तां घटिकां न्यसेद्वृहीतेऽपनयेच्च ताम् ।

वस्त्रान्तरं ततः कृत्वा छिद्याद्गुल्मं प्रमाणवित् ॥ ८५ ॥

विमार्गाजपदादर्शैर्यथालाभं प्रपीडयेत् ।

प्रमृज्याद्गुल्ममेवैकं न त्वंत्रहृदयं स्पृशेत् ॥ ८६ ॥

स्निग्धस्विन्नशरीरस्य गुल्मे शैथिल्यं याते सति यंत्रविध्युदितां घटिकां योजयेत् । गृहीते च गुल्मे तामप्यसारयेत् । अनंतरं वस्त्रव्यवहितं गुल्मं कृत्वा प्रमाणविद्विर्माग्रादिभिर्यथालाभं भिद्याद्विदारयेत्सूचिकादिना विमार्गोदारुमयः शस्त्राकृतिर्वस्तुविशेषश्चर्मकारुसंघंधी । तथा गुल्ममेव केवलं प्रपीडयेत् प्रमृज्याच्च । न पुनरंत्रं हृदयं स्पृशेत् ।

तिलैरंघ्रातसीबीजसर्षपैः परिलिप्य च ।

श्लेष्मगुल्ममयस्पात्रैः सुखोष्णैः स्वेदयेत्ततः ॥ ८७ ॥

अथवा कफगुल्मं तिलादिभिः परिलिप्यानंतरं लोहभाजनैः सुखोष्णैः स्वेदयेत् । अयस्पात्रैरिति । अतः कृकमीत्यादिना सादेशः ।

एवं च विमृतं स्थानात् कफगुल्मं विरेचनैः ।

सस्नेहैर्वस्तिभिश्चैनं शोधयेद्दशमूलकैः ॥ ८८ ॥

एवमस्मिन्प्रकारे कृते सति स्थानाच्चलितं कफगुल्मं स्नेहगुक्तैर्विरेचनैर्वस्तिभिश्च दशमूलकैः शोधयेत् ।

पिप्पल्यामलकद्राक्षाश्यामाद्यैः पालिकैः पचेत् ।

एरंडतैलहविषोः प्रस्थौ पयसि षड्गुणे ॥ ८९ ॥

सिद्धोयं मिश्रकः स्नेहो गुल्मिनां खंसनं हितम् ।

वृद्धिविद्रधिशूलेषु वातव्याधिषु चामृतम् ॥ ९० ॥

पिप्पल्यादिभिः पलोम्भितैरेरंडतैलसर्पिषोः प्रस्थौ द्वौ षड्गुणे क्षीरे पचेत् । अयं मिश्रकाख्यः स्नेहो गुल्मिनां परं खंसनं वृद्ध्यादिषु चामृततुल्यं ।

पिवेद्वा नीलिनीसर्पिर्मात्रया द्विपलीकया ।

तथैव सुकुमाराख्यं घृतान्यौदरिकाणि वा ॥ ९१ ॥

अथवा नीलिनीघृतं प्रागुक्तं खंसनं द्विपलमात्रया पिवेत् । तथैव द्विपल-
मात्रया सुकुमाराख्यं घृतं विद्रध्युक्तं खंसनार्थं पिवेत् । उदरचिकित्सितो-
क्तानि वा घृतानि पिवेत् ।

द्रोणेभसः पचेद्दंत्याः पलानां पंचाविंशतिम् ।

चित्रकस्य तथा पथ्यास्तावतीस्तद्रसे स्नुते ॥ ९२ ॥

द्विप्रस्थे साधयेत्पूते क्षिपेदंतीसमं गुडम् ।

तैलात्पलानि चत्वारि त्रिवृतायाश्च चूर्णतः ॥ ९३ ॥

कणाकर्षौ तथा शुंठ्याः सिद्धे लेहे तु शीतले ।

मधुतैलसमं दद्याच्चतुर्जाताच्चतुर्थिकाम् ॥ ९४ ॥

अतो हरीतकीमेकां सावलेहपलामदन् ।

सुखं विरिच्यते स्निग्धो दोषप्रस्थमनामयः ॥ ९५ ॥

गुल्महृद्रोगर्दुर्नामशोफानाहगरोदरान् ।

कुष्ठोत्क्लेशारुचिष्ठीहग्रहर्णीविषमज्वरान् ॥ ९६ ॥

घ्नन्ति दंती हरीतक्यः पांडुतां च सकामलाम् ।

जलद्रोणे दंतीपलानां पंचविंशतिं चित्रकस्य पलानां पंचविंशतिं हरी-
तकीस्तावतीः पंचविंशतिं पचेत् । तद्रसे स्नुते द्विप्रस्थदध्ने पूते पथ्यासहिते
दंतीतुल्यं गुडं क्षिपेत् । तैलपलानि त्रिवृत्पलानि चत्वारि कणायाः कर्षौ द्वौ ।
शुंठ्याश्च सिद्धे चास्मिन् लेहे तु सुशीते तैलतुल्यं माक्षिकं दद्यात् । चतु-
र्जातात्समुदिताच्चतुर्थिकां पलापरसंज्ञां दद्यात् । अतो लेहात् पथ्यामेकां
सावलेहपलयुतां भक्षयेत् । स्निग्धो नरः सुखं दोषप्रस्थं विरिच्यते
निरामयः । एता दंतीहरीतक्यः प्लीहादीन् घ्नन्ति ।

सुधाक्षीरद्रवं चूर्णं त्रिवृतायाः सुभावितम् ॥ ९७ ॥

कार्षिकं मधुसर्पिभ्यां लीढ्वा साधु विरिच्यते ।

सुधाक्षीरेण द्रवं त्रिवृतायाश्चूर्णं प्रकृतत्वात्सुधाक्षीरेणैव सुभावितं कर्षप्र-
माणम् मधुसर्पिर्भ्यां लीढ्वा सम्यग्विरिच्यते ।

कुष्ठश्यामात्रिवृद्धंतीविजयाक्षारगुग्गुलुम् ॥ ९८ ॥

गोमूत्रेण पिबेदेकं तेन गुग्गुलुमेव वा ।

कुष्ठादीन् गोमूत्रेण पिबेत् । अथवा तेन गोमूत्रेण गुग्गुलुमेकमेव पिबेत् ।

निरूहान्कल्पसिध्युक्तान् योजयेद्गुल्मनाशनान् ॥ ९९ ॥

कल्पसिध्युक्तान्निरूहान् गुल्मनाशनान् योजयेत् ।

कृत्तमूलं महावास्तुं कठिनं स्तिमितं गुरुम् ।

गूढमांसं जयेद्गुल्मं क्षारारिष्टाग्निकर्मभिः ॥ १०० ॥

एकांतरं द्वयंतरं वा विश्रमय्याथवा त्र्यहम् ।

शरीरदोषबलयोर्वर्धनक्षपणोद्यतः ॥ १०१ ॥

कृत्तमूलादि धर्मयुक्तं गुल्मं क्षारादिभिर्जयेत् । एकांतरं द्वयंतरं वा त्र्यहं
वा विश्रमय्य शरीरदोषबलयोर्वथाक्रमं वर्धनक्षपणयोरुद्यतः सन् ।

अशोश्मरीग्रहण्युक्ताः क्षारा योज्याः कफोल्बणे ।

कफाधिके गुल्मेऽशोश्मरीग्रहणीषुक्ता ये क्षारास्ते योज्याः ।

देवदारुत्रिवृद्धंतीकटुकापंचकोलकम् ॥ १०२ ॥

स्वर्जिकायावशूकाख्यौ श्रेष्ठापाठोपकुंचिकाः ।

कुष्ठं सर्पसुगंधां च द्वयक्षांशं पटुपंचकम् ॥ १०३ ॥

पालिकं चूर्णितं तैलवसादधिघृताद्भुतम् ।

घटास्यांतः पचेत्पक्रमग्निवर्णे घटे च तम् ॥ १०४ ॥

क्षारं गृहीत्वा क्षीराज्यतक्रमद्यादिभिः पिबेत् ।

गुल्मोदावर्तवर्ध्माशोश्नठरग्रहणीर्हमीन् ॥ १०५ ॥

अपस्मारगरोन्मादयोनिशुक्रामयाश्मरीः ।

क्षारोऽगदोयं शमयेद्विषं चाखुभुजंगजम् ॥ १०६ ॥

देवदार्वीदिसुगंधापर्यंतं द्विकाषिकं लवणपंचकं पालिकमेतत्समस्तं चू-
र्णीकृतं तैलवसादधिघृतेराप्नुतमालोडितं घटस्य मध्येऽतर्धूमं पचेत् ।
सर्वसुगंधा नाकुली । अभिवर्णे च घटे सति पक्वं तं क्षारं गृहीत्वा यथादोषं
क्षीरादिभिः पिबेत् । गुल्मादीन् जयेदयं क्षारोऽगद आखुजं भुजंगमजं
च विषं द्राक् शमयेत् ।

श्लेष्माणं मधुरं स्निग्धं रसक्षीरघृताशिनः ।

छित्वा भित्त्वाऽऽशयं क्षारः क्षारत्वात्पातयद्दधः ॥ १०७ ॥

श्लेष्माणं मधुरं स्निग्धं मांसरसाद्याशिनः क्षारः क्षारत्वादाशयं छित्वा
भित्त्वाऽधस्तात्पातयति ।

मंदेऽग्रावरुचौ सात्म्यैर्मयैः सस्नेहमश्रताम् ।

योजयेदासवारिष्टान्निगदन्मार्गशुद्धये ॥ १०८ ॥

मंदेऽग्रावरुचौ च सत्यां मयैः सात्म्यैः सह सस्नेहमाहारमश्रतामास-
वादीन् मार्गशुद्धये योजयेत् । अधुनाऽत्र पानमाह ।

शालयः षष्टिका जीर्णाः कुलत्था जांगलं पलम् ।

चिरिविल्वाम्रितर्कारीयवानीवरणांकुराः ॥ १०९ ॥

शिग्रुस्तरुणविल्वानि बालं शुष्कं च मूलकम् ।

बीजपूरकाहिं ग्वम्लवेतसक्षारदाडिमम् ॥ ११० ॥

व्योषं तक्रं घृतं तैलं भक्तं पानं तु वारुणी ।

धान्याम्लं मस्तु तक्रं च यवानीविडचूर्णितम् ॥ १११ ॥

पंचमूलमृतं वारि जीर्णं मार्द्वीकमेव वा ।

शालय इत्यादिभक्तांतं भक्तं । पानं तु वा वारुण्यादिमार्द्वीकांतं ।

पिप्पलीपिप्पलीमूलचित्रकाजाजिसैधवैः ॥ ११२ ॥

सुरा गुल्मं जयत्याशु जांगलश्च विमिश्रितः ।

पिप्पल्यादिभिः सह सुरा शीघ्रमेव गुल्मं जयति । जांगलश्च पिप्पल्यादिभिर्विमिश्रितो गुल्मं जयति ।

वमनैर्लघनैः स्वेदैः सर्पिःपानैर्विरेचनैः ॥ ११३ ॥

वस्तिक्षारासवारिष्टगुलिकापथ्यभोजनैः ।

श्लैष्मिको बन्धमूलत्वाद्यदि गुल्मो न शाम्यति ॥ ११४ ॥

तस्य दाहं हृते रक्ते कुर्यादंते शरादिभिः ।

वमनादिभिः प्रयुक्तैः श्लैष्मिको गुल्मो बन्धमूलत्वाद्यदि न शाम्यति । तस्य गुल्मस्य हृते रक्ते दाहं शरादिभिः कुर्यात् ।

अथ द्राहविधानं प्रस्तूयते ।

अथ गुल्मं सपर्यंतं वाससांतरितं शिषक् ॥ ११५ ॥

नाजिवस्त्यंत्रहृदयं रोमराजीं च वर्जयेत् ।

नातिगाढं परिमृशेच्छरेण ज्वलताऽथवा ॥ ११६ ॥

लोहेनारणिकोत्थेन दारुणा तैदुकेन वा ।

ततोऽग्निवगे शमिते शीतैर्व्रणइव क्रिया ॥ ११७ ॥

गुल्मं पर्यंतैः सह वस्त्रेणांतरितमाच्छादितं नाभ्यादिवर्जयन्नातिशयेन परामृशेद्द्वयः शरेण लोहेन वा ज्वलता । किंभूतेन । आरणिकोत्थेन । अथवा तैदुकेन काष्ठेन । अनंतरमग्निवर्गे शमिते सति शीतैः प्रदेहादिभिर्व्रण इव क्रिया स्यात् ।

आमान्वये तु पेयाद्यैः संधुक्ष्याग्निं विलंघिते ।

स्वं स्वं कुर्यात्क्रमं मिश्रं मिश्रदोषे च कालवित् ॥ ११८ ॥

आमान्वये च सति बन्धं पेयाद्यैः संधुक्ष्य विलंघिते सति स्वं स्वं क्रमं यथादोषं कुर्यात् । मिश्रदोषे मिश्रं क्रमं कुर्यात्कालविद्वैद्यः ।

गतप्रसवकालायै नार्यै गुल्मेऽस्रसंभवे ।

स्निग्धस्विन्नशरीरायै दद्यात्स्नेहविरेचनम् ॥ ११९ ॥

नार्यै अस्त्रसंभवे गुल्मे सति स्नेहविरेचनं दद्यात् । किंभूतायै । गतः प्रसवकालो यस्यास्तस्यै इति । एवं हि पुराणत्वे सुखसाध्यता रक्तगुल्मस्य स्यात् सुनिश्चितत्वं च । तथा स्निग्धं स्विन्नं शरीरं यस्यास्तस्यै ।

तिलकाथो घृतगुडव्योषभाङ्गीरजोन्वितः ।

पानं रक्तभवे गुल्मे नृष्टे पुष्पे च योषितः ॥ १२० ॥

रक्तोत्थे गुल्मे तिलकाथो घृतादियुक्तः पाने योषितः पुष्पे च नष्टे पानं भवेत् ।

भाङ्गी कृष्णा करंजत्वग्रंथिकामरदारुजम् ।

चूर्णं तिलानां काथेन पीतं गुल्मरुजापहम् ॥ १२१ ॥

भाङ्गर्यादिजं चूर्णं तिलकाथेन पीतं गुल्मरुजाहृत् ।

पलाशक्षारपात्रे द्वे द्वे पात्रे तैलसर्पिषोः ।

गुल्मशैथिल्यजननीं पक्का मात्रां प्रयोजयेत् ॥ १२२ ॥

पलाशक्षारपात्रे द्वे तैलसर्पिषोऽर्धे पात्रे पक्का गुल्मशैथिल्यजननीं मात्रां प्रयोजयेत् । स्नेहाच्चतुर्गुणं तोयमत्राक्षेप्तव्यम् ।

न प्रभिद्येत यद्येवं दद्याद्योनिविरेचनम् ।

एवं कृते सति यदि न प्रभिद्येत रक्तगुल्मस्तदा योनिरेचनं दद्यात् । तदाह ।

क्षारेण युक्तं पललं सुधाक्षीरेण वा ततः ॥ १२३ ॥

ताभ्यां वा भावितान्दद्याद्योनौ कटुकमत्स्यकान् ।

वराहमत्स्यपित्ताभ्यां नक्तकान्वा सुभावितान् ॥ १२४ ॥

किण्वं वा सगुडक्षारं दद्याद्योनौ विशुद्ध्ये ।

रक्तपित्तहरं क्षारं लेहयेन्मधुसर्पिषा ॥ १२५ ॥

लशुनं मदिरां तीक्ष्णां मत्स्यांश्चास्यै प्रयोजयेत् ।

वर्स्ति सक्षीरगोमूत्रं सक्षारं दाशमूलिकम् ॥ १२६ ॥

क्षारयुक्तं भृष्टतिलचूर्णं ततस्तस्यां योनौ दद्यात् । सुधाक्षीरेण वाऽ-
न्वितं पललं दद्यात् । ताभ्यां क्षारसुधाक्षीराभ्यां भावितान् कटुमत्स्य-
कान् योनौ दद्यात् । वराहमत्स्ययोः पित्ताभ्यां कटुकमत्स्यकान्सुभावितान्
योनौ दद्यात् । अथवा किष्कं गुडक्षारान्वितं योनिविशुद्ध्यर्थं योनौ दद्यात् ।
रक्तपित्तहरं क्षारं लेहयेन्मधुसर्पिषा । लशुनं मदिरां तीक्ष्णां मत्स्यांश्चास्यै
प्रयोजयेत् । दाशमूलिकं वर्स्ति कल्पोक्तं क्षीरगोमूत्रसहितं क्षारान्वितम-
स्यै दद्यात् ।

अवर्तमाने रुधिरे हितं गुल्मप्रभेदनम् ॥

रक्तेऽप्रवर्तमाने सति गुल्मप्रभेदनं हितम् ।

यमकाभ्यक्तदेहायाः प्रवृत्ते समुपेक्षणम् ॥ १२७ ॥

रसौदनस्तथाऽऽहारः पानं च तरुणी सुरा ।

प्रवृत्ते रक्ते सति यमकाभ्यक्तगात्राभ्याः समुपेक्षणं हितं । तथाऽऽहार-
रसौदनो हितः । तरुणी सुरा च पानम् ।

रुधिरेऽतिप्रवृत्ते तु रक्तपित्तहराः क्रियाः ॥ १२८ ॥

कार्या वातरुगार्तायाः सर्वा वातहराः पुनः ।

आनाहादावुदावर्त्तबलासद्ध्यौ यथायथम् ॥ १२९ ॥

रुधिरेऽतिप्रवृत्ते पुन रक्तपित्तहराः क्रियाः कार्याः । वातरुगार्तायाः
पुनः सर्वा वातहराः क्रियाः कार्याः । आनाहादौ सत्युदावर्त्तबलासृजिताः
क्रियाः कार्या इति ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायां सर्वांगसुदराख्यायां चिकित्सास्थाने
गुल्मचिकित्सितं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

पंचदशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरमुदरचिकित्सितं प्रक्रम्यते । संबंधश्चास्य गुल्मोत्पत्तौ किल ।
यथा वायुः प्रधानं कारणं प्रायस्तथोदराणामपीत्याह ।

अथात उदरचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

दोषातिमात्रोपचयात्स्त्रोतोमार्गनिरोधनात् ।

संभवत्युदरं तस्मान्नित्यमेनं विरेचयेत् ॥ १ ॥

दोषाणामतिमात्रमुपचयो वृद्धिस्तस्मात्त्रोतसां मार्गा मुखरूपाणि छि-
द्राणि तेषां निरोधाद्भवत्युदरं । ततस्तस्मादेनमुदरिणमभीक्ष्णं विरेचयेत् ।
प्रायेण वातप्रधानत्वादस्य व्याधेः स्निग्धं विरेचनमाह ।

पाययेत्तैलमैरंडं समूत्रं सपयोऽपि वा ।

मांसं द्वौ वाऽथवा गव्यं मूत्रं माहिषमेव वा ॥ २ ॥

पिवेद् गोक्षीरभुक् स्याद्वा करभीक्षीरवर्तनः ।

दाहानाहातितृणमूर्च्छापरीतस्तु विशेषतः ॥ ३ ॥

तैलमैरंडगोमूत्रान्वितं क्षीरयुतं वा मासमेकमथवा द्वौ मासौ पाययेत् ।
दोषादिवशाद्गव्यं मूत्रं माहिषं वा मूत्रं पिवेत् । अथवा गोक्षीरभुग्भ-
वेत् । करभीक्षीरवर्तनो वा स्यात् । दाहादियुतस्तु विदोषेणैवंवृत्तिः स्यात् ।

रूक्षाणां बहुवातानां दोषसंशुद्धिकांक्षिणाम् ।

स्नेहनीयानि सर्पाणि जठरघ्नानि योजयेत् ॥ ४ ॥

रूक्षादीनां स्नेहनीयानि सर्पाण्युदरहंतृणि योजयेत् ।

षट्पलं दशमूलांबु मस्तुद्व्याढकसाधितम् ।

पंचकोलयवक्षारमिति षट्पलं दशमूलांबुना मस्तुनो द्व्याढकेन च सा-
धितं घृतप्रस्थं षट्पलोपलक्षणलक्षितं योजयेत् ।

नागरं त्रिपलं प्रस्थं घृततैलात्तथाढिकम् ॥ ५ ॥

मस्तुनः साधयित्वैतत्पिबेत्सर्वोदरापहम् ।

कफमारुतसंभूते गुल्मे च परमं हितम् ॥ ६ ॥

तथा शुंठ्याः पलत्रयं प्रस्थं घृततैलान्मस्तुन आढिकमेतत्साधयित्वा सर्वोदरापहं पिबेत् । कफमारुतोत्थे च गुल्मे सुष्टु हितमेतत् ।

चतुर्गुणे जले मूत्रे द्विगुणे चित्रकात्पले ।

कल्के सिद्धं घृतप्रस्थं सक्षारं जठरी पिबेत् ॥ ७ ॥

सर्पिषः प्रस्थं तदपेक्षया चतुर्गुणे मूत्रे जले द्विगुणे चित्रकपले कल्के सिद्धं सयवक्षारमुदरी पिबेत् ।

यषकोलकुलत्थानां पंचमूलस्य चांभसा ।

सुरासौवीरकाभ्यां च सिद्धं वा पाययेद्घृतम् ॥ ८ ॥

यवादिकाथेन सुराकांजिकाभ्यां सिद्धं वा घृतं पाययेत् ।

एभिः स्निग्धाय संजाते बले शांति च सारुते ।

स्वस्ते दोषाशये दद्यात्कल्पदृष्टं विरेचनम् ॥ ९ ॥

एभिः स्नेहैः स्निग्धाय नराय बले च संजाते सति पवने च शांति स्वस्ते दोषाशये सति क्लृप्तं विरेचनं दद्यात् ।

पटोलमूलं त्रिफलां निशां वेष्टं च कार्षिकम् ।

कंपिच्छनीलिनीकुंभभागान् द्वित्रिचतुर्गुणान् ॥ १० ॥

पिबेत्संचूर्ण्य मूत्रेण पेयां पूर्वं ततो रसैः ।

विरक्तो जांगलैरद्यात्ततः षड्दिवसं पयः ॥ ११ ॥

सृतं पिबेद्द्वयोषयुतं पीतमेकं पुनः पुनः ।

हंति सर्वोदराण्येतच्चूर्णं जातोदकान्यपि ॥ १२ ॥

पटोलमूलादिकार्षिकं कंपिच्छादीनां भागान् क्रमेण द्वित्रिचतुर्गुणान्

संचूर्ण्य गोमूत्रेण पिबेत् । अनंतरं विरक्तः सन् पेयां भुक्त्वा जांगलमांसरसैः
शान्यादिकमयात् । ततोऽनंतरं षड्दिवसानि कथितं क्षीरं त्रिकटुयुतं
पिबेत् । एवं पुनरेतत्पीतं सर्वोदराणि जातसलिलान्यपि हन्ति ।

गवाक्षीं शंखिनीं दंतीं तिल्वकस्य त्वचं वचाम् ।

पिबेत्ककंधुमृद्धीकाकोलांभोमूत्रसीधुभिः ॥ १३ ॥

गवाक्ष्यादिकं चूर्णं ककंध्वादोजलमूत्रसीध्वन्यतमेन पिबेत् ।

यवानी हपुषाधान्यं शतपुष्पोपकुंचिका ।

कारवी पिप्पलीमूलमजसंधा शठी वचा ॥ १४ ॥

चित्रकाजाजिकं व्योषं स्वर्णक्षीरी फलत्रयम् ।

द्वौ क्षारौ पौष्करं मूलं कुष्ठं लवणपंचकम् ॥ १५ ॥

विड्मं च समांशानि दंत्या भागत्रयं तथा ।

त्रिवृद्धिशाले द्विगुणे सातला च चतुर्गुणा ॥ १६ ॥

एष नारायणो नाम चूर्णो रोगगणापहः ।

नैनं प्राप्याभिर्वर्धते रोगा विष्णुमिवासुराः ॥ १७ ॥

तक्रेणोदस्तिभिः पेयो गुल्मिभिर्वदरांबुना ।

आनाहवाते सुरया वातरोगे प्रसन्नया ॥ १८ ॥

दधिमंडेन विट्संगे दाडिमांभोभिरशंसैः ।

परिकर्ते सवृक्षाम्लैस्त्रुष्णांबुभिरजीर्णके ॥ १९ ॥

भगंदरे पांडुरोगे कासे श्वासे गलग्रहे ।

इद्रोगे ग्रहणीदोषे कुष्ठे मंदेऽनले ज्वरे ॥ २० ॥

द्रष्टाविषे मूलविषे सगरे कृत्रिमे विषे ।

यथार्हं स्निग्धकोष्ठेन पेयमेतद्विरेचनम् ॥ २१ ॥

यवान्यादीनि विड्मपर्यंतानि समांशानि । दंत्या भागास्त्रयः । त्रिवृद्धिशाल-
लयोर्द्वौ द्वौ भागौ । सातलायाश्च चत्वारः । एषश्चूर्णो नारायणो नाम

रोगगणापहः । एनं चूर्णं प्राप्य रोगा नाभिवर्धते । कं के । यथा विष्णुमित्रा-
सुराः । उदरीभिरेपस्तक्रेण पेयः । गुल्मादिभिर्वदरवारिभिः पेयः । भगं-
दरादिष्वेतद्यथास्नेहपीतेन विरेचनमेतत्पेयं ।

हपुषां कांचनक्षीरीं त्रिफलां नीलिनीफलम् ।

त्रायंतीं रोहिणीं तिक्तां सातलां त्रिवृतां वचाम् ॥ २२ ॥

सैधवं काललवणं पिप्पलीं चेति चूर्णयेत् ।

दाडिमत्रिफलामांसरसमूत्रसुखोदकैः ॥ २३ ॥

पेयोऽयं सर्वगुल्मेषु स्त्रीन्निहसर्वोदरेषु च ।

श्वित्रे कुष्ठेप्वजरके सदाने विषमेऽनले ॥ २४ ॥

शोफार्शःपांडुरोगेषु कामलायां हलीमके ।

वातपित्तकफांश्चाशु विरेकेण प्रसाधयेत् ॥ २५ ॥

हपुषोदिकमेतच्चूर्णं दाडिमादिरसैः पेयं गुल्मादिषु विरेकेण वैतदाशु
वातपित्तकफान् संप्रसाधयेत् । काललवणं कृष्णलवणं ।

नीलिनीं निचुलं व्योषं क्षुरौ लवणपंचकम् ।

चित्रकं च पिबेच्चूर्णं सर्पिषोदरगुल्मनुत् ॥ २६ ॥

नीलिन्यादिकं चूर्णं सर्पिषा पिबेत् । उदरगुल्मघ्नं ।

पूर्ववच्च पिबेद् दुग्धं क्षामः शुद्धोत्तरांतरा ।

कारभं गव्यमाजं वा दद्यादात्ययिके गदे ॥ २७ ॥

स्नेहमेव विरेकार्थे दुर्बलेभ्यो विशेषतः ।

पूर्ववच्च यथा पटोलमूलादिके चूर्णे कथितं तथैव शुद्धः क्षामः सन् जां-
गलरसादनंतरमंतरांतरा मध्ये मध्ये दुग्धं पिबेत् । कारभं गव्यं छागं वा
क्षीरं । आत्ययिके रोगे विरेकार्थे स्नेहमेव दद्यात् । दुर्बलेभ्यो वा विशेषेण ।

हरीतकीसूक्ष्मरजः प्रस्थयुक्तं घृताढकम् ॥ २८ ॥

अग्नौ विलाप्य मथितं खजेन यवपल्लके ।

निधापयेत्ततो मासादुद्धृतं गालितं पचेत् ॥ २९ ॥

हरीतकीनां काथेन दध्ना चाम्लेन संयुतम् ।

उदरं गरमष्ठीलामानाहं गुल्मविद्रधिम् ॥ ३० ॥

हंत्येतत्कुष्ठमुन्मादमपस्मारं च पानतः ।

हरीतकीसूक्ष्मरजश्चूर्णं प्रस्थयुक्तं घृतस्याढकर्मग्नौ विलाप्य खजेनालोडितं यवपल्लके यवराशिमध्ये निधापयेत् । ततो मासादनंतरमुद्धृतं गालितं हरीतकीनां काथेन सामान्यपरिभाषोक्तप्रमाणेनाम्लेन दध्ना संयुतं च पचेत् । एतच्च पानेनोदरादीन् हन्ति ।

स्तुक्क्षीरयुक्ताद्रोक्षीराच्छृतशीतात्खजाहतात् ॥ ३१ ॥

यज्जातमाज्यं स्तुक्क्षीरसिद्धं तच्च तथा गुणम् ।

स्तुक्क्षीरमिश्रिताद्रोक्षीराच्छृतशीतात् खजेनाहतायज्जातं सर्पिस्तत्स्तुक्क्षीरपकं पूर्वगुणं ।

क्षीरद्रोणं सुधाक्षीरप्रस्थार्धेन युतं दधि ॥ ३२ ॥

जातं मथित्वा तत्सर्पिस्त्रिवृत्सित्थं च तद्गुणम् ।

क्षीरद्रोणं स्तुक्क्षीरप्रस्थार्धेन युतं दधिजातं मथित्वा तत्सर्पिस्त्रिवृत्तात्पकं पूर्वगुणं ।

तथा सिद्धं घृतप्रस्थं पयस्यष्टगुणे पिबेत् ॥ ३३ ॥

स्तुक्क्षीरपलकल्केन त्रिवृताष्टपलेन च ।

तथा सिद्धं पूर्ववत्पकं घृतप्रस्थं क्षीरेऽष्टगुणे स्तुक्क्षीरपलकल्केन त्रिवृताष्टपलेन च पिबेत् ।

एषां चानु पिबेत्पेयां रसं स्वादु पयोऽथवा ॥ ३४ ॥

एषां च घृतादीनां पश्चात् पेयादीन् पिबेत् ।

घृते जीर्णे विरिक्तश्च कोष्णं नागरसाधितम् ।

पिबेदंबु ततः पेयां ततो यूषं कुलथजम् ॥ ३५ ॥

घृते जीर्णे विरिक्तश्च सन् कोष्णं गुंठीसाधितं जलं पिबेत् । अनंतरं
पेयां पिबेत् कुलथयूषं च पिबेत् ।

पिबेद्रूक्षरूयहं त्वेवं भूयो वा प्रतिभोजितः ।

पुनः पुनः पिबेत्सर्पिरानुपूर्व्याऽनयैव च ॥ ३६ ॥

एवं त्र्यहं रूक्षः सन् पुनरपि प्रतिभोजितः पुनः पुनरेनैव क्रमेण
सर्पिः पिबेत् ।

घृतान्येतानि सिद्धानि विदध्यात्कुशलो भिषक् ।

गुल्मीनां गरदोषाणामुदराणां च शांतये ॥ ३७ ॥

एतानि प्रागुक्तानि सिद्धानि घृतानि कुशलो वैद्यः कुर्वीत गुल्मीनीनां
शांतये ।

पीलुकलकोपसिद्धं वा घृतमानाहभेदनम् ।

तैल्वकं नीलिनीसर्पिः स्नेहं वा मिश्रकैः पिबेत् ॥ ३८ ॥

पीलुकलकपक्वं घृतमानाहभेदनं पिबेत् । तैल्वकं वा नीलिनीघृतं मिश्रकं
वा स्नेहं पिबेत् ।

हृतदोषिः क्रमादश्नन् लघुशाल्योदनं प्रति ।

हृतदोषः क्रमेण शाल्योदनमतिलघुगुणयुक्तमल्पं खादेत् । एवं सप्तर्जन-
क्रम आदरितव्यः ।

उपयुंजीत जठरी दोषशेषनिवृत्तये ॥ ३९ ॥

हरीतकीसहस्रं वा गोमूत्रेण पयोनुषः ।

सहस्रं पिप्पलीनां वा स्तुक्क्षीरेण सुभावितम् ॥ ४० ॥

पिप्पलीं वर्द्धमानां वा क्षीराशी वा शिलाजतु ।

तद्वद्वा गुग्गुलुं क्षीरं तुल्यार्द्रकरसं तथा ॥ ४१ ॥

जठरी दोषशेषस्य निवृत्तये हरीतकीसहस्रं गोमूत्रेणासकृद्रावितं पयो-
नुपः सन् खादेत् । अथवा स्नुहीदुग्धेनासकृद्रावितं पिप्पलीसहस्रमुपयुंजीत ।
पिप्पलीं वर्धमान्नां वा रसान्नविधानेनोपयुंजीत । अथवा दुग्धाशनः सन्नद्रि-
जमुपयुंजीत । तथैव गुग्गुलुं प्रयुंजीत । तथा तुल्याद्रकरसं क्षीरमुपयुंजीत ।

चित्रकामरदारुभ्यां कल्कं क्षीरेण वा पिबेत् ।

• मासं युक्तस्तथा हस्तिपिप्पलीविश्वभेषजम् ॥ ४२ ॥

अथवा चित्रकदेवदारुणोः कल्कं क्षीरेण पिबेत् । तथा मासं हस्तिपि-
प्पलीविश्वभेषजकल्कं युक्तो नियतः सन् क्षीरेण पिबेत् ।

विडंगे चित्रको दंती चव्यं व्योषं च तैः पयः ।

कल्कैः कोलसमैः पीत्वा प्रवृद्धमुदरं जयेत् ॥ ४३ ॥

— विडंगदिग्भिः कल्कैः कोलप्रमाणैरालोडितं पयः पीत्वा प्रवृद्धमु-
दरं जयेत् ।

भोज्यं भुंजोत वा मासं स्नुहीक्षीरघृतान्वितम् ।

उत्कारिकां वा स्नुक्क्षीरपीतपथ्याकणाकृताम् ॥ ४४ ॥

स्नुक्क्षीरादियुतं भोज्यमाहारं मासं वा भुंजीत । स्नुक्क्षीरसिद्धं घृतं
स्नुक्क्षीरघृतम् । स्नुक्क्षीरयुतं वा घृतं स्नुक्क्षीरघृतम् । उत्कारिकां स्नुक्क्षी-
रघृतयुतां भुंजीत । पीतः कोरंटकः ।

पार्श्वशूलमुपस्तंभहृद्ग्रहं च समीरणः ।

यदि कुर्यात् ततस्तैलं विल्वक्षारान्वितं पिबेत् ॥ ४५ ॥

पक्वं वा टिटुकबलापलाश तिलनालजैः ।

क्षारैः कदल्यपामार्गतर्कारिजैः पृथक्कृतैः ॥ ४६ ॥

समीरणः पार्श्वशूलादिकं यदि कुर्यात् ततस्तैलं विल्वादियुतं पिबेत् ।
अथवा मयूरजंघादिजैः क्षारैः कदल्यपामार्गतर्कारिजैः पृथक्कृतैः पक्वं
तैलं पिबेत् ।

कफे वातेन पित्ते वा ताभ्यां वाष्पावृतेऽन्त्रिले ।

बलिनः स्वौषधं युक्तं तैलमैरंडजं पितम् ॥ ४७ ॥

कफे वातेनावृते पित्ते वा वातेनावृते ताभ्यां कफपित्ताभ्यां वाऽऽवृतेऽन्त्रिले
सति बलिनो नरस्य स्वौषधयुतमैरंडतैलं हितं ।

देवदारुपलाशार्कहस्तिपिप्पलिशिग्रुकैः ।

साश्वकर्णैः सगोमूत्रैः प्रदिह्यादुदरं बहिः ॥ ४८ ॥

देवदार्वीदिभिर्गोमूत्रसहितैर्विरिक्तं म्लानमुदरं बाह्यातः प्रलिपेत् ।

वृश्चिकालीवचाशुंठीपंचमूलपुनर्नवात् ।

वर्षाभूधान्यकुष्ठाच्च काथैर्मूत्रैश्च सेचयेत् ॥ ४९ ॥

वृश्चिकाल्यादीनां काथैर्मूत्रैश्च जठरं सेचयेत् ।

विरिक्तं म्लानमुदरं स्वेदितं साल्वलादिभिः ।

वाससा वेष्टयेदेवं वायुर्नाऽऽध्मापयेत्पुनः ॥ ५० ॥

उदरं विरिक्तं म्लानं साल्वलादिभिः स्वेदितं तत्रो वस्त्रेण वेष्टयेत् । एवं
कृते सति वायुर्न पुनराध्मापयेत् ।

सुविरक्तस्य यस्य स्यादाध्मानं पुनरेव तम् ।

सुस्निग्धैरम्ललवणैर्निरूहैः समुपाचरेत् ॥ ५१ ॥

सुविरक्तस्य नरस्य यस्य पुनराध्मानं स्यात्तमुदरिणं नरं पुनरेव
निरूहैः सुस्निग्धैरम्ललवणैश्चोपाचरेत् ।

सोपस्तंभोऽपि वा वायुराध्मापयति यं नुरम् ।

तीक्ष्णाः सक्षारगोमूत्राः शस्यंते तस्य वस्तयः ॥ ५२ ॥

सहोपस्तंभेन कफाद्याधारकेण वर्तते सोपस्तंभो वायुर्यं नरमाध्मापयति
तस्य तीक्ष्णा वस्तयः क्षारगोमूत्राभ्यां सह शस्यंते ।

इति सामान्यतः प्रोक्ताः सिद्धा जठारिणां क्रियाः ।

इत्येवं सामान्येनोदरिणां क्रियाः सिद्धाः प्रोक्ताः ।

वातोदरेऽथ बलिनं विदार्यादिशृतं घृतम् ॥ ९३ ॥

पाययेत्तु ततः स्निग्धं स्वेदितागं विरेचयेत् ।

बहुशरूतैल्वकेनैनं सर्पिषा मिश्रकेण वा ॥ ९४ ॥

वातोदरे सति बलवंतं पुरुषं विदार्यादिगणेन पक्वं घृतं पाययेत् । अनंतरं स्निग्धं स्वेदिताशरीरमेनं बहुशरूतैल्वकेन घृतेन विरेचयेत् । मिश्रकेण वा घृतेन विरेचयेत् ।

कृते संसर्जने क्षीरं बलार्थमवचारयेत् ।

प्रागुत्क्लेशान्निवर्तेत बले लब्धे क्रमात्पयः ॥ ९५ ॥

कृते संसर्जने सति क्षीरं बलदानाय दद्यात् । उत्क्लेशात् प्रायणः कफोपचितेरुत्क्लेशं दृष्ट्वानंतरं बले लब्धे सति क्रमेण क्षीरं निवर्तयेन्नसहसैव ।

यूषै रसैर्वा मंदाभ्ललवणैरिंधितानलम् ।

सोदावर्तं पुनः स्निग्धं स्विन्नमास्थापयेत्ततः ॥ ९६ ॥

तीक्ष्णाधोभागयुक्तेन दाशमूलिकवस्तिना ।

ततोऽनंतरमुदरिणं यूषादिभिः समिद्धाभिमुदावर्तवंतं पुनरपि स्निग्धं स्विन्नं दाशमूलिकवस्तिना निरूहयेत् । दाशमूलिको वस्तिर्द्विपंचमूलत्रिवृत्पलमूलानि साधयेदित्यादिः कल्पोक्तः । तेन । किंभूतेन । तीक्ष्णाधोभागयुक्तेन । अधोभागेऽधस्ताच्छरीरे युक्तो यो भागः । तीक्ष्णश्चासावधोभागश्च तत्रयुक्तश्च तेन ।

तिलोरुवृकतैलेन वातघ्नाभ्लसृतेन च ॥ ९७ ॥

स्फुरणाक्षेपसंध्यस्थिपार्श्वदृष्टत्रिकार्तिषु ।

रूक्षं बद्धशरूद्धातं दीप्ताग्निमनुवासयेत् ॥ ९८ ॥

अविरेच्यस्य शमना वस्तिक्षीरघृतादयः ।

रूक्षं बद्धशकृद्वातं दीप्तानलं तिलैरैरंडतैलेन वातघ्नैर्द्रव्यैरम्लैश्च शृते-
नानुवासयेत् । स्फुरणादिसद्भावे सत्यविरेच्यस्य उदरिणो नरस्य शमनाय
बस्त्यादयः प्रयोज्याः । न तु विरेच्यो नक्षत्रीत्यादयो विरेचन-
विधावुक्ताः ।

बलिनं स्वादुस्निद्धेन पैत्ते संस्नेह्य सर्पिषा ॥ ५९ ॥

श्यामात्रिभंडीत्रिफलाविपक्वेन विरेचयेत् ।

सितामधुघृताढ्येन निरूहोऽस्य ततो हितः ॥ ६० ॥

न्यग्रोधादिकषायेण स्नेहवस्तिश्च तच्छृतः ।

बलवंतं पुरुषं पैत्ते जठरे सति मधुरवर्गसिद्धेन घृतेन संस्नेह्य श्यामा-
दिभिर्विपक्वेन सर्पिषा विरेचयेत् । श्यामा मालविका । त्रिभंडी त्रिवृत् ।
अनंतरं शर्करामाक्षिकघृतबहुलेन तथा तेनैव न्यग्रोधादिकषायेण शृतः
पक्वोऽस्योतुरस्य निरूहो हितः । तेनैव न्यग्रोधादिना विपक्वः स्नेहवस्ति-
रनुवासने हितः । ननु बलिनमित्युक्तम् । यतः प्रागभ्यधायि । नष्टचेष्टा
बलाहारा इति । अत्रोच्यते । भेषजवेगसहिष्णुमात्रात्र बलवत्त्वं परिकल्प्य
बलिनमित्युक्तम् ननु प्रकृष्टबलवंतमित्यदोषः ।

दुर्बलं त्वनुवास्यादौ शोधयेत्क्षीरवस्तिभिः ॥ ६१ ॥

जाते त्वग्निबले स्निग्धं भूयो भूयो विरेचयेत् ।

क्षीरेण सत्रिवृत्कलकेनोरुबूकशृतेन तम् ॥ ६२ ॥

सातलात्रायमाणाभ्यां शृतेनारग्वधेन वा ।

सकफे वा समूत्रेण सतिक्ताज्येन सानिले ॥ ६३ ॥

पयसान्यतमेनैषां विदार्यादिशृतेन वा ।

भुंजीत जठरं चास्य पायसेनोपनाहयेत् ॥ ६४ ॥

दुर्बलं तु नरं प्रागनुवास्य क्षीरवस्तिभिः शोधयेत् । अग्निबले च जाते
स्निग्धं सितं पुनः पुनर्विरेचयेत् । केन । क्षीरेण । त्रिवृच्चूर्णयुतेनैरंडतै-
लशृतेन वा क्षीरेण सातलात्रायंतीभ्यां वा शृतेन पयसा कर्णिकारेण वा

शृतेन क्षीरेणारम्भधेन पित्तोदरिणः सुतरां बलोपेक्षित्वाद्दुर्बलमित्युक्तं ।
 कफयुते पैत्ते समूत्रेण क्षीरेणैषामन्यतमेन सानिले पैत्ते तिक्ताज्येन सह
 पयसा पूर्वोक्तद्रव्याणामन्यतमेन शृतेन विरेचयेत् । तिक्तद्रव्ययुतमाज्यं
 तिक्ताज्यं कुष्ठोक्तम् । तिक्तं घृतं वा विदार्यादिशृतेन वा पयसा भुंजीत
 भोजनं कुर्वीत । जठरं चास्य पायसेनोपनाहयेत् ।

पुनः क्षीरं पुनर्वर्त्ति पुनरेव विरेचनम् ।

क्रमेण ध्रुवमातिष्ठन्यतः पित्तोदरं जयेत् ॥ ६५ ॥

पुनः क्षीरं पुनर्वर्त्ति पुनरेव विरेचनं क्रमेण ध्रुवमातिष्ठन्नाचरन् यतो यत्न-
 वान् सन् पित्तोदरं जयेत् । पुनः क्षीरमित्यादिषु पुनः शब्दो वीप्सार्थः ।
 एतच्च क्रमेण ध्रुवमातिष्ठन्नित्यतो लब्धम् ।

वृत्सूकादिविपकेन कफे संस्नेह्य सर्पिषा ।

स्विन्नं स्नुक्क्षीरसिद्धेन बलवंतं विरोचितम् ॥ ६६ ॥

संसर्जयेत्कटुक्षारयुक्तैरन्नैः कफापहैः ।

कफे कफोदरे बलवंतमुदरिणं वृत्सूकादिविपकेन सर्पिषा संस्नेह्य स्विन्नं
 संतं स्नुक्क्षीरसिद्धेन शृतेन बलिनं विरोचितं संतं संसर्जयेत् । पेयाद्यन्नैरु-
 पक्रमेत् । किंभूतैः । कटुक्षारद्रव्ययुक्तैरन्नैः कफघ्नैः । कटुक्षारयुतानां कफघ्न-
 त्वेपि कफघ्नैरित्युक्तमतिशयार्थम् ।

मूत्रत्र्यूषणतैलादयो निरूहोऽस्य ततो हितः ॥ ६७ ॥

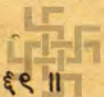
मुष्ककादिकषायेण स्नेहवस्तिश्च तच्छृतः ।

भोजनं व्योषदुग्धेन कौलत्थेन रसेन वा ॥ ६८ ॥

ततः संसर्जनादनंतरं निरूहो गोमूत्रत्रिकटुकतैलबहुलो मुष्ककादिवर्ग-
 काथेनास्य कफोदरिणो हितः । स्नेहदस्तिरनुवासनम् । तेनैव शृतो हितः ।
 भोजनं व्योषयुक्तेन दुग्धेन सह हितं कुलत्थरसेन वा ।

स्तौमित्यारुचिहृष्टासैर्मदेभ्यो मद्यपाय च ।

दद्यादरिष्टान् क्षारांश्च कफस्त्यानस्थिरोदरे ॥ ६९ ॥

मद्यपाय नराय मदेऽग्नौ सैनित्यादौ च सत्यरिष्टान् क्षारांश्च दद्यात् ।
कफेन स्थानं स्थिरं जठरं यस्य तस्मिन्निदं कार्यम् ।

हिंगूपकुल्ये त्रिफलां देवदारु निशाद्वयम् ।
भल्लातकं शिग्रुफलं कटुकां तिक्तकं वचाम् ॥ ७० ॥
शुंठीं माद्रीं घनं कुष्ठं सरलं पटुपंचकम् ।
दाहयेज्जर्जरीकृत्य दधिलेहचतुष्कवत् ॥ ७१ ॥
अंतर्धूमं ततः, क्षाराद्विडालपदकं पिबेत् ।
मदिरादधिमंडोष्णजलारिष्टमुरासवैः ॥ ७२ ॥
उदरं गुल्ममष्टीलां तून्धौ शोफं विषूचिकाम् ।
छिद्द्द्वेद्रोगगुदजानुदाकर्त्तं च नाशयेत् ॥ ७३ ॥

हिंवादिक् जर्जरीकृत्य दधिलेहचतुष्कयुतमंतर्धूमं दाहयेत् । तस्मात्
क्षाराद्विडालपदकं मदिरादिभिः पिबेत् । एष च क्षार उदरगुल्मादीन्
नाशयेत् ।

जयेदरिष्टगोमूत्रचूर्णायस्कृतिपानतः ।
सक्षारतैलपानैश्च दुर्बलस्य कफोदरम् ॥ ७४ ॥

दुर्बलस्य नरस्य कफोदरमरिष्टादिपानेन जयेत् । क्षारयुततैलपानैश्च
जयेत् । अयस्कृतिः प्रमेहचिकित्सिते प्रोक्ता ।

उपनाहं ससिद्धार्थकिण्वैर्बीजैश्च मूलकात् ।
कल्कितैरुदरस्वेदमभीक्षणं चात्र योजयेत् ॥ ७५ ॥

तथोपनाहं जठरमस्य दुर्बलस्य मूलकबीजैः कल्कितैः ससर्षपकिण्वै-
जयेत् । तथा नित्यमुदरस्वेदमत्र योजयेत् ।

संनिपातोदरे कुर्यान्नातिक्षीणचलानले ।
दोषेद्रेकानुरोधेन प्रत्याख्याय क्रियामिमाम् ॥ ७६ ॥
दंतीद्विषंतीफलजं तैलं पाने च शस्यते ।

संनिपातोदरेऽर्थात्सन्निपातोदरवति नरे नातिक्षीणबलानलेऽधिकदोषा-
नुरोधेन तद्वशेनैव क्रियाक्रियामनंतरोक्तां कुर्यात् । किं कृत्वा । प्रत्याख्याय ।
अक्रियायां ध्रुवामृत्युः क्रियायां संशयो भवेदिति । एतदुदरमशक्यप्रतिका-
रमित्येवमुक्ता । अथोपक्रममाह । दंत्यादितैलं पाने च शस्यते ।

क्रियानिवृत्ते जठरे त्रिदोषे तु विशेषतः ॥ ७७ ॥

दद्यादापृच्छ्य तज्जातीन् पातुं मद्येन कल्कितम् ।

मूलं काकादनीगुंजाकरवीरकसंभवम् ॥ ७८ ॥

क्रियामविराते जठरे विशेषेण त्रिदोषजे तस्योदरिणो बंधून् पृष्ट्वा
यथैतद्विषं विषमं किं जीर्वयत्युत मारयतीति संदेह इत्याद्युक्तं प्रयोज्यं व-
क्ष्यमाणं चैतत् । पातुमित्यादि । काकादन्त्यादिजं मूलं कल्कितं मद्येन
पातुं दक्षम् । काकादनी काकण्तिका ।

पानभोजनसंयुक्तं दद्याद्वा स्थावरं विषम् ।

यस्मिन्वा कृपितः सर्पो विमुंचति फले विषम् ॥ ७९ ॥

तेनास्य दोषसंघातः स्थिरो लीनो विमार्गगः ।

बहिः प्रवर्तते भिन्नो विषेणाशु प्रमाथिना ॥ ८० ॥

तथा व्रजत्यगदतां शरीरांतरमेव वा ।

अथवा पानभोजनसंयुक्तं स्थावरं विषं दद्यात् । यस्मिन् फले सर्पः
कुपितो विषं मुंचति तद्वा दद्यात् । तेन विषेण प्रमाथिनास्य दोषसंघातो
भिन्नो बहिः प्रवर्तते । किंभूतः । स्थिरस्तथा लीनो धात्वादिषु । तथोन्मा-
र्गगामी । तथा तेन प्रकारेणानुष्ठितेनोदर्यगदतां निर्व्याधितां व्रजति ।
शरीरांतरं वा याति म्रियत इत्यर्थः ।

हृतदोषं तु शीतांबु स्नातं तं पाययेत्पयः ॥ ८१ ॥

पेयां वा त्रिवृतः शाकं मंडूक्या वास्तुकस्य वा ।

कालशाकं यवाख्यं वा खादेत्स्वरससाधितम् ॥ ८२ ॥

निरम्ललवणस्नेहं स्विन्नास्विन्नमनभुक् ।

मासमेकं ततश्चैवं तृषितः स्वरसं पिबेत् ॥ ८३ ॥

हृत्तदोषं च तं शीतजलेन स्नातं संतं पयः शीतं पाययेत् । पेयामथवा त्रिवृच्छाकं मंडूकीशाकं वास्तुकशाकं कालशाकं यवशाकं वा खादेत् । किंभूतं स्वरसेन साधितं । तथाऽम्ललवणस्नेहवर्जितं । तथा स्विन्नास्विन्नभोजी सन् । स्विन्नास्विन्नमिति स्नेननञ्विशिष्टेनेति समासः । मासमेकं यावदेतदश्रीयात् । तृषितः सन् स्वरसं प्रकृतत्वात्तच्छाकस्य पिबेत् ।

एवं विनिर्हृते शाकैर्दोषे मासात् परं ततः ।

दुर्बलाय प्रयुंजीत प्राणभृत्कारभं पयः ॥ ८४ ॥

एवं शाकविशेषेण दोषे निर्हृते प्रायेण जलाख्ये ततोऽनंतरं मासात् परं दुर्बलाय पुरुषाय कारभं क्षीरं प्राणकरं प्रयुंजीत ।

छीहोदरे यथादोषं स्निग्धस्य स्वेदितस्य च ।

सिरां भुक्तवतो दध्ना वामबाहौ विमोक्षयेत् ॥ ८५ ॥

छीहोदरे दोषानुसारेण स्निग्धस्य स्वेदितस्य च दध्ना भुक्तवतः सिरां वामे बाहौ विमोक्षयेत् ।

लब्धे बले च भूयोऽपि स्नेहपीतं विशोधितम् ।

समुद्रशुक्तिजं क्षारं पयसा पाययेत्तथा ॥ ८६ ॥

अम्लशृतं विडकणाचूर्णाद्व्यं नक्तमालजम् ।

सोभांजनस्य वा क्वाथं सैधवाग्निकणान्वितम् ॥ ८७ ॥

हिंम्वादिचूर्णं क्षाराज्यं युंजीत च यथाबलम् ।

बले च जाते पुनरपि स्नेहपीतं विशोधितं संतं क्षारं समुद्रशुक्तयोर्व्यं पयसा पाययेत् । तथा करंजजं क्षारमम्लैः कांजिकादिभिः शृतं विडकणाचूर्णभूयिष्ठं पाययेत् । अथवा सोभांजनस्य क्वाथं सैधवादियुतं पिबेत् । हिंम्वादिजं चूर्णं क्षारं तथा घृतं षट्पलादि यथाबलं प्रयुंजीत । ननु यथाबलं ।

इहोच्यते । माकुचाभ्यधायि । नष्टचेष्टाबलाहारा इति । तदिमे वाक्ये
परस्परंव्याघाते । ब्रूमः । बलशब्देन भेषजबलं सोढुं शक्तं यद्वल-
मात्रं तदिह परिकल्पितं । पूर्वं च प्रकृष्टं यद्वलं तद्विवक्षितमिति नात्रपू-
र्वोपरव्याहतत्वम् ।

पिप्पली नागरं दंती समांशं द्विगुणाभयम् ॥ ८८ ॥

त्रिर्दार्दीशयुतं चूर्णमिदमुष्णांबुना पिबेत् ।

पिप्पलीनागरयोर्द्वांशौ । दंत्या द्वौ भागौ हरीतक्याश्च द्वौ भागौ
विडलवणस्यार्धभाग इत्येवं चूर्णमुष्णांबुना पिबेत् ।

विडंगं चित्रकं सक्तून् सघृतान् सैधवं वचाम् ॥ ८९ ॥

दग्ध्वा कपाले पयसा गुल्मघ्नीहापहं पिबेत् ।

विडंगोदिकं कपाले कर्परे दग्ध्वा क्षीरेण गुल्मघ्नीहघ्नं पिबेत् ।

तैलोन्मिश्रैर्बदरकपत्रैः संमर्दितैः समुपनद्धः ॥ ९० ॥

मुशलेन पीडितोऽनु याति छीहा पयोभुजो नाशम् ।

बदरकस्य पत्रैस्तैलमिश्रितैः सुष्टुमर्दितैः समुपनद्धोऽनुपश्वाच्च मुशलेन
पीडितः छीहा क्षीराशिनो नाशं व्रजति । उपगीतिवृत्तं ।

रोहीतकलताः कृप्ताः खंडशः साभयाजले ॥ ९१ ॥

मूत्रे वाऽसुनुयात्तत्तु सप्तरात्रस्थितं पिबेत् ।

कामलाछीहगुल्मार्शः कृमिमेहोदरापहम् ॥ ९२ ॥

रोहीतकस्य लताः खंडं खंडं कृप्ताः सहरीतकीजले मूत्रे वाऽसुनुयात् ।
तच्च सप्तरात्रं स्थितं जलं मूत्रं वा पिबेत् । हरीतक्याश्च लेहवटुं जीत तृप्तीतं
कामलादिघ्नम् ।

रोहीतकत्वचः कृत्वा पलानां पंचविंशतिम् ।

कोलद्विप्रस्थसंयुक्तं कषायमुपकल्पयेत् ॥ ९३ ॥

पालिकैः पंचकोलैस्तु तैः समस्तैश्च तुल्यया ।

हरीतकीत्वचा पिष्टैर्वृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ ९४ ॥

छीहाभिवृद्धिं शमयत्येतदाशु प्रयोजितम् ।

रोहीतकत्वचः पलानां पंचविंशतिं कृत्वा बदरप्रस्थद्वयसंयुक्तं कषाय-
मवतारयेत् । पंचकोलैः पालिकैस्तैः समस्तैः पंचकोलैर्हरीतकीत्वचा तुल्यया
पिष्टैर्वृतप्रस्थं विपाचयेत् । एतद्धृतं प्रयोजितं छीहाभिवृद्धिं द्रागेव शमयति ।

कदल्यास्तिलनालानां क्षारेण क्षुरकस्य च ॥ ९५ ॥

तैलंपक्वं जयेत्पानाच्छीहानं कफवातजम् ।

कदल्यादीनां क्षारेण तैलं पक्वं पानेन कफवातोत्थं छीहानं पराकरोति ।

अशांतौ गुल्मविधिना योजयेदग्निकर्म च ॥ ९६ ॥

अप्राप्तपिच्छासलिले छीन्धि वातकफोत्बणे ।

एवमप्यनुपशांतौ वातकफोत्थे छीन्ध्यसंजातपिच्छोदके गुल्मविधानेना-
ग्निकर्म योजयेत् ।

पैत्तिके जीवनीयानि सर्पौषि क्षीरवस्तवः ॥ ९७ ॥

रक्तावसेकः संशुद्धिः क्षीरपानं च शस्यते ।

पैत्तिके पित्तोत्बणे छीन्धि जीवनीयगणसाधितानि सर्पौषि तथा क्षीरव-
स्ति रक्तावसेकादि च शस्यते । सिरां भुक्तवतो दध्ना वामबाहौ विमोक्षये-
दित्यनेनैव रक्तावसेकस्योक्तत्वात् पुनर्वचनं प्रकृष्यार्थम् । पित्ताधिक्ये हि
रक्तातिवृद्धिः । तस्मादतिरक्तस्त्रावो योज्य इति प्रतिपादनार्थमेतदुक्तम् ।

यकृति छीहवत्कर्म दक्षिणे तु भुजे सिराम् ॥ ९८ ॥

यकृति छीहवत् कर्म कार्यं । सिरां पुनर्दक्षिणे बाहौ मोक्षयेत् ।

स्विन्नाय बद्धोदरिणे मूत्रतीक्ष्णौषधान्वितम् ।

सतैलं लवणं दद्यान्निरूहं सानुवासनम् ॥ ९९ ॥

परिस्वसीनि चान्नानि तीक्ष्णं चास्मै विरेचनम् ।

उदावर्तहरं कर्म कार्यं यच्चानिलापहम् ॥ १०० ॥

बद्धोदरिणे पुरुषाय स्विन्नाय गोमूत्रतीक्ष्णौषधयुतं तैलं सैधवाभ्यां सह निरूहं दद्यात्सानुवासनं । पूर्वमनुवासनं पश्चाच्चेत्यर्थः । उदरिणः स्वेद-
निषेधाद्बद्धोदरिणः स्वेदानुज्ञानमपवाद इति नैतत्पूर्वापरव्याहतं । परिस्व-
सीन्यनुलोमकराण्यन्नान्यस्मै च जठरिणे तीक्ष्णं च विरेचनं दद्यात् ।
उदावर्तहरं कर्म यच्च वातघ्नं तच्च कार्यं ।

छिद्रोदरमृते स्वेदात्श्लेष्मोदरवदाचरेत् ।

जातं जातं जलं स्नाव्यमेवं तद्यापयेद्विषकृ ॥ १०१ ॥

छिद्रोदरं स्वेदमन्तरेण श्लेष्मोदरवदुपक्रमेत् । यदा तु कथंविद्वसश्छि-
द्रोदरं परिस्ववृन् जठरमापूरयित्वा जलं भवेत्तदा तज्जातं सलिलं स्नाव्यं
न च सकृदेव स्नाव्यमिति प्रतिपादनार्थं वीप्सा । जातं जातं जलं स्नाव्यमिति ।
क्रियन्तं कालं स्नाव्यमित्याह । एवमित्यादि । एवमनेन प्रकारेण तद्बद्धोदरं
यापयेत् । स्वास्थ्यमित्योग्यतयात्र संबध्यते तेनैव स्वास्थ्यं प्रापयेदिति
बोध्यं नतु याप्यं विदध्यादिति व्याख्येयं । नहि याप्यमुदरमस्ति ।

अपां दोषहराण्यादौ योजयेदुदकोदरे ।

मूत्रयुक्तानि तीक्ष्णानि विविधक्षारवंति च ॥ १०२ ॥

दीपनीयैः कफघ्नैश्च तमाहारैरुपाचरेत् ।

उदकोदरे पूर्वमपां दोषहराणि योजयेत् । तानि सर्वाणि गोमूत्रयुक्तानि
तथा तीक्ष्णानि तथा विविधाः क्षारा विद्यन्ते येषु तानि विविधक्षारवंति ।
अनेकक्षारयुक्तानीत्यर्थः । नत्वपामित्यनर्थकं योजयेदुदकोदर इत्यनेनैवोद-
कहरत्वस्य सिद्धत्वात् । अत्रोच्यते । अपां च हरणानि यश्च तत्र संसृष्टो-
दोषोऽद्विस्तस्य च हरणानि जलसंसृष्टदोषहरणानि तु प्रतिपादयितुमुक्तम् ।
आदाविति निर्देशात् । पश्चाद्वातादिदोषानुसारेण चायं क्रमः कार्य इति
द्योतमिति । तथा भोजनैर्दीपनीयैः कफापहैश्चोपाचरेत् ।

क्षारं छागकरीषाणां शुतं मूत्रेऽग्निं पचेत् ॥ १०३ ॥

वनीभवति तस्मिंश्च कर्षां चूर्णितं क्षिपेत् ।

पिप्पलीपिप्पलीमूलं शुंठीलवणपंचकम् ॥ १०४ ॥

निकुंभकुंभत्रिफलास्वर्णक्षीरीविषाणिकाः ।

स्वर्जिकाक्षारपङ्क्तासातलायवशूकजम् ॥ १०५ ॥

कोलाभा गुटिकाः कृत्वा ततः सौवीरकाष्ठताः ।

पिवेदजरके शोफे प्रवृद्धे चोदकोदरे ॥ १०६ ॥

क्षारं छागकरीषाणां मूत्रे शुतं चाग्निं पचेत् । अस्मिंश्च क्षारजले घनी-
भवति सति कर्षां रज्जुकृतं पिप्पल्यादिकं क्षिपेत् । ततस्तिस्माक्षाराद्गु-
लिकाः कोलाभाः कृत्वा सौवीरकालोडिता अजरकादौ पिवेत् ।

इत्यौषधैरप्रशमे त्रिषु बद्धोदरादिषु ।

प्रयुंजीत भिषक् शस्त्रमार्तबंधुनृपार्थितः ॥ १०७ ॥

इत्येवमौषधैरशांतौ सत्यां त्रिषु बद्धच्छिद्रोदकोदरेषु वैद्य आतिजाति-
भिर्नृपेण चाभ्यर्थितः सन् शस्त्रं प्रयुंजीत ।

स्निग्धस्विन्नतनोर्नाभिरधोबद्धक्षतांत्रयोः ।

पाटयेदुदरं मुक्ता वामतश्चतुरंगुलात् ॥ १०८ ॥

चतुरंगुलमानं तु निष्कास्यांत्राणि तेन च ।

निरीक्ष्यापनयेद्बालमललेपोपलादिकम् ॥ १०९ ॥

छिद्रे तु शल्यमुद्धृत्य विशोध्यांत्रं पौस्तिकम् ।

मर्कोटैर्दशयेच्छिद्रं तेषु लग्नेषु चाहरेत् ॥ ११० ॥

कायं मूर्धोनुचांत्राणि यथास्थानं निवेशयेत् ।

अक्तानि मधुसर्पिभ्यामथ सीव्येद्वहिर्व्रणम् ॥ १११ ॥

ततः कृष्णमृदा लिप्य बध्नीयाद्यष्टिमिश्रया ।

निवातस्थः पयोवृत्तिः स्नेहद्रोण्यां वसेत्ततः ॥ ११२ ॥

बद्धक्षतात्रयोविद्धोदरे छिद्रोदरे च लिङ्गखिन्नशरीरस्य नामेरध उदरं चतुरंगुलादामेन मुक्त्वा चतुरंगुलप्रमाणं पाठयेत् । तेन च छिद्रेणात्राणि बहिर्निष्कास्य बालमललेपपलादिकमपनयेदिति बद्धोदरोपक्रमः । छिद्रोदरोपक्रममाह । छिद्रे तु परिस्त्राविणि शल्यमुद्धृत्य परिस्त्रवमात्रं विशोध्यानंतरं मर्कोटैच्छिद्रं दंशयेत् । तेषु च मर्कोटेषु भक्षयितुं लम्बेषु मूर्धः शिरसोपरं कायं मर्कोटानामाकृष्टेदनुपश्चाच्चात्राणि मधुसर्पिर्भ्यामर्क्तानि यथास्थानं स्थापयेत् । अनंतरं बहिर्वर्णं सीव्येत । बहिःशब्दनिर्देशादाभ्यंतरगतं न सीव्येदिति गम्यते । ततोऽनंतरं कृष्णमृदा मधुयष्टिकाभिश्चयाऽऽलिप्य बध्नीयात् । अनंतरं निवातस्थः क्षीरवृत्तिः सन् स्नेहद्रोण्यां वसेत् । अधुना जलोदरस्याग्रेषामपि जातजलानां जठरणां चिकित्सार्थमाह ।

सजले जठरे तैलैरभ्यक्तस्यानिलापहैः ।

स्विन्नस्योष्णांबुना कक्षमुदरे परिवेष्टिते ॥ ११३ ॥

बद्धच्छिद्रोदितस्थाने विध्येदंगुलमात्रकम् ।

निधाय तस्मिन्नाडीं च स्त्रावयेदर्धमंभसः ॥ ११४ ॥

अथास्य नाडीमाकृष्य तैलेन लवणेन च ।

व्रणमभ्यज्य बध्वा च वेष्टयेद्वाससोदरम् ॥ ११५ ॥

तृतीयेऽन्हि चतुर्थे वा यावदाषोडशं दिनम् ।

तस्य विश्रम्य विश्रम्य स्त्रावयेदल्पशो जलम् ॥ ११६ ॥

विवेष्टयेद्वाढतरं जठरं च श्लथाश्लथम् ।

निःस्रुते लंघितः पेयामस्नेहलवणां पिबेत् ॥ ११७ ॥

सजले जठरिणो जठरे तैलैस्तिलानां तैलैः सर्षपैरंडतैलादिभिरनिलवैरभ्यक्तस्य तथोष्णांबुना स्विन्नस्याकक्षं कक्षातं यावदुदरं पटेन वस्त्रेणावेष्टिते तदुदरं वस्त्रेणैव वेष्टयित्वा बद्धच्छिद्रयोर्व्यक्तयितं स्थानं तस्मिन् स्थानेऽंगुलप्रमाणं विध्येत । तस्मिन् च छिद्रे नाडीं निधाय जलस्योदरस्थस्यार्धं स्त्रावयेत् । जलस्त्रावादन्तरमस्योदरिणो नाडीमाकृष्य सलवणेन तैलेन व्रणमभ्यज्य बध्वा च वाससा जठरं वेष्टयेत् । तृतीये दिवसेऽथवा चतुर्थे यावदाषोडशं

दिनं तस्योदरिणो विश्रम्य विश्रम्याल्पशोल्पमल्पकृत्वा जलं दोषं स्वावयेत् ।
सहसा हि प्रचुरजलस्त्रवणादपायः स्यात् । तस्मात् स्फुटिदिवसादनंतरं
तृतीये चतुर्थे पंचमादौ वा दिने शरीरबलाबलमपेक्ष्य षोडशदिनं मर्यादी-
कृत्य बलस्त्रावणं कार्यं जठरं च शिथिलं वाससा गाढतरं विवेष्टयेत् । नि-
स्फुटे च जलेऽसौ जठरी लघितः सन् पेयामस्नेहलवणां पिबेत् । नत्र ईषदर्थं
ईषत्स्नेहलवणं क्लेदरक्षार्थं वातकोपरक्षार्थं च । अन्यथा हि रूक्षां निर्ल-
वणां पिबेदित्येवं निर्देशमाचार्यः कुर्यात् ।

स्यात्क्षीरवृत्तिः षण्मासांस्त्रीन्पेयां पयसा पिबेत् ।

त्रींश्चान्यान्पयसैवाद्यात् फलाम्लेन रसेन वा ॥ ११८ ॥

अल्पशः स्नेहलवणं जीर्णं श्यामाककोद्रवम् ।

प्रयतो वत्सरेणैवं विजयेत्तज्जलोदरम् ॥ ११९ ॥

• षण्मासान् क्षीरवृत्तिः स्यात् । त्रीन्मासान् क्षीरपेयां पिबेत् । त्रींश्चान्या-
न्मासान् पयसैव जीर्णं श्यामाककोद्रवमद्यात् । फलाम्लेन वा मांसरसेन ।
कथं । अल्पमल्पं । तथैव स्नेहलवणं । अनेन प्रकारेण प्रयतः सलिलोदरं
वत्सरेण विजयेत् ।

वर्ज्येषु यंत्रितो दिष्टे नात्यदिष्टे जितेंद्रियः ।

वर्ज्येष्व्वाहारविहारदिष्वत्यर्थे ग्ललवणादिषु यंत्रित उदरी स्यात् । दिष्टे
कथितेऽन्नपानादौ नातियंत्रितः स्यात् । अदिष्टेऽकथिते पुनरन्नपानादौ
जितेंद्रियः स्यादलोलुपेन तत्र भवितव्यमित्यर्थः ।

जलोदरचिकित्साप्रसंगेन सर्वोदरचिकित्सामाह ।

सर्वमेवोदरं प्रायो दोषसंघातजं यतः ॥ १२० ॥

अतो वातादिशमनी क्रिया सर्वप्रशस्यते ।

सर्वोदरं बाहुल्येन दोषसंघातोत्थं यस्मादस्मात्सर्वत्रोदरे वातादिशमनी
क्रिया प्रशस्यते । प्रायोग्रहणं किंचित् प्राक्तनकर्मनिमित्तमुदरं नात्र श्यं
दोषसंघातजमिति ।

वन्हिर्मदत्वमायति दोषैः कुक्षौ प्रपूरिते ॥ १२१ ॥

तस्माद्भोज्यानि भोज्यानि दीपनानि लघूनि च ।

सपंचमूलान्यपाम्लपटुस्नेहकटूनि च ॥ १२२ ॥

वन्हिर्मदत्वं यत आगच्छति दोषैरुदरे प्रपूरिते सति तस्मात्कारणाद्भो-
ज्यान्वाहारभोज्यानि भक्षयितव्यानि जठरिभिर्दीपनानि लघूनि च । तथा
सहपंचमूलैः तथाऽपाम्लान्दयो येषु तानि ।

भावितानां गवां मूत्रे षष्टिकानां च तंडुलैः ।

यवाम् पयसा सिद्धां प्रकामं भोजयेन्नरम् ॥ १२३ ॥

पिवेदिक्षुरसं चानु जठराणां निवृत्तये ।

स्वं स्वं स्थानं व्रजंत्येषां वातपित्तकफास्तथा ॥ १२४ ॥

गोमूत्रे भावितानां षष्टिकानां तंडुलैर्धवागूं क्षीरेण सिद्धां प्रकाममिच्छया
नरं भोजयेत् । अनु पश्चादिक्षुरसं च पिवेदुदराणां शान्त्यर्थम् । तथा वात-
पित्तकफाश्चैषामुदरिणः स्वं स्वं स्थानं व्रजन्ति ।

अत्यर्थोष्णाम्ललवणं रूक्षं ग्राहि हिमं गुरु ।

गुडं तैलकृतं शाकं वारिपानावगाहयोः ॥ १२५ ॥

अयासाध्वदिवास्वप्नयानानि च परित्यजेत् ।

अत्यर्थोष्णाम्ललवणादिकं जठरी त्यजेत् । वारिपानावगाहयोर्यदि त्य-
जेत् तर्हि किं पेयमित्याह ।

नात्यर्थसांद्रं मधुरं तक्रं पाने प्रशस्यते ॥ १२६ ॥

स्रक्कणालवणं वातेऽपित्ते सौषणशर्करम् ।

यवानीसैधवाजाजीमधुव्योषैः कफोदरे ॥ १२७ ॥

त्र्यूषणक्षारलवणैः संयुतं निचयोदरे ।

मधुतैलवचाशुंठीशताह्वाकुष्ठसैधवैः ॥ १२८ ॥

प्लीन्हि बद्धे तु हपुषायवानीपट्टजादिभिः ।

सकृण्णा माक्षिकं छिद्रे व्योषवत्सलिलोदरे ॥ १२९ ॥

तक्रमीषत्सांद्रं मधुरं पाने प्रशस्यते । तच्च पवने सपिप्पलिसैधवं श्रेष्ठम् ।
पित्ते समरिचशर्करम् । यवान्यादिभिः सह कफोदरे हितं । त्रिकटुकादिभिः
संयुक्तं सन्निपातोदरे । मधुतैलादिभिः प्लीहोदरे । हपुषादिभिर्युतं बद्धो-
दरे । पिप्पलीमधुयुतं छिद्रोदरे । जलोदरे व्योषयुतं श्रेष्ठम् ।

गौरवारोचकानाहमंदवहचतिसारिणाम् ।

तक्रं वातकफार्तानाममृतत्वाय कल्प्यते ॥ १३० ॥

वातकफादीनां गौरवारोचकादियुतानां तक्रममृतत्वाय कल्प्यते संपश्यते ।
एतच्च ब्रुवन् वातकफयोर्वृद्धावपि देयमिति द्योतयति ।

प्रयोगाणां च सर्वेषामनुक्षीरं प्रयोजयेत् ।

स्थैर्यकृत्सर्वधातूनां बल्यं दोषानुबन्धहृत् ।

सर्वेषां च प्रयोगाणामनुक्षीरं तक्रं च प्रयोजयेत् । तच्च तक्रं सर्वधातूनां
स्थिरत्वं करोति । तथा बल्यं स्याद्दोषानुबन्धत्वं हरति ।

भेषजोपचितांगानां क्षीरमेवामृतायते ॥ १३१ ॥

भेषजेनोपचितं शरीरं येषां तेषां क्षीरमेवामृतत्वाय संपश्यते ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां चिकित्सितस्थान
उदरचिकित्सितं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

षोडशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं पांडुरोगचिकित्सितं व्याख्यातुमुपक्रम्यते । संबंधश्चास्य निदान एवोक्तः ।

अथातः पांडुरोगचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

पांड्वामयी पिवेत्सर्पिरादौ कल्याणकाद्वयम् ।

पंचगव्यं महातिक्तं सृतं वाऽऽरग्वधादिना ॥ १ ॥

पांड्वानुरः कल्याणकाख्यं सर्पिरादौ पिवेत् । आदावित्यनेनैतद्रमयति । अस्मिन्व्याधौ प्राधान्येन पित्तचिकित्सा कार्या । तदनु वाक्कफयोः । तथा च पित्तस्यैवैतद्व्याधिकर्तृत्वं प्राधान्यम् । अत एव च निदानेऽध्यगीष्ट । पित्तप्रधानाः कुपिता इत्यादि । तस्मात् पित्तस्योपशान्त्यै सर्पिःपानं युक्तम् । नन्वैव घृतमुपस्मारप्रतिषेधोक्तं । महातिक्तं कुष्ठं चिकित्सितोक्तम् । आरग्वधादिगणेन वा पक्वं घृतं पिवेत् ।

दाडिमात्कुडवं धान्यात्कुडवार्धं पलं पलम् ।

चित्रकाच्छृंगवेराच्च पिप्पल्यर्धपलं च तैः ॥ २ ॥

कल्कितैर्विंशतिपलं घृतस्य सलिलाढके ।

सिद्धं हृत्पांडुगुल्मार्शः छीहवातकफार्तिनुत् ॥ ३ ॥

दीपनं श्वासकासघ्नं मूढवातानुलोमनम् ।

दुःखप्रसविनीनां च वंध्यानां च प्रशस्यते ॥ ४ ॥

दाडिमस्य कुडवं धान्यात्कुडवार्धं चित्रकगुण्ठयोः प्रत्येकं पलम् । पिप्पल्या द्वौ कर्षौ तैः पिष्टैर्घृतस्य पलानि विंशतिं तोयाढके पचेत् । तच्च सिद्धं हृदयायतिजित् । दीप्न्यादिगुणयुक्तं च । दुःखप्रसविनीनां स्त्रीणां वंध्यानामप्रसविनीनां च शस्यते ।

स्नेहितं वामयेत्तीक्ष्णैः पुनः स्निग्धं च शोधयेत् ।

पयसा मूत्रयुक्तेन बहुशः केवलेन वा ॥ ५ ॥

स्नेहितं पांडुरोगिणं तीक्ष्णैर्वामयेत् । पुनरपि लिग्धं च बहुशः क्षीरेण
मूत्रयुतेन शोधयेत् केवलेन वा पयसा, शोधयेत् ।

दंतीफलरसे कोष्णे काश्मर्याजलिमासुतम् ।

द्राक्षांजलिं वा मृदितं तत् पिबेत् पांडुरोगजित् ॥ ६ ॥

मूत्रेण पिष्टां पथ्यां वा तत्सिद्धं वा फलत्रयम् ।

दंतीफलरसे कोष्णे काश्मर्याजलिमासुतमथवा द्राक्षांजलिं मृदितं पिबेत् ।
तदेतदुभयमपि पांडुरोगघ्नम् । गोमूत्रेण पिष्टां हरीतकीं वा पिबेत् । तेन
गोमूत्रेण सिद्धं कथितं फलत्रयं वा पिबेत् ।

स्वर्णक्षीरीत्रिवृच्छ्यामाभद्रदारुमहामधम् ॥ ७ ॥

गोमूत्रांजलिना पिष्टं शृतं तेनैव वा पिबेत् ।

साधितं क्षीरमेभिर्वा पिबेद्दोषानुलोमनम् ॥ ८ ॥

स्वर्णक्षीर्यादिकं गोमूत्रांजलिना पिष्टमथवा तेनैव गोमूत्रेण शृतं पिबेत् ।
एभिर्वा स्वर्णक्षीर्यादिभिर्द्रव्यैः क्षीरं साधितं दोषानुलोमकरं पिबेत् ।

मूत्रे स्थितं वा सप्ताहं पूयसाऽयोरजः पिबेत् ।

जीर्णे क्षीरेण भुंजीत रसेन मधुरेण वा ॥ ९ ॥

गोमूत्रेण सप्ताहं स्थितं लोहचूर्णं क्षीरेण पिबेत् । जीर्णे तस्मिन् दुग्धेन
सहान्नं भुंजीत । मांसरसेन वा मधुरेण नत्वस्लेन ।

शुद्धश्चोभयतो लिह्यात्पथ्यां मधुघृतद्रुताम् ।

शुद्धश्चोभयतः पायुतो मूर्धतश्च हरीतकीमधुघृतद्रुतां लिह्यात् ।

विशाला कटुका मुस्ता कुष्ठ दारुकलिंगकाः ॥ १० ॥

कर्षाशाद्विपिचुर्मूर्वा कर्षार्घाशा गुणप्रिया ।

पीत्वा तच्चूर्णमंभोभिः सुखैर्लिह्यात्ततो मधु ॥ ११ ॥

पांडुरोगं ज्वरं दाहं कासं श्वासमरोचकम् ।

गुल्मानाहामवातांश्च रक्तपित्तं च तज्जयेत् ॥ १२ ॥

विशालादयः षट्कर्षमुत्राः । मूर्वापि द्विकर्षप्रमाणम् । अर्द्धकर्षदघ्नी
अतिविषा । तदेतच्चूर्णं कोष्णाबुना पीत्वा माक्षिकं लिह्यात् । एतच्च पांडु-
रोगादीन्हन्ति ।

वासागुडूचीत्रिफलाकट्फलीभूनिवनिवजः ।

काथः शौद्रयुतौ हन्ति पांडुपित्तास्रकामलाः ॥ १३ ॥

वासादिकाथो मधुयुतः पांडुादीन् हन्ति ।

व्योषाग्निवेष्ट्रिफलामुस्तैस्तुल्यमयोरजः ।

चूर्णितं तक्रमध्वाज्यकोष्णाभोक्षिः प्रयोजितम् ॥ १४ ॥

कामलापांडुहृद्गोकुष्टाशोमेहनाशनम् ।

व्योषादिभिस्तुल्यमयोरजश्चूर्णितं तक्रादिरुपयोजितं कामलादिनाशनम् ।

गुडनागरमंडूरतिलांशान्मानतः समान् ॥ १५ ॥

पिप्पलीद्विगुणान्दद्याद्गुटिकां पांडुरोगिणे ।

गुडादिकान् समभागान् पिप्पलीद्विगुणानिमां गुलिकां पांडुरोगिणे
दद्यात् ।

ताप्यं दाव्यास्त्वचं चव्यं ग्रंथिकं देवदारु च ॥ १६ ॥

व्योषादि नवकं चैतच्चूर्णयेद् द्विगुणं ततः ।

मंडूरं चांजननिभं सर्वतोष्टगुणेऽथ तत् ॥ १७ ॥

पृथग्विपके गोमूत्रे वटकीकरणक्षमे ।

प्राक्षिप्य वटकान्कुर्यात्तान्खादेत्तक्रभोजनः ॥ १८ ॥

एते मंडूरवटकाः प्राणदाः पांडुरोगिणाम् ।

कुष्ठान्यजरकं शोभ्रुस्तंभमरोचकम् ॥ १९ ॥

अशीसि कामलां मेहान् छीहानं शमयन्ति च ।

ताप्यादिकं व्योषादिनवकं च पूर्वोक्तं चूर्णयेत् । ततस्तेभ्यो द्विगुणं मंडूर-
मंजनसदृशं सर्वेभ्योऽष्टगुणे मुत्रे पृथक् विपके च वटकीकरणक्षमे घने सति

प्रक्षिप्य वटकान् कुर्यात् । तांश्च तक्रप्रधानभोजनः सन् प्राश्रियात् । एते
मंडूरवटकाः पांडामयिनां प्राणदास्तथा कुष्ठादीन् घृति ।

ताप्याद्विजतुरौप्यायोमलाः पंचपलाः पृथक् ॥ २० ॥

चित्रकत्रिफलाव्योषविडंगैः पालिकैः सह ।

शर्कराष्टपलोन्मिश्राश्रूणिता मधुना द्रुताः ॥ २१ ॥

पांडुरोगं विषं कासं यक्ष्माणं पिषम ज्वरम् ।

कुष्ठान्यजरकं मेहं शोफं श्वासमरोचकम् ॥ २२ ॥

विशेषाद्व्यपस्मारं कामलां गुदजानि च ।

ताप्यादयः पृथक्पंचपलाश्चित्रकादिभिः पालिकैः सह शर्कराष्टपलयुता-
श्रूणीकृता मधुना द्रवीकृताः पांडुरोगादीन् घृति । विशेषेणापस्मारादींश्च ।

कौटजत्रिफलानि वपटोलघननागरैः ॥ २३ ॥

भावितानि दशाहानि रसैर्द्वित्रिगुणानि वा ।

शिलाजतुपलान्यष्टौ तावती सितशर्करा ॥ २४ ॥

त्वक्क्षीरीपिप्पली धात्री कर्कटाख्याः पलोन्मिताः ।

निदग्धाः फलमूलाभ्यां पलं युक्त्या त्रिजातकम् ॥ २५ ॥

मधु त्रिपलसंयुक्तं कुर्यादक्षसमान् गुडान् ।

दाडिमांजुपयः पक्षिरसतोयसुरासवान् ॥ २६ ॥

तान् भक्षयित्वानुपिवेन्निरन्नो भुक्त एव वा ।

पांडुकुष्ठज्वरह्रीहतमकार्षीं भगंदरम् ॥ २७ ॥

हन्मूत्रपूतीशुक्राग्निदोषशोषगरोदरम् ।

कासासृग्दरपित्तामृक्शोफगुल्मगुलामयान् ॥ २८ ॥

मेहवर्ध्मभ्रमान् हन्युः सर्वदोषहरोः शिवाः ।

कौटजादिभिर्द्रव्यै रसतां गतैः काशीकृतैरित्यर्थः । शिलाजतु पलान्य-
ष्टौ दशाहानि द्विगुणानि त्रिगुणानि वा मासमेकं भावितानि । अहः शर्करा

वारोपलक्षणार्थः । तदयमाहार्थवतिष्ठते । शिलाजतुपलाष्टकं केवलं जलधौतं
 कौटजादिकं तत्तुल्यमूष्टगुणिते जले कथितंततोऽष्टभागावशेषरसं गृहीत्वा तेन
 रसेन दश वापान् द्वित्रिगुणान्वा भावयेदिति । तावत्यष्टपलप्रमाणा सितश-
 र्करात्वक्षीर्यादिकं पलोन्मितं कंटकार्याः फलमूलयोः पलम् । त्रिजातकं
 युक्त्या यावता त्रिजातकेनातिसौगंध्यं हीनसौगंध्यं वा न स्यात् । एवं
 न हीनमात्रमेतदेयमव्यापकत्वान्नवातिमात्रमप्यविव्यापकत्वेनायोगार्हत्वात् ।
 मधुमिक्षिभिः पलैः संयुक्तान् कार्षिकान् गुडान् विदध्यात् । तान् गुडान्
 भक्षयित्वाऽनु पश्चाद्वाडिमजलादीनि यथायोगं पिबेन्निरन्नः कृताहारो वा ।
 ते च वटकाः पांडुादीन् हन्युः । सर्वदोषहरः शिवाश्च स्युः ।

द्राक्षोप्रस्थं कणीप्रस्थं शर्करार्धतुला तथा ॥ २९ ॥

द्विपलं मधुकं शुंठीत्वक्षीरं च विचूर्णितम् ।

धात्रीफलरसे द्रोणे तत्क्षिप्त्वा लेहवत्पचेत् ॥ ३० ॥

शीतान्मधुप्रस्थयुतात् लिह्यात्पाणितलं ततः ।

हलीमकं पांडुरोगं कामलां च नियच्छति ॥ ३१ ॥

द्राक्षायाः षोडशपूलानि पिप्पल्याश्च शर्करायाः पलानि पंचाशत् । य-
 ष्ट्यादिकं रजीकृतं द्विपलप्रमाणम् । धात्रीफलरसस्य द्रोणे सर्वमेतत्क्षिप्त्वा
 लेहमिव पचेत् । तस्मालेहाच्छीतान्मधुनः प्रस्थयुतात् पाणितलं कर्षमात्रं
 लिह्यात् । स च लेहो हलीमकादीन्नियच्छति पराकरोति ।

कनैथः पंचमूलांबु शस्यते पानभोजने ।

पांडूनां कामलार्तिनां मृद्वीकामलकाद्रसः ॥ ३२ ॥

पानभोजने च शस्यते नृह्रस्वपंचमूलजलम् । मृद्वीकारस आमलकरसश्च
 पांडुरोगिणां कामलार्तिनां च शस्यते ।

इति सामान्यतः प्रोक्तं पांडुरोगभिषग्जितम् ।

विकल्प्य योज्यं विदुषा पथग्दोषबलं प्रति ॥ ३३ ॥

इत्येवं पांडुरोगे सामान्येन भिषग्जितमौषधे प्रोक्तम् । भिषग्धातुः
कंठ्ठादौ भिषज्यते स्मक्तः भिषग्जितं । तदभिज्ञेन त्रैयेन विकल्प्य नि-
रूप्य पृथग्दोषबलं लक्षणीकृत्य योज्यम् ।

स्नेहप्रायं पवनजे तिक्तशीतं तु पैत्तिके ।

श्लैष्मिके कटुरूक्षोष्णं विमिश्रं सांनिपातिके ॥ ३४ ॥

पवनजे पांडौ स्नेहप्रायं स्नेहभूयिष्ठं भेषजं । तिक्तशीतप्रायं तु पैत्तिके ।
श्लैष्मिके तु कटुरूक्षोष्णभूयिष्ठं । सांनिपातिके विमिश्रं चिकित्सितम् ।

मृदं निर्यातयेत्कायात्तीक्ष्णैः संशोधनैः पुरः ।

बलाधानानि सर्पीषे शुद्धे कोष्ठे तु योजयेत् ॥ ३५ ॥

कायाच्छरीरान्मृदं शल्यभूतं स्थितम् तीक्ष्णैः संशोधनैः स्नुहीक्षीरादिभि-
र्निर्हरेत्पुरः पूर्वं । शुद्धे तु कोष्ठे बलाधानानि घृतानि योजयेत् । तान्येवाहन्

व्योषविल्वद्विरजनीत्रिफलाद्विपुनर्नवम् ।

मुस्तान्ययोरजः पाठा विडंगं देवदारु च ॥ ३६ ॥

वृश्चिकाली च भार्ङ्गी च सक्षीरैस्तैः शृतं घृतम् ।

सर्वान्प्रशमयत्याशु विकारान्मृत्तिकाकृतान् ॥ ३७ ॥

व्योषादिभिर्घृत्तचतुर्थांशैः शृतानि समेन क्षीरेण तच्चतुर्गुणजलेन घृतं
शृतं सर्वान् विकारान् मृत्तिकाकृतान् शमयति ।

तद्वत्केसरयष्ट्याद्विपिप्लीक्षीरिशोडूलैः ।

केसरादिभिः पक्वं सर्पिस्तद्वत् पूर्वगुणम् ।

मृद्भेषणाय तल्लौल्ये वितरेद्भाविवांमृदम् ॥ ३८ ॥

वेष्टाग्निनिवप्रसवैः पाठया मूर्वयाऽथवा ।

मृद्भेषणार्थे तस्यां मृदि लौल्ये लोलुपत्वे सति वेष्टादिभिर्भाविवां मृदं
दद्यात् ।

मृद्वेदभिन्नदोषाङ्गमाद्योज्यं च भेषजम् ॥ ३९ ॥

मृदो भेदो विशेषः कृष्णपांडुरादि । तेन भिन्नो विशेषितो यो दोषस्तस्य वातादेर्जानात् । मृत्कषाणानिलं पित्तमूषरामधुरात्कफं दूषयित्वा । एवं लक्षणादोषानुगमाद्वेषजं योज्यम् । नैवमेवं मृद्वक्षणात्रविज्ञानेन । मृन्निर्हरणौषधं चैतद्वेतुविपरीतमेवेत्यवेहि । यतो मृदा हेतुभूतया यः पांडुरोग उद्भूतस्य मृन्निर्हरणं विपरीतमेव ।

कामलायां तु पित्तघ्नं पांडुरोगाविरोधि यत् ।

कामलायां पित्तहरमौषधं यत् पांडुरोगाविरोधि तदेयम् ।

पथ्याशतरसे पथ्यावृंतार्धशतकल्कितः ॥ ४० ॥

प्रस्थः सिद्धो घृताहुल्मकामलापांडुरोगनुत् ।

पथ्याशतक्राथे पथ्यावृंतपंचाशत्कल्कीकृतो घृतप्रस्थः पक्वः कामलादिघ्नः ।

आरग्वधं रसेनेक्षोर्विदार्यामलकस्य वा ॥ ४१ ॥

सन्ध्यूपणं त्रिलवमात्रं पाययेत्कामलापहम् ।

इक्षो रसेन विदार्या रसेनामल्करसेन वा कर्णिकाराद्यन्यतमरसेन सह त्रिकटुकं पलप्रमाणमारग्वधं कामलापहं पाययेत् ।

पिवेन्निकुंभकल्कं वा द्विगुणं शीतवारिणा ॥ ४२ ॥

कुंभस्य चूर्णं सक्षौद्रं त्रैफलेन रसेन वा ।

निकुंभकल्कं वा पलद्वयप्रमाणं शिशिरजलेन पिवेत् । कुंभचूर्णं क्षौद्रसहितं वा त्रैफलेन क्वाथेन पिवेत् ।

त्रिफलाया गुडूच्या वा दाव्या निवस्य वा रसम् ॥ ४३ ॥

प्रातः प्रातर्मधुयुतं कामलार्ताय योजयेत् ।

त्रिफलाद्यन्यतमरसं मधुयुतं प्रातः प्रातः कामलिने योजयेत् ।

निशागैरिकधत्रीभिः कामलापहमंजनम् ॥ ४४ ॥

निशादिभिरंजनं कामलाहृत् ।

तिलपिष्टनिभं यस्तु कामलावान्मृजेन्मलम् ।

कफरुद्धपथं तस्य पित्तं कफहरैर्जयेत् ॥ ४५ ॥

यः पुनः कामलावान्मलं तिलपिष्टसदृशं मुञ्चेत्तस्य कफरुद्धमार्गं । तस्या-
तुरस्य कफघ्नैर्द्रव्यैः पित्तं जयेत् ।

रूक्षशीतगुरुस्वादुद्रव्यायाममलनिग्रहैः ।

कफसंमूर्छितो वायुर्यदा पित्तं बहिः क्षिपेत् ॥ ४६ ॥

हारिद्रनेत्रेमूत्रत्वक्श्वेतवर्चास्तदा नरः ।

भवेत्सोढोपविष्टंभो गुरुणा हृदयेन च ॥ ४७ ॥

दौर्बल्यालपाग्निपार्श्वार्तिहिध्माश्वासारुचिज्वरैः ।

क्रमेणाल्पेऽनुषज्येत पित्ते शाखासमाश्रिते ॥ ४८ ॥

रसैस्तं रूक्षकटुम्लैः शिखितित्तिरिदक्षजैः ।

शुष्कमूलकजैर्युषैः कुलत्थोत्थैश्च भोजयेत् ॥ ४९ ॥

भृशाम्लतीक्ष्णकटुकलवणोष्णं च शस्यते ।

सबीजपूरकरसं लिह्याद्रव्योषं तथाशयम् ॥ ५० ॥

स्वं पित्तमेति तेनास्य शकृदप्यनुरज्यते ।

वायुश्च याति प्रशमं सहाटोपाद्युपद्रवैः ॥ ५१ ॥

निवृत्तोपद्रवस्यास्य कार्यः कामलिको विधिः ।

रूक्षादिभिः पवनः कुपितः कफेन मिश्रितो यदा पित्तं बहिः क्षिपेत्
तदा हारिद्रनेत्रादिः पुरुषो भवेदाटोपादिमांश्च । हृदयेन च गुरुणा गुक्तः ।

दौर्बल्यादिभिः क्रमेण कुपितो वायुरल्पे पित्ते शाखासमाश्रितेऽनुषज्येत ।

अनुषज्येति कर्मकर्तरि । तं तादृशं नरं रसै रूक्षकटुम्लैर्मयूरादिमांसजैस्तथा

शुष्कमूलकोद्रवैर्युषैस्तथा कुलत्थोत्थैर्भोजयेत् । भृशाम्लादिकं च भोजनं

शस्यते । तथा बीजपूरकरससहितं व्योषं लिह्यात् । एवं कृते सत्यस्य पित्तं

स्वमाशयमेति । शकृच्चानुप्यते वायुश्च प्रशमं यात्याटोपात्रकूजनदि-
भिरुपद्रवैः सह । अस्यातुरस्याप्नातोपद्रवस्य सतः कामलाविहितो वि-
धिः कार्यः ।

गोमूत्रेण पिबेत्कुंभकामलायां शिलाजतु ॥ ५२ ॥

मांसं माक्षिकधातुं वा किटं वा हिरण्यजम् ।

कुंभकामलायां गोमूत्रेणालोडितं शिलाजतु पिबेत् । धातुमाक्षिकं वा
पिबेत् । गोमूत्रेण मांसं यावत् पिबेत् । हिरण्यजं रूप्योत्थं मलं वा गोमू-
त्रेण पिबेत् ।

गुडूचीस्वरसक्षीरसाधितेन हलीमकी ॥ ५३ ॥

महिषीहविषा स्निग्धः पिबेद्धात्रीरसेन तु ।

त्रिवृतां तद्विरिक्तोद्यात्स्वादु पित्तानिलापहम् ॥ ५४ ॥

द्राक्षालेहं च पूर्वोक्तं सर्षपी मधुराणि च ।

यापनान्क्षीरवस्तींश्च शीलयेत्सानुवासनान् ॥ ५५ ॥

मार्द्वीकारिष्टयोगांश्च पिबेद्युक्त्याग्निवृद्धये ।

कासिकं वाभयालेहं पिप्पलीमधुकं बलाम् ॥ ५६ ॥

पयसा च प्रयुंजीत यथादोषं यथाबलम् ।

हलीमकवान् गुडूचीस्वरसक्षीरपक्वेन महिषीधृतेन स्निग्धः सन् त्रिवृतां
धात्रीरसेन पिबेत् । गुडूचीस्वरसोऽत्र घृताच्चतुर्गुणः क्षीरं घृतसममिति पाक-
क्रमः । तथा त्रिवृतया विरिक्ते सति मधुरं वातपित्तघ्नं चादद्यात् । प्रागुक्तं
च द्राक्षालेहं भक्षयेत् । मधुरद्रव्यसाधितानि घृतानि चाद्यात् । यापना-
न्प्राणकारिणः क्षीरवस्तींश्च शीलयेदनुवासनसहितान् मार्द्वीकारिष्टयोगांश्च
युक्त्या बन्धिवृद्धये पिबेत् । अभयालेहं चागस्त्यं कासचिकित्सितोक्तं
स्थोन्मिते यवक्वाथे विंशतिविजया इत्यादि शीलयेत् । क्षीरेण च पिप्पलीं
मधुषष्टिकां बलां च युंजीत यथादोषाद्वलाच्च ।

पांडुरोगेषु कुशलः शोफोक्तं च क्रियाक्रमम् ॥ ५७ ॥

पांडुरोगेषु शोफचिकित्सितं च क्रियाक्रमं सुधीः प्रयुंजीत ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां चिकित्सितस्थाने पांडुरोगचिकित्सितं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

सप्तदशोऽध्यायः ।

पांडुरोगचिकित्सितादनंतरं शोफचिकित्सितं व्याख्यातुं प्रक्रम्यते ॥

अश्नातः श्वयथुचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

संबंधश्चास्य निदान एवोक्त इत्याह ।

सर्वत्रे सर्वांगसरे दोषजे श्वयथौ पुरा ।

सामे विशोषितो भुक्ता लघुकोष्णाभसा पिवेत् ॥ १ ॥

नागरातिविषादारुविडंगैर्द्रव्यवोषणम् ।

अथवा विजयाशुंठीदेवदारुपुनर्नवम् ॥ २ ॥

नवायसं वा दोषाढ्यः शुध्यै मूत्रहरीतकीः ।

वराक्राथेन कटुकाकुंभाय रूयूषणानि वा ॥ ३ ॥

अथवा गुग्गुलुं तद्वज्जतु वा शैलसंभवम् ।

सर्वत्र दोषजे श्वयथौ सर्वांगजे तथा सामे विशोषितः सन् लघु भुक्ता कोष्णेन जलेन नागरादि पिवेत् । विशोषणमत्रोपवासः । अथवा विजयादीन् कोष्णाभसा पिवेत् । दोषबहुलो नवायसं पांडुरोगोक्तं पिवेत् । शुद्ध्यर्थं गोमूत्रेण हरीतकीः शीलयेत् । त्रिफलाक्राथेन सह कटुकात्रिवृतालोहचूर्णकटुत्रिकाणि शीलयेत् । वराक्राथेन कुंभादीन् गुग्गुलुं वा शिलाजतु वा त्रिफलाक्राथेनैव शीलयेत् ।

मंदाग्निः शीलयेदामगुरुभिन्ननिबद्धविट् ॥ ४ ॥

तक्रं सौवर्चलव्याषक्षौद्रयुक्तं गुडाभयम् ।

तक्रानुपानामथवा तद्वद्वा गुडनागरम् ॥ ५ ॥

मंदाग्निरामगुरुभिन्नाविवद्विद् सन् तक्रं सौवर्चलादियुतं शीलयेत् ।
गुडयुतामभयां तक्रानुपानां वा । तथैव गुडनागरं तक्रानुपानं शीलयेत् ।

आर्द्रकं वा समगुडं प्रकुंचार्धविवर्जितम् ।

परं पंचपलं मासे यूपक्षीररसाशनः ॥ ६ ॥

गुल्मोदरार्शःश्वयथुप्रमेहान् श्वासप्रतिश्वालयसकाविपाकान् ।

सकामलाशोफमनोविकारान् कासं कृफं चैव जयेत्प्रयोगः ॥ ७ ॥

आर्द्रकं वा तुल्यगुडं पलाधेन प्रतिदिनं वर्धितं परं पंचपलं यावदेकस्मि-
न्नेव दिने पलपंचकप्रमाणं स्यात्पुनरपि ह्रासयेदर्धपलं यावत् । एवं मासं
यावदेषप्रयोगो यथोचितं कफपित्तवाताधिको यूषादिभोजी स्यात् । एष्व
प्रायोगो गुल्मादींश्चतुर्दशकफातान् जयेत् ।

घृतमार्द्रकनागरस्य कल्कस्वरसाभ्यां पयसा च साधयित्वा ।

श्वयथुक्षवथूदराग्निसादैरभिभूतोऽपि पिबन् भवत्यरोगः ॥ ८ ॥

घृतमार्द्रकनागरस्य कल्कं स्वरसाभ्यां पयसा च साधयित्वा पक्त्वा पिबन्
शोफादिभिरभिभूतोऽपि निरामयः स्यात् । आर्द्रनागरमर्द्रकमुच्यते । उप-
जात्यौपच्छंदसिके वृत्ते ।

निरामो बद्धशमलः पिबेच्छ्वयथुपीडितः ।

त्रिकटुत्रिवृतादतीचित्रकैः साधितं पयः ॥ ९ ॥

मूत्रं गोवी महिष्या वा सक्षीरं क्षीरभोजनः ।

सप्ताहं मासमथर्वा स्यादुष्ट्रीक्षीरवर्तनः ॥ १० ॥

निरामो बद्धपुरीषः शोफार्तः सन् त्रिवृतादिभिः साधितं पयः पिबेत् । नेर्म-
हिष्या वा संबन्धि मूत्रं सक्षीरभोजनः सन् पिबेत् । तथोष्ट्रीक्षीरभोजनः
पानाहाराभ्यां विना सप्ताहमथर्वा मासं स्यात् । उष्ट्रीक्षीरवर्तन इत्यत्र कुकु-

ट्यादीनां मंडादिषु पुंवद्भावो वक्तव्यः । इत्युद्गीशब्दस्य पुंवद्भावः । केचि-
दुद्गीक्षीरमिति जगुः ।

यवानैकं यवक्षारं यवानीं पंचकोलकम् ।

मरिचं दाडिमं पाठां धानकामम्लवेतसम् ॥ ११ ॥

बालविल्वं च कृष्णां साधयेत्सलिलाढके ।

तेन पक्वो घृतप्रस्थः शोफार्शोगुल्ममेहहो ॥ १२ ॥

यवानकादि कृष्णां जलाढके पचेत् । तेन काथेन घृतप्रस्थः पक्वः
शोफादिहा स्यात् । ब्रह्माग्निशब्दस्य प्रायिकत्वाच्छोपशब्दोत्तरादावपि-
हंतेःकिप् ।

दध्नाश्चित्रकगर्भाद्वा घृतं तत्तत्क्रसंयुतम् ।

पक्वं सचित्रकं तद्वद्गुणैः

चित्रकगर्भादध्नाश्चित्रकश्चूर्णमिश्रितमक्षीराद्यज्जातं दधि तस्मान्मथ्य-
मानात्तत्त्रेण चित्रकतत्त्रेण संयुक्तं पक्वं तद्वद्यवानकादिघृतसंयुक्तं गुणैः ।

युञ्ज्याच्च कालवित् ॥ १३ ॥

धान्वन्तरं महातिक्तं कल्याणमभयाघृतम् ।

कालविदवस्थादोषादिविद्वान्वन्तरं महातिक्तकल्याणकमभयाघृतं युञ्ज्यात् ।

दशमूलकषायस्य कंसे पथ्याशतं पचेत् ॥ १४ ॥

दत्त्वा गुडतुलां तस्मिन् लेहे दद्याद्विचूर्णितम् ।

त्रिजातकं त्रिकटुकं किञ्चिच्च यवशूकजम् ॥ १५ ॥

प्रस्थार्धं च हिमे क्षौद्रात् त्रिहंत्युपयोजितम् ।

प्रवृद्धशोफज्वरमेहगुल्मकाश्याम्बाताम्लकरूक्तपित्तम् ।

वैवर्ण्यमूत्रानिलशुक्रदोषश्वासारुचिष्ठीहगरोदरं च ॥ १६ ॥

दशमूलकषायस्याढके पथ्याशतं पचेत् । अत्र च सामान्यपरिभाषया
काथ्यद्रव्यस्य च दशमूलस्य च द्वाविंशत् पलानि भवन्ति । एवं च

तंत्रांतविरोधः । तथा तत्रैवं कथ्यते । द्विपंचमूलस्य तुलाकषाये कंसेभयानां च शतं गुडाच्चेति । तदेवं विरोधं पश्यंतो व्याख्यामेवंविधां विद्वांसो विदधति । दशमूलस्य तुला तस्याः कषायो दशमूलकषाय इति । मयूरव्यंसकादित्वादुत्तरपदलोपी समासः । एवं दशमूलस्य पलशतं तत्काथस्याढके पथ्याशतं पचेत् । गुडतुलां दत्त्वा तस्मिन् लेहे विचूर्णितं त्रिजातकाद्रि दद्यात् । एतेषां च प्रमाणं वासिष्ठलेहवत् कल्प्यम् । यवक्षारस्य कर्षमात्रं देयं । तंत्रांतरेष्युक्तम् । व्योषाच्चतुष्पलं दद्यात्त्रिपलं त्रिस्तुगंधतः । कर्षमम्रं यवक्षारादिति । शति च सति माक्षिकात्प्रस्थार्धं देयं । तदेतदुपयोजितं प्रवृद्धशोफादीन् हन्ति । खारणादास्तु जगाद । दशमूलाढकमभयशतसहितं पाचयेदपांद्रोणे । अवशेषितचतुरंशे तस्मिन्पुनः क्षिपेत् पृथौ इति । उपजातिवृत्तम् ।

पुराणयवशाल्यन्नं दशमूलांबुसाधितम् ।

अल्पमल्प पटुस्नेहं भोजनं श्वयथोर्हितम् ॥ १७ ॥

क्षारव्योषान्वितैर्मौद्वैः कौलत्थैः सकणै रसैः ।

तथा जांगलजैः कूर्मगोधाशल्यकजैरपि ॥ १८ ॥

अनम्लं मथितं पाने मद्यान्यौषधवंति च ।

श्वयथोः पुराणयवादिदशमूलकाथसाधितमल्पम् तथाल्पलवणस्नेहं भोजनं हितं । कैः सह । मौद्ररसैः । किंभूतैः । क्षारव्यूषणयुक्तैः । तथा कौलत्थरसैः । किंभूतैः । सपिप्पलीकैः । तथा च मुनिः । कुलत्थयूषस्तु सपिप्पलीको मौद्रस्तु सव्यूषण्यावशूकः । रसैस्तथा जांगलविष्किराणां सकूर्मगोधाशिखिशलकानामिति । अत्र शिखिनो जांगलविष्किरत्वेन गृहीता अपि पथ्यतरत्वप्रतिपादनार्थं पुनरुपात्ताः । तथायमेव तंत्रकृदष्टांगावतारेऽध्यगीष्ट । दशमूलांभस्ता सिद्धैर्व्यूषक्षाररजोन्वितैः । रसैर्जांगलजैर्मौद्वैः कौलत्थैर्मौलकैरपीति । तथेत्यादि । तथा जांगलमांसजैस्तथा गोधादिजैस्तथा कच्छपादिजैश्च । पाने मथितमनम्लं मद्यानि च सौषधानि हितानि ।

अजाजीशठीजीवंतीकरवीपौष्कराग्निकैः ॥ १९ ॥

विल्वमध्ययवक्षारवृक्षाम्लैर्बदरोन्मितैः ।

कृता पेयाऽऽज्यतैलाभ्यां युक्तिभृष्टा परं हिता ॥ २० ॥

शोफातिसारहृद्रोगगुल्माशौल्पाग्निमोहिनाम् ।

अजाजीमभृतिभिः पेया घृततैलाभ्यां युक्त्या भृष्टाऽतिशयेन शोफादि-
मतां हिता ।

गुणैस्तद्वच्च पाठायाः पंचकोलेन साधिता ॥ २१ ॥

पंचकोलेन बदरोन्मितेन साधिता पेया गुणैस्तद्वच्च पूर्वोक्तगुणा । तथैव
पाठायाः साधिता पेया स्यात् ।

शैलेयकुष्ठ स्थौणेयरेणुकागुरुपद्मकैः ।

श्रीवेष्टकनखस्पृक्कादेवदारुप्रियंगुभिः ॥ २२ ॥

मांसीमागधिकावन्यधान्यध्यामकबालकैः ।

चतुर्जातकतालीसमुस्तागंधपेलाशकैः ॥ २३ ॥

कुर्यादभ्यंजनं तैलं लेपं स्नानाय तूदकम् ।

तथा शैलेयादिभिरभ्यंजनतैलं तथा लेपं स्नानार्थमुदकं च कुर्यात् ।

स्नानं वा निंबवर्षाभूनक्तमालार्कवारिणा ॥ २४ ॥

निंबादिवारिणा च स्नानं कुर्यात् ।

एकांगशोफे वर्षाभूकरवीरककिंशुकैः ।

विशालात्रिफलारोध्ननलिकादेवदारुभिः ॥ २५ ॥

हिंस्त्राकोशातकीमाद्रीतालपर्णीजयंतिभिः ।

स्थूलकाकादनीशालनाकुलीवृषपर्णाभिः ॥ २६ ॥

हृदि हस्तिकर्णेश्च सुखोष्णैर्लेपनं हितम् ।

एकांगजे शोफे पुनर्नवादिभिर्जलपिष्टैः सुखोष्णैर्लेपो हितः । इति सा-
मान्येन श्वयथोरुपक्रमः ।

अथानिलोत्थे श्वयथौ मासाधं त्रिवृतं पिबेत् ॥ २७ ॥

तैलमैरंडजं वातविड्ढिबंधे नदेव तु ।

प्राग्भक्तं पयम्ना युक्तं रसैर्वा कारयेत्तथा ॥ २८ ॥

स्वेदाभ्यंगान्समीरघ्नान् लेपमेकांगगे पुनः ।

मातुलुंगाग्रिमथेन शुंठीहिंस्त्रामराद्वयैः ॥ २९ ॥

अनिलजे शोफे पक्षे यावत्त्रिवृतं तथैरंडतैलं पिबेत् । वातविड्ढिबंधे सति तदेव पूर्वोक्तमौषधं प्राग्भक्तं क्षीरेण सिद्धं मांसरस्मेन वा पिबेत् । तथा स्वेदाभ्यंगान् वातघ्नान् कारयेद्द्वय इति शेषः । तथानिलोत्थ एकांगगे शोफे मातुलुंगादिभिर्लेपं कारयेत् । हिंसा सिंही ।

पैत्ते तिक्तं पिबेत्सर्पिन्यग्रौघाद्येन वा सृतम् ।

क्षीरं तृड्दाहमोहेषु लेपाभ्यंगाश्च शीतलाः ॥ ३० ॥

पित्तश्वयथौ तिक्तकाख्यं घृतं पिबेत् । न्यग्रोधादिगणेन वा सृतं पिबेत् । तथा तृडादिषु क्षीरं पिबेत् । तथा लेपाभ्यंगाः शीता हिताः ।

पटोलमूलत्रयितीयष्टचाह्वकटुकाभयाः ।

दारुदार्क्षिहिनं दंती विशाला निचुलं कणा ॥ ३१ ॥

तैः काथः सघृतः पीतो हंत्यंतस्तापतृड्भ्रमान् ।

ससंनिपातवीसर्पशोफदाहविषज्वरान् ॥ ३२ ॥

पटोलक्षीनां काथो घृतसहितः पीतोऽतस्तापतृण्णादीन् हन्ति ।

आरग्वधादिना सिद्धं तैलं श्लेष्मोद्भवे पिबेत् ।

कफोद्भवे शोफ आरग्वधादिना सिद्धं तैलं पिबेत् ।

स्रोतोविबंधे मंदेग्रश्चरुचौ स्तिमिताशयः ॥ ३३ ॥

क्षारचूर्णासवारिष्टमूत्रतक्राणि शीलयेत् ।

स्रोतोविबंधे सति बन्धौ च मंदेऽरोचके च सति स्तिमिताशयः सन् क्षारचूर्णासवारिष्टमूत्रतक्राणि शीलयेत् ।

कृष्णापुराणपिण्याकशिग्रुत्वकसिकतातसीः ॥ ३४ ॥

प्रलेपोन्मर्दने युञ्ज्यात्सुखोष्णा मूत्रकल्किताः ।

कृष्णादीन् कोष्णान् प्रलेप उन्मर्दने च मूत्रकल्कितान् युञ्जीत ।

स्नानं मूत्रांज सी सिद्धे कुष्ठतर्कारिचित्रकैः ॥ ३५ ॥

कुलत्थनागराभ्यां वा चंडागुरुविलेपने ।

मूत्रजले कुष्ठादिभिः सिद्धे स्नानाय हिते । कुलत्थयुंठीभ्यां वा कथिते
गोमूत्रजले हिते । विलेपने चंडागुरुणि हिते ।

कालाजशृंगीसरलवस्तगंधहयाद्व्याः ॥ ३६ ॥

एकैषिका च लेपः स्याच्छूयथावेकगात्रजे ।

कालाजशृंग्यादय एकांगके शोफे लेपः स्यात् । काला नीलिनी ।
वस्तगंधा कारवी । एकैषिका त्रिवृता ।

यथादोषं यथासन्नं शुद्धिं रक्तावसेचनम् ॥ ३७ ॥

कुर्वीत मिश्रदोषे तु दोषोद्रेकबलात्क्रियाम् ।

यथादोषं दोषानुसारेण शुद्धिं तथा रक्तावसेचनं यथासन्नं कुर्वीत ।
संसर्गजे तु यथाभ्यधिकदोषानुसारेण क्रियां कुर्यात् ।

अजाजिपाठाघनपंचकोलव्याघ्रीरजन्यः सुस्तोयपाताः ३८

शोफं त्रिदोषं चिरजं प्रवृद्धं निघ्नन्ति भूनिवमहौषधैश्च ।

अजाज्यादयः कोष्णजलपीताः शोफं त्रिदोषोत्थं चिरकालोत्पन्नं वृद्धि-
गतं निघ्नन्ति । भूनिवनागरे च हतइति पूचनपरिणामेन संबंधः । उप-
जातिवृत्तं ।

अमृताद्वितयं सिवाटिकां सुरकाष्ठं सपुरं सगोजलम् ॥ ३९ ॥

श्वयथूदरकुष्ठपांडुताकमिमेहौर्ध्वकफानिलापहम् ।

अमृतायुगलादिकं गुग्गुलुसहितं गोमूत्रेण पीतं शोफादीन् हन्ति । वैता-
लीयं । क्यादोष्टौसमश्चलनसमोत्रपरेण युज्यतेनेताः । षड्निरंतरायुतः ।

इति निजमधिकृत्य पथ्यमुक्तं क्षतजनिते क्षतजं विशोधनीयम् ।

स्फुतिहिमघृतलेपसेकरेकैर्विषजनिते विषजिच्च शोफ इष्टम् ॥ ४०

इति पूर्वोक्तेन प्रकारेण निजं शोफं दोषजमधिकृत्य चिकित्सितमुक्तं ।
क्षतोश्चे शोफे क्षतजमसृग् विशोध्यं । कैः । रक्तस्त्रावादिभिः । विषजनिते
शोफे विषहरमष्टं । पुष्पिताग्रा ।

ग्राम्यानूपं प्रिशितमवलं शुष्कशार्फं तिलान्नम्
गौडं पिष्टान्नं दधि सलवणं विज्जलं मद्यमम्लम् ।

धानावच्छरंसमशमनमथो गुर्वसात्स्यं विदाहि

स्वप्नं रात्रौ श्वयथुगदवान्वर्जयेन्मैथुनं च ॥ ४१ ॥

ग्राम्यादिमांसादि शोफी वर्जयेत् । म्लौ न्यौ यौ ज्ञेया कुसुमितलतावेहि-
ताक्षुत्रलोकैः ।

इति श्रीमृगांकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां सर्वा-
गसुंदराख्यायां चिकित्सितस्थाने श्वयथुचिकित्सितं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७

अष्टादशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं विसर्पचिकित्सितमुत्सेधसामान्याच्चिकित्साप्रादृश्याच्च व्या-
ख्यायते ।

अथातो विसर्पचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

आदावेव विसर्पेषु हितं लघनरूक्षणम् ।

रक्तावसेको वमनं विरेकः स्नेहनं न तु ॥ १ ॥

विसर्पेषु पूर्वमेव लघनादि हितम् । स्नेहनं तु न हितम् ।

प्रच्छर्दनं विसर्पघ्नं सयष्टीन्द्रयवं फलम् ।

पटोलपिप्पलीनिबपल्लवैर्वा समन्वितम् ॥ २ ॥

वमनं विसर्पघ्नं मदनफलं मधुयष्टिकेंद्रयवान्कितम् हितं । पटोलादिभि-
र्युतं वा मदनफलं हितम् ।

रसेन युक्तं त्रायंत्या द्राक्षायास्त्रैफलेन वा ।

विरेचनं त्रिवृच्चूर्णं पयसा सर्पिषाऽथवा ॥ ३ ॥

योज्यं कोष्ठगते दोषे विशेषेण विशोधनम् ।

त्रिवृच्चूर्णं त्रायंत्या रसेन युक्तं द्राक्षारसेन वा त्रिफलारसेन वा विरे-
चनं योज्यम् । क्षीरेण घृतेन वा त्रिवृच्चूर्णं युक्तम् । कोष्ठगते दोषे विशे-
षेण शोधनं योज्यम् ।

अविशोध्यस्य दोषेऽल्पे शमनं चंदनोत्पलम् ॥ ४ ॥

मस्तुनिबपटोलं वा पटोलादिकमेव वा ।

सारिवामलकोशीरमुस्तं वा कथितं जले ॥ ५ ॥

अशोधनार्हस्य पुंसोल्पे दोषे शमनं चंदनोत्पलं योज्यं । मस्तुनिबपटोलं
वा । पटोलकटुरोहिणीत्यादिकं वा सारिवादिकं वा जले कथितं ।

दुरालभां पर्पटकं गुडूचीं विश्वभेषजम् ।

पाक्यं शीतकषायं वा तृष्णावीसर्पवान् पिबेत् ॥ ६ ॥

दुरालभादिकं कथितं शीतकषायं वा तृष्णादिमान् पिबेत् ।

दार्वापटोलकटुकामसूरत्रिफलास्तथा ।

सनिबयष्टीत्रायंतीः कथिता घृतमूर्छिताः ॥ ७ ॥

तथा दार्व्यादीन्निवादिभिः सह कथितान् सर्पिर्विमिश्रितान् पिबेत् ।

शाखादुष्टे तु रुधिरे रक्तमेवादितो हरेत् ।

त्वग्मांसस्नायुसंछेदो रक्तच्छेदाद्धि जायते ॥ ८ ॥

रक्ते च शाखादुष्टे सति प्रथमं रुधिरमेव हरेत् । कुत इत्याह ।
त्वग्मासेत्यादि । यस्मात्त्वगादिषु क्लेदो रक्तक्लेदाज्जायते तस्माद्रक्तं निर्हरेत् ।

निरामे श्लेष्मणि क्षीणे वातपित्तेतरे हितम् ।

घृतं तिक्तं महातिक्तं सृतं वा त्रायमाणया ॥ ९ ॥

निरामे पुंसि तथा वातपित्ताधिके कफे च क्षीणे घृतं तिक्तकादिकं
हितं । पूर्वसामान्येन विसर्पिणः स्नेहनं निषिद्धं । अवस्थाविशेषेण च
स्नेहनमिदमुक्तमिति पूर्वापरव्याहतत्वमत्र नाशङ्कनीयम् ।

निर्द्विक्तेऽस्त्रे विशुद्धे तर्दोषे त्वग्मांससंधिगे ।

वहिः क्रियाः प्रदेहाद्याः सद्यो वीसर्पशांतये ॥ १० ॥

रक्ते निर्द्विक्तेऽतर्विशुद्धे दोषे त्वग्मांसाश्रिते सति प्रलेपसेकाद्या बहिः-
क्रियाः परिमार्जने विधेयाः । शीघ्रमेव विसर्पशांतये स्युः ।

शताव्हामुस्तवाराहीवंशार्तगलधान्यकम् ।

सुराह्वा कृष्णगंधा च कुष्ठं वा लेपनं चले ॥ ११ ॥

शतपुष्पादिकं चले वीते विसर्पे प्रलेपनं हितम् । आर्तगलो नीलः सहचरः ।

न्यग्रोधादिगणः पित्ते तथा पद्मोत्पलादिकम् ।

न्यग्रोधादिगणः पित्तविसर्पे प्रलेपो हितः । तथा पित्तविसर्पे पद्मोत्पला-
दिकं दशग्रन्थोत्पलं तत्रादवधार्यम् । यथा षड्वरणाख्यो योगः । संग्रहे चैवं
पठ्यते । पद्मोत्पलशैवालपंकदूर्वामृणालशृंगाटककसेरुकशर्कराहीवेरचंदनमु-
क्तामणिगैरिकपयस्याप्रपौडरीकमधुकपञ्चकघृतक्षीराणीति ।

न्यग्रोधपद्मास्तरुणाः कद्वलीगर्भसंयुताः ॥ १२ ॥

विसर्पग्रन्थिश्च लेपः स्याच्छतधौतघृताश्रुतः ।

पद्मिनीकर्दमः शीतः पिष्टं मौक्तिकमेव वा ॥ १३ ॥

शंखः प्रवालं शुक्तिर्वा गैरिकं वा घृतान्वितम् ।

न्यग्रोधस्य पादास्तरुणा अभिनवकदलीगर्भानीता विसग्रंथिश्च लेपोऽयं
शतधौतघृतालोडितः । तथा पद्मिनीपंकः शिशिरो मौक्तिकं वा जलपिष्टं ।
शंखो वा पिष्टो, विद्रुमो वा शुक्तिर्वाऽथवा गैरिकं घृतयुक्तं लेपो हितः ।

त्रिफलापद्मकोशीरसमंगाकरवीरकम् ॥ १४ ॥

नलमूलान्यनंता च लेपः श्लेष्मविसर्पहा ।

त्रिफलादिभिलेपः श्लेष्मविसर्पहत् ।

धवसप्ताहखदिरदेवदारुकुरंटकम् ॥ १५ ॥

समुस्तारग्वधं लेपो वर्गो वा वरुणादिकृः ।

आरग्विधस्य पत्राणि त्वचः श्लेष्मांतकोद्भवाः ॥ १६ ॥

इंद्राणींशाकं काकाद्वाशिरीषकुसुमानि च ।

धवादिकं वरुणसैर्यकेत्यादिर्वा कर्णिकारस्य वा पत्राणि श्लेष्मांतक-
त्वचो वा इंद्राण्यादयो वा लेपः ।

सेकव्रणाभ्यंगहविलेपचूर्णान् यथायथम् ॥ १७ ॥

एतैरेवौषधैः कुर्याद्वायौ लेपा घृताधिकाः ।

एभिरेव श्लेष्मविसर्पलेपौषधैः सेकादीन् कुर्यात् । व्रणाभ्यंगाय हविरि-
त्यश्वघासवत्समासः । वायौ ये लेपा उक्तास्ते घृताधिकाः कार्याः । अ-
धिकशब्देनिर्देशाच्चेदं गमयति । अन्यत्रापि पित्तविसर्पे कफविसर्पे च ये
लेपा उक्तास्तेऽपि सघृताः कार्या नत्वघृता इत्यर्थः ।

कफस्थानगते सामे पित्तस्थानगतेऽथवा ॥ १८ ॥

आशीतोष्णा हिता रूक्षा रक्तपित्ते घृतान्विताः ।

अत्यर्थशीतास्तनवस्तनुवस्त्रांतरास्थिताः ॥ १९ ॥

योज्याः क्षणे क्षणेऽन्येऽन्ये मंदवीर्यास्त एव च ।

कफस्थानगते सामे वायौ किंचिच्छीतोष्णरूक्षाश्च मलेपा हिताः । पित्त-
स्थानगते च रक्तपित्ते घृतान्विताः । अत्यंतशीतास्तनवस्तथा तनुवस्त्रांतरा-

स्थिताः क्षणे क्षणेऽपरे योज्याः । च शब्दो यस्मादर्थे । यस्मात्त एव पुनः
पुनः प्रमुच्यमाना मन्दवीर्याः स्युः ।

संसृष्टदोषे संसृष्टमेतत्कर्म प्रशस्यते ॥ २० ॥

संसृष्टदोषे विसर्प उभयरूपे च संसर्गाख्ये सन्निपाताख्ये चैतत्कर्मैदं
चिकित्सितम् । यत्प्रतिदोषमुक्तं तदेव यथायथं संसृष्टं कृत्वा तत्र प्रशस्यते ।
इति सामान्येन संसृष्टदोषचिकित्सितमुक्त्वा वातपित्तजादिष्वग्निविसर्पादि-
षूपक्रममाह ।

शतधौतघृतेनाग्निं प्रदिह्यात्केवल्लेन वा ।

सेचयेद्घृतमण्डेन शीतेन मधुकांजुना ॥ २१ ॥

शीताभसांभोजजलैः क्षीरेणैक्षुरसेन वा ।

पान्त्रलेपनसेकेषु महातिक्तं परं हितम् ॥ २२ ॥

अग्निशब्देनाग्निविसर्प उपलक्ष्यते । तस्य च लक्षणं । वातपित्तांतरेकफइ-
त्यादियावद्दुःप्रबोधे श्रुते निद्रां सोमिविसर्प उच्यत इति । तमग्निविसर्पं शत-
धौतघृतेन प्रलेपयेत् । सेचयेदित्यादि । अथवा केवलेन घृतमण्डेन सेचयेत् ।
शिशिरेण मधुयष्टीजलेन वा सेचयेत् । एवं शर्कराजलेन मुस्तजलेन क्षीरेण-
क्षुरसेन चेति योज्यं । पानादिषु महातिक्तं सुष्ठु हितम् ।

ग्रंथ्याख्ये रक्तपित्तघ्नं कृत्वा सम्यग्यथोदितम् ।

कैफानिलघ्नं कर्मैष्टं पिंडस्वेदोपनाहनम् ॥ २३ ॥

ग्रंथिविसर्पे रक्तपित्तघ्नं कर्म कृत्वा ततः कफानिलघ्नं कर्म पिंडस्वेदादि-
कभिष्टम् ।

ग्रंथिवीसर्पशूले तु तैल्लेनोष्णेन सेचयेत् ।

दशमूलविपक्वेन तद्वन्मूत्रैर्जलेन वा ॥ २४ ॥

ग्रंथिवीसर्पशूले सति दशमूलविपक्वेनोष्णेन तैलेन सेचयेत् । तथैव मू-

त्रैदशमूलविपकैरिति वचनपरिणामेन संबंधः । जलेन ना दशमूलक-
थितेन सेचयेत् ।

सुखोष्णया प्रदिह्याद्वा पिष्टया कृष्णगंधया ।

नक्तमालत्वचा शुष्कमूलकैः कलिनाऽथवा ॥ २९ ॥

अथवा कृष्णगंधया पिष्टया सुखोष्णया प्रदिह्यात् । अथवा नक्तमाल-
त्वचा पिष्टया सुखोष्णया प्रदिह्यात् । शुष्कमूलकैः पिष्टैः सुखोष्णैरथवा
कलिना विभीतकेन सुखोष्णेन लेपयेत् ।

दंतीन्नित्रकमूलत्वक्सौधार्कवयसीगुडः ।

भल्लातक्यास्थिकासीसलेपो भिद्याच्छिलामपि ॥ २६ ॥

बहिर्माग्राश्रितं ग्रंथिं किं पुनः कफसंभवम् ।

द्विर्धकालस्थितं ग्रंथिमेभिर्भिद्याच्च भेषजैः ॥ २७ ॥

दंत्यादिभिर्द्रव्यैर्लेपः शिलामपि भिद्यात् । किमुत कफजं बाह्यमार्गा-
श्रितं ग्रंथिं लेपो न भिद्यात् । चिरकालावस्थितं ग्रंथिमेभिरेव पूर्वोक्तैरौष-
धैर्भिद्यात् ।

मूलकानां कुलत्थानां यूपैः सक्षारदाडिमैः ।

गोधूमान्नैर्वान्नैश्च ससीधुमधुशर्करैः ॥ २८ ॥

सक्षौद्रैर्वारुणीमंडैर्मातुलुंगरसान्वितैः ।

त्रिफलायाः प्रयोगैश्च पिप्पल्याः क्षौद्रसंयुतैः ॥ २९ ॥

देवदारुगुडूच्योश्च प्रयोगैर्गिरिजस्य च ।

मुस्तभल्लातसक्तूनां प्रयोगैर्माक्षिकस्य च ॥ ३० ॥

धूमैर्विरेकैः शिरसः पूर्वोक्तैर्गुडमभेद्वनैः ।

तप्तायोहेमलवणपाषाणादिप्रपीडनैः ॥ ३१ ॥

मूलकादिंयूषादिभिः सक्षारदाडिमैर्गोधूमादिभोजनैस्तथा पानैः ससीधु-
मधुशर्करैस्तथा सक्षौद्रैर्वारुणीमंडैर्मातुलुंगरसान्वितैस्तथा त्रिफलायाः प्र-

योगैरित्यारभ्य अथ तत्तायो हेमलवणपाषाणादिप्रपीडनैर्दीर्घकालस्थितं ग्रंथि
भियादित्यनुवर्त्य योज्यम् ।

आभिः क्रियाभिः सिद्धाभिर्विविधाभिर्बले स्थितः ।

ग्रंथिः पाषाणकठिनो यदि नैवोपशाम्यति ॥ ३२ ॥

अथास्य दाहः क्षारेण शरैर्हेन्नापि वा हितः ।

पाकिभिः पाचयित्वा तु पाटयित्वा तमुद्धरेत् ॥ ३३ ॥

आभिः पूर्वोक्ताभिः क्रियाभिः सिद्धाभिः सिद्धैर्षिप्रणीतत्वादविसंवादिनी-
भिस्तथा विविधाभिरनेकैप्रकारादिभिः प्रयुक्तभिर्बले स्थितो यदि ग्रंथिर्दी-
र्घकालानुबंधत्वादतिप्रवृद्ध अत एव पाषाणकठिनो यदि नैवोपशाम्यति । अ-
थानंतरमस्य दाहः क्षारेण हितः । अग्निना शरैर्हेन्नापि वा हितः । अथवा
पाकिभिरौषधैर्बाह्यांतःशोधितैः पाचयित्वा पाटयित्वा तं ग्रंथिमुद्धरेत् ।

मोक्षयेद्बहुशश्चास्य रक्तमुत्क्लेशमागतम् ।

पुनश्चापहते रक्ते वातश्लेष्मजिदौषधम् ॥ ३४ ॥

अस्यग्रंथेग्रंथिवीसर्पवतो रक्तमुत्क्लेशमागतम् विकारकरणं प्रत्युन्मु-
खतां प्राप्तं बहुशो मोक्षयेत् । पुनश्च रक्तेऽपहते वातश्लेष्मजिदौषधं
तत्र हितम् ।

प्रक्लिन्ने दाहपाकाभ्यां बाह्यांतर्व्रणवत्क्रिया ।

दार्वाविडंगकंपिल्लैः सिद्धं तैलं व्रणे हितम् ॥ ३५ ॥

दूर्वास्वरससिद्धं तु कफपित्तोत्तरे घृतम् ।

प्रक्लिन्ने सर्वस्मिन् विसर्पे दाहपाकाभ्यां चोपलक्षिते बाह्यांतर्व्रणवत्क्रिया
स्यात् । तथा दावर्कादिभिः सिद्धं तैलं व्रणे हितं वातप्रधाने वीसर्पे इत्य-
र्थोद्गम्यते । तथा कफपित्तोत्तरे वीसर्पे दूर्वास्वरसेन पक्वं घृतं हितम् ।

एकतः सर्वकर्माणि रक्तमोक्षणमेकतः ॥ ३६ ॥

एकत एतस्मिंश्चित्सापत्ने सर्वकर्माणि यथानिर्दिष्टानि रक्तमोक्षण-

मेकत एकस्मिन् पक्षे । एवं विसर्पौद्दिष्टया सर्वचिकित्सया रक्तमोक्षणस्य च
वीसर्पशमने तुल्यत्वात् । ननु कथमेतत्स्यादित्याह ।

विसर्पो नह्यसंसृष्टः सोऽस्रपित्तेन जायति ।

रक्तमेवाश्रयश्चास्य बहुशोऽस्त्रं हरेदतः ॥ ३७ ॥

यस्माद्विसर्पः सर्वो रक्तपित्तेनासंसृष्टोऽसंबद्धो न जायति । न केदम्विद्रक्त-
पित्ताभ्यामंतरेणोत्पद्यत इत्यर्थः । अस्य च विसर्पस्य रक्तमेवाश्रयो नान्यः ।
अतोस्माद्बहुशो बहून् वीरान् रक्तमेव हरेत् ।

न घृतं बहुदोषाय देयं यत्र विरेचनम् ।

तेन दोषोऽप्युपस्तब्धस्त्वग्रक्तपिशितं पचेत् ॥ ३८ ॥

बहुदोषाय विसर्पिणे तद्धृतं न देयं यद्विरेचनं न भवति । पित्तं हि
वीसर्पे प्राधान्येन चिकित्स्यं । पित्तस्य च विरेचनमुपक्रमप्रधानमिति । तेन
घृतेन विरेचनेन यस्मादुपस्तब्धस्तंभितो दोषस्त्वग्रक्तमांसानि पचेत् ।
तस्माद्विरेचनकरमेव घृतं योज्यमिति ।

इति श्रीमृगांकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायां वीसर्पचिकित्सितं ना-
माष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

एकोनविंशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं कुष्ठचिकित्सितमारभ्यते । संबंधश्चास्य निदानैवोक्त
इत्याह ।

अथतः कुष्ठचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

अग्रक्तमांसादिदूषणात्तत्त्ववणादामयस्वभावाच्च कायकार्श्यं कुष्ठिनः प्रा-
येणावश्यं भावि । अनेनैवानुसारेण वक्ष्यति । स्नेहैराप्याययेच्चैनं कुष्ठवैरं-
रांतर इत्याह ।

कुष्ठिनं स्नेहपानेन पूर्वं सर्वमुपाचरेत् ।

कुष्ठवंतं नरं सर्वमेव स्नेहपानैरुपक्रमेच्छरीराप्यायनार्थम् । पूर्वमस्य स्नेहोपयोगो युक्त इत्यर्थः ।

तत्र वातोत्तरे तैलं घृतं वा साधितं हितम् ॥ १ ॥

दशमूलामृतैरंडशाङ्गच्यष्टामेषशृंगिभिः ।

तस्मिन्वातोत्तरे कुष्ठे दशमूलादिभिः पक्वं तैलं घृतं वा हितम् ।

पटोलनिंबकटुकादार्वीपाठादुराल्माः ॥ २ ॥

पर्पटं त्रायमाणां च पलांशं पाचयेदपाम् ।

द्व्याढकेऽष्टांशशेषेण तेन कर्षोन्मितैस्तथा ॥ ३ ॥

त्रायंतीमुस्तभूनिंबकलिंगकणचंदनैः ।

सर्पिषो द्वादशपलं पचेत्तित्तिक्तकं जयेत् ॥ ४ ॥

पित्तकुष्ठपरिसर्पपिटिकादाहटुड्भ्रमान् ।

कंडुपांड्वमयान् गंडान् दुष्टजाडीव्रणापचीः ॥ ५ ॥

विस्फोटविद्रधीगुल्मशोफोन्मादमदानपि ।

द्वद्रोगतिमिरव्यंगग्रहणीश्वित्रकामलाः ॥ ६ ॥

भगंदरमपस्मारमुदरं प्रदरं गरम् ।

अर्शोत्पित्तमन्त्रांश्च सुकृच्छ्रान् पित्तजान् गदान् ॥ ७ ॥

पटोलादिपलांशं जले द्व्याढके पाचयेत् । तेनाष्टभागशेषेण क्वाथेन तथा कर्षमात्रैस्त्रायंत्यादिभिर्घृतस्य पलानि द्वादश पचेत् । तदेवं तित्तकाख्यं सर्पिः पित्तकुष्टादीन् जयेत् । अपरानपि पित्तजानामयान् हन्ति । एवैश्च द्वादशपलमात्रं पक्वं प्रकृष्टगुणं स्यादिति दृष्टं तत्त्वदर्शिभिर्महर्षिभिः ।

सप्तच्छदः पर्पटकः शम्याकः कटुका वचा ।

निफला पद्मकं पाठा रजन्यौ सारिवे कणे ॥ ८ ॥

निबचंदनयष्टचाहविशालेंद्रयवामृतीः ।

किराततित्ककं सेव्यं वृषो मूर्वा शतावरी ॥ ९ ॥

पटोल्लातिविषामुस्तात्रायंतीधन्वयासकृम् ।

तैर्जलेऽष्टगुणे सर्पिर्द्विगुणामलकीरसे ॥ १० ॥

सिद्धं तिक्तान्महातिकं गुणैरभ्यधिकं मतम् ।

सप्तच्छदादिभिः कल्कैर्घृतादष्टगुणे जले द्विगुणामलकरसे सर्पिः पक्वं
महातिकसंज्ञं गुणैश्चाभ्यधिकं तिक्तान्मतं मुनीनामिति शेषः ।

कफोत्तरे घृतं सिद्धं निबसत्ताहचित्रकैः ॥ ११ ॥

कुष्ठोपणवचाशालप्रियालुचतुरंगुलैः ।

कफोत्तरे निवादिभिः कल्कीकृतैः पक्वं घृतं पिबेत् ।

सर्वेषु चारुष्करजं तौवरं सार्पपं पिबेत् ॥ १२ ॥

स्नेहं घृतं वा कृमिजित्पथ्याभल्लातकैः सूतम् ।

सर्वेषु च कुष्ठेषु भल्लातकोत्थं तुवरजं सर्पपञ्च वा स्नेहमथवा घृतं
विडंगादिभिः साधितं पिबेत् ।

आरग्वधस्य मूलेन शतकृत्वः सूतं घृतम् ॥ १३ ॥

पिबेत्कुष्ठं जयत्याशु भजन् सखदिरं जलम् ।

कर्णिकारस्य मूलेन शतवारान् घृतं पक्वं पिबन् कुष्ठं जयति खदिरयुतं
पानीयं सेवमानः ।

एभिरेव यथास्वं च स्नेहैरभ्यंजनं हितम् ॥ १४ ॥

एभिरेव पूर्वोक्तैः स्नेहैर्यथायोगमभ्यंजनं हितम् ।

स्निग्धस्य शोधनं योज्यं विसर्पे यदुदाहृतम् ।

स्निग्धस्य कुष्ठिनः शोधनं योज्यं यद्विसर्पे कथितं तत्र चोक्तम् रूसेन
युक्तस्त्रायत्या द्राक्षया इत्यादि ।

ललाटहस्तपादेषु शिराश्चास्य विमोक्षयेत् ॥ १५ ॥

प्रच्छानमल्पके कुष्ठे शृंगाद्याश्च यथायथम् ।

ललाटादिषु चास्यातुरस्य बलापेक्षी वैद्यो शिरां विमोक्षयेत् । अत्यल्पे कुष्ठे प्रच्छानं स्यात् । यथा यथास्वं शृंगाद्याश्च स्युः ।

स्नेहैराप्याययेच्चैनं कुष्ठत्रैरंतरांतरा ॥ १६ ॥

मुक्तरक्तविरिक्तस्य रिक्तकोष्ठस्य कुष्ठिनः ।

प्रभंजनस्तथा ह्यस्य न स्यादेहप्रभंजनः ॥ १७ ॥

अंतरांतरा सूत्ररक्तं कृतविरेकं च कुष्ठत्रैः स्नेहैरेनं कुष्ठिन्माप्याययेत् । एवं कृते सत्यस्य कुष्ठिनो मुक्तरक्तस्य तथा विरिक्तस्यात एव रिक्तकोष्ठस्य प्रभंजनो देहस्य प्रभंजनो विघातको न स्यात् ।

वासाभृतानि ववरापटोलव्याघ्रीकरंजोदककल्कपक्कम् ।

सर्पिर्विसर्पिज्वरकामलास्रकुष्ठापहं वज्रकमामनन्ति ॥ १८ ॥

वासादिभिः सिद्धं सर्पिर्विसर्पादिघ्नं । एतच्च वज्रकसंज्ञं घृतं वदन्ति । इन्द्र-
वज्रावृत्तं ।

त्रिफलात्रिकटुद्विकंटकारिकटुकाकुम्भनिकुम्भराजवृक्षैः ।

सवचातिविषाग्निकैः सपाठैः पिचुभागैर्नववज्रदुग्धमुष्टिचा ॥ १९ ॥

पिष्टैः सिद्धं सर्पिषः प्रस्थमेभिः क्रूरे कोष्ठे स्नेहनं रेचनं च ।

कुष्ठश्चित्रछीहवैर्ध्माशमगुल्मान्हन्यात्कृच्छ्रांस्तन्महावज्रकाख्यम् २०

त्रिफलादिभिः कार्ष्णिकैः प्रत्यग्रस्तुहीक्षीरपलेन सहपिष्टैरेभिरौषधैर्घृत-
प्रस्थं चतुर्गुणजलसिद्धं क्रूरकोष्ठे स्नेहनं स्यात् । रेचनं च । तथा कुष्ठादीन्
दारुणान्हन्यात् । तच्च महावज्रकं नाम । उपच्छंदसिकशालिन्यौ वृत्ते ।

दंत्याढकमपां द्रोणे पक्का तेन घृतं पचेत् ।

धामार्गवपले पीतं तदूर्ध्वाधो विशुद्धिदत् ॥ २१ ॥

दंत्याः षोडश पलानि जलद्रोणे पचेत् । तेन क्राथेन राजक्नेशातकीपले
घृतं पचेत् । तत्पीतमूर्ध्वाधो विशुद्धिकरं ।

आवर्षिकीतुलां द्रोणे पचेदष्टांशशेषितम् ।

तन्मूलैस्तत्र निर्यूहे घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ २२ ॥

पीत्वा तदेकदिवसांतरितं सुजीर्णे

भुंजीत कोद्रवसंस्कृतकांजिकेन । सु

कुष्ठं किलासमपर्चां च विजेतुमिच्छन्

इच्छन्प्रजां च विपुलां ग्रहणं स्मृतिं च ॥ २३ ॥

आवर्तक्याः शीतं द्रोणेऽपामष्टांशशेषितं पचेत् । तत्र क्राथे तस्या मूलैः
कल्कीकृतैर्घृतप्रस्थं विपाचयेत् । तद्वृत्तमेकदिवसांतरितं पीत्वा सृष्टुर्जीर्णे
च घृते कोद्रवसंस्कृतेन कांजिकेन सह भुंजीत । कुष्टादीन् विजिगीषुः ।
प्रजां च विस्तीर्णाभिच्छन् । ग्रहणं स्मृतिं चाभिलषन् । वसंततिलकावृत्तं ।

यतेर्लेलीतकवसा क्षौद्रजातीरसान्विता ।

कुष्ठघ्नी समसर्पिर्वा सगायत्र्यसनोदका ॥ २४ ॥

यतेर्ब्रह्मचर्यस्थितस्य लेलीतकवसा माक्षीकजातीरसयुता कुष्ठघ्नी स्यात् ।
लेलीतकवसा सौवर्चललवणतैलं गंधकमेके । जातीरसो बोलः । अथवा
समघृताः खदिरासनोदकसहिता कुष्ठघ्नी स्यात् ।

शालयो यवगोधूमाः कोरदूषाः प्रियंगवश्च ।

मुद्गा मसूरास्तुवरी तिक्तशाकानि जंगलम् ॥ २५ ॥

वरापटोलखदिरनिवारुष्करयोजितम् ।

मद्यान्यौषधगर्भाणि मथितं चंदुराधिमत् ॥ २६ ॥

अन्नपानं हितं कुष्ठे न त्वस्ललवणोपणम् ।

दधिदुग्धगुडानूपतिलमाषांस्त्यजेत्तराम् ॥ २७ ॥

शाल्यादिकमन्नपानं च वरादिभिर्योजितं कुष्ठे हितम् । इंदुराजिर्वाकूची ।

अम्लादिकमन्नपानं न हितं कुष्ठे स्यात् । तथा दध्यादीनतिशयेन वर्जयेत् ।
प्रतिरोगं च यन्निदानवर्जनं तच्चिकित्सितमेवेत्यवगंतव्यम् ।

पटोलमूलात्रिफलाविशालाः पृथक्त्रिभागा पचितत्रिशाणाः ।

स्युः स्युः स्यात्त्रयमाणा कटुरोहिणी च भागार्धिके नागरपादयुक्ते ॥ २८ ॥

एतत्पलं जर्जरितं विपक्वं जले पिवेद्दोषविशोधनाय ।

जीर्णे रसैर्धन्वमृगद्विजानां पुराणशाल्योदनमाददीत ॥ २९ ॥

कुष्ठं किलासं ग्रहणीप्रदोषमशांसि लुच्छ्राणि हलीमकं च ।

षड्धात्रियोगेन निहन्ति चैतद् हृद्वस्तिशूलं विषमज्वरं च ॥ ३० ॥

पृथक् प्रत्येकं त्रिभागेनापचितो न्यूनस्तृतीयः शाणो देयांते पटोलादयः
पंचपृथक्त्रिभागापचितत्रिशाणाः । लोकेऽपि चैवं प्रयुक्ता एव । यथा त्रिभा-
गोनास्त्रयो द्रम्मा देया इति । अत्र हि द्वौ द्रम्मौ तृतीयश्च द्रम्मस्त्रिभागेन हीन
इति गम्यते । तदेवं पटोलस्य शाणौ द्वौ धानकाश्चतस्रो भवंति । षड्धा-
नको हि शाणः । एवं पटोलमूलादिरूपाणां पंचानां प्रत्येकं षोडशधानकाः
स्युः । स्यात्त्रयमाणा कटुरोहिणी च भागार्धिका । किंभूते । नागरपादयुक्ते
सत्यौ नतु केवले । तर्दयमर्थः । त्रायंत्या धानकाः षट् । कटुकाया धा-
नकाः षट् नागरस्य धानकाश्चतस्रः । षोडशधानकाह्यत्र मूलद्रव्यभागः ।
तदेवं पटोलादीनां पंचानामशीतिधनिकाः । त्रायंतीकटुकयोः गुंठीपाद-
युतयोः षोडशधानकाः । इति षण्णवतिधानकाभिः पलं भवति । तदिदं
पलं जर्जरितं किंचिच्चूर्णितं जले विपक्वं दोषविशुद्ध्यर्थं पिवेत् । जीर्णे सत्यौ-
षधे जांगलमृगपक्षिणां मांसरसैः सह पुराणशाल्योदनमश्रीयान् । उपजाती
वृत्ते । एतच्च पीतं षड्धात्रियोगेन षड्दिनान्युपयुक्तं कुष्ठादीन् हन्ति । इंद्र-
वज्रा वृत्तं ।

विडंगसारामलकाभयानां पलत्रयं त्रीणि पलानि कुंभात् ।

गुडस्य च द्वादशमासमेष जितात्मनां हंत्युपयुज्यमानः ॥ ३१ ॥

कुष्ठं श्वित्रं श्वासकासोदरार्शोमेहछीहग्रंथ्यरू जेतुगुल्मान् ।

सिद्धं योगं प्राह यक्षो मुमुक्षोर्भिक्षोः प्राणान्माणिभद्रः किलेसम् ॥ ३२ ॥

विडंगसारादीनां समुदितानां पलत्रयं त्रीणि पलानि । कुंभात्रिवृतायी-
स्त्रीणि पलानि गुडस्य च द्वादशपलानि । एषः प्रयोगो जितेन्द्रियोष्ठां मासमु-
पयुज्यमानो वक्ष्यमाणान् गदान्हति । उपेन्द्रवज्रातु जगौजगौगुः । मसिशब्दो-
पादानाच्च प्रत्यहमस्माद्योगादर्धपलं धानकानवरक्तिकात्रयसहितमभ्युव-
हरणीयत्वेनाक्रवतिष्ठते । अन्यत्रापि प्रदेशे य एवंविधो निदेशस्तत्र परि-
माणकल्पनायामयमेव न्यायोऽनुमन्तव्यः । माणिभद्राख्यो यक्षो भिक्षोः प्रा-
णान्मुमुक्षोर्जीवितं जिहासोरिमं सिद्धं योगं प्राणकरं प्राह जगदेत्यर्थः ।
अत्रभूते काले प्राहेति न तथा साधुकिलेत्यागमिकत्वं च सूचयति ।
शालिनीवृत्तं ।

भूनिर्वभिन्निफलापेक्षकातिविषाकम्पाः ।

मूवा पेटोली द्विनिशा पाठातिक्तेन्द्रवारुणीः ॥ ३३ ॥

सकलिंगवचास्तुल्या द्विगुणाश्च यथोत्तरम् ।

लिह्यादंती त्रिवृद्धाह्नीश्रूणिता मधुसर्पिषा ॥ ३४ ॥

कुष्ठमेहप्रमुत्तीनां परमं स्यात्तदौषधम् ।

भूनिवाद्यस्तुल्या दंत्यादयश्च यथोत्तरम् । द्विगुणाश्रूणिता मधुसर्पिषा
लिह्यात् । कुष्ठादीनामेतत्परं भेषजम् ।

वराविडंगुकृष्णा वा लिह्यात्तैलाज्यमाक्षिकैः ॥ ३५ ॥

त्रिफलादीन्वा तैलघृतमाक्षिकैर्लिह्यात् ।

काकोदुंबरिकावेष्टनिवाब्दव्योषकल्कवान् ।

हन्ति वृक्षकनिर्यूहः पानात्सर्वास्त्वगामयान् ॥ ३६ ॥

काकोदुंबरिकादिकल्कवान् वृक्षककाथः पानात्सर्वान् त्वग्रोमान्हन्ति ।

काकोदुंबरिका फल्गुः । वृक्षको वत्सकः ।

कुट्टजाग्निनिवन्तपतरुखदिरासनसप्तपर्णनिर्यूहे ।

सिद्धा मधुघृतयुक्ताः कुष्ठघ्नीर्भक्षयेदभयाः ।

कुटजादिकाथे सिद्धा॥ पक्वा हरीतकीर्मधुघृतसंयुक्ताः कुष्ठनुदो भक्ष-
येत् । आर्थावृत्तम् ।

दावीखदिरनिंबानां त्वक् काथः कुष्ठसूदनः ॥ ३७ ॥

दाव्यादीनां त्वक्काथः कुष्ठनाशनः स्यात् ।

निशोत्तमानिक्मटोलमूलतिक्तावचालोहितयष्टिकाभिः ।

कृतः कषायः कफपित्तकुष्ठं सुसेवितो धर्म इवोच्छिनत्ति ॥ ३८ ॥

एभिरेव च शृतं घृतमुख्यं जेषजैर्जयति मारुतकुष्ठम् ।

कल्पयेत्खदिरनिंबगुडूचीदेवदारुरजनीः पृथगेवम् ॥ ३९ ॥

निशादिभिः कषायः कृतः कफपित्तजं कुष्ठमुद्वलयति । सुष्टुसेवितो
यथा धर्मः । एभिरेव पूर्वोक्तैरौषधैः पक्वं वरं घृतं वातकुष्ठं जयति ।
एवमन्यैव कल्पनया पृथक् खदिरादीन् कल्पयेत् । उपजातिस्वागते वृत्ते ।

पाठादावीवन्हिषुणेष्टाकटुकाभि

मूत्रं युक्तं शक्रयवैश्रोणजलं च ।

कुष्ठी पीत्वा मासमरुक् स्याद्बुद्धकीली

मेहीशोफीपांडुरजीर्णाकृमिमांश्च ॥ ४० ॥

पाठादिभिर्द्रव्यैश्च गोमूत्रं युक्तमथवोणजलं मासं पीत्वा कुष्ठी नी-
रुक् स्यात् । अर्शसादिश्च । वैदैरंघ्रैर्ग्लैयसगौमत्तमयूरम् ।

लाक्षादंतीमथुरसवराद्वीपिपाठाविडंगं

प्रत्यक्पुष्पीत्रिकटुरजनीसप्तपर्णारूपम् ।

रक्तानिंबं सुखारुक्तं पंचमूल्यौ च चूर्णम्

पीत्वा मासं जयति हितभुग्गव्यमूत्रेण कुष्ठम् ॥ ४१ ॥

लाक्षादिचूर्णं गोमूत्रेण मासं पीत्वा हितभोजी सन् कुष्ठं जयति । रक्ता-
मंजिष्ठा । पुरतरुशब्दस्य नपुंसकत्वमौषधवाचित्वालोकाश्रयत्वादिग-

स्येति वा । पंचमूल्यौ दशमूलमित्यर्थः । मंदाक्रान्तामभयनतरुणागः समुद्र-
तुलेकैः ।

निशाकणानागरवेष्टतौवरं सवद्विताप्यं क्रमशो विवर्धितम् ।

गवांषु पीतं वटकीकृतं तथा निहंति कुष्ठानि सुदारुणान्यपि ॥४२॥

निशादिकं क्रमेण विवर्धितं गोमूत्रेण पीतमथवा वटकीकृतं कुष्ठानि सु-
कृच्छ्राण्यपि निहंति । उशतिवंशस्थमिदं जतौजरौ ।

त्रिकटूत्तमातिलारुष्कराज्यमाक्षिकसितोपला विहिता ।

गुलिका रसायनं श्वात्कुष्ठजिच्च वृष्या च सप्तसमा ॥ ४३ ॥

त्रिकटुकादिभिर्गुलिका विहिता रसायनं कुष्ठद्वन्द्वं वृष्या च स्यात् । एवं
च सप्तसमाख्योत्रिकटुकत्रिफलेह्यत्र समुदायरूपत्वाद् द्व एव कल्पिते ।
आर्या विपुलातुयान्थया पादभाक् ।

चंद्रशकलाग्निरजनीविडंगतुवरास्थयरुष्करत्रिफलाभिः ।

वटका गुडांशकृप्ताः समस्तकुष्ठानि नाशयंत्यभ्यस्ताः ॥ ४४ ॥

चंद्रशकलादिभिर्वटका गुडांशेन कृप्ताः शीलिता निःशेषकुष्ठानि घ्नन्ति ।
चंद्रशकला बाकूची । आर्या गीतिः ।

विडंगभल्लातकवाकुचीनां सद्दीपिवाराहिहरीतकीनाम् ।

सलांगलीकृष्णतिलोपकुल्या गुडेन पिंडी विनिहंति कुष्ठम् ॥ ४५ ॥

विडंगादीनां चूर्णेन गुडेन पिंडीलांगलिकायन्विता कुष्ठं विजयते ।

शशांकलेखा सविडंगमूला सपिप्पलीका सद्दुताशमूला ।

संयोमला सामलका सतैला कुष्ठानि कृच्छ्राणि निहंति लीढा ॥ ४६ ॥

शशांकलेखाविडंगादिभिः सह तैलेन लीढा कृच्छ्राणि कुष्ठानि विनाश-
यति । उपजातिवृत्तम् ।

पथ्यातिलगुडैः पिंडी कुष्ठं सारुष्करैर्जयेत् ।

गुडारुष्करजंतुघ्नसोमराजीकृताऽथवा ॥ ४७ ॥

पथ्यादिभिः सभल्लतकैः पिंडी कुष्ठं जयेत् । गुडादिभिर्वा कृता पिंडी
कुष्ठं हन्ति ।

विडंगाद्रिजतु क्षौद्रं सर्पिष्मत्खादिरं रजः ।।

किटिभश्चित्रदद्रुघ्नं खादेन्मितहिताशनः ॥ ४८ ॥

खदिरचूर्णं विडंगादियुतं मितहितभोजनः किटिभादिघ्नं खादेत् ।

मृितातैलकमिघ्नानि धात्र्यायोमलपिप्पलीः ।

लिहानः सर्वकुष्ठानि जयत्यतिरूक्ष्यपि ॥ ४९ ॥

सितादीनि लिहानो रोषकुष्ठानि कृच्छ्राण्यपि जयति ।

मुस्तं व्योषं त्रिफला मंजिष्ठादारुपंचमूले द्वे ।

सप्तच्छदनिवत्वक्सविशालाचित्रकोमूर्वा ॥ ५० ॥

चूर्णं तर्पणभागैर्नवभिः संयोजितं समध्वंशम् ।

नित्यं कुष्ठनिवर्हणमेतत्प्रायोगिकं खादन् ॥ ५१ ॥

श्वमथुं सर्पादुरोगं श्वित्रं ग्रहणीप्रदोषमर्शांसि ।

वर्ध्मभगंदरपिडकाकंडूकोठापचीर्हति ॥ ५२ ॥

मुस्तादिकं समभागं सक्तुभागैर्नवभिः संयोजितं मध्वंशेन युतमेतच्चूर्णं
प्रायोगिकं प्रयोगयोग्यं कुष्ठघ्नं सततं खादेत् । आर्यास्तिस्रः ।

रसायनप्रयोगेण तुवरास्थीनि शीलयेत् ।

भल्लातकं बाकुचिकां वन्हिमूलं शिलाह्वयम् ॥ ५३ ॥

रसायनोक्तेन विधिना तुवरास्थीनि शीलयेत् । भल्लातकं वा सोमराजं
वा चित्रकमूलं वा शिलाजतु वा ।

इति दोषे विजिते तस्त्वक्स्थेशमनं बहिः प्रलेपादिहितम् ।

तीक्ष्णालेपोद्विष्टं कुष्ठं हि विवृद्धिमेति मलिने देहे ॥ ५४ ॥

इत्येवं प्रकारेणातर्विजिते दोषेऽत एव त्वक्स्थे वैहिः मलेपादि हितम् ।
आदिशब्देन स्नानादिपरिग्रहः । ननु वहिर्भागस्थं कुष्ठं किमिति पूर्वमेव
मलेपादिना न ज्ञीयत इत्याह । तीक्ष्णेत्यादि । यस्मात्तीक्ष्णेन मलेपेनोत्क्षिप्त-
मुत्क्षेपं प्रापितं कुष्ठं मलिने सदोषे काये विवृद्धिं याति । तस्मादंतःशुद्धे
काये मलेपादिकं हितम् । आर्या गीतिः ।

स्थिरकठिनमंडलानां कुष्ठानां पोटलैर्हितः स्वेदः ।

स्विन्नोत्सन्नं कुष्ठं शस्त्रैर्लिखितं मलेपनैर्लिपेत् ॥ ५५ ॥

स्थिराणि कठिनानि च मंडलानि येषां कुष्ठानां तेषां पोटलैः स्वेदो
हितः । स्विन्नोत्सन्नं कुष्ठं शस्त्रैर्लिखितं मलेपैर्लिपेत् । गीतिरार्या ।

येषु न शस्त्रं क्रमते स्पर्शेन्द्रियनाशनेषु कुष्ठेषु ।

तेषु निपात्यः क्षारो रक्तं दोषं च विस्त्राव्यम् ॥ ५६ ॥

येषु कुष्ठेषु स्पर्शेन्द्रियनाशनेषु शस्त्रं न क्रमते तेषु रक्तं दोषं च वि-
स्त्राव्य क्षारो निपातनीयः । क्रमत इति कृत्युत्साहेत्यादिना तद् ।

लेपोतिकठिन परुषे सुप्ते कुष्ठे स्थिरे पुराणे च ।

पीतागदस्य कार्यो विषैः समंत्रोऽगदैश्चानु ॥ ५७ ॥

पाषाणवत्कठिने तथा परुषस्पर्शे तथा सुप्ते स्थिरीभूते तथा पुराणे च
कुष्ठे सत्यातुरस्योपयुक्तो गदस्य विषैर्मंत्रसहितैर्लेपः कार्यः । अनु पश्चा-
दगदैश्च लेपः ।

स्तब्धानिमुप्तमुप्तान्यस्वेदनकंडूलानि कुष्ठानि ।

घृष्टानि शुष्कगोमयफेनकशस्त्रैः प्रदेहानि ॥ ५८ ॥

कुष्ठानि स्तब्धानि तथाऽतिमुप्तानि तथा स्वेदनानि कंडूवंति च शुष्क-
गोमयादिभिर्घृष्टान्यनंतरं मलेप्यानि ।

मुस्तात्रिफलामदनं करंज आरवधकालिगयवाः ।

सप्ताहकुष्ठफलानीदावर्कसिद्धार्थकं स्नानम् ॥ ५९ ॥

एष कषायो वमनं विरेचनं वर्णकृस्तथोग्धर्षः ।

त्वग्दोषकुष्ठशोफप्रबोधनः पांडुरोगघ्नः ॥ ६० ॥

मुस्तादयः स्नानं स्यत् । एष एव कषायो वमनं वर्णकरस्तथोग्धर्ष-
स्त्वग्दोषादिप्रबोधनः पांडुरोगहृच्च स्यात् ।

करवीरनिवकुटजाच्छम्याकाच्चित्रकच्च मूलानाम् ।

मूत्रे दक्षिलेपीकाथो लेपेन कुष्ठघ्नः ॥ ६१ ॥

करवीरमूलादिना चतुर्गुणे गोमूत्रे कथिते दक्षिलेपी काथो लेपेन कुष्ठापहः ।

श्वेतकरवीरमूलं कुटजकरंजातफलं त्वचो दाव्याः ।

सुमनःप्रवालयुक्तो लेपः कुष्ठापहः सिद्धः ॥ ६२ ॥

सितकरवीरमूलादयः सुमनःपल्लवयुतो लेपो निश्चितं कुष्ठघ्नः ।

शैरिषीत्वग्पुष्पं कार्पास्यारिजवृक्षपत्राणि ।

पिष्टा च ककमाची चतुर्विधः कुष्ठहा लेपः ॥ ६३ ॥

व्योषसर्षपनिशागृहधूमैर्यावशूकपटुचित्रककुष्ठैः ।

कोलमात्रगुटिकार्धविषांशा श्वित्रकुष्ठहरणो वरलेपः ॥ ६४ ॥

शिरीषत्वगादिलेपश्चतुःप्रकारः कुष्ठजित् । व्योषादिभिर्द्रव्यैः समांशै-
स्तदर्धविषोपेतैः कोलप्रमाणा वटिका लेपतः श्वित्रं कुष्ठं हन्ति । आर्याऽष्टौ ।

निबं हरिद्रे सुरसं पटोलं कुष्ठाश्वगंधे सुरदारुशिशुः ।

ससर्पपं तुंबरुधान्यवन्म्यं चंडावचूर्णानि समानि कुर्यात् ॥ ६५ ॥

तैस्तक्रपिष्टैः प्रथमं शरीरं तैलाक्तमुद्धर्तयितुं यतेत ।

तेनास्रकंदूपिष्टिकाः सकोठाः कुष्ठानि शोफाश्च शमं व्रजन्ति ॥ ६६ ॥

पूर्वं तैलाभ्यक्तं शरीरं निवादिभिः समभागेन चूर्णाकृतैरुद्धर्तनार्थं यत्नं
कुर्यात् । तथा । एवं कृते स्यात्तुरस्य कंडादयः शाम्यन्ति । उद्धर्तनानंतरमुष्ण-
जलस्नानं कार्प ।

मुस्तामृतासंगकटकटेरीकासीसकंपिष्ठककुष्ठरोध्राः ।

गंधोपलः सर्जरसो विडंगं मनःशिलालेकरवीरकत्वक् ॥ ६७ ॥

तैलाक्तगात्रस्य कृतानि चूर्णान्येतानि दद्याद्वचूर्णनार्थम् ।

दुद्रुः सकंडूः किटिभानि पामा विचर्चिका चेति तथा न संति ॥ ६८ ॥

मुस्तादीनि समान्येतानि चूर्णानि कृत्वा तानि तैलाभ्यक्ते देहस्य व-
चूर्णनार्थं दद्यात् । तथा । एवमवचूर्णिते सति ददुरित्यादयो नश्यन्ति । च-
त्वार्येतान्युपजातिसंज्ञानि वृत्तानि ।

स्तुग्गण्डे सर्षपात्कल्कः कुकूलानलपाचितः ।

लेपाच्चिर्चिकां हन्ति रागवेग इव त्रपाम् ॥ ६९ ॥

मनःशिलालेमरिचानि तैलमार्कं पयः कुष्ठहरः प्रदेहः ।

तथा करंजप्रपुनाटबीजं कुष्ठान्वितं गोसलिलेन पिष्टम् ७०

सर्षपाणां कल्कः स्तुग्गण्डे कुकूलमौ पाचितो लेपेन विचर्चिकां हन्ति ।
रागवेगो लज्जां यथा । मनःशिलादयः प्रलेपात् कुष्ठहृद्गदेव करंजादिगो-
मूत्रपिष्टं । उपजातिवृत्तं ।

गुग्गुलुमरिचविडंगैः सर्षपकासीससर्जरसमुस्तैः ।

श्रीवेष्टकात्मगंधैर्मनःशिलाकुष्ठकंपिष्ठैः ॥ ७१ ॥

उभयहरिद्रासहितैश्चाक्रिकतैलेन मिश्रितैरेभिः ।

दिनकरकराभितप्तैः कुष्ठं वृष्टं च नष्टं च ॥ ७२ ॥

गुग्गुल्वादिभिरेतैश्चक्रजतैलेन मिश्रितैः सूर्यरश्मितप्तैर्वृष्टं कुष्ठं द्राक् न-
श्यति । चाक्रिकं तैलं सद्यः पीडितं चक्रस्थमेवोष्णं तैलं । केचित्तु बहुकाल-
कृते तैलपीडनात् कोट्टककाष्ठादेवदारुकाष्ठवत्खेडशः पाटिनायुक्त्या यत्तैलं
गृह्यते तच्चक्रतैलमित्याहुः ।

मरिचं तमालपत्रं कुष्ठं समनःशिलं सकासीसम् ।

तैलेन युक्तमुषितं सप्ताहं भाजने ताप्रे ॥ ७३ ॥

तेनालितं सिध्मसप्ताहाद्धर्मसेविनोपैति ।

मासान्नवं किलासं स्नानेन विना विशुद्धस्य ॥ ७४ ॥

मरिचादिकं तैलेन युक्तं सप्तदिनानि तान्त्रभाजने स्थितं तेन च मरि-
चादिना सिध्ममालितं धर्मसेविनो नरस्य सप्ताहेनापैति । मासाद्यत्स-
द्योत्थितं श्विद्धं नश्यति । स्नानेन विना विशुद्धस्य नरस्य । चतस्र आर्याः ।
आर्याश्च जघनचपलाः ।

मयूरकक्षारजले सप्तकृत्वः परिश्रुते ।

सिद्धं ज्योतिष्मृतीतैलमभ्यंगात्सिध्मनाशनम् ॥ ७५ ॥

अपामार्गक्षारोदके सप्तवारान् परिश्रुते सुवर्णलतत्रिलं पक्वमभ्यंगेन सि-
ध्मनाशयति ।

वायसजंघामूलं वमनीपत्राणि मूलकाद्वीजम् ।

तत्रेण भौमवारे लेपः सिध्मापहः सिद्धः ॥ ७६ ॥

काकजंघामूलं वमन्याः पत्रं मूलकबीजं तत्रेणांगारकादिने लेपः सिध्म-
घ्नः सिद्धः ।

जीवंतीमंजिष्ठादावीं कंपिल्लकं पयस्तुत्थम् ।

एष घृततैलपाकः सिद्धः सिद्धे च सर्जरसः ॥ ७७ ॥

देयः समधूच्छिष्टो विपादिका तेन नश्यति ह्यक्ता ।

चर्मैककुष्ठकिटिभं कुष्टं शाम्यत्यलसकं च ॥ ७८ ॥

एष घृततैलपाकः घृततैलभ्यां पाको यस्य योगस्य स घृततैलपा-
को गमकत्वात्समासः । सिद्धो निर्घ्नः । सिद्धेऽस्मिन्पाके सर्जरसो मदनेन
सह देयः । तेन सिद्धेन योगेन विपादिकाऽभ्यक्ता नश्यति । तथा चर्म-
ककुष्ठादिकं च शाम्यति । क्षीरम्जार्कं ग्राह्यं यौगिकत्वाद्दृढवैद्यव्यवहाराच्च ।
आर्यास्तिस्रः ।

मूलं सप्तावहात्त्वक्शिरिषाश्च मारादर्कान्मालत्याश्चित्रकास्फोटनिवात् ।
बीजं कारंजं सार्षपं प्रापुनाटं श्रैष्ठं जंतुघ्नं व्यूषणं ह्ये हरिद्रे ॥ ७९ ॥

तैलं तैलं साधितं तैः समूत्रैस्त्वग्दोषाणां दुष्टनाडीव्रणानाम् ।

अभ्यंगेन श्लेष्मवातोद्भवानां नाशायालं वज्रकं वज्रतुल्यम् ॥ ८० ॥

सप्तपर्णमूलं शिरिषादीनां त्वक् करंजादीनां बीजं तथा त्रिफलादयः
एतैर्गौमूत्रसहितैस्तिलतैलं पक्वा वातकफोद्भवानां त्वग्दोषाणां तथा दुष्ट-
नाडीव्रणानामभ्यंगेन नाशाय वज्रकसंज्ञमेतदलं समर्थम् । तथा वज्रतुल्यम-
व्याहृतशक्तित्वात् ।

एरंडतार्क्ष्यघनूनीपकदंभवार्ज्जुनकंपिष्टवेष्टफलैनीसुरवारुणीभिः ।

निगुंज्यरुक्केरसुराहसुषर्णदुग्धाश्रीवेष्टगुग्गुलुशिलापटुतालविश्वैः ॥ ८१ ॥

तुल्यस्तुगर्कदुग्धं सिद्धं तैलं स्मृतं महावज्रम् ।

अतिशयितवज्रकगुणं श्वित्रार्शोमंथिमालाघ्नम् ॥ ८२ ॥

एरंडादिभिस्तुल्यस्तुगर्कदुग्धमिश्रं तैलं पक्वं महावज्रसंज्ञं स्मृतम् । अ-
तिशयेन वज्रकगुणं श्वित्रादिघ्नम् । वसंततिलके आर्या च ।

कुष्ठाश्वमारभृगार्कमूत्रस्तुक्क्षीरसैधवैः ।

तैलं सिद्धं विषावापमभ्यंगात्कुष्ठजित्परम् ॥ ८३ ॥

कुष्ठादिभिः सिद्धं तैलं विषावापमभ्यंगात्परं कुष्ठहृत् ।

सिद्धं सिक्थर्कासिदूरपुरतुत्थकतार्क्ष्यजैः ।

कच्छूं विचर्चिकां वाऽऽशु कटुतैलं नियच्छति ॥ ८४ ॥

सिक्थकादिभिः पक्वं सर्षपतैलं कच्छूदीनिहति ।

लाक्षाव्योषं प्रापुनाटं च बीजं सश्रीवेष्टं कुष्ठसिद्धार्थकाश्च ।

तक्रोन्मिश्रः स्याद्धरिद्रा च लेपो दद्रुभूक्तो मूलकोत्थं च बीजम् ॥ ८५ ॥

लाक्षादयो निशा च तक्रोन्मिश्रो दद्रुषु लेप उक्तः । मूलकबीजं च
तक्रमिश्रं तद्वत् । शालिनीवृत्तम् ।

चित्रकसोभाञ्जनकौ गुडूच्यपामार्गदेवदारूणी १

खदिरो धवश्च लेपः श्यामा दंती द्रवन्ती च ॥ ८६ ॥

लूक्षारसाञ्जनैलापुनर्नवा चेति कुष्ठिनां लेपाः ।

दधिमंडयुताः पादैः षट् प्रोक्ता मारुतकफघ्नाः ॥ ८७ ॥

चित्रकादयो दधिमंडान्विताः पादैः षड्विंशत्येव कुष्ठघ्ना गदिताः ।
तत्र चित्रकसोभाञ्जनकाविष्येको लेपः गुडूच्यपामार्गदेवदारूणीति द्वितीयः ।
एवमन्येपि वेद्याः । आर्यैः ।

जलवाप्यलोहकेसरपत्रछवचंदनमृणालानि ।

भागोत्तराणि सिद्धं प्रलेपनं पित्तकफकुष्ठे ॥ ८८ ॥

जलादीनि भागोत्तराणि सिद्धः पित्तकफकुष्ठे प्रलेपः । जलं वालकं ।
वाप्यं कुष्ठम् । जघनर्धपलार्या ।

तिक्तघृतैर्धौतघृतैरभ्यंगो दह्यमानकुष्ठेषु ।

तैलैश्चंदनमधुकप्रपौडरीकोत्पलयुतैश्च ॥ ८९ ॥

क्लेदे प्रपतति चांगे दाहे विस्फोटके च चर्मदले ।

शीताः प्रदेहसेका व्यधनविरेकौ घृतं तिक्तम् ॥ ९० ॥

तिक्तद्रव्यसाधितैर्घृतैस्तथा जलेन घृतैर्घृतैरभ्यंगो दाहयुक्तेषु कुष्ठेषु
हितः । क्लेदे च प्रकर्षेण पतति सति तैलैश्चंदनादिभिर्युक्तैरभ्यंगः । च-
शब्दाद्धृतैश्च । प्रकृतत्वाद्विदुः । अंगे दाहादिमति शीतप्रदेहसेकास्तिक-
च घृतं हितम् । व्यधनं सिराव्यधः ।

खदिरवृषनिंबकुटजाः श्रेष्ठाः कृमिजित्पटोलमधुपर्ण्यः ।

अर्धहृदिः प्रयुक्ताः कृमिकुष्ठनुदः सगोमूत्राः ॥ ९१ ॥

खदिरादयो गोमूत्रान्विता अभ्यन्तरं बाह्यतश्च युक्ताः कृमियुक्त-
श्च दहतः ।

वातोत्तरेषु सर्पिर्वमनं श्लेष्मोत्तरेषु कुष्ठेषु ।

पित्तोत्तरेषु मोक्षो रक्तस्य विरेचनं चाग्र्यम् ॥ ९२ ॥

वाताधिकेषु कुष्ठेषु घृतमग्रे पूर्वं हितम् । श्लेष्माधिकेषु च वमनम् । पि-
त्तोत्तरेषु रक्तमोक्षो विरेचनं चाग्रे हितम् ।

ये लेपाः कुष्ठानां युज्यन्ते निर्हतास्त्रदोषाणाम् ।

संशोधिताशयानां सद्यः सिद्धिर्भवति तेषाम् ॥ ९३ ॥

निर्हतास्त्रदोषाणां तथा संशोधिताशयानां कुष्ठानां ये लेपा युज्यन्ते
तेषां सद्यः शीघ्रमेव सिद्धिरामयनिवृत्तिर्भवति । अत एवेदमाह ।

दोषे हतेऽपनीते रक्ते बाह्यान्तरे कृते शमने ।

स्नेहे च कालयुक्ते न कुष्ठमतिवर्तते साध्यम् ॥ ९४ ॥

दोषे वातादौ हते रक्तेऽपनीते बाह्येऽभ्यन्तरे शमने कृते स्नेहे कृते च का-
ले युक्ते कुष्ठं साध्यं नातिवर्तते । अपितूपशाम्यति । आर्या षट् । अन्यत्र
बधनचपलाः ।

बहुदोषः संशोध्यः कुष्टी बहुशोनुरक्षता प्राणान् ।

दोषे ह्यतिमात्रहते वायुर्हन्यादबलमाशु ॥ ९५ ॥

बहुदोषः कुष्टी प्राणान् रक्षता भिषजा पुनः पुनः संशोध्यः । एकहे-
लयैव कस्मान्न शोध्यत इत्याह । यस्माद्दोषेऽतिमात्रहते सत्यबलं नरं वातो
द्रागेव हन्मात् । आर्या ।

पक्षात्पक्षाच्छर्दनान्यभ्युपेयान्मासान्मासाच्छोधनान्यप्यधस्तात् ।

शुद्धिर्भूद्भिस्यात्रिरात्रात्त्रिरात्रात्पष्टे पष्टे मास्यमृगमोक्षणपनि ॥ ९६ ॥

असौ कुष्ठी पक्षेण वम्भानि सेवेत । मासान्मासादधःशोधनानि भजेत् ।
शिरसि त्रिरात्रे त्रिरात्रे शुद्धिः स्यात् । षष्ठे मासि रक्तमोक्षश्च स्यात् ।

यो दुर्वातो दुर्विरिक्तोऽथवा स्यात्कुष्ठी दोषैरुद्धतैर्व्याप्यतेऽसौ ।

निःसंदेहं यात्यसाध्यत्वमेवं तस्मात्कृत्स्नान्निर्हरेदस्य दोषान् ९७

यः कुष्ठी कृतासम्पूग्वर्मनविरेचनः स्यात् । असावुद्धतैर्दोषैर्व्याप्यते । एवं
निश्चर्पेनासीध्यत्वं याति । तस्माद्धेतोरस्य कुष्ठिनः कृत्स्नान्निखिलान् दोषा-
न्निर्हरेत् । शालिनीवृत्तम् ।

व्रतदमयमसेवात्यागशीलाभियोगो

द्विजसुरगुरुपूजा सर्वसत्त्वेषु मैत्री ।

शिवशिवसुतताराभास्करीधनानि

प्रकटितमलपापं कुष्ठमुन्मूलयन्ति ॥ ९८ ॥

व्रतादिसेवात्यागाद्यभ्यसो द्विजादिपूजा सर्वसत्त्वमैत्री शिवाद्याराधनानि
कुष्ठं प्रकटितमलपापं नाशयन्ति । शालिनीवृत्तम् ।

इति श्रीमृगाङ्कदत्तपूत्रारुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां चिकि-
त्सास्थाने कुष्ठचिकित्सितं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

विंशोऽध्यायः ।

अस्मादनन्तरं श्वित्रकृमिचिकित्सितं व्याख्यायते ॥

अथातः श्वित्रकृमिचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

चिकित्सासाम्यमाह ।

कुष्ठादपि बीभत्सं यच्छीघ्रतरं च यात्यसाध्यत्वम् ।

श्वित्रमतस्तच्छांत्यै यत्रेत दीप्ते यथा भवने ॥ १ ॥

यद्यस्मात्कुष्ठादपि बीभत्सं जुगुप्सितं नियं तथा शीघ्रतरमसाध्यत्वं श्वित्रं याति । अतोऽस्माद्धेतोस्तस्य श्वित्रस्य शमाय यत्नं कुर्वात् । यथा ज्वलिते गृहे । आर्या ।

संशोधनं विशेषात्प्रयोजयेत्पूर्वमेव देहस्य ।

श्वित्रे स्नानमग्न्यं मलयूरस इष्यते सगुडः ॥ २ ॥

तं पीत्वा भक्ततेनुर्यथाबलं सूर्यपादसंतापम् ।

सेवेत विरिक्ततनुरुयहं पिपासुः पिबेत्पेयाम् ॥ ३ ॥

प्रथममेव शरीरस्य संशोधनं विशेषेण प्रयोजयेत् । तदेवाह । श्वित्रे मलयूरसो वाकूचिकाकाथः सह गुडया स्नुह्या सगुडो विरेचनमिष्ये । मुखचपला न तं काथं पीत्वाऽभ्यक्तशरीरः सन् यथाशक्ति सूर्यकिरणसंतापं भजेत् । विरिक्तश्च सन् पिपासितः पेयां त्रीणि दिनानि पिबेत् ।

श्वित्रेऽग्रे ये स्फोटा जायन्ते कंटकेन तान् भिद्यात् ।

स्फोटेषु निस्सुतेषु तु प्रातः प्रातः पिबेत् त्रिदिनम् ॥ ४ ॥

मलयुमसनं प्रियंगूं शतपुष्पां चांभसा समुत्काथ्य ।

पालाशं वा क्षारं यथाबलं फाणितोपेतम् ॥ ५ ॥

श्वित्रे साभ्यग्रे ये स्फोटा उद्भवन्ति तास्फोटकान् कंटकेन भिद्यात् । स्फोटेषु निस्सुतेषु सत्सु प्रातः प्रातस्त्रीणि दिनानि मलयादीनि समुत्काथ्य पिबेत् । पालाशं वा क्षारं फाणितयुक्तं यथाशक्ति पिबेत् । तिस्र आर्याः ।

फलवक्षस्वक्षवल्कलनिर्यूहेणेंदुराजिकाकल्कम् ॥

पीत्वोष्णस्थितस्य जाते स्फोटे तूक्त्रेण भोजनं निर्लवणम् ॥ ६ ॥

फलो अक्षस्य च त्वचो निर्यूहः काथस्तेन वाकूच्याः कल्कं पीत्वा उष्ण आतपे स्थितस्य स्फोटेषु जातेषु सत्सु तूक्त्रेण सह भोजनं निर्लवणं हितम् । आर्यागीतिः ।

गव्यं मूत्रं चित्रकव्योऽयुक्तं सर्पिःकुंभे स्थापितं क्षौद्रमिश्रम् ।
पक्षादूर्ध्वं श्वित्रिभिः पेयमेतत्कार्यं चास्मै कुष्टदृष्टं विधानम् ॥७॥

गोमूत्रं चित्रकादियुक्तं माक्षीकान्वितं घृतकुंभे स्थापितं पक्षं यावत् प-
क्षादूर्ध्वं श्वित्रवेता तत्पेयं । अस्मै च श्वित्रिणे कुष्टोक्तं विधानं । अस्मै इति
क्रियाग्रहणात्संप्रदानत्वं ।

मार्कवमथवा खादिदृष्टं तैलेन लोहपात्रस्थम् ।

बीजकमृतं च दुग्धं तदनुपिवेच्छ्वित्रनाशय ॥ ८ ॥

भृंगराजं वा तैलेन त्रष्टं लोहपात्रस्थं खदेत् । भुक्त्वा च पञ्चाद्वीजकमृतं
क्षीरं श्वित्रशाल्यै पिवेत् । आर्या ।

पूतीकार्कव्याधिघातस्तुहीनां मूत्रे पिष्टाः पल्लवा जातिजाश्च ।

घ्नन्त्यालेपाच्छ्वित्रदुर्नामदद्रूपामाकोटान्दुष्टनाडीव्रणांश्च ॥ ९ ॥

पूतिकादीनां पल्लवा गोमूत्रेण पिष्टास्तथा जातिपल्लवा गोमूत्रपिष्टाः
मलेपतः श्वित्रादीन् घ्नन्ति ।

द्वैपं दग्धं चर्म मातंगजं वा श्वित्रे लेपस्तैलयुक्तो वरिष्ठः ॥

हीपिसंबंधि चर्म दग्धं हस्तिजं च चर्म दग्धं तैलान्वितो लेपः श्वित्रेऽ-
तिशयेन वरः ।

पूतिः कीटो राजवृक्षोद्भवेन क्षारेणाक्तः श्वित्रमेकोपि हन्ति ॥ १० ॥

पूतिः कीटो राजवृक्षजेन क्षारेण लेपत एक एव श्वित्रं हन्ति । पूतिः कीटो
वर्षाकालोद्भवः । पिलिदिकेति लोके प्रसिद्धः । शालिन्यैवृत्ते ।

रात्रौ गोमूत्रे चासितान् जर्जरांगानन्हिच्छायायां शोषयेत्स्फोटहेतूनां
एवं वारांस्त्रीस्तैस्ततः श्लक्ष्णपिष्टैः स्नुह्या क्षीरेण श्वित्रनाशाय लेपः ॥ ११ ॥

स्फोटहेतून् भलातकान् जर्जरीकृतान्निशि गोमूत्रे स्थितान् दिवसे छा-

यायां शोषयेत् । एवं त्रीन् वारान्मूत्रस्थितांश्छोषयेत् । शोषितांश्च ततो-
नंतरं तैः स्नुहीक्षीरेण श्लक्ष्णपिष्टैः श्वित्रशाल्यैः लेपः । वैश्वदेवी ।

अक्षतैलकृतो लेपः कृष्णसर्पोद्भवा मर्षी ।

शिखिपित्तं तथा दग्धं ह्रीवेरं वा तदाकृतम् ॥ १२ ॥

कृष्णसर्पजा मर्षी ह्यक्षतैलेन द्रुतो लेपो मयूरपिजलेपश्च पूर्वगुणः ।
अथवा ह्रीवेरं दग्धं तेनाक्षतैलेनालोडितं लेपस्तद्वत् ।

कुडवो वल्गुजबीजहरितालचतुर्थभागसंमिश्रः ।

मूत्रेण गवां पिष्टः स्वर्णकरणं परं श्वित्रे ॥ १३ ॥

बाकूचीबीजं पलचतुष्टयम् । हरितालपलं गोमूत्रेण पिष्टं श्वित्रे स्वर्णकरं
स्यात् । आर्या ।

क्षारे सुदग्धे गजलिङ्गे च गजस्य मूत्रेण परिस्रुते च ।

द्रोणप्रमाणे दशभागयुक्तं दत्त्वा पचेद्वीजमवलगुजानां ॥ १४ ॥

श्वित्रं जयेच्चिक्कणतांगतेन तेन प्रलिपन्बहुशः प्रघृष्टम् ।

कुष्ठं मर्षी वा तिलकालकं वा यद्वा व्रणे स्यादधिमांसजातम् ॥ १५ ॥

गजपुरीषजे क्षारे सुदग्धे द्रोणप्रमाणे यथाप्रमाणं गजस्य मूत्रेण
क्षारविधिना परिस्रुतेऽस्मिन्वाकूचीबीजं दत्त्वा पचेत् । किंभूतम् । दश-
भागयुक्तम् । दशभिर्भागैः प्रकृतत्वात् क्षारस्य संबंधिमिश्रितं तेन चि-
क्कणतां गतेन पुरुषो बहुशः प्रघृष्टं श्वित्रं प्रलिपन् जयेत् । कुष्टादींश्चा-
धिमांसरूपता यच्च व्रणे स्यात्तच्च जयेत् । उपजाती ।

— भ्रष्टातकद्वीपिसुधाकर्मूलं गुंजाफलद्रूपपेशंसचूर्णम् ।

तुत्थं सकुष्ठं लवणानि पंच क्षारद्वयं लांगलिकां च पक्ता ॥ १६ ॥

स्तुर्गर्कदुग्धे घनमायसस्थं शलाकया तद्विदधीत लेपम् ।

कुष्ठे किलासे तिलकालके मूत्रेषु दुर्निमित्तं चर्मकीले ॥ १७ ॥

शुद्ध्या शोणितमोगैर्विरूक्षणैर्भक्षणैश्च सक्तूनाम् ।

श्वित्रं कस्यचिदेव प्रशाम्यति क्षीणपापस्य ॥ १८ ॥

भल्लातकादिकं सुमर्कयोर्दुग्धे पक्वा घनमायसपात्रस्थितं तदेतच्छला-
कयो लेपं कुष्ठादिषु विदधीत । इन्द्रवज्रोपजाती । श्वित्रं कस्यचिदेव
नरस्य क्षीणकलुषस्य शुद्ध्यादिभिः श्याम्यति । आर्या ।

इति श्वित्रचिकित्सा ।

अस्मादनंतरं कृमिचिकित्सितं व्याख्यायते चिकित्सासामान्यात् ।

स्निग्धस्विन्ने गुडक्षीरमत्स्याद्यैः कृमिणोदरे ।

उत्क्लेशितकृमिकफे शर्वरीं तां सुखोषिते ॥ १९ ॥

सुरसादिगणं मूत्रे काथयित्वार्धवारिणि ।

तं कषायं कणागालकृमिजित्कल्कयोजितम् ॥ २० ॥

सन्नैलस्वर्जिकाक्षारं युञ्ज्याद्वस्ति ततोहनि ।

तस्मिन्नेव निरूढं तं पाययेत विरेचनम् ॥ २१ ॥

त्रिवृत्कल्कं फलकणाकषायालोडितं ततः ।

ऊर्ध्वाधः शोषिते कुर्यात्पंचकोलयुतं क्रमम् ॥ २२ ॥

कटुतिक्तकषायाणां कषायैः परिषेचनम् ।

काले विडंगतैलेन ततस्तमनुवासयेत् ॥ २३ ॥

कृमिणमुदरं यस्येति पामादित्वादनप्रत्ययः । तस्मिन् कृमिणोदरे
स्निग्धस्विन्ने तथा गुडादिभिरुत्क्लेशिताः स्वस्थानाद्भ्याविताः कृमयः कफश्च
यस्य तस्मिन्स्तथाभूत उदरे तथा समुत्क्लेशितादनंतरं तां रात्रिं सुखोषिते
सति सन्नैलस्वर्जिकाक्षारं वस्ति युञ्ज्यात् । कथमित्याह । सुरसादिगणं गो-
मूत्रेऽर्धवारिणि काथयित्वा ततस्तं कषायं कणादीनां कल्केन योजितं
मिश्रं कृत्वा । ततो निरूढादनंतरं तस्मिन्नेवाहनि तं निरूढं विरेचनं
त्रिवृत्कल्कं फलादिकषायालोडितं पाययेत् । ततोऽनंतरमूर्ध्वाधः शोषिते

तस्मिन् पंचकोलयुतं क्रमं पेयाविलेप्यादिकं कुर्यात् । ततः कुट्टादिभिः
कषायैः परिषेचितं समनंतरं यदा संधुक्षितोभिस्तदा तस्मिन्काले विडंग-
तैलेन तमनुवासयेत् ।

शिरोरोगनिषेधोक्तमाचरेन्मूर्ध्वगेष्वनु ।

उद्विक्ततित्तकटुकमल्पस्तेहं च भोजनेम् ॥ २४ ॥

शिरोरोगप्रतिषेधे यदुक्तं तन्मूर्ध्वगेषु कृमिष्वाचरेत् । अनु पश्चात्
प्रभूततित्तकटुकमल्पस्तेहं च भोजनमाचरेत् ।

विडंगाकृष्णामरिचफिप्पलीमूलशिग्रुभिः ।

पिवेत्सस्वर्जिकाक्षारं यवागूं तक्रसाधिताम् ॥ २५ ॥

तथा विडंगादिभिस्तक्रसाधितां पेयां पिवेत् ।

रसं शिरीष किणिहीपास्त्रिककैवुकात् ।

पलाशबीजपत्तूरपूतिकाद्वा पृथक् पिवेत् ॥ २६ ॥

सक्षौद्रं सुरसादीन्वा लिह्यात्क्षौद्रयुतान् पृथक् ।

शिरीषादिरसं पिवेत् । किणिही गिरिकर्णिका । पलाशबीजादीनां वा
रसं माक्षिकान्वितं पृथक् पिवेत् । अथवा सुरसादीन् क्षौद्रयुतान् पृथक्
लिह्यात् ।

शतकृत्वोश्चविट्चूर्णं विडंगकाथभावितम् ॥ २७ ॥

कृमिमान्मधुना लिह्याद्भावितं वा वरारसैः ।

अश्वपुरीषचूर्णं बहून् वारान् विडंगकाथेन भावितमथवाऽश्वशकृच्चूर्णं
त्रिफलाकाथेन साधितं मधुना कृमिमालिह्यात् ।

शिरोगतेषु कृमिषु चूर्णं प्रथमनं च तत् ॥ २८ ॥

शिरोगतेषु कृमिषु तच्छिरोरोगनिषेधोक्तं चूर्णं प्रथमनं नस्यं च चरेत् ।

आखुकर्णोक्तिलयैः सुपिष्टैः पिष्टमिश्रितैः ।

पक्ता पूपलिकां खादेद्धान्याम्लं च पिबेदनु ॥ २९ ॥

सर्पचकोललवणमसांद्रं तक्रमेव वा ।

तथा मूषीककर्णीपल्लवैः सूक्ष्मचूर्णितैः शालिचूर्णमिश्रितैः पूपलिकां पक्ता
खादेत्तदनुपश्वाच्च धान्याम्लं पिबेत् । अथवा तक्रं मथितं पंचकोललवण-
युतं पिबेत् ।

नीपमार्कवनिर्गुंडीपल्लवेष्वाप्ययं विधिः ॥ ३० ॥

विडंगचूर्णमिश्रैर्वा पिष्टैर्भक्ष्यान् प्रकल्पयेत् ।

नीपादिष्वयमेव पूर्वोक्तो मूषीकपर्णीपल्लवविधिः कल्प्यः । अथवा पिष्टै-
र्विडंगचूर्णमिश्रितैर्भक्ष्यान् प्रकल्पयेत् ।

विडंगतंडुलैर्युक्तमर्धशैरातपस्थितम् ॥ ३१ ॥

दिनमारुष्करं तैलं पाने बस्तौ च योजयेत् ।

सुराहसरलस्नेहं पृथगेवं प्रकल्पयेत् ॥ ३२ ॥

अरुष्करजं तैलं पाने बस्तौ च योजयेत् । किंभूतम् । अर्धभागप्रमाणै-
र्विडंगतंडुलैर्मिश्रितं तथा दिनमातपस्थितम् । दिनमित्यंतसंयोगे द्वितीया ।
देवदार्वादितैलं पृथगेवं विडंगतंडुलान्वितमातपस्थितं कल्पयेत् ।

पुरीषजेषु सुतरां दद्याद्वस्तिविरेचने ।

पुरीषजेषु कृमिषु सुतरां बस्ति विरेचनं च स्यात् ।

शिरोविरेकं वमनं शमनं कफजन्मसु ॥ ३३ ॥

कफजन्मसु कृमिषु शिरोविरेकं नस्यं वमनं शमनं च कुर्यात् ।

रक्तजानां प्रतीकारं कुर्यात्कुष्ठचिकित्सीतात् ।

द्रव्यविधिश्चात्र विधेयो रोमभोजिषु ॥ ३४ ॥

रक्तोत्थानां कृमीणां कुष्ठचिकित्सितात्प्रतीकृष्टं विदध्यात् । ल्यब्लोपे पंचमी । कुष्ठचिकित्सितोक्तमपेक्ष्येत्यर्थः । रोमभोजिषु कृमिष्विद्रुलुप्तविधिरुत्तरे वक्ष्यमाणशिरोरोगप्रतिषेधः कार्यः ।

क्षीराणि मांसानि घृतं गुडं च दधीनि शाकानि च ण्वर्णवन्ति । समासतोम्लान्मधुरान् रसांश्च कृमीन् जिहासुः परिवर्जयेच्च ॥ ३५ ॥

कृमीन् जिहासुः क्षीरादीन् वर्जयेत् । उपजातिवृत्तम् ।

इति श्रीमदरुणदत्तविरचितायां सर्वांगसुंदराख्यटीकायां चिकित्सितस्थाने श्वित्रकृमिचिकित्सितं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

एकविंशोऽध्यायः ।

अस्मादनंतरं वातव्याधिचिकित्सितं व्याख्यातुमुपक्रम्यते । सर्वचिकित्साबाधितत्वात् ।

अथातो वातव्याधिचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ॥

केवलं निरुपस्तंभमादौ स्नेहैरुपाचरेत् ।

वायुं सर्पिर्बिसामज्जातैलपानैर्नरं ततः ॥ १ ॥

स्नेहाक्रांतं समाश्वास्य पयोभिः स्नेहयेत्पुनः ।

यूपैर्ग्राम्योदकानूपरसैर्वा स्नेहसंयुतैः ॥ २ ॥

पायसैः कृसरैः साम्ललवणैः सानुवोसनैः ।

वातघ्नैस्तर्पणैश्चान्नैः मुक्तिगधैः स्नेहयेत्ततः ॥ ३ ॥

स्वभ्यक्तं स्नेहसंयुक्तैः संकराद्यैः पुनः पुनः ।

केवलं शुद्धं तथा निरुपस्तंभमन्येनाधानकेन समीपसंभविनाऽनाधारितमीदृशं वायुं स्नेहैरुपाचरेत् । कथमित्याह । सर्पिरित्यादि । ननु तैलस्य पवनविजये प्राधान्यादेवं निर्देशः कर्तुं युक्तः । तैलवसोपज्जासर्पिः

पैनैरिति । युक्तमाह भक्तान् । किंत्वाजन्मसात्म्यात्सर्पिःप्रधानमनवरतामिति
सर्पिः प्रागुपन्यस्तम् । सर्पिःपानादिभिस्तावत्स्नेहयेत् । यावत्स्नेहोद्वेगः क्रम
इत्यादिस्नेहलक्षणं स्यात् । स्नेहाक्रांतं च नरं पयोभिः समाश्वास्य पुनः-
पुनर्यथादिभिः स्नेहान्वितैः स्नेहयेत् । तथा तर्पणैश्चान्नैः सुस्निग्धैः स्नेह-
येत् । ततोऽनंतरं सुष्ठुभ्यक्तं संतं शंकराद्यैः स्वेदैः स्वेदविधिगदितैः पुनः-
पुनः स्वेदयेद् । एकं स्वेदिते सति यो गुणः स्मृतमाह ।

स्नेहाक्तं स्विन्नमंगं तु वक्रं स्तब्धं सवेदनम् ॥ ४ ॥

यथेष्टमानामयितुं सुखमेव हि शक्यते ।

स्नेहाभ्यक्तं गात्रं स्विन्नं सद्वक्रं स्तब्धं च तथा सरुजं यथेष्टं सुखमेवा-
नामयितुं शक्यते । झलझलसंचलनेऽनुपसर्गाणां वामिन्मुमिति नामयितु-
मित्यत्र न ह्रस्वत्वं । एतदेव दृष्टान्तद्वारेण प्रतिपादयन्नाह ।

शुष्काण्यपि हि काष्ठानि स्नेहस्वेदोपपादनैः ॥ ५ ॥

शक्यं कर्मण्यतां नेतुं किन्तु गात्राणि जीवताम् ।

हि यस्माच्छुष्काण्यपि काष्ठानि स्नेहस्वेदसंयोजनेन कर्मण्यतां नेतुं श-
क्यन्ते । किं पुनर्जीवतां गात्राणि न शक्यन्ते । शक्यंत एवेत्यर्थः । शक्यमिति
पूर्वोक्तक्रममात्रे नपुंसकत्वमेकत्वं वा । यथा कालिदासस्य । शक्यमंगुलिभि-
रुद्धृतैरधः शाखिनां पतितपुष्पकोमलैः । पत्रजर्जरशशिप्रभालवैरेभिरुत्कच-
यितुं तवालकानिति ।

हर्षतोद्धरुगायामशोफस्तंभग्रहादयः ॥ ६ ॥

स्विन्नस्याशु प्रथाम्यन्ति मार्दवं चोपजायते ।

स्विन्नस्य पुंसो हर्षादयः शीघ्रं प्रथाम्यन्ति मृदुत्वं च गात्रेषु जायते ।

स्नेहश्च धातून् संशुष्कान् पुष्पात्याशु प्रयोजितः ॥ ७ ॥

बलमग्निबलं पुष्टिं प्राणं चास्याभिवर्धयेत् ।

तथा स्विन्नस्य स्नेह उपयोजितो धातून् विशुष्कान् द्रामेव पुष्पाति-
तथाऽस्य वृद्धिरोगिणो बलादीनभिवर्धयेत् ।

असकृत् पुनः स्नेहैः स्वेदैश्च प्रतिपादयेत् ॥ ८ ॥

तथा स्नेहमृदौ कोष्ठे न तिष्ठन्त्यनिलामयाः ।

तमातुरं पुनः स्नेहस्वेदाभ्यां योजयेत् । तथैकं कृते स्नेहमृदौ कोष्ठे
सति सर्वे वातप्रोगा नश्यन्ति ।

यद्येतेन सदेष्टृत्वात्कर्मणा न प्रशाम्यति ॥ ९ ॥

मृदुभिः स्नेहसंयुक्तैर्भेषजैस्तं विशोधयेत् ।

अनेन कर्मणा चेन्न शाम्यति वातामयस्तदा तं वातामयिनं मृदुभिर्द्रव्यैः
कर्णिकारादिभिः स्नेहान्वितैर्विशोधयेत् ।

घृतं तिल्वकसिद्धं वा सातंलासिद्धमेव वा ॥ १० ॥

पयसैरंडतैलं वा पिबेदोषहरं शिवम् ।

तिल्वकेन पक्वं सातलया वा पक्वं क्षीरेण वा सहैरंडतैलं पिबेत् । तच्च पीतं
दोषहरं शिवं च स्यात् । ननु किमित्यनुलोमनं क्रियत इत्याह ।

स्निग्धाम्ललवणोष्णाद्यैराहारैर्हि मलश्चितः ॥ ११ ॥

स्रोतो रुध्वाऽनिलं रुध्वात्तस्मात्तमनुलोमयेत् ।

यस्मात्स्निग्धादिभिराहारैर्मलश्चितः स्रोतांसि रुध्वा वायुं रुध्वात् ।
तस्मान्मारुतमनुलोमयेत् ।

दुर्बलो यो विरेच्यः स्यात्तं निरूहैरुपाचरेत् ॥ १२ ॥

दीपनैः पाचनीयैर्वा भोज्यैर्वा तद्युतैर्नरम् ।

संशुद्धस्योत्थिते चाग्नौ स्नेहस्वेदौ पुनर्हितौ ॥ १३ ॥

यो नरो दुर्बलो विरेचनाहो भवेत्तं नरं निरूहैरुपाचरेत् । किंभूतैः ।
दीपनैः पाचनीयैश्च । अथवा तद्युक्तैर्दीपनीयपाचनीययुतैर्भोज्यैरुपाचरेत् ।
अनंतरं सम्यक्शुद्धस्य बन्हावुत्थिते सति पुनरपि स्नेहस्वेदौ रितौ ।

आमाशयगते त्रायी वमितप्रतिभोजिते ।

सुखांबुना षट्चरणं वचादिं वा प्रयोजयेत् ॥ १४ ॥

संधुक्षितेऽग्नौ परतो विधिः केवलवातिकः ।

मत्स्यान्नाभिप्रदेशस्थे सिद्धान्विल्वशलाटुभिः ॥ १५ ॥

आमाशयगते वाते सति तथा वमितश्वासौ प्रतिभोजितश्च तस्मिन्वमिते प्रतिभोजिते नर उष्णजलेन षट्चरणं वचादिगणं प्रयोजयेत् । षट्चरण-योगः संग्रहः देवावगंतव्यः । तत्रैवं पठ्यते । दार्वाकलिंगकटुकातिविषामि-पाठामूत्रेण सूक्ष्मरजसा धरणप्रमाणाः । पीता जयंति गुदजोदरकुष्ठमे-हकोष्ठानिलाढ्यपवनग्रहणीप्रदोषानिति । धरणं पलस्य दशतो भागः । अग्नौ संदीपिते सति तन्नरं केवलं वतिको विधिः कार्य इति शेषः । ना-भिप्रदेशस्थे वाते मत्स्यान् विल्वशलाटुभिः सिद्धान् योजयेत् ।

वस्तिकर्म त्वधोनाभेः शस्यते चावपीडकः ।

अधोनाभेः स्थिते वातेऽवपीडकः शस्यते । चशब्दान्मत्स्याश्च ।

कोष्ठगे क्षारचूर्णाद्या हिताः पाचनदीपनाः ॥ १६ ॥

कोष्ठगे वायौ क्षाराद्याः पाचना दीपनाश्च हिताः ।

हृत्स्थे पयः स्थिरासिद्धम्

हृदयस्थिते समीरणे क्षीरं शालिपर्ण्या शृतं हितम् ।

शिरोवस्तिः शिरोगते ।

क्षौहिकं नावर्न धूमः श्रोत्रादीनां च तर्पणम् ॥ १७ ॥

शिरोगते तु शिरोवस्तिः शस्यते । क्षौहिकं नस्यं तथा धूमः कर्णादि-तर्पणं च हितम् ।

स्वेदाभ्यंगानि वातानि हृद्यं चान्नं त्वगाश्रिते ।

त्वक्स्थे मरुति स्वेदादीनि हितानि । हृदयप्रियं चान्नं च हितम् ।

शीताः प्रदेहा रक्तस्थे विरेको रक्तमोक्षणम् ॥ १८ ॥

रक्तस्थे मरुति शीताः प्रदेहा रक्तमोक्षणं च हितम् ।

विरेको मांसमेदस्थे निरूहाः शमनानि च ।

मांसमेदःस्थिते वायौ विरेकस्तथा निरूहाः शमनानि च हितानि ।

बाह्याभ्यन्तरतः स्नेहैरस्थिमज्जागतं जयेत् ॥ १९ ॥

अस्थिमज्जास्थं मारुतं बाह्याभ्यन्तरतः स्नेहैर्जयेत् ।

प्रहर्षोन्नं च शुक्रस्थे बलशुक्रकरं हितम् ।

शुक्रस्थे समीरणे प्रहर्षणं तथा बलशुक्रकारि घातं हितम् ।

विबद्धमार्गं दृष्ट्वा तु शुक्रं दद्याद्विरेचनम् ॥ २० ॥

विरिक्तं प्रतिभुक्तं च पूर्वोक्तां कारयेत्क्रियाम् ।

शुक्रं च रुद्धमार्गं दृष्ट्वा विरेकं च स्यात् । विरिक्तं प्रतिभुक्तं च नर
पूर्वोदितां क्रियां कारयेत् । हृत्क्रोरन्यतरस्यामिति प्रतिभुक्तस्याधिकर्मत्वम् ।

गर्भे शुष्के तु वातेन बालानां च विशुष्यताम् ॥ २१ ॥

सिताकाशमर्यमधुकैः सिद्धमुत्थापने पयः ।

वातेन गर्भे शुष्के सति बालानां च विशुष्यतां शर्करादिभिः सिद्धं
क्षीरमुत्थापने हितम् ।

स्नावसंधिशिरोप्राप्ते स्नेहदाहोपनाहनम् ॥ २२ ॥

स्नावादिप्राप्ते स्नेहदाहोपनाहनं हितम् ।

तैलं संकुचितेऽभ्यंगो माषसैधवसंश्लिष्टम् ।

संकुचितेऽंगे सति माषसैधवसाधितं तैलमभ्यंगः ।

आगारधूमलवणतैलैर्लेपः स्नुतेऽसृजि ॥ २३ ॥

सुप्तैऽंगे वेष्टयुक्ते तु कर्तव्यमुपेक्षहनम् ।

रक्ते स्फुटे सत्यागारधूमादिभिल्लैः । सुप्ते गात्रे तथा वेष्टनयुक्ते चोप-
नाहः कथिः । उल्लेपकादीनामसाध्यान्महात्ययत्वादपतानकस्य तावच्चिकि-
त्सामाह ।

अथापतानकेनार्तमस्त्रस्ताक्षमवेपनम् ॥ २४ ॥

अस्तब्धमेढूमस्वेदं बहिरायामवर्जितम् ।

अखट्वाघातिनं चैनं त्वरितं समुपाचरेत् ॥ २५ ॥

अथानन्तरं वातव्याधयः संज्ञानिर्दिष्टाः प्रस्तूयन्ते । एनमपतानकार्त्तं नर-
मस्तस्ताक्षादियुक्तं यावदखट्वाघातिनं च त्वरितं कृत्वोपक्रमेत् ।

तत्र प्रप्तेव सुस्निग्धं स्विन्नांगे तीक्ष्णनावन्प् ।

स्रोतोविशुद्ध्ये गुंज्यादच्छपानं ततो घृतम् ॥ २६ ॥

विदार्यादिगणकाथदधिक्षीररसैः शृतम् ।

नातिमात्रं तथा वायुर्व्याप्नोति सहसैव च ॥ २७ ॥

तस्मिन्नपतानकार्त्ते नरे पूर्वमेव च सुष्टुस्निग्धांगे स्विन्नांगे च तीक्ष्णं
नस्यं त्रिकटुकादिना स्रोतोविशुद्ध्ये योज्यं । ततोन्तरमच्छपानं घृतं गुंजी-
त । कतरदित्याह । विदार्यादिगणसृतम् । घृताद्विदार्यादिगणकाथश्चतुर्गुणो
दधिक्षीररसाः सर्पिःसमा ग्राह्याः । तथा एवं कृते सति मारुतोऽतिमात्रं न
व्याप्नोति । सहसा झटित्येव च नाश्रुते ।

कुलत्थयवकोलानि भद्रदार्वादिकं गणम् ।

निःकाथ्यानूपमांसं च तेनाम्लैः पयसापि च ॥ २८ ॥

स्वादु स्कंधप्रतीर्वापं महास्नेहं विपाचयेत् ।

सेकाभ्यंगावगाहान्नपाननस्यानुवासनैः ॥ २९ ॥

संहन्ति वातं ते ते च स्नेहस्वेदाः सुयोजिताः ।

कुलत्पादीनानूपमांसं च निःकाथ्येतेन काथेनाम्लैर्धान्याम्लदिभिः
स्वादुस्कंधकृतकल्कं महास्नेहं विपाचयेत् । स महास्नेहो वातं हन्ति ।
ते ते च पूर्वोक्ताः स्नेहाः स्वेदाः सम्यग्योजिताः पवनं घ्नन्ति ।

वेगांतरेषु मूर्धानमसकृच्चास्य रेचयेत् ॥ ३० ॥

अवपीडैः प्रधमनैस्तीक्ष्णैः श्लेष्मनिवर्हणैः ।

श्वसनासु विमुक्तासु तथा संज्ञां स विंदति ॥ ३१ ॥

वेगांतरेषु वेगांतरालेषु मूर्धानमसकृद्बहून् वारान् रेचयेत् । कैरित्याह ।
अवपीडैः । कल्काद्यैरवपीडस्तु सतीक्ष्णैर्मूर्धरेचन इत्युक्तैः । तथा प्रधमनै-
र्ध्मानं विरेचनैश्चूर्णैर्युज्यादित्युक्तैः । एतैश्च तीक्ष्णैस्तीक्ष्णद्रव्यैकृतैरेव
श्लेष्मनाशनैः । एवं कृते सति श्वसनासु श्लेष्मविमुक्तासु संज्ञां चेतनां
स रोगी लभते । प्राणनाडयोद्बिदाश्रिताः श्वसना इत्युच्यन्ते ।

सौवर्चलाभयोव्योपसिर्षु सर्पिश्चलेऽधिके ।

वायावधिके सौवर्चलादिभिः कल्कीकृतैः सिद्धं सर्पिर्हितम् ।

पलाष्टकं तिल्वकतो वरायाः प्रस्थं पलांशं गुरुपंचमूलम् ॥ ३२ ॥

सैरंडीसहैत्रिवृतं घटेऽपां पक्कम् पचेत्पादसृतेन तेन ।

दध्नः पात्रे यावशूकात्त्रिविल्वैः सर्पिः प्रस्थं हन्ति तत्सेव्यमानम् ।

दुष्टान्वातानेकसर्वांगसंस्थान्योनिव्यापहुल्मवर्ध्मोदरं च ॥ ३३ ॥

तिल्वकतो लोधात् पलाष्टकं त्रिकलायाः प्रस्थं महत्पंचमूलं पृथक्
पलभागं । किंभूतं पंचमूलम् । एरंडव्याघ्रीत्रिवृताभिर्युक्तम् । एतेऽपि पलांशा
इत्यर्थः । जलद्रोणे पचत् । तेन च पादावशेषेण तथा दध्नं आढके यवक्षार-
पलैस्त्रिभिर्वृतप्रस्थं पचेत् । एतच्च घृतं सेव्यमानं दुष्टवातादीन्हन्ति ।
उपजातिशालिन्यौ वृत्ते ।

विधिस्तिल्वकवज्ज्ञेयो शम्याकाशोकयोरपि ।

तिल्वकस्येव तिल्वकवन्महानिषस्याशोकस्य विधिर्ज्ञेयः ।

चिकित्सितमिदं कुर्याच्छुद्धवात्तापतानके ॥ ३४ ॥

संसृष्टदोषे संसृष्टं

एवमुपक्रमं शुद्धवात्तापतानके कुर्यात् । संसृष्टदोषे संसृष्टं दोषद्वयोक्तं
चिकित्सितं कुर्यात् ।

चूर्णयित्वा कफान्विते ।

तुंबुरूण्यभयाहिगुपौष्करं लवणत्रयम् ॥ ३५ ॥

यवर्काथांबुना पेयं हृत्पार्श्वार्त्यपतंत्रके ।

हिगु सौवर्चलं शुंठी दाडिमं साम्लवेतसम् ॥ ३६ ॥

पिबेद्वा श्लेष्मपर्वनहृद्रोगोक्तं च शस्यते ।

कफयुक्ते तुंबुरादिकं चूर्णयित्वा यवकाथजलेन पेयम् । हृत्पीडादिषु ।
अथवा हिग्वादिकं यवकाथांबुना पेयम् । श्लेष्मवाते हृद्रोगे च यत्कथितं
तच्च शस्यते ।

आयामयोरर्दितवद्वाह्याभ्यांतरयोः क्रिया ॥ ३७ ॥

तैलद्रोण्यां च शयनमांतरोऽत्र सुदुस्तहः ।

आयामयोर्वाह्याभ्यांतरयोरर्दितवत्क्रिया स्यात् । तैलद्रोण्यां शयनं चा-
त्रानयोर्मध्यादांतर आयामः सुष्टुदुस्वप्रेतिकष्टसाध्यः ।

विवर्णदंतवूदनः स्वस्तांगो नष्टचेतनः ॥ ३८ ॥

प्रस्विद्यंश्च धनुःकंभी दशरात्रं न जीवति ।

विवर्णदंतास्यः स्वस्तांगादिः प्रस्वेदवांश्च धनुःकंभी दशरात्रं न जीवति ।

वेगेष्वतो न्यथा जीवेन्मंदेषु विनतो जडः ॥ ३९ ॥

खंजः कुणिः पक्षहतः पंगुलो विकलोऽथवा ।

हनुस्त्वसे हनुस्निग्धस्विन्नौ स्वस्थानमानयेत् ॥ ४० ॥

उन्नामयेच्च कुशलश्चिबुकं विवृते मुखे ।

नामयेत्संवृते शेषमेकायामवदाचरेत् ॥ ४१ ॥

अतो न्यथा विवर्णदंतादिविपर्ययेण तथा मंदेषु वेगेषु सत्सु जीवेत् । जी-
वंश्च विनतादिगुणः स्यात् । हनुस्त्वसे तु हनुस्निग्धस्विन्नौ संतौ स्वस्थानं
प्रापयेत् । कुशलो भिषग्विवृते मुखे सति चिबुकमूर्ध्वं नामयेत् । शेषं चि-
किस्तिमेकायामवदाचरेत् । अर्दितवदाचरेत् ।

जिह्वास्तंभे यथावस्थं कार्यं वातचिकित्सितम् ।

जिह्वायाः स्तंभे सति यथावस्थं वातस्योपक्रमः कार्यः । स्नेहेनस्वे-
दान्वितः ।

अर्दिते नावनं मूर्ध्नि तैलं श्रोत्राक्षितर्पणम् ॥ ४२ ॥

सशोफे वमनं दग्धरागयुक्ते सिराव्यधः ।

अर्दिते नावनादि चिकित्सितं । शोफान्विते सति वमनं कार्यम् । दाहा-
दियुक्ते सति सिराव्यधः ।

स्नेहेन स्नेहसंयुक्तं पक्षाघाते विरेचनम् ॥ ४३ ॥

पक्षाघाते स्नेहनं तथा विरेकः कार्यः स्नेहान्वितः ।

अववाहौ हितं नस्यं स्नेहश्चोत्तरभक्तिकः ।

अववाहौ नस्यादि हितम् । आमे तूपवास एव हित इत्युवाच संग्रहे ।

ऊरुस्तंभे न च स्नेहो न च संशोधनं हितम् ॥ ४४ ॥

श्लेष्माममेदोबाहुल्याद्युत्तया तत्क्षपणान्यतः ।

कुर्याद्रूक्षोपचारश्च यवश्यामाककोद्रवाः ॥ ४५ ॥

शाकैरलवणैः शस्ताः किञ्चित्तैलैर्जलैः शृतैः ।

जांगलैरघृतैर्मसैर्मध्वंभोरिष्टपायिनः ॥ ४६ ॥

वत्सकादिर्हरिद्रादिर्वचादिर्वा ससैधवैः ।

आमवाते सुखांभोभिः पेयः षट्चरणोऽथवा ॥ ४७ ॥

ऊरुस्तंभे नु स्नेहादि न हितं श्लेष्माममेदोबाहुल्यात् । अस्माच्च हेतो-
स्तयोरामश्लेष्मणोः क्षपणानि क्षयकारणानि युज्यात् । रूक्षोपचारार्थं भध्वं-
भोरिष्टपायिनो यवादयः शाकैरीषलवणैस्तथा जलैः शृतैस्तथा मसैः सह ।
किंभूतैर्जांगलैस्तथा घृतरहितैर्हिताः ।

लिह्यात्क्षौद्रेण वा श्रेष्ठाचव्यतिक्राकणाघनान् ।

कल्कं समधु वा चव्यपथ्याग्निमुरदारुजम् ॥ ४८ ॥

मूत्रैर्वा शीलयेत्पथ्यां गुग्गुलुं गिरिसंभवम् ।

अथवा क्षौद्रेण त्रिफलादिकं कल्कं लिह्यात् । चव्यादिकं वा कल्कं मा-
क्षिकान्वितं लिह्यात् । अथवा गोमूत्रेण हरीतकीमभ्यसेत् । तथा गुग्गुलुं
शिलाजतुं वा शीलयेत् ।

व्योषाग्निमुस्तत्रिफलाविडंगैर्गुग्गुलुं समम् ॥ ४९ ॥

खादन् सर्वान् जयेद्व्याधीन् मेदःश्लेष्मामवातजान् ।

व्योषादिभिर्नवभिर्द्रव्यैर्गुग्गुलुं तुल्यं क्षयन् सर्वन्मेदःश्लेष्मामवात-
जान् व्याधीन् हन्ति ।

शाम्यत्येवं कफाक्रांतः समेदस्कः प्रभंजनः ॥ ५० ॥

क्षारमूत्रान्वितान् स्वेदान् सैकानुद्वर्तनानि च ।

कुर्याल्लिह्याच्च मूत्रादयैः करंजफलसर्षपैः ॥ ५१ ॥

मूलैर्वाप्यर्कतर्कारीनिवजैः समुराह्वयैः ।

सक्षौद्रसर्षपापक्वलोष्ठवल्मीकमृत्तिकैः ॥ ५२ ॥

एवं प्रागुक्ते क्रियाक्रमे कृते सति कफानृतो मरुत् समेदस्कश्च शाम्य-
ति । तथा क्षारमूत्रयुतान् स्वेदादीन् कुर्यात् । तथा करंजफलसर्षपैः प्रभूत-
मूत्रालोडितैर्लिपेत् । अथवा मूलैरर्कादिजैः क्षौद्रादियुतैर्लिपेत् ।

कफक्षयार्थं व्यायामे सहो चैनं प्रवर्तयेत् ।

स्थलान्युल्लंघयेन्नारीः शक्तितः परिशीलयेत् ॥ ५३ ॥

स्थिरतोयं सरःक्षेमं प्रतिस्त्रोतो नदीं तरेत् ।

श्लेष्ममेदःक्षये चात्र स्नेहादीनवचारयेत् ॥ ५४ ॥

एनमुष्णंभिणं सोढुं शक्ये व्यायामे मेदः कफक्षयाय प्रवर्तयेत् । शक्ये
इति शक्तिसहोश्चेति यत् । व्यायामं शनैः कारयेदित्यर्थः । तमेव व्यायाममा-

ह । स्थलान्मुल्लंघयेत् । नारीर्यथाशक्ति शीलयेत् । स्थिरतोयं सुरस्तरेत् ।
क्षेमं ग्राहादिरहितम् । तथा नदींस्तरेत् । कथं । प्रतिस्त्रोतः स्त्रोतौष्णिमुखं ।
श्लेष्ममेदःक्षये सत्यस्मिन् स्नेहादीनवचारयेत् ।

स्थानदूष्यादि चालोच्य कार्या शेषेष्वपि क्रिया ।

शेषेषु च वातरोगेषु स्नानदूष्यादीन्निरूप्य चिकित्सितं कर्तव्यम् ।

सहचरं सुरदारुसनागरं कथितमंभसि तैलविमिश्रितम् ।

पवनपीडितदेहगतिः पिबेद् द्रुतविलंबितगोभवतीच्छया ९५

सहचरादि कथितं तैलयुतं पिबन्मार्गतादितश्चरीर इच्छया द्रुतगमनो
विलंबितगमनो वा भवति । तत्रकृता सुमतिनैतद्वा तस्य वृत्तस्य नामपि
श्लिष्टं कृत्वा निबद्धं । द्रुतविलंबिताख्यमेतद्भुत्तं । तस्य च लक्षणं । द्रुतविलं-
बितमाह नभौ भरौ इति ।

रास्नामहौषधद्वीपिपिप्पलीशठिपौष्करम् ।

पिप्प्ला विपाचयेत्सर्पिर्वातरोगहरं परम् ॥ ९६ ॥

रास्नादीन् पिप्प्ला सर्पिः सामान्यपरिभाषया विपाचयेत् । तच्च सुष्ठु-
वातरोगहृत् ।

निवामृतावृषपटोलनिदिग्धिकानां

भागान् पृथग् दश पलान् विपचेद्वटेऽपाम् ।

अष्टांशशेषितरसेन पुनश्च तेन

प्रस्थं घृतस्य विपचेत्पिचुभागकूलकैः ॥ ९७ ॥

पाठाविडंगसुरदारुगजोपकुल्या

द्विक्षारनागरनिशामिशिचव्यकुष्ठैः ।

तेजोवतीमरिचवत्सकदीप्यकृमि

रोहिण्यरुष्करवचाकणमूलयुक्तैः ॥ ९८ ॥

मंजिष्ठयातिविषया विषया यवान्या
 संशुद्धगुग्गुलुपलैरपि पंचसंख्यैः ।
 तत्सेवितं प्रथमति प्रबलं समीरं
 संध्यास्थिमज्जगतमप्यथ कुष्ठमीदृक् ॥ ५९ ॥
 नाडीव्रणाबुदभगंदरगंडमाला
 जत्रूर्ध्वसर्वगदगुल्मगुदोत्थमेहान् ।
 यक्षमारुचिश्चसनपीनसकासशोफ
 हृत्पांडुरोगमदविद्रधिवातरक्तम् ॥ ६० ॥

निंबादीनां पृथक् पृथक् दशपलानंबुद्रोषं पचेत् । तेनान्नाष्टांशशेषेण का-
 थेन पाठादिभिर्यवान्यतैः कल्कीकृतैः कर्षाणैः श्रेष्ठगुग्गुलुपलैश्च पंचभिः स-
 प्षिषः पुनः प्रस्थं विपचेत् । तत्सर्पिः शीलितं वायुमतिबलं संध्यादिगतमपि
 पराकरोति । कुष्ठमपीदृशं संध्यादिगुत्वं हन्ति । तथा नाडीव्रणादीन् शमयति ।
 वसंततिलकश्चतस्रः ।

बलाबिल्वशृते क्षीरे घृतमंडं विपाचयेत् ।
 तस्य शुक्तिः प्रकुंचो वा नस्यं वाते शिरोगते ॥ ६१ ॥

बलाबिल्वाभ्यां कथिते क्षीरे घृतमंडं विपाचयेत् । तस्य घृतमंडस्य पक्वस्य
 कर्षद्वयं पलं वा नस्यं शिरोगते वाते प्रयोक्तव्यम् ।

तद्वर्तिसिद्धा वसा नक्रमत्स्यकूर्मचुलूकजा ।

विशेषेण प्रयोक्तव्या केवले मातरिश्वनि ॥ ६२ ॥

तद्वृत्तमंडवन्नक्रादिजा वसा केवले वाते विशेषेण प्रयोज्या ।

जीर्णपिण्याकंपंचमूलंपृथक्चकाथ्यंकाथाभ्यामेकतस्तैलमाभ्याम् ।
 क्षीरादष्टांशंपाचयेत्तेनपानाद्वातानश्येयुःश्लेष्मयुक्ताविशेषात् ॥ ६३ ॥

जीर्णं पिण्याकं पंचमूलं च पृथक् पृथक् काथ्यं काथाभ्यामेताभ्यां तैलमेकत

एकस्मिन् तैलं मिश्रितं क्षीरादष्टांशं पाचयेत् । तेन तैलेन वातां नश्यन्ति ।
विशेषेण कफयुक्ताः । वैश्वदेवी ।

प्रसारिणी तुलाकाथे तैलप्रस्थं पयः समम् ।

द्विमेदामिशिमंजिष्ठाकुष्ठरास्नाकुचंदनैः ॥ ६४ ॥

जीवकर्षभकाकोलीयुगुलामरदारुभिः ।

कलिकतैर्विपचेत्सर्वमारुतामयनाशनम् ॥ ६५ ॥

प्रसारिणीतुलाकाथे तैलप्रस्थं क्षीरसमं द्विमेदादिभिः कन्कितैः सामा-
न्यपरिभाषयोक्तकल्कप्रमाणैर्विपचेत् । तच्चाशेषवाय्वरोगघ्नम् ।

समूलशाखस्य सहाचरस्य तुलां समेतां दशमूलतश्च

पलानि पंचाशदभीरुतश्च पादावशेषं विपचेद्वहेऽपाम् ।

तत्रसेव्यनखकुष्ठहिमैलास्पृक्प्रियंगुनलिकांबुशिलाजैः

लोहितानलदलोहसुराद्वैः कोपनामिशितुरुष्कनतैश्च ॥ ६६ ॥

तुल्यंक्षीरंपालिकैस्तैलपात्रं सिद्धं कृच्छ्रान्शीलितं हन्ति वातान् ।

कंपाक्षेपस्तंभशोषादियुक्तान्गुल्मोन्मादौपीनसंयोनिरोगान् ॥ ६७ ॥

सहाचरस्य मूलशाखान्वितस्य तुलां समेतां दशमूलाच्च तुलां शतावरीः
पलानि पंचाशज्जलस्य चतुर्दशे पादावशेषं पचेत् । तस्मिन्पादावशेषे
सेव्यादिभिः पालिकैस्तैलाढकं तुल्यक्षीरं सिद्धं शीलितं कृच्छ्रान्मारुतान्
कंपादियुतान् गुल्मादींश्च हन्ति । स्वागताशालिन्यौ वृत्ते ।

सहाचरतुलायास्तु रसे तैलाढकं पचेत् ।

मूलकल्काद्विंशपलं पयो दत्त्वा चतुर्गुणम् ॥ ६८ ॥

अथवा नतषड्भ्यास्थिराकुष्ठसुराद्वैः ।

सैलानलदशैलेयशताद्वारक्तचंदनान् ॥ ६९ ॥

सिद्धेऽस्मिन् शर्कराचूर्णाद्विष्ठादशपलं सिपेत् ।

भेडस्य संमतं तैलं तत्कृच्छ्रान्निलामयान् ॥ ७० ॥

वस्तुकुंडालेकोन्मादगुल्मवर्ध्मादिकान् जयेत् ।

सहस्वरतुलायाः काथे तैलाढकं भवेत् । मूलकल्कादशपलानि क्षीरं
तैलचतुर्गुणं दद्यादित्येवं पाकः । अथवा सहाचरतुलायाः काथे नतादिभिः
सिद्धेऽस्मिन् तैले शर्करारजसोऽष्टादशपलानि क्षिपेत् । एतच्च भेडाख्यस्य
महर्षेः समतं दारुणान् वस्त्ररोगान् वातकुंडलिकादींश्च जयेत् ।

बलाशतं छिन्नरुहापादं रास्त्राष्टभागिकम् ॥ ७१ ॥

जलाढकं शते पक्का शतभागस्थिते रसे ।

दधिमस्तिक्षुनिर्याससूतैस्तैलाढकं समैः ॥ ७२ ॥

पचेत्साजपयोधौशं कल्कैरेभिः पेलोन्मितैः ।

शठीसरलदर्वेलामंजिष्ठागुरुचंदनैः ॥ ७३ ॥

पद्मकृतिबलामुस्ताशूर्पपर्णीहरेणुभिः ।

यष्ट्याहमुरसव्याघ्रनखर्षभकजीवकैः ॥ ७४ ॥

पल्लशरसकस्तूरीनीलिकाजातिकोशकैः ।

स्पृक्काकुंकुमशैलेयजातीकटुफलांबुभिः ॥ ७५ ॥

त्वक्कुंदरुककपूरतुल्यश्रीनिवासकैः ।

लवंगनखकंकोलकुष्ठमांसीप्रियंगुभिः ॥ ७६ ॥

स्थौणेयतगरध्यामवचामदनकञ्जवैः ।

सनागकेसरैः सिद्धे दद्याच्चात्रावतारिते ॥ ७७ ॥

पत्रकल्कं ततः प्रुतं विधिना तत्प्रयोजितम् ।

कासश्वासज्वरछर्दिमूर्च्छागुल्मक्षतक्षयान् ॥ ७८ ॥

ह्रीहशोषमपस्मारपलक्ष्मीं च प्रणाशयेत् ।

बलातैलमिदं श्रेष्ठं वातव्याधिविनाशनम् ॥ ७९ ॥

बलायाः शतं गुडूच्याः पंचविंशतिपलानि रास्त्रायाः सार्धानि द्वाद-
शपलानि । एतच्च जलाढकशते पक्काऽऽढकमात्रस्थिते काथे दध्यादिभि-

स्तुल्यैस्तैलाढकमजाक्षीरस्यार्धाढकं षठ्यादिभिः पलोन्मितैः पचेत् । कटुकं
लघु कंकालकं । प्लवः कुट्टनटः । अवतारिते दीप्तिमन्पत्रकलकं दद्यात् ।
अनन्तरमेतत्तैलं विधिना प्रयोजितं कासादीन् हन्ति । एतद्वलितैलं श्रेष्ठं
गर्भव्यापदुक्तद्विलतैलात् । तथा वातरोगघ्नं ।

पाने नस्येऽन्वासनेऽभ्यञ्जने च स्नेहाः काले सम्यगेते प्रयुक्ताः ।

दुष्टान्वातानाशु शान्तिं नयेयुर्वंध्या नारीः पुत्रभाजश्च कुर्युः ८०

एते पूर्वोक्ताः स्नेहाः पानादिषु कालेऽवसरे प्रयुक्ता दुष्टान् वातान्
द्रागेव शमयेयुः । बंध्याश्च नारीः पुत्रभाजो विदध्युः । शालिनीवृत्तम् ।

स्नेहस्वेदैर्द्रुतः श्लेष्मा यदा पक्काशये स्थितः ।

पित्तं वा दर्शयेद्रूपं बस्तिभिस्तं विनिर्जयेत् ॥ ८१ ॥

स्नेहस्वेदैश्च यदा कफो द्रुतो द्रवत्वं प्राप्तः पक्काशयस्थो रूपं दर्शयेदथवा
पित्तं रूपं दर्शयेत्तं कफं पित्तं वा बस्तिभिर्विनिर्जयेत् ।

इति श्रीभृङ्गाकदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयस्त्रीकायां स-
र्वसुंदराख्यायां चिकित्सितस्थाने वातव्याधिचिकित्सितमेकविंशोऽध्यायः २१

द्वाविंशोऽध्यायः ।

अस्मादनन्तरं वातरक्तचिकित्सितमारभ्यते । यतो वातशोणिताख्यो
व्याधिः प्रायो वातव्याधिरेव वा शोणितयुक्तेन वायुना कृतत्वाद्वहुवक्तव्याच्च
पृथगस्वोपदेश इत्यत आह ।

अथातो वातशोणितचिकित्सितं व्याख्यास्यामः ।

वातशोणितिनो रक्तं स्निग्धस्य बहुशो हरेत् ।

अल्पाल्पं पालयन् वायुं यथादोषं यथाबलम् ॥ १ ॥

वातशोणितिनो नरस्य स्निग्धस्य सत्वे बहून् वारान् लोहितमल्पार्थं

हरेद्वातकोपभयात् । अत एवाह । पालयन्वायुं । तथा यथादोषं दोषानतिक्रमेण तथै बलानतिक्रमेण यथादोषमित्युपलक्षणार्थं । दूष्याद्यनतिक्रमेणापि रक्तं हरेत् ।

रुग्राग्लोददाहेषु जलौकाभिर्विनिर्हरेत् ।

शृंगतुंबैश्चिमिचिमाकंडूरुगदूयनान्वितम् ॥ २ ॥

प्रच्छानेन सिराभिर्वा देशादेशांतरं व्रजेत् ।

रुग्रागादिषु सत्सु जलौकाभी रुधिरं हरेत् । चिमिचिमान्वितं रक्तं शृंगतुंबैर्हरेत् । देशादेशांतरं गृच्छेदसृक् प्रच्छानेन शिरया वा हरेत् ।

अंगम्लानौ तु न स्वाव्यं रूक्षं वातोत्तरं च यत् ॥ ३ ॥

गंभीरं श्वयथुं स्तंभं कंपस्नायुशिरामयाश्च ।

म्लानिमन्यांश्च वातोत्थान् कुर्याद्वायुरसृक्क्षयात् ॥ ४ ॥

अंगम्लानौ तु सत्यां न स्वाव्यं स्यात् । तथा रूक्षं वातोत्तरं च यद्रक्तं तदपि न स्पर्शयं । रूक्षं सति वातचिकित्सितं सेवेत । ननु कस्माद्रक्तस्त्वो न विधीयत इत्याहि । वायुरसृक्क्षयाद्गंभीरशोफादीन् कुर्यात् ।

विरेच्यः स्नेहयित्वा तु स्नेहयुक्तैर्विरेचनैः ।

विरेचनयोग्यः पुरुषः स्नेहयित्वा विरेचनद्रव्यैः स्नेहयुतैर्विरेचनीयः ।

वातोत्तरे वातरक्ते पुराणं पाययेद्दृतम् ॥ ५ ॥

वाताधिके वातरक्ते पुराणं घृतं पाययेत् ।

श्रावणीक्षीरकाकोलीक्षीरिणीजीवकैः समैः ।

सिद्धं सर्षपकैः सर्पिः सक्षीरं वातरक्तनुत् ॥ ६ ॥

श्रावण्यादिभिः कल्कीकृतैः सिद्धं घृतं कटुयुक्तं वातशोणितहृत् ।

द्राक्षामधूकवारिभ्यां सिद्धं वा ससितोपलम् ।

घृतं पिवेत्तथा क्षीरं गुडूचीस्वरसे सृतम् ॥ ७ ॥

तैलं पयः शर्करां च पाययेद्वासुमूर्द्धितम् ।

द्राक्षामधुकयोः काथे सिद्धं वा शृतं सशर्करं पिबेत् । क्षीरं च गुडूची-
स्वरसे कथितं पिबेत् । तैलादि वा संमिश्रितं पाययेत् ।

बलाशतावरीरास्त्रादशमूलैः सपीलुभिः ॥ ८ ॥

श्यामैरंडस्थिराभिश्च वातार्तिघ्नं शृतं पयः ।

बलादिभिः शृतं पयो वातरुजां नाशनं स्यात् ।

धारोष्णं मूत्रयुक्तं वा क्षीरं दोषानुलोमनम् ॥ ९ ॥

धारोष्णं क्षीरं गोमूत्रयुक्तं वा दोषानुलोमनं स्यात् ।

पैत्ते पक्का वरीतिक्तापटोलत्रिफलामृताः ।

पिबेद्भृतं वा क्षीरं वा स्वादु तिक्तकसाधितम् ॥ १० ॥

पैत्ते पित्ताधिके वातशोणिते शतावर्यादीन् पक्का पिबेत् । स्वादुतिक्त-
द्रव्यैः साधितं घृतं क्षीरं वा पिबेत् ।

क्षीरेणैरंडतैलं च प्रयोगेण पिबेन्नरः ।

बहुदोषो विरेकार्थं जीर्णे क्षीरोदनाशनः ॥ ११ ॥

बहुदोषो नरो विरेकार्थमेरंडतैलं क्षीरेण पिबेत् । जीर्णे तस्मिन् क्षीरो-
दनाशी स्यात् ।

कषायमभयानां वा पाययेद्भृतभर्जितम् ।

क्षीरानुपानं त्रिवृताचूर्णं द्राक्षारसेन वा ॥ १२ ॥

अथवा हरीतकीनां काथं घृतभर्जितं पाययेत् । त्रिवृतामूलचूर्णं क्षीरा-
नुपानं द्राक्षारसेन वा पाययेत् ।

निर्हरेद्वा मलं तस्य सघृतैः क्षीरवस्तिभिः ।

नहि वस्तिसमं किञ्चिद्वातरक्तचिंकिंत्सितम् ॥ १३ ॥

विशेषात्पायुपाश्वोरूपर्वास्थिजठरार्तिषु ।

अथवा तस्य वातरक्तवतो मलं क्षीरवस्तिभिर्घृतान्वितैर्निहेरेत् । यस्माद्वस्तितुल्यं नान्यद्वातरक्तचिकित्सितमस्ति । विशेषेण पृष्ठादिप्रीडासु वस्तिर्हितः ।

मुस्तद्वाक्षाहरिद्राणां पिबेत्काथं कफोल्बणे ॥ १४ ॥

सर्साद्रं त्रिफलाया वा गुडूर्ची वा यथा तथा ।

मुखादीनां काथं माक्षिकान्वितं कफोत्तरे वातशोणिति पिबेत् । त्रिफलायाः काथं वा समाक्षिकं पिबेत् । सर्वेण प्रकारेण वा गुडूर्ची वा पिबेत् ।

यथार्हस्तेहपीतं च वामितं मृदु रूक्षयेत् ॥ १५ ॥

यो यस्यार्हः स्नेहस्तं पीतवतं कृतवमनं च मृदु कृत्वा रूक्षयेत् ।

त्रिफलाव्योषपत्रैलात्वकक्षीरीचित्रकं वचाम् ।

विडुंगं पिप्पलीमूलं लोमशं वृषकं त्वचम् ॥ १६ ॥

ऋद्धिं लांगलिकं चव्यं समभागानि पेषयेत् ।

कल्कैर्लिप्त्वा रुसीं पात्रीं मध्यान्हे भक्षयेदिदम् ॥ १७ ॥

वातास्ते सर्वदोषेऽपि परं शूलान्विते हितम् ।

त्रिफलादीनि समांशानि जलेन पेषयेत् । पिष्ट्वा च प्रभाते लौहीं पात्रीं लिप्त्वा मध्यान्ह इदं भक्षयेत् । एतच्च वातरक्ते सर्वदोषेऽपि परं शूलयुक्ते हितम् ।

कोकिलाक्षकनिर्यूहः पीतस्तच्छाकभोजिना ॥ १८ ॥

कृपाभ्यास इव क्रोधं वातरक्तं नियच्छति ।

कोकिलाक्षकशाकभोजिना कोकिलाक्षककाथः पीतो वातरक्तं शमयति । कृपाभ्यासः क्रोधं यथा ।

पंचमूलस्य धान्या वा रसैर्लेलीतकीं वसाम् ॥ १९ ॥

खुडं सुरूढमप्यंगे ब्रह्मचारी पिवन् जयेत् ।

पंचमूलस्य रसैरामलकरसैर्वा लेलीतकीं वसां ब्रह्मचारी पिवन् शरीरे
खुडं सुस्थिरीभूतमपि जयेत् ।

इत्योभ्यंतरमुद्दिष्टं कर्म बाह्यमतः परम् ॥ २० ॥

इत्येवमाभ्यंतरं कर्मचिकित्सितमुक्तम् । अतः परं बाह्यं कर्मोच्यते ।

आरनालादके तैलं पादसर्जरसं सृतम् ।

प्रभूते खजितं तोये ज्वरदाहार्तिनुत्पूरम् ॥ २१ ॥

काजिकस्यादके तैलं चतुर्भागं सर्जरसं पक्वं प्रभूते जले मथित्वं परं
ज्वरदाहार्तिभूत् ।

समभृच्छिष्टमंजिष्टं ससर्जरससारिवम् ।

पिंडतैलं तदभ्यंगाद्वातरक्तरुजापहम् ॥ २२ ॥

पूर्वोक्तं तैलं पक्वं सहमभृच्छिष्टं मंजिष्टासर्जरससारिवाभिरावापरूपाभि-
वर्तते यत्तदेवंभूतं सत्पिंडतैलमुच्यते । तच्चाभ्यंगाद्वातरक्तरुजाहरम् ।

दशमूले सृतं क्षीरं मद्यः शूलनिवारणम् ।

परिषेकोनिलप्राये तद्वत्कोष्णेन सर्पिषा ॥ २३ ॥

दशमूलेन क्षीरं सिद्धं शीघ्रमेव शूलहत् परिषेकेनेत्यर्थादवगम्यते । अतः
एवाह परिषेकोनिलप्राये तथैव कोष्णेन सर्पिषा ।

स्नेहैर्मधुरसिद्धैर्वा चतुर्भिः परिषेचयेत् ।

स्तंभाक्षेपकशूलार्तं कोष्णैर्दाहे तु शीतलैः ॥ २४ ॥

अथवा स्तंभादिभिरार्तं नरं चतुर्भिर्मधुरद्रव्यसाधितैः स्नेहैः कोष्णैः
परिषेचयेत् । दाहे पुनस्तैरेव शीतैः परिषेचयेत् ।

तद्वद्रव्याविकच्छागैः क्षीरैस्तैलविमिश्रितैः ।

गव्याविकेच्छागैः क्षीरैस्तैलविमिश्रितैः स्तंभाक्षेपकाहिध्मासु शूलानि
तद्वत्पाम्बुपरिषेचयेत् । दाहे पुनरेतैरेव शीतैः परिषेचयेत् ।

निकाथैर्जीवनीयानां पंचमूलस्य वा लघोः ॥ २५ ॥

जीवनीयानां द्रव्याणां निकाथैर्लघोर्वा पंचमूलस्य काथैः कोणैः स्तंभा-
द्यानि परिषेचयेत् । दाहे तु शीतलैः ।

द्राक्षेश्वरसमद्यानि दधिमस्त्वम्लकांजिकम् ।

सेकार्थं तंडुलक्षौद्र शर्करांभश्च शस्यते ॥ २६ ॥

दाहे द्राक्षारस इक्षुरसमद्यानि दधिमस्त्वम्लकांजिकं सेकार्थं शस्यते ।
तथा तंडुलांभः क्षौद्रांभः शर्करांभश्च सेकार्थं शस्यते ।

प्रियाः प्रियंवदा नार्यश्चंदनार्द्रकरस्तनाः ।

स्पर्शशीताः सुखस्पर्शा घ्नन्ति दाहं रुजं क्लमम् ॥ २७ ॥

नार्यः प्रिया वलभाः प्रियवचसश्चंदनेनार्द्राः कराश्च स्तना यासां ता
स्वविधाः स्पर्शेण शीताः सुखस्पर्शाश्च दाहं क्लमं च घ्नन्ति ।

सरागे सरुजे दाहे रक्तं हत्वा प्रलेपयेत् ।

प्रपौंडरीकमंजिष्ठादार्वामधुकचंदनैः ॥ २८ ॥

ससितोपलकासेधुमसूरैरकसक्तुभिः ।

लेपो रुग्दाहवीसर्परागशोफनिवर्हणः ॥ २९ ॥

दाहे सरागे सरुजे सति रक्तं हत्वा प्रपौंडरीकादिभिलेपः कार्यः । स
च लेपो रुग्दाहादिनिवर्हणः । दार्वा दारुहरिद्रा । मधुकं यष्टीमधु । सितो-
पला शर्करा । एरकासक्तुः एरकाबीजसक्तुः ।

वातघ्नैः साधितः स्निग्धः कृशरो मुद्गपायसः ।

तिलसर्पपिण्डश्च शूलघ्नशुपनाहनम् ॥ ३० ॥

कृशरस्तिलमुद्रादिकृतो वातधैः साधितो मुद्रपायसो मुद्रक्षीरे यं
मिश्रितस्तिलसर्षपपिंडश्च एतदुपनाहने शूलघ्नम् ।

औदक प्रसहानूपवेसवाराः सुसंस्कृत्यः ।

जीवनीयौषधस्त्रेहयुक्ताः स्युरुपनाहने ॥ ३१ ॥

स्तंभतोदरुगायामशोफांग्रहनाशनाः ।

जीवनीयौषधैः सिद्धा सपयस्का वसाऽपि वा ॥ ३२ ॥

औदकाद्या जीवनीयौषधैः साधिताः स्त्रेहयुक्ताः सुसंस्कृता उपनाहने
स्तंभादिनाशनाः स्युः । अथवा औदकादीनां वसा जीवनीयौषधैः सिद्धाः
सपयस्का स्तंभादिनाशना स्यात् ।

घृतं सहचरां मूलं जीवन्तीच्छागलं पयः ।

लेपः पिष्ट्वा तिलास्तद्वृष्टाः पयसि निर्वृताः ॥ ३३ ॥

सहचरीजीवन्तीमूलकल्को घृतच्छागलपयोमिश्रो लेप उपयोगी भवति ।
भृष्टास्तिला भृष्टा भर्जिताः पयसि क्षीरे निर्वृताः प्रक्षिप्तास्तद्वत् प्राग्बत्
प्रलेपो योज्यः ।

क्षीरपिष्टक्षुमालेपमेरंडस्य फलानि वा ।

कुर्यात्शूलनिवृत्त्यर्थं शताह्वां वाऽनिलेऽग्निके ॥ ३४ ॥

क्षुमामतसी क्षीरेण पिष्टामधिकेऽनिलशूले शूलनिवृत्त्यर्थं लेपं कुर्यात् ।
यद्वा । एरंडस्य पलानि क्षीरपिष्टानि शूलनिवृत्त्यर्थं लेपं कुर्यात् । यद्वा ।
शताह्वां शतपुष्पां क्षीरे पिष्ट्वा शूलनिवृत्त्यर्थं लेपं कुर्यात् ।

मूत्रक्षारमुरापक्वं घृतमभ्यंजने हितम् ।

मूत्रादिभिः सिद्धं घृतमधिकेऽनिलेऽभ्यंजने हितम् ।

सिद्धं समधुमूक्तं वा सेकाभ्यंगे

सूक्तं चुक्तं समाक्षीकं सेके परिषेकेऽभ्यंगे च हितम् ।

कफोत्तरे ॥ ३५ ॥

गृहधूमो वचा कुष्ठं शताह्वा रजनीद्वयम् ।

प्रलेपैः शूलनुद्वातरक्ते

वातकफोत्तरे वातरक्ते गृहधूमादिप्रलेपो हितो भवति । शताह्वा
शतपुष्पा । रजनीद्वयं हरिद्रे द्वे ।

वातकफोत्तरे ॥ ३६ ॥

मधुशिग्रोर्हितं तद्वद्वीजं धान्याम्लसंयुतम् ।

वातकफोत्तरे वातरक्ते मधुशिग्रोर्वीजं काजिकसंयुक्तम् तद्वत् प्रलेपे
हितम् ।

मुहूर्तलिप्तमम्लैश्च सिंचेद्वातकफोत्तरे ॥ ३७ ॥

वातकफोत्तरे वातरक्ते मुहूर्तलिप्तमर्थादेवं काजिकपिष्टमधुशिग्रुबीजेन
लिप्तमम्लैः सूक्तादिभिः सिंचेत् ।

उत्तानं लेपनाभ्यंगपरिषेकावगाहनैः ।

उत्तानं वातरक्तं लेपादिभिराचरेत् चिकित्सेत् ।

विरेकास्थापनैः स्नेहपानैर्गभीरमाचरेत् ॥ ३८ ॥

गंभीरं वातशोणितं विरेकादिभिराचरेत् ।

वातश्लेष्मोत्तरे कोष्णा लेपाद्यास्तत्र शीतलैः ।

विदाहशोफरुक्कंदूविट्पिद्धिः स्तंभनाद्भवेत् ॥ ३९ ॥

वातश्लेष्मोत्तर उत्ताने वातशोणिते लेपाद्याः कोष्णा हिताः । तत्र
तस्मिन्वातश्लेष्मोत्तरे शीतलैर्लेपनैः स्तंभनादिदाहादीनां विट्पिद्धिर्भवति ।

पित्तरक्तोत्तरे वातरक्ते लेपादयो हिमाः ।

उष्णैः शोषोपरुग्नांगस्वेदापदरणोद्भवः ॥ ४० ॥

वातरक्ते पित्तरक्तोत्तरे हिमाः शीता लेपादयो हिताः । तत्र पित्तरक्तो-
त्तरे वातरक्त उष्णैर्लेपैः श्लोषादयो भवन्ति ।

मधुयष्ट्याः पलशतं कषाये पादशेषिते ।

तैलाढकं समक्षीरं पचेत्कल्कैः पलोन्मितैः ॥ ४१ ॥

स्थिरातामलकीदूर्वापयस्याभीरुचन्दनैः ।

लोहहंसपदीमांसीद्विमेदामधुपर्णिभिः ॥ ४२ ॥

काकोलीक्षीरकाकोलीशतपुष्पाद्धिपद्मकैः ।

जीवन्तीजीवर्षभकत्वक्पत्रनखवालकैः ॥ ४३ ॥

प्रपौडरकिमंजिष्टासारिवेद्रीवितुन्नकैः ।

चतुःप्रयोगं वाताभृक्मिच्छदाहज्वरार्तिनुत् ॥ ४४ ॥

मधुयष्ट्याः पलशतं काथकल्पनया कथितं तस्मिन्कषाये पादशेषिते चतु-
र्भागविधिष्टे तैलस्याढकम् समक्षीरमाढकप्रमाणेन क्षीरेण तुल्यं स्थिरा-
दिभिः पलोन्मितैः कल्कीकृतैर्युक्तं पचेत् । तत्तैलं चतुःप्रयोगं पाने नस्येऽनु-
वासने बस्तौ योजितं वातासृगादीनामर्तिनुद्भवेत् । स्थिरा शालिपर्णी । ता-
मलकी भूधात्री । पयस्याऽर्कपुष्पी । अभीरुः शतावरी । लोहमगरु ।
हंसपादी त्रिपादी । कीटमांसी मधुपर्णी । गुडूची । ऐंद्री विशाला । वितु-
न्नकं परिपेलवम् ।

बलाकलककषायाभ्यां तैलं क्षीरसमं पचेत् ।

सहस्रशतपाकं तद्वातासृग्वातरोगनुत् ॥ ४५ ॥

रसायनं मुख्यतममिन्द्रियाणां प्रसादनम् ।

जीवनं बृंहणं स्वयं शुक्रासृग्दोषनाशनम् ॥ ४६ ॥

बलाकप्रयेण कल्केन च तैलं क्षीरेण समं तुल्यं पचेत् । तत्तैलं सहस्रपाकं
शतपाकं वातशोणितोद्भववातरक्तहरम् । तथा मुख्यतमं श्रेष्ठं तद्रसायन-
मिन्द्रियाणां चक्षुरादीनां प्रसादनम् । प्रसादजनकं जीवनम् प्राणधारणम् ।
बृंहणमुपचयकरं । स्वयं स्वरकरम् । शुक्रासृग्दोषाणां नाशनम् ।

कुपिते मार्गसंरोधान्मेदसो वा कफस्य वा ।

अतिवृत्त्यानिले शस्तमादौ स्नेहनवृंहणम् ॥ ४७ ॥

कृत्वा तत्राढ्यवातोक्तं वातशोणितिकं ततः ।

भेषजं स्नेहनं कुर्याद्यच्च रक्तप्रसादनम् ॥ ४८ ॥

अनिले वृत्ति मेदसो वृत्त्या कफस्य वाऽतिवृत्त्या मार्गसंरोधात् कार-
णात् कुपिते स्नेहनवृंहणमौषधमादौ शस्तम् । तत्र मेदसावृते कफावृते
वात आढ्यवातोक्तं यच्चिकित्सितम् तत्कार्यं । ततोन्तरं वातशोणितिकं स्नेहनं
भेषजं कुर्यात् । यच्चापि रक्तस्य प्रसादनं तदपि कुर्यात् । वातशोणितचि-
कित्सितमुक्ता प्राण्पदिचिकित्सामाह ।

प्राणादिकोपे युगपद्यथोद्दिष्टं यथामयम् ।

यथासन्नं च भैषज्यं विकल्प्यं स्याद्यथाबलम् ॥ ४९ ॥

प्राणादीनां पंचानां युगपत्तुल्यकालं कोपे यथोद्दिष्टं यथोक्तं वातव्या-
धिचिकित्सानतिक्रमेण यथामयम् प्राणादिकोपजनितरोगाद्यपेक्ष्यं यथासन्नं
प्राणादीनामन्यतममासन्नमतिक्रम्य यस्मिन्नेव रोगे य एव प्राणादीनामन्यत-
ममेव चिकित्सेत् । यथाबलं बलानतिक्रमेण प्राणादीनामन्यतमस्य बलिनः
पूर्वं प्रतीकारं कुर्यात् । इत्येवमत्र भेषजमौषधविकल्प्यं कल्पनीयं
स्याद्भवेत् ।

नीते निरामतां सामे स्वेदलंघनपाचनैः ।

रूक्षैश्चालेपसेकाद्यैः कुर्यात्केवलवातनुत् ॥ ५० ॥

सामे वाते स्वेदादिभिस्तथारूक्षैः सेकलेपादिभिर्निरामतां नीते पश्चा-
त्केवलवातनुत् शुद्धवातचिकित्सिते कुर्यात् ।

शोषाक्षेपणसंकोचस्तंभस्वपनकंपनम् ।

हनुत्संसोर्दितं खांज्यं पांगुल्यं खुडवातता ॥ ५१ ॥

संधिच्युतिः पक्षवधो मेदोमज्जास्थिगा गदाः ।

एते स्थानस्य गांभीर्यात्सिध्येयुर्यत्नतो न वा ॥ ६२ ॥

तस्माज्जयेन्नवानेतान् बलिनो निरुपद्रवान् ।

शोषोग्रशोषः । अक्षेपणमायामः । संकोचोगावयवानां । स्तम्भो दंडवत्
स्तब्धता । स्वपनमचैतन्यम् । कंपनं वेपथुः । हनुस्त्रंसो हनुभ्रंशः । अर्दितं
वायुन्म वक्रीकृतं वक्रार्धं । खाज्यम् खंजता । पांगुल्यं पंगुलं । खुडवातं
वातशोणितम् । संधीनां च्युतिः स्थानभ्रंशः । पक्षवधः पक्षाघातः । तथा ये
गदा रोगा मेदोस्थिस्थानस्था भवन्ति त एते स्थानस्य गांभीर्यभावेन
जाता न वाऽचिरकालोत्पन्ना यत्नतः सिद्ध्येयुः । बलिनः पुंसः । तस्मादे-
तान्शोषादीन् शीघ्रजन्मनो जयेच्चिकित्सेत ।

वायौ पित्तावृते शीतामुष्णां च बहुशः क्रियाम् ॥ ६३ ॥

व्यत्यासाद् योजयेत्सर्पिर्जीवनीयं च पाययेत् ।

धन्वमांसं यवाः शालिर्विरिकः क्षीरवान्मृदुः ॥ ६४ ॥

वायौ पित्तावृते व्यत्यासात्पर्यायेण शीतामुष्णां च क्रियां बहुशः शतशो
योजयेत् । तथा जीवनीयं सर्पिस्तमातुरं पाययेत् । अत्र च पित्तावृते वा-
यौ धन्वमांसं जांगलं पिशितं योज्यम् । यवाः शालयश्च तथा क्षीरवान्
क्षीरयुक्तो मृदुर्विरिको योज्यः ।

सक्षीरा बस्तयः क्षीरं पंचमूलबलासृतम् ।

कालेऽनुवासनं तैलं मधुरौषधसाधितम् ॥ ६५ ॥

अत्र पित्तावृते वायौ बस्तयः सक्षीरा योज्याः । पंचमूलं मेहत् । तेन
बलासहितेन सृतं क्षीरं प्रयोक्तव्यम् । काले यथावसरमनुवासनयोग्यैर्मधु-
रौषधसाधितैस्तैलैरनुवासनं देयम् ।

गृष्टीमधुबलातैलवृतक्षीरैश्च सेचनम् ।

पंचमूलकषायेण वारिणा शीतलेन च ॥ ६६ ॥

भेषुयष्टितैलेन बलतैलेन घृतेन क्षीरेण च सेचनं हितम् । पंचमूलस्य कर्षयिण काथेन वा शीतलेन वारिणा पित्तावृते वाते सेचनं योज्यम् ।

कफावृते यवान्नानि जांगला मृगपक्षिणः ।

स्वेदास्तीक्ष्णा निरूहाश्च वमनं सविरेचनम् ॥ ५७ ॥

पुराजसर्पिस्तैलं च तिलसर्पपजं हितम् ।

कफावृते यवान्नानि हितानि । जांगला मृगाः पक्षिणश्च तथा स्वेदाहिताः । तीक्ष्णा निरूहा आस्थापनविशेषाश्च । तीक्ष्णं वमनं सविरेचनं हितम् । पुराणं च सर्पिः सर्पपजं च तैलं हितम् ।

संसृष्टे कफपित्ताभ्यां पित्तमादौ विनिर्जयेत् ॥ ५८ ॥

कफपित्ताभ्यां द्वाभ्यां संसृष्टे वात आदावेव पित्तं विनिर्हन्ते । पश्चात्कफं वातयुक्तं जयेत् ।

कारयेद्रक्तसंसृष्टे वात शोणितिकीं क्रियाम् ।

रक्तसंसृष्टे वाते वातशोणितिकीं क्रियां कारयेत् ।

स्वेदाभ्यंगरसाः क्षीरं स्नेहो मांसावृते हितः ॥ ५९ ॥

मांसावृते स्वेदाभ्यंगमांसरसः क्षीरं स्नेहश्च यथायोगमेतद्वितम् ।

प्रमेहमेदोवातघ्नमाढ्यवाते भिषग्जितम् ।

आढ्यवाते मेदसा वृते वायौ प्रमेहघ्नं मेदोघ्नं वातघ्नं च भिषग्जितमौषधं हितम् ।

महास्नेहोस्थिमज्जस्थे पूर्वोक्तं रेतसावृते ॥ ६० ॥

अस्थिमज्जस्थे वाते महास्नेहो घृतपज्जावसातैलैः सिद्धो यदा नारायणादिर्हितः । रेतसावृते पूर्वोक्तं वातव्याधौ शुक्रस्थवातोक्तं हितम् ।

अन्नावृते पाचनीयं वमनं दीपनं लघु ।

अन्नावृते पाचनीयमौषधं वमनं हितम् । दीपनीयमामेयं यदौषधं लघु
च प्रकृत्या तत्सर्वं हितम् ।

मूत्रावृते मूत्रलानि स्वेदा उत्तरवस्तयः ॥ ६१ ॥

मूत्रेणावृते वाते मूत्रलानि त्रपुसादीनि स्वेदाश्चोत्तरवस्तयो हिताः ।

एरंडतैलं वर्चःस्थे वस्तिस्नेहाश्च भेदिनः ।

वर्चसावृते वात एरंडतैलं वस्तयश्च स्नेहाश्च भेदिनो हिताः ।

कफपित्ताधिरुद्धं यद्येच्च वातानुलोमनम् ॥ ६२ ॥

सर्वस्थानावृते त्वाशु तत्कार्यं मातरिश्वनि ।

सर्वस्थानावृते मातरिश्वनि वायावायु शीघ्रमेव यदौषधं कफपित्तयोर-
विरुद्धं वातस्य चानुलोमनं तत्कार्यम् ।

अनभिप्यंदि च स्निग्धं स्रोतसां शुद्धिकारणम् ॥ ६३ ॥

पाचना वस्तयः प्रायो मधुराः सानुवासनाः ।

प्रसमीक्ष्य बलाधिक्यं मृदुकार्यं विरेचनम् ॥ ६४ ॥

रसायनानां सर्वेषामुपयोगः प्रशस्यते ।

शिलाह्वस्य विशेषेण पयसा शुद्धगुग्गुलोः ॥ ६५ ॥

लेहो वा भाङ्गवस्तद्वदेकादशसिता मितः ।

तस्मिन् सर्वधात्वावृते मातरिश्वनि यदनभिप्यंदि स्निग्धं स्रोतसां यच्छु-
द्धिकरं तत्सर्वमत्र पानौषधं योज्यम् । पाचनसंज्ञा वस्तयो बाहुल्येन मधुराः
सानुवासनाः स्नेहवस्तयश्च हिताः । बलस्याधिक्यं प्रसमीक्ष्य कुत्वा मृदु-
कायविरेचनं हितम् । सर्वेषां रसायनप्रयोगाणामुपयोगः शस्यते । विशेषेणी-
त्यर्थं शिलाजतुनः पयसा सह प्रयोगः प्रशस्यते । तथा शुद्धस्य गुग्गु-

लोः प्रयोगः । भाङ्गीवो लेहो ब्राह्मरसायनोक्तश्च्यवनप्राशो वा तद्देकादश
सितासिते ब्राह्मरसायनोक्तः शस्यते ।

अपाने त्वावृते सर्वं दीपनं ग्राहिभेषजम् ॥ ६६ ॥

वातानुलोमनं कार्यं मूत्राशयविशोधनम् ।

अपानेन वायौ येन केनचिदावृते सर्वं भेषजं दीपनमेग्राहि संग्रहणं
वातस्यानुलोमनं मूत्राशयस्य वस्तेर्विशोधनं तत्सर्वं कार्यम् ।

इति संक्षेपतः प्रोक्तमावृतानां चिकित्सितम् ॥ ६७ ॥

प्राणादीनां भिषकुर्याद्वितर्क्य स्वयमेव तत् ।

इत्यनन्तरं केन प्रकारेणावृतानां संक्षेपतश्चिकित्सितमौषधमुक्तम् । तत्प्रा-
णादीनां पेषानामावृतानां चिकित्सितम् । तत्पूर्वोक्तं वितर्क्य भिषक् स्वय-
मेव विचार्य कुर्यात् ।

उदानं योजयेदूर्ध्वमपानं चानुलोमयेत् ॥ ६८ ॥

समानं शमयेद्विद्वांस्त्रिधा व्यानं च योजयेत् ।

प्राणो रक्ष्यश्चतुर्भ्योऽपि तत्स्थितौ देहसंस्थितिः ॥ ६९ ॥

स्वं स्वं स्थानं नयेदेवं वृत्तान्वीतान्विमार्गान् ।

उदानाख्यं वायुमूर्ध्वमेव योजयेत् । यतोऽसौ सदैवोर्ध्वगामी तथा प्रय-
तेत यथोर्ध्वगामी भवति । अपानाख्यं चानिलमनुलोमयेदधोगतिर्ह्ययं सदैव
समीरस्तस्मादधोगमनं यथा यस्य संपद्येतथा चिकित्सितं कार्यमित्यर्थः ।
समानाख्यं वायुं विद्वांश्चैव वातत्रैरौषधैः शमयेत् । अयमभिप्रायो ग्रन्थ-
कृतः । किल नास्योर्ध्वगामितनैकाधोगामिता यथा संपद्यते तथा चिकित्सितं
हितम् । किं तु हि स्वस्थानप्रतिपत्तिरेवेत्येवं चिकित्सा कार्येति । व्यानाख्यं तु
वायुं त्रिधा योजयेदूर्ध्वाधोमध्यगमनं यथाऽस्य शरीरे संपद्यते तथा
चिकित्सा कार्येति । तथा प्राणो वायुश्चतुर्भ्योऽप्युदानापानसमानं व्यानं भ्योऽपि
सर्वप्रयत्नेन रक्ष्यः । यथोदानादिभिर्नास्य बाधा संपद्यते तथा चिकित्सा

कार्येत्यर्थः । यतस्तस्य प्राणस्य स्थितौ सत्यां देहस्य शरीरस्य स्थितिर्जीवनं भवति प्राणं विना न जीवतीत्यर्थः । एवमनेन प्रकारेण वातान्विमार्गगानावृतान् स्वं स्वं स्थानं नयेत् ।

सर्वचावरणं पित्तरक्तसंसर्गवर्जितम् ॥ ७० ॥

रसायनविधानेन लशुनो हन्ति शीलितः ।

सर्वमेवावरणं वातानां पित्तरक्तसंसर्गवर्जितं रसायनविधिना शीलितो लशुनो हन्ति । एतेन पित्तरक्तसंसृष्टमावरणं वर्जयित्वा सर्वावरणान्यानि लशुनः केवल एव निहन्ति ।

पित्तवृते पित्तहरं मरुतश्चानुलोमनम् ॥ ७१ ॥

पित्तावृत उदानादौ पित्तहरं पवनस्य चानुलोमनं हितम् ।

रक्तावृतेऽपि तद्वच्च खुडोक्तं यच्च भेषजम् ।

रक्तपित्तानिलहरं विविधं च रसायनम् ॥ ७२ ॥

रक्तावृते तद्वत् पित्तहरं तथैव मारुतानुलोमनं हितम् । यच्च खुडोक्तं वातशोणितोक्तं भेषजं तथा पित्तरक्तानिलहरं च हितम् । विविधं रसायनं च । विविधं नानाप्रकारं सर्वदोषदूष्यादिकं चालोक्य यथायोगं विधेयम् ।

यथानिदानं निर्दिष्टमिति सम्यक्चिकित्सितम् ।

आयुर्वेदफलं स्थानमेतत्सद्योर्त्तिनाशनम् ॥ ७३ ॥

इत्यनेन प्रकारेण यथानिदानं निदानानतिक्रमेण यथोद्देशस्तथा निर्देशः । अनया रीत्या सर्वमेव चिकित्सितं निर्दिष्टमेतच्चायुर्वेदफलभूतं स्थानमेतदुपदेशेन सद्योर्त्तिनाशनाद्धेतोः ।

चिकित्सितं हितं पथ्यं ग्रायश्चित्तं भिषग्जितम् ।

भेषजं शमनं शस्तं पर्यायैः स्मृतमौषधम् ॥ ७४ ॥

चिकित्स्तादय औषधस्य पर्यायाः स्मृता इति ।

इति श्रीमृगाङ्गदत्तपुत्रश्रीमदरुणदत्तविरचितायामष्टांगहृदयटीकायां
सर्वसुन्दराख्यया चिकित्स्तस्थाने वातशोणितचिकित्साख्यो द्वाविं-
शोऽध्यायः ॥ २२ ॥

IGNCA RAR

ACC. No. 951

